

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக
எழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீமதாண்டவன் (தேரழுந்தூர் ஆண்டவன்)
ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய
நூறுவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக
இது வெளியிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினொன்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீபரமதபங்கம்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த

தேரழுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகனுடைய

நூற்றுவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகனுடைய நியமனப்படி

ஷை நூற்றுவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கமிட்டியாருக்கு

சென்னை T. V. சுந்தரம் ஐயங்கார் & Sons

நிறுவனத்தாரால்

செய்யப்பட்ட த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால்

அகில தம: கர்சந ஸ்ரீ தேசிக தர்சந ஸபையாரால்

இது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது

முன்னாள் புணராத பரமதப் போர்பூரித்த

பொன்னயிந்தை நகர்

பரீதாபி வருஷம் வைகாசி திருவோணத் திருநன்னாள்

2—6—72] [விலை. ரூ 7-00

அப்பாசாமி அச்சகம், மயிலை, சென்னை-4

ஸ்ரீ:
ஆழவாா திருவடிகளே சரணம
சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீ பரமதபங்க வெளியீட்டு விழா

இநத மஹோாதஸவம ஸவாமி தேசிகன முனனுள் புண ாாத பரமதபபோர் பூரிதத பொனனயிநதை மாநகரில 2-6-72 பரீதாபி வருஷம் வைகாசி மாதம் திருவோணத திருநனனுளில இநத கிரநதம அசசிடடு வெளியிடுவதறகு வேணடிய திரவய ஸஹாயததை பெறுவதறகு பரதாநராய இருநதருளிய ஸ்ரீமதி தயாதி பரகிருதம ஸ்ரீமதாணடவன (திருககுடநதை ஆண டவன) ஸ்ரீமத வேதாநத ராமாநுஜ மஹாதேசிகன திருமுனபே நடததபபடடது

காலை 8 மணிககு ஸ்ரீ கோச ஊாவலம அனறு வெளியிடப படப்போகிற ஸ்ரீபரமதபஙக ஸ்ரீ கோசஙகளை ஒரு தோளுககினி யானில எழுநதருளபபணணி முனனுல மேளதாளததுடனும பின னுல ஸ்ரீதேசிகன அருளிச செயத ஸ்ரீ தேவநாயக பஞசாசத முத லிய ஸதோதரஙகளின அநுஸநதானததுடனும் ஊாவலம வநது அடியவற்கு மெயயனசநநிதியில சதயவாதியாய சோபித துக கொணடிருககும ஆசாாயஸாாவபௌமனிடம ஸமாபபிக கபபடடது

இநத ஸ்ரீஸூகதியில முதலில

“நிதயம உதிதோயம் அஹஸகர.” எனறு

அருளிசசெயது இருககிறபடியே சூாயனபோல பரகாசிததுக கொணடிருககும ஸ்ரீதேவநாதன ஸநநிதியிலிருந்து அவரைப போனற தேஜஸ்ஸையுடைய ஸ்ரீதேசிகனும ஒருசூாய பரபையில திருவீதி அலஙகரிதது அவருடைய திருமாளிகையெனறு இன றும ரக்ஷிககபபடடு போறறபபடடு வரும மணடபததில் இறஙகி அருளினா அஙகு, “நீ பிறந்த திருவோணம் இனறு, நீ நீராட வாராய” எனகிறபடியே ஸவாமி தேசிகனுககு திருமஞசனம நடைபெறறது. திருபபாவை ஸேவை சாததுமுறை கோஷடி விநியோகததுடன நீராடல முடிவு பெறறது.

ஸவாமியின ஜீவியதசையில பரமதஸதாகள ஒனறு கூடி ஸவாமியுடன வாதம செயய வநது தோறறு நினறாாகள அதனால பரீதனை அடியவாகது மெயயன ஸவாமிககு கவிதாாககிக ஸிமஹம எனகிற பிருதை ஆசசக முகேந பரஸாதிதது அருளினா. இதை இநதகரநததில நாலாவது அதிகாரததின இறுதியில,

"தரையநதத தராணமேதத கவிகதகஹரே: உததிதம வேஙகடேசாத" எனறு ஸூசிபபிதது இருககிறா இததைப பினபறறி மாலை திருவீதி அலஙகாரததிறகு ஸிமஹவாஹனததில சாததுபபடி ஆகிககொணடிருநதபோது ஸ்ரீ உப. வே கோமடம S S அயயஙகாராலஇந்த ஸ்ரீ ஸூகதி திருவஹீநதிரபுரததிலேயே அருளிச செயயபபடடது எனறுமஇதறகு மாறுக இககாலததில சிலா சொலலுகிற ஆததம நிபுணநிருபணததைப பொறுககாது எனறும திருவஹீநதிரபுரததிறகு இருககும பல ஏறறததைக கொணடும அததலததிலேயே இதைவெளியிடுவது மிகவும்பொருததமாகும எனறும, ஸ்ரீ. உப E D ஸ்ரீனிவாஸாசசாரியராால மறறுமசில ஏறறஙகளும உபனயஸிககபபடடன ஸ்ரீமத திருககுடநதை ஆணடவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமாநுஜ மஹாதேசிகன கீழ உபனயாஸஙகளில கூறபபடட விஷயஙகளை அனுமோதிததுககொணடு ஸ்ரீ பரமத பஙகததில பலபாடடுககளில ஸ்ரீபாஷயததை காலக்ஷேபம செயது கஷடபபடடு அறியவேணடிய பலவிஷயஙகள சுலபமாக அறியுமபடி அருளிச செயயபபடடிருபபதை உதாஹரணஙகளுடன எடுததுக காடடி சரோதாககளை ஆனநதபரவச மாககினா திருபபாபபுலியூா அடவகேட் ஸ்ரீ. உப ராமானுஜாசசாரியாரும ஸ்ரீபரமதபஙகததைப பறறிபபேசினா.

இரவு எடடுமணிககு ஸிமஹவாஹனததில திருவீதி அலஙகிரிதது ஆஸதானம எழுநதருளினா இதில காலை உறசவம, திருமஞசனம முதலியவைகள ஸ்ரீ உப பரகாலாசாரியரும, ஸ்ரீமதிதயாதி ஸ்ரீமத திருககுடநதை ஆணடவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமானுஜ மஹாதேசிகனும செயதருளிய த்ரவய ஸஹாயததால நடததபபடடது

அபபடியே மாலை உதஸவம ஸ்ரீமதாணடவனுடைய திருவடி ஸமபநதியான சென்னை அடவகேட ஸ்ரீ. உப K ஸ்ரீனிவாஸனும, ஸபையின பதிபபாளாகளில ஒருவரான கோமடம S. S அயயஙகாரும செயத உதவியினால நடததபபடடதாகும இநத உதஸவததை விசேஷமாக கூட இருநது நடததிவைதத தேவஸதான அதிகாரிகளுககும, ஸநநிதி கைஙகாயபராகளுககும ஸதலவாஸிகளுககும நனறியை தெரிவிததுக கொளகிறேன.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீராராதூப்புல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

பதிப்பாளரின் விண்ணப்பம்

இந்தக்ரந்தம் இதுவரையில் சுலபமாகப் படிக்கும்படி அச்சிடப் படவில்லை. ஸ்ரீ கோசங்களும் கிடைப்பது அரிதாய் விட்டது. லோகத்தில் எல்லோருக்கும் பயன்படும்படி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் ரஹஸ்யங்கள் என்று ஒரு வகுப்பு. இது 34 ரஹஸ்யங்கள் கொண்டது. இதில் மூன்று லுபதங்களாய்விட்டன. இந்த ரஹஸ்யங்கள் அம்ருத ரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் '17' என்றும், அம்ருதாஸ்வாதினீ ரஹஸ்யங்கள் '10' என்றும், ஸ்தேயாவிரோதம், ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானம், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்மயம், முனிவாஹனபோகம், பரமதபங்கம், குருபரம்பராஸாரம், ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்று தனி ரஹஸ்யங்கள் '7' என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திவ்யப்ரபந்தங்களைப்போலே எல்லோரும் இவற்றை அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்கிற பரமகிருபையினால் ஸ்வாமி தேசிகன் இந்த ரஹஸ்யங்களில் ஒரிடத்திலாவது சுருதி வாக்கியங்களை நேரில் கூறவில்லை. இதைப் பின்பற்றி இப்பரமதபங்கத்திலும் ஓரிடத்திலும் சுருதி வாக்கியம் உதாஹரிக்கப் படவில்லை. ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் அர்த்தாநுசாஸனபாகம் என்ற '22' அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தம் இதில் முதல் நான்கு அதிகாரங்களில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரீகரண பாகம் என்கிற இரண்டாவது பாகத்தில் பரபக்ஷ நிரஸனம் இல்லாமல் ஸம்ப்ரதாய அர்த்தங்களில் காணப்படும் அர்த்த பேதங்களுக்கு ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு ப்ரதானமாய பரமத நிரஸனம் செய்யப்பட்டு ஸம்ப்ரதாய அர்த்த பேதங்களுக்குச் சுருக்கமாக ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இதன் விவரணமே ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னலாம்.

இக்கிரந்தத்தை படிப்பவர்களின் சௌகரியத்திற்காக விஷயங்களைப்பிரித்து எடுத்துக்காட்டி முதன்முதலில் பிரசுரித்த பெருமை ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீமஹாமஹோபாத்தியாய சேட்டலூர் ஸ்வாமியினுடையதேயாகும். முதல் நான்கு அதிகாரங்கள் வியாக்யானத்துடன் க்ரந்தாக்ஷரத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மேல் அதிகாரங்களுக்கும் வியாக்யானம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ உ.வே. ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரியார்ஸ்வாமி இக்கிரந்தத்திற்கு விஸ்தாரமாக வியாக்யானம் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அது வெளியிடப்படவில்லை.

ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஏழாவது நூற்றாண்டு விழாவைமுன்னிட்டு அவருடையஸ்ரீஸூக்திகளை வெளியிட ஆரம்பித்த அகில தம காசன ஸ்ரீதேசிக தாசன ஸபையாரால இதுவரையில மூனறு ஸமபுடஙகள வெளியிடபபட்டிருக்கின்றன. சில எதிர்பாராத ஸமபவஙகளினால மேலே அச்சிட முடியாமல நினறு போயவிட்டது. என்ன செயவது என்று மனச்சோர்வு அடைந்திருக்கும ஸமயத்தில நமமாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தமாக எழுந்தளியிருந்த, தேரழுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நூறுவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ ஞாபகார்த்தமாக இந்த கரநதத்தை அச்சிடும என்று பரக்ருதம ஸ்ரீமத ஆண்டவன ஸ்ரீமத வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன அடியேனை நியமித்தார். ஸ்ரீமதிதயாதி தேரழுந்தூர் ஆண்டவன நூறுவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கமிட்டியாரால சென்னை T V S. நிறுவனத்தார் செய்த திரவய ஸஹாயத்திலிருந்து இந்த கரநதம அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது. இந்த பேருதவி செய்ததற்கு அடியேனும மற்றும ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தாரும ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு மிகவும கடமைபபட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு வேண்டிய ஜ்ஞானம, சக்தயாதிகள இல்லை என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தே கீழக்கூறிய ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸ்வாமியின திருவடியின ஸமபந்த பலத்தினால் பெற்ற தைரியத்தினால இதை ஒருவாறு அச்சிட்டு வெளியிட முன வந்தோம

இக்கிரநதம அச்சிடப்படுவதில பலகஷ்டஙகள உண்டாயிற்று. பாட பேதஙகளை ஆராயவதற்கு வேறுகிரநதமே இல்லை. சில இடஙகளில சிலவாக்கியஙகளுக்கு அர்த்தம முற்றிலும அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும இக்கிரநதம வெளியிடப்படவேண்டும என்கிற அவாவினால உந்தப்பட்டு இதன பிரசுரத்தில இறஙகினோம.

இதில சில லௌகிக அசந்தர்ப்பஙகளினால சோதனத்தில சில அச்சுப்பிழைகள நேரிட்டுவிட்டன. அவற்றைப பொறுத்துக்கொண்டு இதை இன்னும நன்றாக பரிஷ்கரித்து வெளியிடுவதற்குச் சில தேசிக பக்தர்களை உண்டாக்குமபடி பகவான ஸஙகல்பிபபான என்கிற நமபிக்கையினால இது வெளியிடப்படுகிறது. இதில 13-ஆம அதிகாரத்திற்குமேல பிரமாண ஸ்லோகஙகளுக்கு பொழிப்புரை எழுதிக்கொடுத்து உதவிபுரிந்தருளியதற்காகவும சோதித்துக் கொடுத்து உதவியதற்காகவும, மற்றும சில அமசஙகளைக் கூறியதற்காகவும, மீமாமஸார்ணவ மீமாமஸாகேஸரி பூர்வோத்தர தந்த்ரபரதீப பண்டிதராஜ ஸ்ரீ உப. வே. D T தாதாசார்யார் ஸ்வாமிக்கு அடியேனுடைய மனமார்ந்த க்ருதஜ்ஞதையை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்

அப்படியே 16வது அதிகாரத்திலிருந்து இருபதாவது அதிகாரம் வரையில் மாத்ருகா சோதனைகள் செய்து அச்சிட்டு உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உ. வே. வங்கீபுரம் நவநீதம் வித்வான் சிரோமணி ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியாருக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சுமார் நான்கைந்து மாதங்களாக அடியேனுடைய நேத்திரத்திற்கு ஏற்பட்ட உபத்திரவத்தினால் சோதிக்கிற கைங்கர்யத்தில் பூர்ணமான் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. அக்காலத்தில், கூட இருந்து படித்து உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உ. வே. சிரோமணி வித்வான் கொளத்தூர் திருமலை சங்கபுரம் கிருஷ்ணமாசாரியார் ஸ்வாமிக்கும், சிரோமணி கரளப்பாக்கம் ராமானுஜாசாரியார் ஸ்வாமிக்கும், மாத்ருகை சில பாகங்களைப் படித்து சோதித்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ உ. வே. வல்லீபுரம் ரங்கசாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும், இதை அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபியில் எழுதப்பட்ட மாத்ருகையை அச்சிடப்பட்டிருந்த கிரந்த புஸ்தகத்துடன் ஒத்துப் பார்த்துக்கொடுத்த ஸரஸ கலா நிலயம் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீனிவாஸ ராகவாசாரிய ஸ்வாமிக்கும் கரந்தலிபியில் இருந்து அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபியில் மாத்ருகை எழுதிக் கொடுத்து உதவி புரிந்த சென்னை மாம்பலம் ஸ்ரீ உ. வே. A S கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பதிப்பால் உண்டாகிய விசேஷப்ரயோஜனம்

இப்புஸ்தகம் கிடைக்கும்படி செய்ததும் அச்சிடும் வகையில் நல்ல காகிதத்தில் நல்ல எழுத்தில் சாத்தியமானவரையில் அச்சுப்பிழைகள் இல்லாமல் அச்சிட்டிருப்பதும், இக்கிரந்தத்தைக் கண்டு பயந்து ஓடாமல் எல்லோரும் அதிக சுலபமாய் இல்லாவிடினும் அதிக கஷ்டமில்லாமல் இதை படிக்கும்படி விஷயங்களைப் பிரித்துக் காட்டியிருப்பதும் பிரமாணங்களுக்கு ஆகரமும் பொழிப்புரையும் அதிகாரப் பாட்டுக்களுக்கும் ஸ்வாமியினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சுலோகங்களுக்கும் பதவுரையும் கூடியிருப்பதாகும். இவை கீழ்ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ உ. வே. சேட்டலூர் ஸ்வாமியின் வ்யாக்யானத்தைத் தழுவியும் பரமதபங்கப்பாட்டுக்களுக்கு ஸ்ரீ வகுளாபரணம் ஸ்வாமி எழுதிய ப்ராசீன வ்யாக்யானத்தையும் பின்பற்றி எழுதப்பட்டவையாகும். இதில் முதல்நான்கு அதிகாரங்களில் நமக்கு அவசியம் வேண்டிய ஆர்த்தங்களெல்லாம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியே இறுதியில் சில பாட்டுக்களுக்கு விசேஷார்த்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு மட்டும் கொஞ்சம் விரிவான அர்த்தம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இக்கிரந்தத்தை

படிகக ஆசைபபடுமவாகளுககு உபயோகமாய இருககுமபடி இதில் உளள 24 அதிகாரஙகளில ஒவவொரு அதிகாரததிலும பிரதிபாதிககபபடடிருககும அாததஙகள ஸஙகரஹமாக எடுததுக காடடபபடடிருககினறன இவறறை அறிநது கொளள வேணடியது அவசியமாகையினால இவை மறுபடியும அநதநத அதிகாரஙகளில, அசசிடபபடடிருககிறது

ஸவாமிதிருககைகளாலே திருவரஙகததது எமபெருமானை நியமனததின பேரில சிலபிராஜனை ஐயிபபது எனகிற வியாஜததையிடடு ஸ்ரீகோசஞான முததிரையுடன ஏறியருளப பணணபபடட ஸவாமி தேசிகனுடைய திவயமஙகள விகரஹம பரதிஷடிதமாய சேவை சாதிததருளும இடமாயிருபபதும, வேறெரு இடததிலும காணபபடாத எமபெருமானுககுப போலதுவஜாரோஹண-தீாததவாாியுடன கூடிய பிரமமோத ஸவமுமமறற உதஸவாதிகளும நடை பெறறு வருகிறதுமான திருவயிநதிரபுரததில ஸவாமிதமமுடைய ஜீவியததசையில பல ஆணடுகள எழுநதருளியிருநத இடமான திருமாளிகையிலேயே ஸ்ரீதேசிகன திருமுனபே இதை வெளியிடுபடியான பாககியம கிடடினது அடியேனுககு ஒருமஹததான பெருபபேறு ஆகும

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூகதிகளில இனனும சில பாகஙகள அசசிட வேணடிஇருபபதினால அவறறைவெளியிடுவதறகு வேணடிய பொருளுதவியை செயதருளுமபடி ஸ்ரீமதாணடவனையும மறறுமுளள ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பரமுகாகளையும தரவய ஸஹாயம செயயுமபடி பராாததிககிறேன இபபடி செயதால ஆரமபிககபபடட பரயதனம ஸபலமாய விடும் இபபடி நடககுமபடி அனுகரஹிககுமாறு அததூயபுலமாபுருடனை இரு கையும கூபபி பராாததிததுக கொளளும.

பரீதாபி ஹூ வைகாசி சிரவணம்
2—6—1972

கோமடம் S. S. ஐயங்கார்

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமத் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினொன்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

சில விசேஷக் குறிப்புக்கள்

[ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷண்யம்—இந்த ஸ்ரீஸூக்தி அருளிச்செய்யப்பட்ட காலம்—அருளிச் செய்யப்பட்ட தலம்—க்ரந்த விஷய ஸங்க்ரஹம்—இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்—ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சில அர்த்த விசேஷங்கள்—உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற பூர்வாசார்யர்களும் ஸ்ரீஸூக்திகளும்—ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ஸூக்திகள்—இதிஹாஸ புராணாதிகள்—நாம நிர்த்தேசம் செய்யப்பட்டிருக்கும் வ்யக்திகள்].

ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷண்யம்.

அன்று இவ்வுலகினையாக்கி, அரும்பொருள் நூல் விரித்து, நின்று தண் நீள் புகழ் வேங்கடமாமலை மேவி நின்றருளும் எம்பெருமான் தானே பின்னும் வென்றிபுகழ்த் திருவேங்கட நாதன் என்னும் குருவாய் நின்று நிகழ்ந்து மண் மேல் நின்ற நோய்கள் தவிர்ப்பதற்காக, அதாவது தாரணியில் வாழ்வார்கள் வானேறப் போமளவும் வாழ்வைப் பெறுவதற்காக, பார் ஒன்றச் சொன்ன பழமொழிகள் 116 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஸ்தோத்திரங்கள், ரஹஸ்யங்கள் ப்ரபந்தங்கள், ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைதப்ரகரண க்ரந்தங்கள், உபய வேதாந்த க்ரந்தங்கள், காவ்ய நாடகாதிகள், அநுஷ்டான க்ரந்தங்கள், இதரக்ரந்தங்கள் என எட்டு வகுப்புகளாகப் பிரிப்பார்கள் பெரியோர்.

இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தி அருளிச் செய்யப்பட்ட காலம்

அவற்றில் இது ரஹஸ்ய க்ரந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது. ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் நிர்மாண கால க்ரமத்தில் இது 58-வதாகவும், திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் அருளிச்செய்தவற்றில் 11-வதாகவும், ரஹஸ்யங்கள் வகுப்பில் 14-வதாகவும் இருக்கும். ரஹஸ்யங்கள் அம்ருதரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், அம்ருதாஸ்வாதிநீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், தனி ரஹஸ்யங்கள் என்றும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் அதில் தனி ரஹஸ்ய வகுப்பில் இது இரண்டாவதாயிருக்கும்.

வைபவப்ரகாசிகை முதலிய க்ரந்தங்களில் இது திருவஹீந்த்ரபுரத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஹயக்ரீவன் அருள் பெற்ற பிறகு, அடியவர்க்கு மெய்யனுடைய

'மூந்தை மறை மொய்ய வழி மொழி நீ என்று
முகுந்தன் அருள் தந்த பயன் பெற்றேன் யானே'

என்னப்பட்ட நியமனம் பெற்று, அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலியவற்றுடன் இதுவும் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில்

பதினோராவது அதிகாரத்தில்

'வேதாந்த ஸூத்ரங்கள் ஆமூல சூடம் இவர்களுக்கு விருத்தங்கள் என்னும் இடமும் சத தூஷணீ ப்ரப்ருதிகளிலே சொன்னோம்'

என்று ஸ்வாமி தாமே அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது ஸ்ரீசத தூஷணிக்குப் பிறபட்டே அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும், முதல் ஆவ்ருத்தி அஹீந்த்ரபுரத்தில் எழுந்தருளினபொழுது தம் ஆசார்யரால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்த்ரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்து. அவரை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்க, அவர் உபதேசித்த ஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தையும் அங்கேயே ஆவ்ருத்தி செய்து, பன்னுகலை நால் வேதப் பொருளை எல்லாம் அருளிய பரமனுடைய லாலாம்ருத பானத்தினால் ஸகல வித்யாமூர்த்திகளும் இவருக்கு முன் தோன்ற, அவற்றில் வேதாந்த வித்யையை மட்டும் தம்முடன் இருக்கும்படிக்கும், மற்ற வித்யைகளைத் தாம் நினைக்கும்போது தோன்றும்படிக்கும் ப்ரார்த்தித்துவிட்டு, அங்கு கொஞ்ச காலம் தங்கியிருந்து, திருத்தண்காவிற்குச் செல்ல உத்தேசித்தபொழுது, அடியவர்க்குமெய்யன் ஸ்வப்னத்தில் தோன்றித் தம் விஷயமாய ஸ்துதி முதலியவைகளைச் செய்யும்படி நியமிக்க, அந்த நியமனத்தைத் தலைக்கட்ட, அடியவர்க்கு மெய்யன் விஷயமான ஸ்ரீ தேவ நாயக பஞ்சாசத் முதலிய சில க்ரந்தங்களை

அருளிச செயதார. பிறகு திருததணகா சென்று அங்கு சில காலம வாஸமபண்ணி, ஸதோததிராதிகளை அருளிச்செயது, ஸமபரதாய பரவசனம செயது, உததர திவய தேச யாததிரைபண்ணி, மீணடும திருமபி வநது, அங்கு தேவாதிராஜனுடைய அருளினல ஒரு குமாரா அவதரிகக, அவருககு வரதாசாரயா எனததிருநாமம சாறறி, அஙகு எழுநதருளியிருநதார. அபபொழுது திருவரஙகததில பரதிவாதிகளால ஏறபடட கஷடததை நிவருததி செயவதறகாக அஙகு எழுநதருளுமபடி நியமனம பெறறு, அங்கு சென்று, எம்பெருமானைத தொழுது, சில ஸதோததிரஙகளை அருளிச செய்து, பரதிவாதிகளை நிரஸனம செயது, எமபெருமானுலும பிராடடியினுலும முறையே வேதாநதாசாரயா என்றும, ஸாவதநதர ஸவதநதரா என்றும அஙிதர ஸாதாரணமான பிருதுகளைபபெறறு,அஙகிருநது இரணடாவது ஆவருததிஎழுநதருளினா அயிநதைககு. அபபொழுதுதான இது அருளிச செயயபபட்டதாகும இதே ந்யாயததினலதான கருடதணடகம கருட பஞசாசத, ஸ்ரீ ஹயக்ரீவ ஸதோததிரம, அசயுத சதகம, ரகுவீரகதயம முதலியவைகளும இநத இரணடாவது ஆவருததியில அருளிச செயயபபடடவைகளாகும· இதில நாலாவது அதிகாரததில தமமை 'கவிகதகஹரே' என்று நிருபிததுககொணடிருபபதினல அநதபபிருது பெறற பிறகே இது அருளிச செயயபபடடிருகக வேணடும.

இது ஸ்ரீ நயாயபரிசுததிககுபபிறபடடது எனபது அதில ஸவாமி சில ஸூததிரஙகளைச செயது காடடி, இவை ஸூததிரங்களாகாதா ௭ன்னஎன்று அருளிசசெயதிருபபதைஇதில பதினுரும அதிகாரததில

'கோதம நூலகளைக குறறமிலாவகை கூடடலுமாம
கோது கழிததொரு கூறறில குணஙகளைக் கொளளவுமாம
யாது மிகழநது ஒரு நீதியை யாமே வகுக்கவுமாம்
வேதியா நன்னயவிததரமெனபது மெயயுளதே'

என்றும,

'ஆன பினபு நயாயசாஸதரஙகளில் குசகாசாவலம்பேந கமனீகைய' தல, விருததாமசபரிதயாகமாதல, அநுகூல கரநதாநதரகரணமாதலடணணி சதுாதச விதயாஸததான ஸமபதத்தி கொளளவும'

என்றும ஸூசிபபிததிருககிறபடியினுல இது அதறகுப பிறபடடதேயாகும

இபபடியே ஸமுதாய தோஷ நிருபணுதிகாரததிலும

'அவவதிகரணததில சபதாாத்தமும தாதபாயாாததமும ஸேச்வ மீமாமஸையிலே விசதமாகச் சொனனேம'

என்று அருளிச செயதிருபபதினுல இது அதறகுப் பிறபட்டது என்பது ஸித்திககிறது,

அருளிசசெய்யப்பட்ட தலம

இந்த கரநதததின ஆரம்பததில ஸவாமி தாமே

'அஹீநத்ரநகரே'

எனறும, இநத கரநதததின இறுதியில

'பொன அயிநதை நகரில முனனுள புணராத
பரமதபபோர பூரிததோமே'

எனறும அநுஸநதிததிருககிறபடியினுல இது திருவஹீநதிர புரததில அருளிச் செயயபபடடது எனபது ஸிததிககிறது இபபடியிருகக இறுதியில,

'வடகோஙகில வாளியாறறில வணணிகை நனனடஙகணடு' எனகிற இடததில கொஙகு எனபதை கொஙகு தேசம எனறும,வானி யாறறில எனறதை பவானியாறு எனறும, இநத கரநதம அயிநதையில ஆரமபிககபபடடாலும ஸதயமஙகலததில முடிககப பட்டது எனறு சிலா சொலல முன வநதிருககிறாாகள. 'வடககு' எனபது குறுகி வடகு எனறு நிறகிறது, 'வடகோஙகிலவானியாறறில' எனபதறகு பராசீன வயாகயானததில, வடககுத திககில பரவஹிக கிறகருட நதியில எனறு கூறபபட்டிருககும ஆததம இததால அபல பிக்கபபடடதாகும. இபபடி ஒரு கரநததை இரணடு இடஙகளில ஸாதித்தார எனறு வேறோ இடம ஏறபடவிலலை சென்னை யூநிவாஸிடி யாரால பரசுரம செயயபபடட தமிழஅகராதியில வானி-பவானி என பதறகுஒரு உதாஹரணம கொடுதது, இபபாடடையும மேல கோளாக எடுததுககாடடி இருககிறாாகள இஙகுமேல 'பொனனயிநதையில' எனறு ஸபஷடமாகக கூறபபடடிருபபதினுல பவானி ஆறு எனன முடியாது இநத க்ஷேததிரததில பரவஹிககும கருட நதி அநத திவய தேசததிறகுககொஞசம தூரம வரையில கிழககு முகமாய ஓடி வநது, இஙகு திருமபிவடககு முகமாய பரவஹிதது திவய தேசததின எலலை தாணடினதும மறுபடியும கிழககு முகமாய பரவஹிககிறது. உததரவாஹிநி நதிகளுககு ஒரு மஹிமை உணடாகையினுல அநத விசேஷததைஇபபடிககூறியபடி யாயிருககும 'வடககுப பககம ஓஙகி பரவஹிககும ஆறறில' எனறே ஆததம கூற வேணடும அல லது வான எனருல ஆகாசம. அதில ஸஞசரிபபவாகள வானி எனறு கூறபபடுபவாகள, அவாகளிலபரதானராணவா கருடன, ஆகையினுல வானிஎனறதுகருட நதியையே கூறுமேயனறி பவானி ஆறறுககு இஙகுபரஸதாவமே இலலை அனறிககே வடககுப பககமாய பரவஹிக கிற அதாவது வாஹினி எனபது வானி எனறு சுருககிக கூறபபடடது எனறும கூறலாம. ஆக இது அருளிச செயயபபடட இடம, அயிநதையேயாகும

கரநத விஷய ஸஙகரஹம

இது 24 அதிகாரஙகள கொணடது

முதல நாலு அதிகாரஙகளில நம ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸிததாநதபபடித தததவநிருபணமும, ஒரு அதிகாரததிலமேலே தாம் நிராகரிககபபோகிற மதஙகளில உளள ஸமுதாய தோஷஙகளின நிரு பணமும, 15 அதிகாரஙகளில முறையே லோகாயதிக, மாதயமிக, யோகாசார, ஸௌததிராநதிக, வைபாஷிக, பரசசனன பௌதத, ஜைந, பாஸகரீய, யாதவபரகாசீய, வையாகரண, வைசேஷிக நையாயிக, கௌமாரில, பரபாகர, காபில, ஹைரணயகாபப பாசுபத ருபமான பரிதருசயமான பாஹய மதஙகளின யுகதிகளை முதலில அவாகள சொலலுமபடி பூாவபக்ஷததை நிருபிதது, மேலே அவை நிராகரணம செயயபபடடிருககிறன, பகவத சாஸதிரமாகிய பாஞச ராததிர விஷயமாகச சொலலபபடும சஙகைகளை முதலில நிருபிதது, மேல அதறகுப பரிஹாரம கூறபபட்டிருககிறது, மேலே இரணடு அதிகாரஙகளில பரமதஙகளில கூறபபட்டிருககும உபாயம, பலன இவறறின தூஷணமும, கடைசி அதிகாரததில நிகமனமும செய்யப பட்டிருககிறது

இதில நானகாவது அதிகாரமாகிய பரதததவாதிகாரததின இறுதி யில ஒரு பிரிவு எனறு குறிபபிடுவதறகாக ஒரு சுலோகம அருளிச செயயபபட்டிருககிறது இபபடியே இருபததிநாலாவது அதிகாரத தினஇறுதியிலும கரநதததின பெருமையைக காடடும சில சலோ கஙகள அருளிசசெயயபபட்டிருககினறன இதறகு முனபுளள அதிகார ஸஙகரஹப பாடடுககுப பினபு மூனறு பாடடுகளும, ஆரமபததில போலே இறுதியிலும ஸ்ரீஸுதாசநாழவாா விஷயமாக ஒரு பாடடும் அருளிச் செயயபபட்டிருககிறது

இபபதிபபின சில விசேஷ அமசஙகள்

இது தமிழிலும தெலுஙகிலும சில பதிபபுககளாக வெளியிடபபட்டி ருககிறது ஆனால அவைகள நனறுகப பதிபபிககபபடவிலலை. படிபபவாகள மிகவும கஷடபபடடே படிகக வேணடும படிபபவா களின ஸௌகாயததிறகாக இதில விஷயஙகளைபபாரபாராககளாகப பிரிதது அதில பரதிபாதிககபபட்டிருககும அமசம தலைபபில எடுத துக காடடபபட்டிருககிறது,

பரமாண சலோகஙகளுககு அகராதி சோககபபட்டிருககிறது

இதில உதாஹரிககபபட்டிருககும பரமாண சுலோகஙகளுககு ஸாதயமானவரையில ஆகரம குறிபபிடபபட்டிருககிறது அநத சுலோகஙகளுககு பொழிபபுரையும எழுதபபட்டிருககிறது,

திருவயிநதிபுரம் சேட்லூர விதவான பகவத விஷயம பணடித பூஷணம தேசிக தாசந விஜயதவஜ மஹா மஹோபாதயாய ஸ்ரீ உ.வே நரஸிமஹாசாரயா ஸவாமியிஞல வயாகயானததுடன ஒரு பாகம கரநதாக்ஷரததில வெளியிடபபட்டிருககிறது மேல பாகத திறகு வயாக்யானம மாதருகையாக இருககிறது பெருமாள கோயில ஸ்ரீ உ.வே ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரயா விஸதாரமாக ஒரு வயாகயானம ஸாதிததிருககிரூா. அது அசசிடபபடவிலலை, அநத மாதருகை சென்னை அடவகேட் ஸ்ரீ உ.வே டி ராமஸவாமி ஐயஙகாரிடம இருநது பெறறு அததுடன மாதருகாசோதனைகள செயயபபட்டு இது அசசிடபபடுகிறது அதிகாரம தோறும இருககும ஆதயநதுபபாடடுகளுககும, ஸவாமி அருளிச செயதிருககும சுலோகஙகளுககும அரததம அசசிடபபட்டிருக்கிறது.

இதில பரததவாதி நிரூபணஙகள ஸங்கரஹமாய இருநதபோதிலும அரததம கமபீரய முளளதாயிருககும. ஸவாமி தமமுடைய அவதாரததிறகுப பரம பரயோஜனமாகக கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரம இதறகு விவரணமேயாயிருககும

ஒவவொரு அதிகாரததிலும பூரவபக்ஷி சொலலும பரகாரஙகளை எடுததுககாட்டி, அவறறையே மேல எடுததுச சுட்டிககாட்டி, இது உசிதமலல எனறு பரகக நிரூபிககபபட்டிருககிறது, இது ஸஙகரஹமாயிருபபதிஞலுமபரமதஸதாகள சொலலுமகக்ஷிகள அனுவதிககபபடுகிறபடியிஞலும இதின அரதத விசேஷஙகளை அறிவது கொளுசமசரமமாயிருககும ஆகையிஞலதான மேலே இதில பரதிபாதிககபபட்டிருககும அரதத விசேஷஙகள ஸஙகரஹமாக எடுததுககாட்டபபடுகினறன,

சில விசேஷாரததஙகள

(1) ஆசாரயன உபய விபூதியிலும உததேஶ்யன்

சுருதிகளில பகவானைப போலவே ஆசாரயனை உபாஸிகக வேணடும எனபபட்ட அரதத விசேஷததை

''அத ரபரதரசாபி நிதயம யதீய சரணௌ சரணம மதீயம'
என்று உபய விபூதியிலும (ஆழவாருடைய) ஆசாரயனுடைய திருவடியே நமக்கு உததேசயம என்றுபெரியமுதலியார உதகோஷிததார.

அததையே ஸவாமியும ஸ்ரீநயாஸவிமசதியில

'தேவவ ஸயாதுபாஸய '

என்று ஸங்கரஹிததருளினா

அந்த ஆசாரய சபதததிறகு ஸவாமியின அவதாரததிறகு முனபு பரதான பரதிபாதயராய இருநதவா நமமாழவார ஆகையினால அவரைக 'குலபதி' என்றுவயவஹரிததுக கொணடாடினா ஸ்ரீ ஸமபரதாய பரிசுததியில

'இநதக கலியுக ஆரமபததிலே பரஹமநநதயாதிகளுககுப பினபு நமமாழவார பரவாததகரானா' என்றும, ஸ்ரீ ஸதோததிர பாஷயததில

'ஸாவோப நிஷத ஸாரோபதேஷ்டாரம'

என்றும அருளிசசெயயபபடடிருபபதே இங்கு

'குருகையில வநது கொழுபபாடககிய
குலபதி தநத குறிபபில வைததனா' என்றும்

' குலம தீகழும குருககுள அடி சூடி மனனும
குறறேவல அடியவா தம குழாங்கள கூடி''

என்றும அருளிச செயயபபடடிருககிறது, இததையே ஸ்ரீமத ரஹஸய தரயஸாரததில

'நாறுதுழாய முடிநாதனை நணணி அடிமையில நம
கூறுகவாநத குருககள குழாஙகள குரைகழற கீழ
மாறுதலினறி மகிழ்நதெழும போகதது மனனுவமே'
என்று ஸாதிததருளினா

(2) ஸாவேசவரன பெருமை வாசாமகோசரம,

ஸாவேசவரன பககலிலே ஸாவாரதத கரஹணம பண்ணியவா எனகிற ஏறறம பெறற கலியனும

' நான மறைகள தேடிக காணமாடடாச் செலவன' என்று அருளிச செயதாா இததை இதில

இருபததிநாலாவது நிகமநாதிகாரததில 53ம பாட்டில

'ஐவாககனரோதூதுவஞய ஒரு கோடி மறைகள எலலாம தொடாநதோடத் தனியோடி'

என்று எம்பெருமானுடைய பெருமையை வாணிக்க வேதங்களாலும் முடியாது, அவைகள அவனுககுப பினனுல தேடிக கொணடிருககும் எனனும் ஆததததை நிருபிததருளினா,

'நிகமாநதைரத நாபி மருகயமாணம'

எனகிற ஸ்ரீ கோபால விமசதி சலோகம் இஙகு நினைவூடடப்படுகிறது.

ஸாவேசுவரனுடைய கடாக்ஷததினுலேயே அவனை அனுபவிககப பெறற ஆழவாரும்

'உயாவற உயா நலம' எனருா அதாவது தனனுடைய பலததினுல பகவானுடைய திருககலயாண குணஙகளை வாணிககிறேன எனறு கமபீரமாய பரதிஜஞை செயதுவிடடு ஒரு குணததையே வாணிகக முடியாமல திருமபினுன வேதபுருஷன. ஆழவாரோ உமமுடைய குண ஙகள வாணிகக முடியாதவை எனறு தததவாததததைக கூறினா.

(3) திருவாழியாழவாருடைய இரணடு ரூபஙகள

ஸுதாசநாழவாா எடடு ஆயுதஙகளைத தாஙகி ஸேவை ஸாதிக்கும பரகாரம முதல பாடடிலும, பதினறு ஆயுதங்களைத்தாஙகி ஸேவை ஸாதிககும பரகாரம இறுதி அதிகாரததிலும அருளிச செயயபபடடிருககிறது

(4) ஜீவன பகவானைவிட வேறுபடடவன

முகதன ஈசவரனேடொனருகிருன எனறது மறறவாகள சொலலு கிறபடி ஐககியமாகி விடுகிருன எனறதலல, நதிகள ஸமுததிரததில கலககிறுபபோலே இருககும அதாவது,

'பூாவ ஜலததுககும பரவிஷ்ட ஜலததுககும, ஸவரூபைகயமிலலை' ஸமசலேஷவிசலேஷமே உளளது எனனுமிடம நீரக்ஷீராதி ஸமயோகத திலே கணடு கொளவது இது பரிமாணுதிகயததாலும அறியலாம 'இருமபுணட நீரது போல' எனற தருஷடாநதததாலும ஐகயம சஙகி கக வொணணுது இருமபில சுவரின நீா அதறகு ஆபயாயமாயக கொணடு ஸுக்ஷ்மமாயககிடககுமளவே உளளது எனறு நிருபிககப படடிருககிறது. அதாவது ஜீவாதமா எனபது ஈசுவரனைவிட வேறு படட தததவம எனறபடி,

இபபடியே இதில பல விசேஷாரததஙகள நிரூபிககபபட்டிருக கினறன அவறறைத தனியாக நிரூபிபபதைவிட ஒவவோர அதிகார விஷயமான ஸஙகரஹததை நிரூபிததுவிட்டு, அதன கீழ இநத அமசஙகளை நிரூபிபபது உசிதமெனறு சிலா அபிபராயபபடுகிறபடி யினால அதை அனுசரிதது மேலே குறிபபிடபபடுகிறது

முதலாவது பரஸதாவனாதிகாரம

இதில இஷட தேவதா நமஸகாரமும (இது அருளிசசெயயப்பட்ட ஸதலமான திருவயிநதிர புரததில ஆசசா ரூபததில ஸேவை ஸாதித தருளும எமபெருமான விஷயமான மஙகள ச்லோகமும),ஸவபக்ஷஸதா பனமும பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும சாஸதரீயம எனபதும. நலல ஜ்ஞானம ஆசாரயனுடைய உபதேசததால ஸமபாதிககபபடவேணடும, அதுவும ஸத ஸமபரதாய மூலமாய இருககவேணடும எனறும அருளிசசெயயப பட்டிருககிறது ஒரு பாட்டில எட்டு ஆயுதஙகளைத தரிததுக கொண டிருககும சககரததாழவான விஷயமான மஙகளமும ஒரு பாட்டில ஆசாரயாகள இவவாரததஙகளை உபதேசித்தாாகள எனறும அவாகளில நமமாழவார செயதருளிய உபகார விசேஷமும நிரூபிககபபட்டிருக கினறன

இதில அதிகாரம தோறும அதன ஸஙகரஹமாக முதலில ஒரு பாட்டும இறுதியில ஒரு பாட்டும அருளிச செயயபபட்டிருககிறது.

இதில-பரபக்ஷ நிரஸனம செயயபபடுவது உசிதமா? ஏன பரம தஙகளை நாம கணடனம செயயவேணடும? எனறு சிலருககு ஸநதே ஹம உணடாககககூடும நமமுடைய மதத்தை ஸதாபிதது அதன கொளகைகளை எலலோரும பினபறற வேணடும எனபதறகாக அவா கள (பரமதஸதாகள) சொலலுமது வேதம பரமாணம அனறு என றிவை முதலிய தோஷஙகளுடன கூடியபடியினால அவறறால கலஙகா மல இருபபதறகாக அவறறை நிரஸிககவேணடியது அவசியமாயிறறு.

இது ஸவாமிதேசிகன தாமாகப புதிதாக இதைசசெயயவிலலை. அநாதியான வேதம தொட்டு இபபடிபபட்ட நிரஸனம செயயபபட்டு வருகிறது முதலில வேதததில விரோசனனுககு உபதேசம செயயப பட்டதை "இது அஸுராகளின உபநிஷதது" எனறு கூறபபட் டிருககிறது

தாமிரபாணீ நதிககரையில அவதரிதத ஸ்ரீ சடகோபன பரதய கூஷீகரிதது வெளியிடடருளிய ஸ்ரீதரமிடோபநிஷததில இநத நிரஸனம செயயபபடடிருககிறது அதில முதல பாடடிலேயே

"உயாவற உயாநலம உடையவன யவன அவன
மயாவற மதிநலம அருளினன யவன அவன
அயாவறு அமராகள அதிபதி யவன அவன
துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என மனனே"

என்று அனுஸநதிததிருபபதிஞல பரஹமம குணஙகள ஒனறுமிலலாதது ரூபமிலலாதது, பரஹமததை தவிர வேறு ஒனறுமிலலை, இதயாதி யாகசசொலலும மதஸதாகளை பகவான எலலையிலலாதவாறு இனனும உயாநது கொண்டேயிருககும அநநத கலயாணகுணஙகளை உடையவனெனறும, அவன ஸமஸார கநதம ஒருநாளும இலலாத நிதய ஸூரிகளுககு யஜமானன எனறும இனறும ஸமஸாரததில இருககும ஜனஙகளுககு ஜஞானம முதலியவைகளைக கொடுதது அருள செயகிருனெனறும அவன திருவடிகளை ஆசரயிதது நாம உஜஜீவிகக வேணடும எனறும அருளிச செயதாா இஙகு 'திருவடி' எனறு சொனனபடியிஞல பகவான திவய மஙகள விகரஹ விசிஷடஞய இருககிருன எனறு கூறபபடடதாயிறறு

இபபடியே மேலே பல பாடடுககளில பரதிவாதிகளை நிரஸிநதிருககிருா எனபது எமபெருமாஞருடைய காலக்ஷேப ஸஙகரஹமான தாயும அவருடைய ஜஞான புநதிரரான திருககுருகைபபிரான பிளளாஞல எழுதபபடடு எமபெருமாஞரால அஙகீகரிககபபடடதாயும இருககும திருவாருயிரபபடியில நனகு விளககபபடடிருககிறது

வேதஙகளை வகுதது அதன அாததததை ஸூததிரஙகளாக நிரூபிதத வயாஸரும இரணடாவது (அபாதயதவம) எனகிற அதயாயததில வேதததுககு புறமபான பரமதஙகளைக கணடிததிருககிருா. இநத அமசம இக கரநதததில பல அதிகாரஙகளில இம மதம வயாஸரிஞல இநத ஸூததிரததில கணடிககபபடடிருககிறது எனறு எலலோரும அறிந்துகொளளுமாறு எடுதது காடடபபடடிருககிறது

இநத விசிஷடாதவைத ஸிததாநதததிறகு இநதக கலியுகாரமபத்தில பரவாததகரான நமமாழவாரால யோக தசையில தோனறி எலலா உபநிஷததுககளின ஸாராமசததையும எடுததுரைககபபெறற

ஸ்ரீமந நாதமுனிகள தமமுடைய நயாயததவ கரநததததில இந நிரஸ னததைச செயதிருககிறா அதனுடைய மஙகள சலோகததில

"யோ வேததி யுகபத ஸாவம பரதயகஷேண ஸதா ஸவத"

என்று அருளிச செயதாா பரஹமம ஜஞானததை உடையது அது எலலா வஸதுககளையும ஒரே காலததில தானே எபபொழுதும கண கூடாசக காணகிறது என்று சொனனபடியினுல பரஹமம ஒனறுமே தததவம எனறே பரஹமமே கிடையாது எனறே சொலலும இதர மதங களை நிரஸிததருளினாாயிறறு

பெரிய முதலியாரும (ஸ்ரீ ஆளவநதாரும) திவயபரபநதானு ஸநதான பரீவாஹமாய வெளிவநத தமது ஸதோததிரததில சநதமிகு தமிழ மறையில செயயபபடடிருககும பரமத கணடனததை ஆங காஙகே சலோகஙகளில எடுததுக காடடியும ஸிததிதரயததில அவறறை நிரஸிததும செயதிருககிறா ஸதோததிரததில

"நாராயண! தவயி ந மருஷயதி வைதிக க"

என்று அருளிச செயதிருபபதனுல வேதததை அங்கீகரிதத ஒருவரும நாராயணனுடைய பரதவததை ஆகஷேபிபபதிலலை என்ற தனுல் அதை அஙகீகரிககாதவாகள நிரஸிககபபடடாாகள என்ற தாயிறறு எமபெருமானாா பரஹம ஸூததிர வயாகயானமாகத தாம அருளிசசெயத ஸ்ரீபாஷயததில ஸூததிரகாரரைப பினபறறிப பரமதங களை நிரஸிததிருககிறாா, இது இரணடாவது அதயாயததில விஸதார மாகச செயயபபடடிருககிறது ஆகையால இவறறை ஆதாரமாகக கொணடு ஸவாமி தேசிகன ஸ்ரீ பரமத பஙகததில இறஙகினாாயிறறு. அபபடி இறஙகினபொழுது பரதிவாதிகளின கொளகைகளை முதலில நிரூபிதது பரமாண உபபததிகளுடன அவறறை விஸதாரமாக நிரா கரிததிருபபதும அறியததககது ஸ்ரீஸஙகலப ஸூரயோதயததில் குருவாக நிரூபிககபபடடிருககும எமபெருமானாருடைய நியமனததை அஙகு சிஷயராக நிரூபிககபபடடிருககும தாம பெறறு பரமதஙகளை நிரஸிககிறோம என்று அனுஸநதிததிருககிறாா. அஙகு பரதிவாதிகள் எலலோரும ஒனறு சோநது விவாதிககபபுகுநதால, எனன விஷயம் சொலலபபடடது எனபதை ஒருவருமஅறிய முடியாதாகையினுல ஒவவொருவரும தனிததனியே வநது தஙகள மதததை நிரூபிகக வேணடும என்றும அதறகு சிஷயன பதிலஅளிககவேணடும என்றும அதறகுமேல அவாகளால ஸமாதானம கூற முடியாமல

இருநதால அவாகள நிராகரிககப படடாாகள எனறு நிாணயிககப படவேணடும எனகிற நியமம ஏறபடுததபபடடது இநத கரமம ஸ்ரீ பரமத பஙகததில ஸவாமி தமமாலேயே வகுககபபடட தாகும ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும இரணடாவது அதயாய ஸஙகரகமான சுலோகஙகளில பரதிவாதி நிரஸனமும செயயப பட்டிருககிறது அவறறிறகெலலாம மூலம இநத ஸ்ரீ பரமத பஙகமே யாகும இதறகு நிதாசனமாக யோகபரதயுகதி அதிகரணததின ஸஙகரஹமாக ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியில

"வேதாந பூாவம விதாதா அலபத பகவத: ஸாவ
விதயாநியுகதோ
வாகீஸஸைஷ தஸமாத ததுதித விஹறெள
கமபநம வேத மூாதன: ||
மைவம, தஸயாபி வேதா பஹருதிமுக விபத தாசஹத
க்ஷேதரிபாவாத
பராநதயாதி ஸமபவேத இதி அகதிக விஷயே
பூாவவத் நிாவஹாம: || "

எனறு அருளிச செயதிருபபது இதில

"தாவிப புவனஙகள தாளிணைசூடடிய தநதையுநதிப
பூவிற பிறககினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும
நாவிறபிரிவினறி நாமஙகை வாழினும, நானமறையில
பாவிததததனறி யுரைபபது பாறும பதாததிரளே "

எனறு அருளிச செயயபபட்டதே ஸமஸகருததததில அருளிச செயயப படடதாகும இபபடியே மேலும பல சலோகஙகளுககும மூலமாய நிறகும இப பரமத பஙகம இது தவிர ஸவாமி தேசிகன ஸ்ரீ ஸேசவர மீமாமஸை, ஸ்ரீசத தூஷணி, வாதிதரய கணடனம முதலிய கரநதங களில பரமத நிரஸனம செயதிருககிறாா ஸ்ரீ பாஷயததிலும ஸ்ரீ பரமத பஙகததிலும ஸ்ரீஸஙகலப ஸூாயோதயததிலும, ஸ்ரீ அதிகரண ஸாரா வளியிலும ஸாதிததிருககும அாத்தஙகளை விசேஷிதது நிரூபிதது "ஸவாமி தேசிகனுடைய பரமத நிரஸக பரகரியை" எனகிற ஒரு தனிபபுத்தகமாக வெளியிடபபடுகிறது ஆக பரமதஸதாகளி னுடைய வாகயஙகளைக கேட்டு நாம பரமிககாமல இருபபதறகாக

பரமதத்திலுள்ள தோஷஙகளை அறிநது அவறறைப பரிதயஜிகக வேணடும எனபதறகாக இது மிகவும அவசியமாகும

இரணடாவது ஜீவ தததவாதிகாரம்

சருதியில, ஜீவனை போகதா, எனறு பிரிதது நிரூபிததிருப பதைப பினபறறி ஜீவாதமாவின ஸவரூபாதிகள முதலில நிரூபிககபபட்டிருககினறன ஏக ஜீவபக்ஷம, அதாவது ஒரே ஒரு ஆதமாதான உணடு எனகிற பக்ஷம நிராகரிககபபடடிருககிறது, அபபடியே நிதயஸமஸாரிகள எனறு சிலா இருககககூடுமா எனபதும விசாரிககபபடடிருககிறது இநிலும மேல இரணடு அதிகாரஙகளிலும நிரூபிககபபடடிருககும அாததஙகள எலலாம ஸ்ரீ தததவமுகதா கலாப ஸாவாாதத ஸிததியில நிரூபிககபபடட அாததஙகளின ஸஙகரஹமாயிருககும இததையே கொஞசம எளிதமான ரீதியில ஸ்ரீமத ரஹஸய ரயஸாரததில அருளிசசெயதிருககிறாா. அஙகு அாதத நிருபணம மடடுமே இஙகு பரதிவாதி நிரஸனமும செயயபபட்டிருபபது விசேஷம

மூனருவது அசிதததததவாதிகாரம

இதில ஸாதததவிகாதி புராண விபாகமும, ஸாதாரணமான சிலப ஸாஸதிரததில கூட ஸததவரஜஸதமோ குணததுககு அனுகுணமாக விமானஙகள கட்டபபடுகினறன எனறும, அநதக குணததிறகுத தேவதை பகவான, பரஹமா, ருததிரன எனறும கூறபபடடிருபபது உதாஹரிககபபடடிருககிறது, மாயை எனருல பொய எனறு அாததமிலலை ஆசசாயமான சகதியையுடையது எனறே அாததம எனறு விவரிககபபடடிருககிறது நீதி சாஸதிரததில கூறபபடட ஸாம, பேத, தான, தணட, ஸநதி, விகரஹ, தவைதீகரணஙகளாகிற ஏழுவித உபாயஙகளிலும மாயை இநதிரஜாலம எனகிற பதஙகள பரயோகிககபபடடிருபபதிருல மாயை எனபதறகு பொய (இலலாதவை) எனகிற அாததம பொருநதாது எனனபபடடிருககிறது. பஞசபூதஙகளை நிருபிககும இடததில திருமழிசைப பிரானுடைய

'பூநிலாய ஐநதுமாய'

எனகிற பாடடு மேறகோளாகக காடடபபடடிருககிறது. த்ரிவருதகரணம சொனன இடம பஞசீகரணததிறகும உபலக்ஷணம எனறு அருளிச செயயபபட்டிருககிறது

காலத்தை நிருபித்தருளும் பரகரணத்தில ஸ்ரீ நயாய தத்தவத்தில 'ஒரு வஸதுவை ஆதாரமாகவுடைய வயாபாரஙகளின எணணிககை காலம எனனபபடுகிறது' எனறாததமுளள வாகயததிறகு காலம இலலை எனறு கூறுவதில தாதபாயம இலலை எனறும, அபபடியே பாஷயததில ஜைநாதிகரணததில (2-2-31) உபபாதிககப படடிருககும வாகயஙகளுககும காலாபலாபததில கருதது இலலை எனறும நிருபிககபபடடிருககிறது ஆதமஸிததிமஙகள சுலோகம பரமாணமாகக காடடபபடடிருககிறது இதின உபஸமஹாரப பாடடில நம பூாவாசாாயாகள ஸ்ரீ கருஷணனுடைய அருளைபபெறற வாகளானபடியினால அவாகளுடைய உபதேச பரமபரையினாலபெறற அாததஙகளே இஙகு தமமால அருளிச செயயபபடடவை எனறு நிருபிககும பரகரணததில

'ஓா தேரில ஆரணம் பாடிய நம தேவகி சீா மகனா'

எனறு அனுஸநதிததிருபபதினால கீதை ஒரு உபநிஷததாக பரமாண பரமபரையில சோநது நிறகும எனகிற அமசம நிருபிககபபட்ட தாயிறறு இவவமசம இவா தமமாலேயே, 'சிலைவிசயன தேரனைய சிறு வேததே' எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

நாலாவது பரததவாதிகாரம

இதில முதல பாடடில

'மாலைபபெற வழி காடடிய தேசிகா வாசகமே
ஓலைபபுறததில எழுதுகினறோம உள எழுதுமினே'

எனறு அருளிச செயததையே தமமுடைய அவதாரததிறகுப பரம பரயோஜனமாகக கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸய தரய ஸாரததின இறுதியில

'வெளளைப பரிமுகா தேசிகராய விரகால அடியோம
உளளத தெழுதியது ஓலையிலிடடனம'

எனறு அருளிச செயதிருககிறாா. நிாஹேதுக கருபையை நிருபிககும பரகரணததில ஒரு காரணமிலலாமல பகவான ஒருவனுடைய பாபங்களை மனனிபபதிலலை, சிசுபாலாதிகள விஷயததிலும பூாவ ஜனம கருத ஸுகருத விசேஷமிருநதபடியினால அவன ரக்ஷிககபபடடான எனறு நிருபிககபபடடிருககிறது. அபபடியே ஆழவாா

'ஓர் எண தானுமினறியே' (1-10-5)

எனறு அருளிச செயதிருபபதறகும பகவான தனனுடைய நிதய நிரஙகுச ஸவாதநதாயததாலே மோக்ஷம கொடுததான எனறு கருத தனறு, அபபடிககொணடால ஸாவ முகதி பரஸஙகம வரும எனறு நாம எணணுமல இருகக பலம கிடடினதைப பாா எனறே கருதது எனறும அருளிச செயயபபடடிருககிறது

அபபடியே பஹிாவயாபதி எனபதும பாஹய பரதேசமுளள வஸதுககள விஷயம எனறு விவரிககபபடடிருககிறது

நாராயணனதான திவய மஙகள விகரஹததுடன கூடிய பரபரஹமம எனறு நிரூபிககும பரசரணததில பராதிகரண பாஷயத தையும லிஙக பூயஸதவாதிகரண பாஷயததையும மேறகோளாகக கூறியிருககிறாா இபபடி பரஸதாவஞதிகாரதத்ல கூறபபடட சாஸத ரீயமான ஸவபக்ஷ ஸதாபனததை மூனறு அதிகாரஙகளில நனருக நிரூபிததருளியிருபபது அறியததககது ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரததில தததவதரய சிநதஞதிகாரததிலும, பரதேவதா பாரமாாத யாதிகாரததிலும இநத ஆாததஙகள நிரூபிககபபடடிருககும சாரீரக சாஸதிரஙகளில நிரூபிககபபடடிருககும ஆாததமான காரணதவம (இபபடி ஜகத ஸருஷடயாதிகளைப பணணுவது) முதலியது இஙகு நிரூ பிககபபடடதாகும இதறகு மேல அபாதயதவம பரதிபாதிதமாகையி ஞல அது, மேல பரமத நிரஸனமான அதிகாரஙகளில செயயப படடிருககிறது உபாயதவம உபேயதா எனகிற மறற ஆாததஙகள இறுதியில இரணடு அதிகாரஙகளில நிரூபிககபபடடிருககினறன

பரதததவாதிகார இறுதியில

'தரயயநத தராணமேதத'

எனறுரமபிதது ஒரு சுலோகம அருளிச செயடபபடடிருககிறது இநத சுலோகததின ஆாததவிசேஷததை அதன பதவுரை சொலலும இடத தில நனகு எடுததுக காடடபபடடிருககிறது அதை அவசயம படிககவும

ஐநதாவது ஸமுதாயதோஷ (பஙக)ாதிகாரம

இதில மேலே நிராகரிககப படபபோகிற மதஙகளில இருககும பொதுவான தோஷஙகளை அனுவதிதது, அததோஷஙகள பரிஹாரம செயயபபடடிருககினறன. அதாவது வேதம எபபடி நிதயமாகும? ஸஙகேதமாய ஏறபடட பதஙகளே வேதஙகளலலவா? பாடபேதாதி

கள இருபபதிஞல எபபடி ஒரேவிதம எனனமுடியும? இதயாதியாக ஆக்ஷேபிததுக கொணடு அவறறிறகு ஸமாதானம அருளிச செயயப படடிருககிறது

'நினமாடடாய மலாபுரையும திருவுருவம் மனம வைகக மாடடாத பல சமயம மதி கொடுததாய'

எனறும,

'கள்ளவேடததைக கொணடு போய புரம புககவாறும கலநதசுரரை உளளம பேதம செயதிடடு உயிருணட உபாயஙகளும'

எனறும,

'வெளளியாா பிணடியாா போதியாா எனறிவா ஓதுகினற களளநூல'

எனறும அனுஸநதிததிருபபது, அவைகள பரமாணஙகள எனற படியனறு, பராணிகளுடைய துஷ்காமஙகளுககு ஈடாக அவற்றை பர வாததிபபிததான எனறும, காலாநதரததில பகவானதானே அவ தரிதது அவறறை நிவருததி செயவான எனறும அருளிச செயயபபட டிருககிறது

பராசீன பதிபபுககளில இநத அதிகாரததை ஸமுதாய தோஷாதி காரம எனறே கூறபபடடிருககிறது, இதில ஸமுதாய தோஷம மட டும நிரூபிககபபடடிருநதால அநதபபெயாஉசிதமாகும ஆஞல இதில மறற மதஸதாகள எலலாருககும பொதுவாக இருககும தோஷஙகளை ஸஙகரஹமாக எடுததுககாடடி, அவைகள விஷயமாய பரதிவாதிகள சொலலககூடும ஆக்ஷேபஙகளைககூறி அவறறிறகுப பரிஹாரம அருளிச செயயபபடடிருககிறது எனவே முதலில நிரூபிககபபடட தோஷஙகள ஸதாபிககபபடடனவாகும இநத கரநதததிலேயே மேலே இரணடு மூனறு இடஙகளில ஸமுதாயாதிகாரம எனறே இவ வதிகாரம குறிபபிடபபடடிருககிறது ஆகையிஞல இநத அதிகாரத திறகு ஸவாமி திருவுளளமபறறிய திருநாமம எது எனறு நிசசயமாயக கூற முடியவிலலை இதில அசசிடபபடடிருககிறபடியே ஸமுதாய தோஷ (பஙக)ாதிகாரம எனறு கொணடால ஸமுதாய தோஷ விஷய மாய எதிரிகள கூறும ஆக்ஷேபஙகள நிராகரிககபபடும அதிகாரம எனறு பொருள கொளளவும ஸமுதாய தோஷாதிகாரம எனறு கொணடால ஸமுதாய தோஷ விஷயமாயக கூறபபடும ஆக்ஷேபம

நிராகரிககபபட்டு அநதஸமுதாய தோஷஙகள ஸதாபிககபபடும அதிகாரமஎனறு ஆததமாகும ஸமுதாயாதிகாரம எனறு பாடமானுல பரதிவாதிகள எலலோருககும பொதுவாயுளள தோஷஙகளைக கூறும அதிகாரம எனறு ஆததமாகும

சபர பாஷயததில சபதாதி கரணததில வாண நிதயதவ ஸதாபனம உசிதமலல எனறு 'ஸ்ரீ ஸேசவர மீமாமஸையிலேயே விசதமாகச சொனனேம்' எனறு கூறபபட்டிருககிறது. நாராயண பரதவததை நாம மட்டும அஙகீகரிககவிலலை மதபபறறு அதிகமிலலாத கவிகளும சொலலி இருககிறுாகள எனபதை காட்டுவதறகாக மஹாகவியின ச்லோகம ஒனறை மேறகோளாககக்காட்டி இருககிறுா

ஆருவது லோகாயதிக பஙகாதிகாரம

இதிலும மேல பாமத பஙகாதிகாரஙகளிலும, அவாகள கொளகையை முதலில நிருபிததுவிட்டு மேலே அவறறை நிரஸிதது இருககிறுா எனறு கீழே கூறபபட்டது இதில கொளகைகள அதிகமாயிருபபதிஞல அவைகளை (1), (2) இதயாதி எணணிககைகயைக குறிதது முதலில காட்டி, மேலே அதே எணணிககையின கீழ அவை நிரஸிககபபடும பரகாரம கூறபபட்டிருககிறது

இதில 'நீதிசாஸதிரமும அநாபததில தாம விருதத விஷயததை அபயனுஜஞை பணணுது 'எனறு அருளிச செயது, கலியன செயதருளிய ஸதேயம (களவு) சாஸதரீயமானது எனறு மேலே நிருபிததருளி இருக்கிறுா ஸவாமியின ஸஹஸர நாமததில

'பரகால கருத ஸவாண ஸதேய சாஸதர அவிரோத தருக' எனறு அனுஸநதிசகபபட்டிருககிறது இது ஸவாமி திருவயிநதிரபுரத்தில அருளிசசெயத மறற கரநதஙகளுடன சோதது அனுஸநதிககபபட்டிருபபதிஞல, ஸவாமி இவவிஷயமாக ஸதேயா அவிரோதம எனகிற ஒரு ஸ்ரீ ஸூகதியை அருளிச செயதிருககிறுா எனபது ஏறபடும எனறு மஹானகள கூறுவாாகள.

ஏழாவது மாதயமிக பஙகாதிகாரம

இமமததை ஸூததிரககாரா நிரஸிததிருககிறுர் என்பதை இதன இறுதியில

'ஸாவதாநுபபததேஸச'

என்றும, ஆழவார

'உளன எனில உளன'

என்கிற பாட்டிலே நிராகரிததார 'என்றும அருளிச செயயப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டின திருவாருயிரப்படியில 'இப்படி' வேதாவலம்பிகுத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பரமாணமுமிலலை, பரமேயமுமிலலை, ஸாவமும சூநயமாகையாலே வேதமும வேத வேதயஞன ாசுவரனும அவனுடைய ஐசவாயமான ஜகததும இலலை என்கிற சூநயவாதியை நிராகரிககிறது' என்று நிரூபிககப்பட்டிருப்பது இங்கு அனுஸநதேயமாகககடவது

எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம

இதிலும மற்ற அதிகாரங்களில போலே மாதயமிகன் சொலலும கொளகைகளை அனுவதிதது அவைகளை நிரஸிததருளுகிறார. ஸூததிர காரரும இமமததததை நிரஸிததிருககிறார என்பதை நிரஸனம செயகிற ஸூததிரததை எடுததுககாட்டியிருககிறார

ஒன்பதாவது ஸௌததராநதிக பங்காதிகாரம

இதிலும இமமதம ஸூததிரகாரரால நிரஸிககப்பட்டது என்பது எடுததுககாட்டப்பட்டிருககிறது

பததாவது வைபாஷிக பங்காதிகாரம

இதுவும ஸூததிரகாரரால நிரஸிககப்பட்டிருககிறது என்கிற ஆகாரம குறிப்பிடப்பட்டிருககிறது

பதினொன்றாவது பரசசனன பௌதத பங்காதிகாரம

இதில ஆதம ஸிததியிலே இமமததததை நிரஸிததிருககும பரகாரததை 'இவ வாததம ஆதம ஸிததியிலே பரகக உபபாதிதது'

"அத பரதயகஷ ஸிதததவாத உகத நயாயாகமானவயாத ।
அவிதயா யோகதச்சாதமா ஜஞாதாஹமிதி பாஸதே ॥"

என்று நிகமிதமாயதது என்று அருளிச செயயப பட்டிருககிறது. 'இவாகளுககு சூததரங்கள விரோதமாயிருககும என்பதை வேதாநத ஸூததரங்கள ஆமூலசூடம விருததங்கள என்னுமிடமும சதது௱ஷணீ பரபருதிகளிலே பரககச சொனனோம என்று அருளிசசெயதிருககிறார.

பனனிரணடாவது ஜைன பங்காதிகாரம

இதில ஜைனாதிகரண பாஷயததிறகு காலம எனகிற தத வததை இலலை எனறு சொலலுவதில தாதபாயமிலலை எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது இநத மதமும வேதாநத ஸூததிரகாரரினுல நிரஸிககபபடடிருககிறது எனறும கூறபபடடிருககிறது

பதினமூனருவது பாஸகர பங்காதிகாரம்

இதில சில மனுவசனததிறகும, கீதா ஸலோகததிறகும கருதது விளககபபட்டிருககிறது அபபடியே ஸ்ரீ விஷ்ணு தாம வசனததிறகும விஷணு புராண வசனததுககும 'ஸவரூப பேதம நிறக ஔபதிக வைதாமய ரூப பேத நிவருததி பரம எனனுமிடம பூாவாபரபராமாாசத தாலே அறியலாம' எனறு நிரூபிககபபடடிருககிறது அபபடியே தாமரபாணி நதிககரையில அவதரிதத ஆழவாா பரதயக்ஷீகரிதது வெளியிடடருளிய தரமிடோபநிஷத தாகிய திருவாயமொழியில

"யானும் தானுய ஒழிநதான"

எனகிற பாட்டுககு இபபடி ஸாவானுகுணமாக தாதபாயம கணடு கொளவது, எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது வேதாாதத ஸஙகரஹததிலும இவவாததம நிரூபிககபபடடிருககிறது எனறும கூறபபடடிருககிறது ஸவரூபைககயம ஸவாபாவிகம எனகிற பக்ஷம கடியாது எனபது ஸௌபரி காாதத வீாயாதி நயாயததாலே உபாதி பேதம போக வயவஸதாபக மாட்டாமையாலே? என்று அருளிச செய யபபடடிருககிறது

பதினுனகாவது வையாகரண பஙகாதிகாரம

இதில ஆலஙகாரிகாகள சொலலும ஸமாதானம எடுததுக காட டபபடடிருககிறது பதினெடடு புராணஙகளையும வயாஸா சொன னா எனபதினுல எலலாப புராணஙகளும பரமாணமாகாது எனபதை தெரிவிபபதறகாக அபபுராணஙகள ஸாதவிகம, ராஜஸம, தாமஸம எனறு பிரிககபபடடிருபபதினுல ஸாதவிக புராணஙகளே பரமாண மாகும எனறு கூறபபடடிருககிறது

பதினைநதாவது வைஶேஷிக பஙகாதிகாரம

இபபக்ஷம சில புராணஙகளிலும ஸூத்ரகாராினுலும நிரஸிககப படடிருககிறது எனறும, ஆழவாரும 'சமணரும சாககியரும எனகிற நிலையிலே இபபடிக கெரததவர்களை "மலிநது வாது செயவீாகளும எனறு ஒரு கோாவையாக அருளிசசெயதாா. எனறு நிரூபிககப பட டிருககிறது

பதினாறுவது நயாய விஸதார விரோதநிஸதாராதிகாரம

இநத அதிகாரததில நயாயம எனகிற ஒரு சாஸதரம இருக்கிறது எனபதை தாம ஆக்ஷேபிககவிலலை 14விதயாஸ தானஙகளில அது ஒனருக கணககிடப படடிருபபதனால அதை நிராகரிகக எணண மிலலை ஆனால கௌதமரால பரவாததிககபபடடு வநதிருககிற நயாய சாஸததிரததில பலவிதமான தவறுகள இருககிறபடியால அவறறை கழிதது நிரூபிகக பாரிககிரேம இவ அாததம இவ அதி காரததின முதல பாடடில ஸபஷடமாக ஸஙகரஹிககப படடிருக கிறது அதாவது கௌதமரினால பரவாததிககபபடட நூலில தோஷ மிலலாமல நிரூபிபபதோ அலலது அதிலிருககும தோஷஙகளை தளளி மறற அமசஙகளில இருககும அஙகீகரிககததகக பாகஙகளை அபயுப கமம செயவதாதல அவை முறறுமே பரமாணமாகாது எனறு அதை தளளி தனியாக ஒரு நீதிசாஸதிரம நாமே வகுததலாதல- இமமூனறில ஏதாவதொரு பரகாரம நயாய சாஸதிரம எனபது ஸிததிககும் எனறு அருளிச் செயயப்படடிருககிறது

இஙகு ஸ்ரீமன நாதமுனிகள அருளிசசெயத இரணடு கரநதங களில ஒனறு ஸ்ரீ நயாயததவம எனபது ஆகையால நயாய சாஸ திரம எனகிற பரமாணததை அவா அஙகீகரிததாராயிறறு அதையே பினபறறி ஸவாமி தேகிகனும ஸ்ரீ நயாயபரிசுததி எனனும ஒரு நயாயகரநததததை அருளிச செயதிருககிறா அதில ஸவாமி தாமே சில ஸூததிரஙகளை வகுததுககாடடி இவைஸூததிரஙகளலலவா எனறு அருளிசசெயதிருபபதை இபபாடடில அனுஸநதிததாராயிறறு

இமமதமும ஸூததிரகாரரினால நிரஸிககபபடடது எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

பதினேழாவது நிரீஸவரமீமாமஸக பஙகாதிகார:

இமமதமும ஸூததிரகாரரினால நிரஸிககபபடடது எனறு அருளிச செயயபபடடிருக்கிறது.

பதினெடடாவது நிரீஸவரஸாஙகய பஙகாதிகாரம

இதுவும ஸூததிரகாரரினால நிரஸிககப்படடதாகும எனறு அருளிச செயயபபடடிருககிறது

பததொனபதாவது யோக ஸிததாநத பஙகாதிகாரம

இதில இமமாதம பரும்மாவினால பரவசனம செயயபபடடது எனகிற ஏறறம் பயனறறது எனபதை முதல பாடடிலே நனருக எடுததுக கடாடியிருககிறா.

தாவிப புவனஙகள தாளிணை சூடடிய * தநதையுநதிப
பூவிற பிறககினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும *
நாவிற பிரிவினறி நாமஙகை வாழினும * நான மறையில
பாவிததத னறி யுரைபபது பாறும பதாததிரளே.

எனற இநத யோக சிததாநத பஙகாதிகாரப பாடடினபடியே பிருமமா பகவானுடைய திருவுநதிபபூவில பிறநதபோதிலும, ஸரஸவதீ வலலபனுயினும, அணடததிறகுள ஸருஷ்டி முதலியவறறைப பணணுகிறவனுக இருநதபோதிலும வேதததிறகுப புறமபாகச சொலலுகிறபடியினுல அமமதம பிரமாணமாகாது எனறு நிரூபிககப படடிருககிறது ஸ்ரீ பாஷயததில யோக பரதயுகதி அதிகரணததில இமமதம நிரஸிககப படடிருககிறது இதன அதிகரண ஸாராவளியில எமபெருமானுரால கூறபபடட அமசஙகளை ஸஙகிரஹிததுவிடடு அஙகு கணடரவேண கூறபபடாத ஸரஸவதீ வலலபதவததைக கூறியிருபபதறகு இபபரமத பஙகததில கூறபபடடிருபபதே ஆதாரம எனறு அறியததககது

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷகார அதிகாரம

இதில பாசுபதமதம ஸூததரகாரரினுல நிரஸிககபபடடிருககிறது எனபது எடுததுக காடடபபடடிருககிறது இததுடன அபாதயதவம எனகிற இரணடாவது அதயாயததின ஆததம பரமதஙகளை நிரஸிதது ஸவபக்ஷ ஸதாபனம பணணியபடியால நிரூபிககபபடடதாயிறறு

இருபததோராவது பகவத சாஸதிர விரோத பஙகாதிகாரம

இதில பாஞசராதர சாஸதிரததின ப்ராமாணயம நனருக ஸதாபிககபபடுகிறது ஸூததிரகாரரினுல இமமதததின பராமாணயம ஸதாபிககபபடடிருககிறது, எனகிற அமசமும கூறபபடடிருககிறது இதில வைகானஸ சாஸதிரமும நமககு உபாதேயம எனறு நிரூபிககபபடடிருககிறது.

இருபததிரணடாவது பரோகத உபாய பஙகாதிகாரம்

இது உபாயதவம எனகிற மூனருவது அதயாயத்தின ஸஙகரஹமாய இருககும இதில கீழ நிரஸிககபபடட பரமதஸதாகள மோக்ஷோபாயததை நிரூபிகக சகதியறறவாகள என்பதை அவாகள

சொலலும கொளளைகளை ஸங்கிரஹித்து எடுத்துககாட்டி இககார ணங்களிஞல இவாகள மோக்ஷததிறகு உபாயததைக கூற முன வர முடியாது எனறு நிருபிககபபட்டிருககிறது தமது ஸித்தாநதததில கூறபபட்டிருககும பகதி பரபததிகளே மோக்ஷததிறகு உபாயமாகும எனபது சுட்டிககாட்டபபட்டு இதன விஸதரம தமமால பிரபநதாந தரங்களால பரககச சொலலபபட்டது எனறு கூறபபட்டிருககிறது இவவதிகாரததினநோககம பராகளுககு மோக்ஷோபாயததைநிருபிகக வழியிலலை எனபதேயாகும இதில பரமதஸதாகளுககு மோக்ஷோ பாயததை நிருபிகக அதிகாரம இலலையெனறு நிருபிததுவிட்டு பர பததியை விதிககிற சரமசலோக விஷயமாய சிலா கூறும அாததங கள உசிதமலல எனறும நிருபிககபபட்டிருககிறது இநத அமசமதான ஸ்ரீமத ரஹஸய தரய ஸாரததில ஸ்விகரண பாகததில நிருபிககப பட்டிருககிறது

இருபதது மூனருவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம

இதில மறற மதஸதாகளிஞல சொலலபபடும் பிரயோசனம மோக்ஷ பலமாகாது அது நம விசிஷ்டாதவைத மதததில ஸமயக பிரதிபாதிககப பட்டிருககிறது அதாவது நாம வைகுணடத்திறகுச் சென்றும நம பூாவாசாாயாகளின திருவடிகளிலே கைங்காயம செய வதே உததமமான பலன எனறு இவவதிகார ஸங்கரஹ பாட்டில,

குலநதிகழும குருககளடி சூடி மனனும
குறறேவல அடியவா தம குழாங்கள கூடி
வலநதிகழும திருமகளும, மறறிடததே
மனனிய மணமகளாரும நீளையாரும
நலநதிகழ வீறறிருநத நாதன பாதம
நமககிதுவே முடியெனன நணணினேமே.

எனறு அருளிச செயயபபட்டிருககிறது.

இருபதது நானகாவது நிகமநாதிகாரம

இதில கீழ பரமதஸதாகளை நிரஸிதத பரகாரங்களை ஸங்கரஹ மாக ஒவவொரு மத விஷயமாக நிருபிததுககாட்டி இபபடி பரமதஸ

தாகள நிரஸிககபபடடாாகள எனறு படிபபவாகளின செளகாயத்திற காக நிருபிககப படடிருககிறது. இதே கரமமதான அதாவது கீழ அதிகாரஙகளில நிருபிககபபட்ட ஆாததங்களே ஸஙகரஹிதது காட்டு வது ஸ்ரீமத ரஹஸய தரயஸாரததில பினபறறபபடடிருககிறது இதில 53வது பாடடில இககிரநதம அருளிச் செயயபபடட இடம திருவயிந திரபுரம எனறும இதில பூர்வாசார்யாகளினுல முனபு பிரத்வாத நிர ஸனம செயயபபட்டிருநத போதிலும அவாகளால கூறபபடாத யுகதி விசேஷஙகள உபபாதிககபபடடு அநத பிரதிவாதி நிரஸனம பூாண மாககப படடது எனறு இககிரநதததிறகு பிரயோஜனம கூறபபட் டிருககிறது இபபாடடில வடகொஙகில வானியாறறில எனகிற பதஙகளுககு பரகரணம பரமாணம முதலியவைகளுககு முரணபடும படி சில ஆாததஙகள சில வயாகயானஙகளில நிருபிககபபடடிருபபதி ஞல அது உசிதமலல எனறு இப பாட்டின வயாகயானததில பரமாண உபபததிகளுடன விஸதாரமாகநிருபிககபபடடிருககிறது அதை அவ சியம ஒவவொருவரும படிகக வேணடும எனறு பிராாததிககப படு கிருாகள நிகமனபபாடடில இக கிரநதததின முதற பாடடிலபோல சுதாசனுழவாா விஷயமாக ஒரு பாட்டு அநுஸநதிககபபடடிருககிறது முதற பாடடில எட்டு ஆயுதஙகளேத தரிததுக கொணடிருககும பர காரம நிருபிககபபடடது இபபாடடில பதினுறு ஆயுதஙகளே தரிததுக கொணடிருககும பரகாரம நிருபிககபபட்டிருககிறது.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமத் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ப்ரதிஜ்ஞாவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

தனியன்கள்

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ।

रामानुज दयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

முதலாவது ப்ரஸ்தாவநாதிகாரம்

[இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம் — ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபனமும் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபமும் சாஸ்த்ரீயம் — ஆசார்யோபதேசத்தால் ஜ்ஞான ஜன்மம் — ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின் மூலமாய ஜ்ஞானம் ஸம்பாதநீயம்.]

(இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்)

अगस्त्युत्तमं पुंसामनपायक्रमान्वितः ।
अहीन्द्रनगरे नित्यमुदितोऽयमहस्करः ॥

1 அபாஸ்யது தம: புமஸாமநபாய பரபாநவித: ।
அஹீந்த்ரநகரே நிதயமுதிதோயமஹஸகர: ॥

2 ** எண்டளவமபுயததுள் இலங்கும அறுகோணமிசை
வெணபணிலம திகிரி வளைவில வளை வாய முசலம
திண்கையில அங்குசம சீாதிகழும கதை செஙகமலம
எணபடை ஏநதி நினறுன எழிலாழி இறையவனே 1

3 ** விடுநெறி அஞசி விடத தொடககிய
விதியரடைநது தொழத தழைத தெழு
விழியருள தநது விலககடிககளை
விரகில இயமபி விலககி வைததனா

1 [ப-ரை] அநபாய—அபாயமிலலாத, அதாவது நாசமும பிரிவும இலலாத, பரபா—காநதியுடன, அதாவது பெரிய பிராட்டியாருடன, அநவித — சோநதவராயும அஹீநதர நகரே—திருவஹீநதிரபுரததில, நிதயம—எபபொழுதும, உதித —உதிததவராயும இருககிற, அயம—இநத, அஹஸகர.—ஸூாயன, புமஸாம—சேதனாகளுடைய, தம — இருடடை தமோகுணததை,இது அதினகாாயமான அஜஞானததிறகும உபலக்ஷணம, அபாஸயது—நிவருததி செயய வேணடும.

2 [ப—ரை] எழில—உஜஜவலனுய நிறகிற, ஆழி இறையவன—ஸுதாசநன எனகிற ஹேதி ராஜன, எண — எட்டு, தள—இதழகளையுடைய, அமபுயததுள—தாமரைபபுஷபததில, இலஙகும—பரகாசிககிற, அறுகோணமிசை-ஆறு கோணமுடைய சககரததின மேல, வெண—வெளுதத நிறமுளள, வண எனறு பாடாநதரம, அபபொழுது ஸுநதரமான எனறாததம, பணிலம — சஙகம, திகிரி—சககரம, வளை வில-வளைநததான தனுஸஸு, வளை வாய—வளைநத வாயை,அதாவது நுனியை உடைய பரசு, முசலம-உலககை, அஙகுசம—மா வெட்டி, சீா—சலாககியமாக, திகழும—பரகாசிககிற, கதை,செஙகமலம—செநதாமரைப புஷபம(பதமாயுதம)ஆகிய, எணபடை—எட்டு ஆயுதஙகளை, திண—தருடமான, கையில-திருககையில, ஏநதி—தரிததுககொணடு, நினறுன—நினறுன 1

3 [ப—ரை] பர மதம—மறற மதம, அதாவது பாஹய குதருஷ்டி மதஙகள, பழமறையநதி- அநாதியான வேதாநததததில பரதிபாதிக்கப்பட்ட, நடைககு—மாாககததிறகு, இடைச் சுவா-நடுவில

கொடுவினை எனபதனைத தினைததனை
கொணாதல இகழ்நத குணததன[னை]ததினா
** குருகையில வநது கொழுப் படககிய
குலபதிதநத குறிபபில வைததனா
கடுநரகனபு கழறறி மற்ருெரு
கதிபெறு மனபில எமைபபொருத்தினா
கமலை யுகநத கடற கிடைககடல
கருணையுயாநத திடர்கொருககினா
படுமுதல (லி) னறி வளாதத நறகலை
பலபல ஒனற எமககுரைததனா

இருககும சுவா, அதாவது இடையூறு, எனறு—எனறு அறிநது, அது-அதை, இடிதத—பஙகம செயத, பததரே—பகதாகளான நம் பூாவாசாாயாகள, விடு நெறி—விட வேணடிய மாாககததிறகு, அஞ்சி—பயநது, விட—அதை விட வேணடியதறகு, தொடககிய—ஆரமபிதத,விதியா-பாகயததையுடையவாகள, அடைநது—தஙகளை அணுகி, தொழ-ஸேவிகக, தழைதது—அநேக முகமாக, எழு—மேன மேலும வருததி அடைகிற, அருள விழி-கருபாகடாக்ஷததை, தநது-அவாகள பககலிலே செயது, விலககடிககளை-விலககபபடடமாாககங களை, அனறிககே நலல மாாககததிலிருநதுவிலகுவதறகுக காரணமா னவிரோதிகளை,இயமபி-உபதேசிதது, விரகில-உபாயததினால,விலககி -அநத விடவேணடிய மாாககததிலிருநது அபபுறபபடுததி, வைதத னா-வைததாாகள (நலலமாாககததிலசேருமபடிவைததாாகள),கொ டுவினை- பாபம எனபதனை-எனறு சொலலபபடடதை, தினைததனை-தி னையளவும,கொணாதல-கொணடுவருதலை இகழநத-விடடவாகளான குணததனததினா-குணமாகிற தனததையுடையவாகள,‘குணததனை ததினா ’,எனறு பாடாநதரம, எலலாககுணஙகளையுமஉடையவாகள எனறாததம, குருகையில வநது-திருககுருகா புரியில திருவவதாரம செயது, கொழுபபடககிய - பர வாதிகளுடையகாவததைபபோககடி தத, குலபதி-ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலததிறகு நாதனான நமமாழவாா, தநத -திருவாயமொழி எனனும கிரநத ரூபமாகக கொடுததருளின, குறிப பில-மாாககததில, வைததனா, அனறிககே லக்ஷயமாகிற எமபெரு மானிடததில அடைககலமாக வைத்தாாகள, கடு-கரூரமான,நரகு -நரகத்தில, அனபு-பரீதியை, கழறறி-போக்கடிதது, மறறு-அதை வி டவேறுன,ஒரு-ஒபபறற, கதி-மோக்ஷததை, பெறும்- அடையககூடிய அனபில-விசவாஸததில, எமை-எமமை, பொருததினா- பொருநதும படி செயதாாகள, அதாவது பரம புருஷாாததததில ஆசை மறவாம லிருக்குமபடி செயதாாகள,கமலையுகநத-லக்ஷ்மீ பரீதி பணணின,கடல்

பழமறையந்தி நடைக்கிடைச் சுவா
பரமதமென்று அது இடித்த பத்தரே 2

[ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபநமும் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபமும் சாஸ்த்ரீயம்]

1 आशामतङ्गजगणानविषह्यवेगान् पादे यतिक्षितिभृतः प्रसभं निरुन्धन् ।
कार्यः कथाहवकुतूहलिभिः परेषां कर्णे स एष कवितार्किकसिंहनादः ।

ஆஶாமதங்கஜகணாநவிஷஹ்யவேகாந்
பாதே யதிக்ஷிதிப்ருத: ப்ரஸபம் நிருந்தந் ।
கார்ய: கதாஹவ குதூஹலிபி: பரேஷாம்
கர்ணே ஸ ஏஷ கவிதார்க்கிகஸிம்ஹநாத: ॥

सकललोकोज्जीवनार्थமாக प्रवृत्तங்களான अध्यात्मशास्त्रங்களிலே सिंहवत्गति न्यायத்தாலே तर्कानुगृहीत प्रमाणங்களைக் கொண்டு स्वपक्षस्थापनமும் परपक्षप्रतिक्षेपமும்பண்ணக் காணுகின்றோம் இவை இரண்டும் கூட तत्त्वाध्यवसायத்துக்குக் காரணமாம்

-ஸமுத்திரத்தில், கிடை-சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற, கடல்-ஸமுத்திரம் போன்ற பகவானுடைய, கருணை-க்ருபையை, உயர்ந்த-உந்நதமான, திடாக்கு-மேட்டு நிலத்திற்கு ஒருக்கினார்-சேரும்படி செய்தார்கள், படுமுதலன்றி-தானே உண்டாகும் செடியைப் போலல்லாமல், அதாவது அமூலமாகவன்றிக்கே மூல ப்ரமாணங்களுடன் கூடினவைகளாய,வளர்த்த-அபிவ்ருத்தமாகும்படி செய்யப்பட்ட, பல பல-அனேகம் விதங்களான, நற்கலை-நல்ல சாஸ்த்ரங்கள், ஒன்ற-சேரும்படி அதாவது ஏக தாத்பர்யமுடையவைகளாக, எமக்கு, உரைத்தனர்-உபதேசித்தார்கள்

1 [ப-ரை] அவிஷஹ்ய வேகாந்-பொறுக்கமுடியாத வேகத்தையுடைய, ஆசா மதங்கஜ கணாந்-அந்தந்த சப்தாதி விஷயங்களில் உண்டான ஆசைகளாகிற யானைகளின் கூட்டங்களை, அன்றிக்கே திக்கஜங்களுடைய கூட்டங்களை, யதி க்ஷிதி ப்ருத-எம்பெருமானாருடைய, அன்றிக்கே ஒரு மலையினுடைய, பாதே-திருவடிகளில், அன்றிக்கே தாழ்வரைகளில், ப்ரஸபம் பலாத்காரம் செய்து, நிருந்தந்-தடுக்கிற அன்றிக்கே அங்கேயே நிற்கும்படி வளைக்கக்கூடிய, ஸ ஏஷ -அந்த இந்த, கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹ நாத கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹமென்கிற குணக்ருதமான திருநாமத்தையுடைய இந்த ஆசார்யனுடைய சப்த ரூப

[ஆசார்யோபதேசத்தால் ஜ்ஞான ஜந்மம்]

वीजाङ्कुर ந்யாயத்தாலே अनादियाக ப்ரவ்ருத்தமான अविद्या कर्म வாஸநா रुचि प्रकृतिसम्बन्धத்தாலே अहङ्कार ममकार ங்களிலே பிறந்து, அவற்றாலே बन्धकங்களான கர்மங்களைப் பண்ணி, அவை அடியாக चतुर्विध शरीरங்களாகிற சிறைக் கூடங்களிலே கட்டுண்டு, आध्यात्मिकादि तापங்களாலே அடியுண்டு பேராதே (வீடு பெறாதே) போருகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கும்

1 ' शरीरमेतौ कुरुतः पिता माता च भारत ।

आचार्यशिष्ट्या या जातिः सा सत्या साऽजराऽमरा ' ॥

என்கிறபடியே பிறப்பறுக்கும் பிறவியுண்டாம்

[ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தின் மூலமாய ஜ்ஞானம் ஸம்பாத்யம்]

2 'ब्रह्म यस्त्वननुज्ञातमधीयानादवाप्नुयात् ।

स ब्रह्मस्तेयसंयुक्तो नरकं प्रतिपद्यते ॥

इत्यादिகளிலே சொன்ன நிஷேதங்களை வாராதபடி सत्सम्प्रदायशुद्धि दर्शिலே शास्त्रसम्प्रदाय . अनुष्ठान नियमங்களாலே अपेक्षित ज्ञानं श्रुतिविहितமாலே ஆன्वीक्षिकी முதலானவற்றிலே परिज्ञாணம் பண்ணின बन्धहेतु कर्मங்களில் अनुष्ठानத்தால் கழியாதவை तत्त्वज्ञान पूर्वकविद्या

மான இந்த கர்மம், அனந்தகக்கே ஸிம்ஹத்தினுடைய கர்ஜனம், கருடத்வ குதூஹலி -வாதபரஸங்கமாகிறயுத்தத்திலே உத்ஸாஹமுடையவர்களினுடைய, பக்ஷோம கரணே-எதிரிகளின் காதில், கூரிய விஷயத்துக்கது

1 தகப்பனும் தாயும் ஆகிய இவர்கள் இந்தத் தேஹத்தை, உண்டாக்குகிறார்கள், பரத வம்சத்தில் பிறந்தவனே ! ஆசார்யனால் கொடுக்கப்பட்ட பிறப்பு எதுவோ அது உண்மையானது, அது கிழத்தனம் மரணம், இவைகள் இல்லாதது.

2 எவன் அநுமதி செய்யப்படாமலே வேதமோதுகிற பராஹ்மணனை அத்யயனம் செய்பவனிடத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்வானோ அவன் வேதத்தைத் திருடின குற்றத்தையுடையவனாய் நரகத்தை அடைகிறான் .

विशेषஙகளாலே கழியும், இபபடி अज्ञानததாலே संसारं, तत्त्व ज्ञान ததாலே मोक्षமெனகிற सर्वतन्त्रोक्तिககும विरोधமிலலை. ஆகையா லே संसारनिवृत्तिकामனுககு முறபட तत्त्वज्ञानமसंपादनीयம

1 போமுரைககும பொருள யாமறியோம பொருளாா மறையில
தாமுரைககினறன தாமேயறியும தரமுடையாா
ஆமுரைககெனறிவை ஆய்நதெடுதது ஆரண நூலவழியே
நாமுரைககும வகை நலலருளேநதி நவின்றனரே. 3

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

प्रस्तावनाधिकारः प्रथमः

[ப-ரை] பொருள-ஆாததங்களிலுல, அனறிககே பரயோஜனங் களிலுல, ஆா'நிறைநதிருககிற, மறையில-வேததில,'போமுரைககும பொருள' எனகிற இடததில' பொருள ' சபததை 'போம பொருள' எனறும ' உரைககுமபொருள ' எனறுமஇரட்டிதது அங்வயிததுககொ ளளவும, போம - நசிககககூடிய பொருள-பரயோஜனம, உரைககும பொருள,ஸதிரமான பரயோஜனம எனறு ஸசசிஷயாகளுககு உபதேசி ககததகுநத பரயோஜனம, போம பொருள-ஆபாத பரதீதி காலததில தோனறி நிாணய தசையில நிலை நிறகாதே போகும பரயோஜனம, உ ரைககும பொருள-நிாணய காலததிலும நிலை நினறு அயலாருககும உபதேசிககுமபடியான பரயோஜனம எனறும சிலா சொலலுவர்கள, யாம-நாம, அறியோம-அறியததககவாகளலல.பொருளஆாமறையில தாம-தாஙகள, உரைககினறன-உபதேசிககிற ஆாததஙகளை, தாமே- தாங்களே அறியும-தெரிநதுகொளளககூடிய தரமுடை யாா-மேனமை யுடைய நம பூாவாசாரயாசள, இது மேலுளள ' நவினறனரே ' எனப துடன அநவயிககிறது, இவை-இநத ஆாததஙகள, உரைககு உபதே சிபபதறகு, ஆம-யோகயஙகளாகும,எனறு,ஆயநது-ஸாராஸாரவிவே கமபணணி,இவைஎடுதது-ஸாரமானபாகததைப பிரிதது எடுதது, ஆ ரண நூல-வேதாநத சாஸதரததில சொலலபபடட, வழியே- மாாக கததையே, நாம-அஜஞாகளான நாமும, உரைககும வகை-உபதேசிக குமபடி,அலலது உபதேசிககும பரகாரததிலே,நல அருளஏநதி-நல்ல கருணையைத தரிதது, கருணையுடன கூடியவாகளாய எனறபடி, நவின றனா-உபதேசித்தாாகள.

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

॥ जीवतत्त्वाधिकारो द्वितीयः ॥

[தத்தவ நிரூபண ப்ரயோஜனம்—தத்துவலக்ஷணம்—தத்வத்ரய நிரூபணம்—ஜீவ தத்தவத்தை முதலில் நிரூபித்ததற்குக் காரணம்—ஜீவ லக்ஷணம்—ஆதேயத்வம்— விதேயத்வம்—சேஷத்வம்—சரீரத்வம் — அணுத்வம்—அஹந்தவம்—ப்ரத்யக்த்வம்—நித்யத்வம்— த்ரிவித ஜீவ பேதம்—பத்த நிரூபணம்—ஏக ஜீவ பக்ஷ நிரஸனம்—நித்ய ஸம்ஸாரி பக்ஷம்—மோக்ஷ நிரூபணம்—முக்த நிரூபணம்—நித்ய நிரூபணம்—பத்த முக்த நித்ய பரஸ்பர பேதம்]

சித்துமசித்தும் இறையுமெனத் தெளிவுற்று நின்ற
தத்துவ மூன்றும் தனித்தனி காட்டும் தனி மறையால்
முத்திவழிக்கிது மூலமெனத் துணிவார்களையும்
கத்திமயக்கும் கத்தரை நாம் கடிகின்றனமே 4

[தத்தவநிரூபண ப்ரயோஜனம்,]

இப்படி अविद्या कर्मप्रवाहத்திலே ஒழுகி अपारமான துःख सागरத்தில் அழுந்துகிற चेतनனுக்குத் தன் विशेषणங்களை विवेकியாமையாலே வருகிற प्रकृत्यात्म भ्रमமும், தன் विशेष्यத்தை

ப-ரை] சித்தும்-அறிவுள்ள ஜீவாத்மாவும், அசித்தும் - அறிவில்லாத வஸ்துவும், இறையும் - இவைகளுக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனும், என-என்று, தெளிவுற்று - நிச்சயத்தை அடைந்து, நின்ற – நிற்கிற, தத்துவம்-தத்துவங்கள், மூன்றும்-மூன்றையும், தனித்தனியே தனித்தனியாகப் பிரித்து, காட்டும் - காட்டுகிற தனி-அத்விதீயமான, மறையால் வேதங்களால், இது இப்படிப் பிரித்து அறிவது, முத்திவழிக்கு-மோக்ஷ மார்க்கத்திற்கு, மூலம் காரணம் அதாவது பரம்பரையாக்க காரணம், என என்று,துணிவார்களையும்விச்வஸித்திருப்பவர்களையும்,கத்திமயக்கும் ப்ரமிக்கும்படிசெய்கிற, கத்தரை-வாதியரை, நாம-ஸ்தஸம்ப்ரதாய ஸித்த தத்தவ ஜ்ஞானத்துடைய நாம் , யதீச்வர ஸரஸ்வதீ ஸௌரபிதாசயர்களான ஸத்துக்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு பன்மையாக (பஹு வசனமாக) அருளிச்செய்தபடி, கடிகின்றனம் - வெகு தூரத்திலேயே விலக்குகிறோம், ஏ அசை 4

विवेकியாமையாலே வருகிற स्वतन्त्रात्मभ्रमமும் கழிகைக்காக तत्त्व निरूपणं பண்ணவேணும்

[தத்த்வ லக்ஷணம்]

तत्त्वशब्दं प्रमाण सिद्ध सर्व वस्तु साधारणமாய், சில द्रव्यங்களிலே विवक्षा विशेषத்தாலே विशेषित्து प्रयुक्तமாம் இத்तत्त्वங்களுக்கு साधारणமான ரூபங்களைக் குறைத்துச் சொன்ன ப்ரகாரங்களைப் பொதுவாக்கியும், மற்றும் प्रामाणिकங்களைக் கழித்து अप्रामाणिकங்களைக் கூட்டியும் परवादिகள் கலங்குவார்கள் तत्त्वங்கள் द्रव्याद्रव्यभेदवத்துக்களாயிருக்கும்

இவை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான ஆகாரங்கள் कारणत्ववेद्यत्व वाच्यत्वादिகள். द्रव्यம் गुणाश्रयत्वादि लक्षणं இங்ஙனல்லாதது अद्रव्यம், गुणाश्रयமாய்த் தோற்றின वस्तुவை இசைந்து सूत्रங்களாலே गुणங்களைக் கழிப்பார்க்கும் गुणसूत्ररूपादिகளை இசைந்து आश्रयமில்லை என்பார்க்கும் सर्वसाधारणமான इदमित्थम् என்கிற विशिष्ट प्रत्ययமும், दर्शन स्पर्शनங்களாலே एकार्थग्रहणமும், प्रत्यभिज्ञामात्रமும், विशदाविशद प्रत्यय विभागமும், विशेषाग्रहமடியாக வருகிற संशय विपर्ययங்களும் கூடாதே स्ववचन विरोधமும் வரும் இப்படி धर्म धर्मिகளுடைய अत्यन्त भेदं निर्बाधமாகையாலே निर्गुण ब्रह्मवादादिகள் निर्मूलங்கள்

[தத்த்வ த்ரய நிருபணம்]

द्रव्यம் परனுக்கு प्रकाशिக்குமதென்றும் தனக்குத் தானே தோன்றுமதென்றும் இரண்டு வகை. இவற்றை पराக்கென்றும், प्रत्यக்கென்றும், अनात्माவென்றும் आत्माவென்றும் சொல்லக்கடவது आत्मवर्गத்தில் सर्वशरीरित्वादिகளாலே ईश्वरனைப் பிரித்து இத்तत्त्वங்களை चिदचिदीश्वरர்களென்னும்போது गोबलीवर्द न्यायத்தாலே चिच्छब्द जीव विषयம் अचेतनங்களுக்கும் चेतनங்களுக்கும் பொதுவாய் ईश्वरனுக்கில்லாத ஆகாரங்கள் आधेयत्वादिகள்

1 सर्वत्र वसति

---

1 ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம். எல்லா வஸ்துக்களிலும் வஸிக்கிறான்

इत्यादि व्याप्ति मात्रपरं। नियाम्यत्व शेषत्वादிகள ஆश्रित वात्सल्यादि प्रयुक्तஙகள अचित्ததுககும ईश्वरனுககும பொதுவாய जीवனுக கிலலாத आकारं पराधीन भोक्तृत्वाद्यभावம். जीवனுககு स्वाधीन भोक्तृत्वं भ्रान्ति सिद्धம। ईश्वरனுககு पराधीनभोक्तृत्वं गुणकृतம. जीवेश्वராகளுக்குப பொதுவாய अचित्ததுககிலலாதவை ज्ञातृत्व भोक्तृत्वादिகள करणஙகளுககு ज्ञातृत्वादि व्यवहारं औपचारिकं. இபபடி ஒவ்வொன்றுககுணடாய இவவிரணடுககிலலாத आकारஙகள अज्ञत्वादिகளும परतन्त्र चेतनत्वादिகளும निराधारत्वादिகளும अचिद्विकारமான अन्तःकरणததுககு ज्ञातृत्वादिகளை சொலலுவார்களுக்கும முடிவில आत्मापलापं प्रसंगिககும जीवனுககு अवस्था विशेषததிலே निरपेक्ष स्वातन्त्र्यமும ईश्वरனுககு अज्ञत्वமும கொளளுவாாககும ईश्वरापलापं வரும

[ஜீவ தததவததை முதலில் நிருபிதததறகுக காரணம]

இதतत्त्वஙகள மூனறில शास्त्रोपपत्ति निरपेक्षமாக संप्रतिपत्तिक्रमததாலே अचित्ததை முறபட निरूपिகக(கை) प्राप्तமா(கி)லும் भोक्ता எனறும், भोग्यं எனறும், प्रेरिता எனறும், श्रुति சொனன அடைவே தனனை அறிநது, தனககு त्याज्योपादेयஙகளை विवेकिகக வேணடுகையாலே यथोपदेशम् जीव तत्त्वததை निरूपिககிறோம.

[ஜீவலக்ஷணம]

जीवனுககு लक्षणं आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व अणुत्वஙகளில் ஒவ்வொன றோடே கூடின चेतनत्वமாதல अहन्त्वமாதல் आधेयत्वादि संबन्ध नियमததாலே अचिद्द्रव्यं போலே जीवனும ईश्वरனுககு शरीरமாயிருககும

[ஆதேயதவம]

शरीरादिகளுககு प्रकारिயாய வேறொனறுககு प्रकारமனறிககே தோற்றுகிற जीवன आधेयனாகக கூடாது எனனில்? आत्मस्वरूपமாதல अस्मदादिகளுடைய धर्मभूतज्ञानமாதல आश्रयமான ईश्वरस्वरूपததை ग्रहिககமாட்டாமையாலே गन्धादि गुणஙகள गुणिயை யொழியத தோற்றுமாபபோலவும், चक्षुःस्पर्शनஙகளாலே मनुष्यादिशरी

ரங்கள் शरीरियை யொழியத் தோற்றுகிறப் போலவும், ஜீவன் प्रकारिயை யொழியத்தோற்றுகிறனகையாலே प्रकारिயோடே கூட்டக் காட்டவல்ல प्रमाणं பெற்றபோது आधेयனையத் தோற்றக்குறை யில்லை இந்த न्यायं पृथिव्यादिகளிலும் तुल्यं

[விதேயத்வம்]

தான் நினைத்தபடி दृष्टादृष्टार्थ प्रवृत्तिபண்ண வல்லனாகை யாலே स्वतन्त्रனாய்ப்போருகிற ஜீவன் विधि निषेध शास्त्रयोग्यனாய் வேறொருத்த(ருக்கு)னிட்ட வழக்காகான் என்னில்? ईश्वरன் இவனுக்கு ज्ञान शक्त्यादिகளைக் கொடுத்து हिताहितोपदेशங்களை அறிந்து प्रवृत्तिக்க வல்லனும்படி नियमித்து வைக்கையால இவனுடைய विधेयत्व शास्त्रवश्यत्वादिகள் கூடும் काय करण कर्म कालादि सापेक्षனாய் प्रवृत्तिக்கிறவனுக்கு विधि निषेध चोदना विषयत्वं लोक वेद सर्व सिद्धान्त सिद्धமாகையாலே ईश्वरसापेक्षதையிலொ(லுமொ)ரு विरोधம் வாராது

[சேஷத்வம்]

चेतनனாகையாலே स्वार्थமாகவன்றிக்கே प्रवृत्तिயாத ஜீவனை परशेषभूतன் என்னவொண்ணாது என்னில்? दासादिகள் स्वार्थप्रवृत्तராகாநிற்கச் செய்தே राजादिகளுக்கு शेषமாகை लोकसिद्धं स्वार्थ प्रवृत्तकर्त्ताவை क्रियाविशेषங்களுக்கு शेषமாக परीक्षकா निर्णयித்தார்கள் ईश्वरனைப் பற்ற ईशितव्यங்களினுடைய शेषत्वं

1 ‘ உற்றோமே ஆவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம் ’ என்னும்படி நிற்கும் என்கிற இது विशेषं

[சரீரத்வம்]

सङ्घातादि रूपமன்றிக்கே தான் शरीरिயாயிருக்கிற ஜீவனுக்கு शरीरत्वं கூடாது(டுமோ) என்னில்? மற்றுள்ளார் சொல்லும் शरीर लक्षणங்கள் எல்லாம் अव्याप्ति अतिव्याप्ति दुष्टங்களாகையாலே अनन्यथा सिद्ध लोक वेदप्रयोगानुसारத்தாலே चेतनனைக் குறித்து आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व नियमத்தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यं शरी

1 திருப்பாவை—28

ரமென்று லக்ஷணமான பின்பு அசித்தைப் பற்ற சரீரியான ஜீவனுக்கு ஈச்வரனைப் பற்ற சரீரமாகை விருத்தமன்று, அசேதன த்ரவ்யம் ஈச்வரனுக்கு அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் சரீரமாம். சேதனன் சரீரமாமிடத்தில் த்வாரப்ரஸங்கமில்லை

[அணுத்வம்]

சரீரம் போனவிடமெல்லாம் ஜீவர்களுக்கு ஸுகாதி கார்யங்கள் காணுகையாலும், அங்கே ஆத்மகமனத்தையும் கல்பிக்கும்போது கௌரவம் வருகையாலும், தூரங்களிலே இவர்களுடைய அத்ருஷ்டவிசேஷங்களாலே போக்ய விசேஷங்கள் பிறக்கையாலும் யோகிகளும் நித்யரும் முக்தரும் ஒருக்காலே பல சரீரங்களை பரிக்ரஹிக்கையாலும்,

1 'नित्य: सर्वगत. स्थाणु:' (நித்ய: ஸர்வகத: ஸ்தாணு:)

इत्यादि ப்ரமாணங்களாலும், ஜீவனும் ஈச்வரனைப் போலே விபுவாக வேண்டுகையால் அணு என்றிடம் அந்யார்த்தமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் எங்கும் ஸுகாதி கார்யங்கள் காணுகையும், யதா ப்ரமாணம் சரீர விசிஷ்டனான ஆத்மாவினுடைய கமனத்தாலே கூடும் வசனஸித்தத்தில் கல்பனா கௌரவம் வாராது அத்ருஷ்டமாவது ஈச்வர புத்திவிசேஷமாகையாலே தூரத்தில் போக்ய விசேஷ ஸ்ருஷ்டிக்கு போக்தாவின் ஸந்நிதி வேண்டா. யோகிப்ரப்ருதிகளுக்கு ஒரு சரீரத்தில் ஹ்ருதயத்திலே ஆத்ம ஸ்வரூபமிருந்தாலும் ஏக சரீரத்தில் சிர: பாணி பாதாதிகளிற்போலே சக்தி விசேஷ விசிஷ்ட ஜ்ஞான வ்யாப்தி விசேஷத்தாலே ஒருக்காலே அநேக சரீராதிஷ்டானம் கூடுகையாலே அஜாகள ஸ்தனகல்ப ஸ்வரூப வ்யாப்தியை கல்பிக்க வேண்டுவதில்லை. அநன்யதா ஸித்தாணுத்வ உத்க்ராந்தி கத்யாகதி கண்டோக்தியாலே ஸர்வகதாதிசப்த ப்ரகரணானுகுணமாக அநுப்ரவேச யோக்யத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறதென்னலாம் ஜீவன் இப்படி விபுவன்றிக்கே ஒழிந்தாலும், 'ஸ்தூலோऽஹம்'. 'பாதே மே வேதனா' இத்யாதி ப்ரதீதிக்கு அநுகுணமாக ஆத்மா, தேஹபரிமாணவானாய் அவ்வோ தேஹங்களுக்கு ஈடாகச் சிறுப்பது பெருப்பதாகிறானென்கிற ஜைனபக்ஷமும் இப்ரகாரத்தாலே நிரஸ்தம்। 'ஸ்தூலோஹம்' என்றது 'நீலோஹம்' என்னுமாப்போலே தேஹாத்மப்ரமாதிமூலம்। பாதாதிகளில் வேதனாதி வ்யபதேசமும் ஜ்ஞானவ்யாப்தி விசேஷத்தாலே கூடும் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது யோகிகளுடைய நாநா தேஹ பரிக்ரஹ தசையில்

1 கீதை—2—24 அழிவில்லாதவன், எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறவன், அசையாமல் இருப்பவன்.

आत्माவுககு विच्छेदादि दोषமுணடாம अशरीर दशैயில आत्म परिमाण ததுககு नियामकமுமிலலையாம निर्विकार श्रुतिबलததாலே मुक्तिदशै யில आनन्त्य श्रुति

‘1 प्रदीपवदावेशः’

எனகிறபடியே धर्म व्याप्तियாலே घटिककुம वृक्ष शाखेகளில जीवன விடட प्रदेशम् शुष्कமாம எனறதுவும अदृष्ट विशेषनियत प्राण वायवा द्युपाधि परित्यागததாலே निर्वहिககலாம स्वरूपமொழிய ज्ञानமில லாமையாலே स्वरूपव्याप्तिயை ज्ञानव्याप्ति எனறு सांख्यादिகள சொலலுவாகள இதுவும ‘अहं जानामि’ எனகிற अबाधित प्रत्ययத தாலும, अहमर्थமே ஆत्मாவெனறு स र्वप्रमाण सिद्धமாகையாலும आत्मा ज्ञानस्वरूपனுமாய ज्ञानगुणकனுமாய இருககுமெனறு சொலலு கிற श्रुतिस्मृति शतஙகளாலும निरस्तम्। ज्ञानस्वरूपனெனனும वाक्यங களில अवधारणं जडांश व्युदासादिपरं

[அஹஙகவம]

இபபடி चेतनत्वமுணடானாலும अहन्त्वं கூடுமோ? अहङ्कारं त्याज्य மெனறனறோ शास्त्रஙகளசொலலுவது? ஆகையால अहङ्काररूपமான अन्तःकरणமே अहमर्थமெனறு சொலலுவாகள आत्मा प्रत्यग्रूपனெ னறு अध्यात्म निरूपकா எலலாருமஇசைகையாலும अहमर्थமலலாத துக்கு प्रत्यक्त्वं கூடாமையாலும अहङ्कार त्याग वचनं देहात्मभ्रम गर्वादि परित्यागपरமாகையாலும ,तत्त्व विशेषததில अहङ्कार शब्दम् अहमर्थமல லாததிலே अहम्बुद्धिயை जनिபபிககையாலே प्रयुक्तமாகறதாகை யாலும ‘ममेदं’ எனறு इदङ्कारगोचरமான शरीरததிற காடடில अहम् बुद्धिயாலே आत्माவைப பிரிககையாலும अहमर्थமே आत्मा॥

[பரதயகதவம]

இவன धर्मभूत ज्ञानததாலே தனக்குத தான प्रकाशिககையே प्रत्यक्त्वமெனறு जडात्म वादिகள சொலலுவாகள. श्रुति स्मृति बलததாலே स्वयंप्रकाशत्व ज्ञानाश्रयत्वादिகள(ஙகள) सिद्धिககையாலே

1. சாரீரக ஸூதரம—4—4—15 விளககைபபோலே எலலா இடத திலும வயாபிததிருககை

स्वरूप धर्मங்கள் இரண்டாலும் தனக்குத் தான் தோற்றலாம். தோற்றுமிடத்தில் शरीरादिகளைப் போலே चक्षुरादिகளுக்கு विषयமல்லாமையாலே आत्मாவை अव्यक्तன் என்கிறது. शरीरादिகளோடு सजातीयனென்று चिन्तिக்கவொண்ணாமையாலே अचिन्त्यனென்கிறது, சிலர் ज्ञानविषयத்துக்கு स्वयं प्रकाशत्वं கூடாதென்பார்கள். ज्ञानविषयமானாலும் ज्ञानान्तर निरपेक्षமாகவும் प्रकाशिக்கையாலே स्वयंप्रकाशனென்னலாம் இது धर्मभूत ज्ञानத்துக்கும் तुल्यம். ज्ञानविषयமல்லாததொன்றை ஒரு प्रमाणத்தாலே स्वयंप्रकाशமென்று साधिக்கவொண்ணாது. धर्मि தனக்குத்தான் தோற்றும், धर्मभूतज्ञानं विषय प्रकाशकालத்திலே स्वाश्रयத்துக்குத் தானே தோற்றும் இரண்டுக்கும் स्वयंप्रकाशत्वமிசையாதே ज्ञानान्तर विषयமல்லாததொன்றும் प्रकाशिயாதென்னுமவர்கள் தாங்கள் இசைந்த सर्वज्ञ ज्ञानத்தையும் ज्ञानलक्षणादि ज्ञानங்களையும் மறந்தார்களாமத்தனை. ईश्वरனுக்கு एकोनसर्वज्ञत्वங் கொள்ளுவார்க்கு श्रुति स्मृति स्वाभिमत विरोधமுண்டாம். அவனுக்கு अन्योन्य ग्राहकानेक ज्ञानங்களைக் கல்பிப்பார்க்கும் முடிவில் स्वयं प्रकाशत्वं दुष्परिहरं। ஒரு वस्तुவை ज्ञानविषयமன்றென்பார்க்கு स्ववचन विरोधादि दोषம் வரும். இத்தாலே ज्ञानविषयமாகில் विकारादि दोषं வரும் என்கிற तर्कமும் व्याप्तिशून्यं निर्विकार வஸ்துவையும் निर्विकारமென்கிற ज्ञानविषयமாக இசைய வேணுமிறே.

[நித்யத்வம்]

आत्माவுக்கும் जनन मरण ज्ञानाज्ञानादि दशैகளும், जीवர்களை ईश्वरன் सृष्टिத்தான் என்கிற श्रुतिயும்,

1 ‘ पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ’

2 ‘ वासुदेवे प्रलीयते ’

इत्यादि वाक्यங்களுமுண்டாயிருக்க जीवனை अविकार्यனென்றும் नित्यனென்றும் சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே என்னில்? பிறப்பது இறப்பதாகிற शरीरத்தோடு உண்டான संबन्धासंबन्ध विशेष मात्रத்தாலே இவனுக்கு जनन मरणங்கள் சொல்லுகிறது. धर्मभूत ज्ञानத்தினுடைய विकासமும் संकोचமுமே ज्ञानाज्ञान दशैகள். ज्ञानदशैகளில் இவனுக்கு सुखदुःखेच्छा द्वेष प्रयत्नங்களும் धर्मभूतज्ञानத்தினுடைய

1. விஷ்ணு புராணம்—6—4—39, புருஷனும் (பரகருதியும்,) இந்த இரண்டும் பரமாத்மாவினிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன
2 வாஸுதேவனிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

अवस्था विशेषஙகள. இபபடி आत्मस्वरूपததில घटादिகளிலபோலே, अत्यவहितமாக नामान्तर भजनार्हविकारं தடடாமையாலே निर्विकारமென னலாம द्रव्यமாவது उपादानமாகவேணடுமாகையாலே आत्म परमात्माககளுககு शरीर संयोगादि विकारஙகள निषेध्यஙகளனறு जीव विषयसृष्टि लय वाक्यஙகள विशिष्ट वेषததாலே நடககையால இவனை नित्यனெனனக குறையிலலை प्रत्यभिज्ञैயாலே जीवனுடைய स्थिरत्वமும, वीतराग जन्मादर्शनததாலே देहान्तरानुवृत्तियும शास्त्रததாலே सर्वकालानुवृत्तियும सिद्धिககையாலே सुषुप्त्यादिகளிலே अहमर्थமழியுமெனறும,, आशरीरस्थायि आप्रलयस्थायि आमोक्षस्थायि எனறுமசொலலுகிற पक्षஙகள निरस्तஙகள प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्रஙகளாலே आत्माவினுடைய देहादिवैलक्षण्यं चार्वाकादि मतभङ्गததிலே பரககச சொலலககடவோம

[த்ரிவித ஜீவ பேதம—பதக நிருபணம]

இஜ्जीवतत्त्वं अनुवृत्तसंसारன எனறும, निवृत्तसंसारன எனறும், ससारात्यन्ताभावவானகள எனறும மூனறு வகையா யிருககும இவாகள எலலாாககும स्वरूपं एकप्रकारं । यथासंभवं धर्मभूतज्ञानसुखादि वैषम्यததாலே विशेषं। इच्छा प्रयत्नादि वैषम्यததாலே मुक्ताககும नित्याககும अन्योन्यभेदम्। आत्मभेदமிலலை எனபாாககு सर्वशरीरததிலுமுணடான ज्ञानமும, இதின अवस्थाविशेषஙகளான सुख दुःखादिகளும सर्वाககும स्वनिष्ठतया प्रतिसंहितஙகளாக प्रसङ्गिககும शरीरभेदததாலே नियमं கொளளில स्वप्नसौभरि(यादि)वृत्तान्तादि विरोधமும வரும करणभेदமும नियामकமனறெனனுமிடம बाह्यकरणभेदததிலே காணலாம अन्तःकरणादि भेदமும प्रयोजकமலலாதமை कल्पादि कालத்தில योगिகளுடைய पूर्वकल्पानुस्मृत्यादि கள சொலலுகிற शास्त्रஙகளாலே அறியலாம இप्रतिसन्धान प्रसङ्गं ऐक्यांशததாலே भेदाभेदवादिகளுககும வரும सर्वज्ञனன ईश्वरனுககு सर्वजीवदुःख प्रतिसन्धानादिகளும प्रसङ्गिககும.

[ஏகஜீவபக்ஷ நிரஸநம]

आत्माககள பலராய कल्पம தோறும சிலா मुक्तராயப போககடவதாலல போன कल्पஙகள अनन्तஙகளானபடியாலே இததனை நாள सर्वात्माககளும मुक्तராயபபோகவேணடாவோ ? எனபாாககு

एकजीवஞன போதும போன कालं अनन्तமாயிருகக இததனை நாள இவன मुक्तஞகாதொழிவானேன ? எனறு चोद्यम् வரும இப போதும संसारं காணகையாலும मोक्ष सामग्रीவாராமையாலும என ஞம परिहारं अनेकात्म वादததிலும तुल्यம இதறகு முனனே अनन्ता त्माககளमुक्तாாஞல இபபோது संसारिகள शेषिततபடி என? எனனில, अनन्तஙகளான एकजातीयஙகளில கறுததவையும வெளுததவை யும கழிநதவையும நினறவையும தனித தனியே अनन्तஙகளாய இருககிறுப போலே अनन्तात्माககள मुक्तராஞலும अनन्तात्माககள शेषितது संसरिககலாம परावर जातीयஙகளிலும क्षण कल्पादिகளி லும समुदायததிலும विभागததில आनन्त्यं मात्रं तुल्यமாய तारतम्यமுண டாயிறே இருபபது.

[நிதய ஸமஸாரி பகூம]

இபபடியாஞலும अपचारानुवृत्तिயால சிலாககு नित्य संसारं கூடுமெனனும पक्षததிலும, ஓரளவிலே भगवत्कृपैயாலே मुक्तராய விடுவாாகள எனனும पक्षததிலுமுளள प्रमाणबलाबलஙகள கணடு கொளவது

[மோகூ நிருபணம]

अनादि कर्मादि सामग्री प्रवाह वैषम्यததாலே बद्धाககு मोक्षததில முறபாடு பிறபாடும கூடும முறபட मुक्तராஞாககும பிறபட मुक्तரா ஞாககுமெலலாமपुनरावृत्ति இலலாதமையும மேலுளளभोगமுமसमा नம पुनरावृत्तिயிலலைஎனறது மீணடும संसरिககையிலலைஎனறபடி अर्वाचीन भगवल्लोकஙகளில भगवत् सालोक्यादि मात्रததைमोक्ष மென றவிடப आसक्तिயாலே சொனனததனை सर्वकर्मक्षयததிலआनन्दतार तम्यं கொளளும पक्षஙகள प्रमाणोपपत्ति विरुद्धஙகளாம ஆகையால स्वात्मानुभवததையும मोक्षமெனறது अन्यपरं । साक्षान्मोक्षததில सालो क्यादिகளெலலாம अन्तर्भूतஙகளாயிருககும उभय विभूतिविशिष्टன अनुभाव्यஞகையாலே कामान्नित्यादिகள சொனனவிடம विशिष्ट भग वदनुभवपरं । ज्ञानसंकोच निवृत्ति இபபோது साध्यैயாகசசெயதேபண டுமுணடாயிருககக காணுத आकारஙகள காணகையாலுமउपाधि निवृत्तिயில स्वरूप प्राप्ताकारஙகள வருகினறனவாகையாலும स्वरूपादि களில आविर्भावம சொலலுகிறது இஙஙன இசையாதாாககு

"1 तथा हेय गुणध्वंसादवबोधादयो गुणाः ।
प्रकाश्यन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि ते "

ததா ஹேயகுணத்வம்ஸாதவபோதாதயோ குணா: ।
ப்ரகாச்யந்தே ந ஜந்யந்தே நித்யா ஏவாத்மநோ ஹி தே ॥

इत्यादि प्रमाணங்கள் विरोधिக்கும், मुक्तदशैயில் पाषाण कल्पत्वादि पक्ष ங்கள் எல்லாம் श्रुति स्मृति सूत्रोपपत्ति विरुद्धங்களாகையாலே अनाद रणीयங்கள் मुक्तனுடைய अशरीरत्वादि श्रुतिகளும் कर्मकृत शरीरादि निवृत्तिपरங்கள் आत्माக்களுக்கு कर्तृत्व भोक्तृत्वங்களன்றிக்கே யிருக்க बद्धा मुक्ता नित्या என்றிவ विभागமுண்டோ?

"2 तस्मान्न बध्यते नापि मुच्यते नापि संसरति कश्चित्"

(தஸ்மாந் ந பத்யதே நாபி முச்யதே நாபி ஸம்ஸரதி கச்சித்)

என்கிறபடியே सर्वரும் नित्यमुक्तரன்றோ? என்பார்க்கு पुरुष भोगाप वर्ग तदुपाय शास्त्रங்களும் स्वसिद्धान्त वाक्यங்களும் विरोधिக்கும் இப் படியே मोक्षத்தை नित्यमात्र हेतुकं என்பார்க்கும் अविद्या काल नियति यदृच्छादि विशेष हेतुकं என்பார்க்கும் निर्हेतुकं என்பார்க்குமுள்ள विरोधं கண்டுகொள்வது हेतु साध्यமானாலும் उत्तरावधियில்லை யாகலாம் என்னுமிடம் प्रायश्चित्तादित्साध्यपापक्षयादिகளிலே प्रसि द्धம். संसारं आरोपितं என்னிலும் आरोपावस्थैயும் आरोपनिवृत्त्यवस्थै யும் பிரியக்கொள்ளவேணும் இவர்களுக்கு कर्तृत्व भोक्तृत्व ங்கள் இல்லை என்கிற शास्त्रங்கள் निरपेक्ष कर्तृत्वादि निषेधपरங்கள் गुण कर्तृत्वं சொன்னவிடம் क्षेत्रज्ञனுடைய कर्तृत्वविशेषम् गुणविशेषा धीनं என்கையிலே तत्परं । आत्माவுக்கு कर्तृत्वமில்லை என்பாரை யும் இது परनिरपेक्षமென்பாரையும்

1 விஷ்ணுதர்மம்-104-55 அப்படியே (ஜ்ஞாநஸங்கோசம் முதலிய) கெட்ட குணங்கள் நாசம் அடைவதினால் ஜ்ஞானம் முதலிய குணங்கள் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன, உண்டாக்கப்படவில்லை, அந்தக்குணங் கள் எந்தக்காரணத்தினால் ஜீவாத்மாவிற்கு நித்யமாய் இருக்கின் றனவோ.

2 ஸாங்க்ய காரிகை 62 ஆகையினால் ஒருவனும் பந்தத்தை அடைகிறதில்லை மோக்ஷத்தை யடைகிறதும் இல்லை. ஸம்ஸாரத் தில் இருக்கிறதுமில்லை

1 ‘ कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वात् ’

(காததா ஶாஸதராாததவததவாத)

2 ‘ परात्तु तत् श्रुतेः ’

(பராதது ததஶருதே)

எனகிற अधिकरणஙகளிலே निराकरिததது कर्म तत् फलவாஞன जीवனுககு नित्यनिर्मलत्वं சொலலுமது स्वरूपததில संकोचादिகளும प्रकृति गुणஙகளுமிலலாமையாலே उपपन्नम् ।

[முகத நிருபணம]

இப்படி कर्त्ताககளாய भोक्ताககளான बद्धருணடானலும मुक्तரெனறு சில ஆत्माககளுணடோ ? समुद्रததிலே नदिகள புககாப்போலேயன்றோ मुक्तன ईश्वरனோடே ஒனறுய விடு மெனறனறு श्रुतिகள சொலலுகிறது? எனபார்ககு परम साम्यादि श्रुतिகளும ,

3 ‘ मम साधर्म्यमागताः ’

इत्यादि स्मृतिகளும विरोधिககும இபपरमासाम्यं तुलाधृत स्वर्णपाषाण ஙகளுக்குப்போல ஆकारभेदनियतமிறே उदकसंयोगத்தில तादृक காம எனகிற श्रुत्यन्तरத்தாலே सरित् समुद्र संयोगदृष्टान्तமும व्याख्यातं । पूर्वजलததுககும प्रविष्टजलததுககும स्वरूपैक्यமிலலை संश्लेष विश्लेष மே உளளது எனனுமிடம नीरक्षीरादि संयोगததிலே கணடு கொளவது இது परिमाणाधिक्यததாலும அறியலாம்.

, 2. சாரீரகஸூததரம 2-3-33, 2-3-40
ஜீவாதமா காததா, விதிநிஷேத சாஸதரஙகளுககு பரயோஜனம இருககவேணடுமாகையினலை
அநதக காதருதவம பகவானலை உணடானது, சருதியில் சொலலியிருககிறபடியினலை

3 கீதை—14-2 எனககு ஸமமாயிருககையை அடைநதவர்களாய

1 'இருமபுணட நீரதுபோல'

எனகிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலும ஐக்யம் ஶங்கிக்கவொண்ணாது இரும்பில் சுவரின நீா அதுக்கு அவ்யக்தமாய்க்கொண்டு ஸூக்ஷ்மமாயக கிடக்கு மளவேயிறே உள்ளது

2 'जगद्व्यापार वर्जं'

'ஜகத வயாபார வாஜம'

என்றதும மற்றும ब्रह लक्षणங்களொன்றுமில்லை எனகைக்கு उपल क्षणं। जगद्व्यापारशक्ति உண்டாயிருக்க व्यापारमात्रமே இல்லாதது எனபாாக்கு முக்தன सर्वोपादानமாக வலலனெனனவேணும அப போது सर्वशरीरியாயத தலைக்கட்டும. அது प्रमाण विरुद्धமாகை யாலே முக்தனுக்குள்ள शक्ति भगवदभिमत कैङ्कर्यादिகளிலே யாக்கட வது शक्यத்தைப்பணணும போதும ईश्वरனுக்கு इच्छैயன்றிக்கே யிருக்க இவனுக்கு इच्छै உண்டெனனுதல ईश्वरेच्छै க்கு முனனே யாதல் समமாகவாதல இच्छै उदिக்குமெனனுதல சொலலு வாாக்கு,

3 'इच्छात एव तवविश्वपदार्थ सत्ता'

(இசசாத ஏவ தவவிசவ பதாாதத ஸததா)

इत्यादिகள் विरोधिக்கும. ஆகையால ईश्वरेच्छैயாலே பிறநதால இவனுடைய इच्छाविषयं தலைக்கட்டுகை ईश्वरனுக்கு इष्टமாகை யாலே முக்தன सत्यसंकल्पனாகிறான. இது नित्याக்கும तुल्यं। मुक्त ாக்கு आदिमத்தாய अन्तरहितமான साक्षात्कारமும प्रक्षालितமணி யினுடைய प्रभाविकासं போலே. प्रतिबन्धकनिवृत्ति ईश्वरेच्छैயாலே

1 திருவாயமொழி 10-10-5

2 சாரீரக-ஸூத்ர—4-4-17 லோகஙகளைப பறறிய வியாபாரங களான ஜகத ஸருஷ்டி ஸமஹாராதிகளான காாயஙகளைத தவிர

3 ஸ்ரீ வைகுணடஸதவம—36 உமமுடைய இசசையினாலேயே எலலா வஸதுககளினுடைய ஸவரூபம நிறகிறது

வந்தது नित्यருடைய नित्यसाक्षात्कारादिகளும் ईश्वरனுடைய नित्ये च्छासिद्धங்களாயிருக்கும். இவ்வர்த்தத்தை नित्याश्रयसत्तैயாலே नित्य धर्मसत्तै என்னும் கணக்கிலே पर்ரை இசைவிப்பது

[நித்ய நிரூபணம்]

முன்சொன்ன बद्धரும் मुक्तரு மொழிய नित्यशुद्धரென்று சில ஜீவர்களுண்டோ? ईश्वरன் ஒருவனேயன்றோ स्वतः सर्वज्ञனான नित्यशुद्धன்? என்பார்க்கு श्रुतिसिद्ध नित्येश्वरपरिग्रहन्य यத்தாலே नित्यரையும் கழிக்க விரகில்லை அज्ञानप्रसंगமில்லாத मुक्तர்க்கும் नित्यர்க்கும் अस्थनभयமும் भगवद्गुणोत्कर्षविषयविप्रतिपत्तयும் சொல்லுமது अन्यपरं ।

[பத்த முக்த நித்ய பரஸ்பர பேதம்]

இப்படி जीवतत्त्वविषयமாக மற்றும் சொல்லும் विपरीतங்க ளுக்கு परिहारं இத்திக்கிலே கண்டு கொள்வது. இப்बद्धमुक्त नित्यवर्गங்களில் ऐकैक वर्गप्रतिनियतங்களான धर्मங்கள் दुःख संबन्धादिகளும் आदिमदर्मकृतसार्वज्ञ्यादिகளும் अनादिपरतन्त्र सर्वज्ञत्वादिகளும். वर्गद्वयनियतங்களானவை दुःखात्यन्तायोगव्यवच्छेदादिகளும் परतन्त्रा कर्मकृत सर्वज्ञत्वादिகளும் आदिमदकर्मकृतसार्वैश्वर्यरहित परतन्त्रचेतनत्वादि களும் எங்கும் साधर्म्यமடியாக வரும் ऐक्य भ्रमத்துக்கு वैधर्म्यदर्शनं निवर्तकமாம்.

*முத்தின் வடங்களென் முகுந்தன் பூண்ட மூவகையாம்
சித்தில் அரும் சுருதிச் செவ்வை மாறிய சிந்தைகளால்
பத்திலிரண்டு மெய்க்கப் பகட்டும் பரவாதியாதம்
கத்தில் விழுந்தடைந்த அழுக்கின்று கழற்றினமே (5)

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

जीवतत्त्वाधिकारः द्वितीयः

*(ப-ரை) முததின-முததுககளினுடைய, வடஙகள-ஸரஙகள, என-என்று சொலலுமபடி, முகுநதன - பகவான, பூணட - ஆபரணமாகத தரித்துககொணட, மூவகையாம - பதநா, முகதா, நிதயா என மூனறு பிரிவுளள, சித்தில - சேதன வாககததில, அரும - அறிவதறகு அசகயமான, சுருதி - வேததததில, செவவை - ஆாஜவததை விட்டு, மாறிய - மாறியதான, சிநதைகளால - எணணஙகளினால, இது பகடடும எனபதுடன அநவயிககிறது, பததில - பகதியில, அதாவது அதில விசவாஸததைச செயதால எனறபடி, இரணடும - இஹலோக ஸுகம, பரலோக ஸுகம எனனும இரணடு, எயகக - இளைததுபபோக, கெட்டுபபோகுமபடி எனறபடி, பகடடும - அயலாரை பரமிககுமபடி செயயும, பரவாதியாதம-இதர ஸிததாநததததில இருககும வாதிகளினுடைய, கததில - கததுவதில, விழுநது - ஸமபநதபபட்டு, அடைநத, அழுககு - அழுககை, இனறு - இபபொழுது, கழறறினம - நிவருததி செய்தோம, போககடிததோம எனறபடி

சீராா தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

श्रीः

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीय ॥

(மூனருவது அசித ததவாதிகாரம)

[அசேதனலக்ஷணம் - தரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொதுவான லக்ஷணஙகளும் — தரிகுண நிரூபணம - ஸதவ நிரூபணம - ரஜோ நிரூபணம - தமோ நிரூபணம — தரிகுணத்தின காரயம - ஸாதவிகாதி புராண விபாகம் — தரிகுணததின ஸதத விகாரிதவம் — தமஸஸினுடைய லயததின பரகாரம — அக்ஷர

நிரூபணம் - மஹத தததவ நிரூபணம - இநதரிய நிரூபணம - மனஸததவம — இநதரியஙகளின பரவருததி - அஹஙகார நிரூ பணம — இநதரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம — இந தரியஙகளின பரதிக்ஷேதர பிநநதவம - தனமாதர நிரூபணம - பஞசபூத நிரூபணம - பஞ்சீகரணம - ஆகாசாதி நிரூபணம — பூதஙகளின காரயம - தரிகுண விஷயபக்ஷாநதர நிரஸனம - பரகருதயாதி தததவஙகளில ஏறறச சுருககததிற்குத தாதபாயம- கால நிரூபணம - சுததஸதவ நிரூபணம]

*நாககியலும வகை நமமை அளிததவா நல்லருளால
பாககிய மேநதிப பரனடியாா திறம பாாததறபின
தாககியா தஙகள தலைமிசை தாககித தனி மறை தான
போககிய மென்றதனில பொய மதஙகளைப போககுவமே 6

[அசேதன லக்ஷணம்]

सर्वनियन्तृत्व மன்றிககே भोक्तृत्वமுணடாகையாலே भोक्ता என்று श्रुति சொனன चेतनवर्गததை निरूपिததோம. प्रेरकत्वभोक्तृत्वஙகள் இரணடுமனறிககே भोग्यत्वமுணடாகையாலே भोग्य என்று சொனன अचेतनததினபடியைச சொலலுகிறோம अचेतनமாவது ज्ञातृत्वமிலலாத वस्तु। ज्ञातृत्वமிலலாததுககு प्रत्यक्त्वமும अहन्त्वादिகளும கூடாதிருகக ज्ञानमात्रததுககு प्रत्यक्त्वததையும अचि

*[பதவுரை] நாககு, இயலும வகை - அசையும்படி, இயலுகை அசைகை, அதாவது சபதோசசாரணம செயயுமபடி, நமமை, அளித தவா - ரக்ஷிததவாகளுடைய, நல அருளால - நலல கருபையினுல, பாககியமேநதி - பாகயததை அடைநது, பரனடியாா-பரமாத்மாவிறகு சேஷபூதாகளான ஜீவாதமாககளினுடைய, திறம - ஸவபாவததை, பாாததறபின-சாஸதிரஙகளைக கொணடு நிருபிதத பிறகு, தாககியா தஙகள - தாாக்கிகாகளுடைய, தலை மிசை - தலையினமேல, தாககி - பரஹரிதது, தனி மறைதான - ஒபபறற வேதம, போககியம என்ற தனில - போகயம என்று சொனன அசேதன வஸதுககளில, பொய மதஙகளை - பொய சொலலுகிற மதஙகளை, போககுவம - நிவருததி செயவோம

द्विकार विशेषத்துக்கு अहमर्थत्व भोक्तृत्वादिகளையும் கட்டின पक्षங்கள் सर्वप्रमाण प्रतिहतங்களாம். धर्मभूतज्ञानத்துக்கு ज्ञानरूपतैயாலே चिच्छब्दवाच्यत्वமுண்டானாலும் தானொரு ज्ञानத்துக்கு आश्रयமல்லாமையாலே अचिच्छब्दवाच्यत्वமுமுண்டு. இப்படி ज्ञातृत्वादिகள் இல்லாதமை अद्रव्यமான शब्द स्पर्श रूप रसादिवर्गத்துக்கும் संयोगादिமத்தையாலே द्रव्यமான धर्मभूतज्ञानத்துக்கும் பொதுவாயிருக்க இவையும் அவ்வோ द्रव्यங்களுக்கு विशेषणங்களாய்க்கொண்டு निरूपितங்களாய் விடுகையாலும் उपयोगविशेषமடியாக வந்த विवक्षाविशेषத்தாலும் त्रिविधाचेतनங்கள் என்று विशेषित्து எடுத்தது.

[த்ரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொதுவான லக்ஷணங்களும்]

त्रिविधाचित् द्रव्यங்களாவன :—त्रिगुणமும் कालமும் शुद्धसत्त्वமும். व्यक्ताव्यक्त कालங்களை त्रिविधात्मनங்களென்னுமவர்கள் ईश्वर निरूपणத்திலே शुद्धसत्त्वத்தை उपास्यप्राप्यविशेषणமாக்கி निरूपित्தார்கள். त्रिगुणादिகளுக்குப் பொதுவாய் जीवेश्वरர்களுக்கு இல்லாதவை अज्ञत्वादिகளென்று முன்பே சொன்னோம். இவற்றில் त्रिगुण कालங்களுக்கு साधारणமான आकारं अमिश्रसत्त्वराहित्यं। त्रिगुण शुद्धसत्त्वங்களுக்குப் பொதுவான आकारं सत्त्वगुणाश्रयत्वं। काल शुद्धसत्त्वங்களுக்கு अनुवृत्तமான आकारं रजस्तमोगुणराहित्यं. இப்படி कालத்துக்கும் आत्मादिகளுக்கும் பொதுவான गुणत्रय राहित्यादिகளும் கண்டுகொள்வது. आत्माக்களுக்கும் कालத்துக்கும் ब्राह्मणादि विभागமும் सात्त्विकादि विभागமும் वसन्तहेमन्तादिविभागं போலே औपाधिकं।

[த்ரிகுண நிரூபணம்]

त्रिगुणமாவது सत्त्व रजस्तमस्ஸுக்கள் என்கிற गुणत्रयத்துக்கு आश्रयமான द्रव्यं। இது தன் गुणங்களைக் கொண்டு बद्धர்களுக்கு ज्ञानसंकोचादिमुखத்தாலே भगवत् स्वरूपतिरोधानादिகளைப் பண்ணும். स्वरूपातिरिक्त प्रकाशरहितமான निर्विशेषवस्तु तिरोहितं என்பார்க்கு स्वरूपनाशादिகள் வரும். இக்குணங்களை द्रव्यங்கள்

என்றும் साम्यावस्थங்களான இவற்றினுடைய समुदायமே मूलप्रकृति என்றும் சொல்லுகிற सांख्यர்க்கும்

1 ‘ प्रकृतेः गुणसंमूढाः ’

(ப்ரக்ருதே: குணஸம்மூடா:)

2 ‘ सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ’

(ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதி ஸம்பவா:)

इत्यादि प्रमाणविरोधமுண்டாம். धर्मधर्मिகளுக்கு ऐक्यभेदाभेदாதிகளைச் சொல்லும் परपक्षं प्रत्यक्षादि विरुद्धं। सत्त्व रजस्तमश्शब्दங்கள் द्रव्यங்களிலும் प्रयुक्तங்களாகிலும் இங்கு गुणविशेषपरங்கள். இந்த सत्त्वादि गुणங்களை இல்லை என்பார்க்கும், இவை अनुमान वेद्यங்கள் என்பார்க்கும் आगमबाधादिகளைச் சொல்லுவது. ब्रह्मप्रतिबिम्बयुक्तையான मायैயிலே सच्चिदानन्दங்கள் என்கிற ब्रह्माकारत्रय स्फुरणமே सत्त्व रजस्तमஸ்ஸுக்கள் என்கிற वादिகளுக்கு प्रमाणाभावமும் प्रयोग विरोधமும் स्वसिद्धान्तविरोधமுமுண்டு. तमஸ்ஸை कृष्णமென்றும், रजஸ்ஸை रक्तமென்றும், सत्त्वத்தை श्वेतமென்றும் சொல்லுகிற श्रुत्यादि वाक्यங்கள் उपचारवृत्तियாலே நடக்கின்றன. अजामेकां लोहित कृष्णशब्दங்களை छान्दोग्यानुसारத்தாலே तेजोबन्नरूपविकारश्रेणியிலே முख्यமாக वर्तिப்பிக்கலாம். सत्त्व रजस्तमஸ்ஸுக்களுக்கு आधार्याधारकभावமும் सन्निवेशविशेषங்களும் சொல்லும் वाक्यங்களை उद्भूतसत्त्वादि गुणविशिष्टமான त्रिगुणद्रव्य प्रदेशविशेषத்திலே तत्परங்களாக்கலாம்.

[ஸத்த்வ நிரூபணம்]

இவற்றில் सत्त्वமாவது लाघवप्रकाश सुखविशेषங்களுக்கு காரணமாயிருப்பதொரு गुणविशेषं. இது सुख सङ्गத்தாலும் ज्ञानसङ्गத்

1 கீதை 3 - 21 பிரகிருதியினுடைய குணங்களினால் மோஹத்தை அடைந்தவர்களாய்

2 கீதை 14 - 5 ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்கள் பிரகிருதியில் உண்டானவைகள்

காலும் क्षेत्रज्ञरை बन्धिக்கும் என்றது अनुचित सुख ज्ञानसङ्गविषयं. இஸ் सत्त्वं சிலர்க்கு

1 ' जायमानं हि पुरुषं यं पश्येत् मधुसूदनः '

(ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேத் மதுஸூதந:)

इत्यादिகளின்படியே ஒரு पुण्य विपाकदशैயிலே अत्यन्तोद्भूतமாய்க் கொண்டு भगवदनुभवसुखादि सङ्गத்தாலே मोक्षोपयुक्तமாம். இதற்கு वृत्र घण्टाकर्ण क्षत्रबन्धु तुलाधार विदुर धर्मव्याध शबरी गोपिका कोमल नीला कंस जह्नु प्रभृतिகளும் उदाहरणं ।

[ரஜோ குணம்]

रजस्ஸாவது चलनोपष्टंभहेतுவாய் रागविशेषादि जनकமாய்க் கொண்டு कर्म वश्यருடைய प्रवृत्ति विशेषங்களுக்கு कारणமான गुण विशेषं. இது काम्य निषिद्धकर्मविशेष सङ्गத்தால் बन्धिக்கும். இது தானே अतिप्रवृद्ध सत्त्वத்துக்கு गुणीभविத்து நின்று निवृत्ति धर्मங்களில் शीघ्रप्रवृत्तियாலே निस्तार हेतுவுமாம்.

[தமோ நிரூபணம்]

तमस्ஸாவது गौरवावरण विशेषादि हेतுவான गुणविशेषं. இது प्रमादालस्य निद्रादिகளை उत्पादिத்துக்கொண்டு तत्सङ्गத்தாலே बन्धिக்கும். இதின் कार्यங்களில் अनुचित विषयानुपलब्धियும் अवसरप्राप्तनिद्रैயும் बन्धकங்களாகாது. இக்गुण विभागத்தை

2 ' तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् '

(தத்ர ஸத்த்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஶகமநாமயம்)

---

1 பார - சாந்தி - 358 - 73 மதுவைக் கொன்றவனாகிய பகவான் உத்பத்தியடைகிற எவனைக் கடாக்ஷிப்பனோ (அவன் ஸாத்விகன்) என்று அறியப்பட வேண்டியவன்

2 கீதை 14 6 அவைகளுக்குள் ஸத்வகுணம், நிர்மலமானதாகையால் பிரகாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியது, ரோகமில்லாதது, அதற்குக் காரணம் என்றபடி.

इत्यादिகளிலும, गुणकार्य विभागததை सप्तदशाध्यायादिகளிலும கணடு,

1 ‘ सत्त्वोपादेयतान्तिमे ’

(ஸததவோபாதேயதாநதிமே)

எனகிறபடியே सात्त्विकांशं उपादेयமெனறு அறிநது கொளவது. இவ विभागं

2 ‘ அவரவர் தமதமது ’ எனகிற பாடடிலும संगृहीतம

[த்ரிகுணததின காாயம]

இவை மூனறிலும ஒரு द्रव्यததில रूप रसादि गुणஙகள போலவும, ஒரு शरीरததில वात पित्त कफஙகள போலவும, प्रदेश भेदததாலும काल भेदததாலும साम्यवैषम्यஙகளை அடைநது, वैषम्य ததாலே अन्योन्यमभिभविததுது, சில उद्भूतஙகளாய சில सहकारिகளாயப போராநிறகும सत्त्व रजस्तमஸஸுககளால வரும गतिகளை मन्वादिகள उत्तम मध्यम अधम विभागததாலே ஒனபது வகையாககி ब्रह्मादिகள उत्तम सात्विक गति எனறு சொலலச செயதே, ब्रह्मादिகளுககுப பதிஞலு கூறு सत्त्वं, ஒரு கூறு रजஸஸு, ஒரு கூறு तमஸஸு எனறு தொடஙகி, सर्वजन्तुககளுககும गुणत्रय तारतम्यं சொலலுகையாலே,

3 ‘ ब्रह्माद्या: सकला देवा. ’

(பரஹமாதயா: ஸகலா தேவா:)

---

1 கீதா-ஸஙகிரஹம — 22 கடைசி அநதியாயததில ஸதவ குணததை உடையவைகளே அஙகீகரிககத தககவை (எனபது சொலலபபடுகிறது)

2 திருவாய 1 - 1 - 5

3 விஷ்ணுபுராணம — 5-30-17 பிரமமா முதலிய எலலா தேவதைகளும (மனுஷயாகளும, பசுககளும பகவானுடைய பிரகிருதியாகிற பெரிய சுழலில இருககிற அஜஞான மாகிற இருடடிலல மறைககபபடடிருககிறவாகள)

1 'न तदस्ति पृथिव्यां वा'

(ந ததஸதி பருதிவயாம வா)

इत्यादिகளிற்படியே क्षेत्रज्ञரெலலாரும இககुणत्रयததாலே बद्धா. இபபடி

2 'तमः शूद्रे रजः क्षत्रे ब्राह्मणे सत्त्वमुत्तमम्'

(தம: சூதரே ரஜ: க்ஷதரே பராஹமணே ஸததவ முததமம)

इत्यादिகளும शरीरोपादानद्रव्य तारतम्यததைச சொலலுகினறன

[ஸாதவிகாதி புராண விபாகம]

सात्त्विकादि कल्पभेदஙகளுககீடான पुराण भेदஙகளைசசொலலி,

3 'सात्त्विकेषु तु कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः ।
तेष्वेव योगसंसिद्धा गमिष्यन्ति परां गतिम् ॥'

(ஸாதவிகேஷு து கலபேஷு மாஹாதமய மதிகம ஹரே: ।
தேஷவேவ யோகஸம்ஸிதகா கமிஷயநதி பராம் கதிம ॥)

எனகையாலே

4 'सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञानं'

(ஸததவாதஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம)

1. கீதை 18-40 இநத லோகததிலாவது (ஆகாசததில தேவதைகளுககுளளாவது) (குணததரயஙகளினால விடபபடட) அப படிபபடடது இலலை.

2. பாரதம ஆசவ—40 11 சூததிரனிடததில தமோகுணமும க்ஷத்திரியனிடத்தில ரஜோகுணமும பிராமமணனிடததில ஸதவமும உததமமாய இருககினறன

3. மாதஸயபுராணம—29-16 ஸாதவிக கலபஙகளில விஷ்ணு விறகு மஹிமை அதிகமாக (சொலலபபடுகிறது) அநதக கலபங களிலே(யே) சொலலபபடட யோகததில சிததியை அடைநதவாகள உததமமான கதியை அடையபபோகிறாகள

4 கீதை—3-21 ஸதவகுணததினால நலலறிவு உண்டாகிறது

इत्यादिகளிற்படியே सात्त्विक पुराणங்களினுடைய प्राबल्यமும் राजस तामस संकीर्ण पुराणங்களினுடைய दौर्बल्यமும் சொல்லப்பட்டது. साधारणமான शिल्पशास्त्रத்திலுமுள்ளபட,

1 "स्यान्नागर द्रा[विड]वळ वेसरं च क्रमेण वै सत्त्वरजस्तमांसि ॥
महीसुरोर्वीपति वैश्यकास्ते हरिर्विधाता हर आदि देव ॥"

(ஸ்யாந்நாகர த்ரா(விட)வள வேஸரம் ச
க்ரமேண வை ஸத்வரஜஸ்தமாம்ஸி ॥
மஹீஸு²ரோர்வீபதி வைச்யகாஸ்தே
ஹரிர்விதாதா ஹர ஆதி தேவ: ॥)

என்று गुणोत्कर्षापकर्ष क्रमं சொல்லுகையாலே सात्त्विक पुराणोक्त भगव दुत्कर्षं सुस्थिरं ॥ இவ்விभागமெல்லாம் कालस्वभावनियति यदृच्छादि मात्रத்தாலே என்னும் पक्षங்கள் उपनिषத்திலே पूर्वपक्षங்களாகச் சொல்லப்பட்டன.

[த்ரிகுணத்தின் ஸதத விகாரித்வம்]

2 "नित्या सतत विक्रिया"
(நித்யா ஸதத விக்ரியா)

இத்யாதிகளாலே क्षण क्षरण स्वभावமான त्रिगुण द्रव्यத்துக்கு प्रळय காலத்திலும் सृष्टि காலத்தில் प्रदेशान्तरத்திலும் गुणங்களினுடைய उद्भवाविभवादि भेदமற்று இவை समங்களாய் நிற்கையாலே

1 நாகரம், த்ராவளம் வேஸரம் என்கிற பெயருடைய விமானங்கள் க்ரமமாக ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற குணங்களையுடையவைகளாக ஆகும். அவைகள் ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைச்ய என்கிற ஜாதியை யுடையவைகள், விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா ருத்ரன் இவர்கள் இவைகளுக்கு முதல் தேவதைகள்

2 பரமஸம்ஹிதை-2 நித்தியமானது, எப்பொழுதும் விகாரத்தை அடையும் தன்மை உடையது.

निस्तरंगसमुद्रத்தில் போலவும் तरंगितैकदेशावस्थैயில் भागान्तरத்தில் போலவும் सदृश विकार सन्तानं நடக்கும். இப்படி सम विषय विकार विशिष्टवेषத்தாலே समष्टि व्यष्ट्यादि विभागं சொல்லுகிறது. மேல் उत्तरोत्तरங்களுக்கு पूर्वपूर्वங்கள் समष्टिகளாய் நிற்கும்.

[தமஸ்ஸினுடைய லயத்தின் ப்ரகாரம்]

अव्यक्तं अक्षरத்திலே लयिக்கும் என்றும், अक्षरं तमस्ஸிலே लयिக்கும் என்றும், तमस्ஸு एकीभविக்கும் என்று श्रुति சொல்லுகையாலே अव्यक्तத்துக்குமுன்னே இரண்டு अवस्थै கொள்ள வேணும். இங்கு अक्षरशब्दத்திலே क्षेत्रज्ञ समष्टि विवक्षै கொண்டாலும் अव्यक्तं क्षेत्रज्ञ विकारமல்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञन् तम· परिणामமல்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञसंसृष्टाचिदवस्थाविशेषं अगीकार्यं लयं சொல்லுகிற प्रकरणத்திலே तमस्ஸுக்கு एकीभावத்தைச் சொல்லுகையாலே तमोवस्थै கழிந்து மேல் வருவதோர் अवस्थान्तरமில்லை. प्रपञ्चसृष्ट्यर्थமாக विभक्तமான अंशं महा तमस्ஸோடே अविभक्तமாய் நின்றபடியே உள்ளது.

1 " प्रकृति र्या मयाख्याता व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणी ।
पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ॥
अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्मन् निष्क्रिये संप्रलीयते ।
तस्माद्व्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम ॥ "

ப்ரக்ருதிர்யா மயாக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்தஸ்வரூபிணீ ।
புருஷஶ்சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மநி ॥
அவ்யக்தம் புருஷே ப்ரஹ்மந் நிஷ்க்ரியே ஸம்ப்ரலீயதே ।
தஸ்மாத்வ்யக்தமுத்பந்நம் த்ரிகுணம் த்விஜஸத்தம ॥

1. விஷ்ணுபுராணம்—6 4-39. என்னால் எந்த வ்யக்தமாயும் அவ்யக்தமாயுமுள்ள ஸ்வரூபத்தையுடைய பிரகிருதி சொல்லப்பட்டதோ (அதுவும் ஜீவாத்மாவும் இந்த இரண்டும்) பரமாத்மாவிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன. மூலப்பிரகிருதி, ஓ' பிராம்மணரே' கிரியை ஒன்றுமில்லாத புருஷனிடத்தில் லயத்தை அடைகிறது. ஓ' பிராம்மண சிரேஷ்டனே' அந்தப் பரமாத்மாவின் இடத்திலிருந்து மூன்று குணங்களையும் உடைய பிரகிருதி உண்டானது.

இத்யாதிகளிலே प्रकृति புருஷர்களுக்கு उत्पत्ति लयங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை, महदादिகள் प्रकृति परिणामங்கள் ஆனபோலே, ईश्वरனுடைய स्वरूप विकारங்கள் என்று भ्रमित्து ईश्वरात्प्रकृति पुरुष ர்கள் என்று சொல்லுமவர்களுக்கு,

1 'प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्ध्यनादी उभावपि"

(ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்யநாதீ உபாவபி)

इत्यादिகளும் ईश्वरனுடைய नित्यनिर्विकार निरवद्यत्व श्रुतिகளும் प्रकृति पुरुषेश्वरர்கள் सन्मात्र ब्रह्मத்தினுடைய नित्यव्यष्टिகள் என்கிற வசனமும் விரோதிக்கும். भोक्ताக்களுக்கு स्वरूपोत्पत्ति கொள்ளில் अकृताभ्यागम कृत विप्रणाशादिகளும் வரும் ஆகையால் कार्यங்களான सर्व तत्वங்களுக்கும் तत्तत्पूर्वावस्थ चिदचिद्विशिष्ट परमात्माவின் பக்கலிலே विशेषणद्वारकावस्थान्तरापत्तिलक्षणसृष्ट्यादिகளே யுள்ளது இவ்வர்த்தத்தை,

2 "मनुरप्याह वेदार्थं स्मृत्वा यं मुनिसत्तम ॥"

(மனுரப்யாஹ வேதார்த்தம் ஸ்ம்ருத்வா யம் முனிஸத்தம)

என்று परिगृहीतனான महर्षि

3 "आसीदिदं तमोभूतं"

(ஆஸீதிதம் தமோபூதம்)

என்று தொடங்கி

---

1. கீதை—13.9 மூலப்பிரகிருதியையும் ஜீவாத்மாவையும் இவை இரண்டையும் நித்யமானதென்று அறி.

2 விஷ்ணுபுராணம் 6-5-63 மனுவும் எந்த வேதத்தின் அர்த்தங்களை நினைத்துக் கொண்டு சொன்னரோ

3, 4 மனுஸ்மிருதி — 5, 8 இந்தப்பிரபஞ்சம் தமஸ்ஸாக இருந்தது, அந்தப்பகவான ஸங்கல்பித்துத் தனனுடைய சரீரத்தில் இருந்து அனேக விதங்களான ஜனங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணும் என்கிற ஆசை உடையவராய

"सोऽभिध्याय शरीरात् स्वां सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः"

(ஸோபிதயாய ஶரீராத ஸவாம ஸிஸருக்ஷு. விவிதா ப்ரஜா:)

என்று உபக்ரமிக்கிறதான. தமஸ்ஸுக்கு அவ்வருகே என்றும, தமஸ்ஸை பேதிக்கும் என்றும் ஶ்ருதிகள் சொல்லுகையாலும,

1 "तमसः परमो धाता"

(தமஸ: பரமோ தாதா)

2 "एकं पादं नोद्धरति सलीलार्थं समुद्धरन्॥"

(ஏகம பாதம் நோததரதி ஸலீலாரததம ஸமுததரந்)

3 "अपेत्याहमिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम्॥"

(அபேத்யாஹமிமாம ஹிதவா ஸமஶ்ரயிஷயே நிராமயம)

इत्यादि स्मृतिகளாலும இததமஸஸுக்கு परिच्छिन्नत्वं सिद्धிக்கையால இதுக்கு व्यापित्वानन्तत्व बचनं स्वकार्य व्याप्ति नित्यत्वांशानन्त्ययोगान्न्यादि परम्. இதுக்கு सांख्यन् சொல்லும सर्वं व्यापित्वानुमानं श्रुत्यादिबाधितं இது लौकिक तमस्सன்றென்னுமிடம் तमोज्योतिस्सुகள இரண்டும் उदियாத காலத்திலே वर्तिக்கிறதென்கையாலே सिद्धम्। இந்த तमஸ்ஸைப்பற்ற मायाशब्दं विचित्र सृष्ट्युपकरणतैயாலே उपपन्नम्॥ இது मिथ्यार्थवाचि என்பாரக்கு,

---

1 ராமா—யுதத 114-5 தமஸஸுக்கு மேலபட்ட இடததில இருபபவன எலலாவறறையும சிருஷ்டிபபவன.

2. அநதபபகவான எலலாவறறையும உயரத் தூககுமபோது விளையாட்டிறகாக ஒரு காலில ஒரு பஙகை தூககுவது இலலை.

3. பாரதம-சாநதி 312-38 நான் இநதப பிரகிருதியை விட்டு விட்டு விலகிபபோய உபததிரவம இலலாத ஸதானததை அடையப போகிறேன.

1 "देव मयेव निर्मिता"

(தேவ மாயேவ நிர்மிதா)

2 "तेन माया सहस्रं तत्"

(தேந மாயா ஸஹஸ்ரம் தத்)

इत्यादि प्रयोगங்கள் விரோधिக்கும். प्रयोगान्तरங்களிலும் मिथ्यार्थ प्रकाशங்களிலே मायाशब्दத்துக்கு मुख्यत्वं, मिथ्यार्थத்தில் प्रयोगमौपचारिकम्॥ இப்படி नीति शास्त्रोक्त सामादि सप्तोपायங்களில் महेन्द्रजाल विभागமும் अन्यथा परिणाम शक्तियாலும் अन्यथा प्रकाशन शक्तियாலும் கண்டு கொள்வது.

3 "प्रकृतिः कारणं माया तमस्सदसदक्षरम्
अव्याकृतमसद्ब्रह्मयोनिः शक्तिरजा त्रयी॥

अलिङ्ग गुण सामान्यं प्रधानं मूलकारणम्।
विद्या विद्यांगभावश्च ग्रन्थिः पाशश्च जालकः॥

सलिलं प्रतिभा बुद्धि कालोऽव्यक्तं कला निशा।
मृत्युर्ब्रह्म समुद्रश्च वाक्प्रज्ञा नियतिर्लयः॥"

என்றுபோலவும், மற்றும் இதுக்குச் சொல்லும் रजः प्रभृतिகளான போகளுக்கெல்லாம் यथा संभवं योग रूढि गौण लक्षणावृत्तिகளாலே उचित निर्वाहமுண்டு

[அக்ஷர நிரூபணம்]

अव्यक्त तमो मध्य पठितமான अक्षरशब्दத்தை जीव विषयமாக எடுத்த ग्रन्थங்களுக்கு तदवस्थ त्रिगुणद्रव्य विशिष्टचेतन समष्टि विशेषத

---

1 ராமா—பால 1-26 தேவதைகளுடைய மாயையைப்போல சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன.

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-19-20 அந்தச் சக்கரத்தினால் அந்த அனேகம் விதங்களான மாயைகள் (நாசம் செய்யப்பட்டன.)

3 நிகண்டு.

த்திலே तात्पर्यम् ॥ अक्षर शब्दं प्रकरणानुगुणமாக,

"अक्षरं नक्षरं प्रोक्तं अश्नुते वा नरोक्षरं" என்கிற வ்யுத்பத்தி களாலே प्रकृति पुरुषेश्वर तत्त्वங்கள் மூன்றிலும் प्रयुक्तम् ॥ இவ்வசேதன விசேஷமான अक्षरத்தை முக்தருக்கும் ஈச்வரனுக்கும் भोगस्थानமென்று பரர் சொன்ன அர்த்தத்துக்கு மூலமில்லாமையாலே अप्राकृत परम व्योम த்தில் अक्षरव्योम शब्दप्रयोगத்தையும் परமான अक्षरं इत्यादि प्रयोगத்தையும் கொண்டு இப்படி उत्प्रेक्षितத்தாகளாமித்தனை. இவ்வக்ஷரத்திலே लयिக்கும் என்றேதின அவ்யக்தத்தில் गुणवैषम्यத்தால் வரும் பிறிவு தோற்றாமையாலும் रूढियாலும் अव्यक्तशब्दं प्रयुक्तமாகிறது

[மஹத்தத்வ நிரூபணம்]

இதில் முற்பட गुण वैषम्य विभक्त प्रदेशத்திலே பிறந்த विकारं மேல் வரும் कार्यங்களெல்லாத்திலும் பெரிதான அளவாலே महान् என்று பேர் பெற்றிருக்கும் अधिकृतानतमानन्यथा सिद्धानेकशास्त्रங்களிலே महदहङ्कारादि क्रमத்தாலே सृष्टिசொல்லுகையாலே

1 'उद्बबर्हात्मनश्चैव मनस्सदसदात्मकम् ।
मनसश्चाप्यहंकारमभि मन्तारमीश्वरं ॥
महान्तमेवाचात्मानं सर्वाणि त्रिगुणानि च ।
विषयाणां गृहीतॄणि शनैः पञ्चेन्द्रियाणि च ॥'

(உத்பாஹாத்மநஶ்சைவ மநஸ்ஸதஸதாத்மகம்।
மநஸஶ்சாப்யஹங்காரமபி மந்தாரமீஶ்வரம் ॥
மஹாந்தமேவசாத்மானம் ஸர்வாணி த்ரிகுணாநி ச ।
விஷயாணாம் க்ருஹீத்ரூணி ஶனை பஞ்சேந்த்ரியாணி ச ॥

---

1 மனு 1-14, 15 ஸத்தாகவும் அஸத்தாகவும் இருக்கிற மனத்தை உண்டாக்கினன், மனதில் இருந்த 'நான் என்று அபிமானிக்கிற நியந்தாவாகிற அகங்காரம் என்னும் பதத்தின் மஹத் என்று பெயருடைய ஆத்மாவையும் எல்லா மூன்று குணங்களையுடைய வஸ்துகளையும் சப்தாதி விஷயங்களை வஹிக்கிற ஐந்து இந்திரியங்களையும் மெள்ள (உண்டாக்கினன்)

இத்யாதி वचनங்கள் अन्यपरங்களாமத்தனை.

இம்महान् क्षेत्रज्ञாக்கு मनस्सु अध्यवसाय हेतुவாம் போது सह कारियானவளவாலே

1 " महान्वै बुद्धिलक्षणः "

(மஹாநவை புத்திலக்ஷண:)

என்று சொல்லப்பட்டது. இது தனக்கே ज्ञातृत्वादिகளைச் சொல்லும் सांख्याக்கும் आत्मसद्भावத்திலே प्रमाणமில்லையாம்

2 " सात्विको राजसश्चैव तामसश्च त्रिधा महान् "

(ஸாத்விகோ ராஜஸஶ்சைவ தாமஸஶ்ச த்ரிதா மஹாந்)

என்கையாலே இது गुणवैषम्यத்தாலே மூன்று படியாயிருக்கும். சிலர் सात्विकमहान् अध्यवसायलक्षणமாய बुद्धि என்று பேர் பெற்றிருக்கும் என்றும், இதுக்கு ज्ञानेन्द्रियங்கள் ஐந்தும் துணை என்றும், राजस महान् चेष्टा लक्षणமாய प्राणனென்று பேர் பெற்றிருக்குமென்றும், இதுக்கு कर्मेन्द्रियங்கள் ஐந்தும் துணை என்றும், मनस्सु இரண்டுக்கும் துணை யென்றும், तामस महान् शैथिल्यादि लक्षणமாய காலமென்று பேர் பெற்றிருக்கும் என்றும் சொல்லுகிற பிரிவுகளுக்கு प्रतिवाक्यं प्रमाणविरोधங் கண்டுகொள்வது இவை संज्ञा मात्रங்களாகில் वाक्यान्तर विरोधமில்லை இம்महान् முதலான समष्टि तत्त्वங்களெல்லாம் பின்பு अण्डान्तर्वर्ति व्यष्टि सृष्टियிலே क्षेत्रज्ञाக்கு प्रतिशरीरं विभक्तங்களாம்.

[அஹங்கார நிருபணம்]

இம்महानில் நின்றும் பிறந்த विकारविशेष अहंकारम् ॥ இது अनात्माவான देहத்தில் अहं मानकरणத்துக்கு सहकारियாகையாலே

1. விஷ்ணு புரா—6-4-28 மஹத்தானது புத்தியை லக்ஷணமாக உடையது.

2 விஷ்ணுபுராணம்—1.2-34மஹத்தானது ஸாத்விகம் என்றும், ராஜஸம் என்றும், தாமஸம் என்றும் மூன்று வகையானது.

அஹ்ங்காரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அஹங்காரதத்வமே அஹமர்த்தம் என்று ஸாங்க்யரும் மாயாவாதிகளும் சொன்னது आत्मानात्म विवेकश्रुत्यादि विरुद्धम् ॥ अहङ्कारं त्याज्यமென்னுமது देहात्मभ्रमादिகளையும் उत्कृष्ट जनावमान हेतुवान गर्वத்தையும் விடச் சொன்னபடி क्षेत्रान्तर्भूतமான அஹங்காரதத்வத்தையாதல் आत्मावान अहमर्थத்தையாதல் விடச் சொன்னபடியன்று दुस्त्यजங்களையும் उपादेयங்களையும் விடச் சொல்லுகை उचितமன்றிறே. இவ்வஹங்காரதத்வமும் தனக்குக் காரணமான महान् போலே गुणवैषम्यத்தாலே त्रिविधமாய் அடைவே वैकारिकं, तैजसं, भूतादि என்று பெயரையுடைத்தாயிருக்கும் இவற்றில் सात्विकाहंकारं इन्द्रियोपादानं, तामसाहंकारं तन्मात्रोपादानं.

1 "रज प्रवर्तकं तत्र"

(ரஜ ப்ரவர்த்தகம் தத்ர)

इत्यादि वचनங்களாலே राजसाहंकारं இரண்டுக்கும் प्रवर्तकமாய்க் கொண்டு इन्द्रिय तन्मात्रसृष्टिகளுக்கு निमित्तकारणं ॥

[இந்த்ரிய நிரூபணம்]

सात्विकाहंकारத்தில் நின்றும் பிறந்தவை इन्द्रियங்கள், இவை अहङ्कार विशेषங்கள் என்கிற हैरण्य गर्भपक्षं, அஹங்காரத்தில் நின்றும் இவற்றிற்கு उत्पत्ति சொல்லுகிற वाक्यங்களுக்குச் சேராது इन्द्रियங்கள் பதினொன்றில் कर्मेन्द्रियपंचकத்தை राजसाहङ्कार कार्यமென்று சொன்ன शैवपक्षं श्रुतिस्मृति सिद्धமன்று. औचित्य मात्रத்தாலே कल्पिக்கும்போது अतिप्रसंगं வரும். कर्मेन्द्रियங்களுக்கு प्रतिशरीरमुत्पत्तिविनाशங்களைக் கொள்ளும் पक्षं सृष्टि காலத்தில் एकादशेन्द्रियங்களும் अहङ्कारத்திலே பிறந்தனவென்கிற वाक्यங்களோடே विरोधिக்கும்.

---

1 அவ்விடத்தில் ராஜஸாஹங்காரம் ப்ரவருத்திக்கும்படி செய்கிறது

1 "मनः षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि"

(மந: ஷஷடாநீநதரியாணி பரகருதிஸததாநி)

इत्यादि वाक्य मुखलक्षणपरम् ॥

[மனஸததவம]

ज्ञानेन्द्रियपंचकததுககும सहकारियாய संकल्प स्मृत्यादिகளுககுததானே कारणமுமான इन्द्रियं मनஸஸு॥ இது कर्मेन्द्रियஙகள व्यापरिககுமபோது ज्ञानचिकीर्षादिகளைப பணணிககொணடு उपकारकமாம ज्ञानेन्द्रियஙகளையும कर्मेन्द्रियஙகளையும பிரியச சொலலி मनस्सु उभयात्मकமெனறு सांख्यர சொனனவிடம मन्दं ॥ व्यापारमात्रததாலேயாதல कर्मेन्द्रिय व्यापारததுககு परंपरया कारणமாகையாலேயாதல இதுககு कर्मेन्द्रियत्वं சொலலில श्रोत्रादिகளுககும कर्मेन्द्रियत्वं प्रसङ्गिககும मानसஙகளான कर्मஙகள எனபதும बुद्धिविशेषஙகளையாதல அவறறிறகுக காரணஙகளான मनोव्यापारविशेषஙகளையாதலாமததனை இமமनஸஸுதானே अध्यवसायाभिमान चिन्तैகளெனகிற वृत्ति भेदஙகளாலே சில இடஙகளிலே बुद्धि எனறும अहङ्कारமெனறும, चित्तமெனறும சொலலபபடுகிறதெனறு भाष्यததிலே சொனனது महदादितत्त्वஙகளை निषेधिதத படியனறு पुरुषனுககு बुद्धिवृत्तिविशेषஙகளைபபணணும दशैயிலே இதறகு नामान्तरஙகளுணடெனகையிலே तत्परं ॥ இததாலே करणं त्रयोदशविधं, अन्तः करणं त्रिविधं, எனறுபபோலே सांख्यादिகள சொலலுமது निरस्तम्, இவவध्यवसायादिகளும कामसंकल्पादिகளும पुरुषனுடைய धर्मभूतज्ञानावस्था विशेषஙகளாயிருக்க இவறறை मनोवृत्तिகள எனறு சொலலுகிறபடி எஙஙன? எனனில, बद्धருடைய धर्मभूतज्ञानத்துககு இவவवस्थाविशेषஙகள வருகைககுக காரணம इन्द्रियावस्थाविशेषஙகளாகையாலே कार्यததையிடடுக कारणததை उपचरिततபடி,

---

1. கீதை—15-7 தேஹததில இருககிற மனதை ஆறாவதாக உடைய இநதிரியஙகளை (இழுததுககொணடு போகிறான்)

1 'इन्द्रियाणि दशैकंच'

(இந்த்ரியாணி தசைகம்ச)

इत्यादिகளாலும் सात्विकाहङ्कार कार्यद्रव्यत्वं इन्द्रिय लक्षणமாகையாலும் मनस्सुக்கும் इन्द्रियत्वமுண்டாகையாலே एकवाक्यத்திலே मनस्सும் इन्द्रियங்களுமென்றது गोबलीवर्दन्यायத்தாலே निर्वाह्यं इन्द्रियलिंग மென்றது व्युत्पत्ति निमित्त मात्रपरम्॥ இவ்விந்த்ரியங்களெல்லாம் अल्पपरिमाणங்களென்னுமிடம் 2 'अणवश्च' என்கிற अधिकरणத்திலே समर्थितम्॥ विकारि द्रव्यங்களுக்கு उपचयादिகளும் पृथुत्वादिகளுங் கூடும். स्त्रीकृत्य संस्थान स्वाभिप्रायादिகளுக்காக स्त्रीन्द्रियமென்றொன்றையும், पुरुषकृत्यादिகளுக்காக पुरुषेन्द्रियமென்றொன்றையும், कर्म मूल चक्षुरादि प्रवृत्यनुपालम्नार्थமாக जीवेन्द्रियமென்றொன்றையுங் கட்டி, இவை देहव्यापारங்களாய் நிற்கும் என்ற सौगतாக்கு नपुंसकेन्द्रियமென்றொன்றையுங் கட்ட प्राप्तम्॥ अन्यथासिद्धिपरिहारங்களும் तुल्यங்களாயிருக்கும். मनस्सै नित्यமென்றும் विभुவென்றும் பரர் சொன்ன வத

3 'एकादशं मनश्चात्र देवा वैकारिकाः स्मृताः'

(ஏகாதஶம் மநஶ்சாத்ர தேவா வைகாரிகா: ஸ்ம்ருதா:)

4 'मनष्षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिः स्थानि कर्षति॥'

(மநஷ்ஷஷ்டாணீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்த்தாநி கர்ஷதி)

इत्यादिகளாலே बाधितम्॥ मनस्सை विभुவென்று கொள்ளும் मतத்தாக்கு निरवयावाकाश श्रोत्र पक्षान्यायத்தாலே सर्वात्माக்களுக்கும் मनस्सு

1. கீதை 13-6 பத்தும் ஒன்றுமாய் இருக்கிற அதாவது பதினொன்றுகளான இந்திரியங்கள்

2. சாரீ-ஸூத் 2-4-6 அணுக்களாயும் இருக்கின்றன.

3. விஷ்ணுபுராணம் 1-2-47 இவைகளுக்குள் பதினொன்றாவது மனஸ். ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து உண்டானவை இந்திரியங்களாக எண்ணப்பட்டதுகள்

4 35—ம் பக்கம் பார்க்க

ஷுக் என்று கொள்ள प्रसङ्गिக்கும். कर्णशष्कुल्यवच्छिन्न नित्याकाशமே श्रोत्रமென்றும் त्वगादिகள் वायव्यादि कार्यங்களென்றும் एकेन्द्रियं प्रदेशभेदத்தாலே सर्वकार्यकरமென்றும் शरीरव्यापियான त्वगिन्द्रियமொன்றுமே யுள்ளதென்றும் श्रोत्रமும் चक्षुःஸும் विषयத்தை प्रापियாதே ग्रहिக்குமென்றும் சொல்லுகிற पक्षங்கள் उपपत्ति शास्त्रविरुद्धங்களாகையாலே उपेक्षणीयங்கள்

[இந்த்ரியங்களின் ப்ரவ்ருத்தி]

इन्द्रिय वृत्तिविशेषங்கள் कार्यानुरूपமாக यथाशास्त्रं கண்டுகொள்வது. स्फटिक सलिल काचादि व्यवहितங்களை ग्रहिக்குமிடத்தில் अतिसूक्ष्मங்களான नयन किरणங்கள் प्रवेशिக்கின்றன. इन्द्रियங்கள் सलिलादिகளை प्रवेशिக்குமிடத்தில் श्लेषाश्लेष मतभेदங்களில் औचित्यங்கண்டு கொள்வது. दूरस्थचंपकादि गन्ध ग्रहणத்தில் सूक्ष्मமான गन्धवद्द्रव्यं वायுவோடே கூட வருகிறது. श्रोत्रादिகளை भौतिकங்கள் என்று महाभारतादिகளிலே சொல்லுவதும் आकाशादिभूतங்களாலுண்டான आप्यायनமடியாகவென்று वेदार्थसंग्रहத்திலே அருளிச்செய்தார். मनः प्राण वाक्कுக்களுடைய अन्नमयत्वादिகளைச் சொல்லுகிற श्रुतिகளுக்கும் पृथिव्यप्तेजस्सுக்களாலுண்டான आप्यायनத்திலே तात्पर्यम् ॥

[இந்த்ரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம்]

इन्द्रियங்களினுடைய भौतिकत्वाहङ्कारिकत्ववाक्यங்கள் இரண்டையுஞ்சேர்த்து अहङ्कार सहितமான तन्मात्रपंचकத்தில் நின்றும் அடைவே श्रोत्र वाक्कுக்களும் त्वक् पाणिகளும் चक्षुः पादங்களும் जिह्वोपस्थங்களும் घ्राणपायுக்களும் பிறக்கின்றன. मनस्सு ஒன்றும் केवलाहङ्कार जन्यமென்று சில भेदाभेदवादिகள் சொல்லுவார்கள். कर्मेन्द्रियங்களைக் கழியப்பார்க்கில் तुल्य योगक्षेमத்தையாலே ज्ञानेन्द्रियங்களையும் கழிக்கவேண்டும்படியாம். निपुण निरूपणं பண்ணில் இரண்டு वर्गத்துக்கும் साधक बाधकங்கள் समங்களாயிறே யிருப்பது. சில श्रुतिகளில் न्यूनेन्द्रिय निर्देशங்கள் श्रुतिस्मृति सिद्धेन्द्रिय

ன்தர प्रतिषेधகங்களாகமாட்டாமையாலே अन्यपरங்கள் लय प्रकरणத்திலே आकाशं इन्द्रियங்களிலேயாகவும், इन्द्रियங்கள் तन्मात्रைகளிலேயாகவும் ஓதுகிற वाक्यं संसर्गविशेषपरं என்று पूर्वापरादि पर्यालोचनं பண்ணின निपुण संप्रदायं ॥ இங்ஙனல்லாதபோது सात्विकाहङ्कार कार्यங்களாகவும் केवल विकारங்களாகவும் इन्द्रियங்களை எண்ணுகிற शास्त्रங்களோடே विरोधமுண்டாம். श्रीगीता भाष्यத்திலும் क्षेत्रोपादान द्रव्यங்களைப் பிரியக் காட்டி इन्द्रियங்களை क्षेत्राश्रित द्रव्यங்களென்று அருளிச்செய்தார்.

[இந்த்ரியங்களின் ப்ரதிக்ஷேத்ர பிந்நத்வம்]

இவ்விந்திரியங்கள் பதினொன்றும் पृथिव्यादि तत्त्वங்கள் போலே प्रत्येकं असंख्यातங்களாய் क्षेत्रज्ञர்க்கு தனித்தனியே विभक्तங்களாயிருக்கும்.

1 'तेषां त्ववयवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसाम् ।
सन्निवेश्य तन्मात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் த்வயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷண்ணமப்யமி
தௌஜஸாம் ।
ஸந்நிவேஶ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூதாநி நிர்மமே ॥)

என்றதும் इन्द्रियान्तरोपलक्षणम् ॥ महदादि भूतसूक्ष्मपर्यन्त तत्त्वங்களாலே आकल्पस्थायियாயிருப்பதொரு सूक्ष्मशरीरं பிறக்குமென்று सांख्यர் சொன்னதுவும்

2 'आहत्यैकोन विंशत्या सूक्ष्मदेहः प्रजायते'

(ஆஹத்யைகோந விம்சத்யா ஸூக்ஷ்மதேஹ: ப்ரஜாயதே)

---

1 மனுஸ்ம்ருதி 1-16 அளவில்லாத தேஜஸ்ஸை யுடைய ஆறுகளான அந்த அவயங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மங்களான அம்சங்களை ஜீவாத்மாக்களில் சேர்த்து எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்

2 ஒன்றுசேர்ந்து பத்தொன்பது தத்துவங்களினாலே சூக்ஷ்மமான தேஹம் உண்டாகிறது

என்று आनन्दानुभवं संग्रहित्தத்தும் अन्यपरवाक्यमूलமாகையாலே अविस्रंभणीयं ॥

[தந்மாத்ர நிரூபணம்]

बाह्येन्द्रिय विषयங்களான शब्दादिगुण विशेषங்களுக்கு आश्रयங்களான द्रव्यங்கள் भूतங்கள். இவை सूक्ष्मங்களென்றும், स्थूलங்களென்றும் இரண்டு வகை. सूक्ष्मங்களை अविशेषங்களென்றும் तन्मात्रங்களென்றும், स्थूलங்களை विशेषங்களென்றும், भूतங்களென்றும் விசேஷித்துச் சொல்லும். इक्षुरस शर्करादिகளுக்குப்போலே गुण वैषम्यத்தாலே இந்த सूक्ष्म स्थूलविभाग. तन्मात्रैகளில் गुणங்களுக்கு मृदु परुषादि विभागமற்று, अस्मदाद्युपलंभयोग्यतैயுமற்றிருக்கும். उपलंभयोग्यगुण विभागத்தாலே स्थूलங்களில் शान्त घोर मूढ विभागமுண்டாகிறது. शब्दादि गुणங்கள் தன்னையே तन्मात्रैகளென்பார்க்கு सत्त्वादिगुणங்களை मूलप्रकृति என்பார்க்குப்போலே उपादानत्वादि प्रकरण विरोधமும் வரும். अहङ्कारமும் तन्मात्रैகளைந்தும் महानுடைய विशेषங்களென்றும் சொல்லுகிற हैरण्यगर्भपक्षமும் श्रुति विरुद्धं ॥ तन्मात्रैகள் भूतादिயிலே लयिக்குமென்கிற वाक्य मात्रத்தைக்கொண்டு तन्मात्रैகள் ஐந்தும் तामसाहङ्कारத்திலே பிறக்குமென்றும், இவை, ஐந்து तन्मात्रैகளில் நின்றுமடைவே आकाशादि भूतங்கள் ஐந்தும் पूर्वापर भावेन பிறக்குமென்றும் சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். இது प्रकृतिகள் எட்டு. केवल विकृतिகள் பதினாறு என்று எண்ணுகிற आथर्वण श्रुतिகளுக்குச் சேரும். आकाशத்தில் நின்றும் वायु பிறக்குமென்றாப்போலே சொல்லுகிற மற்றுள்ள பல श्रुतिகளினுடைய स्वारस्यத்துக்கு अनुगुणமன்று. तामसाहङ्कारத்தினுடைய उत्तरोत्तर तन्मात्र जननத்தில் पूर्व पूर्व भूत सहकारि क्रमादि कल्पनैक्लिष्ट गति. வேறே சிலர் पूर्व पूर्व भूतங்கள் उत्तरोत्तर भूतங்களுக்கு उपादानமென்றும் சொல்லுகிற பல श्रुति स्मृतिகளைப் பார்த்து तन्मात्र रूपங்களான सूक्ष्म भूतங்களில் நின்றும் उत्तरोत्तर तन्मात्रங்களும் आकाशादिகளான ஒரொரு भूतங்களும் பிறக்கும். गन्धतन्मात्रं வேறொரு तन्मात्रத்துக்குக் कारणமன்றிக்கே पृथिविயாகிற भूतமொன்றையும் उत्पादिக்குமென்பார்கள். இப்पक्षத்தில் आकाशத்தில் நின்றும்

वायु பிறககு மெனறுபபோலே சொலலுகிற விடஙகளில उपादान विषयஙகளான आकाशादि शब्दஙகள तन्मात्र विशेष परஙகளாம. उपादेय विषयஙகளான அவை தானே उत्तरोत्तर तन्मात्रैகளையும् आकाशादिகளான पूर्व पूर्व भूतஙகளையும विवक्षिககினறன வெனனுதல, இஙகு भूतसृष्टियैசசொலலி तन्मात्र सृष्टिககு अनुक्ति எனனுதலாம. அப்போது पृथिवियில நினறும औपाधिகளௌனறு தொடஙகிச சொலலுமது विरूपமாம.

சில पुराणादिகளில प्रतीतिस्वारस्यததைக கொணடு भूतादिயில நினறும शब्दतन्मात्रं பிறககும இதில நினறும आकाशं, आकाशததில நினறும स्पर्श तन्मात्रं இதில நினறும वायुவெனறும, மேலும இक्रमததிலே சிலா சொலலுவாாகள இபपक्षததிலும आकाशததில நினறும वायु எனறுபபோலே சொலலுகிற விடஙகளெலலாம तन्मात्र द्वारமாககொளளுதல, कारण विषय वाय्वादि शब्दஙகள स्थूल वाय्वादि परஙகளாகவும कार्य विषयवाय्वादि शब्दஙகள क्रमभाविसूक्ष्म स्थूलवाय्वादि विषयஙகளாகவும கொளளுதலாம. प्रकृतिகள எடடு எனகிற இடத்திலே पृथ्वी पर्यन्त भूतஙகளையுமடககி विकृतिகள பதினொனறை பதினறு எனகிற இடததிலே इन्द्रियஙகளுடனே शब्दादि विषयஙகளையும கூடடவேணடுமபடிநிறகும. श्रुतिயில उदाहरण विशेष स्वारस्यததைககொணடு சிலர் पूर्व पूर्व भूतஙகள उत्तरोत्तर भूतஙகளுககு निमित्त कारणஙகள. தந தாம तन्मात्रैகளை, இவறறிறகும उत्तरोत्तर तन्मात्रैகளுககும उपादान कारणமெனபாாகள. அபபோதும उपादान प्रकरणமும भूतஙகளினுடைய बहु भवन श्रुतिயும

1 ‘ अग्न्यवस्थे च सलिले ’

(அகநயவஸதே ச ஸலிலே)

---

1 விஷ்ணுபுராணம 6-4-18 ஜலமானது அகனி எனகிற அவஸதையை உடைததாயிருககும.

1 'वाय्ववस्थे च तेजसि'

(வாய்வவஸ்தே ச தேஜஸி)

इत्यादिகளும் स्वरसங்களாகாது.

सूक्ष्मांशத்தாலே उपादानமாயும் स्थूलांशத்தாலே निमित्तமாயும் நிற்கிற आकाशादिயில் நின்றும் वाय्वादिகள் பிறக்கின்றனவென்று विवक्षिக்கும்அதுவும் अतिक्लिष्टம்

இப்படி மற்றும் தோற்றும் निर्वाहங்கள் தோறும் ஓரம்சத்திலே மிகுதி சுருக்கம் இருக்கக் காணகையாலே இவற்றினுடைய उत्पत्ति क्रमं ஆனபடியாகிறதென்று उपेक्षिத்து, இவற்றில் காட்டில் आत्माவின் வேறுபாடு தெளிகைக்காக இவற்றின் स्वरूप विभागमात्रத்தையும் उत्पत्तिमात्रத்தையும் प्रधानமாக சிலர் अनुसन्धिப்பார்கள்.

[பஞ்சபூத நிரூபணம்]

இப்பூதங்களில் शब्दादि गुणங்கள் நிற்குமடைவை यथागमं 2 'பூ நிலாய வைந்துமாய்' என்கிறபாட்டிலே अनुसंधिப்பது वाय्वादि भूतங்கள் நாலில் स्पर्शं முதலாக उत्तरोत्तराधिक्यं वैशेषिकரும் இசைவார்கள். उत्तरोत्तर भूतங்களில் पूर्व पूर्व भूत संसर्गத்தாலே उष्णं जलं என்னுமாப் போலே शब्दादि गुणங்கள் தோற்றுகின்றனவென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் पूर्व पूर्व भूत तन्मात्रैகளோடே கூடின तन्मात्रैகளாலே பிறக்கையாலே गुणाधिक्य மென்றும்சொல்லுவார்கள் करकैயில் शैत्यं போலே कारण दशैயில் गुणं कार्यदशैயிலும் நிற்கிறதென்றும் கொள்ளுவார்கள் अपूर्व स्वभावोत्पत्तिயாலே तत्वान्तर परिगणनैயாலும் पंचीकृत भूत विकारங்கள்

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 6-4-22 தேஜஸ்ஸானது வாயு என்கிற அவஸ்தையையுடைத்தாயிருக்கும்போதும்.

2 திருச்சந்தவிருத்தம்—1.

அவவோ भूत स्वभावங்களை விடாமையாலும இவை எணணி முடி யாதபடி இருககையாலும पृथिवीயளவிலே तत्त्वगणமை पर्यवसिக கிறது

[பஞ்சீ கரணம]

पंचीकरणं பணணுமிடதது.

1 ‘ व्योम्नोर्धं भागश्चत्वारो वायु तेजः पयो भुवां ’

(வயோமநோாதத பாகஶசாதவாரோ வாயு தேஜ பயோ புவாம)

इत्यादिகளில படியே தன கூறு விஞசியிருக்கையாலே

2 ‘ वैशेष्यात्तु तद्वादस्तद्वाद ’

(வைஶேஷயாதது ததவாத: ததவாத:)

3 ‘ त्र्यात्मकत्वात्तु भूयस्त्वात् ’

(தாயாதமகதவாதது பூயஸதவாத)

எனகிறபடியே प्राचुर्यததாலே व्यवहारं நடககிறது त्रिवृत्करणं சொனனவிடம पंचीकरणादिகளுககும उपलक्षणं ॥ त्रिवृत्कृताग्न्यादिகளில भूतान्तर रूपं संसर्गததாலே தோறறுகிறதெனறு श्रुति சொனன न्यायததாலே आकाशததில नीलत्वादिகளும, वायुவில सुरभि शीतलत्वादिகளும, वह्निயில शुक्ल कृष्णत्वादिகளும, जलததில वर्ण रसान्तरादिகளும, पृथिवीயில उष्णत्वादिகளும पंचीकरणादिகளடியாகவந்த भूतान्तर संसर्गததாலே தோறறுகினறனவெனனுமிடம आगमोपपत्तिகளாலே அறிநது கொளவது

---

1. ஆகாசததினுடைய பாதி பாகமும வாயு, தேஜஸ, ஜலம, ப்ருத்வீ, இவைகளினுடைய நாலு பாகமும சேர்நது பாதிபாகமும,

2, 3 சாரீரக ஸூததிரம 2-4-19, 3-1-2 அதிகமாக இருபபதி ஞல அநத பூதம எனறு சொலலுகிறது இரணடுதரம சொலலி யிருபபது அதயாயததின முடிவைக குறிககிறது தேஹததிறகுக காரணமான வஸதுககள பருதிவீ அப தேஜஸ இவை மூனறும சோநதவைகளாகையிஞல ஜலததைக தனிதது சொலலியிருபபது அது அதிகமாயிருபபதஞல

तन्मात्रैகளிலே पंचीकरणமாககி पंचीकरितத अंशஙகளை आका शादिகளெனறு சிலா சொலலுமது तत्त्वपरिगणनै பணணுகிற श्रुति स्मृति पुराणादिகளுககுச சேராது

[ஆகாச நிருபணம]

இபபூतஙகளில आकाशं अवकाशप्रदानं பணணுகையாவது स्पर्शवत् द्रव्यஙகளுககு प्रतिहति பணணாதொழிகை இது पूर्वै तत्त्वஙகளுககும तुल्यं आकाशं எனறொரு द्रव्यமிலலை எனறும, இததை अतीन्द्रियமெனறும, இது नित्य निरंश विभुவாயிருககிறதெனறும चार्वाक बौद्ध वैशेषिकादिகள சொலலுமது उपलम्भ युक्त्यागम विरुद्धं இததை सर्वेन्द्रिय प्रत्यक्षवेद्यமெனறு சிலா சொலலுமதுககு सर्वருடையவும इन्द्रिय प्रत्यक्षமெனறு பொருள கொளள प्राप्तं। वाय्वादिகள நாலு भूतஙகளும स्पर्शन प्रत्यक्षஙகள. वायुவில स्पर्श मात्रமே प्रत्यक्षं, द्रव्यमनुमेयं எனனும वैशेषिकருககு तेजः प्रभृतिகளிலும स्पर्शरूपादि गुणஙகளே प्रत्यक्षஙகளெனன प्रसङ्गिககும. तमः प्रतीतियில पार्थिवावयवஙகளினுடைய नीलगुणमात्रமே प्रकाशिககிறது எனபாாககும तमसஸெனறு ஒரு द्रव्यान्तरं எனபாாககும चाक्षुष प्रत्यक्षाभावदशैயிலே नीलरूपस्मृति प्रमोषமெனபாாககும उपलम्भ विरोध कल्पना गौरवादि दोषं வரும.

[பூதஙகளின காாயம]

இபபூतஙகள पंचीकरणादि प्रक्रियैயாலே சோநது कर्म विपाकानुगुणமாக पुरुष भेदததாலும काल भेदததாலும भोग्यभोगोपकरण भोगस्थान भोगायतनஙகளாயககொணடு परिणमिககும पुद्गलமெனறு एकजातीय द्रव्यமாய இது पार्थिव द्रव्यஙகளில द्रवकठिनाद्यवस्थैகள போல अनियतமாக வருகிற पृथिव्यप्तेजो वायुरूपावस्थैகளை அடைகிறது எனபாாககு कल्पनालाघवமுணடாகிலும त्रिगुण द्रव्यததினுடைய नियतक्रमं भूतसृष्टि சொலலுகிற नित्य निर्दोष दुरपह्नव शास्त्रஙகளாலே बाधं கணடு கொளவது. भोगायतनஙகள देवादि भेदததாலே चतुर्विधஙகளாயிருக்கும नारकान्तமாகவும், स्थावरान्त

மாகவும் எண்ணின இடம் स्थावर नारकங்களுக்கு उपलक्षणं। युक्त्याभासங்களாலே स्थावरங்களில் भोक्ताக்கள் இல்லை என் பார்க்கு जङ्गमத்திலும் देहातिरिक्तமான आत्मा இல்லை என்ன प्रसङ्गிக்கும். இப்படி भौतिकपर्यन्त कार्यங்கள் எல்லாம் पत्र ताटङ्कादि न्यायத்தாலே अवस्थान्तरापन्न त्रिगुण द्रव्यं தானே என்னுமிடம் सर्वप्रमाणानुगुणं। अवयवि विवर्ताभिव्यक्तादि पक्षங்கள் सर्व प्रमाण विरुद्धங்கள்

1 'आविर्भावतिरोभाव जन्मनाश विकल्पवत्'

(ஆவிர்ப்பாவதிரோபாவ ஜந்மநாஶ விகல்பவத்)

इत्यादिகளுக்கும் अवस्थान्तरापत्तिயிலே तात्पर्य।

[த்ரிகுண விஷய பக்ஷாந்தர நிரஸநம்]

त्रिगुणद्रव्यத்திலே समुद्रத்திலே बुद्बुदங்கள் போலவும், सर्वेश्वरனுக்கு क्रीडाकन्तुकங்கள் போலவும் அவன் கைவழியாக விழுவதெழுவதாகிற ब्रह्माண்டங்களினுடைய युगपत् क्रम सृष्टिपक्षங்களில் यौगपद्यपक्षं बहु प्रमाणानुगुणं। वेदसंप्रदाय विच्छेदभयத்தாலே युगपत् सृष्टि प्रकारादिகளையும் उपलम्भाभावमात्रத்தாலே मूलप्रकृति முதலான तत्त्वங்களையும் இல்லை என்னும் निरीश्वर मीमांसकादिகள் वेदबहिष्कृता இவற்றை இசைந்து पञ्चविंशति तत्त्वमात्रத்தைப்பற்றின पक्षं षड्विंश प्रतिपादकங்களான परश्शत वाक्यங்களாலே बाधितम्।

[ப்ரக்ருதயாதி தத்வங்களில் ஏற்றச் சுருக்கத்திற்குத் தாத்பர்யம்]

आप्त शास्त्रங்களில் சில இடங்களிலே पञ्चविंशकन् परमात्मा என்றதுக்குத் तात्पर्यத்தை

---

1. விஷ்ணுபுராணம் — 1-22-60 ப்ரகாசிப்பது, மறைவது, உற்பத்தி, நாச, இவைகளாகிற, பேதங்களையுடையது

1 'अन्यश्च राजन्' स परस्तथान्यः पञ्चविंशकः ।
तत्स्थत्वादनुपश्यन्ति ह्येक एवेति साधवः ॥'

(அந்யஶ்ச ராஜந் ஸபரஸ்தாதந்ய: பஞ்சவிம்ஶக: ।
தத்ஸ்தத்வாதநுபஶ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதி ஸாதவ ॥)

என்று महर्षिதானே அருளிச்செய்தான். ईश्वरனை षड्विंशन् என்று தல सप्तविंशன என்றுதல எண்ணவே प्राप्तமென்று श्रुतिதானே சொல்லிற்றிறே प्रकृतियில் तमोंशावस्थादिகளிலே ஒன்றைப் பிரிய எண்ணி सप्तविंशन् என்று எண்ணலாம். ईश्वरனுடைய अन्तर्यामि रूपத்தைத்தனித்தெண்ணி सप्तविंशन् என்கிறதென்று சிலர் சொல்லுமதுக்கு औचित्यமில்லை. तैत्तिरीयादिகளில் सृष्टि वाक्यங்களைக் கொண்டு षड् धातुवादं சொல்லுவார்க்கு மற்றுள்ள श्रुत्यादिகள் विरोधिக்கும் तत्त्वங்களைச் சுருங்கச்சொன்ன இடங்களிலே ஏறச்சொன்ன இடங்களைக் கூட்டிக்கொள்ள प्राप्तं ।

2 'क्षीरादिदं तत इदं च ततो दधीति क्षीरात् दधीति वदतामपि किल को विशेषः ।'

(க்ஷீராதிதம் தத இதம் ச ததோ ததீதி க்ஷீராத் ததீதி வததாமபி கில கோ விசேஷ:)

என்றார்களிறே. இங்ஙன் கொள்ளாதபோது सद्विद्यावाक्यத்தைக் கொண்டு ஸத்தும் तेजोबन्नங்களும் என்று चतुर्धातुवादं प्रसङ्गिக்கும் वैदिकर् ஒருவரும் இசையாத तत्त्वार्थங்களைக்கூட்டி षड् विंशत् तत्त्वं சொல்லும் पक्षं आप्तपरिग्रहादिகள் இல்லாமையாலே अनादरणीयं ।

---

1 பாரதம், சாந்திபர்வம் 323-78 ஓ ராஜாவே, அந்தப் பரமாத்மா வேறு, அப்படியே இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகிய ஜீவாத்மா வேறு, அந்த ஜீவாத்மாவிற்கு அந்தராத்மாவாக இருப்பதினால் சில பெரியோர்கள் இருவரையும் ஒன்று என்றே அறிகிறார்கள்.

2 இது பாலிலிருந்து உண்டானது, அதிலிருந்து இது உண்டாயிற்று, அதிலிருந்து தயிர் உண்டானது, என்றும் பாலிலிருந்து தயிர் உண்டாயிற்று என்றும் சொல்லுகிறவர்களுக்கு என்ன விசேஷம்.

दिक् என்றொரு नित्य विभु तत्त्वத்தை हेतुका கட்டினதும் तत्त्वपंक्तिயில் परिसङ्ख्यातமன்று. दिक् सृष्ट्यादि சொல்லும் இடம் स्वर्गान्तरिक्षादि सृष्टिवाक्यं போலே अन्यथासिद्धமாகையாலே तत्त्वान्तरकल्पकமாகாது. आकाशं सूर्यगति विशेषादिகளாலே विभक्तமாய்க்கொண்டு दिक्குக்களாகிறதென்றும் अहङ्कारं இப்படியாகிறது என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள். இப்படிக் கொண்டாலும் இவை இரண்டும் இல்லாத देशங்களில் दूरत्वासन्नत्व पूर्वापरादि व्यवहारங்கள் எல்லாம் उचितोपाधि विशेषங்களாலே निर्वहिக்கவேணும். कालप्रतिवन्दिயையும் प्रमाण बलத்தாலே निरसिக்கலாம்.

[கால நிரூபணம்]

कालமாவது क्षणादि परार्ध पर्यन्तापच्छेदத்தையுடைத்தாய் भूत भविष्यत् वर्तमान ज्येष्ठ कनिष्ठादि व्यवहारங்களுக்கு विशेषकारणமாயிருப்பதொரு द्रव्यं। नित्यமான कालத்தில் क्षणादिகளை சிலர் उपाधिகளாலே வந்த परिच्छेदங்களென்பார்கள்.

1 'कालं स पचते तत्र'

(காலம் ஸ பசதே தத்ர)

इत्यादिகளாலே कालं विकारियாய்த் தோற்றுகையால் क्षणादिகள் काल विकारविशेषங்களென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்

2 'एकाश्रय क्रिया संख्या कालः'

(ஏகாஶ்ரய க்ரியா ஸங்க்யா காலः)

என்கிற श्रीन्यायतत्त्व ग्रन्थத்துக்கும் कालोपाधि स्वरूपं சொல்லுகை

1. பாரதம் சாந்திபர்வம் 196-9 அந்த நித்திய விபூதியில் அந்த பகவான் காலத்தை பரிணமத்தை அடையும்படி செய்கிறான்
2

யிலே तात्पर्यं। जैनाधिकरणத்தில காலவிஷயभाष्यமும கालनिराकरण பரமன்று என்னுமிடம

1 ‘ रूपान्तरं तत् द्विज कालसंज्ञं ’

(ரூபாந்தரம தத தவிஜ கால ஸமஜ்ஞம)

2 ‘ प्रकृति पुरुष काल व्यक्तमुक्ता यदिच्छां ’

(பரக்ருதி புருஷ கால வயகத முகதா யதிசசாம)

इत्यादि प्रमाण संप्रदाय ग्रन्थங்களையும, भाष्यं தன்னில वाक्य स्वारस्यத்தையும கொண்டு அறிந்து கொள்வது. उपाधि परंपरामात्रத்தைக கொண்டு காலமென்று வேறு ஒரு तत्त्वமில்லை என்கிற बाह्यमतं प्रत्यक्षानुगुणसहस्रशतागम वाक्यங்களாலே बाधितं। उपलंभத்தையும आगमத்தையும விட்டு उपपत्तिमात्रத்தாலே कल्पிப்பார்க்கிறே லாघव तर्कं उत्तरமாவது

3 ‘ अनादिर्भगवान् कालः ’

(அநாதிர்பகவாந காலः)

என்ற सामानाधिकरण्यமும் अन्यपरं.

4 ‘ नित्यं हि नास्ति जगति ’

(நிதயம ஹி நாஸதி ஜகதி)

---

1 விஷ்ணுபுராணம 1-2-24 ஓ மைத்ரேயனே, காலம என்று பெயருடைய அது பகவானுடைய மற்றொரு ரூபம

2 ஸ்ரீஆதம ஸிததி மங்களசலோகம. புருஷன ஜீவாத்மா, காலம, மஹான அஹங்காரம முதலியவைகள முகதாதமாககள, இவைகள எநத பகவானுடைய ஸங்கலபத்தை (அனுசரிதது நடக்கிறார்களோ)

3 விஷ்ணுபுராணம 1-2-26 அநாதியான காலமானது பகவானுடைய விபூதி என்றபடி

4 பாரதம் - சாந்தி 347-32 இந்தலோகததில (அந்த நாராயணனைத தவிர) நிததியமான வஸது இலலை.

इत्यादिகளைககொணடு कालததுககும் उत्पत्ति नाशं சொலலும் पक्ष अनाद्यनन्तत्व वचन ததாலும, कालं ஒரு कालததில இலலை எனறுல स्ववचनविरोधं வருகையாலும निरस्तं । आप्त शास्त्रஙகளில कालोत्पत्ति தோற்றுமிடம் परिच्छिन्न कालादि परं । लीलाविभूतियில कालं उत्पत्ति विनाशवததாய, नित्यविभूतियில विभूत्यनुरूपமாக नित्यமாயிருககு மெனறு சிலர் சொலலுமது कालद्वय कल्पनததுககு प्रमाणமிலலா மையாலும, ஒனறே नित्यமுமாய अनित्यமுமாய இருககும எனறுல अनेकान्तवादं प्रसङ्गिककையாலும, विभूतिभेदं विरोधशमनமலலாமை யாலும, लीलाविभूतियில अहोरात्रादि विभागததையும परमव्योमததில अनपाय प्रभान्वितனை नित्योदितादित्यனோலே ஒரு பகலான நடபபை யும பறற சொனனதாமதததை அஙகும चेतनाचेतनஙகளினு டைய व्यापार परंपரைககு कालाधीन पौर्वापर्य கொளள வேணடுகை யாலே

1 'न कालस्तत्र वै प्रभु '

(ந காலஸததரவை பரபு)

2 'कलामुहूर्तादि मयश्च कालो न तद्विभूतेः परिणाम हेतुः

(கலாமுஹூாததாதி மயஶ்ச காலோ ந தத்விபூதேः பரிணம ஹேதுः)

3 'दिव्यं स्थानमजरं चाप्रमेयं '

(திவயம ஸதாநமஜரம சாபரமேயம)

इत्यादिகளுககு कालविशेष नियत जरादिகள வராதபடி परसङ्कल्प विशेष மே அஙகுள்ள विकारஙகளுககு नियामकமெனகையிலே तात्पर्यं ।

---

1. பாரதம-சாநதி—196-9 அந்த நிதய விபூதியில காலமானது சகதியுடையதலல

2 விஷணுபுராணம—4-1-84 காலம எநத விபூதியினுடைய மாறுதலுககுக காரணமிலலையோ.

3. பாரதம-மௌசல—5-27 ஆகாசததிலிருக்கிற அநத இட மானது கிழததனமிலலாதது, அளவிடமுடியாதது.

उक्तप्रकारं தன்னாலே परमपदத்தில் कालமில்லை என்னும் पक्ष மும் கழியும். कालத்துக்கு विभुत्वं கொண்டால் ईश्वरனுக்கு सर्व व्याप्ति கூடும்படி என்? अन्यतरकर्मादिகள் இல்லாமையாலே विभु द्वयத்துக்கு अन्योन्य संयोगं கூடாதிறே என்னில்? इन्द्रियादिகளான कारणங்களன்றிக்கே இருக்கும் ईश्वरனுக்கு ज्ञानादिகளைத்தாங்கள் कल्पित्त கட்டளையிலே विभुக்களுக்கும் अन्योन्य संयोगं कल्पिक्क லாம். विशेषित्து ईश्वरனை व्यापकனென்றும், மற்றுள்ளவை யெல்லாம் இவனுக்கு व्याप्यங்களென்றும் சொல்லுமது नियन्तृ नियाम्य भावादिகளைக் கூட்டிச் சொல்லுகிறது. ईश्वरன் सर्वத்தி லும் अन्तर्बहि व्याप्तिனென்ற श्रुतिக்கு संभवद्विषयத்திலே तात्पर्यं இங் ஙனல்லாதபோது ईश्वरன் தன்னுடைய धर्मभूतज्ञानத்துக்கு बहि व्याप्तिஞைக प्रसङ्गिக்கும். ஆகையால் अकाल काल्य शुद्ध सत्त्व विभूति யிலும் க लसद्भावத்துக்கு विरोधமில்லை.

[சுத்த ஸத்வ நிரூபணம்]

शुद्ध सत्त्वமாவது रजस्तमो रहितமாய विलक्षण सत्त्व गुणाश्रय மாயிருப்பதொரு द्रव्यं இதில் सत्त्वं वन्धकसुख सङ्गहेतुவாகாது. இத்द्रव्यं क्षा शिक्षाधिकृतஞான स्वतन्त्रस्वामियுடைய स्वरूप रूप गुण विभूति चोर कारागृहமான लीला विभूति போலன்றிக்கே, कर्मोपाधिक शरीरத்தைவிட்டு दया तत् फलविशेष योगத்தாலே उपायोपेय भूतஞான निरूपाधिक शरीरியைப் பெற்றவர்களுக்கு तत्कैङ्कर्य स्वार ज्यस्थान மாயிருக்கும். இத்தை अपरिच्छेद्य स्वरूप स्वभाव மென்றது तमसஸ் க்குமேல் என்றதுக்கு विरोधं வாராதபடி निर्वहिக்கலாம். अण्डத் திற்குப் புறம்பே लोकங்கள் இல்லையென்றும், मूलप्रकृतिயினுடைய प्रथम विकारமான सूक्ष्म प्रदेश विशेषமே परमपदமென்றும் சொல்லும் पक्षங்கள் तमः परत्वादि श्रुति बलத்தாலும் இத்தை विशदीकरிக்கிற शास्त्रங்களாலும் निरस्तங்கள். अप्राकृत देशविशेषமுண்டானாலும் அங்கு साश्रयமாயிருக்கிற विग्रह मण्डपादिகளுக்கு नित्यत्वं சொன் னவிடம் देवர்களுக்கு अमरत्वं சொன்னப் போலவும் वायवन्तरिक्ष ங்களுக்கு अमृतत्वं சொன்னப் போலவும் चिरकालस्थायित्वपरமாகத் தன்னையன்றோ? என்னில்; देवादिகளுக்குப் போல இவற்றிற்கு विशेषित्து उत्पत्ति लयवादமில்லாமையாலும்,

1 ‘तदाकाशं सनातनं’

(ததாகாஶம ஸநாதநம)

2 ‘सदा हि तस्मिन्निवसामि देवाः’

(ஸதா ஹி தஸமிநநிவஸாமி தேவா:)

3 ‘नित्यं नित्याकृतिधरं’

(நிதயம நிதயாகருதி தரம)

4 ‘नित्य सिद्धे तदाकारे’

(நிதய ஸிததே ததாகாரே)

5 ‘ध्यातव्यो नित्य लोकस्थ’

(தயாதவயோ நிதய லோகஸத:)

इत्यादिகளாலே विशेषितத்து नित्यत्वं சொலலுகையாலும, आगमविरुद्धமாக अनुमानं சொலலில अतिप्रसङ्गं வருகையாலும परमपदத்தில் नित्यமாயச சொன்னவை नित्यஙகளாகலாம नित्य प्राचुर्यததாலே नित्यविभूति व्यपदेशं। அதில उत्पत्तिक्रमसिद्धமனறிககே स्वभाव नियतமான शब्दादि गुणक्रमததாலே आकाशादि विभागमुपपन्नं। अप्राकृत

1 அநதப பரமாகாசம எனபபடும பரமபதம எபபொழுதும இருக்கிறது

2 ஓ தேவதைகளே! அநதப பரமபதததில எபபொழுதும வஸிக கிறேன

3 பாரதம் நிததியமாயும நிததியமான விககிரஹததை தரிததுக கொணடிருபபவனுயுமிருககிற

4 பௌஷ்கரஸமஹிதை—எபபொழுதும இருககிற அநதபபக வானுடைய திவவிய மஙகள விககிரகததிலும

5. நிதயமான லோகததில இருககிற பகவான தியானம செயயததககவர்

पञ्चसूக்தங்கள पञ्चोपनिषत् प्रतिपाद्यங்களாய पञ्चशक्तिகள் என்றும பேராயிருக்கையாலே भगवद् विग्रहादिகளை पञ्चोपनिषन्मयங்களென்றும पञ्चशक्तिमयங்கள என்றும சொலலுகிறது இப்படியே இத द्रव्य षाड्गुण्य प्रकाशोपयोगादिகளாலே षाड्गुण्यमयமென்றும, अनुकूल स्वभावत्वத்தாலே आनन्दमयமென்றும, अत्यर्थ भोग्यமாயக்கொண்டு प्राप्यமாகையாலே परमपदமென்றும சொலலுகிறதாகையாலே இப பாசுரங்களில आपात प्रतीतिயைக கொண்டு अर्थान्तरங்களை கலிபப்பாாகக அவகாசமிலலை.

*தீவகை மாற்றியன்றோ தேரிலாரணம் பாடிய நம
தேவகி சீர்மகனா திறமபாவருள சூடிய நாம
மூவகையாமறியாத தததுவததின முகமறிவார
ார வழியே நடததும நடைபார்தது நடநதனமே 7

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीयः ॥

---

*(ப-ரை, அன்று - பாரத யுததாரமபததிலே, தீவகை - கெடட பிரகாரததை, மாற்றி - போககடிதது, ஓ - ஒபபறறதான, தேரில, ஆரணம - உபநிஷததை, பாடிய - உபதேசிததவரான, நம - நம்முடைய சுவாமியான, தேவகீ - தேவகியினுடைய, சீர - கலயாண குணஙகளையுடைய, மகனா - திருககுமாரனாக அவதரிதத ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய, திறமபா - சலிககாததான, அருள - கிருபையை, சூடிய - சிரஸா வஹிததவாகளான, நாம, இதுமேலே 'நடநதனமே' எனபதுடன அநவயிககிறது, மூவகையாம - மூனறு வகையான அறியாத - ஒனறையும தெரிநது கொளள சகதியிலலாத அசேதன மான, தததுவததின - தததுவததினுடைய, முகம - உடபிரிவுகளை, அறிவாா - அறிநதவாகளான பராசரபாராசாய ஸ்ரீ குருகேச ஸ்ரீமந் நாதாதிகள, நாவழியே - நாககின வழியாக, அதாவது அவாகள உபதேசிதத பிரகாரததிலே, நடததும - அவாகளுககுப பினபுளள ஸ்ரீயாமுநயதிவராதிகள பரவசனம செயத, நடை - மாாககததை, பாாதது, நடநதனம - நடநதோம.

श्रीः

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ परतत्त्वाधिकारः चतुर्थः ॥

(நான்காவது பர தத்வாதிகாரம்)

[ஈச்வரலக்ஷணம்—ஈச்வரனுடைய கர்த்ருத்வ ப்ரேரகத்வாதிகள் - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம்-உபாதான காரணத்வம்-ஈச்வரஸ்ய ஸ்வ சரீரித்வம் - சரீரகத தோஷங்களினால் தொட்டப்படாமல் இருக்கை - துக்காதி தோஷங்கள் இல்லாமை - லீலா போக ரஸவத்த்வம் - நிர்ஹேதுக க்ருபா நிரூபணம் - ஜகத் ப்ரஹ்மாமசத்வ நிராகரணம் - ப்ரஹ்ம த்ரைவித்ய ப்ரகாரம்-ப்ரஹ்மசேதநாசேதந ஸாமாநாதிகரண்ய தாத்பர்யம் - பேதாபேத பரிணாமாதி பக்ஷ நிரஸனம் — த்ரிவித பரிச்சேதராஹித்யப்ரகாரம் - தேசபரிச்சேதராஹித்யப்ரகாரம் - காலபரிச்சேதராஹித்ய ப்ரகாரம்—வஸ்து பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம் - திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகம் - நாராயணஸ்ய பரத்வம் - ஸர்வபலப்ரதத்வம் - பஞ்ச ப்ரகார ரூபவத்த்வம் - ஸ்வகா மஸமாராத்யத்வம்-ப்ராப்தி ப்ரகாரம்]

*வேலைப் புறமகம் காண்பதுபோல் வேத நன்னெறிசோ
நூலைப்புறமகம் காண்டலில் நுண்ணறிவின்றி நின்றீர்
மாலைப்பெற வழிகாட்டிய தேசிகர் வாசகமே
ஓலைப் புறத்தில் எழுதுகின்றோம் உள்ளே எழுதுமினே 8

*(ப-உரை) வேலை - சமுத்திரத்தினுடைய, புறம் - வெளிப் பிரதேசம், அகம் - உள்பரதேசம், இவைகளை, காண்பதுபோல - பார்ப்பதைப் போல, வேத நன்னெறி - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட நல்ல மார்க்கத்தை, அதாவது பகவானை அடைவதற்கு உபாயங்களை, சோ - அடைந்திருக்கிற 'நல்' என்பது வேதத்திற்கு விசேஷணமாகவுமாம், அப்பொழுது அபௌருஷேயமாகையாலே பிரமாணங்களுக்குள்

[ஈச்வர லக்ஷணம்]

उक्तங்களான चेतनाचेतनங்களுக்கெல்லாம் ஒருயிராய்

1 'उत्तमः पुरुष स्त्वन्य'

(உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:)

என்கிறபடியே உலகு தன்னோடொன்றி நிற்க வேறு நிற்குமவன் ईश्वरன், सौगतादि परिगणित षोडश विधानुलङ्घिक्களாலும் अतीन्द्रियங்களாய் शास्त्रैकवेद्यங்களான ईश्वर स्वरूप रूप गुण विभूति विशेषங்களை निषेधिக்க வொண்ணாது

2 'जन्माद्यस्य यतः'

(ஜந்மாத்யஸ்ய யத:)

உத்கிருஷ்டமானது என்றதாகும், இங்கு உபாயத்தைச் சொன்னது புருஷார்த்தங்கள் முதலியவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம். 'நெறி' என்பது பொதுவாக வழியைச் சொல்லி, வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற வழியை அனுசரித்திருக்கிற என்றபடி, நூலை - சாஸ்திரங்களை, புறம் - வெளியையும், அதாவது மேலெழுந்தவாரியாகத் தோன்றும் அர்த்தத்தையும், அகம் - உட்புறத்தை அதாவது தாத்பர்யார்த்தத்தையும், காண்டலில் - அறிவதில், நுண் - சூக்ஷ்மமான அறிவு - புத்தி, இன்றி - இல்லாமல், நின்றீர் - நிற்கிறவர்களே, இங்கு புத்தியில்லாமையைச் சொன்னது காலம் இல்லாமைக்கும் உபலக்ஷணம், மாலை, தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களிடத்தில் மிகுந்தப்ரீதியையுடையவனை - பெற - அடைவதற்கு, வழி மார்க்கத்தை (பக்தி ப்ரபத்திகளை) காட்டிய - காட்டிக்கொடுத்தவர்களான, தேசிகர் - பூர்வாசார்யர்களுடைய, வாசகமே - வார்த்தையையே, ஓலைப்புறத்தில் - ஓலையின் வெளிப்புறத்தில், எழுதுகின்றோம், ஆசார்யர்கள் உபதேசித்ததை எழுவதுமாத்திரம் செய்கிறோமேயன்றி நாமாகப் புதிதாய் ஒன்றையும் எழுதவில்லை என்றபடி உள்ளே - மனதிற்குள்ளே, எழுதுமினோ - ஸ்திரமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றபடி.

1. கீதை - 15—17 உத்தமனாகிய புருஷன் வேறுபட்டவன்.

2 சாரீரக ஸூத்திரம் - 1-1-2 இந்த சேதநாசேதன ரூபமான ப்ரபஞ்சத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து உத்பத்தி முதலியவைகள் உண்டாகின்றனவோ

इत्यादिகளிலபடியே निखिलजगदेक காரணत्वமும सर्व शरीरित्व निराधारत्व.दिகளும मुमुक्षू.स्यत्व मोक्षप्रदत्व मुक्तप्राप्यत्वादिகளும் ईश्वर लक्षणஙகள. सर्वकार्यஙகளுககும 'स्यां' எனகிற सङ्कल्प विशिष्टனயக கொணடு, ईश्वरன निमित्तமாம. स्वगत संयोगादि विशेषஙகளுக்கு साक्षादुपादानமாறறகிலும इतरஙகளுககு सूक्ष्म चिदचिद्विशिष्टனயக் கொணடு उपादानமாகிறுன.

[ஈசவரனுடைய காதருதவ பரேரகதவாதிகள]

ईश्वरனுககு कर्तृत्वादिகளையும उदासीनत्वததையும सर्व विषयமாகக கொளளில் विरुद्धமாம, नियत विषयமாயக கொளளுகைககு नियामकं காணகிறிலோம, ஆகையால ईश्वर विषय शास्त्रஙகள अन्य परஙகளனறோ, எனனில, चेतनान्तर संकल्पமொழிய महदादि सृष्टिகளையும पुरुषाகளுடைய निद्रा प्रबोधादिகளையும நடததுமிடததில தானே कर्ताவாம इतरकार्यஙகளைபபறற हेतुक्कளான ज्ञानचिकीर्षादिகளைக கொடுக்குமது चेतनाபககல இவனுககு विशेषितु प्रेरकत्वं। अचेतनஙகளில प्रेरकत्वமாவது कार्यान्तरानुगुणविकारमात्र हेतुत्वं இவறறாலே कारयिता எனறும் प्रवर्तकனெனறும் சொலலுகிறது. चेतनाचेतनஙகள் இரணடுககும் இபபடி प्रेरकமான वेषंதானே नियन्तृत्वं। चेतन विषयமாக स्वतन्त्र शास्त्र मुखததாலே பணணும नियमनविशेषं प्रशासितृत्वं। अचित्तைபபறற प्रशासन शब्दं औपचारिकं। जीवाகளுககு पराधीन कर्तृत्वமுணடாகையாலே शास्त्रं सावकाशं। सर्वज्ञனலலாதவனுககு उपदेश सापेक्षமான ज्ञानமும सर्व शक्तिயலலாதவனுககு परसापेक्ष कर्तृत्वமுமுணடாகக குறையிலலை जीवன ईश्वरायत्त प्रवृत्तिயாகில शास्त्रवश्यனகமாட்டான எனபாாககு कायकरण कर्म कालादिसापेक्षமாக प्रवृत्तिககைகயாலும शास्त्र वश्यत्वं घटियाதபடியாம. अन्तर्यामिயாயும उपदेशमुखததாலும தான प्रेरिकக प्रवर्तिககிற चेतनனை அப்போதே மீழககவலலனயிருகக மீழ்ககாதே 'अस्तु' எனறு நிறகும நிலை अनुमन्तृत्वं। ஒரு विषयததிலே चेतनाचेतनஙகளை प्रवर्तिपபிதத அளவால அவவோ कार्यஙகள निर्वहिயாமையாலே தானும கூட प्रवर्तिக்கை सहकारित्वं। जगत् सृष्ट्यादिகளில सहकारि

யும் இவன்தானே என்பாரக்கு காலாதிகளான ஸஹகாரிகளும் இவனுக்கு ஶரீரங்கள் என்கையிலும் ஸங்கல்பித்த விஷயத்தில் யதாஸங்கல்பம் பின்னை வேறொன்றை அபேக்ஷிக்கவேண்டா வென்கை யிலும் தாத்பர்யம். இப்படி ஸர்வகார்ய விஷயவ்யாபாரவானான ஈஶ்வரன் க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய விஷம ஸ்ருஷ்டி ஹிதா ஹித ப்ரேரணாதிகளில் விஶேஷ காரணமன்றிக்கே அவர்களுடைய கர்மவைஷம்ய அவற்றிற்கு ப்ரயோஜகமாகையாலே இவனை உதாஸீநனென்கிறது கர்மாநுகுண கார்ய ஸ்ருஷ்டி(யை) பண்ணு கிறதெல்லாம் இவனுடைய பலப்ரதத்வ ப்ரகாரம். இத்தாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரமும் வரும்

[அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம்]

சேதனனானவன் ஏதேனும் ஒரு ப்ரயோஜனத்தையொழிய ஒரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணான். லீலாரஸ த்தையாதல் ஜீவரக்ஷணத்தையாதல் காமித்து ப்ரவ்ருத்திக்கிறானகில் அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் கூடாது. ஆகை யால் ஈஶ்வரன் இல்லையாதல் திர்யபாரேஶ்வரன் காலாதிகளைப் போலே நிமித்தமாத்ரமாதல் ஆமத்தனையன்றோ ? என்னில், நித்ய நிரதிஶயா நந்தனாய் நினைத்தபோதே தன் அபிமதங்களையெல்லாம் தலைக் கட்டவல்லனாகையாலே அவாப்த ஸமஸ்தகாமனென்கிறதாகையாலே இவனுக்கு தத்தத் காலாபிமதஸ்ருஷ்ட்யாதி லீலாரஸமும் ஆஶ்ரித ரக்ஷணாதிரஸ மும் நடக்கக்குறையில்லை. சேதனருடைய கர்மப்ரவாஹமும் அசேதனங் களுடைய பரிணாம ப்ரவாஹமும் ஈஶ்வரனுடைய லீலாகாருண்ய ரஸபரித ஸங்கல்ப ப்ரவாஹமும் அநாதியாக ப்ரவ்ருத்தியா நின்றால் இவற்றில் விஶேஷ ப்ரயோஜகத்வ ப்ரதாநத்வாதி விபாகத்தை வஸ்த்வநுரூபமாக விவேகிப்பது.

[உபாதாந காரணத்வம்]

இப்படி ஸத்யஸங்கல்பனாய் ஸர்வ கார்ய காரணமான ஈஶ்வரன் உண் டானாலும் பல ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளினுடைய ஸ்வாரஸ்யத்தாலும் லோக த்ருஷ்ட ப்ரக்ரியையாலும் இவன் நிமித்தமாத்ரமாமத்தனையன்றோ ? உபாதானம் ப்ரக்ருத்யாதிகளாக வேண்டாவோ ? இங்ஙனல்லாதபோது விகாராதி தோஷங்களும் வாராதோ? என்று யோகபாஶுபத வைஶேஷிகாதி ஸித்தாந்தி கள் சொல்லுமது ஶ்ருத்யாதிகளில் ப்ரதிஜ்ஞா த்ருஷ்டாந்த பஹு பவந ஸங்கல்ப வந

वृक्षादि निदर्शात्म कारण भूत योनि शब्दादिகளிலே निरस्तं । லோகத்திலும் निमित्तोपादानभेद கண்டாப்போலே निमित्तोपादानैक्यத்தையும் चेतनाचेतनங்கள் இரண்டிலும் स्वाय्यपारத்தாலே स्वगतावस्था विशेषங்கள் வருமிடங்கள் எல்லா இடத்திலும் காணலாம். निमित्तமாத்ரேச்வர वादिகளுக்கும் ईश्वर समवेत संयोगाद्यनित्यगुणங்களில் ईश्वरனுக்கு उपादानத்வமுமிசைய வேணும். அப்போது उपादान द्रव्य शरीरகுயக்கொண்டு उपादान शब्दवाच्यனுல बालन युवாவாம்போது आत्मस्वरूपத்தில் बाल्य योवनங்கள் தட்டாதாப்போலே नानान्तर भजनार्ह विकार विशेषங்களும் क्लेशादिகளும் ईश्वर स्वरूपத்தில் தட்டாமையாலே निर्विकारादि श्रुति विरोधமில்லை

1 'सोभिध्याय शरीरात् स्वात्'

(ஸோபித்யாய ஶரீராத் ஸ்வாத்)

इत्यादिகளுக்கும் ऊर्ण नाभि முதலாக श्रुति சொன்ன दृष्टान्तங்களுக்கும் இப்படி तात्पर्य கண்டு கொள்வது.

[ராசவரஸ்ய ஸாவ சரீரித்வம்]

अशरीर श्रुतियாலே ईश्वरனை अशरीरனென்று கொள்ளுதல், इन्द्रादि न्यायத்தாலே कर्म कृत शरीरங்களைக் கொண்டு कर्म वश्येश्वर प्रवाह परिग्रहं பண்ணுதல், इच्छामात्र गृहीतानित्यशरीरங்களைக் கொள்ளுதல் போக்கி चेतना चेतन द्रव्यங்களை எல்லாம் शरीरமென்று சொன்னத்தை मुख्यமாகக் கொள்ளப் போமோ? ஆகையால் शरीर द्वारा उपादानं சொன்ன இடம் उपचार மாமத்தனையன்ரு? என்னில், ईश्वरனுக்கு गुणविग्रह जन्म कर्मादि विधि निषेधங்கள் मङ्गल तदितरविषयव्यवस्थैயாலே अविरुद्धங்கள் ஆகையால் இவனுக்கு कर्मायत्त शरीरादिகளும், कालायत्त यौवनादिகளும். करणायत्त ज्ञानादिகளுமே निषेध्यங்களாகிறனவாகையாலே अशरीरत्व सर्व शरीरत्वादि

1 மனுஸ்மருதி — அநதபபகவான சஙகலபிததது தனனுடைய சரீரததிலிருந்து.

களுக்கு விரோதமில்லை. अकर्मवश्यत्व नित्यत्व त्रैकालिकत्व सर्वेश्वरत्व समाभ्यधिकदरिद्रत्वादि श्रुति बलத்தாலே ईश्वर प्रवाह पक्षமும், मुक्तனே ईश्वरன் என்னும் पक्षமும் घटियாது. अनित्य शरीरங்களை ईश्वरனுக்குக் கொள்ள இசைந்தால் तुल्य प्रमाण सिद्ध नित्य सर्व शरीरत्वமும் கொள்ளலாம். ईश्वरனைப்பற்ற आधेयत्व विधेयत्व शेषत्व नियमத்தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणங்களாய स्वरूपेच्छायत्तங்களான चेतनाचेतन द्रव्यங்கள் எல்லாத்துக்கும் दिव्यमङ्गळ विग्रहத்துக்குப்போலே चेतनனைக்குறித்து अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यत्वं शरीरமென்கிற लक्षणமுண்டாகையாலே இவனை शरीर द्वारा परिणமிக்கிறான் என்றது मुख्यं.

[சரீர கத தோஷங்களினால் தொடப்படாமலிருக்கை]

இப்படி विशिष्टपरिणामத்தில் இந்த शरीरभूत चिदचित्துக்களில் காட்டில் வேறுபட்டவனாகையாலே இவனுக்கு तद्गत दोषங்கள் தட்டாது. स्वरूपपरिणाम योग्यனல்லாதபடி प्रमाण सिद्धனாகையாலே स्वाप्रक्षिप्तकाष्ठन्यायं வாராது. सर्व प्रशासिताவான இவனுக்கு शास्त्रवश्यत्वकर्मवश्यत्वादिகள் கூடாமையாலே क्षेत्रज्ञர்க்குப்போலே सशरीरत्व सव्यापारत्व प्रयुक्त दुःख (खित्व)ादि दोषங்களும் प्रसङ्गियாது. सर्वदा सत्यसङ्कल्पனாய்த் தானே सहकारिகளையும் வகுத்துக் கொள்ளுகிறான் என்கையாலே इच्छा विघात सहकार्यलाभादि प्रयुक्त क्लेशமும் வாராது.

[துக்காதி தோஷங்கள் இல்லாமை]

परदुःख निराकरणेच्छै कृपै என்கிற लक्षणத்துக்கும்

1 'तेन वञ्चयते लोकान्'

(தேந வஞ்சயதே லோகாந்)

1. பாரதம் — உத்யோக — 67-15 (எல்லாவற்றையும் செய்ய சக்தியுடையவனாயிருந்த போதிலும் பகவான் தூப்பலனை மனுஷ்யனைப்போல சில காரியங்களைச் செய்து) அவற்றால் ஜனங்களை வஞ்சனை செய்கிறான்.

1 ‘ मोहयित्वा जगत् सर्वं ’

(மோஹயித்வா ஜகத் ஸர்வம்)

इत्यादि ப்ரமாணங்களுக்கும் சேர

2 ‘ भृशं भवति दुःखितः ’

(ப்ருஶம் பவதி து:க்கித:)

इत्यादिகள் अनुकूलरञ्जनार्थமாகவும் प्रतिकूलमोहनार्थமாகவும் உண்டான अभिनयத்தைப் பேசுகிறதாகையாலே परदुःख दुःखित्वदोषங்களும் கூடாது. सर्वज्ञனுக்கு अवतारदशैயிலே अज्ञानदुःखादिகளைச் சொல்லும் पक्षं भेदाभेद पक्षं போலே जैनगन्धியாகையாலே उपेक्षणीयं। कर्मवश्यருக்கு हेयங்களான सर्ववस्तुக்களோடும் இவனுக்கு सद्वारकाद्वारक सत्यसंबन्धமுண்டாயிருக்கச் செய்தே தன்னைப்பற்ற प्रतिकूलமொன்றுமில்லாமையாலும், தனக்கு ஒரு अवस्थैயிலும் प्रतिकूलं வருகைக்கு योग्यதையில்லாமையாலும், इच्छैயுள்ளபோது सर्वருடைய हेयங்களையும் கழிக்கவல்லனாகையாலும், ईश्वरனை शुद्धன் अमलात्मा हेयप्रत्यनीकன் என்றும் சொல்லும் शब्दங்கள் எல்லாம் त्रिविध चेतनाचेतन रूपवस्त्वन्तरसामान्यத்தாலே स्वरूपगुणादि विषयமாக शङ्कित दोषங்களை व्यवच्छेदिக்கின்றன.

[லீலாபோக ரஸவத்வம்]

இப்படி जगन्निमित्तोपादान भूतனான ईश्वरன்

3 ‘ विचित्रा देहसंपत्तिः

(விசித்ரா தேஹஸம்பத்தி:)

---

1. பாரதம் — மௌசல 9-34 எல்லா லோகத்தையும் மயக்கி விட்டு

2 இராமா — அயோத்தியா 2-41 மிகவும் துக்கப்படுகிறவனாக ஆகிறான்

3 விசித்ரமான தேகமாகிற சம்பத்து (பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்காகக் கை, கால் முதலியவைகளுடன் கூடியதாக முன்பே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது)

इत्यादிகளிலபடியே स्वत्वार्थமாகக கொடுதத करणकळेवरஙகளைக கொணடு ஆறு கடககககொடுதத தெபபத்தைக கொணடு ஙீாவாககிலே ஒழுகி அகப்படுவாரைப போலே अमार्ग प्रवृत्तरान வாகள लीलारसததுககு உறுபபாய संसारघटीयन्त्रததிலே परिभ्रमिப பாாகள. अवसर प्रतीक्षனன परमकारुणिकன 'யாவன ஒருவனை வரிககிருன ' எனறும

1 'यं पश्येत्' எனறும்

(யம பஶயேத)

2 'வெறிதே அருள செயவா செயவாாகட்கு '

எனறும சொலலுகிறபடியே ஒரு व्याजததாலே विशेष कटाक्ष பணணப பெற்றவாகள भोगरस योग्यமாமபடி पुनरावृत्तियிலலாத வழியே போவாாகள.

[நிாஹேதுக கருபா நிருபணம]

ஓரளவிலே अपराधभूयस्तामात्रமாதல அதடியாக வநத दुःख भूयस्तामात्रமாதல भगवत् कृपैககு उत्तम्भकமாய அத்தாலே अज्ञात सुकृतादि परंपரை வருகிறதென்னுமவாகளுககு अपराधமே उपकारक மாய उपादेयமாக प्रसङ्गिககும் शिशुपालादिகளுககும சில हेतुகக ளாலே अपराधं क्षन्तव्यமான அளவேயுளளது पूर्व सुकृतविशेषமே उपकारकं।

3 'ஓா எணதானுமினறியே'

---

1 முனனுல பாாகக

2 திருவாய 8-7-8-தான கிருபை செயதருள நினைததவாகளுககு நிாஹேதுகமாகவே கிருபை செயதருளுவாா (அதாவது சதருசமான காரணம இலலாவிடடாலும செயவாாகடகு அவனுல விதிக்கபபடட பகதியை அவனிடததில செயதவாகடகு அருள செயவான) எனற கருதது.

3 திருவாய—1-10-5.

इत्यादिகளில तात्पर्यததைபபாராதே नित्य निरंकुश स्वातन्त्र्य निर्हेतुक कृपादिमात्रததாலே मोक्षप्रदानं பணணுகிறுன எனனும पक्षததில सर्वमुक्ति नित्यमुक्ति वैषम्यनैर्घृण्यादि प्रसङ्गं வரும निरंकुश स्वातन्त्र्यं जगत् सृष्टि मोक्षप्रदानादिகளில इच्छैயுளளபோது विघात பிறவாமைககு உறுபபாம निर्हेतु कृपै वशीकरण सौकर्य अवसरप्रतीक्षण प्रवृत्तिशेष पूरणादिகளுககு निदानமாம

[ஐகத பரஹமாமசதவ நிராகரணம]

ईश्वरனை ब्रह्मததின एकदेशமாக்கி அவன தனககு विश्वतैजस प्राज्ञாகள எனறும, वाङ्मय प्राणमय मनोमयாகள என்றும சில व्यक्तिகள உணடெனனுமவர்களுககு अन्यपरமனறிககே இருபபது ஒரு प्रमाणं அரிது. ईश्वरனும भोक्तृभोग्यஙகளும स्वरूपेण उत्पत्ति लयவததுககளான ब्रह्मांशஙகள எனபாரககு सर्व प्रमाणविरोधं வரும,

[பரஹமதரைவிதய பரகாரம]

भोक्तृभोग्य नियन्ताககள ब्रह्म स्वरूपैकदेशஙகளலலாதபோது ह्मं त्रिविधं எனகிற வாககியம निर्वहिககுமபடி என? எனனில,

1 'उपासा त्रैविध्यात्'

(உபாஸா தரைவிதயாத)

எனகிறபடியே शरीरभूतஙகளான चेतनाचेतनஙகளாலும தன स्वभाव विशेषங்களாலும विशिष्टனாக अनुसन्धेयனாகையாலே अनुसन्धेय आकारत्रैविध्यததை நினைததது त्रिविधமெனகிறது எனனுமிடம் सर्व श्रुत्यनुगुणं ।

---

1. சாரீ-ஸூத—1-1-32 உபாஸநததின மூன்றுவிதமாக இருபபதிஞலே அதாவது பரபரமமததைப பறறிய உபாஸநம மூனறுவிதமாக இருபபதிஞலே.

[பரஹ்ம சேதனுசேதன ஸாமாநாதி கரணய தாதபாயம]

श्रुतियில ब्रह्मततुககु चेतनाचेतन सामानाधिकरण्यமும शरीरात्मभावततாலே எனனுமிடம घटक श्रुत्यादिகளாலும,

1 'सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः'

(ஸாவம ஸமாபநோஷி ததோஸி ஸாவ:)

2 'सर्वगत्वादनन्तस्य स एवाहमवस्थितः'

(ஸாவகதவாதநநதஸய ஸ ஏவாஹமவஸதித:)

என்று हेतुनिर्देश पूर्वकोपबृंहणஙகளாலும निर्णीतं ।

[பேதாபேத பரிணமாதி பக்ஷ நிரஸநம]

अनन्यथा सिद्ध नित्य भेद श्रुति வலததாலே चिदचिदीश्वराக ளுககு स्वरूप भेदமுமுணடாயிருககையாலே सामानाधिकरण्यं विशिष्टैक्य परமாக வேணடியிருகக सर्वभेदமும मिथ्याभूतமெனகிற प्रच्छन्न बौद्ध पक्षமும, भेदाभेदं கொளளுகிற प्रच्छन्नजैनपक्षமும तृणच्छन्नकूप समानஙகளாம सत्यஙகளான सूक्ष्मचिदचिततுககளாலே विशिष्ट னாயககொணடு ईश्वरन जगद्रूपனாய परिणमिககிறானெனறு प्रमाण सिद्धமாகையாலே अनियतस्वरूप परिणाम पक्षமும, प्रतिनियतांशत्रय परिणामपक्षமும स्वरूपैकदेश नित्योपाधि परिणामपक्षமும, सेन्द्र कजालिक बर्हिण कूर्मादि समाधियாலே सर्व विसृष्टि विक्षेप विकासाभि व्यक्त्यादि पक्षஙகளும, सर्व नित्यत्व सर्वक्षणिकत्व सर्व शून्यत्व अहेतुकोत्पत्ति विनाशादि पक्षஙகளும எலலாம प्रमाणविरुद्धஙகளாகையாலே तमो मूलங கள எனனுமிடததை

---

1 கீதை—11-40 எலலாவறறையும வயாபிததுக கொண டிருககிறீா ஆகையினுல எலலாமாக ஆகிறீா

2. விஷ்ணுபுராணம—1-19 85 பகவானுககு எலலாவஸதுக களிலும வயாபதி இருபபதினுல நான அநத பகவானுகவே இருககிறேன

1 'या वेदवाह्याः स्मृतयः'

(யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதய)

इत्यादिகளிலே கண்டு கொள்வது उक्तங்களான सर्वोपादानत्व निमित्तत्वादिகளாலே शङ्कितங்களான विकारित्व जडत्व प्रतिकूलत्व परिच्छिन्नत्वादिகளைக் கழிக்கைக்காக शोधकवाक्यங்களிலே सत्यत्व ज्ञानत्वादि धर्मங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவாகையாலே இவ்வாக्यங்கள் निर्विशेष परங்களென்று சொல்லும் पक्षं पूर्वापर श्रुत्यन्तर प्रमाणान्तर स्ववचन विरुद्धமாம்.

[த்ரிவித பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

अनन्त शब्दத்தில் संकोचமில்லாமையாலே त्रिविधपरिच्छेदமும் கழிக்குமிடத்தில்

2 'यथा सर्वे गतो विष्णुः'

(யதா ஸர்வ கதோ விஷ்ணு)

என்கிறபடியே सर्वे देशवर्तित्व संप्रतिपत्तियாலே देशपरिच्छेद राहित्यமும்,

3 'श्रीवत्स वक्षा नित्यश्रीरजय्यः शाश्वतो ध्रुवः'

(ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா நித்ய ஸ்ரீரஜய்ய ஶாஶ்வதோ த்ருவ:)

---

1 மனுஸ்மிருதி 12-95 எந்த ஸ்மிருதிகள் வேதத்தை அனுஸரிக்காதவையோ

2 விஷ்ணுபுராணம் 1-8-17 எப்படி பகவான் எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாரோ

3 ராமா—ஸுந்தர—36-28 ஸ்ரீ வத்ஸம் என்கிற மறுவைத் திருமார்பில் உடையவன் எப்பொழுதும் லக்ஷ்மியை உடையவன். ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன் அநாதியாக இருப்பவன் அழிவில்லாதவன்.

என்கையாலே अप्राकृतविग्रहादि विशिष्टனுடைய काल परिच्छेदराहि त्यமும்,

1 ‘जगत् सर्वं शरीरं ते’

(ஜகத்ஸர்வ ஶரீரம் தே)

इत्यादिகளாலே सर्व वस्तु सामानाधिकरण्य योग्यதையாலும் विभूति गुण व्यापारयोग्यतादिகளால் தன்னில் अतिशयित वस्त्वन्तरமில்லாமை யாலும் वस्तु परिच्छेद राहित्यமும் सिद्धिக்கிறது.

[தேச பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

सर्वव्याप्ति சொன்ன இடத்தில் अन्तर्व्याप्तियாவது निरवयवங்களோடு सावयवங்களோடு வாசியற அவையுள்ள இடத்தில் இவன் இல்லை என்னும்படி प्रतिघातமற்று நீங்காதபடி நிற்கை. இதில் प्रतिवस्तु पूर्णत्वं ज्ञान शक्त्यादि संकोचाभावத்தாலே கண்டு கொள்வது ईश्वरனுடைய सर्व स्वरूपமும் अल्पपरिमाणமான ஏகத் திலே அடங்கும் என்னும் पक्षத்தில் बहिर्व्याप्ति சொல்லவொண் ணாது अणुत्व विभुत्वादिகளை अघटित घटना शक्तियாலே ஒருக்காலே யாதல் क्रमத்தாலேயாதல் கொண்டால் भेदाभेदादिपक्षங்களைக் கழிக்க விரகில்லை सर्वத்துக்கும் बहिर्व्याप्तऩென்னுமிடம் संभवि க்கும் இடத்திலேயாக வேண்டுகையாலே बाह्यप्रदेशமுள்ளவற்றுக் கெல்லாம் बहिर्व्याप्तऩென்கிறது.

[காலபரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம்]

कालपरिच्छेदமில்லை என்றவிடத்தில் सर्व द्रव्यத்துக்கும் स्वरूप नित्यत्वं समानமாகையாலும், धर्म भूतज्ञानादि नित्यत्वं नित्यसूरि களுக்கும் உண்டாகையாலும், ईश्वरऩ் வேஷத்திலே नित्यत्वं சொல்லுகிறது अन्वय व्यतिरेकங்களாலே कारणत्वं அறுதியிட வேண்டியிருக்க व्यतिरेक ग्रहणமும் व्यतिरेक सम्भावனையுமில்லாத

1 இராம-யுத்த—120-25 எல்லா லோகமும் உனக்குச் சரீரம்.

नित्यविभुவான वस्तुவுக்கு कारणत्वं கொள்ளுமபடி என ? என்னில், लौकिक कारणविशेषங்களுக்குப போலன்றிக்கே अन्वयव्यतिरेक निरपेक्षமாக धर्मिग्राहकத்தாலே नित्यविभुவுக்கும் नियत पूर्वभावित्वलक्षण कारणत्वं அறியலாம. स्वरूपसहकारि वैषम्यத்தாலே नित्यविभुக்களுக்கு कार्य विशेष प्रतिनियமும கூடும

[வஸ்து பரிச்சேத ராஹித்ய ப்ரகாரம]

वस्तु परिच्छेद राहित्यத்தை वस्त्वन्तराभावத்தாலும वस्त्वन्तर स्वरूपैक्यத்தாலும निर्वहिப்பார்க்கு प्रत्यक्षादि सकलप्रमाण विरोधं வரும सर्वशरीरियானவனை

1 ‘அமலன’

என்னுமிடத்தில चेतन चेतनங்களுக்கு உள்ள दोषங்கள இவனுக்கு இல்லை என்றும, आश्रितருடைய दोषங்களைக் கழிக்கவல்லன என்றும, प्रमाणानुगुणமாக तात्पर्यं கொள்ளுவது.

[திவ்ய மங்கள விக்ரஹ யோகம]

இப்படி कारण लक्षण भेद तादात्म्य घटन शोधन विषय वाक्यங்களாலே सिद्धமாய परिशुद्धமாய் परिपूर्णरसமான दिव्यात्म स्वरूप दुग्धाब्धियிலே न्यासोपासनங்களை अवलम्बித்து இழிந்து எங்கும் अनुभविக்கப்பார்க்கும அவனுக்கு दिव्य गुण विग्रहादिகள துறைகளாம. गुणங்களில सर्वावस्थानुवृत्त ज्ञानशक्त्यादि षाड्गुण्यத்தின प्रकारமும் இவ வா(ஆ)று முதலாக வந்த सौशील्याद्यनन्त गुणतरங்களும இருக்கும படி भगवच्छास्त्रங்களிலே பரக்கக்காணலாம. नित्यविभूति निरूपणத்திலே भगवद्विग्रह नित्यत्वादिகள घटिக்குமென்னுமிடம் சொன்னோம. स्वरूप तुल्य विग्रहव्याप्तिपक्षமும, व्यूहविभवादि सर्व विग्रहानित्यत्व पक्षமும, இவை எல்லாம परमपदनिलय नित्यविग्रहपरिणति विशेषங்கள என்கிற पक्षமும பிணக்கறும प्रकारं सर्व दर्शित्वदर्शयிலே கண்டு கொள்வது

1. அமலனாதிபிரான—1.

[நாராயணஸ்ய பரத்வம]

இப்படி विग्रहविशेष विशिष्டனயகொண்டு शुद्धाशुद्ध सर्व सृष्टि कारणமான सर्वेश्वरன नारायणன என்னுமிடம सर्वकारण वाक्य विश्रान्तियாலும, सात्त्विकोपब्रह्मணங்களான धर्म शास्त्रेतिहास पुराणादिகளாலும सिद्धமாகையாலே त्रिमूर्ति साम्यैक्योत्तीर्ण व्यत्यन्तरादि पक्षங்கள निरवकाशங்கள. सर्वकारण भूतனாய उपाय भूतனுமான नारायणன்தானே मुक्तप्राप्यனென்னுமிடம पराधिकरणத்திலே समर्थितं। लिङ्गभूयस्त्वाधिकरणத்திலே नारायणனே सर्वपरविद्या वेद्यனென்று निर्णीतं। संकीर्णराजस तामस पुराणங்களைக் கொண்டு तत्त्व निर्णयं பண்ண வொண்ணாதென்னுமிடம सत्त्वादि गुणस्वभाव प्रतिपादक प्रमाणங்களாலும் सात्त्विक पुराणादि विभाग प्रकारங்களாலும अनन्यथा सिद्धकारण वाक्यादि बलத்தாலும அறுதியிடலாம

[ஸாவ பலபரத்தவம]

सर्वपरविद्यैகளிலும प्रतिनियताकार विशिष्டனாயக் கொண்டு प्रधानप्रतिपाद्यன नारायणனே என்று श्रुति स्मृति शत सिद्धமாகையாலே प्रतर्दनादि विद्यैகளில प्राणाद्यचेतनங்கள போலே कञ्चुक कल्पரான इन्द्रादिகள उपास्यரன்று सर्वान्तर्यामियான ईश्वरனொருவனுமே शास्त्रीय सर्वकर्म समाराध्यனாய कल्पान्तरத்திலும நின்று सर्व कर्मफलप्रदனும ब्रह्म रुद्र इन्द्रादिகள शास्त्र प्रवर्तनादिகள பண்ணினாகளே யாகிலும, ' मोक्षयिष्यामि ' எனகிற अव्यवहित सङ्कल्पத்திறகு आश्रयமலலாமையாலே मोक्षप्रदரன்று श्रीपौष्करத்தில परव्यूहादि प्रकरणத்திலே

' स्वभावमजहच्छश्वदाकारान्तरमाकृतेः ।
यत्तत्वमब्जसंभूत प्रादुर्भावान्तरन्तु तत् ॥ '

(ஸ்வபாவமஜஹச்சஶ்வதாகாராந்தரமாக்ருதே: ।
யத்தத்வமப்ஜஸம்பூத ப்ராதுர்பாவாந்தரந்து தத ॥)

इत्यादिகளாலே चेतनान्तर स्पर्शरहितமான मुख्य प्रादुर्भावान्तरத்தைச் சொல்லி, गौण प्रादुर्भावान्तरं சொல்லத் தொடங்கி, हिरण्य गर्भ रुद्र

बुद्ध्यादि क्षेत्रज्ञர்கள் विद्याधिदेवतादि प्रादुर्भावங்களாலே अधिष्ठितமாத்ரம் என்று அறுதியிடப்பட்டது.

1 'सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामाविश्य प्रजापते'

(ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ப்ரஜாபதே)

इत्यादिகளிலும் இவ்வர்த்தம் கண்டு கொள்வது.

[பஞ்சப்ரகார ரூபத்வம்]

परव्यूहादि पञ्चप्रकार विग्रह विशिष्टனான ईश्वरனை सूक्ष्म व्यूह विभव भेदभिन्नன் என்னுமிடத்தில் अन्तर्यामि रूपமும், अर्चावतारமும், அவற்றின் परिणाम विशेषं என்று विवक्षितமாகையாலே विरोधமில்லை. अर्चावतारத்தில் वर्ण भुज भूषण अस्त्र लाञ्छन पत्नी परिजनादि विशेषங்களும் पूर्वपूर्व रूपानुरूपங்களாயிறேயிருப்பது. शुभाश्रयत्वं இப்பஞ்சரூபங்களிலும் एकरूपं।

मुक्तप्राप्यதையில் सर्व विशिष्टன் प्राप्यனாகையாலே नित्यரோடு मुक्तரோடு ब्रह्मादिகளோடு तृणादिகளோடு வாசியற எல்லாம் प्राप्यान्तर्गतமாய் पतियினுடைய आभरणादिகள் पत्निக்கு भोग्यங்களாகும் கணக்கிலே सर्वமும் भोग्यமாம்.

[பராபதி ப்ரகாரம்]

முன்பு उपाधियாலே प्रतिकूलமானவத்துக்கும் மேல் उपाधि निवृत्तियில் स्वतः प्राप्तानुकूल्यத்துக்கு विरोधமில்லை. மற்றும் सर्वेश्वरனுடைய स्वरूप रूप गुण विभूतिகளில் बाह्य कुदृष्टिகள் சொல்லும் वृथाजल्प बल्वजங்களை எல்லாம் முன்பு சொன்ன प्रमाण तर्कங்களாலே उन्मूलनं பண்ணுவது.

---

1. ஓ ப்ரமமாவே, உன்னை அனுப்ரவேசித்து ஸ்ருஷ்டியை செய்யப்போகிறேன்.

* சிறைநிலையாமபவததில சிறுதேனினபமுணடு உழலவார்
மறைநிலைகணடறியா மயல மாறறிய மனனருளே
துறைநிலை பாரமெனத துளஙகா அமுதககடலாம
இறைநிலை யாமுரைததோம எம் குருககள இயமபினவே.

** त्र्यन्तत्राणमेतत् कविकथकहरे स्तिथितं वेङ्कटेशात्
दत्तं सद्भिः दधानः स्थिर चतुर मृदूदार गंभीरगुम्भम् ।
यः कश्चित् वामनोपि प्रकटित महिमा विक्रमैरुज्जिहीत
प्रज्ञा दौर्जन्य गर्जत् परमत परिषन्मस्तक न्यस्तपादः ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परतत्त्वाधिकारः चतुर्थः ॥

॥ स्वमतस्थापकः प्रथमो भागः ॥

---

*[ப-ரை] சிறை நிலையாமபவததில - சிறையின தனமையுளள ஸம்ஸாரததில, சிறுதேன இனபம - சிறுதுளி தேனபோல (அறப மான) சுகததை, உணடு உழலவாா-அனுபவிதது (அதிலேயே) மணடி யிருபபவாகளுடைய (தும), மறைநிலை - வேதததின தாதபாயததை, கணடு அறியா - தெளிநது அறியமுடியாத (படி - செயவதுமான), மயல மாறறிய அஜஞானததைப போககிய, மன அருளே - வலிய கருபையினுல, எம குருககள இயமபினவே - எஙகள ஆசாரயாகள உபதேசிததபடி, துறை நிலை பாரம என (ஆனநதககடலில இறஙகும) துறையும நிலையான நிறகுமிடமும (ஸமஸாரததின அக) கரையும எனறு சொலலுமபடி, துளஙகா-நிலைகலஙகாத, அமுதககடலாம-அம ருத மயமாகிய ஸமுதரமாகிய, இறைநிலை - பகவானுடைய பர காரததை, யாம, உரைததோம் - சொனனேம.

** [ப-ரை] கவிகதகஹரே —கவிதாாககிக ஸிமமமான, வேஙக டேசாத - ஸ்ரீ வேஙகடேசன எனகிற ஆசாாயனிடமிருந்து, உததிதம - உணடான, ஸதிர - உறுதியாயும், சதுர - சாதுாயத்தையுடையதா யும, மருது - மருதுவாயும, உதார - அனேகாாததஙகளைத தெரிவிக

கிறதாயும், கம்பீர - கமபீரமாயுமுளள, குமப - பதஙகளின அமைபபை யுடைய, த்ரய்யநததராணம - வேதாநதஙகளை ரக்ஷிககிற, ஸதபி - பெரியோாகளினால, தத்தம - கொடுககபபட்ட, ஏதத - இநத காரந் தத்தை, ததாந - தரிததுககொணடிருககிற, ய கச்சித - எவனு வது ஒருவன, வாமனோபி - குளளமாய, அதாவது ஜஞானாதிகளினுல குறைநதவனுய இருநதபோதிலும பரகடிதமஹிமா - பரகாசம செய யபபட்ட மஹிமையையுடையவனுயக் கொணடு, பராஜஞா - ஜஞானத தினுல உணடான, தௌாஜஜநய - கர்வததினுல. காஜத - கததிக கொணடிருககிற, பரமத - பரமதஸதாகளது, பரிஷத-ஸமூஹததின, மஸ்தக - தலையில, நயஸத - வைககபபட்ட, பாத - பாததகை யுடையவனுயக கொணடு, விகரமை - பராகரமஙகளினுல (அடிவைப புககளினுல), உஜஜீஹீத - வருத்தி அடைவான.

இஙகு

‘ त्रय्यन्तस्थापकोऽय दृढतरममुना तत्वदृष्टिश्च दिष्टा
  दिष्टया चाऽऽदिष्टमेतत् दिशि दिशि ऌडहो(ह)डिण्डिमस्ताडनीयः ।
शुष्कोपन्यास शिक्षापटिम कटुरटद्वैरि विद्वत्करोटी
  कुट्टाक क्रीडमष्टापदकटकमसौ वामपादे बिभर्तु ॥’

என்று ஸ்ரீஸஙகலப ஸூாயோதயததில இரணடாம அஙகததில 101வது சுலோகமும, அதே அங்கததில

‘ यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयानां सता
  वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।
तदन्यमतदुर्मद ज्वलित चेतसां वादिनां
  शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं ऌक्ष्यताम् ॥’

என்கிற 43-ம சுலோகமும், இவற்றுககு மூலமான பாரதம் ஸபாபாவம 42-3, 4-ம்சுலோகஙகளில ஸஹதேவன வாாத தையாக

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீராா தூபபுல் திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

(ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பஙக)ாதிகார

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை - பரவாதிகள் மதத்திலுளள ஸமுதாய தோஷ நிரூபணம் -
வேத நிதயதவ ஸமர்ததனம் - வாண நித்யதவ ஸமாததனம் - ஸாஙகேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம - யாஜ்ஞவலக்யாதி கருததவாதி வாகயஙகளுககு ஸமாதானம - வேத

' अर्च्य अर्चितु इच्छाम' सर्वे सम्मन्तुमर्हथ ।
यो वा न सहते कश्चित् राज्ञा सबलवाहनः ।
क्षिप्र युद्धाय निर्यातु तस्य मूर्ध्न्याहित पद ॥'

எனறு சொலலபபட்டிருபபதும அநுஸநதேயஙகள ஆகும்.

அஙகேயே

' मानिना बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ।
ततोऽपतत् पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्धनि ॥'

எனறு அநத ஸஹதேவனுடைய வாாததையை அஙகீகரித்து, அதறகுப பாரிதோஷிகமாக தேவதைகள புஷபததை வர்ஷிததார்கள எனறு கூறப்பட்டதே இஙகு ஸஙகலபஸூரயோதயததில

' अष्टापदकटमसौ वामपादे बिभर्तु '

எனறு அனுஸநதிககபபடடது.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனஙகளுககு கருதது – ஸாரஸ்வதாதி பாட பேதஙகளுககு கதி – தேசகாலாதி பேததததிலை கலி யுகததில காணப்படும் வாண பாட பேதஙகளுககு கதி - மாகதாதி அபபரமம பாஷாநதரஙகள நிதயஙகள ஆகமாட்டா - பரமவிபர லம்பாதி யுகதிகளிலை வேத பராமாணயம் பாதிககபபடாது - ஆகமஙகளும வேத ப்ராமாணயததை நிஷேதிகக முடியாது - அந்யோநய விருததமாயத தோற்றும வேத வாகயஙகளுககு ஸமாதானம - ஶாஸதராநதரஙகள் உதிபபதறகு காரணம - இவறறால வேதததின நாஶம ஏற்படாது - எண்ணிக்கையின ஆதிகயம பராமாணயததை ஸாதிககாது - வேத விருதத மதங கள பரமாணமாகமாட்டா - கேவல தாககததிலை ஒரு ஸம யததை உண்டாகக முடியாது – பாஞசராதராகமததின பரா மாணயம வயாஸராலேயே நிரணீதம.]

* வெறியார் துளவுடை விததகன் தனமையின மெயயறிவார்
குறியார் நெடியவரெனறு ஒரு குறறம் பிறாககுரையார
அறியார் திறததில அருளபுரிந்து ஆரண நனனெறியால
சிறியார் வழிகள அழிபபதும தீஙகு கழிபபதறகே 10

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

प्रबलप्रमाण सिद्ध स्वपक्षोपक्षेप पूर्वकமாக संग्रहेण परपक्षஙகளைக கழிததோம. மேல் मन्दमतिகளுககு

*(பதவுரை) வெறியார் - வாசனை நிறைநத, துளவுடை - திருத துழாய மாலையைத் தரிததுக கொணடிருககிற, விததகன - ஆசசரிய மான சுபாவததை உடைய எமபெருமானின, தனமையின - சுபாவத தின, மெய-உணமையை, அறிவார்-தெரிநத ஆசாரயர்கள், குறியார் - குளளாகள. நெடியவர் - நீணடவாகள, எனறு, ஒரு, குறறம - தோஷததை, பிறாககு - அயலாருககு, உரையார் - சொலலமாட்டார கள, அறியார் திறத்தில-அறியாதவாகள விஷயத்தில, அருளபுரிநது - கிருபை பணணி, ஆரண நனனெறியால - வேதஙகளாகிற நலல மாாககத்திலை, சிறியார் - அல்பஜஞாகளுடைய, வழிகள - மாாககங களை, அழிபபதும - நிவ்ருததி செயவதும, தீஙகு - தோஷததை, கழிப பதறகே - போககடிபபதறகாகவே அனறி வேறிலலை.

1 'अज्ञश्चाश्रद्धधानश्च संशयात्मा विनश्यति'

(அஜ்ஞஸ்சாஸ்ரத்ததாநஸ்ச ஸம்ஸயாதமா விநஸ்யதி)

2 'नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः'

(நாயம் லோகோஸதி ந பரோ ந ஸுகம ஸம்ஸயாதமந:)

3 'ससंशयान् हेतुबलान् नाध्यावसति माधवः'

(ஸஸம்ஸயாங் ஹேதுபலாந நாதயாவஸதி மாதவ:)

इत्यादिகளில சொன்ன दोषं வாராமைக்காக परपक्षங்களை निश्शेषமாகக் கழிக்க வேண்டுகையாலே இவற்றுக்கு முறபட समुदायदोषம சொல்லுகிறோம.

4 'यथाशक्ति निगृह्णीयात् देवता गुरु निन्दकान्'

(யதாஸகதி நிகருஹணீயாத தேவதா குரு நிநதகாந)

5 'विद्या चोरो गुरुद्रोही वेदेश्वरविदूषकः ।
त एते बहु पाप्मानः सद्यो दण्ड्याः इति श्रुतिः ॥'

(விதயா சோரோ குருதரோஹீ வேதேஸவரவிதூஷக: ।
த ஏதே பஹு பாபமாந: ஸதயோ தண்டயா: இதி ஸ்ருதி: ॥)

1 கீதை—4-40 தெரியாதவனும, (அறிநததில்) நமபிக்கை இல்லாதவனும, ஸமசயததையே ஸவபாவமாக உடையவனும நாசததை அடைகிருன

2 ஸமசயததையே ஸவபாவமாக உடையவனுககு இநத லோகமும இலலை பரலோகமும இலலை, சுகமும இலலை,

3 பாரதம-சாநதி 359-71 ஸநதேகததுடன கூடினவாகளிடததிலும், தாககததையே பலமாக உடையவாகளிடததிலும பகவான வஸிககமாட்டான

4. — தேவதையையும் ஆசாாயாகளையும நிநதிபபவர்களை தனனுடைய சகதிககுத தககபடி சிக்ஷிககவேண்டும

5 — விதயையைத திருடுகிறவன, ஆசாாயனுக்கு விரோதியாயிருபபவன, வேதததையும் பகவானையும தூஷிபபவன, அந்த இவாகள, அநேக விதஙகளான பாபஙகளைச் செயதவாகள, அபபொழுதே சிக்ஷிககத தகுநதவாகள எனறு வேதம (சொலலுகிறது).

इत्यादि प्रमाणஙகளாலும்

1 'तत्वाध्यवसाय संरक्षणार्थं जल्पवितण्डे
बीजप्ररोह संरक्षणार्थं कण्ठकशाखावरणवत्'

(தத்வாதயவஸாய ஸமரக்ஷணாததம் ஜல்பவிதணடே
பீஜபரரோஹ ஸமரக்ஷணாததம் கணடகஶாகாவரணவத)

எனறு अक्षपादोक्त प्रकारததாலும விஜிகீஷு கதையிலே நினறு वेदोप्लावक बाह्मकुदृष्टिகளை निराकரிக்கை प्राप्तமாகையாலே

2 'न विगृह्य कथां कुर्यात्'

(ந விக்ருஹய கதாம் குாயாத)

3 'अधीयानः पण्डितंमन्यमानो यो विद्यया हन्ति यशः परस्य
तस्यान्तवन्तश्च भवन्ति' 'लोका नचास्य तत् ब्रह्मफलं ददाति ॥'

(அதீயாந பணடிதம்மநயமாநோ யோ விதயயா ஹநதி யஶ. பரஸய தஸயாந்தவநதஶ்ச பவந்தி) (லோகா நசாஸய தத ப்ரஹ்ம பலம் ததாதி)

---

1. — தத்வஙகளைப பறறிய நிச்சயத்தை ரக்ஷிப்பதறகாக ஜலபம், விதண்டம, இவைகளும, விதை முளைபபதைக காபபாறறுவதற்காக முள நிறைநத கிளையைச் சுற்றிலும வைபபதுபோல.

2. மனு-4-72. சணடைபோட்டுக்கொண்டு ப்ரஸங்கத்தைச் செய்யககூடாது,

3. — அத்யயனம் செயகிற தான பணடிதனுய அலலாமல இருக்கச்செயதே தன்னைப் பணடிதனுக எண்ணி இருககிற எவன விதயையினுல அயலானுடைய கீாத்தியை அழியச் செயகிருனே, அவனுககுபபுணய லோகஙகள நாசததை அடையக கூடியவைகளாக ஆகின்றன. இவனுககு அநத வேதமானது பரயோஜனததைக கொடுக்கிறதிலலை.

1 ' वादेन ब्राह्मणान् जित्वा हृष्टो भवति यो नरः ।
श्मशाने पादपस्स स्यात् काकगृध्रनिषेवितः ॥ '

(வாதேந பராஹமணாந ஜிதவா ஹருஷடோ பவதி யோ நர ।
ஶமஶாநே பாதபஸஸ ஸயாத காககருதர நிஷேவித: ॥)

2 ' गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः '

(குரும தவமகருதய ஹுமகருதய விபரம நிரஜிதய வாதத:)

इत्यादिகள वीतराग वैदिक विषय नियतஙகளாககடவன वादं ஒன
றுமே कथै என்று जैनादिகள கட்டினது प्रमाण तर्काभासஙகளைக
கொணடு प्रवर्तिககையாலே முடிவில தோறகிறோம எனகிற भयத
தாலும वीतरागत्व प्रसिद्धिயையிடடு विप्रलंभिககைககாகவுமாமித
தனை இபபடி शास्त्र प्रामाण्यததையும धर्माधर्मादिகளையும இசையா
தாரும, धर्माधर्मादिகள உணடென்று இசைநது वेद प्रामाण्यததை
இசையாதாரும, இரணடையும இசைநதிருபபாரை சட்டை
யாககி உளளே वेदबाह्यராயிருபபாரும निराकरणीयர என்னுமிடம
महाभारतादिகளில பல उपाख्यानஙகளிலும கணடுகொளவது.

[பரவாதிகள மதததிலுளள ஸமுதாயதோஷ நிரூபணம]

இபपरपक्षஙகளுககெலலாம अङ्गरहितஙகளான तर्कஙகளை
परिकरஙகளாககொளளுகையும, उपजीव्य प्रत्यक्षादि विरुद्ध हेतुககளை
प्रयोगिககையும, अनादि निधनाविच्छिन्न संप्रदायததையாலே निर्दोषமான
वेदததிறகு विरुद्धஙகளைச சொலலுகையும, भ्रम विप्रलिप्सादि दोषदू
षितரான पुरुषாகளுடைய वाक्यஙகளை प्रमाणமாகக கொளளுகை

---

1 மனு— —எநத மனிதன பிராமமணாகளை வாதததில ஜயிததுவிடடு ஸநதோஷததை உடையவனாக ஆகிறானோ, அவன சுடு காடடில காககை, கழுகு இவைகளினால அடையபபடட மரமாக ஆவான.

2 ஆசாரயனை நீ யென்று ஒருமையாகச் சொல்லியும், ஹும் காரம செயது மிரட்டியும வாதததினால பிராமமணனை ஜயிததும.

யும திரண்ட दोषं. அவாகள சொலலும तर्कஙகளுடைய आभासத தையும, प्रत्यक्षादि विरोधததையும் அவவோ अवसरஙகளிலே காடடககடவோம்

[வேத நிதயதவ ஸமாததனம]

वेदं नित्यनिर्दोषமாயககொணடு प्रमाणமாஞலனறே परमतங களுககு वेद विरोधं दोषமாவது? वर्ण पद वाक्यஙகளுக்கு प्रत्यक्षादि களாலே अनित्यत्वं தோனறுகிறக वेदं नित्यமாமபடி என? எனனில, पदததுககும वेदததுககும் नित्यत्वமாவது सर्वकालததிலும एक रूपक्रम विशेष विशिष्टமாயககொணடு प्रयोगिககபபடுகையாலே क्रमवृत्ति களுக்குப்போலே वर्णததுககும் वेदोक्तமான उत्पत्ति नाशஙகளைக கொணடாலும ईश्वरனும மறறுளள प्रवर्तकருமெலலாம एक रूप மாக प्रवर्त्तिபபிககையாலே पदததையும वेदததையும नित्यமென னலாம.

[வாண நிதயத்வ ஸமாத்தனம]

वर्ण नित्यत्वமுண்டாஞலும पुरुषबुद्ध्यधीन क्रम विशेषஙகொண டபோது अनित्यत्वं வரும் शब्दाधिकरणததில शबरस्वाम्यादिகள वर्ण नित्यत्व व्याख्यानं பணணின இடம் अनपेक्षितवचनं। बौद्धादिகளைக குறிதது वैभववादமாகவுமாம். அவ்வதிகரணததில शब्दार्थமும तात्पर्यार्थமும் सेश्वरमीमांसैயிலே विशदமாகச சொனனேம்.

[ஸாஙகேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம]

संस्कृत पदங்கள எலலாம் अनादिயாக अर्थविशेषஙகளிலே अबाधित नियत प्रयोगங்களாயபபோராநிறக लोकததிலே சில शब्दங கள सांकेतिकஙகளாகக கணட அளவைககொணடு மறறுமுளள सर्व पदஙகளும் सांकेतिकஙகள் எனறு अनुमिपபாககு विपक्ष बाधक மிலலாமையாலும संस्कृत सर्व शब्दஙகளுககும संकेतयिता எனறு ஒரு வனை संप्रतिपन्नமாகக காடடவொணணுமையாலும், सर्व लोक

परिग्रहமுண்டாமபடி अर्वाचीनரிலே ஒருவன இபபடி संकेतिககைககு संभावனையிலலாமையாலும், शक्त्यभावादिमूल अपभ्रंशादि प्रतिबन्दि अनुपपனனையாகையாலும, जगदादिயிலே ईश्वरன सङ्केतित்தபடி (து இபபடி) प्रवर्तिபபித்தான என(கைககு)கிறதறகு ஒரு प्रमाणமில லாமையாலும

1 'सर्वेषां तु स नामानि कर्माणि च पृथक् पृथक्।
वेद शब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥'

(ஸாவேஷாம து ஸ நாமாநி காமாணி ச பருதக பருதக।
வேத ஶபதேபய ஏவாதௌ பருதக ஸமஸதாஶச நிாமமே ॥)

எனறும,

2 'नाम रूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपञ्चनं।
वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः॥

(நாம ரூபம் ச பூதாநாம கருதயாநாம ச ப்ரபஞசனம
வேதஶபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ:।

எனறும மனு பராஶராதிகள नित्यமான वेदத்திலுள்ள पदஙகளையே जगत्कारण पुरुषன यथापूर्वं प्रवर्तिபபிககிறுன எனறு சொலலுகை யாலும, இப்படிககு ஶ்ருதிதானும உணடாகையாலும, संस्कृत सर्वपदஙகள் अनादिகளா(யா)கக குறையிலலை. இவை सांकेतिகஙகள எனகிற वेदावलम्बि वैशेषिकादिகளுககு श्रुतिविरोधமும तदनु

1. மனுஸமருதி 1-21 அவா எலலா வஸதுககளுககும தனித யாகப பெயாகளையும காாயஙகளையும ரூபஙகளையும தனியான அமைபபுகளையும முதலில வேதஙகளிலுள்ள சபதஙகளில இருநதே நிாமாணம செயதாா (ஸருஷ்டித்தாா)

2. விஷ்ணுபுராணம 1-5-63 அந்தப பகவான முதலில தேவர் கள முதலிய பராணிகளுககுப பெயாகளையும ரூபங்களையும காாயங் களினுடைய விஸதாரததையும வேதஙகளிலுள்ள சபதங்களிலிருந்து செயதாா,

सारि पराशर पतंजलि प्रभृति वाक्य विरोधமும வரும் இததாலே वेद वाक्य पौरुषेयत्व प्रतिपादनமும इत्त्योत्तरं। वाक्यत्व वेदत्वादि अनुमानங களுககு विपक्षे बाधकाभावादिகளையும वेदनित्यत्वं சொல்லுகிற श्रुति स्मृति वाक्यஙகளாலே बाधததையும கணடு கொளவது

1 'प्रति मन्वन्तरं चैषा श्रुतिरन्या विधीयते'

(பரதிமந்வநதரம சைஷா ஶ்ருதிரநயா விதீயதே)

எனறது तत्तत् काल नियत अनादि वेदप्रवर्तन परं।

[யாஜ்ஞவலகயாதி கருகதவாதி வாகயஙகளுககு ஸமாதானம]

ऋषिகளுடைய सूक्तकाण्डमन्त्रकृत्व वचनமும याज्ञवल्क्य वेद क्लृप्तिवचनமும, विश्वामित्रादि संज्ञक पूर्व पूर्व ऋषि दृष्ट वेदभागததை अध्ययनं பணணிருககச செயதே सुकृतविशेष वशததாலே கணடு प्रवर्तिபபிககைகயைச சொலலுகிறது नित्यமான वेदததுககு अनित्यार्थ संयोगविरोधமும व्रीहि(यव)पश्वादिகளைபபோலே இந்தராதி களும प्रवाह नित्यராகையாலே परिहृतம. काठकादि समाख्या विशेष ஙகளும் இபபடி प्रवाह नित्यप्रवर्तक विशेष संबन्ध निबन्धनஙகளாகை யாலே पौरुषेयत्व हेतुககளனறு.

[வேதஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனஙகளுககு கருதது]

जगत्कारण पुरुषன பககலிலே वेदஙகள जनिततன எனற தும धात्वर्थமான प्रादुर्भावததிலே तत्परं। இது ब्रह्माவுக்கு वेदங களைக கொடுததான எனகிற வாககியததாலே सुव्यक्तம். இவ्वर्थ

---

1 ஒவவொரு மநவநதரத்திலும இந்த வேதமானது வேருகச செய்யபபடுகிறது

1 ‘अनादिनिधना ह्येषा वागुत्सृष्टा स्वयंभुवा।
आदौ वेदमयी दिव्या यतस्सर्वाः प्रसूतयः ॥’

(அநாதி நிதநா ஹயேஷா வாகஉதஸருஷடா ஸவயமபுவா।
ஆதௌ வேதமயீ திவயா யத: ஸாவா: பரஸூதய: ॥)

इत्यादि महर्षि वाक्य निर्णीतं । द्वापरान्तஙகளிலே व्यास प्रवाह मुखததாலே शाखा भेदकरणமும काल(क्रम)संकुचित प्रज्ञரான अधिकारिகளுககு ग्रहण सौकार्यार्थமான विभजनादि विषयமெனனுமிடம

2 ‘तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनं’

(தபஸா பரஹமசாயேண வயஸய வேதம ஸநாதனம)

इत्यादिகளிலே பரஸிததம.

[ஸாரஸவதாதி பாடபேதஙகளுககு கதி]

ஓா அளவுகளிலே सारस्वतपाठ संहितैकदेश अनुसन्धान (पठना)दिகளாலே வரும स्वल्पक्रम वैषम्यमात्रं प्रामाण्य विरोधिயனறு अविच्छिन्न संप्रदायமாயக கொணடு सर्व लोकததிலும நடககிற वेदததில ‘अन्यथाकरणे चास्य बहुभ्यस्सन्निवारणं’ எனகிறபடியே उपप्लव शंकै இலலை.

[தேசகாலாதி பேதததிலை கலியுகததில காணபபடும வாணபாட பேதஙகளுககு கதி]

कलियुगததிலே पामरदेशஙகளிலே சில मूर्खராலே वर्णपदादि

---

1 பார-சாநதி—23-93 ஆதியும முடிவும் இலலாததாயும் மேனமைபொருநதியதாயுமிருககிற இநத வேத வாககியமானது முத லில பகவானுல பிரகாசம செயயபபடடது, எதிலிருநது எலலா ஸருஷ்டிகளும உணடாயிற்றோ'

2. பார-ஆதி 1-34 தபஸஸினுலும பிரமமசாயததினுலும அநாதியான வேதததைப பிரிதது

களிலே அல்பான்யதாகரணம் ப்ரஸக்தமானாலும் இது சில நிபுணராலே கடுக நிரஸ்தமாம். அநுவ்ருத்தமானவையும் கால க்ரமத்திலே கழியும். அதிகாரியுடைய சக்திவைகல்யத்தாலே சில இடங்களிலே சாகோச்சேதங்கள் பிறந்தாலும் மலய மஹேந்த்ர விந்த்ய ஹிமவத் ப்ரப்ருதி தேச விசேஷவர்திகளான அகஸ்த்ய பரசுராம ஆபஸ்தம்ப வ்யாஸாதி மஹர்ஷிகள் அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருந்து க்ருத யுகம் பிறந்தவாறே எங்கும் யதாபூர்வம் ப்ரவர்திப்பிப்பார்கள் ஆகையால் வேதத்துக்கு ஒருபடியாலும் உத்பத்தி விநாசங்கள் சொல்ல வொண்ணாது

[மாகதாதி அபப்ரம்ச பாஷாந்தரங்கள் நித்யங்கள் ஆகமாட்டா]

மாகதாத்யபப்ரம்ச பாஷைகளாலே பிறந்த வாஹ்யாகமங்களுக்கு வேதங்களுக்குப்போலே நித்யத்வம் சொல்ல விரகில்லை அவ்வோ ஸித்தாந்திகள் தங்களுக்கும் இஷ்டமன்று.

[ப்ரமவிப்ரலம்பாதி யுக்திகளினால் வேதப்ராமாண்யம் பாதிக்கப்படாது]

இப்படி நித்யமாய் அதீந்த்ரியார்த்த புத்தி ஜநகமான வேதத்துக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமான ப்ராமாண்யம் ப்ரம விப்ரலம்பாதி வக்த்ரு தோஷாபாவ நிச்சயத்தாலே நிரஸ்தாபவாதமாய்க் கொண்டு ஸுப்ரதிஷ்டிதமாம். காரண தோஷம் கண்டிலோமாகிலும் பாதக ப்ரத்யயத்தாலே அப்ராமாண்யம் வாராதோ? என்னில், அதீந்த்ரிய விஷயத்தில் ப்ரத்யக்ஷபாத ப்ரஸங்கமில்லை ஐந்த்ரியக விஷயத்திலே விரோதமுண்டாய்த் தோற்றின இடங்களும் ஆப்தவாக்யங்களில் போலே உபசாரத்தாலே நிர்வஹிக்கும் ஸம்பவத்தோஷ தேஹாத்மப்ரமாதி ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யயத்தில் காட்டிலும் நிர்தோஷசாஸ்த்ரஜந்ய பரோக்ஷ ஜ்ஞானம் தானே ப்ரபலமாம். அந்யதா ஸித்தி ஸம்பாவனையுடைய அபரோக்ஷ ப்ரத்யயத்தில் காட்டில் அநந்யதாஸித்த பரோக்ஷ ஜ்ஞானம் ப்ரபலம் என்னுமிடம் ஜ்வாலாபேதாநுமானாதிகளிலும் ஆப்தவாக்யங்களிலும் காணலாம். காரீர்யாதிகளில் காதாசித்க விஸம்வாதம் கர்ம கர்த்ரு ஸாதன வைகுண்யத்தாலே வருகிறது அவிகலாநுஷ்டித காம்ய ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளில் பலவிலம்பம் ப்ரதிபந்தகாயத்தம் (தீனம்) அநுமானமும் வேதத்தோடே விரோதித்தால் தர்மிஸாத்யநிஷேத்ய க்ராஹகாகம பாதிதமாய்ப்போம்.

आगमान्तरங்கள கா(क)रणदोषशंका कळङ्कितங்களாகையாலே वेदத்துக்கு बाधादिகளைப் பண்ணமாட்டாது.

[அந்யோந்ய விருத்தமாய்த் தோற்றும் வேத வாக்கியங்களுக்கு ஸமாதானம்]

कर्तव्यத்திலேயாதல் सिद्धार्थத்திலேயாதல் वेद वाक्यங்கள் अन्योन्यं विरोधित्தத் தோற்றுமளவில் सर्व लौकिक परीक्षक संमत वाक्य तर्क सिद्ध विकल्पविषय व्यवस्थादिகளாலே यथा सम्भवं विरोध प्रशमनமுண்டாம். अपच्छेदத்தில் ஒரு प्रयोगத்திலே बाधமுண்டானாலும் प्रयोगान्तरप्रामाण्य विरोधமில்லை वेदवाक्यविशेषங்களுக்கு आप्ततमस्मृत्येकदेश विरोधं தோற்றினால் आप्ततमबहुस्मृतिகளையும் मूलदर्शन संभवासंभवங்களையும் பார்த்து यथासम्भवं विकल्पस्मृति बाधान्तरपर्यादिகளாலே निर्वाह्यं । उपमानार्थापत्त्यभाव संभवैतिह्यங்களென்று சில प्रमाणங்களைப் பிரிய கொள்ளுவார்க்கும் அவற்றாலே வேதத்துக்கு बाधं प्रसंगिக்க வழியில்லை बालिशकुतर्कங்களாலும் वाङ्मात्रத்தாலும் பண்ணும் क्षुद्रोपद्रवங்களை आगमान्तरங்களிலும் பண்ணலாம்.

[சாஸ்த்ராந்தரங்கள் உதிப்பதற்குக் காரணம்]

இப்படி नित्य निर्दोष निर्बाधமான वेदத்தை परम कारुणिकனான सर्वेश्वरன் ब्रह्माமுதலான देवतैகளையும் महर्षिகளையும் கொண்டு प्रवर्तिப்பித்துப் போரா நிற்க, लोकத்திலே अनर्थहेतुக்களான शास्त्रान्तरங்கள் उदिக்கைக்கு அடி என்? என்னில், सर्वेश्वरன் अनादि कर्म प्रवाह विषमितராய்ப் போருகிற क्षेत्रज्ञாதிறத்தில் सर्वसमனாய் कर्मानुरूप फलप्रदனாகையாலே सात्विक विषयத்தில் प्रतिकूलரான आसुर प्रकृतिகளை அவர்களுடைய दुष्कर्मफलமாக मोहिப்பிக்கும் போது उपकरणமான वेदवाक्य विशेषங்களிலே யுண்டாயிருப்பன சில क्षुद्रोपायங்களை बळिशामिष न्यायத்தாலே அவ்வோ आगमங்களிலே निवेशिப்பித்து அவர்களை மோஹிப்பிக்கிறனாகையாலே அவ்வோ कालங்களிலே அவை प्रवृत्तங்களாகலாம். இவ वर्थங்களை

1 'शुद्धोदनसुतो भूत्वा मोहयिष्यामि मानवान्'

(ஶுத்தோதநஸுதோபூத்வா மோஹயிஷ்யாமி மானவாந்)

என்றும்,

2 'त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय।
दर्शयित्वाल्पमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय॥
कुहकानीन्द्रजालानि विरुद्धाचरणानि च।
दर्शयित्वा जनं सर्वं मोहयाशु महेश्वर॥'

(த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹஶாஸ்த்ராணி காரய |
தர்ஶயித்வால்பமாயாஸம் பலம் ஶீக்ரம் ப்ரதர்ஶய ||
குஹகாநீந்த்ரஜாலாநி விருத்தாசரணாநி ச |
தர்ஶயித்வா ஜநம் ஸர்வம் மோஹயாஶு மஹேஶ்வர ||)

3 'अहं मोहं करिष्यामि यो जनं मोहयिष्यति'

(அஹம் மோஹம் கரிஷ்யாமி யோஜநம் மோஹயிஷ்யதி)

என்றும்,

'நின

4 மாட்டாய மலர்புரையும் திருவுருவம் மனம்வைக்க
மாட்டாத பல சமய மதி கொடுத்தாய்' என்றும்

---

1. சுத்தோதனருடைய பிள்ளையாய்ப்பிறந்து ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கப் போகிறேன்

2. வாராஹே - ருத்ரகீதை. பராக்ரமசாலியான ருத்திரனே! நீ, மோஹசாஸ்த்ரங்களைச்செய், ஸ்வல்பமான வருத்தத்தை காண்பித்து பலத்தை சீக்கிரத்தில் காண்பி ஓ! ருத்திரனே, வஞ்சனைகளையும் இந்திரஜாலங்களையும் லோகங்களுக்கு விருத்தமான ஆசாரங்களையும் காண்பித்து எல்லா ஜனத்தையும் சீக்கிரத்தில் மயங்கும்படி செய்.

3 நான் மோஹத்தைச் செய்யப்போகிறேன், எந்த மோஹம் ஜனத்தை மோஹிப்பிக்கப்போகிறதோ.

4 திருவாய—3-1-4

1. ‘களளவேடததைக கொணடு போயப புரம புககவாறும
கலநது அசுரரை

‘உளளம பேதம செயதிடடு உயிருணட உபாயஙகளும’
எனறும,

2 ‘வெளளியார பிணடியார போதியார எனறிவா ஓதுகினற
களள நூல’

எனறும, மறறும பல इतिहास पुराण प्रकरणஙகளிலும கணடு
கொளவது.

[இவறறால வேதததின நாசம ஏறபடாது]

இபபடியாறல் களையை வளாககப பயிரகழியுமாபபோல
வும, श्येन कपोतमध्यस्थ कपोत न्यायததாலும वैदिकदर्शनं முழுகக
அழிநது போகாதோ? எனனில,

3 ‘काणाद् शाक्य पाषण्डैः त्रयीधर्मो विलोपितः ।
त्रि दण्ड धारिणा पूर्वं विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥

(காணத ஶாகயபாஷணடை: தரயீ தாமோ விலாபித: ।
தரிதணடதாரிணா பூாவம விஷணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥)

---

1 திருவாய—5-10-4

2 பெரிய திருமொழி—9-7-9

3 அதரிஸமருதி-காணத மதத்தில இருபபவாகள, சாகயாகள,
பாஷணடிகள இவாகளினால வேதத்தில சொலலபபடட தாமம நாசம
செயயபபடடது த்ரிதணடததைத தரித்துக் கொணடிருககிற
விஷணுவினால வேதமானது முனனால ரக்ஷிககபபட்டது

1 "धर्मस्य परिरक्षिता"

(தாமஸய பரிரக்ஷிதா)

2 'त्वमव्यय शाश्वत धर्मगोप्ता'

('தவமவயய: ஶாஶவத தாமகோபதா)

3 "नारायणस्सात्वत धर्म गोप्ता"

(நாராயண: ஸாதவத தாமகோபதா)

4 "धर्म संस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे"

(தாமஸமஸதாப நாாததரய ஸம்பவாமி யுகே யுகே)

5 "धर्म त्राणाय केवलं"

(தாமதராணய கேவலம)

इत्यादिகளில் சொலலுகிறபடியே सर्वेश्वरன தானே वैदिक समयத்துககு வேணடும रक्षणं பணணிககொணடு போருகையாலே सञ्चोत्तराபககலிலே இது प्रवृत्तமாயப போராநிறகும்

[எணணிககையின ஆதிக்யம பராமாணயத்தை ஸாதிககாது]

இப்படி (नित्य) निर्दोष वेदं நடவாநிறக அவவோ मतान्तरஙகளுககு असंख्यात जनपरिग्रहं लोकததில வநதபடி என்? எனனில்,

---

1 தர்மத்தை காபபாறறுகிறவன—(ராமா-பால 1-13).

2 நீ அழிவில்லாதவராயும அழிவிலலாத தாமத்தை ரக்ஷிபபவராயும—(கீதை 11-18).

3 நாராயணன ஸாத்வத சாஸத்திரத்தில சொல்லபபடுகிற தர்மததை ரக்ஷிபபவன்.

4 கீதை — 4 – 8, தாமததை ஸதாபிபபதறகாக யுகம் தோறும அவதரித்கிறேன

5. தாமததை ரக்ஷிபபதறகாக மாததிரம அவனுடைய அவதாரம

चैदिक परित्यक्तராயககொணடு போககறறவாகளை ஆளதிரளுகைக காகக கூட்டிக கொளளுகையாலும, औषध मणि मन्त्र यन्त्र भावन भाषित दृष्टि मुष्टि चेष्टादिविशेष सामर्थ्यஙகளைககொணடு प्रतिमाजल्पनं पाषाणस्फोटनं आदित्यस्तम्भनं மறறும मायेन्द्र जाल वश्याकर्षण मोहनादि களான क्षुद्रसिद्धिகளையிட்டு मन्दबुद्धिகளாய क्षुद्र कौतुकिகளாய இருப பாாககு அவறறிலே ஆசை விளைபபிககையாலும, अन्तः करण संक्षोभத்தைப் பண்ணி अनुप्रवेशितதுக கொளளுகையாலும், सप्तघटिका भोजनादि जीविका सौकर्यததாலும வார क्रमादिகள போலே अबाधित अनादि परंपरा प्रसिद्धियாலே असंकेत संभावनங்களான जाति विशेषங களை அழிததுச சொலலுகிற नियम लाघवததாலே दृष्टादृष्ट सौकर्यத தைககாட்டி वशीकरिககையாலும் इन्द्र जाल कल्पஙகளாய ஏழைக ளுககு दोषं தெரியாத साधन दूषणाभासஙகளையிட்டு अनतिप्रज्ञரான तार्किकரை आकर्षितதுக் கொளளுகையாலும இபप्रकारஙகளாலே वहुजन परिग्रहமுணடாம. ஆனபினபு இதுதானே வழியாக

1 'गतानुगतिको लोकः न लोकस्तत्त्वचिन्तकः'

(கதாநுகதிகோ லோக ந லோகஸததவ சிநதக:)

எனறும,

2 'मूर्खाः पूजितपूजकाः'

(மூாககா: பூஜிதபூஜகா:)

எனறும சொலலுகிறபடியே परिग्रह परंपரை நடவாநிறகும. वेदங களுடைய परिग्रहததில் இவவுपाधिகள ஒனறும சொலல வொண ணுதெனனுமிடம सर्वாககும் அறியலாம ஆகையால वेदादित्य सन्निधिயில विपरीत समयஙகள अन्धकारकल्पஙகளாம

---

1 லோகமானது ஒருவன போன வழியே போகிறது. லோக மானது உணமையை யோசிககிறதிலலை—(பார-உதயோ 33-62)

2 மூடாகள அயலாரால பூஜிககப்பட்டவனையே பூஜிககிறவர்கள

[வேதவிருத்த மதங்கள ப்ரமாணமாகமாட்டா]

இப்படி वैदिक समयமொன்றையும் अवलंबित்து மற்றுள்ள समयங்களையெல்லாம் தள்ளப்போமோ? वैदिकரான महर्षिகள் தாங்களே समयधर्मங்களை अनुपालिக்கவும் சொல்லி அவற்றை अतिक्रमித்தவர்களை राजा दण्डिக்கும்படியும் சொல்லிற்றிலர்களோ? ஆகையால் सर्व समयங்களும் प्रमाणसिद्धங்களாக வேண்டாவோ? என்னில், महर्षिகள் समयानुपालनादिகளைச் சொன்னது पाषण्ड समयविषयமன்று. प्रभूत धर्मरक्षणार्थं घटिकाव्यवस्थादिகள் போலே धर्मानुगुणமாக वैदिकர் தாங்கள் नियमिத்த समयविशेष विषयமென்னுமிடம் அவ்வோ धर्मशास्त्रங்களிலே प्रसिद्धं. இப்படியல்லாதபோது.

1 ‘पाषण्डिनो विकर्मस्थान् बैडालव्रतिकान् शठान् ।
हैतुकान् बकवृत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत् ॥’

(பாஷண்டிநோ விகர்மஸ்தாந் பைடாலவ்ரதிகாந் ஶடாந ।
ஹைதுகாந பகவ்ருத்தீம்ஶ்ச வாங்மாத்ரேணாபி நார்ச்சயேத ॥)

2 ‘डम्भिहैतुकपाषण्ड बकवृत्तींश्च वर्जयेत् ।’
‘ संभाषणादपि नरा नरकं प्रयान्ति ’

(டம்பிஹைதுக பாஷண்ட பகவ்ருத்தீம்ஶ்ச வர்ஜயேத ।
ஸம்பாஷணாதபி நரா நரகம் ப்ரயாந்தி ॥)

---

1. பாஷண்டிகளையும் வேதத்திற்கு விருத்தமான காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களையும் பைடால வ்ரதமுடையவர்களையும், குதர்க்கங்களை செய்பவர்களையும், கொக்கு வ்ருத்தியை உடையவர்களையும், வாக்மாத்திரத்திலுைம் பூஜிக்கக் கூடாது—(மனுஸ்ம—4-30)

2. டாம்பிகர்களையும், ஹேது வாதம் பண்ணுகிறவர்களையும், கவ்ருத் செய்பவர்களையும், விட்டுவிடவேண்டும். மனிதர் பேசுவதினாலேயும் நரகத்தை அடைகிருர்கள—(யாஜ்ஞ ஸ்ம்ருதி 1-130).

1 'வெறுபபொடு சமணா முண்டர் விதியில் சாககியர்'

இத்யாதிகளோடு விரோதி ககும ஆனாலும

2 'பிணககற அறுவகைச சமயமும நெறியுளளி உரைதத கணக்கறு நலததனன'

என்றும

3 'இலிஙகத்திட்டபுராணததீரும் சமணரும் சாககியரும் மலிநது வாது செயவீாகளும மறறு நும தெயவமுமாகி நின்ருன்' எனறுதொடஙகி

'ஒனறும பொயயிலலை போறறுமினே'

எனறும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திலரோ' என்னில், அவவிடத்திலும இவை ப்ரமாணமெனறபடியனறு பரஸ்பரவிருத்தஙகளுமாய் வேதவிருத்தஙகளுமான இஸ ஸமயஙகளையெலலாம ப்ராணிகளுடைய துஷ்கர்மஙகளுககீடாக ப்ரவர்த்திபபிதது ஆஶ்ரிதாக்கு அவறறால கலககம் வாராதபடி வேதஙகளைககொண்டு நலவழி காட்டி நடததிப் போருகிறுன ஸர்வேஶ்வரனொருவனுமே அவனை யதாஶாஸ்த்ரம் யதாதிகாரம் வலலதொரு விரகாலே வஶீகரிதது உஜ்ஜீவியுஙகோள எனறு தாத்பர்யம் । இததை

4 'மாட்டாதேயாகிலும' எனகிற பாட்டிலும்

5 'அறுவகைச சமயமும அறிவரு நிலையினை'

---

1. திருமாலை 8
2. திருவாய 1-3-5
3. திருவாய 4-10-5
4. திருவாய 3-1-4
5. திருவெழு கூறறிருககை

इत्यादिகளிலும கணடு கொளவது. महाभारतத்திலே सांख्ययोग पांचरात्र वेद पाशुपतஙகளெனறு पंचसिद्धान्तஙகளாகச் சொலலி

1 ' एतान्यपि प्रमाणानि न हन्तव्यानि हेतुभिः '

(ஏதாநயபி பரமாணநி ந ஹநதவயாநி ஹேதுபி:)

எனகைககும सांख्य योगादिகளை प्रशंसिக்கைககும तात्पर्यं என் எனனில, இ(அ)வறறை हेतुககளால बाधिககவொணணு தென கிறஇடம अतीन्द्रिय शास्त्रार्थविषयததில हेतुவுககு विधि निषेध सामर्थ्यமிலலாமையாலே யாமததனை दोषसभावனையுடைய पौरुषेयागमஙகளுககு श्रुतिविरोधமுளளவிடததிலே श्रुतियाலே बाधமுணடாகக குறையிலலை

இபபடியாஞல,

2 ' सांख्यं योगः पांचरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा '

(ஸாஙகயம்யோக: பாஞசராதரம வேதா, பாஶுபதம ததா)

எனறு தொடஙகி

2 ' किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्गनिष्ठानि वा मुने '

(கிமேதாநி ஏகநிஷடாநி பருதஙநிஷடாநி வா முநே)

எனறு प्रश्नंபணண

---

1. இநத பரமாணஙகள யுகதிகளிஞல நிராகரிககத் தககவைகள அலல.

2 பாரதம சாநதி 359-122 ஸாஙகயமதம, யோக சாஸதிரம, பஞ்சராதரம, வேதம, பாசுபதம இவைகள ஒரு முடிவில நிஷ்டையுடையவைகளா? ஓ' ரிஷியே, தனிததனி நிஷ்டையுடையவைகளா?

1 'सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथा न्यायं निष्ठा नारायणः परः' ॥

(ஸாவேஷு ச நருபசரேஷட ஜகாநேஷவேதேஷு தருஶ்யதே
யதாகமம் யதாநயாயம நிஷடா நாராயண: பர:)

என்று பஞ்ச ஸித்தாந்தங்களுக்கும நாராயணனே ப்ரதிபாத்யன என்றது கூடுமோ ?

2 'बहुधा प्यागमैः भिन्नाः पन्थानस्सिद्धिहेतवः ।
त्वय्येव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे'

(பஹுதா ப்யாகமை பிநநா பந்தாந: ஸிதத்தி ஹேதவ)
(தவயயேவ நிபதநதயோகா ஜாஹநவீயா இவார்ணவே

என்று மஹாகவிகளும் சொல்லுமபடி இவையெல்லாத்துககும (இததனைககும) ப்ராமாண்யம் ஸுப்ரஸித்தம் மாயனறோ இருககிறது' என்னில, அவவிடததிலே

3 'सांख्यस्य वक्ता कपिलः'

ஸாஙகயஸய வகதா கபிலா:)

என்று தொடஙகி, மறறுளளவை பௌருஷேயஙகள் என்கையாலும்,

---

1 ஓ' ராஜசரேஷடனே' ஜஞானததிறகுக காரணமான இநத எலலா சாஸதிரங்களிலும வேததததை அனுசரிததும, நயாயபபடிககும எலலாரையும விட உயாநதவனை நாராயணனை முடிவான தததவமாக காணபபடுகிறுன

2. ரகு வமசம ஆகமஙகிளிஞல அனேக விதஙகளாகக் கூறப் பட்ட மார்க்கங்களை கஙகையினுடைய பரவாஹஙகள ஸமுத்திரத்திலே போல உம்மிடததிலேயே வநது சேருகின்றன.

3. பாரதம - சாநதி 359-65 ஸாஙகய சாஸததிரத்தைச் சொன்னவா கபிலா

1 'अवान्तरतमा नाम वेदाचार्यः स उच्यते'

(அவாந்தர தபாநாம வேதாசாாய: ஸ உசயதே)

என்று வேதததுககு पौरुषयत्वप्रसङ्गமில்லை எனகையாலும் वेद विरोधமுணடான भागததிலே आगमान्तरஙகளுககு प्रामाण्यं கூடா தெனனுமிடம் सूचितं

[கேவல தாககததினுல ஒரு ஸமயததை உணடாகக முடியாது]

2 'तर्कोऽप्रतिष्ठ. श्रुतयो विभिन्ना:'

தாகோ அபரதிஷடட ஶருதயோ விபிநநா)

इत्यादिகளிறபடியே परस्पर विरुद्ध वेदஙகளபோலே எலலா समयஙகளும ஒரு विषयव्यवस्थैயாலே प्रमाणஙகளாகாதோ? எனனில, सिद्धार्थविषयததில विकल्पं கூடாது. वेदததில போலே तात्पर्य भेदததாலே निर्वहिககவொணணுதபடி तर्कஙகளையிடடு विपरीतार्थமாக அவவோ वक्ताक्कள தாஙகளே उपपादिதது வைததாாகள. अनुष्टानविषयததில विकल्पं சொலலுமபோது कारणदोषाद्यभावததாலே प्रामाण्यं सिद्धिதது निरुपाधिक महाजन परिग्रहமுணடாகவேணும. எலலாம प्रमाणமாகுல शास्त्र सूत्र भेदஙகளில போலே वैदिकविवादतत् बहिष्कारஙகளும पाषण्डत्व प्रसिद्धियुமனறிககே யொழியும. वेदविरुद्धஙகளெலலாம प्रमाणமெனகை वेदबाह्यாதஙகளுக்கும இஷ்டமனறு अतीन्द्रिय विषयததில अर्हत् सुगतादिகளில ஒருவனை आप्तனெனறு विश्वसिககைககு विशेष हेतुவிலலை. बुद्धिमत् बहुजनपरिग्रहமே हेतु என்ருல, देशकाल भेदததாலே प्रज्ञातिशयவானகளுடைய अनुप्रवेश परित्यागஙகளும ஓரொனறு கிளாநது போருகையும எலலாத

---

1 பாரதம - சாநதி 359-66 அவாநதர தபஸஸு எனகிற பெயரையுடைய அநத ரிஷி வேதஙகளுககு ஆசாாயனுக (உபதேசிததவராக) சொலலப்படுகிருா

2 பாரதம - சாந்தி 359-66 யுகதியான ஓா இடத்தில முடிவை உடையதல்ல, ச்ருதிகள வெவவேருய இருககினறன.

துக்கும துல்யம। दुर्वासनामूलமான रुचिमात्रததாலே யாதல், दुरभिमानததாலே யாதல, அவற்றிலே ஒன்றை प्रमाण மென்று பற்றுவாரக்கும, कर्तव्यभागததுக்கு அல்லாது वेदமொழிய ஏதேனு மொன்று प्रमाणமாக அமையுமெனபாரக்கும, ஓர अनुष्ठानादि व्यवस्थै யன்றிக்கே चार्वाकशेषமாம்படியாம சில काम्यஙகள फलिக்கக்காண கையாலே அவற்றோடே சோநத बाह्यशास्त्रஙகளை முழுக்க प्रमाण மென்று கொள்ளில இதுவும वेदததுக்கும वेदबाह्यஙகள எல்லாத் துக்கும ஒவ்வொரு मुखததாலே तुल्यமாயிரா நின்றது. पाषण्डागम ஙகளில क्षुद्रஙகளை विप्रलम्भार्थமாக निवेशीபபிததாரகள என்னு மிடம் முனபே சொன்னோம मार्जारததை मतङ्गज(मातङ्ग)மாக वर्णि பபாரைப போலே महाविद्यादिகளான சில अप्रतिष्ठितानुमानஙகளைக கொண்டு ஒரு समयததை प्रमाणமாக்கும்போது तुल्य न्यायததாலே எல்லாததையும प्रमाणமாக்கலாம. अङ्गपञ्चकहीनதையாலே अप्रतिष्ठि तஙகளான तर्कஙகளையிட்டு ஒன்றை அழிக்கபபார்க்கில எல்லாத தையும அழிக்கலாம. स्वमतस्तुतियும் परमतनिन्दैயும எஙகும உண டானபடியாலே இததாலும் ஒன்றுக்கும् उत्कर्षசொலல வொண் ணாது. ग्रन्थादि भूयस्त्वादिகளாலே ஒன்றிலே चमत्कारं பண்ணப பார்க்கில அபபோதும अनन्तஙகளாய अनन्तपरिकरஙகளையும உடைததான वेदஙகளுக்கு மிகவும चमत्कारहेतुत्वமுணடாம. महा भारतததில सांख्ययोगஙகளை महर्षि பலகாலம प्रशंसिக்கச செயதே

1 'बहवः पुरुषा राजन्' सांख्ययोग विचारिणः(णां) ।
नत इच्छन्ति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकार्थ्यमुक्तवान् ।
तत् तेऽहं संप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजसः ॥'

(பஹவ: புருஷா ராஜந ஸாங்க்யயோக விசாரிண (ணாம)।
நைத இசசநதி புருஷமேகம குருகுலோதவஹ ॥
ஸமாஸதஸது யதவயாஸ: புருஷைகாரதயமுகதவாந ।
தத தேऽஹம ஸமபரவக்ஷயாமி பரஸாதாதமிதௌஜஸ: ॥)

1 பாரத—சாநதி 359-217—ஓ' ராஜாவே, அனேகம் புருஷா கள ஸாஙகய சாஸதரததையும, யோக சாஸதரததையும விசாரிபப வாகள இவாகள, ஓ' குரு குலததில சிறநதவனே, ஒரு புருஷனைகிய பகவானை இசசிககிறதிலலை (அஙகீகாிபபதிலலை). ஆகையினலை வயாஸா சுருககமாக பரம புருஷன ஒருவனே எனபதைச் சொன னா. அதை உனககு நான அளவில்லாத தேஜஸஸையுடைய அநத ரிஷியினுடைய அனுகரஹததினலை சொலலபபோகிறேன.

इत्यादिகளாலே विरुद्धांशமுண்டென்று காட்டின 'पाशुपतं तामस मोहनार्थமாக प्रवृत्तமென்னுமிடம गौतमशापादिविषय बहुपुराण (प्रम.ण) प्रसिद्धं ।

[பாஞ்சராத்ரகமதத்தின் பராமாணயம வயாஸரிஞலேயே நிாணீதம்]

श्री पाञ्चरात्रத்துக்கு वेदविरोधமில்லே என்றும், இது कृत्स्नமும प्रमाणமென்றும

1 'भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनं ।'

(பவிஷயதி பரமாணம் வை ஏததேவாநு ஶாஸநம)

इत्यादिகளாலே பல இடங்களிலும் प्रपंचित्ததான. शारीरकத்திலும सांख्यादि मतங்களில वेदविरुद्धांशங்களையெல்லாம எடுத்து दूषित्து, श्रीपाञ्चरात्रத்துக்கு அவற்றுக்குப போலே, वेदविरोधமில்லாமையாலே இத்தால वेद्த்துக்கு प्रतिरोधமில்லே என்று साधित्தான परपक्ष दूषणप्रकरणத்திலே पाञ्चरात्रமும वेदविरुद्धமென்று சொல்லும परपक्षத்தையே கழித்தாஞ்யத்து. ஆகையால

2 'यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः

(யதாகமம யதாந்யாயம் நிஷ்டா நாராயண பர·)

என்றதுக்கு सर्ववेद वेदान्तानुगुण समीचीन न्यायोपबृंहण विशेषங்களைக் கொண்டு அவவோ आगमங்களை तत्त्वविषयத்தில प्रकृति पुरुष पशु

---

1 பாரதம்—சாந்தி 359-69 இந்த சாஸதிரம தானே பரமாண மாகவே ஆகபபோகிறது.

2. 87-ம் பக்கம பார்க்க

पति प्रभृति सर्वतत्त्वान्तर्यामियान नारायण परங்களாக निर्वहिக்க शक्यமென்று तात्पर्यं । அல்லது वेद वैदिकमत विरुद्धाचारादि प्रतिपादक भागமெல்லாம் अनुज्ञातமாகிறதன்று. இப்படி वेदविरुद्ध समयங்கள் अनादरणीयங்களானாலும் அவற்றுக்குள்ள दोषங்களையெல்லாம் अनुसन्धिக்கப் பார்த்தால் அவற்றில் ஓரொ(ஒன்றொ)ன்றைத்தெளியக்கற்கும் அளவிலே आयुश्शेषं கழியும்படி யாயிருக்க ஒருவன் இந்த वैदिक पक्षத்தில் दृढप्रतिष्ठित बुद्धियாம்படி என்? என்னில், परपक्षங்களில் अतिसूक्ष्म दोषविशेषங்களை அறிந்திலனாகிலும் शत्रुவின் शरीरத்தில் सिरादि विशेषங்களை அறியாதிருக்க आयुधादिகளாலே அதை நிரஸிக்குமாப்போலே प्रधान दूष्यांशத்தைத் தெளியக்கற்று प्रधान दूषणांशத்தையும் तत्त्वविदाचार्योपदेशத்தாலே தெளிந்து விலக்கடிக்களைவிட்டு सत्पथप्रवृत्तனுக்குக் குறையில்லை

* (மீ)மிண்டுரைக்க விரகுதரும் தருக்கம் கொண்டே
வேண்டும்கால் வேண்டுவதே விளம்புகின்றார்
கண்டதற்கு விபரீதம் கத்துகின்றார்
காணாத குறை மறையில் காட்ட நிற்பார்
பண்டொருத்தன் கண்டுரைத்தேன் நானே என்னப்
பலவகையில் உபாதிகளால் படிந்து வீழ்வார்
கொண்டலொக்கும் திருமேனிமாயக் கூத்தன்
குரைகழல்சேர் விதிவகையில் கூடாதாரே. 11

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

ஐந்தாவது ஸமுதாய தோஷ(பங்க)ாதிகார:

* 92-ம் பக்கம் பார்க்க.

|| श्रीः ||

||श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः||

ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ | வேதாந்தாசார்ய வர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

|| लोकायतिक भङ्गाधिकारः षष्ठः ||

(ஆறுவது லோகாயதிக பங்காதிகார:)

[லோகாயதிகமத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை - அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் - ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே ப்ரமாணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அநுமானம் ப்ரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - மந்த்ராதிகள் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அதீந்த்ரிய விஷயமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - ஆத்மா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - ப்ருதிவ்யாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதந்யஸ்வபாவாதிகள் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அவைகளே இதர வ்யாபாரகாரணம் என்கிற பக்ஷநிரஸநம்-சேதநாந்தர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் -

---

* (ப-ரை) கொண்டல் ஒக்கும் - மேகம் போன்ற, திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடைய, மாயக் கூத்தன் - ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய, குரை - சப்தித்துக் கொண்டிருக்கிற, கழல் - திருவடிகளை, சேர - சரணம் அடைவதற்கு காரணமாகிய, விதிவகையில் - பாக்யவிசேஷத்தில், கூடாதார்-சேராதவர்கள், மிண்டுரைக்க - மேலேமேலே யுக்திகளைச்சொல்ல, விரகுதரும் - உபாயத்தை கொடுக்கிற, தருக்கம் கொண்டே - யுக்திகளை கொண்டே, வேண்டும் கால - வேண்டும் ஸமயத்தில், வேண்டுவதே - வேண்டிய வார்த்தையையே, விளம்புகின்றார் - சொல்லுகின்றார்கள், கண்டதற்கு - ப்ரத்யக்ஷத்தில் காணப்பட்டதற்கு, விபரீதம் - விருத்தத்தை, கத்துகின்றார் - உத்கோஷிக்கிறார்கள், மறையில் - வேதத்தில், காணாத - கண்டறியப்படாத, குறை - தோஷங்களை, காட்ட - காட்டுவதற்காக, நிற்பார் - முன்வந்து நிற்பார்கள், பண்டு - முன் காலத்தில், ஒருத்தன் - ஒருவனாகிய, நானே, கண்டு - உண்மையைக் கண்டு, உரைத்தேன் - சொன்னேன், என்ன - என்று சொல்ல, பல வகையில் - அநேகவிதமாக, உபாதிகளால் - அவரவர்கள் காமங்களாகிற காரணத்தினால், படிந்து வீழ்வார் - ப்ரதிஷ்டிதராய் இருந்து நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

சரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமெனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - தாமா தாம பல னில்லை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம - பரமமாவினுல உணடாககப்பட்டது எனகிற ஏற்ற நிரஸநம - ஈச்வரன இல்லை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம.]

*கண்டது மெய்யெனில் காணுமறையில் அறிவு கண்டோம
கண்டதலாதது இலதெனில் கண்டிலம குற்றமிதில
கண்டதுபோல மறைகாட்டுவதும கண்டது ஒத்ததனுல
உண்டது கேட்கும உலோகாயதா இன்று மீறுவதே 12

[லோகாயதிகமத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை]

उक्तप्रकारத்தாலே निस्सारஙகளாய் வைத்து मन्दमति मोहन(க)ஙகளான बाह्यकुदृष्टि मतஙகளில முற்பட लोकायतिकसिद्धान्तத்தை अनुवदिத்து दूषिக்கிறோம.

[அவாகள கொளகைகளின ஸங்க்ரஹம]

அவாகள சொல்லுமபடி எது எனனில :—

(1) 'प्रत्यक्षமொனறுமேप्रमाणं அதுதனனிலும் करणदोषादिகளுள்ளது प्रमाणम அனறெனனுமிடம सर्वसंप्रतिपन्नं, (2) अनुमानादिகளிலே சிலவற்றை याहच्छिक संवादத்தாலே प्रमाणமெனறு भ्रमि

---

*(ப-ரை) கண்டது - தமமால ப்ரத்யக்ஷத்தில காணபபடுவதே, மெய - ஸத்யம, எனில - எனறு சொலலில, காணும - நமமால காதினுல கேட்டு ப்ரத்யக்ஷத்தினுல அறியப படட, மறையில - வேதத்தில, அறிவு - ஜ்ஞானத்தை, கணடோம - பாாத்தோம, கண்டதலாதது - கணணினுல ப்ரத்யக்ஷத்தில பாாககபபடாதது, இலது - இலலை, எனில - எனறு சொலலில, இதில - இநத வேதத்தில உணடாககப படட ஜ்ஞானத்தில, குற்றம - தோஷஙகளை, கணடிலம - நாம பாாகக விலலை, கணடதுபோல - ப்ரத்யக்ஷம ப்ரமாணம ஆனதுபோல, மறை காட்டுவதும - வேதம தெரிவிககும அாத்தமும, கணடது ஒத்ததினுல - ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு ஸத்ருசமாக இருபபதினுல, உணடது கேட்கும - முனபு சாபபிடபபட்ட வஸ்துககளை மறுபடியும கேட்கிற, உலோகாயதா - சாாவாககாகள, இனறு - இபபொழுது, மீறுவதே - உத்தத்தாகளாய வருகிறாாகளே.

க்கிறார்களதத்னே, இவற்றிலே சிலவற்றுக்கு प्रामाण्यंகொள்ளும் पक्षத்திலும அவற்றை प्रत्यक्षத்திலே अन्तर्भविப்பிக்கலாம (3) विषहरणादि मन्त्र यन्त्र चेष्टादि फल संवादं औषध अयः सूर्यचन्द्र कान्तादि न्यायத்தாலே यथा दर्शनं व्यवस्थितமாம. இ प्रत्यक्षத்தையும இதின் विशेषமான अन्वय व्यतिरेकदर्शनத்தையுமகொண்டு प्रवृत्त மான शास्त्रं लोकायतं, (4) लोकसिद्धानुमानं पृथक प्रमाण மானாலும अतीन्द्रियமில்லை இப प्रमाणஙகொண்டு அறிய வேண்டும अर्थ த்தை

1 'अथ लोकायतं-पृथिव्याप स्तेजो वायुरिति तत्त्वानि ।
तेभ्यश्चैतन्यं किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत् ॥'

(அத லோகாயதம-பருதிவயாப ஸதேஜோ வாயுரிதி தத்வாநி ।
தேபய: சைதநயம கிணவாதிபயோ மதஶகதிவத ॥)

என்று தொடங்கி सूत्रஙகளாலே बृहस्पतिசொன்னதை இவற்றை चार्वाकादि मुखத்தாலே भाष्यादि पूर्वकமாக प्रवर्तिப்பிப்பதும செய்தான. आकाशமும तत्त्वமாக संग्रहिக்கவுமாம सर्व संप्रतिपन्नஙகளாய प्रत्यक्षोपाय (सिद्ध)साध्यஙகளுமான अर्थकामஙகளாகிற पुरुषार्थஙகளு க்குமஅவற்றை प्रयोजनமாகப பற்றின नीति स्तेय काम शास्त्रஙகளுக் கும பொருந்தி இருக்கையாலும, लोकसिद्धஙகளில ஒருவருக்கும பிணங்க வேண்டாமையாலும், लोकोत्तीर्णஙகளைக கொள்ளாமை யாலே அவையடியாக बाधஞசொல்லவொண்ணாமையாலும 'यावज्जीवं सुखं जीवेत्' என்றுபோலே சொல்லும गुरूपदेशं पशुमृ गादिகளோடொக்க सर्वसामयिकாகளுடையவும் हृदयத்தைத தொட்டுப பாரத்தால ஒத்திருக்கைகயாலும, प्रबलतमமான இश्शास्त्र மே परमहितं, (5) कार्यஙகள போலே கண்டறியாத जाति विशेष

1 பிறகு லோகாயத மதம் சொல்லப்படுகிறது பூமி, ஜலம, தேஜஸ, காற்று என்றவைகள தத்வஙகள, ஒன்று சேர்நத இவைகளினால ஜ்ஞாநம உண்டாகிறது-ஒன்று சேர்நத கஞ்சா முதலிய வைகளினால மயக்கம முதலியவை உண்டாகிறதுபோலே

कर्तव्य विशेषादिகளைக்கட்டி கையிலுள்ள धनத்தை அழிக்கையும் कायक्लेशப்படுகையும், இரந்து உண்கையும், தலைபறியும் சடைகட்டும் போலே சொல்லுகிற दुःखसाधनங்களை सुखसाधनங்கள் என்கிற मिथ्यादृष्टिमूल मतान्तरங்கள் बुद्धिமான்களுக்கு उपादेयங்கள் அன்று. बुद्धि पौरुषहीनர்க்கு जीविகையாய் गतानुगतिकलोक वञ्चनार्थமாகையாலே राज्ञादि संकेत सिद्ध समयங்களைப்போலே அந்நாடு உற்றது பற்றி நிற்க प्राप्तं ; (6) शरीर प्राण वैश्वानरेन्द्रिय अवयव विशेष धातु विशेषादिகளையொழிய வேறொரு आत्माவும் உண்டாய் அவன் शरीरान्तरपरिग्रहंபண்ணும் என்னும் अर्थं மெய்யாகில்லன்றோ नरकादिகளுக்கு அஞ்சி परहिंसादिகள் தவிரவேண்டுவதும், तरुणी तांबूल शयनासनादि प्रत्यक्ष स्वर्गங்களை விட்டு परोक्षस्वर्गங்களைப்பற்ற பட்டினியும் உபபிலியு முதலாகப் படாதன படவேண்டுவதும், शरीरं आत्मा என்னுமிடம் 'स्थूलोहं, कृशोहं' इत्यादि सर्व संप्रतिपन्न प्रत्यक्ष प्रत्यय सिद्धं। இதத்தை बाधिக்கப்பாராததால 'अग्निरुष्ण:' इत्यादि प्रत्यक्षத்தையும் बाधिக்கலாம்படியாம். 'मम शरीरं' என்றது शिला पुत्रक शरीरादि व्यपदेश न्यायத்தாலே 'ममात्मा' என்றதோடொக்கும் ; (7) अचेतन परिणामத்துக்கு चैतन्यं கூடுமோ? என்னில், पृथिव्यादिகள் நாலும் ஒழிய வேறு ஒரு तत्त्वமில்லாமையாலும், இவற்றினுடைய यादृच्छिक संसर्ग विशेष दशैயிலே किण्वादिद्रव्य विशेष संसर्गावस्थैயில मदशक्तिபோலவும், மற்றும் विचित्र द्रव्यसयोगविशेषத்திலே विषरसायनादि शक्तिகளபோலவும், चूर्ण हरिद्रादि राग करक काठिन्यादिகளபோலவும், काल पाकादिகளாலே गन्ध रस रूप स्पर्शादि परिणाम विशेषங்களபோலவும், चित्ररूपंபோலவும், कण्टकतैक्ष्ण्य वक्रतादिகளபோலவும், स्वभाव विशेष वैभवத்தாலே चैतन्य सुखादि परिणामங்களும் அவற்றில तारतम्यங்களும் इष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थ प्रवृत्ति निवृत्तिகளும் உண்டாகின்றன, (8) चैतन्यंஎன்று ஒரு गुणமுந்தனையும் தவிர்ந்து चैतन्योत्पत्ति सामग्रीதன்னிலே सहकारिविशेषमूल प्रतिमाजल्पनादि न्यायத்தாலும்,

1 'पद्म संमीलन विकासवत् तद्विकारः'

(பத்ம ஸம்மீலந விகாஸவத் தத்விகார)

எனகிறபடியாலும், उच्छ्वास निश्वासोन्मीलन निमीलनादिகள் போலே மற்றுமுள்ள व्यापारங்களும உண்டாகிறனவாகவுமாம; (10) வெட்டி நாட்டின கொம்புகள் சில உய்யக் காண்கையாலும வேறு ஒரு चेतनाधिष्ठानंகூடாது पुण्य पापங்கள அடியாக शरीर परिग्रहமெனபாாக்கு मनुष्य तिर्यक्स्थावरங்களில उत्तरोत्तराधिक्य ததுக்கு विशेषहेतुசொலலவொணணாது, (11) இபபடி दुःखமும் पापफलமலலாமையாலே दुःख कारणங்களுடைய अत्यन्त निवृत्ति मोक्ष மெனபாாககு शरीरनिवृत्तिயே मोक्षமாம. महानन्दलक्षणமே मोक्षமென பாாககு सहस्रादि वाक्योक्तமே मोक्षமாம. विकल्प प्रामाण्य बाधादि களாலே गुणगुणिभेदभङ्गமாதல अहेतुक विनाशததாலே क्षणभङ्गமாதல निर्वचनायोग्यतादिகளாலே कार्यकारण स्वरूप भङ्गமாதல ग्राह्य लक्षणा योगादिகளாலே बाह्यार्थ भङ्गமாதல सर्वानुपपत्तिகளாலும सर्वशून्यत्वமாதல கொள்ளும पक्षங்களுககு ज्ञातृत्व कर्तृत्व भोक्तृत्वादि विशिष्टனை नित्यात्माவை இசைய வேணடாம ஆகையால धर्मा धर्मங்களைவிட்டு स्थावर तिर्यक्குகளபோலே अयत्न सिद्धமாயும स्वयत्न सिद्धமாயும வருகிற दृष्टभोगங்களை भुजिததது तुष्टனாயப போகவே யுளளது எனபார்கள., (13) இப पक्षததை प्रजापति विरोचन னுககு उपदेशिकக, அவனும் தன बन्धुககளுககெலலாம சொலல, இததை அசுராகளுடைய उपनिषதவெனறு वेदंதானே சொலலிறறு இதுबुद्धिமானகளுககு निदर्शनமான वेदगुरुவினுடைய मतமெனறு இரணடுபடியாலும இதற்குண்டான अन्वयததை वैदिका தாஙக ளும இசைந்தாாகள. जाबालिயும உடகிடநத लोकायत (मत)ததை ஓரளவிலே உமிழநதான. महाभारतததில कण्वाश्रम वर्णनததிலே

---

1 தாமரைப்பூவின முடிககொளவது மலாவது இவற்றைபபோல அநத விகாரம.

1 'लोकायतिक मुख्यैश्च'

(லோகாயதிக முக்யைஶ்ச)

என்று மற்றுள்ள सिद्धान्तिகளோடொக்க இவர்களையும் எடுத்தது. धर्मविरुद्धार्थकामங்களில் अनुतापமற निरन्तरप्रवृत्तராய जनानुरागमात्र प्रधानரானவர்களெல்லாம் இஸ் सिद्धान्तத்துக்கு समयिகள். (14) लोक व्यवहार सिद्धனான ईश्वरன் यथालोकं आराध्यன் வேறொரு वेष आचारादि लक्षणं வேண்டா ஆகையால் இஸ் सिद्धान्तं प्रमाणतर्क प्रत्यक्षाभ्युपगमங்களாலே प्रबलतमமென்பார்கள்.

இம்மதத்தை निरसिக்கும்படி சொல்லுகிறோம் :—

[ப்ரத்யக்ஷமொன்றுமே ப்ரமாணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

(1) இவர்கள் प्रत्यक्षமொன்றுமே प्रमाणமென்றது अनुपपन्नं. अनुमान आगमங்களாலும் ज्ञानं பிறக்கக் காண்கையாலும், இந்த ज्ञानं संशयरूपமாயிராமையாலும், இதுக்கு ஒரு बाधकं காணாமையாலும், विशेषेऽनुगमाभावादित्यादिகள் स्ववचन निरोधादिदूषितங்களாகையாலும் प्रत्यक्षத்துக்குப் போலே இவற்றுக்கும் प्रामाण्यமிசைய வேணும். இசையாதொழியில் प्रत्यक्षं தானும் प्रमाणமன்றிக்கே ஒழியும். अनुमानागमங்களிலே சில बाधितங்களாகக் காண்கையாலே மற்றுள்ளவற்றிற்கும் यादृच्छिकसंवादமேயுள்ளது என்னில்? இது प्रत्यक्षம் தன்னிலும் சொல்லலாம். प्रमाणान्तरங்களை இல்லை என்கிறவர்கள் தாங்களே, உண்டால் பசி கெடும் என்று போலே अनुमित्तु भोजनादिகளிலே प्रवृत्तियா நின்றார்கள். தங்களுக்கு प्रत्यक्षानुमान विषयமல்லாத நிலங்களிலே आप्तवाक्यத்தை विश्वसित्तु निश्शङ्कமாக धन व्ययादिகளைப்பண்ணா நின்றார்கள். ஓர் आप्तன் தங்களுடைய सिद्धान्तத்தைச் சொன்னானை

1. பார - ஆதி - 91 - 48 சார்வாக மதஸ்தர்களில் சிறந்தவர்களினாலும் (இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு அதிகாரிகள் நிரூபிக்கப் படுகிறார்கள்)

என்று கேட்டு அத்தை विश्वसितத்திரா நின்றார்கள். दृष्टार्थमन्त्र औषध शिल्प ज्योतिष निमित्तादि शास्त्रங்கள் अन्वय व्यतिरेकங்களால் அறியவொண்ணாத विषयங்களிலே निपुणனுக்கு संवादिக்கக்காணா நின்றோம் இப் प्रकारத்திலே पारलौकिक शास्त्रங்களிலும் अतिशङ्கை பண்ண வொண்ணாது. शङ्कமானனுக்கும்

1 ‘अस्ति चेत् नास्तिको हतः’

(அஸ்தி சேத் நாஸ்திகோ ஹத:)

என்கிற न्यायத்தாலே शास्त्रातिलङ्घनமுசிதமன்று.

2 ‘प्रत्यक्षा श्रुतिरर्थधीश्च’

(ப்ரத்யக்ஷா ஶ்ருதிரர்த்ததீஶ்ச)

என்கிற श्लोकத்தை இங்கே पठिப்பது.

[அநுமானம் ப்ரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

(2) अनुमानागமங்களை प्रत्यक्षத்திலே अन्तर्भवि(ப்பி)க்கலாம் என்றதுவும் बाह्येन्द्रियமில்லாத दशையிலே स्मृतங்களான लिङ्गादिகளாலே प्रमिति பிறக்கக் காணகையாலும், सर्व साधारण मनो व्यापारं सहकारिमात्रமாகையாலும், परंपरया प्रत्यक्षमूलதையைக் கொண்டு இவை प्रत्यक्षान्तर्गतமென்பார்க்கும் இவை காட்டின अर्थங்கள் இசைய வேண்டுகையாலும் अनुपपन्नं.

[மந்த்ராதிகள் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(3) विषहरण मन्त्रादिகளில் अन्वय व्यतिरेकार्हं विषयமுண்டென்னுமிடம் சொன்னோம்

---

1 தெய்வம் இருந்ததேயாகில் தெய்வம் இல்லை என்றவன் கெட்டான்

2. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-5 வேதம் (காதினால் கேட்கப்படுகிற படியினால்) (காதுக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும், அதன் அர்த்தமும் ப்ரத்யக்ஷமாய் அறியமுடிகிறது.

अर्थकामங்களை प्रयोजनமாககொண்டு प्रवृत्तமான नीतिशास्त्र முமं अनापத்தில धर्मविरुद्ध विषयத்தை अभ्यनुज्ञै பண்ணுது, स्तेय शास्त्रமும,

1 ' असाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यस्संप्रयच्छति '

(அஸாதுபயோऽாததமாதாய ஸாதுபய : ஸமபரயசசதி)

2 'प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कः '

(பரஸஹய விததாஹரணம ந கலகঃ)

எனகிறபடியே क्षत्रियादिகளுககு परकालादि न्यायதகாலே धर्मोपयुक्त மாக प्रवृत्तं । कामशास्त्रமும் स्वदारसन्तोषार्थமாக

3 ' धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोस्मि भरतर्षभ '

(தாமாவிருததோ பூதேஷு காமோஸமி பரதாஷப)

எனகிற पापरहित कामोपयुक्तமாகையாலுமं, अदृष्टपञ्चपुरुषपरस्त्री विषय निषेधादिகள சொலலுகையாலும, पारदारिकமும स्वदाररक्षणाद्युप युक्तமாகையாலும धर्माविरुद्धமெனறு निर्णयிததாாகள.

(4) "लोकसिद्धங்களில ஒருவருககும் பிணஙக வேணடா" எனறது पक्षान्तरங்களுககும तुल्यं । लोकोत्तीर्णங்களாக கொளளா மையாலே அவையடியாக बाधकமில்லை எனகிற செடடுச சொலலில सर्व परित्यागियான माध्यमिकனுககே विजयமாம.

---

1. துஷ்டாகளிடமிருநது பணததை கரஹிதது ஸாதுககளின பொருடடுக கொடுககிறுன

2 பாரதம - ஆதி 1-301 பலாதகாரம செயது பணததை அப ஹரிபபது தோஷமலல

3 கீதை—7-11. ஓ' அாஜுஜுந, பராணிகள இடததில தாமத் துறகு விரோதம இலலாத காமமாக இருககிறேன

सर्वहृदयसंङ्गतार्थकथनं என்றது निपुण बुद्धि सङ्गतியிலலாமை யாலே असिद्ध । लोकायतिகன தானும अदृष्टமுணடாகில செயவது என? என்று உள அஞசியிருககும

[அதீநதரியவிஷயமிலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம]

(5) ब्राह्मणक्षत्रियादि जाति विशेष गो महिषादि जातिகளபோலே காணவொணணாதிருகக இவறறைத துவககி வருகிற विधिகள प्रमाणமாமபடி என? என்றதுவும अनुपपन्नं । अबाधितानादि परिग्रह परंपரையாலே आगोपालं प्रसिद्धமான जातिविभागததை अपह्नविகக (अपलपिகக) வொணணாமையாலும,

1 'अनादौखलु संसारे'

(அநாதௌகலு ஸமஸாரே)

इत्यादिகளிறபடியே சில विषयஙகளிலே विप्लवமுணடானாலும अनुपप्लुतवर्ग अनन्तமாகையாலும, संसारததில सर्वोपप्लवशान्तिபிறநது மேலும் चातुर्वर्ण्यादि व्यवस्थित सृष्टियுணடாகையாலும वर्णादि व्यवस्थै க்குககுறையிலலை.

2 'कस्यदोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीड्यते'
केनदुःखं न संप्राप्तं सुखं कस्य निरन्तरं'

(கஸயதோஷ: குலே நாஸதி வயாதிநா கோ ந பீடயதே।
கேந துக்கம ந ஸமபராபதம ஸுகம கஸய நிரநதரம்)

---

1 அநாதியான ஸமஸாரததில

2 எனுடைய வமசததில தோஷம இலலை' எவன ரோகத தினால பீடிககபபடுவதிலலை' எவனால துககமானது அடையபபட விலலை' எவனுக்கு ஸுகமானது இடைவிடாமல இருககிறது?

इत्यादिகளுக்கு परपरिवादादि निवृत्तिमात्रத்திலே तात्पर्यं । गन्ध विशेष पयः प्रकरणादि लिङ्गसहकृत प्रत्यक्षத்தாலே घृतरत्न विशेषादि जातिகளைக் காணுமாப்போலே ब्राह्मणत्वादि जातिகளையும் காணலாமென்று निर्वहिப்பார்கள்.

1 'तमश्शूद्रे रजः क्षत्रे

(தமஸ் ஶூத்ரே ரஜ க்ஷத்ரே)

इत्यादिகளிற்படியே शारीरगुणत्रय तारतम्यलक्षण जाति पक्षத்தில் वार क्रमादिகள்போலே अबाधित परिग्रहादिகளே प्रमाणமாம். मनुष्यत्व जाति யொழிய अवान्तर जातिயுண்டாமாகில் अनुलोम प्रतिलोम संकीर्णोत्पत्ति घटिக்கும்படி என்? என்னில், अश्वत्थ गर्दभत्व गोमायुत्व सारमेय त्वादि जाति भेदங்களுண்டாயிருக்க विजातीय संसर्गத்தாலே वेसरा द्युत्पत्तियுண்டாமாப்போலே संकीर्णोत्पத்திக்கு विरोधமில்லை. वैदिक मार्ग बहुविधनियम क्लेशोत्तरமாய पित्रादि क्रमेण प्रवृत्तமாய போருகை யாலே बुद्धिपौरुष हीनजीविகை என்றும், गतानुगतिकलोक वञ्चनार्थ மென்றும் शंकिக்கவொண்ணாது. अनादि वेदमूलமாக अविच्छिन्न संप्रदायமான நடப்பை ஒருவன் கட்டின இடங்கை வலங்கை போலேயாக்கி உற்றது பற்றென்னவுமொண்ணாது.

[ஆத்மா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

6 शरीरமே आत्मा என்றதுவும் अनुपपन्नं ।

2 'अवयवितयेदं कुर्वाणैः' ।

(அவயவிதயேதம் குர்வாணை:)

என்கிற श्लोकத்தின்படியே शरीरं पाञ्चभौतिक पाणि पादादि संङ्घातமாய்

---

1 26-ம் பக்கம் பார்க்க.

2 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-4 (சரீரமானது) அவயவங்களுடன் சேர்ந்திருப்பதினால் 'இது' என்று அறிகிற வெளி இந்திரியங்களாய (ஜீவாத்மாவிற்கு ஆதேயமாயும் ப்ரகாரமாயும் தோன்றுகிறது)

இது என்னுடைய शरीरं என்று தன்னில் வேறுபாடு தோற்றுவதாய, चक्षुरादिकरणங்களுக்கு विषयமாய चक्षुरादिकरण संयोगமில்லாதபோது தோற்றுதிருக்கையாலும், ज्ञाதாவான आत्मा एकरूपனாய सर्वावयवप्रदेशத்தில் सुखादिகளுக்கு प्रतिसन्धाताவாய अहं बुद्धि विषयமாய बाह्येन्द्रियங்களால் தோற்றுதே समाहितனுக்கு करणங்களுடைய प्रत्याहरणदशैயிலும் காணலாயிருக்கையாலும், देहத்தில் காட்டில் இவனுக்கு வேறுபாடு தோற்று நிற்க, காய்ந்த இரும்பில் तेजஸ்ஸைக்காண்கிறவன் இரும்பு சிவந்தது, உஷ்ணமாயிருந்தது என்கிறாப்போலே संसर्गविशेषத்தாலே, 'स्थूलोऽहं' इत्यादि प्रत्यय व्यवहारங்களும் உண்டாகின்றன. दीपैक्य प्रत्यभिज्ञादिகள்போலே अन्यथासिद्धि संभावனையுள்ள प्रत्यक्षங்களை 'अग्निरुष्णः' इत्यादि प्रत्यक्षங்களோடொக்கச் சொல்ல வொண்ணாமையாலே अनन्यथासिद्ध व्यतिरेक प्रत्ययத்தாலே देहात्मभ्रमं बाधितமாம்

'मम शरीरं' என்கிற प्रत्ययத்துக்கு बाधितान्यार्थமான, शिलापुत्रक शरीरादि दृष्टान्तம் अनुपपन्नम्। 'ममात्मा' என்கிற இடத்தில் आत्मशब्द स्वरूप पर्यायமாகையாலே, 'मम गृहं' என்னுமாப்போலே अर्थान्तरத்தைக் காட்டுகிற शरीरशब्दத்துக்கு दृष्टान्तமாகாது. प्रत्यक्षविरुद्धங்களில் अनुमानागम प्रवृत्ति கூடாதென்னுமது दोषशङ्कानर्ह प्रत्यक्ष विषयம்

[ப்ருதிவ்யாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதந்யம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(7) पृथिव्यादिகளொழிய வேறொரு तत्त्वமில்லை என்றதுவும் यथासंभवं प्रमाणங்களாலே तत्त्वान्तरங்களும் सिद्धिக்கையாலும் अतीन्द्रिय विषयங்களில் योग्यानुपलम्भबाधமில்லாமையாலே शास्त्र प्रवृत्तिகூடுகையாலும் அவற்றை இசையாதொழியில் இசைந்தவை தன்னையும் தள்ளலாம்படி நிற்கையாலும் अनुपपन्नம்

(8) योग्यायोग्यविभागமற அनुपलम्भमात्रத்தாலே वस्तुவை இல்லை என்பார்களை,

1 'गृहाद्बहिर्गतश्चार्वाकस्सोरस्ताडनं शोकविकलो विक्रोशेत्'

(க்ருஹாத் பஹிர்கதஶ்சார்வாகஸ் ஸோரஸ்தாடநம் ஶோகவிகலோ விக்ரோசேத்)

என்று उपलक्षिத்தார்கள்.

[அவைகளே இதர வ்யாபார காரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(9) भूतचतुष्टय संयोगविशेषத்தாலே किण्वादि संयोगத்தில் मदशक्त्यादिகள்போலே चैतन्यगुणं பிறக்கிறது என்றதுவும் प्रत्येकसमुदायादि विकल्पத்தாலே दूषितम्। शरीरावयवங்களையெல்லாம் தனித்தனியே चेतनங்கள் என்னில் ग्रामसमाधियாய परस्परगृहीत प्रतिसन्धानமும் கூடாதே परस्परोपकार नियमமுமில்லையாம், இவற்றாலே अवयविயென்றொரு द्रव्यान्तरं பிறக்கும் என்று वैशेषादिகள் சொல்லும் अर्थं संप्रतिपन्नोपादानावस्था विशेषமொழிய अपूर्वமாக வருவதொரு द्रव्यविशेष प्रत्यक्षादिகளாலே सिद्धियாமையாலும், अनन्यथासिद्ध प्रत्यभिज्ञाबलத்தாலும் निरस्तம் अवयविகொள்ளுவார்க்கும் अवयवगत विशेषगुणங்களில்லாதபோது अवयविயில் विशेषगुणं பிறக்க प्राप्तियில்லை. मदशक्ति विषशक्त्यादिகளும் चूर्णहरिद्रादि संयोगजरागமும் करक काठिन्यமும் रूपरसादि विचित्र परीणामமும் पाकादि निमित्तविशेषங்களாலே प्रत्यवयवं பிறந்தன என்னுமிடம் उपलंभयुक्त्यादिसिद्धம்.

[சேதநாந்தர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

व्यवस्थितरूपங்களான अवयवங்களில் இல்லாத विचित्र रूपं अवयविயில் வந்தபடி என்? என்னில், यथादर्शनं अवयवगतरूप विशेषங்களாலே अवयविயிலே रूपविशेषं பிறக்கிறது என்று இவ்வளவும் கொள்ள வேணும். अवयवसङ्घात மொழிய अवयवि இல்லை என்கிற पक्षத்தில் अवयवगत सितरक्तादि समुदाय மொழிய வேறொரு चित्ररूपமென்பதொன்றில்லை. இத்தாலே पाणि पादादि संघातமே

1 தன்வீட்டிலிருந்து கிளம்பிப்போன சார்வாகன் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் ஒன்றும் தெரியாதவனாய் அழட்டும்

ஆத்மா என்னும பக்ஷத்திலும प्रत्येक समुदायादि विकल्पदोषं तुल्यமென னுமிடம सिद्धं । இதர்க்கு

1 'पिण्डः पृथग्यतः पुंसः शिरःपाण्यादि लक्षणः'

(பிணட: பருதகயத: புமஸ: ஶிர:பாணயாதி லக்ஷண:)

इत्यादि महर्षि वाक्यஙகளிலும अभिप्रेतं (सिद्धं)। देहात्मवादத்துககு

2 'नान्यदृष्टं स्मरत्यन्यो नैकं भूतमपक्रमात् ।
वासनासंक्रमो नास्ति न च गत्यन्तरं स्थिरे ॥'

(நாநய தருஷடம் ஸமரதயநயோ நைகம பூதமபகரமாத ।
வாஸநா ஸஙகரமோ நாஸதி ந ச கதயநதரம ஸதிரே ॥)

इत्यादि न्यायाचार्योक्त दूषणஙகளு கணடு கொளவது. हेतु फल भावமிலலை எனனுமவனுககு

3 'तेभ्यश्चैतन्यं'

(தேபயஶ சைதநயம)

எனறதுவும अनुपपन्नம ।

कण्टक तैक्ष्ण्यवक्रतादि दृष्टान्तமும संनिवेश वैचित्रीमात्रத்துககு उदाहरणமாம. அலலது अहेतुकोत्पत्त्यादिகளுககு निदर्शनமாக மாட

1. விஷ்ணுபுராணம 2-13-89 தலை, கை இவை முதலிய வறறை லக்ஷணமா வுடைய ஸரீரம ஜீவாதமாவை விட ஏநதக கார ணததினால வேறுபடடதோ

2 வேறு ஒருவனால பாரககப்படடதை மறறொருவன ஸமரிப திலலை முன க்ஷணததில இருநததும அடுதத க்ஷணததில இருபபதும் ஒனறனறு. முன க்ஷணததில இருநதது நசிததுவிடடபடியால ஒன றின வாஸனை மறறொனறில போய ஒடடாது ஸதிரமான ஆதமா இருகக மறறொரு கதியும சொலல இயலாது.

3. 94-ம பககம பாாகக.

டாது. அங்கும் कार्यविशेषानुगुण कारणविशेषங்களுண்டு. भावाभाव रूप सर्व कार्यங்களுக்கும் कादाचित्क स्वभावमात्रத்தை अवलंबित्து ஒரு वस्तुवुक्कु कारणत्वं परमार्थமாகில் नीलादिகளைப்போலே 'सर्वं प्रति स्यात्' என்னுமிது स्वाभाविकமாகில் 'सर्वदा सर्वं कार्यं कुर्यात्' என்றும், औपाधिकமாகில் उपाधि தன்னிலும் स्वाभाविकत्वौपाधिकत्व विकल्पத்தாலே अतिप्रसङ्ग अनवस्थैகள் வருமென்று कार्य कारण भावத்தை அழிக்கச்சொல்லும் तर्कங்கள் मूल शैथिल्यादि दूषितங்களாகையாலே तर्काभासங்கள், उभयान्तवत्துக்களாய்த் தோற்றுகிற पदार्थங்களுக்கு अवधिनियामकமில்லாதபோதும் இவை नित्यங்களாதல் तुच्छங்களாதலாக வேண்டுகையாலும், व्यक्तिमात्रத்திலே कार्य कारण भाव नियमं சொன்னால் अतिप्रसङ्गादि दोषं வருகையாலும், विशिष्ट व्याप्तियில் व्यक्ति विशेष नियमं यथादर्शन व्यवस्थितமாகையாலும், இங்ஙன் இசையாதபோது

1 'तेभ्यश्चैतन्यं'

(தேப்யச்சைதந்யம்)

इत्यादि स्वसिद्धान्त स्वाभ्युपगम स्ववचन स्वप्रवृत्ति विरोधங்கள் வருகையாலும், சில उपपत्तिகளாலே परपक्षத்தைக் கழித்துத் தங்கள் सिद्धान्तத்தை साधिக்கையாலும் निरस्तம். यथालोकं इष्टानिष्ट प्राप्ति परिहारार्थ प्रवृत्तिகளை இசைந்து, लोकविरुद्धமாக कार्यकारण भावமில்லை என்றால், वाद प्रवृत्त्यादिகளும் घटियாதிறே. चैतन्यसामग्रीमात्रத்தைக் கொண்டு चैतन्यं தன்னையும் கழிக்கும் पक्षं उपलम्भविरुद्धं चैतन्य सामग्रियில் प्रकाशமன்றிக்கேயிருக்க चैतन्य प्रकाशமுண்டென்னுமிடம் स्वप्न जागरங்களில் आदिम प्रत्ययங்களிலும் अनिरूपित स्मृत्यादिகளிலும் காணலாம். प्रतिमाजल्पनமும் देवासुरादि जीवावेश(विशेष)த்தாலேயாதல் सर्वकर्माराध्य सर्वेश्वर संकल्पविशेषத்தாலேயாதல் வருகிறதாகையாலே அங்கும் चैतन्यमूलत्वं உண்டு. இத்தாலே पद्म संमीलन निश्वसादि दृष्टान्तமும் निरस्तं ।

---

1 94-ம் பக்கம் பார்க்க.

(10) வெட்டி நாட்டின கொம்பு உய்யுமிடத்தில க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாந்த்யத்தாலே கர்மாநுரூபமாக வேறொரு சேதநாதிஷ்டாநம் கடிக்கும் (கூடும்) ஸ்தாவராதிகளுடைய ஆதிக்யம் பாபகர்மங்களுடைய ஆதிக்யத்தாலே கூடும் இது தேஹாத்ம பாவாதிகளுக்கு உபபாதகம் ஆகாது.

[சரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(11) இப்படி ஶரீராதிரிக்தனாய் புண்ய பாப மூல ஸுகதுஃக போக்தாவான ஆத்மா ஸித்திக்கையாலே ஶரீரநிவ்ருத்திமாத்ரமாதல் ஶரீராநந்த விஶேஷமாதல் மோக்ஷமென்றதுவும் நிரஸ்த ।

[தாமாதாம பலங்கள் இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(12) ப்ரதிநியத த்ருஷ்டஸாமக்ரீ ப்ரவாஹத்தாலே ஸர்வமும் நிர்வஹிக்கலாயிருக்க ஸுகதுஃகாஸாதாரண காரணங்களாக தர்மாதர்மங்களைக் கொண்டால் கல்பநா கௌரவமுண்டாம் என்றதுவும் நித்யாகம ஸித்தத்தில் பாத மில்லாதாப் போலே கல்பனையுமில்லாமையாலே நிரஸ்தம் ॥ அத்ருஷ்டமென்றொன்று கொள்ளப் பார்த்தால் த்ருஷ்ட ஸாமக்ரியுண்டாயிருக்கச்செய்தே கார்யம் பிறவாதேயொழிய வேண்டாவோ? என்னில், இது ஶாஸ்த்ரஸித்த ப்ரஹ்லாத ஹநுமதாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலும் ஶபத விஶேஷாதிகளிலும் கண்டபடியாலே இஷ்டப்ரஸங்க(மா)ம் ப்ரத்யக்ஷாநுமான லௌகிகாகமங்களுக்கு ஒரு ப்ரகாரத்தாலே அர்த்தஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கும், நித்யாகமத்துக்கு உத்ஸ்வப்நாயித வாக்யத்துக்குப் போலே புருஷாஶய தோஷமில்லையேயாகிலும் அர்த்தஸம்பந்தங்கூடும்படியென்? என்னில் பதங்களுக்கு ஸ்வபாவ ஶக்தியாலே வ்யுத்பத்தி ஸித்த பதார்த்தஸம்பந்தம் ப்ரதிஷ்டிதம் இப்பதங்கள் ஆகாங்க்ஷாஸந்நிதியோக்யதைகளுள்ள போது விஶிஷ்ட போதகங்களுமாம். இப்படி ஸம்பந்தம் இசையாதபோது இவையடியாக விஶிஷ்ட ஜ்ஞாநம் பிறவாதொழிய வேணும்.

இப்படிப் பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு கரண தோஷ பாதக ப்ரத்யயங்கள் கூடாமையாலே ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞாநத்துக்குப் போலே ப்ராமாண்யங்கொள்ளக் குறையில்லை ஏகதேஶவர்த்தி புஷ்பபலாதிகளாலே வ்ருக்ஷாதிகளிலே புஷ்பி

ஸ்தநாதி வ்யபதேசம் போலே ஶரீரைகதேஶவர்த்தி ஜ்ஞானத்தாலே வ்யபதேஶ (ஶரீர)த்திலே ஜ்ஞாத்ருத்வ வ்யபதேஶமென்று சார்வாகர் சொல்லுமதுக்கும்படிக்கொரு ப்ரத்யக்ஷமில்லை த்ருஷ்டாந்த மாத்ரத்தாலே அபிமத ஸாதனம் பண்ணப்பார்த்தால ப்ரமாண நிரபேக்ஷமாக ஸர்வர்க்கும் ஸ்வபக்ஷஸித்தியுண்டாம் ஸ்தூல பிண்டத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மைகதேஶத்திலே சைதன்யமென்னப்புக்கால் அது ஶரீரைக தேஶத்திலேயோ ஶரீராதிரிக்த த்ரவ்யத்திலேயோ வென்று நிஶ்சிதமாகக் காட்டவல்லதொரு ப்ரத்யக்ஷமாதல், அனுமானமாதல் இல்லாமையாலே ஸாதக பாதக ப்ரமாணாந்தரரஹித விஷயத்தில் ஸ்வதந்த்ரமான ஶாஸ்த்ரமே ஶரணம்

இப்படி ப்ரத்யக்ஷோபபத்தி ஶாஸ்த்ர பலத்தாலே அனேக ஸமுதாயாத்மகமான ஶரீரம் ஆத்மாவாகமாட்டாதென்ற ந்யாயத்தாலே ப்ராண வைஶ்வானராத்ம வாதமும் தத்தோத்தரம் சில க்ஷுத்ரயோகிகளும் ப்ராணாதீனமான விசித்ர கார்யங்களைக்கண்டு ப்ராணவாயுலே ஆத்மாவென்று ப்ரமிப்பார்கள். ஆத்மவிஷயத்தில் ப்ராண ஶப்தம் ப்ராண ப்ருத்வாதி நிபந்தனம். என்னுடைய ப்ராணன் என்கிறப் போலே நான் ப்ராணன் இத்யாதி ப்ரதீதி ப்ரஸங்கமுமில்லை இக்கட்டளையிலே இந்த்ரியாத்ம வாதமும் நிரஸ்தம். இந்த்ரியங்கள் நியத விஷயங்களாயிருக்க, இவற்றாலே தனித்தனியே அனுபூத ஸர்வ விஷயங்களையும் ஒருவன் ப்ரதிஸந்தானம் பண்ணுகையாலே பலவாயக் காரணங்களும் தோற்றுகிற விவற்றை யென்னுடைய கரணங்கள் என்றொருவன் கரண புத்தி பண்ணுகையாலும் இந்த்ரியங்களொன்றும் அனுபவிதாக்களாகமாட்டாது அவற்றை ஆத்மா வென்றால் அனுபவித்த சக்ஷுராதீந்த்ரியங்கள் நஷ்டமானபோது அவவிந்த்ரியத்தால் அனுபூதத்தை ஸ்மரிக்கை தவிர ப்ரஸங்கிக்கும் அன்யகுணம் அன்யத்தில் போகாமையாலே வாஸனா ஸங்க்ரமம் கூடாது. ம்ருகமத புஷ்பாதி வாஸனை போலே அவயவ ஸங்க்ராந்தியாலே வாஸனையென்னில், அதிப்ரஸங்கம் வரும். மாதாபிதாக்களுடைய அவயவ ஸங்க்ராந்தியால் புத்ரனுக்கு ஸ்ம்ருதி பிறக்கிறதில்லையிறே ஆகையால் பலவாயக் கரணங்களாய் தோற்றுகிற சக்ஷுராதிகளில் காட்டில் வ்யதிரிக்தனை ஆத்மா ப்ரத்யக்ஷன். கண் காணாநின்றது, செவி கேளாநின்றது என்றுப் போலே சொல்லும் வ்யபதேஶங்கள் உபசாரத்தாலே என்னுமிடம் என் கண்காணாநின்றதென்கையாலே ஸித்தம்.

सत्यतपாவின வாக்யம் शरणागत रक्षणाभिसंधियாலே अन्य परं सर्वं शरीर व्यापियாயிருப்பதொரு इन्द्रियமே प्रदेश भेदங்களாலே शब्दादिகளை ग्रहिக்கிறதென்னும் पक्षத்தில் अनुभविता ஒரு शरीरத்தில் ஒருவனென்மையும், அவனுக்கு प्रदेश भेदங்கள் उपकरणங்களாமை யும் கொள்ள வேண்டிவரில் இக்கல்பனையில் காட்டில், கண்ட प्रमाणा नुशरणம் उचितम् ॥

प्रति नियत व्यापारங்களான वागादिகளையெல்லாம் ஒருவன் व्यापरिப்பிக்கையாலே, आत्मा कर्मेन्द्रियங்களிலும் வேறுபட்டவன், सर्व विषय साधारणமான मनஸ்ஸு सर्वेन्द्रियार्थ प्रतिसन्धानं பண்ணுகிற தென்னும் पक्षமும் निर्मूलம் । प्रतिसन्धाताவான आत्मा सिद्धिத்தால் இவனுக்கு संकल्पादिकरणமாக शास्त्रसिद्धமாதல் कल्पितமாதலாய் வரு கிற मनஸ்ஸை இதுக்குக் करणियாய்த் தோற்றுகிற आत्माவென்கை கூடாதிறே मनஸ்ஸு என்றொரு करणமும் இதுக்குக் करणियாயிரு ப்பதொரு आत्माவுமுண்டோ? बुद्धि विशेषமேயன்றோ मनஸ்ஸாவது? இப்बुद्धि विशेषं நான் என்று தோற்றுகையாலே இதுதானே आत्मा வாம் அத்தனை என்று ज्ञानात्मवादिகளான चार्वाकादिகள் சொல் லுவார்கள். இப்பக்ஷத்தில் क्षणिकமாகவாதல் अनुवृत्तமாகவாதல் கொள்ளுகிற ज्ञानमात्रத்துக்கு ज्ञातृत्वமில்லாமையாலே पूर्व ज्ञानத் தாலே अनुभूतமான விஷயத்தில் प्रत्यभिज्ञैயும் स्मृतिயுமனறிக்கே யொழிய प्रसंगिக்கும். सन्तानैक्यादिகளுக்கு दूषणं बौद्धभङ्गத்திலே சொல்லக்கடவோம். बौद्ध विशेष पक्षத்தில் போல இவர்கள் पक्ष த்திலும் सुषुप्तिदशैயில் ज्ञानமில்லாமையாலே सन्तानैक्यங்கொள்ள प्रसंगமில்லை पूर्व ஜாகரத்தில் संस्कारத்தாலே उत्तर जागरारंभத்தில் ज्ञानं பிறக்கையாலே सन्तानैक्यादिகள் निर्वहिக்கலாமென்னவு மொண்ணாது संस्कारத்துக்கு आश्रयமாயிருப்பானொரு स्थिरனான आत्माவுண்டாகிலிறே இப்படிச் சொல்லலாவது. स्थिर மான हृदयादि प्रदेश विशेषं सस्कारங்களுக்கெல்லாம் धारकமாய संस्कार कोशமென்று பேர் பெற்றிருக்கிறதென்னில்? அது தானே ज्ञाताவாய आत्माவாகப் प्राप्तம். அப்படிக் கொள்ளுகை ज्ञानात्म वाद த்துக்குச் சேராது. हृदयाद्यवयव विशेषத்துக்கு ज्ञातृत्वமும் सस्कारादि

योगமும் கொள்ளப் பார்த்தால், இப்படிக் காணுதொரு विचित्रार्थத்தைக் கட்டுமதில் कारण दोषादिகளில்லாத शास्त्रஞ்சொன்ன கட்டளையே கொள்ள प्राप्तம். आत्मा ज्ञाताவாய்த் தோற்றுகையாலும் என்னுடைய ज्ञानமென்று தன்னில் காட்டில் ज्ञानं பிரியத் தோற்றுகையாலும் அதுக்கொரு बाधं காணாமையாலும் ज्ञानमात्रமே आत्माவென்கை தாங்களிசைந்த प्रत्यक्ष प्रमाण विरुद्धम् । मरण कालத்தில் ज्ञानविच्छेदமே आत्म विनाशं என்கிற இவன் मरणத்தில் आत्म नाशத்துக்கு அஞ்சுமாப் போலே सुषुप्ति வருகிறதென்று भयப்பட प्राप्तம் । இங்ஙனன்றிக்கே सुषुप्तिயாலே தனக்கு विश्रमादिகள் பிறந்து பின்பு தான் प्रवुद्धனாய் सुखமே இருப்பானாக நினைத்திறே लोकायतिकனும் सुषुप्तिயை ஆசைப்படுகிறது. இப்படி ஆத்மாவுக்கு स्थिरत्वं प्रत्यक्षத்தாலும் शरीरान्तरानुवृत्तियுண்டென்னுமிடம் वीतराग जन्मादर्शनத்தாலும் नित्यனென்னுமிடம் शास्त्रத்தாலும் அறியலாம். இவ்வாत्मा देहादि विलक्षणனென்னுமிடம் युक्ति निरपेक्षமாக दुस्त्यज प्रामाण्य श्रुति तदर्थापत्तिகளாலும் (ஸித்திக்கும்) सिद्धम्. व्यतिरेक प्रत्ययादि बलத்தையிசைந்து आत्माவை देहावधि प्रळयावधि मोक्षावधिயென்று சொல்லும் पक्षங்களும் श्रुत्यादि बाधितங்களாம். एक देहावधि என்கிற पक्षं शंकिक्கப்பெறுமோ? வென்னில்

1 'स एव तु कर्मानुस्मृति शब्द विधिभ्यः'

(ஸ ஏவது கர்மாநுஸ்ம்ருதி ஶப்தவிதிப்ய:)

என்கிற अधिकरणத்திலே सुप्तोत्थितனையக்கப்பட आत्मान्तरமென்று शंकित्துப் परिहरिக்கக் கடவதானால் देहावसानத்தில் आत्म नाशं சொல்லுவார் पक्षத்தை शंकित्துப் परिहरिக்கத் தட்டில்லை. श्रुतिயிலே 'परलोकத்தில் என் உள்ளமையும் இல்லாமையுமறிவாராரென்றும்', प्रेतனானால் अर्थसंज्ञैயில்லையென்றும், विज्ञानघनனான आत्माவே

1 சாரீரக ஸூத்ரம்—2-3-29 அந்தத் தூங்கினவன் தானே (எழுந்திருக்கிறான், ஏனெனில்) தூங்கினவனால் செய்யப்பட்ட புண்ய பாபகர்மங்கள் அவனாலேயே அனுபவிக்கப் படவேண்டும், ஜ்ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ளுதல், அதாவது தூங்கின நான் விழித்துக் கொண்டேன் என்று அநுஸந்தித்து, ச்ருதியில் முன்பு தூங்கினவன் எப்படித் தூங்குவதற்கு முன்னால் இருந்தானோ அப்படியே விழித்துக் கொண்டபிறகும் ஆகிறான் விதிகள் இருப்பதினால் ப்ரதிதினமும் தூங்கும்பொழுது மோக்ஷம் வந்துவிட்டால் அதை அடைய உபாயங்களை விதிக்கும் சாஸ்திரங்கள் நிஷ்ப்ரயோஜனங்களாகும் என்றபடி

இப்भूतங்களோடொக்க எழுந்து இவை नशिக்கும்போது தானுமொக்க नशिக்கிறானென்றும் சொல்லுகையாலும் பிறந்தான் இறந்தானென்கிற லோக व्यवहार स्वारस्यத்தாலும், आत्माவுக்கு प्रति शरीरं उत्पत्ति नाशங்களைக்கொள்ள வேண்டாவோ? என்பார்கள் श्रुति மூலமாக இப்பक्षங்கொள்ளப் பார்த்தால் श्रुति தானே नित्यனான आत्माவுக்கு शरीर परंपरा योगத்தைச் சொல்லுகையாலும்,

1 'वासांसि जीर्णानि'

(வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி)

इत्यादिகளான उप बृंहणங்களாலும் இப்प्रमाणங்களுக்கनुगुणமாக प्रेक्षावान्கள் பண்ணுகிற निर्बाध निरुपाधिक पार लौकिक प्रवृत्तिகளுக்கு निष्प्रयोजनत्व, दृष्ट प्रयोजनत्वங்கள் கூடாமையாலும் शरीरावसानத்தில் आत्म नाशं சொல்லிற்றாகத் தோற்றுகிற श्रुतिகளுக்கு अवस्था विशेषத்திலே तात्पर्यं கொள்ள प्राप्तம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது आत्म नित्यत्वஞ்சொல்லுகிற श्रुतिகள் போலே இश्रुतिகள் தானும் प्रमाणமன்றிக்கே யொழிகையால் இது மூலமாக இவர்களுக்கு स्वपक्षம் முடியாது

लोक वेदங்களில் आत्माவினுடைய उत्पत्ति नाश व्यवहारं शरीरोत्पत्ति विनाशादिகளையிட்டு विशिष्ट वेषத்திலே प्रवर्तिக்கிறது. ஆனாலும்

2 'प्रकृति र्या मयाऽऽख्याता व्यक्ताव्यक्त स्वरूपिणी ।
पुरुषश्चाप्युभावेतौ लीयेते परमात्मनि ॥'

(ப்ரக்ருதிர்யா மயாऽऽக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்த ஸ்வரூபிணீ)
(புருஷஶ் சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மனி)

---

1 கீதை—2-22 கிழிந்துபோன வஸ்திரங்களை (விட்டுவிட்டு புதிய துணிகளை எடுத்துக் கொள்வதைப் போல பழைய சரீரம் போய் புதிய சரீரம் வருகிறது)

2. 28-ம் பக்கம் பார்க்க

इत्यादिகளாலே आत्माவும आप्रळयस्थायियाம் அததனையன்றோ ? என்பார்கள். அப்போது

1 'प्रकृति पुरुषं चैव विद्धयनादी उभावपी'

(பரக்ருதிம புருஷம சைவ விதயநாதீ உபாவபீ)

इत्यादि प्रमाणங்கள विरोधिக்கையாலும் இங்கு प्रवाहनित्यत्वं विवक्षित மென்ன வேண்டும்படிக்கொரு प्रबल बाधकமில்லாமையாலும் क्षेत्रज्ञர்க்கு उत्पत्ति नाशங்கள கொண்டால ईश्वरனுக்கு वैषम्य नैर्घृण्य प्रसंगं परिहरिக்கவொண்ணாமையாலும,

2 'कर्मभिः भाविताः पूर्वैः'

(காமபிः பாவிதா: பூர்வை)

3 'नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्पकोटि शतैरपि'

(நாபுக்தம் க்ஷீயதே காம கல்பகோடி ஶதைரபி)

इत्यादिகளாலே आत्माவுக்கு कल्पान्तरस्थिति कण्ठोक्तैயாகையாலும் अकृताभ्यागम कृत विप्रणाशங்கள கூடாமையாலும, 'लीयते परमात्मनि' என்றவிடம இருமபுண்டரீா போலே வருகிற पृथग्व्यपदेशानर्हाव स्थाविशेषापत्तियாலே निर्वाह्यं ஆகையால सृष्टि प्रळयங்களில आत्मा दिகளுக்கு स्वरूपोत्पत्ति विनाशங்களை अव्यवस्थित भागமாகவாதல சொல்லுகிற ब्रह्मदत्तादि मतங்கள் बाह्यमत तुल्यங்களாம.

---

1 28-ம பக்கம பாாக்க.

2 விஷ்ணு—1-5-28 முனசெயத காமங்களினால உண்டாக்கப் பட்ட, அதாவது அந்தக காமங்களைக காரணமாகக கொண்டு உண் டாக்கப்பட்ட

3 ப்ரம்ம கைவர்ததம் - பரகருதிகாணடம் - 26-70 நூறுகோடி கலபங்களிலும காமங்களின பலன்கள அனுவிக்கபபடாததாயக கொணடு நாசம அடைகிறதிலலை

नित्य नैमित्तिक प्राकृत प्रळयங்களில் நசியாதாகிலும் आत्यन्तिक प्रळयத்தில் ब्रह्मத்திலே लीननாம் என்று சொல்லப்படுகிற आत्मा பின்பு பிறக்கக்கூடுமோ? ஆகையால் आत्मा आमोक्षस्थायि யாமத்தனையன்றோ? என்பார்கள் இப்பக்ஷத்திற்கு मोक्षदशै தன்னிலே ஜீவர்களுக்கு भेदஞ்சொல்லுகிற श्रुतिस्मृतिகள் विरोधिகையாலும் साम्य साधर्म्य तादृक्त्वादि निर्देशங்கள் சேராமையாலும் मुक्तனுக்கு स्वच्छन्द भोगविशेषங்களையும் व्यापार विशेषங்களையும் சொல்லுகையாலும் मोक्षத்தில் आत्यन्तिक प्रळय शब्दं अविद्याकर्मादिகளுடைய अत्यन्त निवृत्तियையும் पुनरावृत्तिயில்லாதபடி प्रतिष्ठित परिपूर्ण ब्रह्मानुभवदशैயையும் பற்ற प्रयुक्तமாகிறது. मुक्तனுக்கு संज्ञैயில்லையென்று போலச் சொல்லும் शब्दங்கள் प्रतिकूल संज्ञादि निवृत्तिயிலே तत्परங்களாம். ஆகையால் आत्म नाशं मोक्षமென்கிற पक्षமும் चार्वाकादि पक्षतुल्यம்

गुण गुणि भेदभंगक्षण भंगादिகளைக்கொண்டு विशिष्ट नित्यात्मापन्हवं பண்ணப்பார்க்குமதுக்கு परिहारं सौगतादि समय भंगदशैயிலே கண்டுகொள்வது ஆகையால் प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्र प्रसिद्धமான नित्यात्म तत्त्वத்தையிசைந்து पारलौकिक सुख दुःख प्राप्ति परिहारानुगुणமாக वर्तिக்கப் प्राप्तम् ॥

[ப்ரம்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்டது என்கிற ஏற்ற நிரஸநம்]

(13) प्रजापतियும் देवगुरुவும் देहात्म वादத்தைச் சொன்னதுவும் आसुर व्यामोहनार्थं राम भक्ति मूलமான जाबालि वाक्यं रामवाक्यந்தன்னாலே दत्तोत्तरं आश्रम वर्णनத்திலே लोकायतिक मुख्यரென்கிறது लोकायतिक सिद्धान्तத்தை दूषिக்கலாம்படி தெளியக் கற்றவர்களைச் சொன்னதாமத்தனை. ஆகையாலதுக்கு वेदवैदिक परिग्रह लेश प्रसंगமுமில்லை. पशुप्राय मूढाशय पापिष्ठजन परिग्रहं प्रेक्षावदुपादित्सा मूलமாகாது.

[ஈசவரன இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம]

(14) लोक व्यवहार सिद्धेश्वरனையொரு प्रकारததாலே आरा धिकக फलं வருமெனறு निश्चयितது प्रवर्तिககிறுப போலே लोक वेद व्यवहार सिद्धனன ईश्वरனையும आराधिकக फलं வருமென்று निश्च யிககககுறையிலலை प्रत्यक्ष मात्र भक्तருககும स्वरूपமும वेदजन्य ज्ञान மும கணடபடியாலே अपह्नविकக வொணணுது. இதுககுக करण दोषமும बाधक प्रत्ययமும காணுமையாலே(அபராமாணயம)இசைய வொணணுது இபபடியால प्रत्यक्षததைப போலே वेदமாகிய सनातन चक्षुस्सैயும கொண்டு अंजन विशेषादिகளாலே निधिகாணு மாபபோலே अतीन्द्रियஙகளையெலலாம கணடு கொளளலாம.

* கணடதனுல காணுததது அனுமிககினருா,
கண்டொருததன உரைததததனைக்கவருகினருா,
உணடு பசிகெடுமெனறே யுணர்நதுணகினருா,
ஒனருலே யொனறைததான சாதிககினருா,
பணடுமுலையுணடதனுல முலையுணகினருா,
பாரககினருா பலரலலாத தமமை மறறும,
கணடு மதிகெடடநிலை காணகிலலார்,
காணுததிலதெனறு கலஙகுவாரே. 13

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः षष्ठः ॥

(ஆருவது லோகாயதிக பஙகாதிகாரம்)

114-ம பககம பாரகக.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ||

(ஏழாவது மாத்யமிகபங்காதிகாரம்)

(மாத்யமிக பங்க ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் — புத்த ஸார்வஜ்ஞத்வ பக்ஷ நிரஸனம் — ஸத்ஸத் பக்ஷ நிரஸனம் — ஸ்வர்க்காதிகளுக்காக ப்ரயத்னம் வேண்டா என்கிற பக்ஷ நிரஸனம் — மோக்ஷமே இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்)

---

* [ப-ரை] காணுத்து - நம்மால் கண்டறியப்படாதது, இலது - இல்லை, என்று, கலங்குவார், ப்ரமிப்பவர்கள், கண்டதினுல் - ப்ரத்யக்ஷமாக பார்க்கப்பட்ட புகை முதலியவைகளைக் கொண்டு, காணுத்து - காணப்படாத வஸ்துவை, அனுமிக்கின்ருர் - ஊகிக்கிருர்கள், ஒருத்தன் - ஆப்தன் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டவன், கண்டு - ப்ரத்யக்ஷமாகப்பார்த்து, உரைத்ததனே-சொன்ன வார்த்தையை, கவருகின்ருர்? - அங்கீகரிக்கிருர்கள், உண்டு - சாப்பிட்டு, பசிகெடும் - பசி தீர்ந்து விடும், என்றே உணர்ந்து – என்று தெரிந்துகொண்டு, உண்கின்ருர் - சாப்பிடுகிருர்கள், ஒன்ருலே ஒரு வார்த்தையினுலே, ஒன்றை - மற்றைய ஒன்றை, தான் - தானே, சாதிக்கின்ருர் - சொல்லுகிருர்கள், பண்டு - பூர்வ ஜன்மத்தில், முலையுண்டதனுல் - ஸ்தன்யபானம் செய்ததினுலே, (முலைப்பால் உண்டதினுல்) முலை உண்கின்ருர் - (பிறந்த அடுத்த நிமிஷத்திலேயே)அந்த வ்யாபாரத்தில் ப்ரவர்த்திக்கிருர்கள், பலரல்லர் - அனேகவஸ்துக்களாக அல்லாத, தம்மை - தன் ஆத்மாவை, பார்க்கின்ருர் - நான் ஒருவன் என்று பார்க்கிருர்கள், மற்றும் - இப்படி பலவேறு விதமாக, கண்டு - தாங்களே ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறிந்து, மதி - புத்தியானது, கெட்ட - கெட்டுப்போன, காண்கில்லார் - காண சக்தி இல்லாதவர்கள், (அன்றிக்கே) கண்டுமதி - ப்ரத்யக்ஷத்தினுல் உண்டான ஜ்ஞானம், கெட்டநிலை - தோஷத்தை அடைந்திருக்கும் நிலை, காண்கில்லார்

காணாததிலதெனும் கலவியினுரைககடிநததறபின
கோணா குதாககஙகள கொணடேகுழபபும பவுததாகளில*
நாணாததனைதது மிலதெனறும நால வகையனறிதெனறும,*
வாணாளறுககினற மததிமததான வழி மாறறுவமே 14

[மாதயமிக பஙக பரதிஜஞை]

परोक्षமொனறு மிலலையெனகிற लोकायतिकரை निराकरित தோம இவர்களுககுத தோள தீணடிகளான बौद्धாகளில प्रत्यक्ष प्रतिद्वन्द्वि சொல்லவொணணாதபடி प्रत्यक्ष परोक्षஙகளிரணடு மிலலையெனகிற माध्यमिकனை निरसिககிறோம்

[அவாகள கொளகைகளின ஸஙகரஹம]

அவன சொலலும்படி யென? எனனில :—

सर्वज्ञனெனறு பேராம்படி परिगृहीतனான बुद्धன் சொன னதே प्रामाणिकम् இவன क्षणभंग, प्रत्यक्षार्थभंग, बाह्यार्थभंग, धर्मधर्मि भावभंगादिகள சொனனதுவும भिक्षु पादप्रसरणं பணணினபடி सर्वं शून्यत्वமே सुगतमताकाष्ठै ஆனபினபு अहमिदं जानामि எனறு ज्ञातृ ज्ञेय ज्ञानस्वरूपமாயத தோறறுகிற अर्थजातததை सदसदुभयानुभयकोटि களிலே நடததப பாாத்தால प्रबल युक्तिகளாலே யொனறிலும கூடாதபடியாயிரா நினறது இவவர்த்

---

* [ப-ரை] காணாதது - பரதயக்ஷததினால, காணபபடாதது இல தெனும-இலலை எனறு சொலலுகிற,கலவியினுரை-வித்தையையுடைய வாகளை, கடிந்ததறபின - நிரஸனம செயத பிறகு, கோணா கோணலாயிருககையினால நிறைநத, குதாககஙகள - கெடடயுகதி களை, கொணடே - ஆதாரமாகக கொணடு, குழபபும - லோகததை பரமிககுமபடி செயகிற, பவுததாகளில—(ஸௌததிராநதிகன, யோகா சாரன, வைபாஷிகன, மாதயமிகன)எனறு நாலவகைபபட்ட பௌத் தாகளுககுள, நாணாது - வெட்கடபடாமல, அனைததும - எலலாம,

1 'न सन्नासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम् ।
चतुष्कोटि विनिर्मुक्तं तत्वं माध्यमिका विदुः ॥'

2 'बुद्ध्या विविच्यमानानां स्वभावो नावधार्यते ।
अतो निरभिलापास्ते निस्स्वभावाश्च दर्शिताः ॥'

(ந ஸத் ந அஸத் ந ஸத் அஸத் நசாபி அநுபயாத்மகம் ।
சதுஷ்கோடி விநிர்முக்தம் தத்வம் மாத்யமிகா விது: ॥
புத்யா விவிச்யமாநாநாம் ஸ்வபாவோ நாவதார்யதே ।
அதோ நிரபிலாபாஸ்தே நிஸ்ஸ்வபாவாஶ்ச தர்ஶிதா: ॥)

इत्यादिகளிலே संगृहीतम् ॥

இப்படியால் स्वप्नकल्प जागर प्रतीति विषयங்களும் गगन कुसुमादिகள் போலே तुच्छங்களென்றறிந்தால் स्वर्ग मोक्षादि पारलौकिक फलार्थ प्रवृत्तिகள் பண்ணவேண்டுவதில்லை. दृष्टार्थ व्यापारங்களு மெல்லாம் स्वप्न व्यापारங்கள் போலே अविचारित रमणीयங்களாய் நடக்கிறனவத்தனை. मोक्षமாவது सर्वத்திலும் நடக்கிற सत्यता भ्रमं கழிய नित्यसिद्ध निरुपाधिक शून्यतापत्तिயே யுள்ளதென்பார்கள்.

இல்லது என்றும் - இல்லை என்றும், (இது)-ப்ரபஞ்சத்திலுள்ள வஸ்துக்கள், நால்வகையன்றி - நாலுவகைப் பட்டதல்ல, என்றும் - என்று சொல்லிக்கொண்டு நாளகளை, அறுக்கின்ற - வீணுக்கப்போக்குகின்ற, மதத்திமத்தான் மாத்யமிகனுடைய, வழி - மார்க்கத்தை, மாற்றுவம் - கண்டிப்போம் 14

1 நஸத் - ஸத்துமல்ல, ந அஸத் - அஸத்துமல்ல, நஸத்ஸத் - ஸத்ஸத்தும் அல்ல, இருவகைப்பட்டதுமல்ல என்பதும் அல்ல கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட நாலு விதங்களை விட வேறுபட்டதான தத்வத்தை மாத்யமிகாகள் அறிந்தார்கள் 2 புத்தியினுல் பிரித்து அறியப்படுகிற இந்த வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவமானது நிச்சயிக்கப்படுகிறதில்லை, ஆகையினுல் அந்த வஸ்துக்கள், சொல்லத்தகாதவைகள் ஸ்வபாவம் இல்லாதவைகள் என்று காண்பிக்கப்பட்டவைகள்

[புதத ஸாவஜஞதவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள स्वमतததுககு மூலமாகச சொனன सर्वज्ञனையும वन्ध्यासुत तुल्यனாக இசைகையாலும सर्वज्ञ समाख्यामात्रं महावृक्षादि शब्दங்கள போலே अन्वर्थமாகமாட்டாமையாலும மறறுளளாராக கும இபபேரிட शक्यமாகையாலும ஒருவன परस्पर विरुद्धமாக नाना मतங்களை प्रलपितத இதில ஒனறிலே तात्पर्यமெனகைககு नियामक மிலலாமையாலும் இவறறுககெலலாம भ्रमादिகளே மூலமா மிததனை.

[ஸதஸதபக்ஷ நிரஸனம]

இவாகள चतुष्कोटि विनिर्मुक्त तत्त्वமெனறதுவும अनुपपन्नम् । ஒரு देशादिகளிலே सत्तायும देशान्तरादिகளிலே असत्तायும இப்படி उभयाकारयोगததாலே सद्रूपத்தாயும் स्वव्यतिरिक्त सदसததுககளில காட்டில வேறு பட்டிருககையாலே सदसद्विलक्षणமாயும प्रत्यक्षादि सिद्धமான वस्तुவுககு இप्रकारததாலே कोटि चतुष्टयமும கூடும. सर्वप्रकार सत्त्वமாதல सर्व प्रकारासत्त्वமாதல, देशादि भेद निरपेक्ष सदसदात्मकत्वமாதல सत्त्वासत्त्वात्यन्ताभावமாதல கொளளும் पक्षங்களுககனறோ? विरोधமுளளது. இபபடி आकार भेदததாலே இக்கோடிகளை யிசைநதால जैनன சொலலும सप्तभंगी प्रसंगமும் வாராது. निरुपाख्यமான अभावததுககுச சில हेतुககள उत्पादकங களாமபோது அநத हेतुககளுககு निर्विषयत्वं प्रसंगिககையாலும் ஒரு हेतुவாலே வருமவைததுககெலலாம विनाशं வேணடுகையா லும இவவுपपत्ति தனனாலே विनाश निरपेक्षமாக स्वत एव निरुपाख्य மான अभावததுககு विनाशं கூடாமையாலும, प्रागभावமெனறும, प्रध्वंसाभावமெனறும் विकल्पितமான अभावं नित्यமாகையாலே सर्व भावங்களும் எபபோதும स्वाभाव ग्रस्तங்களாகையாலே இவைத துககு सत्त्वं कल्पनामात्र सिद्धமனறோ? எனனில, भावान्तर रूपமாயா தல, अतिरिक्तமாயாதல सिद्धिககிற अभावததுக்கு स्वेन रूपेण निरुपा ख्यत्वமிலலை. वस्त्वन्तर रूपததாலே வரும निरुपाख्यत्वம कार्यत्व, कारण त्वादिகளுககு विरोधियனறு இப்படியால अभावததுககு यथा प्रमाणं निवर्त्यत्वமும उत्पाद्यत्वமும, उत्पन्नததுககும उत्तरावधि राहित्यமுங கூடு

கையாலே प्रागभाव प्रध्वंसाभाव मध्यवर्तियான भावத்துக்கு स्वकाल सत्त्व विरोधமில்லை विवेकदर्शियில் स्वभावानवधारणமும் தன்னுடைய मतिमान्द्य प्रयुक्तम. भावाभावरूपமாயிருப்பது ஏதேனுமொன்றையும் निरुपाख्यं, निरभिलाप्यं, निस्स्वभावமென்றுப் போலே சொல்லுமவனுக்கு स्ववचन विरोधமும் प्रमाण विरोधமும் வரும் पूर्वं असत्त्वாகையாலே அப்போது निस्स्वभावமாய் நின்றதுக்குப் பின்பு सत्तायोगமாதல், स्वरूपेण विद्यमानत्वமாதல் கூடும்படி யென்? என்னில், स्वकालத்திலே प्रमाण व्यवस्थित स्वभावமான वस्तुவுக்கு पूर्वकालத்தில் சொல்லுகிற असत्त्वம் अभावमात्रமாகையாலே இவ்வஸ்து पूर्वं निस्स्वभावமாய் நின்றதில்லை. இவ்வभावं कार्यத்துக்கு स्वरूपமாகில் ஒன்றுக்கே विरुद्ध स्वभावत्वं கொண்டதாம் स्वरूपातिरिक्तமாகில் कार्यं முன்பு எப்படி இருக்குமென்றுகேட்க? இதினுடைய अभावமாயிருக்குமென்ற अर्थान्तरத்தைச் சொன்னால் கேட்டதுக்கென்ன उत्तरஞ் சொல்லிற்று மென்னில், இக்कार्यं पूर्वकालத்திலுண்டாகிலன்றோ அதுக்கொரு படி சொல்லவேண்டுவது, कार्यத்தினுடைய स्वरूपந்தான் कालத்தி லில்லையென்று उत्तरतात्पर्यமாகையாலே प्रश्नத்தோடு संगतமாம். देवदत्त स्वरूपத்தை இசைந்து, அவன் எங்கே वर्तिக்கிறானென்று देश विशेष संबन्धத்தைக் கேட்டவனுக்கு देवदत्तனுண்டாகிலன்றோ அவனிருக்கிறவிட கேட்க வேண்டுவது, அவனில்லைகாணுமாம் என்னுமாப் போலே, पूर्वकालத்திலே घटस्वरूपத்தையிசைந்து, அதெப்படிப்பட்ட स्वभावத்தையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று கேட்டவனுக்கு, அக்காலத்தில் कार्य स्वरूपமில்லாமையாலே स्वरूप विशेष प्रश्नத்துக்கு अवकाशமில்லையென்று उत्तरஞ்சொல்லிற்றாயத்து. இத்தாலே 'न ह्यसन् घटादिर्न पटादिः என்ற खण्डन जल्पமும் निरस्तम् ॥ 'अस्मिन्देशे अस्मिन्काले कार्यमस्ति என்கிறவிடத்தில் अस्ति शब्दार्थ कार्यस्वरूपமாகில் पुनरुक्तமாம். देश कालங்களில் विधिनिषेध साधारणமுமாம் स्वरूपातिरिक्तமாகில்स्वरूपं सत्ताமபடியென?என்னில், देशकाल सबन्धादि रूपமான अस्ति शब्दार्थமும் वस्तुவுக்கு स्वभावतो विशेषणமாகையாலே இவ்வस्तुவை सत् என்னலாம். संबन्धान्तरापेक्षादिகளில்லாமையாலே अनवस्थादि दोषமும் வாராது. अलीक காரங்கள் தன்னிலும் संवृति सत्यलोक व्यवहार सिद्धिக்காக यथा दर्शनं

विशेषण विशेष्य भावादिகள் माध्यमिकादिகளும (கொள்ளா) சொல லா நின்றார்கள். இங்ஙனங்கொள்ளாதபோது सर्वமும तुच्छं अनिर्वचनीयமென்றுப போலே சொலலும तुच्छत्वादि विशेषण विधिககு गतिயிலலை. वस्तुவுககு देश काल विशेषஙகளிலுணடான अभावं संबन्धाभावरूपமாகில संबन्धं தனககு देश कालஙகளில சொல்லுகிற अभावமென்றுகக கடவது (என?) எனனில், अतिरिक्ताभाववादिகளுககு अभावं தானுய நிறகும. भावान्तराभाववादिகளுககு तद्विरुद्ध स्वभावமான भावान्तरமாயிருககுமென்று यथादर्शनं கணடுகொள வது. இததாலே

1 'अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ॥'

(அநதர்பாவித ஸததம சேத காரணம ததஸததத: ।
நாநதர்பாவித ஸததம் சேத காரணம் ததஸததத: ॥)

इत्यादि विकल्पஙகளும निरस्तஙகள. இததை

2 'अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं सदिदं ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदिदं ततः ॥'

(அநதாபாவித ஸததம சேத காரணம ஸதிதம் தத ।
நாநதாபாவித ஸததம சேத காரணம ததிதம் தத: ॥)

---

1 காரணமாகிய வஸது காாயததின ஸவரூபததை உளளடககிக கொண்டிருக்கிறது என்றால், இப்படி சொலலுகிறபடியல அநத வஸது, அஸத காரணமாகிய வஸது காாயததின ஸவரூபததை உளளடககிககொணடிருககவிலலை எனனில அபபடிசசொலலுவதினு லேயே அநதக காாயம அஸததாகவே இருககும அதாவது காாயம காரணததுடன் கூடவே இருநததாகில இதுகாரணம் என்பதே பொருந் தாது முனபு அஸததாயிருநத காாயததிற்குப் பினபு ஸததாயிருககை வராது என்றபடி

2 காரணமாகிய வஸது காாயத்தின ஸ்வரூபத்தை உள்ளடககி கொணடிருககிறது என்றால இபபடி சொல்லுகிறபடியானுல இநதக்

என்று படிப்பது

कार्यமாயத்தோற்றினது उत्पत्तिக்கு முன்னே सत्ताயிருக்கு மாகில उत्पत्तिக்கும் उत्पादकங்களுக்குமொரு प्रयोजनமில்லையாம். முன்பு असत्ताயிருக்குமாகில मृण्मयघटं मृत्ताயிருக்குமாப் போலே பிறந்தாலும் முன்பு போலே असत्ताயிருக்க வேண்டுகையால் कारण वैयर्थ्यादि दोष समानமாம் என்னில்? द्रव्यं नित्यसत्ताயிருக்க अवस्था विशेषங்கள் आगन्तुகங்களாகையாலே कारणादि साफल्य முண்டு. अवस्थैகள் தன்னில் पूर्वं सदसत्त्व विकल्पத்தில் गतिயென்? என்னில், पूर्वं असத்துக்கு हेतुवशத்தாலே सत्त्वமும், பின்பு हेत्वन्तरवशத் தாலே असत्त्वமும் வரக்காண்கையாலே கண்டபடி கொள்ளு வார்க்கு विरोधமில்லை. கண்டபடியை இல்லையென்பார்க்கே विरोधமுள்ளது. அசத்து सत्तांபடியென்? विरुद्धங்களுக்குத் तादात्म्यं கொண்டால் प्रागसत्तान தான் தனக்கு उत्पादकமென்கிற जैनवाद மாகாதோ? என்னில், कालभेदத்தாலே ஒன்றுக்கு सत्वासत्वங்கள் வருகை विरुद्धமன்று. पूर्वं सिद्धासत्व परित्यागத்தில் स्वरूप परित्याग மாம். அதைப் परित्यजिயாதொழியில் असत्तान अवस्थैதன்னிலே सत्त्वமுண்டாகாதோ? என்னில், पूर्वकालासत्वமென்கிற धर्मத்தை யொரு காலத்திலும் விடாமையாலே स्वरूपत्यागமுமில்லை, स्वकाल सत्व विरोधமுமில்லை. सत्वासत्वங்கள் धर्मங்களானால் स्वरूपமேதாவது? என்னில், அதுவுமிப்படிப்பட்ட सत्त्वासत्त्वங்களுடைய आश्रय மென்று लोकदृष्टम्

வந்தேறியான सत्व धर्मத்துக்கு पूर्वसत्त्वासत्त्वங்களில் विरोधानवस्थादिகள் வாராதோ? அதை सदसद्विलक्षणமென்றால்

காரணம் ஸத்தாகும் அதாவது கார்யவஸ்து காரண தசையில் ஸ்வரூபம் இருந்து அதின் அவஸ்தை மாறிவருகிறபடியினால், அந்த அவஸ்தை மாறுவதற்குக்காரணம் அவச்யம் வேண்டியதாகையினாலே அப்படி ஒப்புக் கொள்வது ப்ரயோஜனத்துடன் கூடியதாகும்.

காரணமாகிய வஸ்து கார்யத்தின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளடக்கி கொண்டிருக்கவில்லை என்றால் இந்தக்கார்யம் ஸத் அதாவது கால பேதத்தினால் ஸத்வாஸத்வங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றபடி.

அதுக்குந்த ரூபமனுவ்ருத்தமாதல், வ்யாவ்ருத்தமாதலாமபோது பரித்யாஜ்யா ஸத்த்வமும் ப்ராப்யஸத்வமும் கூடாதபடியாய அக்கட்டளையிலே ஸர்வமும அநிர்வசநீயமாம அநிர்வசநீயத்வத்தை விட்டு ஸத்வம் வருகை விருத்த மானல் பிறந்தாலும அநிர்வசநீயமாய உத்பத்தி வையர்த்த்யம் வாராதோ? என்னில், ஸத்த்தத்துக்குப பூர்வஸத்த்மாவது பூர்வகாலவர்த்தி விருத்த தர்ம ப்ரதியோகித்வம் ஸத்வமாவது ப்ராமாணிகத்வம். இப்படி யதாதர்சநம் கொண்டால ஸ்வபரநிர்வாஹாதிகளாலே விரோதாநவஸ்தாதிகள வாராது, உத்பந்நமாகிற வஸ்து தன்னாலே பிறக்கிறதாகில பூர்வஸித்தமானதால பிறக்க வேண்டா. ஸ்வாபாவகாலத்திலே ஸ்வஸத்தா விரோதமும் வரும. பரத்தாலே பிறக்கிறதென்றில பரத்வாவிசேஷத்தாலே எல்லாம எல்லாத்தில நின்றும பிறக்க வேண்டாவோ? இரண்டாலும பிறக்கிறதென்றில, இரண்டு தோஷமும வாராதோ? என்னில். பரத்வ மாத்ரம் காரணத்வ நியாமகமென்றொரு யுக்தி சொன்னோமாகில, இப்படி ப்ரஸங்கம் வரும் அன்வய வ்யதிரேக தர்சன நியதாகார விசேஷ விசிஷ்டமான வஸ்துவுக்குக் காரணத்வம சொல்லுகையாலும பரஸ்பர ஸம்பந்தங்களான காரணங்க ளெல்லாம கூடிக் கார்யத்தைப பண்ணுகையாலுமொரு தோஷம் வாராது கண்டபடி காரணத்வமென்று கொண்டு க்ருதார்த்தனாய நிரூப ணார்த்தம் யுக்தியைக்கழிக்கப பார்த்தால, தைலோத்பத்தி கண்ட திலங்க ளுக்கு தைலகாரணத்வமாய திலாந்தரங்களுக்குத தைலகாரணத்வம் காணுமை யாலே, அவற்றைத தைலார்த்திகள உபாதாநம் பண்ணத்தவிர வேண டாவோ? என்னில், இது தத்தோத்தரம ॥ திலஜாதீயம் தைலோத்பத்திகாரண மென்று ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸாமாந்யேந வ்யாப்தி க்ரஹணம் பண்ணினால விசேஷத் தில அநுமானத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி கூடும. தைலோத்பத்தியில பரத்வ திலத்வங்களி ரண்டுக்கும காரணத்வம் அன்வய வ்யதிரேக நியம விஷய ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமாகை யாலே இவற்றில ஒன்றைக்கொண்டு ஒன்றைத்தள்ள விரகில்லை பரத்வம் ஸர்வ காரணாநுவ்ருத்தம், திலத்வாதிகள காரண விசேஷ நியதங்களாயிருக் குமென்று இவ்வளவே விசேஷம் இப்படியே

1 'असत्त्वान्नास्ति संबन्धः कारणैः सत्वसंगिभिः।
असबद्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थितिः॥'

1 (காரியங்கள) அஸத்துகளாயிருப்பதினால இவை இரண்டுக்கும

(அஸத்வாந்நாஸ்தி ஸம்பந்த: காரணை ஸத்வ ஸங்கிபி ।
அஸம்பத்தஸ்ய சோத்பத்திம் இச்சதோ ந வ்யவஸ்திதி: ॥)

என்று சிலர் சொன்னதுவும் இத்தாலே दत्तोत्तरம்

कार्यத்துக்கு कारणत्वं கொண்டு संयोगादिसंबन्धं வேணு மென்கை अयुक्तांश स्वीकारமாம் कारणங்களுடைய अन्योन्य संबन्धமும் कार्यத்தைப்பற்ற नियत पूर्व भावित्वமும் सबन्धமாகப்போரு தென்றபோது युक्तांश परित्यागं வரும். மற்றும் विकृताविकृतादि विकल्प परिहारं आरंभणाधिकरणादिகளிலே கண்டுகொள்வது उत्पत्ति नाशங்கள் घटियाத்துக்கு शश विषाणத்துக்குப்போலே तुच्छत्वं नियतமாகவேணுமென்னுமதுவும் प्रमाण सिद्ध नित्यसद्भावத்தாலே परिहृतम्

இவர்கள் सर्वத்தையும் பற்றி असदलीक शून्य तुच्छ निरभिलप्य निरुपाख्य निस्स्वभाव मिथ्यादि शब्दங்கள் சொல்லுமவை लोकसिद्ध व्युत्पत्ति प्रकारத்தாலே சொல்லப் பார்க்கில் निरुपाधिक निषेधं கூடாமையாலே देश काल स्वभाव, नियत निषेध परங்களாகக் கொள்ளவும் வேணும். அப்போது देशादि भेदத்தாலே वस्तुக்களுக்கு सत्यत्वமுண்டாம். लोकसिद्ध व्युत्पत्तिயை अनादரிக்கில் இவற்றுக்கு ஒன்றைப் பற்ற बोधकत्वமும் बाधकत्वமும் கூடாது वन्ध्या सुतादि वाक्यங்களிலும் व्युत्पत्ति सिद्धपदार्थ परित्यागத்தில் प्रतिनियतार्थ बोधकत्वं घटியாது, व्युत्पन्न पदार्थ स्वीकारத்தில் अनन्वयाग्रहादिகளாலே निर्वाहम் अनन्वित निर्विशेषादि शब्दங்களும் अन्वित विशिष्ट बोधकங்களாம்.

ஒரு कालத்திலேயாதல் ஒரு देशத்திலேயாதல் ஒரு प्रकारத்திலேயாதல் निषेध विषमமாயிருக்குமதுக்கு ஒரு காலத்திலும் ஒரு தேசத்திலும் ஒரு படியாலும் विधि विषयत्वं கூடாதென்று कूर्म

ஸம்பந்தம் இல்லை அப்படி ஸம்பந்தம் இல்லாத வஸ்துவிற்கு உத்பத்தியை இச்சிப்பவனும் இன்னதற்கு இன்னதுதான் காரணம் என்கிற நியமம் சொல்லமுடியாது.

रोमादिகளிலே காணகையாலும सर्वदेश सर्वकाल सर्वस्वभावஙகளாலும विधि विषयமாயிருபபதொரு वस्तुவிலலை யெனனுமிடம विरोधाभ्युप गमததாலே फलिககையாலும सर्वशून्यत्वं கொளளவேணடாவோ? எனனில, नित्यासததில கணடபடியைப प्रपंचததிலே கடடபபாத தால प्रपंचததில கணடபடியை नित्यासததுதனனிலும கடடலாம்.

प्रमाणाप्रमाण विभागமிலலை யெனபாரககு இரணடும தனனிலுமொககும். गगन कुसुमादिகளைபபோலே सर्वமும तुच्छமென றும, स्वप्नज्ञानादिகளைபபோலே सर्वबुद्धिகளும स्वरूपाश्रय विषयशून्यங கள எனறுமசில हेत्वाभासஙகளைக்கொணடு साधिக்கபபாத்தால, இவை माध्यमिकன தனககும स्वरूपासिद्धि दृष्टान्तासिद्ध्यादि दोषஙக ளாலே निरस्तஙகளாம

இவாகள सत् எனகிற பக்ஷததுககுச் சொனன दूषणं மெயயாகில, அபபோது सत्यभावததாலே असतதெனகிற பக்ஷம सुप्रतिष्ठितமாம் असत्पक्ष दूषणं प्रतिष्ठितமானபோது सत्पक्षமே परिग्राह्य மாம. प्रमाण विरुद्धஙகளான कोट्यन्तरஙகளில சொலலும दूषणஙகள प्रामाणिकாககு इष्टஙகளுமாய் अनुकूलஙகளுமாயிருககும்.

இபபடியால கணடபடியொழிய पंचमकोटिயைக கட்ட விரகிலலை. இவாகளுககு स्वपक्षस्थापक प्रमाणं परमार्थமாகில निरुपाधिक निषेधं सिद्धियாது अपसिद्धान्तமுமாம. अपरमार्थமெனனில், இதுககு संवृति सत्यादि नामकरणं பணணிலும் स्वपक्षं सिद्धियாது. शून्यமானதுககு अविद्यादिகள ஒருபடியாலுஞசொலலவொணணா மையாலே தோறறுகிறவை अविद्यासिद्धஙகள. संवृतिसिद्धஙகள भ्रान्तिसिद्धஙகளெனறுபபோலே பணணும व्यवस्थैககும் விரகிலலை. अपरमार्थ साधकததாலே स्वपक्षं सिद्धिககும கடடளை தனனாலே परपक्षஙகளுமெலலாம सिद्धिககக குறையிலலை. இபபடிப परपक्ष बाधक युक्तियிலும परमार्थापरमार्थ विकल्प दूषणஙகணடு கொளவது. सर्वமுமிலலையெனனுமிவனைக குறிதது நாமொரு साधनமாதல दूषणமாதல प्रयोगिததால அவைததை असिद्ध्यादिகளாலே அவன निरसियாதோ? எனனில, आभासानाभासादि व्यवहार व्यवस्थै இசைநத

வனைககுறிதது साधन दूषणங்கள प्रवृत्तங்களாம. இசையாதவனோடு वादமுமிலலை. अचेतन पशु मृग बालोन्मत्तादिகளுககுபபோலே இவனுககும वादाधिकारமிலலையெனறு शिष्यादिகளுககுசசொலலு மததனை. இவவர्थததை

1 " अधिकारोऽनुपायत्वात् न वादे शून्यवादिनः "

(அதிகாரோ அனுபாயதவாத ந வாதே சூநயவாதிந:)

எனறு संग्रहिததாாகள.

[மோக்ஷம இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸனம]

सर्वமும तुच्छமென்றறிநது தானே दृष्टार्थ व्यापारஙகளைப பணணினாலும स्वर्ग मोक्षादार्थ प्रवृत्तिகளையும् प्रतिषेधिககவேணடுவதிலலை. नित्य सिद्ध शून्यत्वं साध्यமலலாமையாலே स्वशास्त्रமும निष्प्रयोजनं। सत्यताभ्रमंதானும तुच्छமாகையாலே அததைககழிகக வேண்டுவதுமில்லை இமमाध्यमिक पक्षததை वेदान्त सूत्रकारा

2 " सर्वथानुपपत्तेश्च "

(ஸாவதாநுபபததேஶ்ச)

எனகிற सूत्रததாலே निरसितதாா. ஆழவாரும

3 'உளனெனிலுளன'

எனகிற பாடடிலே सर्वशरीरि परतत्व सत्तोदाहरणमुखததாலே निराकरितதாா

---

1. படடாாயா — ஸாவமும சூனயம எனறு சொலலுகிறவனுககு உபாயம ஒனறும இலலாமையால வாததநில அதிகாரம இலலை

2, சாரீ ஸூத 2-2-30 ஸாவமும சூனயம எனறுவது, மற்ற எநதவிதமாகவாவது சொனனபோதிலும், எலலாவிதததாலும பொருநதா தாகையினுல்.

3 திருவாய 1—1—9.

1 ‘ प्रतीतिश्चेदिष्टा ’

(பரதீதிஶ்சேதிஷ்டா)

எனகிற ஶ்லோகததையுமிஙகே படிபபது,

* மானமிலை மேயமிலை யெனறும, மறறோர்
 வாதநெறியிலை யெனறும் வாதுபூணட *
தானுமிலை தனனுரையும பொருளுமிலலை
 தததுவததினுணாததி சயமிலலையெனறும *
வானவரும மானவரும மனமும வெளக
 வளமபேசு மதிகேடன மததி மததான *
தேனநெறி கொணடனைததும திருடாவணணம
 செழுமதிபோலெழுமதியால சேமிததோமே. 15

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாதயமிக பஙகாதிகாரம)

---

1 ஸ்ரீரஙகாரஜஸதவம 7 (ஒனறும இலலை) எனகிற அறிவா னது உணமையெனறு கொளளபபடில,

*[ப-ரை] மானமிலை - (ஸாதக) பரமாணம இலலை, மேயமிலை - (அநத பரமாணஙகளைக கொணடு) அறிய வேண்டியது ஒனறும இலலை, மறறு - இதைவிட வேறுபபடட, (ஓா) வாத நெறி இலலை - வாததிறகு ஏறபடட மாாககம ஒனறுமிலலை எனறும, வாது பூணட- வாததைப பூடடிககொணடவனுன, தானும இலலை - வாதம செயப வனும இலலை, தன உரையும - தனனுடைய வாாத்தையும, பொரு

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ||

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்)

[யோகாசார நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை — அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் — கார்ய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸநம் — ஜ்ஞாந ஜ்ஞேயா பேத பக்ஷ நிரஸனம் — ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

* முற்றுஞ்செகத்திலதென்றே பகட்டிய முட்டரை * நாம் *
சுற்றுந்துறந்து துறையில நின்றே துகளாக்கியபின் *
மற்றொன்றிலது மதிபல வுண்டென்றுவஞ்சனையால் *
சுற்றுந்துறந்த யோகாசாரனைச் சதிக்கின்றனமே 16

னும் - அதற்கு ஆத்தமும், இலை - இல்லை, தத்வத்தின் உணர்த்தி - தத்வ ஜ்ஞானமும், சயமில்லை - ஜயமில்லை, வானவரும் - தேவதைகளும், மானவரும் - மனுஷ்யர்களும், மனதும் - சொல்லுகிற தன்னுடைய மனதும், வெள்க-ஜுகுப்ஸைப்படும்படி, வளம் பேசும் - தன்னுடைய பெருமையை தானே பேசிக்கொள்கிற, மதிகேடன் - புத்தி இல்லாதவனான, மத்திமத்தான் - மாத்யமிகன், தேனநெறி - திருடர்களுடைய வழியை, கொண்டு - அங்கீகரித்து, அனைத்தும் - எல்லா வஸ்துக்களையும், திருடாவண்ணம் திருடாமல் இருக்கும்படியாக, செழு - ஸ்லாக்யமான, மதிபோல - சந்திரனைப்போல, எழு - வ்ருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிற, மதியால் - புத்தியினால், சேமித்தோம் - காப்பாற்றினோம். 15

* [ப-ரை] செகத்து - இந்த லோகத்தில், முற்றும் - எல்லா வஸ்துக்களும், இலது - இல்லாதது, என்றே - என்று சொல்லிக் கொண்டு, பகட்டிய - (ஜனங்களை) மயக்கின, முட்டரை - மூடர்களை,

[யோகாசார நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை]

कार्य कारण भावादिகளில்லையென்ற चार्वाकனுக்கும் सर्वமுமில்லையென்ற माध्यमिकனுக்கும் சொன்ன தோஷங்களைத் தப்பலாமென்று பார்த்து ज्ञानமொன்றையுமிசைந்து அதிலே कार्य कारण भावத்தையும் கொண்டு सुखदुःखादि व्यवस्थैக்காகப் பல ज्ञान सन्ततिகளையும் கொண்ட योगाचारனை निरसिக்கிறோம்.

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

அவன்

1 'अविभागो पि बुद्ध्यात्मा विपर्यासित दर्शनैः ।
ग्राह्य ग्राहक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते ॥'

(அவிபாகோபி புத்த்யாத்மா விபர்யாஸித தர்சனை: ।
க்ராஹ்ய க்ராஹக ஸம்வித்தி பேதவாநிவ லக்ஷ்யதே ॥)

என்றும்,

நாம், சுற்றும் - எல்லாதிக்குக்களிலும், துறந்து - விட்டு விட்டு' துறையில் நின்றே - (பூர்வர்கள் நின்ற) மார்க்கத்திலேயே நின்று கொண்டே, துகளாக்கிய பின் - சூர்ணமாக்கிய பிறகு, அதாவது அவர்களை நிராகரித்தபிறகு என்றபடி, மற்றொன்று இலது - வேறு ஒன்றும் இல்லாதது, அதாவது துக்கம் என்றபடி, பல - அநேகவிதமான, மதி - ஜ்ஞானம் உண்டு, என்று - ஜ்ஞானம் மாத்திரம் உண்டு என்று, வஞ்சனையால் - கபடத்தினால், (மற்றும்) சற்றும் துறந்த - சில வஸ்துக்களை விட்டவனான, யோகாசாரனை சதிக்கின்றனம் - துண்டு துண்டுகளாகச்செய்கிறோம்

1 ஒருபிரிவும் இல்லாத ஜ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபமானது வித்யாசத்தை உண்டாக்கப்பட்ட பார்வையை உடையவர்களினாலே, அறியப்படுகிற வஸ்து அறிகிறவன் ஜ்ஞானம் இவைகளாகிற பேதத்தை உடையதைப் போல காணப்படுகிறது.

1 'सहोपलंभ नियमात् अभेदो नीलतद्धियोः'

(ஸஹோபலம்ப நியமாத அபேதோ நீலததியோ:)

என்றும, இவன சொலலுமிததை अनुवदिககிறவாகளும

2 'त्वत्पक्षे यद्यपि स्वच्छो ज्ञानात्मा परमार्थतः।
तथाप्यनादौ संसारे पूर्व ज्ञान प्रसूतिभिः॥
चित्राभिश्चित्र हेतुत्वा द्वासनाभिरुप प्लवात्।
स्वानुरूप्येण नीलादि ग्राह्यग्राहक रूषितम्॥
प्रविभक्तमिवोत्पन्नं नान्य मर्थं मपेक्षते।'

(தவதபக்ஷே யதயபி ஸவசசோ ஜ்ஞாநாதமா பரமார்த்தத।
ததாபயநாதௌ ஸமஸாரே பூரவஜ்ஞான பரஸூதிபி:॥
சிதராபி: சிதர ஹேதுதவாத வாஸநாபி: உபபலவாத।
ஸவாநு ரூபயேண நீலாதி கராஹய கராஹக ரூஷிதம॥
பரவிபகதம இவோதபந்நம நாநயம ஆததம அபேக்ஷதே।)

என்றும சொன்னாகள.

[காாய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம]

இபपक्षததை इववुपलंभस्वारस्यादिகளாலும अनुमानஙகளாலும साधिககும இவன சொலலும் मोक्षமாவது, विषयोपरागशून्य बुद्धि

---

1 நீலரூபம் என்ன, அதைபபறறிய ஜ்ஞானம என்ன, இவைக ளுககு எபபொழுதும ஒன்றுகவே (சோநதே) அறியபபடுகிறபடியினால இவை இரணடுககும அபேதமே

2 உன்னுடைய பக்ஷததில ஜ்ஞானஸவரூபம உணமையில அழுககறறதுதான, அபபடி இருநதபோதிலும ஆதி இலலாத ஸம ஸாரததில முனபு உணடான ஜ்ஞாநததினால ஏறபடடவிசிதரமான காரணஙகளை யுடைததாயிருபபதினால விசிதரஙகளான வாஸனைகளி னாலே கெடுககபபடுகிறபடியினால அநதநத வாஸனைககுத தகுநதபடி நீலரூபம் முதலான அறியபபடவேணடிய வஸதுககள அறிகிறவன இவாகளினால கெடுககபபடடதாயப பிரிககபபடடதைப போல உண டானது வேறு ஒரு வஸதுவை அபேக்ஷிககிறதிலலை.

संतान स्फुरणं. இதுக்கு உபாயமாகச் சொல்லுமதும் இப்படியே தெளிந்து भाविक्कை இவன் தனக்குச் चार्वाकादिகளில் காட்டில் வாசியாக कार्य कारण भावं கொண்டது निर्वहिக்கவொண்ணாது. எங்ஙனே யென்னில் :—

क्षणिक स्वक्षण व्यक्ति नियमத்தாலே कार्य कारणभावं சொன்னால் गर्दभ धूमादिகளுக்கும் कार्य कारणभावம் சொல்லலாம். அப்போது, எல்லா पूर्वक्षणங்களும் எல்லா उत्तरक्षणங்களுக்கும் कारणமென்ன லாம்படியாயத்தானிசைந்த अनुमानமும் निर्मूलமாம் सन्तानैक्य த்துக்கு व्यवस्थापकம் கொள்ள விரகில்லை ஆகையாலே

1 ‘यस्मिन्नेव हि सन्तान आहिता कर्मवासना।
फलं तत्रैव बध्नाति कार्पासे रक्तता यथा॥

(யஸமிந்நேவ ஹி ஸந்தாந ஆஹிதா காமவாஸநா।
பலம தத்ரைவ பத்நாதி காாபாஸே ரகததா யதா ॥

என்று சொன்ன दृष्टान्त दार्ष्टान्तिकங்களும் घटियாது अन्वय व्यतिरेक सिद्ध सामान्य नियमத்தாலே कारणत्वादिகளைக் கொள்ளுகை सामान्य रूपத்தையும் அதுக்கு व्याप्तिயை ग्रहिக்கைக்கு நிலை நின்றன ஒரு ज्ञाताவையும் கொள்ளாமையாலே கூடாது.

कार्य कारण मात्रந்தானும் ज्ञानங்களுடைய सत्वமும் पूर्वोत्तर काल सत्वமும் साध्य सत्वादिகளும் भ्रान्ति रूपविकल्प मात्र सिद्धங்க ளென்கையாலே ज्ञानத்துக்கு मायावादिகள் சொல்லும் नित्यत्व மாதல், माध्यमिकன் சொல்லும் तुच्छत्व மாதல் ஒழியக் கொள்ள விரகில்லை. ज्ञानமதான स्वयं प्रकाशமானால் அதினுடைய स्वयं प्रकाशत्वं प्रमाणान्तर निरपेक्षत्व क्षणिकत्वादिகளைக்காட்ட மாட்டாமை யாலே सर्व संग्राहक ज्ञानान्तरத்தாலே யறிய வேண்டியிருக்க

---

1 எந்த ஸந்தானத்திலேயே காமத்தின வாசனை சேர்க்கப்பட் டிருக்கிறதோ, பஞ்சில் சிவப்பு நிறம் உண்டாவதைப் போல, அந்த சந்தானத்திலேயே பரயோஜனத்தை உண்டாக்குகிறது.

स्वाकारமே ग्राह्यமென்கை स्वपक्षविरुद्धம सन्तानान्तरமும் एकसन्तानத்தில पूर्वापरक्षणங்களும உணடென்று காட்டுகிற ज्ञानமும स्वस्वरूपातिरिक्त सत्य विषयமென்னுமிடம தனக்கே இசையவேணும सन्तानान्तरं ग्राह्यமல்லாதபோது शिष्याचार्य शत्रु मित्र वादि प्रतिवादि संव्यवहारங்களொன்றும கூடாமையாலே एकसन्तान परिशेषமாதல अद्वैतिகள சொல்லும एकस्थिर परिशेषமாதலாம ஆகையால बाह्यग्रहणத்தை बाधिக்கைக்குச சொல்லும कुतर्कங்களெல்லாம स्वसिद्धान्त बाधकங்களாம स्वपक्षस्थापकன தானும स्ववेद्य विषयத்தில प्रमाणமன்றென்கிற இவனுக்கு माध्यमिकனுக்குச சொன்ன दूषणத்தைத்தப்பவொண்ணாது

ஜ்ஞாந ஜ்ஞேயாபேத பக்ஷ நிரஸனம

ज्ञान ज्ञेयங்களுக்கு आकारभेदமகாணகிறிலோம என்றதுவும் 'इदमहं जानामि' என்கிற त्रितयप्रकाशात्मक स्वानुभव सर्वलोकानुभवங்களாலே निरस्तங்கள இது கொள்ளாதபோது

1 'ग्राह्यग्राहक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते'

(க்ராஹ்ய க்ராஹக ஸம்வித்தி பேதவானிவ லக்ஷ்யதே)

என்னவொண்ணாது

இவ वुपलंभ बलத்தாலே கண்ட ஆகாரத்தை ज्ञानाकारமாக்க அமையும என்று लाघवம சொன்னதுவும निरस्तம ॥ संप्रतिपन्न विप्रतिपन्नங்களில संप्रतिपन्नज्ञानத்துக்கே आकारமென்னுமதுவும विपरीतम् अर्थ सर्वलोक संप्रतिपन्नமாகையாலும, இதினுடைய सिद्धिरूपமாய் ஒரு ज्ञाताவின धर्मமாயல்லது ज्ञानं सिद्धियாமையாலும, उभय निरूप्य ज्ञानमात्रத்தைக் கொண்டு उभयाकारापह्नवं பண்ண शक्यமன்று. विप्रतिपत्ति मात्रं बाधकமாகாதென்னுமிடம் सर्ववादि संप्रतिपन्नம

இப்படிக்கண்ட ग्राह्यग्राहकங்களை कुतर्कங்களாலே बाधिக

1 127-ம பக்கம பார்க்க

கில் माध्यमिक न्यायத்தாலே ज्ञानं தானும் बाधितமாம். अवयवि रूप बाह्यार्थத்தில் प्रमाणமில்லையென்று वेदान्तिகள் தாங்களே बाधिக்கையாலும், संघातिகளை யொழிய संघातமென்றொரு द्रव्यமில்லாமையாலும், संघातिகளைத் தொடர்ந்தால் परमाणु परिशेषமாயவை தானும் षट्पार्श्वादि विकल्प दुस्थங்களாய अनवस्था दोषं வருகையாலும், அவை प्रत्यक्ष மல்லாமையாலும், बाह्यार्थग्रहणं प्रमाणமாகக் கூடாதென்னில்? दृश्यमान परमाणुमात्रத்தைக் கொள்ளுமளவில் यथादर्शनं पार्श्व कल्पनादिகள் கூடுகையாலும், அவற்றின் संघात विशेषங்களாலே लोकத்திலுள்ள सर्व वैचित्र्यமும் उपलंभ तारतम्यादिகளும் கூடுகையாலும், अतीन्द्रिय परमाणुவைக் கல்பியாமையாலும், शिल्प शास्त्र धर्म शास्त्रादिகளிலும் கண்ட परमाणुவைக் கொண்டு மேலுள்ள परिमाण कल्पनைகள் கூடுகையாலும், அவற்றிலே अतीन्द्रिय परमाणु முதலாக संख्योत्कर्ष कल्पனை சொன்னதுவும் अभिसन्धि विषयமல்லாமையாலும், आप्तवाक्य सिद्धமென்று अतीन्द्रिय परमाणुவைக் கொண்டாலும் संघात दशैயிலே அவைதுக்கு प्रत्यक्षं வருமென்று शास्त्रबल सिद्ध மாகையாலும், இக்கட்டளையிலே अतीन्द्रिय मूलप्रकृति முதலாக परिणाम परंपरै வந்தால் भूत भौतिक रूप परिणाम दशैயிலே ऐन्द्रियकत्वங்கூடுகையாலும், बाह्यद्रव्यங்களும் तद्गुणादिகளும் प्रत्यक्ष प्रमाण सिद्धங்களாகக் குறையில்லை.

आत्मा अणुவாகிலும் विभुவாகிலும் अहमென்று தோற்றின இதுக்கு ज्ञानத்துக்குப்போலே बाधஞ்சொல்லவொண்ணாமையாலும் ग्राहकाकारமும் सत्यமாம். सहोपलभनियमத்தாலே ज्ञान ज्ञेयங்களை एकமென்னுமிடமும் स्वतन्त्रस्वप्रतिपत्ति स्वसिद्धान्तविरुद्धமாம். ग्राह्यग्राहकाकारங்களை ज्ञानத்தோடே अभिन्नங்களென்றால் सत्य मिथ्यार्थங்களுக்கு एकत्वं प्रसंगिத்து, शून्य वादமாதல் अनेकान्त वादமாதலாம். தன்னையொழிந்தவற்றை ज्ञानங்காணுமாகில் अति प्रसंगं வாராதோ? என்னில், இவ विषय व्यवस्थै यथादर्शनं मिथ्या विषयத்தில் போலே सत्य विषयத்திலும் காணலாம். இத்தாலே எப்படிப்பட்டது எந்த ज्ञानத்துக்கு विषयமென்று लक्षणங்காண்கிறிலோம் என்றதுவும் निरस्तम्.

स्वप्न ज्ञानादि दृष्टान्तத்தைக்கொண்டு सर्व ज्ञानங்களுக்கும் निरालंबनत्वं साधिக்குமதுவும் सर्व लोकोपलंभ स्वरचनादि विरुद्धமாகை யாலும் स्वप्नादि ज्ञानங்களுக்கு सत्यसंकल्प सृष्टि विशेषादिகளாலே तादात्विकமாகமாதல், (कल्प) कालान्तरादिகளிலேயாதல் आलंबनமுண் டாகையாலும் अनुपपन्नம்.

1 'परिव्राट् कामुक शुनामेकस्यां प्रमदा तनौ ।
कुणपः कामिनी भक्ष्या इति तिस्रो विकल्पनाः ॥'

(பரிவ்ராட் காமுக சுநாம் ஏகஸ்யாம் ப்ரமதா தநௌ।
குணப: காமிநீ பக்ஷ்யா இதி திஸ்ரோ விகல்பநா:)

எனகிறபடியே वाह्यवस्तुவிலே परस्पर विरुद्ध विकल्पங்கள் பிறக்கை யாலே இது निस्स्वभावமாகவேண்டாவோ? என்னில், ज्ञानம் தன்னி லும் परीक्षकாகளுக்கு सत्यत्व तुच्छत्व जडत्व स्वयंप्रकाशत्व क्षणिकत्व नित्यत्वादि परस्पर विरुद्ध विकल्पशतமுண்டாகையாலே ज्ञानமதானும் निस्स्वभावமாய்விடும்

एकवस्तुவிலே विरुद्ध लिङ्ग संख्या परिणामादि व्यपदेशங்களு மெல்லாம் सोपाधिकங்களாகையாலே वस्तुவில் विरोधம் உண் டாகாது. இங்ஙன் கொள்ளாதபோது ஒரொரு ज्ञानங்கள் தன்னிலே (पूर्वत्वापूर्वत्व) परत्वापरत्व कार्यत्व कारणत्व नील पीता कारत्वादि विरुद्ध विकल्पங்களாலே मिथ्यात्वं வந்து शून्य वादமே புகலிடமாம். இப்படி बाधितानुवृत्त्यादि क्षुद्रोपद्रवங்களுக்கு மெல் லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது ஒரு नील ज्ञान सन्तान स्वभावத் தாலே இதுக்குப் पीत ज्ञानांश अज्ञानமாமென்றும், पीत ज्ञानसन्तानादि களுக்கும் स्वभाव वशத்தாலே नीलादि ज्ञानांशங்கள் अज्ञानங்களா மென்றும், இப்படி स्वप्न ज्ञान सन्तानभेदங்களில் போலே अपर्यनुयोज्या नादि वासना वैभवத்தாலே बाह्यार्थ निरपेक्षமாக नील पीतादि विकल्प

1. ஒரு ஸ்த்ரீயினுடைய சரீரத்தில் சந்யாஸி காமத்தை உடைய புருஷன் நாய் இவைகளுக்கு பிணம் யுவதி சாப்பிடக்கூடிய வஸ்து என்று மூன்று கல்பனை உண்டாகின்றன

ங்கள் மாறி மாறி வருகிறன என்கையாலும், வாஸனைக்கும் ஆதார மாக ஒரு ஸ்திரத்தைக் கொள்ளாமையாலும், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமொழிய வாஸனையென்றொரு குணத்தைக் கொள்ளாமையாலும், க்ஷணப்ரத்யய ஸ்வரூப ப்ரவாஹமே வாஸனையென்றறுதியிட்டபின் அநாதியான ஸம்ஸார த்திலே ஸர்வ ஜ்ஞான லக்ஷணங்களும் ஸர்வ வாஸநா ரூபங்களாக வேண்டுகை யாலே நீல பீதாதி ப்ரதிநியத விகல்போதயம் தவிர்ந்து ஏகைக க்ஷணங்களே ஸர்வ விகல்போதய ஹேதுக்களாய் ஸர்வ ஜ்ஞான ஸந்தானங்களும் ஸர்வ விகல்பயோக்ய ங்களாய்விடும்.

இத்தாலே சுபையான சித்தவாஸனை தர்மமென்கிற ஸௌகத ப்ரதித ந்த்ர வ்யவஸ்தையும் கழிந்து, தேச கால வ்யவஸ்தித சாஸ்த்ரார்த்தானுஷ்டானங்களும் வ்யாகுலங்களாம். அவைதன்னையும் தவிர்ந்துவிட்டால் மோக்ஷார்த்த சாஸ்த்ர நிர்மாண ச்ரவணோபதேசாதிகளெல்லாம் நிரர்த்தகங்களாம், அநாதி ஸந்தானத்திலே மோக்ஷமும் வந்தபோது காணுமத்தனை என்றால் அஜ்ஞான தத்த்வஜ்ஞானங்களாலே ஸம்ஸார மோக்ஷங்களென்கிற ஸர்வ தந்த்ராப்யுபகம விரோதம் வரும்.

தத்த்வ ஜ்ஞானம் தானும் வந்தபோது காணுமத்தனை யென்றால், ச்ரவணாதி ப்ரதிநியத காரண வ்யவஸ்தா பரித்யாகத்தாலே அஹேதுக ஸர்வோத்பத்தி பக்ஷ துல்யமாய் சார்வாக மாத்யமிக ஸாயூஜ்யமொழிய கதியில்லை.

இப்படிகளால் ‘இதமஹம் ஜானாமி’ என்று தோற்றின மூன்று அர்த்தத்தில் இரண்டுக்கு ஸத்யத்வ நியமமும், விஷயாம்சத்திலும் அதிஷ்டான ரூபாதி ஸத்யத்வமும், ஆரோபிதாம்சத்திற்கு தேசாந்தராதி ஸத்யத்வமும் கொள்ளவேண்டி இவற்றில் ஸ்திராஸ்திர விபாகமும் யதாதர்சனம் கொள்ள வேண்டி பற்றின பின்பு ஜ்ஞானம்போலே ஜ்ஞாதாவும் ஜ்ஞேயமுமுண்டாய் ஜ்ஞானந்தானும் க்ஷணிக ஸந்ததி ரூபமன்றிக்கே நிற்கையால் அவர்கள் சொன்ன மோக்ஷமும் ப்ராமாணிகமல்லாமை யாலும் இதுக்கு வேதவிருத்த வேஷாசார ஜ்ஞான யோகாதிகளைக் காரணமென்றது ஸமுதாயாதிகாரத்தில் சொன்ன ந்யாயங்களாலே நிரஸ்த மாகையாலும் யோகாசாரபக்ஷமும் சார்வாக மாத்யமிக பக்ஷங்கள்போலே ஸ்வர்காபவர்காதி ஸகல புருஷார்த்த விருத்தம் இம்மதத்தை

1 'नाभाव उपलब्धेः'

(நாபாவ உபலபதே:)

2 'वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवत्'

(வைதாமயாசச ந ஸவபநாதிவத்)

எனகிற ஸூத்ரஙகளாலே வேதாந்த ஸூத்ரகாரா நிராகரிததாா்.

* உளககதியை நாமுளளி உளளநதேறி
உலகததாா உகநதிசைய உலகுணடெனறேம் *
இளககவரிதாகிய நறறருககம சோநத
எழில மறையில ராசனுடன எமமைககணடோம *
விளககு நிரைபோல மதிகள வேருய வேறெனறு
அறியாதே விளஙகுமென விளமபுகினற
களககருததன கணணிரணடுமழிததோம, நாணுக்
காகம் போல திரிநதிவன என கதறுமாறே. 17

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பஙகாதிகாரம)

---

1. சாரீ-ஸூ 2—2—27 வெளி வஸதுக்களின அபாவம இலலை நமமால அறியபபட்டிருபபதிறுல

2. சரீ-ஸூ 2—2—28 ஸவபநததில உணடான ஜ்ஞானத்திறகு விருத்தமான ஸவபாவம இருபபதிறுல ஸவப்நத்தில உணடாகும ஜ்ஞானத்தைபபோல் அலல, விழிதது கொணடிருக்குமபொழுது உணடாகும ஜ்ஞாநம.

* [ப-ரை] உளககதியை - மனது ஸவரஸமாக ப்ரவ்ருத்திக்கிற

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवम ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிகாரம்)

[ஸௌத்ராந்திக பக்ஷ நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் - அந்தக் கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

* பொருளொன்றில தென்று
போத மொன்றுங்கொண்ட பொய்யரை * நாம்

மாக்கத்தை, உள்ளி-யோசித்து, உள்ளம்தேறி - மனதில் நிச்சயம் உண்டாகி, உலகத்தோர்-லோகத்தில் இருக்கும் எல்லோரும், உகந்து -ஸந்தோஷித்து, இசைய - அங்கீகரிக்கும் படியாக, நாம், உலகு - லோகம், உண்டு என்றேம்-உண்டென்று நிரூபித்தோம், இளக்க-இள்கும்படி செய்வதற்கு, அரிதாகிய-அசக்யமான, நல-நல்ல, தருக்கம் சேர்ந்த-தர்க்கத்துடன் கூடிய, எழில் மறையில்-ப்ரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிற வேதத்தில், ஈசனுடன்-ஸர்வேச்வரனுடன் கூட, எம்மை - ஜீவாத்மாக்களையும், கண்டோம்-பார்த்தோம், விளக்குநிரைபோல - விளக்கின் வரிசையைப் போல, மதிகள் வேறுய-புத்தியின் ஸந்தானங்கள் தனித்தனியாய், வேறொன்று அறியாதே-தன்னை வேறொரு ஜ்ஞானம் அறியாமல், விளங்கும் ப்ரகாசிக்கும், என-என்று விளம்புகின்ற சொல்லுகிற, கள்ளக்கருத்தன் - கள்ளாகளுடைய கருத்தையுடையவனுடைய, கண் இரண்டும்-இரண்டு கண்களையும், இவன்-இந்த யோகாசாரன், நாணுக்காகம்போல - வெட்கம் இல்லாத காகாஸுரனைப்போல, திரிந்துலோகங்களை எல்லாம் பரிப்ரமித்து. (சுற்றி), கதறுமாறு-கத்தும்ப்ரகாரம், அழித்தோம், அவன் சொல்லுகிற ப்ரத்யக்ஷம் அனுமானம் இவைகளை நிராகரித்தோம். 17

* [ப-ரை] பொருள் ஒன்று-வஸ்துக்கள் ஒன்றும், இலது-இல்லை, என்று-என்றும், போதம்-ஜ்ஞானம், ஒன்றும்-ஒன்றையுமே, கொண்ட

தெருள கொணடு தீர்ததபின
காண வொணணுப பொருள்தேடுகினற *
மருள கொணட சூதுரைககும
செளததிராநதிகன வணணிககை * நாம,
இருள கொணட பாழுங்கிணறெனறு
இகழநதோட இயமபுவமே 18

[ஸௌதராநதிக பக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

वाह्यार्थமிலலையெனற योगाचारन सर्वलोक परिहास विषय மானபடியைககணடு वाह्यार्थமுணடெனறொரு பேரையிடடு அது प्रत्यक्षமனறு, அதடியாகவநத ज्ञानाकारமே தோறறுகிறது. இததைக கொணடு वाह्यार्थததை अनुमिககிறோம எனகிறसौत्रान्ति கனை निरसिககிறோம.

- அங்கீகரிததவனுன, பொயயரை-மிதயாவாதியான யோகாசாரனே, நாம - பரமாணககதிகளை நனருக நிரூபிததிருநத நாம, தெருள கொணடு-ஸமயகஜஞாநததைக காரணமாகக கொணடு, தீரததபின - நிராகரிதத பிறகு, காணவொணணு-பரதயக்ஷததிஞல அறியமுடி யாததான பொருள-(பாஹய) வஸதுககளை, தேடுகினற-ஜஞானததில உணடாகிற ஆகார பேதததைககொணடு, அனுமிககவேணடும என கிற, மருள கொணட - அஜஞானததைக கொணட, சூது-கபடயுகதி களை, உரைககும-சொலலுகிற, செளததிராநதிகன-ஸெளதராநதிக னுடைய வணணிககை-வாணிபபதை, நாம, கீழே ஒரு நாம' எனகிற பதமும, இங்கு மறுபடியும அநதநபதததைப பரயோகிபபதறகு பொய யரை நாம எனகிற இடத்தில பரமதஙகளை நிரஸிபபதறகுக காரண மான நலல பரமாண தாககஙகளிஞல உணடாககபபடட நலல ஜஞா னததையுடையவா எனபதையும ' வணணிககை ' நாம எனகிற இடத தில பரமதஙகளைத் தூரததிலேயே தளளி விடுவதறகுக காரண மாகிய அநதநத மதஙகளிலுளள தோஷஙகளையும, அவைகள அநாத தநதை உணடாக்கககூடியவைகள எனபதையும தெரிநது கொணட நாம எனகிற ஆததபேதம உணடாகையிஞல புனருகதி தோஷ மிலலை, இருள கொணட - இருடடை அடைநததான, பாழுஙகிணறு - ஜலம இலலாத கிணறு, எனறு-எனறு தெரிநது கொணடு, இகழநது அவைகளைத தூரததிலேயே விட்டு விடடு, ஓட - ஜனஙகள ஓடும படியாக, இயமபுவம-சொலலுவோம

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவன் बाह्यार्थங்கொண்டவிடத்திலும் अवयवि संघातங்களை अवस्तुக்களென்று கழித்தான் परमाणुக்கள் தன்னையும் सावयवत्वादि चोद्य भयத்தாலே निरंशங்களென்று கொண்டான். कृत्स्नैकदेश विकल्पத்துக்கல்லாத परमाणुக்களுக்கு संयोगந்தன்னையும் विकल्पमात्र सिद्धமென்றான் சில स्वलक्षण विशेष स्वभावத்தாலே இவற்றுக்கு अन्योन्यं संयोग भ्रमं பிறக்க संयुक्तव्यवहारம் வருமித்தனையென்றான், परिच्छिन्नங்களான अणुக்களுக்கு घटादिகளுக்குப் போலே पार्श्वங் கொள்ள வேண்டுகையாலும், पार्श्वகொள்ளாதபோது आकाशं போலே सर्वगतங்களாக प्रसंगिக்கையாலும், पार्श्वத்தாலே संयोगமாக வேண்டாவோ என்று शंकித்து, இதுக்குப்परिहारமாக परमाणुக்களுக்கு परमाणुत्व மென்றொரு पारमार्थिक धर्मமில்லை, भ्रान्ति सिद्ध परमाणु कलापங்களிலே इयत्तैயென்றும் परिच्छिन्नत्वமென்றும் கண்டோம். அது காணும் आकाशधातु அதுவும் प्रज्ञप्ति मात्रமத்தனை, वस्तुभूतமன்று. இப்படி कलापங்களில் கண்ட आकाश धातुவை परमाणुக்களிலும் कल्पिக்கிறோமாகையால் क्षणिक परमाणु मात्र रूप बाह्यार्थ अनुमेयமென்றான்.

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படிப் परमाणुக்களிலே संयोग भ्रमமென்றும் कलाप भ्रम மென்றும், परिच्छेद रूपाकाश धातु भ्रमமென்றும் சொன்னாக்கள் இவற்றைக் கொள்ளுகிறவனுக்கு वैभाषिकன் சொல்லுகிற परमाणु पुञ्ज प्रत्यक्षत्वமாகல், மற்றுள்ளார் சொல்லும் स्थिर प्रत्यक्षत्व மாதல் ஒழிய மற்றொரு நிலை கூடாது.

चिर विप्रकृष्टभूत भविष्यद्विषय ज्ञानங்களுக்கு कारण भूत विषय த்தாலே आकार समर्पणமென்றதுவும் கூடாது प्रत्यक्षार्थ विशेषத்தாலே परज्ञानத்தை अनुमिக்கிறாப்போலே प्रत्यक्ष ज्ञान विशेषத்தாலே अर्थ विशेषத்தை अनुमिக்கிறோமென்று दृष्टान्तंசொல்லுமதுவும் सर्वार्थமும் अनुमेयமென்கிறவனுக்குச் சேராது. இவனுக்கு आकाश

प्रतीतिயைககொணடு ஆகாஶமெனறொரு सत्य पदार्थததை अनुमिககலாயிருகக, இததை तुच्छமெனறதுவும अनुपपन्नம், प्रतीतितुल्यत्वம உண்டாயிருகக युक्तिயாலே ஒனறை तुच्छமென்னபபாாததால माध्यमिक मर्यादैயாலே नीलत्वादिகளையும तुच्छமெனனலாம. आवरणाभावमात्रं आकाशமெனறவனுககு संसर्गाभावादि विकल्पததிலொரு कोटि परिग्रहिக்க விரகிலலை. मध्याकाशத்தில दूरासन्नत्वादि विशेषஙகளுமசொலல வழியிலலை.

दूरत्वादि विशिष्ट कलाप कल्पனைகளாலே अलीकान्तरாலததில कल्पनाभेदஙகளெனறால, आकाशததை सत्यமாககொணடு, அதிலே स्वप्नज्ञान तुल्य कल्पनासिद्ध कलाप विशेषஙகளாலே அவவோ परिच्छेद भ्रमமெனறு கடடலாம स्फुटोपलंभादि वलांबनம पक्षद्वयததுககும तुल्यம இவவர்த்ததை

1 ' आकाशे चाविशेषात् '

(ஆகாஶே சாவிஶேஷாத)

எனறு सूत्रकारரருளிசசெயதாா

ज्ञान वैचित्र्यததுககு अर्थवैचित्र्यं कारणமாகவேணுமெனகிறவிதுககு, ज्ञानஙகளுககுளள व्याप्तिग्रहणं பணண விரகிலலை व्याप्तिग्रहणं பணணியலலது இவனுககு अर्थ कल्पिகக வொணணாமையாலே (விரகிலலாமையாலே) अर्थஙகள தனனிலும व्याप्ति ग्रहिகக வொணணாது. ज्ञानஙகளையே विचित्र कारणஙகளாகக கொணடு व्याप्तिग्रहणं பணணினால, பின்பு வேறொரு ज्ञानததில अर्थததைக் कारणமாகக कल्पिகக வேணடா नील ज्ञान सन्तानं நடவா நிறக, चक्षुरादिகளும नील पीतादि साधारणஙகளாயிரா நிறக, பினபு पीत ज्ञानं

1. சாரீ—ஸூத 2-2-23 ஆகாசததிலும் துசசதவம இலலை மற்ற வஸதுககள விஷயததில போலவே ஜஞானம துலயமாகிறபடியினால

வருகிறது பீதமாயிருப்பதொரு बाह्यार्थं सन्निहितமாகப் பெற றனன்றோ, அல்லாத போது முன்புபோலே नील ज्ञान सन्ततिயே நடந்து விடாதோ?' என்கிற अनुमेयबाह्यार्थ वादिக்கு स्वप्नத்தில नीलपीतादि ज्ञान सन्ततिகள் மாறிவருகிறபோது முன்புபோலே नील ज्ञान सन्तति बाह्यार्थமன்றிக்கேயிருக்க वासनावशத்தாலே வருகிற தென்று இவன் தானும் योगाचारனும் கொண்ட கணக்கிலே जागरदशैயிலும் वासनाविशेष वैचित्र्यத்தாலே सर्वप्रतिभासமும் வரு கிறதென்னும் வழியைத் தப்ப விரகில்லை योगाचारன் சொன்ன ग्राह्यलक्षण योगத்துக்குப் परिहारமாகவிவன்

1 ' भिन्न कालं कथं ग्राह्यमितिचेत् ग्राह्यतां विदु ।
हेतुत्वमेव युक्तिज्ञाः ज्ञानाकारार्पण क्षमम् ॥'

(பின்னகாலம் கதமகராஹ்ய மிதிசேத கராஹயதாமவிது: ।
ஹேதுதவமேவ யுகதிஜ்ஞா: ஜ்ஞானாகாரார்பணக்ஷமம் ॥)

என்று इन्द्रिय संप्रयोग क्षणத்திலே अग्रस्थितமாய स्वोत्पाद्य ज्ञान क्षणத்திலே स्वाकार समर्पकமான बाह्यार्थத்தைப் பேரிடுகிறோமென்றதுவும் अनुपपन्नம். बाह्यार्थத்துக்கு स्वरूपமொழிய இவன் வேறு ஒரு आकारங்கொள்ளான் கொண்டாலும் அது स्वाश्रयत्तै விட்டு வரப்புகுகிற ज्ञानத்தில் சென்றேறமாட்டாது. अर्थ स्वरूपந் தான் स्वकार्यமான ज्ञानं பிறக்குமளவும் இராது. இரண்டும் निर्धर्मकமாயிருக்க तुल्यமான आकारं பிறந்ததென்னவொண்ணாது. स्वच्छமான ज्ञानத்திலே अर्थाकारं प्रतिफलितமென்னும்போது लोक समत प्रति फलन न्यायத்தாலே समान कालत्व रूपत्वादिகள் வேணும் இத तर्कங்களாலே ततायः पिण्ड माष राशि प्रविष्ट मषी नीलोत्पल वन गत कादंबादि न्यायங்களும் கழியும் पूर्वापरங்களான

1. வேறு காலத்தில் இருக்கும் வஸ்துக்கள் எப்படி அறியப்படும்? எனில் யுக்தியை அறிந்தவர்கள் ஜ்ஞானத்தில் தன்னுடைய ஆகாரத்தைக் கொடுப்பதற்குத் தக்கதான காரணமாயிருக்கையையே அறியப் பட்டிருக்கையாக அறிந்தார்கள்.

अर्थज्ञानங்களுக்கு परोक्ष जाति போலே ஓர आकारங்கிடக்கிற தென்னுமது उपलंभोपपत्ति स्वसिद्धान्त विरूद्धम् ॥

चूर्ण हरिद्रा संसर्ग जनित रागंபோலே अर्थ ज्ञानங்கள இரணடிலுமிலலாத आकारं அபபோது வருகிறதென்னும पक्षமும पूर्वपरங்களுககு संसर्गं கூடாமையாலே निरस्तं। இப்படியால இவனுக்கு बाह्याकारं प्रत्यक्षமென்று கொள்ளுதல बाह्यமனறிககே யிருகக वासनावशததாலே सर्वं प्रतिभासமும என்னுதல போககி மறறிலேயிலலே. இவனுககு प्रत्यक्षமுமனறிககே अनुमितங்களான क्षणिक भक्ष्य भोग्यादिகள भक्षणादि प्रवृत्ति विषयமாகமாட்டாது ज्ञानाकारததைத தினனவும் மெலலவும ஒண்ணாது

अनुमित क्षणं अनिष्टமாகில उत्तरक्षणங்களும भागसंतान रूपங களாய் विषाद रूपங்களுமாம். उत्तरक्षणங்களும் पूर्व क्षणங்க ளென்று अनुमिककில सर्व ज्ञान सन्ततिகளின विषयक्षणங்களில वैचित्र्यं கொள்ளவொண்ணாதபடியாய अर्थ वैचित्र्यததாலே ज्ञान वैचित्र्यं எனகிற कल्पனை கழியும இப்पक्षं बाह्यங்கள தனனிலே प्रत्यक्षानुमेयं பண்ணி நடககிற स्वोपलंभ सर्व लोकोपलंभ विरुद्धமாகை யாலும अनन्वित त्रस्तरि करमாய் अपहास्यतरம. இம मतததை

1 ' नासतो दृष्टत्वात् '

' நாஸதோ தருஷ்டதவாத '

என்று सूत्रकारं निरसिததார

* நிலையிலலாப பொருள மதியை விளைததுத தான சோ நிறங்கொடுததுத் தானழியும் * தனனால வநத

---

1. சாரீரக—ஸூத 2 2-25 இல்லாத வஸதுவிறகுத தன னுடைய ஆகாரததை ஜ்ஞானததில ஸமாபபிபபது (காட்டி கொடுப பது) ஸமபவிககாது, இலலாத வஸதுவின ஆகாரம மறறொனறில தோனறுகிறதெனபது லோகத்தில காணபபடாமையினால

* அடுதத பக்கம பாாக்க

நிலையில்லா மதிதன்னில் நிறத்தைக்காணும்
இதுகாணும் பொருள்காணகை என்ற நீசன *
முலையில்லாத்தாய் கொடுத்த முலைப்பாலுண்ணும்
முகமில்லா மொழியெனவே மொழிந்த வார்த்தை *
தலையில்லாத்தாளூரும் கணக்காய் நின்ற
கட்டளை, நாம் கண்டு இன்று காட்டினோமே 19

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிகாரம்)

---

* [ப-ரை] நிலை - நிலைத்திருக்கை, இல்லா-இல்லாததான, பொருள்-வெளியில் இருக்கும் வஸ்து, மதியை-புத்தியை, விளைத்து-உண்டாக்கி, தான்சோ-தான் அடைந்திருக்கிற, நிறம்-ஆகாரத்தை, (ரூபத்தை) அன்றிக்கே, நிறம் என்பது கறுப்பு, மஞ்சள் முதலிய வர்ணத்தைச் சொல்லி, அதனால் ஆகாரத்தை உபலக்ஷிக்கிறதாகவுமாம் கொடுத்து, தான், அழியும்-நசித்துவிடும், தன்னுல் வந்த-உண்டாக்கப்பட்ட நிலையில்லா-ஒருக்ஷணத்திற்கு மேல் இருக்காத, மதிதன்னில்-தன்னிடத்தில் இருக்கும், நிறத்தை—ஆகாரத்தை, காணும்-பார்க்கும், இதுகாணும்-இதுவே, பொருள்காணகை-வஸ்துக்களைப் பற்றிய ப்ரத்யக்ஷம், என்ற-என்று சொல்லுகிற நீசன-நீசனுன ஸௌத்ராந்திகனுடைய, இதுமேல் 'கட்டளை' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது, முலையில்லா-ஸ்தநம் இல்லாத, தாய-தாயார், கொடுத்த, முலைப்பாலுண்ணும்-ஸ்தந்யபானம் பண்ணுகிற, முகமில்லா-முகம் இல்லாமலே சொல்லப்படும் மொழி வார்த்தை (எனவே) என்று, இது, மேல, 'என்ற' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது, மொழிந்த வார்த்தை-சொல்லப்படுகிற வார்த்தை, தலைஇல்லா-தலைமுதலிய மற்ற அவயங்களில்லாத, தாள-பாதமானது, ஊரும் கணக்காய - ஊரும் ப்ரகாரமாய, நின்ற - இருக்கிற, கட்டளை-ப்ரகாரத்தை (கல்பனையை என்றபடி) நாம இன்று, கண்டு, காட்டினோம்-எல்லோரும் அறியும்படி உபதேசித்தோம். 19

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீராா தூபபுல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பததாவது வைபாஷிக பஙகாதிகாரம)

[வைபாஷிக மதநிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவனகொள்கைளின ஸங்க்ர ஹம - அககொளகைகளின நிரஸனம]

*காணகினறவனில்லை, காடசியும கணடது முணடு *அவைதாம்
ஏண கொணடனவன்று, இவறறிற்குணமு நிலையுமிலலை *
சேணகொணடசநததியால சோந்துமொனறெனா நிறகுமெனற *
கோணகொணட கோளுரை வைபாடிகனகுறை கூறுவமே 20

[வைபாஷிக மத நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

முனபு கழிநத बौद्धாகள மூவாககுச சொன்ன दोषं தப பலாமெனறு பாாதது ज्ञानததோடொக்க बाह्यार्थமும் प्रत्यक्ष ज्ञान ज्ञेयஙகளிரண்டும निर्विशेषात्मक क्षणिक सन्तान रूपஙகளாயிருக கும். ज्ञाताவொருவனுமே कल्पितனெனகிற वैभाषिकனை நிராகரிக கிறோம

---

* [ப-ரை] காணகினறவன-அறிகிறவன, இலலை, காட்சியும -ஜ்ஞானமும, கணடதும - பாாககபபடடதும, உணடு அவைதான -அநத ஜ்ஞான ஜ்ஞேயஙகளும, ஏண கொணடன அனறு எண்ணிக கை உடையவைகளனறு இவறறில, குணமும நிலையிலை நீடிததிருபப தும, இலலை, சேண கொணட-நீடிததிருககையை உடைய, சநததி யாா-சநததியால், சோநது-ஒனறுசோதது, ஒனறு என-க்ஷணஙகள தோறும அவை வெவவேறாய இருநதபோதிலும ஒனறு எனறு சொல லுமபடி, நிறகுமெனற கோண கொணட-கோணலைக கொணட, கோள உரை-கரூரமான வாாததைகளையுடையவனுன, வைபாடிகன- வைபாஷிக னுடைய, குறை-குறறஙகளை, கூறுவமே (இநத அதிகாரத தில) நிரூபிபபோம 20

[அவன் கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவன் கொண்ட क्षणिक परमाणुக்கள் प्रत्यक्षங்களென்று தானே இசைந்தான். पुंज दशैயிலே प्रत्यक्षமென்னும்போது पुंज மென்று परमार्थமாக வொன்றைக் கொண்டு, இவன் पुंजமென்கைக்கு हेतुவாக संयोगமென்றுதல் नैरन्तर्यமென்றுதல் ஒரு धर्मமுங் கொண்டிலன் क्षणिक स्वलक्षण विशेषங்கள் निर्विकल्पத்தாலே தோற்றி पुंज विकल्प விஷயமாமென்னும்

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படி निर्विकल्पந்த்தாலே இவை தோற்றிதென்று ஸாதிக்கைக்கு निर्विकल्पं प्रमाणமாகமாட்டாது.

1 ' विकल्पे वस्तु निर्भासात् असंवादादुपप्लवः '

(விகல்பே வஸ்து நிர்பாஸாத் அஸம்வாதாத் உபப்லவ: '

என்றும்,

2 ' तस्माद्यद्रूपम् आभाति वाह्यमेकमिवान्यतः '

(தஸ்மாத் யத்ரூபம் ஆபாதி பாஹ்யம் ஏகம் இவாந்யத.)

என்றும்,

3 ' व्यावृत्तमिव निस्तत्वं परीक्षानङ्गभावतः '

(வ்யாவ்ருத்தமிவ நிஸ்தத்வம் பரீக்ஷாநங்கபாவத:)

---

1 ஸவிகல்பக ஜ்ஞானத்தில் வஸ்து தோன்றுகிறபடியினாலும், மற்றொரு ப்ரமாணத்தை அனுசந்தித்திராமையாலும் ஸந்தேகமுண்டு.

2 அந்த ஸவிகல்பக ஜ்ஞானத்தினால் வெளியிலிருக்கும் வஸ்து ஒன்றைப் போலவும், மற்றொரு வஸ்துவில் இருந்து வேறுபட்டவை போலும் எந்த ஆகாரத்தை உடையதாகவும் தோன்றுகிறதோ.

3 விசாரிப்பதற்கு அநுமானம் இல்லாமையினால், உண்மையை உடையதல்ல

என்றுஞ்சொல்லி सविकल्पமும் अनुमानமும் कल्पिताकार विषयமென்று தாங்கள் கட்டுகையாலே அவையும் परमार्थத்தைக் காட்டமாட்டாது இப்படி विकल्पं प्रमाणமன்றென்கிறவனுக்கு - विकल्प व्यवस्थाप्यமான निर्विकल्पமும் प्रमाणமாக விரகில்லை विकल्प प्रामाण्य बाधकानुमानத்துக்கு अनैकान्त्यादि दोषங்களவரும் विकल्प मूल विशिष्ट व्यवहारமெல்லாம் कल्पितविषयமென்னுமிவனுக்கு स्वशास्त्र स्ववचनादि विरोधம் உண்டாம். ஆகையால் स्वपक्षस्थापक प्रमाणाभावं माध्यमिकादिகளுக்கும் இவனுக்கும் तुल्यம்

இத்தாலே बुद्धियிலும் बोध्यங்களிலும் स्वभावமென்னலாமவை सत्यं, विकारமென்னலாமவை मिथ्याவென்ற विभागமும் கூடாது. विशिष्ट स्थिर विषयமாய்த் தோற்றுகிற पुञ्ज विकल्पं भ्रान्ति रूपமென்கையாலே இது सयूथ्यர் சொல்லும் वासनादि मात्रवशத்தாலும் கூடுகையால் இவனுக்கு बाह्यार्थ प्रत्यक्षமென்னவிரகில்லை ज्ञान ज्ञेयங்களுக்கு संबन्धान्तरं வேண்டா. स्वभाव विशेषத்தாலே विषय विषयी भावமென்றதுவும் ज्ञानविषयமென்று ஒன்று सत्यமாயிற்றாலிறே சொல்லலாவது कारणभूत पूर्वक्षणं इन्द्रिय संप्रयुक्तமாகையாலே இது संबन्धமாக उत्तर ज्ञानं पूर्वक्षणத்தை ग्रहिக்கிறதென்றதுவும் सर्व लोकोपलंभ सिद्धமான ज्ञान समकाल विषय प्रकाशத்தாலே निरस्तम्

व्यवसाय विषयங்களான भूतभविष्यद्वस्तுக்களை व्यवसायத்தோடொக்க अनुव्यवसायं ग्रहिக்குமென்றும், विनश्यदवस्थ वस्तु विषय प्रत्यक्षं विषयविनाशத்துக்குப் பின்னும் क्षणान्तर स्थायिயென்றும் சொல்லுவார் படியிலே पूर्वविषय क्षणं उत्तरज्ञान क्षणத்துக்கு विषयமாகத்தட்டென்? என்னில், இப்படிச் சொன்னாலும், सर्वलोकத்திலுமுள்ள पूर्वक्षणங்களும் विषयமாக प्रसंगिக்கும் அவற்றிற்கு இந்த ज्ञानத்தைக் குறித்து कारणत्वமில்லை என்னில்? आलंबनक्षणंபோலே कारणங்களான अधिपति सहकारि समनन्तर प्रत्ययक्षणங்களுக்கும் विषयत्वं வரும்

कारणत्वादिகள் तुल्यமாயிருக்க स्वलक्षण, स्वभाव विशेष मात्रத்தாலே भिन्नकालं ग्राह्यமென்றால் அப்படிப்பட்ட स्वभाव विशेष संभवத்

தாலே चिरविप्रकृष्टமும் दूरस्थமும ग्राह्यமாகலாம இப்படிககு आलंबन स्वभाव विशेषம கொள்ளுவாாககு अधिपति सहकारिகளைககட்ட வேணடுவதுமில்லை. அவையுண்டாளுலும் स्वभाव विशेषமிலலாத போது आलंबनமாகமாட்டாது. स्वभाव विशेषமுளளபோது அவை யிலலையாகிலும आलंबनமாகலாம स्वबाव विशेष विशिष्टமான क्षणिक स्वलक्षणமவறறையொழிய தோறறுகிறதில்லை என்று व्यभिचारं காட்டவிரகிலலை सन्तानान्तरததிறகு தோறறுகிறதிலலையெனறு नील ज्ञान ज्ञेय क्षण द्वय स्वभाव नियमததாலே परिहारமாளுல் वैभाषि कादिகள மூவருமதநதாஙளிசைநத वस्तुககளையெலலாம் क्षणिक மெனறு கொள்ளுகிறவிது सर्व लोक प्रसिद्ध निर्बाध प्रत्यभिज्ञाविरुद्धं संप्रतिपन्न दीपादि सन्ततिபோலே पुंजात् पुंजोत्पत्तिயாலேவருகிற घटादि களிலும் ज्ञान सन्ततिகளிலும் आकार सादृश्यததாலே भ्रान्ति रूप प्रत्यभिज्ञै வருகிறதாகையால स्थिरत्वं कल्पितமெனனில? अनन्यथासिद्ध सामग्री भेदादिகளாலே भिन्नமான दीपததில் போல இஙகு प्रत्यभिज्ञैக குப बाधं சொல்ல வொணளுது.

सर्वமும क्षणिकமாளுல் पूर्वापर सादृश्यादि प्रतिसंधानததுககு ஆளிலலாமையாலே भ्रान्ति रूप प्रत्यभिज्ञैயும स्मृति मात्रமும் उदिक கைககு விரகிலலை. அபபடியே क्षणिक पक्षததில் पुण्य पापकर्तावுககு तत्फल भोगं கூடாமையாலே வேளுெருததன भुजिககபபுககால अतिप्रसंगं வரும

1 ' यस्मिन्नेव हि संतान आहिता कर्म वासना '

(யஸமினனேவஹி ஸநதான ஆஹிதா காமவாஸநா)

2 ' फलं तत्रैव बध्नाति कार्पासे रक्तता यथा '

(பலம ததரைவ பதநாதி காாபாஸே ரகததா யதா)

---

1 129-ம் பககம பாாக்க.

2 129-ம பககம பாாக்க.

என்றும் சொன்ன दृष्टान्तமும் अनुपपन्नம். वासनाधार स्थिर द्रव्यानुवृत्तिகளாலே வருகிற नियमத்தை क्षणिक संतानத்தில் சொல்லவொண்ணுது

निरन्वय विनाश पक्षத்தில் सन्तानैक्य व्यवस्थापकமில்லையென்னுமிடம் சொன்னேம். दीपத்தில் निरन्वय विनाशங்கண்டோமென்று घटादिகளிலும் निरन्वय विनाशं கட்டவொண்ணுது घटादिகளில் கண்ட सान्वय विनाशத்தைக் கொண்டு இப்பक्षத்திலும் सान्वय विनाशமென்கை उचितम्। दीपावयवங்கள் बुद्बुदावयवங்கள் போலே अतिसूक्ष्म दशापन्नங்களாகையாலே, अनुपलंभं வருகிறது. सत्वाद्यनुमानங்களாக கொண்டு सर्वத்திலும் क्षणिकत्वं கொள்ளுகைக்கு दृष्टान्तமில்லை स्थिरங்களினுடைய परस्परावच्छेद विशेष मात्रத்தாலே क्षणोपाधि निर्वाहं கூடும் अबाधित प्रत्यभिज्ञैयाலே क्षणिकत्वानुमानங்களுக்கு बाधமுமுண்டாம்

ஸமமான स्थिर वस्तुவுக்கு करणाकरणங்கள் सहकारि संबन्धासंबन्धங்களாலே கூடும். அவை தானும் स्वसामग्री प्रवाहनियतங்களாய காலभेद व्यवस्थितங்களாகையாலே (கூடும்) विरोधமில்லை एकवस्तुவுக்கு स्वकालத்திலே उपाध्यन्तर विरुद्धமான अत्रान्तर कालभेदं विरुद्धமன்று. विरोधமுள்ள स्वाभाव कालத்தில் स्वसत्तै கொள்ளோம். प्रत्यक्षந்தான் वर्तमान क्षणத்தை ग्रहिக்கையாலே पूर्वापर कालव्यावृत्त वस्तुவைக் காட்டுகிறதன்றே? என்னில், இது स्वकाल सत्तैயைக் காட்டுமத்தனை போக்கி कालान्तरासत्तैயைக் காட்டாது. अहेतुक विनाशं சொல்லும் ध्रुवभावित्वानुपपत्ननமும் अनैकान्त्यादि दुःस्थं.

1 'नित्यं सत्त्वमसत्त्वं वा हेतोरन्यानपेक्षणात्।
अपेक्षातोहि भावानां कादाचित्कत्व संभवः॥'

(நித்யம் ஸத்வம் அஸத்வம் வா ஹேதோரந்யாநபேக்ஷணாத்।
அபேக்ஷாதோஹி பாவாநாம் காதாசித்கத்வ ஸம்பவ:॥)

---

1 காரணத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல் இருப்பதினுல் எப்போதும் ஸத்தாயிருக்கையாவது, வேறு ஒரு காரணத்தை அபேக்ஷித்தாலன்றோ வஸ்துக்களுக்கு லசிகாலம் இருக்கை சம்பவிக்கும்.

என்று धर्मकीर्ति भावங்களில் சொன்னது, प्रध्वंसத்துக்கும் வருகை யாலே இதத்தை अहेतुकமென்றால், இதுக்கு अनादित्वமுண்டாகை யாலே भावமன்றிக்கேபோதல், இப்ப்ரध्वंसத்தைத் तुच्छं என்று கொண்டபோது, भावத்துக்கும் परमावधियன்றிக்கே போம்படி யாம். இப்படிகளால எல்லா प्रमाणங்களையும ஆராயந்தால், சில वस्तुக்களுக்கு अनित्यता मात्रं கொள்ளுமளவே யாகையாலே शरीरादिகளில நிலையிலலாமை சொலலுகைக்காக विद्यु दुबुद्दादि दृष्टान्तங்களையிட்டு वैराग्यं பிறக்குமளவே अध्यात्म शास्त्र कृत्यं. हेतुவை யொழிய नाशं வரக்கடவதாகில இவர்கள சொலலுகிற अहिंसा धर्मத்தை विधिக்கிற उपदेशங்களுக்கு प्रयोजनமிலலையாம.

ज्ञान रूपமான आत्माவுக்காதல, तदनुबन्धि शरीरादिகளுக் காதல், வேறொன்றாலே नाशं வரிலிறே இவைத்தை नशिप्पि யாதே கொள என்று ஒருவனுக்கு उपदेशिக்கவேணடுவது.

अहिंसादि विधियாவது विसभाग सन्तानोत्पादन प्रतिषेधமாதல் वेदना रूप चैत्त विशेष जनन प्रतिनिषेधமாதல ஆகக்குறை என்? எனனில், आत्माவை क्षणिकज्ञान रूपனென்று தெளிந்தவனுக்கு विधि निषेध शास्त्रानुष्ठानादिகள கூடாது. विनाशத்தோடே अन्वय व्यतिरेक वत्तान हेतुவை विविध विसभाग सन्तान मात्रமாக்கி कादाचित्कமான विनाशத்துக்கு अहेतुकोत्पत्ति சொன்னால பழைய चार्वाक प्रक्रियை யாலே भावங்களையும निर्हेतुकங்களென்ன प्रसंगिக்கும. सर्वமும क्षणिकமென்றால இசைவாரிலலை யென்று பாரத்து नित्यமாயிருப்ப தொரு तत्वமுண்டென்று சொன்ன विभज्य वैभाषिक मतத்திலே,

1 'अत्ति हि बिक्को अकदयज णत्ति एदस्स जन्तु णो सत्तं।
मानस्स सुण्णरत्ताणं संपज्ज ई॥'
'अस्ति हि भिक्षोरकृतं नास्त्यै तस्यजन्तोस्सत्वं।
मानस शून्यावस्थानन संपद्यते॥'

---

1. ஓ! சிஷ்யனே, நித்யமான வஸது இருக்கிறதல்லவா, இநத வஸதுவிற்கு அஸத்தாயிருக்கை இலலை, மனதுஇல்லாத அவஸ்தை, ஜஞானம இல்லாத அவஸதை யுகதமாகாதலலவா. (வைபாஷிக காரிகை)

என்று नित्यत्वाभ्युपगमं முதலாக எடுதத वृद्ध वाक्यं आभासोपपत्ति மூலம் எனனுமிடம सुव्यक्तम्. ஒரு नित्यतत्वததை இசைநததுவும क्षणभंग विकल्प मिथ्यात्वादिகளுககுச சொனன दूषणஙகளுககுப परिहारமாகமாடடாது. ஒரு वस्तुவை नित्यமெனறு கொணடவ னுககு क्षणिकत्वसाधक सत्त्वानुमानं विरुद्धமாம. नित्यமாக இசைநத वस्तुவை दृष्टान्तமாககக கொணடு सत्वानुमानநதனனாலே वस्त्वन्तरங களை स्थिरஙகளெனறு साधिககலாம படியாம.

कृतकत्वादिகளாலே நீககி உளளவறறிறகு क्षणिकत्वததை साधिககிறோ மெனறால, இநத हेतु प्रतिवादिகளுககு भागासिद्धமாம. அது தனனையும साधिககும हेतुககளிலும இபபடி दोषं கணடு கொள்வது.

उपपत्तिயை விடடு उपदेश मात्र बलததாலே யொனறு नित्यமெனறும, மறறுளளவையெலலாம क्षणिकஙகளென றும் கொளளுகிறோமெனனில, இவவुपदेशं भ्रमादि मूल மாககக கூடுமாகையாலே विश्वसनीयமாகாது இஙஙனலலாத போது जैनादिகளுககும उपदेश मात्रததைக கொணடு स्वपक्षस्थापनं பணணுமபடியாம

पुरुष वैषम्योपपादनங்கூடாதெனறு समुदायाधिकारத்திலே சொனனோம. प्रच्छन्न बौद्धன சொலலும नित्यानित्यत्व विवेक क्रமமும மேலே दूषितமாம, ஆகையால सर्व द्रव्यஙகளும स्वरूपनित्यஙகளாய आगन्तुकावस्थैகளுககே निवृत्तिயுளளதெனகிறதே प्राप्तम्.

இவாகள काल्पनिक विचित्रकलापஙகளிலே कल्पितமான परिच्छेदं आकाशं, இதுதான் खपुष्पंபோலே तुच्छமெனனுமதுவும स्वोक्ति स्वाभ्युपगत पृथिव्यादि तुल्योपलंभததாலே निरस्तமாமெனனு மிடம सौत्रान्तिक भंगதநிலே சொனனோம. परिच्छेदं मिथ्यैயானால परमाणुககளுககும் कलापஙகளுககும परा சொலலும विभुககளுககுப போலே अपरिच्छेदं प्रसंगिககும். ज्ञानक्षणஙகளுககும परिच्छेदं मिथ्या வெனகையாலே ज्वालासंचरण न्यायததாலே पूर्वदेह त्याग गर्भ कोश

प्रवेशादिகள் சொன்னதுவும் घटियாதபடியாய एकैक ज्ञानங்களுக்கே सर्व व्यापित्वं கொள்ள வேண்டும்படியாம் बुद्धिसंतानமே आत्मा என்கிற बौद्धா மூவர்க்கும் अहमर्थத்தில் பிறந்து தோற்றுகிற बुद्धि अहमर्थமென்கை उपलंभादि विरुद्धமாம். चित्त विज्ञान सन्तानமும் आलय विज्ञान संतानமும் பிரியக்கட்டினவர்களுக்கும் இவற்றிற்கு परस्परान्वयங்கூடாது शुद्ध ज्ञान सन्तानोदयமாதல் ज्ञान सन्तानத்துக்கு रागादिகளுடைய अत्यन्तोपदेशமமாதல் मोक्षமென்றதுவும் क्षणभंगादि दूषणத்தாலே निरस्तं இவர்களுடைய पंचस्कन्ध द्वादशायतन चातुरार्थ्य रूस्या दशादश धातुप्रभृति परिभाषैகளும் परिपाटिகளுமெல்லாம் ஒரு प्रमाणத்தோடு துவக்கற்று, நூலில்லா மாலை போலே நிற்கும் நிலை நுண்ணிதாகக்கண்டு கொள்வது. இந்த वैभाषिक मतத்தை

1 'समुदाय उभय हेतुकेपि तदप्राप्ति :'

(ஸமுதாய உபய ஹேதுகேபி ததப்ராப்தி)

என்று தொடங்கி सूत्र कारा निरसितதார்.

* கும்பிடுவாரார் என்று தேடுகின்றார்
குணங்களையும் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார் *
தம்படியைத் தமக்கு உரைத்துப் படிவிக்கின்றார்.
தமக்கினிமேல் வீடென்று சாதிக்கின்றார் *
தம்புடவை யுடலகுறித்து நெடிதெண்ணுகின்றார்
சந்ததிக்குத் தவ பலிக்கத்தாம் போகின்றார் *

---

1 சாரீ-ஸூத்-2-2-17 பரமாணுக்களையும், பருதிவ்யாதி பூதங்களையும் காரணமாக உடைய கும்பல்களிலும் ஸமுதாயத்தை உடையதாயிருக்கை பொருந்தாது

*(ப—ரை) கும்பிடுவாரார்-நம்மை நமஸ்காரம் செய்வார்கள் யார், என்று, தேடுகின்றார்-தேடிக்கொண்டே இருப்பவர்களும், தங்களுக்கு

செம்படவா செயகினறசிறறினிபபை
சேவகபபறறுடனே நாம சிதைத்திட்டோமே. 29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பத்தாவது வைபாஷிக பஙகாதிகாரம)

-குணஙகளேயும - சாநதிமுதலிய குணஙகளேயும, கூறுகினருா-சொலலுகிருாகள. தமபடியை தமமுடைய.பரகாரத்தை, தமாககு-தமமைச்சேர்நத சிஷயாகளுககு, உரைதது-உபதேசிதது, படிவிககின ருா-படியுமபடி செய்கிருாகள. தமககு, இனிமேல-இதறகுபிறகு, வீடு -மோக்ஷம், எனறு-கிடைககபோகிறது எனறு, சாதிககினருா—சாதிக கிருாகள, தம-தஙகளுடைய, புடவை-வஸதிரம, உடல, சரீரம் இவை களே, குறிதது, நெடிது-வெகுகாலம், எண்கினருா-யோசிககிருாகள. சந்ததிககு-ஜஞானசந்தானததிறகு, தவம-தபஸஸு, பலிக்க - பலிப பதறகாக, தாம, போகினருா- (தபஸஸுசெயய) போகின்ருாகள. செம்படவா-மீனபிடிபபவாகள போல, செயகின்ற-செயகிற, சிறறி னிபபை அலபருசியை, சேவகபபறறுடனே-சாஸதிரபரமாணஙகளின அவலம்பததுடனே, நாம, சிதைததிடடோம் - தூளகளாகுமபடி செய தோம. 29

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம

|| प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादशः ||

(பதிஞேருவது பரசசந்ந பௌதத பஙகாதிகாரம)

[பரச்சனன பௌதத பஙக ப்ரதிஜஞை — அவன கொளகை களின ஸஙகரஹமும அவறறின நிராகரணமும]

* வேதஙகள மௌளி விளஙக வியாசன விரிதத நன்னூல் *
பாதஙகளான பதினறிலீசன படிமறைத்துப *
பேதஙகளிலலை யெனறு ஓா பிரமப்பிசசியம்புகினற *
போதஙகழிநதவனைப புததா மாட்டுடன பூட்டுவமே. *

[பரச்சனனபௌதத பங்க ப்ரதிஜஞை]

बुद्धि ஒனறையுங கொணடு बोद्धाவையும் बोधविषयததை யும் बुद्धि धर्मஙகளையும बुद्धिயிலே कल्पितஙகள் எனற योगाचारனை யும் இவனுடைய सयूथ्यரில, नित्यமொனறுணடு மறறுளளவை अनित्यமெனகிற वैभाषिकैकदेशिயையும निरसिதத வளவிலே वेद वाद प्रच्छन्न बौद्धனை निरसिககிறோம

---

*(ப ரை) -வேதஙகள-வேதஙகளுடைய, மௌளி-தலை(உபநிஷதது) விளஙக-பரகாசிககுமபடி, வியாஸன-விரிதத-வியாசமஹர்ஷி விஸதாரமாக நிரூபிதத, நனநூல-நலல சாஸததிரததில, பாதஙகளான பதினறில-ஒரு அதயாயததிறககு நாலுபாதமாக நானகு அதயாயங களுககு பதினறுபாதஙகளில, ஈசனபடி-பகவானுடைய பரகாரஙகளை, மறைதது - அபலபித்து, (இலலைஎனறு சொலலி), பேதஙகளிலலை - (குடம், படம முதலிய) விதயாஸஙகள கலபிதங்களே யனறிவாஸதவத்தில இலலை, எனறு - எனறு சொலலி, ஓா - ஒபபற்றதான, பிரம பிச்சு - பரமிககச் செயது இயம்புகினற - சொலலுகிற, போதம கழிநதவனை - ஜஞானம் இலலாதவனை, புததர் மாட்டுடன் - பசுபராயனன புததரோடு, பூட்டுவமே-ஒருகணணியிலே கட்டுவோம இவனும புததரோடு துல்யன் என்று நிரூபிக்கிறோம எனறபடி.] 30

[அவனுடைய கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

இவர்களில் வுத்திக்கு க்ஷணிகத்வ பஹுத்வாதிகள் சொன்ன பௌத்தனும், நித்யத்வைகத்வாதிகள் கொள்ளுகிற மாயாவாதியும், நிர்விசேஷ வுத்திக்குத் தந்தாம் சொல்லுகிற தர்மங்களையெல்லாம் கல்பிதங்களென்கையாலே நிபுண நிரூபண தசையில் இரண்டு மதமும் ஒன்றும்.

ஸ்வமத ஸாதனத்துக்குத் தாங்கள் தனித்தனியே சொல்லும் பௌத்தாகம வேதாகமாதிகளுடைய ஸ்வரூபமும் ப்ராமாண்யமும், போத்தாவும் வுத்தி ஃபலங்களும் பொய்யென்கிற இருவரும் மாத்யமிகன் கடையில் ஓதினவர்களாகையாலே இவர்கள் அவனை அநுவர்த்திக்கவே ப்ராப்தம்

மாத்யமிகன் ஜ்ஞானமில்லையென்றது பொய்யானபடியாலே இவர்களோடொக்க ஜ்ஞானமுண்டென்றதாம். இவர்கள் ஜ்ஞானமுண்டென்றொரு ப்ரமாணத்தாலே ஸாதிக்கிறது பொய்யானபடியாலே அவனோடொக்க ஜ்ஞானமுமில்லையென்றதாம்.

பௌத்தர் ஸம்வ்ருதி ஸத்யத்தாலே ஸர்வ வ்யவஹாரமென்றதுக்கும் மாயாவாதி வ்யாவஹாரிக ஸத்யத்தாலே ஸர்வ வ்யவஹாரமென்றதுக்கும் பாசுரத்தில் வேறுபாடொழிய ப்ரதிபாத்யத்தில் வைஷம்யமில்லை, அநிர்வசநீய துச்சாதி ஶப்தங்களிலும் தாத்பர்யம் நிரூபணம் பண்ணினால் அர்த்தபேதம் கூடாது.

வேதங்களுமெல்லாம் ப்ராந்தி ஸித்த ப்ரமாணங்களென்றும், வைதிக கர்மங்களுடைய ஃபல ஸாதனத்வம் மித்யாவாகையாலே இவை ப்ராந்தக்ருத்யங்கள் என்றும் தக்³தாகிலாதிகாரனாய் வேதஶிரஸ்ஸிலே வர்த்திக்கிற ப்ரஹ்மவித்துக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையில்லை, வேதவிருத்தாநுஷ்டானத்தால் பாபமும் வாராதென்னும் இப்படி ஜல்பிக்கிறவன் வைதிகர்க்கு தூரபரிஹரணீயன்

ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸத்யத்வ ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வாநந்தத்வ நிரவயவத்வ நிர்விஶேஷத்வாதிகளையும், ப்ரபஞ்சத்தினுடைய மித்யாத்வாதிகளையும், ப்ரமாணமல்லாத தொன்றைக் கொண்டு காமமாத்ரத்தாலே ஸாதிக்கப் பார்த்தால் அதிப்ரஸங்கமாம்.

ப்ரஹ்ம வ்யதிரிக்தமெல்லாம் மித்யாவென்கையாலே பரமார்த்தமாயிருப்பதொரு ப்ரமாணமில்லை. பரமார்த்தமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபமில்லையொன

றையும் ஸாதிக்கமாட்டாது. வ்யாவஹாரிக ப்ரமாண வ்யவஸ்தை கொண்டாலும வ்யாவஹாரிகமானது ஸத்யம்போலே சிறிது போது தோற்றிப்பின்பு நிரூபித்தவாறே பொய்யாயப் போமென்கையாலே ஸ்வப்ந ப்ரமாண துல்யமானவற்றாலும ஸ்வபக்ஷ வ்யவஸ்தை கூடாது ப்ரமாணத்தினுடைய ப்ராமாண்யமும பாரமார்த்திக தர்மமனறென்று தாங்களேயிசைந்தார்கள்.

விஷய ஸத்யத்வலக்ஷணமான ப்ராமாண்யம் ஜ்ஞானத்திலேயாதல தத்ஸாதனத்திலேயாதல, ப்ராந்தியாலே ஆரோபிதமெனனும பக்ஷத்திலும ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸத்யத்வாதி தர்மங்களையும, ப்ரபஞ்சத்தினுடைய மித்யாத்வாதி தர்மங்களையும தாங்களே மித்யா பூதங்களாயக் கொள்ளுகையாலே ஒரு படியாலும ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபனத்துக்கு ப்ரமாணம் சொல்லவிரகில்லை

நிர்விசேஷத்வ ப்ரபஞ்ச மித்யாத்வாதிகளுடைய மித்யாத்வாதிகளாலே பரபக்ஷ ஜ்ஞான ப்ரபச ஜ்ஞானாதிகள ஸத்யவிஷயங்களாகையாலே அவை ப்ரமாணங்களாயவிடும ப்ரமாணங்கள போலே தோற்றியவை பாதிதங்களாமென்னில, ச்ருதியும ப்ரமாணம் போலேதோற்றி மாயாவாதி வாக்யந்தன்னாலும சூன்யவாதி வாக்யந்தன்னாலும் பாதிதமாம அதுக்குமேல வேறொரு பாதகமில்லை.

துஷ்ட ஸாமக்ரீ மூலதையாலே அதுக்கு அப்ராமாண்யம் சொல்லில, இது தன பக்ஷத்தில வேதத்திலும துல்யம, ஸ்வப்நகத வாக்யத்துக்கு ஸ்வரூப மித்யாத்வத்தாலும ப்ராமாண்யம் இல்லாதாப்போலே வேதத்துக்குமிது வரும, அஸத்யத்தாலே ஸத்யம ஸித்திக்கும என்கைக்கு இவன சொல்லும த்ருஷ்டாந்தங்களிலொன்றும் ஸ்வபக்ஷ பரபக்ஷ ஸங்கதமாகாது. தத்வாவேதகங்களென்று வகுத்த வேதாந்த வாக்ய விசேஷங்களில தோற்றின ஸத்யத்வ ஜ்ஞானத்வாதிகள் ப்ரஹ்மத்துக்கும மித்யாவென்றும சொல்லுகிறவனுக்கு இவை கொண்டு ப்ரபஞ்சத்தில காட்டில வேறுபாடு சொல்லவொண்ணாது அஸத்யத்வாதிகளை ப்ரபஞ்சந்தன்னிலும மித்யாவென்கையாலே ப்ரபஞ்சத்துக்கும ப்ரஹ்மத்தில காட்டில பிரிவு கூடாது விசிஷ்ட க்ரஹணத்தில ப்ரத்யக்ஷத்துக்குச் சொன்ன அநுபபத்தி ப்ராந்தியிலும வரும கேவல ப்ரத்யக்ஷமாதல உபபத்தி ஸஹித ப்ரத்யக்ஷமாதல நிர்விசேஷத்தைக் காட்டுமென்கை உபலம்பாதி விருத்தம்.

भेदத்தில் சொன்ன स्वरूप धर्म विकल्प दूषणं அவவோ கட டளைகளிலே अभेदத்திலும் சொல்லலாம் सर्व भेद मिथ्यात्वं சொல்லுமவனுக்கு प्रामाण्य तदभाव साध्य साधन, सत्यासत्य, स्वपक्ष परपक्ष, साधन दूषण, वादि प्रतिवादि, जय पराजय, भक्ष्याभक्ष्य, पायु मुखादि विभागं घटियாமையாலே सर्व व्यापार विरोधं வரும்.

अवेद्यत्व निर्विशेषत्वादिகளைப் பற்றச் சொல்லும் अनुमानागमங் களுக்கு स्ववचन विरोधादि दोषं दुष्परिहरं हेतुसाध्य संबन्धसापेक्षமான अनुमानத்தைக் கொண்டு निर्विशेषवादि साधनं காணுகோரியாலே பண்ணும் कण्डूयनமாம். अनुमानங்களாலே नियत्व निर्विशेषत्व स्वयं प्रकाशत्वादि ब्रह्म स्वभावங்களையெல்லாம் அறியலாமென்கிறவ னுக்கு ब्रह्मविद्या विषयத்தில் अपशूद्राधिकरणं निरर्थकமாம் त्रैवर्णिक ருக்கும் सर्व शास्त्र नैरपेक्ष्यं प्रसंगिக்கையாலே शारीरकादिகளும் निरर्थ கங்களாம்

पदवाक्य रूपமாய்க் கொண்டு प्रवृत्तமாகிற आगमத்தில் निर्विशेष வஸ்துவை प्रतिपादिக்க வல்லது ஒன்றுமில்லையென்னு மிடம் पापर परीक्षकரெல்லாரும் परामर्शिக்கலாம்

निर्गुणत्वादि व्यपदेशத்திற்கு तात्पर्य शास्त्रத்தில் निर्गुणत्वादिகள் சொன்ன இடம் समीचीन न्यायங்களாலே हेयगुणादि निषेधपरं। परब्रह्म स्वरूपத்தை सर्व कल्पनाहीनமென்று शास्त्रங்கள் சொல்லா நிற்க இதிலே யொரு பேராதல், जातिயாதல், गुणமாதல், शक्तिயாதல், व्य पारமாதல், विभूत्यादिद्रव्यமாதல், अभावமாதல் கொள்ளப்போமோ? இவையெல்லாம் भ्रान्ति कल्पितமாகையாலே परमार्थ निरूपण दशैயில் स्वरूपமே शेषिக்குமத்தனையன்றோ? வென்னில், இது श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरुद्धமாய், स्ववचन विरुद्धமுமாயிருக்கையாலே कल्पनाहीनமென்றவிடமிது தனக்குள்ள विशेषणங்களைக் கழிக்கிற தன்று वस्त्वन्तरस्वभावங்களாய सामान्य दृष्टियாலே இங்கே शंकितங் களானவற்றை இல்லையென்கிறது.

இது தனககுளளவையெவை? கழிககிற कल्पனைகளெவை? எனனில? धर्मिग्राहक शास्त्र सिद्धமான ईश्वरादि नामஙகளும, आत्मत्व जातिயும, ज्ञानादि गुणஙகளும, सर्वाधिष्ठानादि शक्तिயும, जगत्सृष्ट्यादि व्यापारஙகளும, शरीर भूत विभूतिद्वयமும, स्वरूपத்தில विकार पुरुषार्था भावமும இவையெலலாம अनन्य परஙகளான शास्त्रஙகளாலே सिद्धஙகளாகையால இவை परस्वरूपததிலுணடானவை. अद्वारकமான मनुष्यादि नामஙகளும, அவவோ जातिகளும रूप रसादि गुणஙகளும, स्वरूपेण परिणाम योग्यதையும, स्वकर्म मूल पराधीन व्यापारமும, दुःखावह शरीरादिகளும, कल्याण गुणाभावமும प्रमाण विरुद्धஙகளாகையாலே இவை परस्वरूपததில இலலாதவை.

இபபடி जीवात्म विषयததில சொலலும் निषेध शास्त्रஙகளுககும विषय व्यवस्थै கணடுகொளவது

धर्म धर्मि भावादि भंगததுககுச சொலலும कुतर्कஙகளுக்குப் परिहारं सौगत भंगததிலே கணடு கொளவது

இபபடியால ब्रह्मं सजातीय विजातीय स्वगत भेद शून्यம எனறது सर्व प्रमाण विरुद्धம.

अर्थापत्त्यादि प्रमाणान्तरஙகளை யிசைநதாலும இவையுமपूर्वोक्त तुल्य प्रकारஙகளாகையாலே निर्विशेषததைக காடடமாடடாது प्रमाणஙகள ஒனறும வேணடா, स्वयं प्रकाश स्वरूप मात्रததாலே निर्विशेषं सिद्धिககு மெனனுமது स्वरूप मात्रததால साधिकக வொணணாது. स्वयं प्रकाश सिद्धமெனறு வேறொரு प्रमाणத்தாலே साधिककப பாராததால, அது विशिष्टமாக வலலது காடடாது निर्विशेष स्वयं प्रकाश वस्तुவுகக अविद्यातिरोहितत्वाविशदत्वाध्यासभ्रम बाधஙகள சொலல வழியிலலை

भेदपक्षததில आत्माவுககு बहु धर्म विशिष्टत्वமுணடாகையாலே சில धर्मஙகளினுடைய तिरोधानததாலே आत्माவுக்கு अविशदत्व विरुद्धाकाराध्यासादिகளும घटिககும

शरीरादिகளுக்கு ज्ञातृत्वங் கூடாமையாலே இவை आत्मா வன்று என்று பிரிக்கிற இவனுக்கு निर्विशेष ज्ञानमात्र मात्माவென்கை अनुपपन्नமாகையாலே ज्ञाताவான अहमर्थமே आत्माவென்று கொள்ள வேணும். अहमर्थத்துக்கும் अनात्मत्व जडत्वादिகளையும், संविन्मात्रத்துக்கு साक्षित्वात्मत्व प्रत्यक्त्व भ्रमाधारत्वादिகளையும் சொல்லும் अनुमानங்களுக்கு प्रत्यक्षागमादि विरोधं வரும். இவ்வர்த்தம் आत्मसिद्धि யிலே பரக்க उपपादित्து

1 'अतः प्रत्यक्ष सिद्धत्वादुक्त न्यायागमान्वयात् ।
अविद्या योगतश्चात्मा ज्ञाताहमिति भासते ॥'

(அத: ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தத்வாத் உக்த ந்யாயாகமான்வயாத் ।
அவித்யா யோகதஶ்சாத்மா ஜ்ஞாதாஹம் இதி பாஸதே ॥)

என்று निगमितமாயத்து.

अहमर्थம் आत्माவல்லாதபோது अह शब्द सामानाधिकरण्यம் கொண்டு जीव ब्रह्मैक्यं साधिக்கிறவிடம் சேராது. चिदचित्प्रपंचத்துக்கு सामानाधिकरण्यமும் ऐक्यार्थமும் बाधार्थமுமன்று. शरीरात्म भाव निबन्धनமென்னுமிடம் घटक श्रुत्यादिகளாலே सिद्धம் भेद निषेधादि वाक्यங்கள் पूर्वापरपरामर्शादिகளாலே अन्यपरங்கள். अनुमान आगमங்களைக் கொண்டு प्रपंच मिथ्यात्वादिகள் சொல்லுமது कालात्ययापदेशादि निरस्तं। सर्वं प्रत्यक्षबाधं பண்ணும்போது उपजीव्य विरोधத்தாலே अनुमानागमங்கள் प्रमाणமாகமாட்டாது. ज्वालैक्यादि बाधத்திலும் उपजीव्य विरोधமில்லை. कार्य कारणादि विषयமாக माध्यमिकादि मतங்களிலே இரவல் வாங்கிச் சொல்லும் कुतर्कங்களுக்கெல்லாம் முன்பே परिहारம் சொன்னோம்

---

1 ஆகையினால் ப்ரத்யக்ஷத்தினால் ஏற்பட்டபடியினாலும் கீழ்ச்சொல்லிய ந்யாயம் வேதம் இவைகளுடன் பொருந்தி இருப்பதினாலும், அவித்யையினஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிற படியினாலும் ஆத்மா அறிகிறவனாய நான் என்று ப்ரகாசிக்கிறான்

प्रपंचத்துக்கு सद्सद्विलक्षणत्वம் கொள்ளுமது सदसत्व समुच्चय வாதம்போலே विरुद्धं. अनिर्वचनीयत्वத்தை साधिக்கைக்குச்சொல்லும் अर्थापत्तिகளுக்கெல்லாம் अन्यथैवोपपत्तियுண்டு सद्सन्निषेध वाक्यं सद्सच्छब्द वाच्य कार्य वर्गद्वय प्रळय परं प्रपंचोपादानமாக सदसदनिर्वच नीया ज्ञानத்தைக்கட்டுகைக்குச் சொல்லும் प्रत्यक्षादिகளெல்லாம் निपुण निरूपणத்தில் विपरीत फलங்களாம்.

ऐक्य ज्ञानத்தாலே अविद्यानिवृत्तिயென்னுமது भेद ज्ञानத்தாலே मोक्षமென்கிற श्रुतिகளோடே विरुद्धம் बन्धமும் निवर्तक ज्ञानமும் ज्ञाताவும் ज्ञानप्रदனும் ज्ञानोत्पादक शास्त्रமும் ज्ञान फलமான अविद्या निवृत्तिயும், பொய்யென்கிறவனுக்கு ब्रह्म जिज्ञासादिகளும் उपदेशादिகளும் निष्फलங்களாம்

प्रपंच सत्यत्वं सर्व प्रमाण सिद्धமாகையாலே वाक्यार्थ ज्ञानத்தாலேயாதல், निष्प्रपंचीकरण नियोगத்தாலேயாதல் ध्यानयोग जन्य साक्षात्कारத்தாலேயாதல் प्रपंचबाधமென்றதுவம் கூடாது

शब्द जन्य प्रत्यक्षं जीवन्मुक्तिயென்றுபபோலே சொல்லுமதுவுமெல்லாம் सर्व लोकोपहास्यं नित्य मुक्तன ஆत्माவென்கிறவனுக்கு जीवन्मुक्तिயும் साक्षान्मुक्तिயும் சொல்ல வேண்டுவதில்லை ब्रह्म व्यतिरिक्त कृत्स्न बाधज्ञानं பிறந்தவனுக்கு बाधितानुवृत्ति கொள்ள விரகில்லை. लोकத்தில் बाधक ज्ञान विषयமல்லாத सत्य दोषம் अनुवृत्तமாகையாலே बाधितानुवृत्ति கூடும்

शिष्यன मिथ्याभूतனென்றறிந்தவனுக்கு उपदेशादिகள் கூடாது. सत्यமென்று நினைத்தபோது उपदेष्टा अतत्ववित्தாவான.

एक जीव वादத்துக்கு सुखित्व दुःखित्व शिष्याचार्य बद्ध मुक्तादि व्यवस्थैகூடாது शुकादि मोक्षं சொல்லுகிற शास्त्रங்களும் विरोधिக்கும்.

ब्रह्म प्रतिच्छन्दமாக कल्पितரான नाना जीवாகளைக்கொண்டவனுக்கு प्रतिच्छन्द द्रष्टाவாக வொருவனைக் கொள்ள விரகில்லை.

निर्विशेष निर्विकार प्रकाश मात्र स्वरूपமான ब्रह्म अविद्यातरங்கங்களான अन्तः करणங்களிலே प्रति फलिக்கையாலே तरंगचन्द्रனுக்கு अनेकत्व चलत्व तट स्पर्शादिகள போலே भेदங்களும विकारங்களும विषय स्पर्शங்களும प्रतिभासिக்கின்றன என்கிற वर्णनं निष्प्रमाणமாகையாலே नाटय कल्पना तुल्यं.

प्रतिच्छन्दமான जीवனுக்கு मोक्षமும आत्मनाशமாய்த் தலைக் கட்டும் मायाविद्या विभाग वादத்தில ब्रह्मத்துக்கு मिथ्या भूत जीवदर्शनादिகளைப பண்ணுகிற मायैக்கு अविद्यात्वं दुष्परिहरம मायाशब्दं अन्यार्थமாக प्रयोग विशेषादिகளாலே सिद्धமாகையாலே मूल प्रकृत्यादिகளில இश्शब्दं आश्चर्य सृष्टि हेतुत्वादिகளாலே யென்னுமிடம पूर्वापर निरीक्षणादिகளாலே அறியலாம

अवतार दशैயில ईश्वरனுக்கு अज्ञानादिகள தோற்றினவிடம अभिनय मात्रமாம்,

1 'परीक्षां च जगन्नाथः करोत्यदृढचेतसां'

(பரீக்ஷாம ச ஜகந்நாத: கரோதயதருடசேதஸாம)

इत्यादिகளால ईश्वरனுக்கு அறியாமை சொலலவொண்ணுது. இவற்றிற்கு हित विशेष प्रवृत्तिயிலே तात्पर्यम्। मायैயைக்கொண்டு सर्वेश्वरன जगत् सृष्टिபண்ணுகிருனென்றும, மாயையாலே जीवன கட்டுண்டு கிடக்கிருனென்றும, இज्जीवனுக்கு ईश्वरன कर्मानुरूपமாக बन्ध हेतुவென்றும विद्या विशेषங்களாலே मोक्ष हेतुவென்றும श्रुत्यादिகள சொலலுகையாலே चित्चिदीश्वर तत्वங்கள नित्य भिन्नங்களாய இவையெல்லாம प्रति नियत गुणादि विशिष्टங்களாய प्रमाण बाध प्रसंगமற்று நிற்கின்றனவென்றன்றே கொள்ளுகை प्रामाणिकாக்கு प्राप्तம

1 லோகத்திற்கு நாதனுகிய பகவான உறுதி இலலாத மனதையுடையவர்களுக்கு பரீக்ஷையை செய்கிருர.

இப்பக்ஷத்தில் अनुप्रविष्टரானவர்கள் முன்னில் ஊர்க்குத்தக்க படி ब्रह्माद्वैतम्, शिवाद्वैतम्, वासुदेवाद्वैतम्, स्फोटाद्वैतम्, संविदद्वैतम्, सदद्वैतम् என்றுப்போலே சொல்லும் वालोपच्छन्दन भेदங்களில் प्रमाणोपपत्ति सहராயிருப்பதொரு சிலவான प्रमेयமுமில்லை யென்னு மிடமும் वेदान्त सूत्रங்கள் आमूल चूडம் இவர்களுக்கு विरुद्धங்க ளென்னுமிடமும் शतदूषणी प्रभृतिகளிலே பரக்கச்சொன்னோம்.

* பிரிவில்லா இருளொன்று பிணக்கொன்றில்லாப்
பெரு வெயிலை மறைத்து உலகங்காட்டு மென்ன *
அறிவில்லா அறிவொன்றை அவித்தை மூடி
அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் என்பார் *
செறிவில்லாப் புத்தருடன் சேர்ந்து கெட்டார்
சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பார்த்தார் *
நெறியில்லா நோவழியும் தானேயானான
நெடுமாலை நாம் அடைந்து நிலைபெற்றோமே. 23

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादश ॥

(பதினொன்றாவது ப்ரச்சந்ந பௌத்த பங்காதிகாரம்)

* [பரை] பிறிவில்லா - வேறாக இல்லாத, இருள் ஒன்று - ஒரு இருட்டு, ஒன்று - ஒருவிதமான, பிணக்கு - தடங்கல், இல்லா - இல்லாததான. பெருவெயிலை - எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசம் செய்யக்கூடிய பெரிய வெயில் போன்ற ப்ரம்மத்தை, மறைத்து, உலகம் - லோகம் இருப்பதாக, காட்டும் - தோன்றும்படி செய்கிறது, என்ன - என்பதற்கு ஸதருசமாக, அறிவில்லா - ஜ்ஞானமில்லாததான, அறிவொன்றை - ஒப்பற்றதான ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தை, அவித்தை - அவித்தையானது,

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

ஸ்ரீமாந் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பன்னிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிகாரம்)

[ஜைன மத பங்க ப்ரதிஜ்ஞை — அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் — அவற்றின் நிரஸனம்]

* சோதனை விட்டொருத்தன் சொல்லை மெய்யெனச்சோகத்தரை,
சோதனை யற்றவ ரென்று சிதைத்தபின் சீவாகட்கோர்,
வேதனை செய்கை வெறுமற மென்று விளம்பிவைத்தே,
மாதவ மென்று மயிர்பறிப்பார் மயல் மாற்றுவமே. 24

முடி - மறைத்து, அகம் - உள்ளே இருக்கும் வஸ்துக்கள், புறம்-வெளியிலிருக்கும் (இடம் முதலிய) வஸ்துக்கள், என்றிவை - என்று சொல்லப்படுகிற இவை அனைத்தும், அமைக்கும் - ஸ்ருஷ்டிக்கும், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், செறிவில்லா - ஜ்ஞானமில்லாத, புத்தருடன் - புத்தர்களுடன், சேர்ந்து - அவன் சொன்னபரகாரங்களை அனுசரித்து, கெட்டார் - நஷ்டர்களாய்ப் போனார்கள், ஜீவனையும் - ஜீவாத்மாவையும், ஈசனையும் - ஈச்வரனையும், சிதைக்க இல்லை என்று சொல்ல, பார்த்தார், நெறியில்லா உபாயமில்லாத, நோவழியும் - தங்கள் புத்திக்கு நேராகப்பட்ட மார்க்கமும், தானேயான - தான் தானாய் நின்ற, நெடுமாலை - ஆசார்யர்களிடத்தில் அதிகமான வ்யாமோஹத்தை உடையநெடுமாலை, நாம் அடைந்து-நாம் ஆச்ரயித்து நிலைபெற்றோம் - நல்லஸ்திதியை அடைந்தோம் (23)

*(ப-ரை) ஒருத்தன் - யாரோ ஒருவன், சொல்லை - வார்த்தையை, சோதனை - நிரூபித்துப் பார்ப்பதை, விட்டு - தயஜித்து, மெய்யென - மெய்என்று சொல்லுகிற, சோகத்தரை - சௌகதர்களை (புத்தர்களை) சோதனையற்றவர்-ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்கள், என்று - என்று நிரூபித்து, இசைத்தபின் - அவர்கள் சிதிலமாய்ப்போகும்படி நிராகரித்தபின், சீவாகட்கு - ஜீவாத்மாக்களுக்கு, ஓர் - ஒரு, வேதனை - துக்கத்தை, செய்கை - உண்டு பண்ணுகை, வெறும் அறம் - வ்யர்த்த

[ஜைனமத நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை.]

प्रकटராயும प्रच्छन्नராயுமுள்ள बौद्धादिகளை நிரஸித்தோம். அவர்களைப் போலே वेदागமத்தை प्रमाणமன்றென்று கழித்து बुद्ध னைப் போலே अर्हன்னென்றொருவ विप्रलंभகனை सर्वज्ञனாக भ्रमित्து அவன் वाक्यத்தைக் கொண்டு तत्त्वाचार तपश्चर्यादिகளை வேறொருபடி வகுத்து, बुद्धोक्तक्षण भंगादि परित्यागத்தாலும் अस्ति नास्त्यादि सप्त भंगी परिग्रहத்தாலும் सर्वாக்கும் நல்ல பிள்ளையாக நடக்கிற जैन नटனை निरसिக்கிறோம்

[அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்—அவற்றின் நிரஸனம்]

அவன் சொல்லும்படி யென்னென்னில் —

अस्मदादिகளுக்குக் காணவுமரிதான ग्रह गत्यादिகளை सर्व लोक संवादம் பிறக்கும்படி उपदेशिக்கையாலும், காணகிற अर्थங்களில் बुद्धனைப் போலே யொன்றையும் अपन्हविயாமையாலும், அவன் தானும் அவனையனுவர்த்தித்த क्षपणाகளும் கட்டின मन्त्रங்கள் फलिக்கக்காண்கையாலும் अर्हतனை सर्वज्ञனென்று கொள்ள வேணும். सत्यवादिயான தானுந்தனை सर्वज्ञனென்று சொன்னான்.

वैराग्याहिंसादिகளை प्रधानமாக उपदेशिக்கிறவிவனுக்கு राग द्वेषादिகள் கூடாமையாலே இவன் சொன்ன शास्त्रத்துக்கு प्रामाण्य மிசைய வேணும், இவன் சொல்லுகிற वस्तु व्यवस्थैக்கு प्रत्यक्षादि प्रमाण तर्कानुगुण्यமுண்டு ஆகையால் இம்மதமே भोगमोक्षार्थिகளுக்கு स्वीकार्यமென்று சொல்லும்.

இவன் वेदप्रामाण्यத்தைக் கழிக்கப்பார்க்குமதற்கெல்லாம் परिहारமधिकारान्तरங்களிலே சொன்னோம்.

மான தாமம், என்று, விளம்பி வைத்தே சொல்லிக்கொண்டே இருந்து, மாதவமென்று இது ஒரு பெரிய தபஸ் என்று, மயிர்ப்பறிப்பார், கேசங்களை பிடுங்குகிறவர்களுடைய, மயல் - அஜ்ஞானத்தை, மாற்றுவோம் - மாற்றிவைப்போம்.

वेदोक्त मर्यादैயை விடடு இவன पञ्चास्ति காயஙகள, जीवा जीवास्रव निर्जर संवर बन्धमोक्षஙகள घाति कर्म चतुष्टय मघाति कर्म चतुष्टयமெனறுப போலே கடடும तत्वानुष्ठान संग्रहஙகளில परिभाषैகள பட்டது பட आचार तपश्चर्यादिகளில கைமேலே फलिककிற தலை பறியொழிய வேறொரு प्रयोजनமிலலை.

अर्हन प चमुखமான ज्योतिषததிலேயொரு प्रक्रियै யவलंबिததது गणितादिகள சொனனவிடம अस्मदादिகளுககும दुष्करமனறு. இது वेद विरुद्धासदर्थोपदेशं பணணத தொடஙகுகிற விவனுககு विप्रलंभ द्वारम्। இவன ग्रहचक्रादिகளில ஓராகारததாலே चन्द्रद्वित्वमादित्य द्वित्वமெனறுப்போலே கடடினவையும भूपतनादिகள சொனனதும் अनुपपन्नமெனறு उपपादिததாாகள.

प्रत्यक्ष सिद्धार्थஙகளிலே சிலவறறை यथा प्रमाणमुपदेசிததா னென்று இது கொணடிவனை आप्तனாககில ஓரோராகாரததாலே सर्वसिद्धान्तिகளுககுமிது சொலலலாம இவாகள கடடின मन्त्रं फलिककிறது मन्त्र व्याकरणादिகளைக கொணடு वर्णादि विशेषஙகளி னுடைய सामर्थ्य विशेषஙகளை யறிந்து அதறகு अनुगुणமான संतर्पण ஙகளைப பணணி औषधத்தைப பழததிலே மறைததுக கொடுகக மாபபோலே वंचनार्थமாக वर्ण पदवाक्यान्तरஙகளைக்கூட்டி प्रयोगिகக क्षुद्र फलஙகள संवदिககையாலே இது கொணடு स्वसिद्धान्तததை विश्वसिபபிதத விரகு இது बौद्धादिகளுககும तुल्यम्. இபபடிபபட்ட क्षुद्र मन्त्र सृष्ट्यादिகள कुहक मर्यादा व्युत्पत्तियुடைய अद्यतनாககும शक्यं सर्व विप्रलंभक साधारणமான एकदेश सत्य वादित्वததைக கொணடு

1 ‘अहं सर्वज्ञः’

(அஹம ஸாவஜ்ஞ:)

என்கிற अर्हद्वाक्यत्तैயும் विश्वसिககப பாாத்தால

---

1. நான எலலாவறறையும அறிநதவன்.

1 ‘अग्निरुष्णः’

(அக்னிருஷ்ண:)

2 ‘आपोद्रवाः’

(ஆபோத்ரவா)

इत्यादि बुद्धवाक्यं போலே बुद्धागमமெல்லாம் प्रमाण மென்பார்க்கும் प्रतिक्षेपமில்லையாம்

अर्हன்னைப் போலே बुद्धனும் தன்னை सर्वज्ञனென்று சொல்லக் கேட்டவர்களிதை யவனுக்குப் போக்கினார்கள், अर्हन वैराग्याहिंसादिகளை उपदेशिத்துக் கொண்டு विप्रलंभकனன்று என்னுமதுவும் दत्तोत्तरम् ॥

அதில் प्रबल दुःखமான केशोल्लुञ्छनादि क्लेशத்தை उपदेशियாமையாலே अहिंसोपदेशं बुद्धனுக்கு அதிகம். सौगतரோடொக்கக் कारुणिकत्व प्रसिद्धिயைக் கொண்டு कातरரைப்பகட்டுகைக்காக ஹிம்ஸையை धर्मமென்கிற वेदं प्रमाणமாகமாட்டாதென்று விட்டு आत्मपीडादि रूप केशोल्लुञ्छन कायक्लेशादिகளிலே மூட்ட இவற்றை तपस्साக இசைந்து परपीडैயாகாதென்கிற இதுக்கு विरुद्धமாக परवादिகளை நிராகரிக்கைக்கு வழி தேடி प्रवर्तिக்கிறவனுக்கு हिंसा विशेषं धर्मமென்ன வேண்டுகையாலே धर्माधर्मव्यवस्थापकமான शास्त्रத்தாலே अग्नीषोमीयादि हिंसैகளிலும் युद्धத்தில் वधार्ह वधத்திலும் कालाधिकारि विशेष विषयங்களான अनशन भृगु सलिलादि हेतुक मरणங்களிலும் पापत्वशंकै பண்ணவொண்ணாது.

இத்தாலே कर्म ज्ञानங்கள் विषयानुरूप फल प्रदங்களென்று युक्तिमात्रप्रधानர் கட்டின व्याप्तिயுங் கழிந்தது. இந்த उक्तिயைப் பற்றுவார்க்கு

---

1. நெருப்பு சூடு.
2. ஜலம் த்ரவமாக இருக்கும்.

1 ‘ संसार मोचकादेश्च हिंसा पुण्यत्वसंमता ’

(ஸம்ஸார மோசகாதேஶ்ச ஹிம்ஸாபுண்யத்வஸம்மதா ॥)

என்கிறபடியே ஒரோா அவஸ்தையிலே பரஹிம்ஸைதானும் புண்யமாக ப்ரஸங்கிக்கும் இப்படியே பரதார பராமர்ஶாதிகளும் விஷயானு ரூப ஃபல ப்ரதங்களாக வேணடும் ஹ்ருதயக்ரோஶந்தத்தாலேயவை பாபமென்னில த்ருஷ்ட விரோதமில்லாத விடத்தில ஶாஸ்த்ரம் விலக்காதபோது ஹ்ருதய க்ரோஶங்கூடாது. வைதஹிம்ஸை பஶுவுக்கு ஹிதமென்று ஶாஸ்த்ரமாகையாலே அதுக்கு அனர்த்தஹேதுவன்று, இது சிகித்ஸக ஶல்ய ப்ரயோகாதிந்யாயத்தாலே ஹிதமாம் சோர தண்டாதிகளிலுமிக கட்டளை கணடுகொளவது.

ஆகையாலே

2 ‘ स्वल्पस्संकरस्सुपरिहरस्स प्रत्यवमर्शः ’

(ஸ்வல்பஸ் ஸங்கரஸ் ஸுபரிஹரஸ்ஸப்ரத்ய வமர்ஶ:)

என்றும,

3 ‘ करिष्यति ’

(கரிஷ்யதி)

என்றும ஸாங்க்யா சொன்ன ஸ்வல்பதோஷ ஸங்கரத்துக்கும் அவகாஶமில்லை. இவவாததததை

1 ஆஹன முதலியோருக்கு ஹிம்ஸை புண்யம என்பது ஸம்மதம்.

2. அலப தோஷத்தின ஸம்பந்தம அனுதாபத்தோடே கூடிய தாயக கொணடு ஸுலபமாய பரிஹரிக்க தக்கது.

3. உணடாககுகிறது.

1 ‘अशुद्धमिति चेन्न शब्दात्’

(அசுததம மிதிசேத ந, சபதாத)

என்று वेदान्त सूत्रकारா அருளிசசெயதாா

प्रायश्चित्तं பணணவேணடும்படி पापமான अभिचार हिंसैயை वेदं विधिபபானென என்னில, दुर्निवार क्रोधान्धனாய शत्रुவை हिंसिக கப பாாததவன प्रकारान्तरததாலே परहिंसै பணணிலை இது प्रभूतानर्थ हेतुவாய प्रभूत प्रायश्चित्त विषयமுமாகையாலே அதில மூளாமைககாக प्रायश्चित्तादि लाघवமுடைய अभिचार प्र.गंத்தை காடடுகிறதாகையாலே,

2 ‘शास्त्रं हि वत्सल तरं माता पितृ सहस्रतः’

‘ சாஸததிரம ஹி வதஸல தரம மாதா பிதரு ஸஹஸரத: ’

என்றதுககு विरोधமிலலை

स्थावरஙகளை निरात्मकஙகளென்று கொளளாதே स्थावर हिंसै பணணியும, பணணுவிததும வயிறு வளாதது வாணியமான धर्मஞ்செயகிறோமென்றுமவை स्वशास्त्र सिद्धोप करणार्थமாக जंतुहिंसा नुज्ञै என்றுஞ்சொலலுகிறவிவனுககு सर्वहिंसा परित्यागததுககு प्रसग மிலலை.

இபபடியால் वेदததில पशुहिंसादिகளைச சொலலுகிற प्रदेशं राजस प्रक्षिप्तமென்று निष्प्रमाणமாக स्वेच्छामात्रததாலே जल्पिக கும सौगतार्हादिகளுககு स्वपक्ष संक्षोभं வரும. अनेकान्त वादिககுத தான சொலலும धर्मததுககும अधर्मत्वஙகொளளவேணும. தான கழிதத हिंसादिகளுககு धर्मत्वமும दुष्परिहरं ॥

---

1. (முனபு செயத யாகஙகள ஹிமசையுடன கூடியிருபபதால) அசுத்தம, ஆகையினால வரீஹயாதி பாவஙகள வருகிறது என்னில இலலை அது அசுததமான ஹிமசையலல சருதியில புணயலோகம கிடைககிறது என்று சொலலபபட்டிருபபதினால

2 சாஸதிரம ஆயிரம மாதாபிதாககளைக காட்டிலும் வாத்ஸலயம் (அனபு) உளளதன்றோ

वेद वैदिक शास्त्रங்களில் சில प्रदेशங்களிலே जितेन्द्रियராய் दिगंबरராய श्रमणशब्द वाच्यரான ऋषिகளைச் சொல்லுகையாலே अर्हदुपदिष्ट धर्मं वेदानु मतமாக வேண்டாவோ? என்னில், दूषणार्थமாக असत्कार्यवादिகளைச் சொன்னாப்போலே இதுவுமொரு परमतोपन्यासமாதல் சில वैदिक व्रतविशेष निष्ठऋषिविशेष विषयமாதலாம் இதுவும் आसुर मोहनार्थ धर्मप्रतिच्छन्दसृष्ट्यादिகளுக்கு द्वारம்

இவன் द्रव्यங்களும் पर्याय शब्द वाच्यावस्थाविशेषங்களையுமொழிய तत्त्वமில்லையென்னுமது நித்யங்களான द्रव्यங்களுக்குச் சில नित्य धर्मங்கள் प्रमाण सिद्धங்களாகையாலே निरस्तं। सहोत्पन्न धर्मங்கள் गुणங்கள் आगन्तुक धर्मங்கள் पर्यायங்களென்கிற विभागத்தாலுமிதுக்குப் परिहारமில்லை. द्रव्यங்களில் ईश्वरादिகளை प्रतिक्षेपिக்குமது नित्यनिर्दोष वेदागम विरुद्धम्

இவர்களிசைந்த जीव धर्माधर्म पुद्गल कालाकाशங்களென்கிற द्रव्यங்களில் जीवன் अणुपरिमाणனாலும் देहात्म भ्रमादिகளாலே ह्रस्व दीर्घ स्थूल कृशादि व्यवहारं घटिக்கையாலும் पाद शिरः प्रवृत्तिகளில் सुखदुःखानुभवமும் அவ்வோ कर्मानु रूप ज्ञान विसर्पத்தாலே கூடுகையாலும் जीवனுக்கு देह परिमाणங்கட்டினவிடம் अनुपपन्नं गजादि शरीरங்களிலும் पिपीलिकादि शरीरங்களிலும் மாறி மாறி प्रवेशिக்கிற जीवனுக்கு कृत्स्नोपलंभादि सिद्धिக்காக नानापरिणाम पर्यायங்களைக் கொள்ளுமதுக்கு जीवाणुत्व निर्विकारत्व श्रुतिविरोधமும் வரும்

शरीरமில்லாத मुक्ति दशैயில் परिणामத்துக்கு व्यवस्थापकமில்லையாம். नित्योर्ध्वगमनं பண்ணுதல் ऊर्ध्वगमनं பண்ணி आलोकाकाशத்திலேயொரு प्रदेशத்திலே वर्तिக்குமென்னுதல் சொல்லுகிறவனுக்கு मुक्तனை अपरिमितனென்ன வொண்ணாது मुक्तரெல்லாருமொரு नित्यशरीरத்திலே प्रवेशिப்புதல், தனித்தனியே शरीरங்களையெடுத்துக் கொண்டிருப்புதல் செய்வார்களென்றால் वेदान्तिகள் சொல்லுமாப்போலிவனுக்கொரு प्रयोजनஞ் சொல்லவிரகில்லை.

आत्मावுக்கு परिमाण मात्रसिद्धिக்காக शरीर परिग्रहமென்கை अपहास्यम्. धर्माधर्मद्रव्यங்களை जगद्व्यापिகளென்றது स्वरूपेण व्याप्तियை

யாதல் அணுக்களாய दारुवह्न्यादि न्यायத்தாலே எங்குமுண்டென்று ருதல விவக்ஷிதத்தாலிவை नित्यங்களாகையாலே पुरुष व्यापार साध्यங்களாகாது सर्वपुरुषसाधारणங்களுமாம.

இவைத்திண पर्याय विशेषங்கள प्रतिनियतपुरुष व्यापार साध्यங்களென்னில அவைதானே धर्माधर्मங்களாய அப்போதும संप्रतिपन्न जीवादि द्रव्यங்களுக்கே धर्माधर्म स्वरूप पर्यायங்களைக்கட்டவமையும, विहित निषिद्धानुष्ठानादिகளே धर्माधर्मशब्द वाच्यங்களென்றுமிவைத்துக்கு फल प्रदान द्वार देवताप्रीत्यादिகளென்றும் नित्यागमसिद्धமித்தாலே पुद्गलविशेषங்கள पुण्य पापங்களென்கிற பக்ஷமும निरस्तं.

पुद्गलமாவது स्पर्शादि युक्त द्रव्यமாய இதுதானே अनियतமாக वायुवन्हि सलिल पृथिवी रूप परिणामங்களை யடையுமென்னுமிது प्रत्यक्षத்தாலே கண்டதன்று. कल्पना लाघवार्थமாகக் கட்டுகிறோமென்றுல கண்டவளவைக கொள்ளுமவனுக்கு कल्पना लाघवமுள்ளது. एकैक भूतங்களிலே अनियतानन्त परिणामங்கண்டிலோமோ? என்னில அதுவும கண்டவளவிலே நிறுத்துமத்தனை, இதுகொண்டு காணுத இடங்களிலே கட்டப்பாரத்தால अतिप्रसंग वரும

प्रकृतिயென்ருரு द्रव्यமேயெல்லா भूतங்களுமாய परिणमिக்கிறதென்று वैदिகாகளும वेदावलंबि सांख्यादिகளும கொண்டிலா களோ? என்னில, அதுவும श्रुतिप्रामाण्य வலத்தாலே नियतक्रम स्वभाव परिणामமாகக கொண்டத்தனை அப்படியிவனும கொள்ளில இதுக்கும (विरोधं) (விரோதம) சொல்லோம.

இவ்வஸது தன்னை अभूत्, अस्ति, भविष्यति என்றுப போலே சொல்லுகைக்கு निदानமான कालத்தை இவாகள अणुस्वरूपமென்றது, சிறுமையாலே யாதல, सर्व व्यापिயாயிருக்கச செய்தே आकाशபோலே स्वच्छतादिகளாலேயாதலாமுல் संप्रतिपन्नाणुक्களாலும அவற்றின पर्यायங்களாலும், काल व्यवहारமெல்லாம் நடக்கலாயிருக்க வேறு द्रव्यத்தைக கலபிக்க வேணடுவதில்லை.

वैदिकர்ககு वेदஙகளும் वेदोपबृंहणஙகளும 'காலததை வேறு படக காட்டுகையாலே कल्पना गौरवமிலலை. आकाशाम्बरன अर्हताग மததாலே तत्वांतरं கொளளபபாாககுமது आशामात्रமாம,

जैनाधिकरणததில काल विषय भाष्यததுககு மிவவளவிலே தாதபாயம். இததைக கொணடு सर्वेशास्त्र विरुद्धமாக काल, पन्हवं பணண வொணணுது.

आकाशததை नित्यமாய अनन्त प्रदेशமாய, सर्व व्यापियாய நிறகுமெனறவிடம आकाशोत्पत्यादि श्रुतिविरुद्धமாகையாலும இதுக குச சொலலும तर्कानुमानஙகளுககு व्याप्तिசொலலவொணணுமை யாலும अनादरणीयं.

இவவாறு द्रव्यஙகளுக்கும पर्यायஙகளுககும भेदाभेदங கொணடு

1 'स्यादस्ति स्यान्नास्ति स्यादस्तिच नास्तिच ।
स्यादवक्तव्यं स्यादस्तिचावक्तव्यम् ॥
स्यान्नास्तिचावक्तव्यं स्यादस्तिच नास्तिचावक्तव्यं च'

'ஸயாதஸதி ஸயாநநாஸதி ஸயாதஸதிச ஸயாந நாஸதிச ।
ஸ்யாதவகதவயம ஸயாதஸதி சாவகதவயம் ॥
ஸயாந நாஸதி சாவகதவயமஸயாதஸதிச நாஸதிசாவகதவயம'

எனறு सर्वத்திலும सप्तभंगि கடடினவிது माध्यमिकன சொலலும पंचम कोटिயை இசைந்தும இவை தனனோடே யததைக் கலநதும

---

1. இருககலாம இலலாமலும இருககலாம
இருநதும இலலாமலும இருககலாம
சொல்லவியலாத தாயிருககலாம
இருககவும் இருககலாம சொல்லவியலாததாகவும இருககலாம
இலலாமலும் இருககலாம சொலலவியலாததாகவும இருககலாம
இருநதும் இலலாமலும சொலலவியலாததாகவும இருககலாம

தவிரநதும सत्कोटियோடும असत्कोटियோடும் सद्सत्कोटियைக கூடடியும भंग्यन्तरஙகள கடடலாமாகையாலே सप्त भंगियெனறு நிறுததினது मतिपान्थं। அவை अनुपपन्न மெனறறிநது போக விடடாறுகில परस्पर विरोधததாலே யிவை தனனையும போக விடவமையும अस्तित्वादि विशिष्टंதனககே नास्तित्वादिகள வருமாகில विरोधिपदार्थमुत्पन्न மாகையாலே स्वपक्ष परपक्ष साधन दूषण सद् सदादि व्यवस्थै கழிநது सर्व निर्विवादत्वादिகள வரும். देश कालाद्युपाधि भेदததாலே अस्तित्व, नास्तित्व सद्सत्वावक्तव्यत्वादिகளைச சொலலப பாராதராலிது, மறறுளள सिद्धान्तिகளிசைகையாலே இவன தனக்கு स्वतंत्रமாக अनेकान्त वादஙகடட வேணடா सर्वமும் அநேகாந்தமெனறு கட்டுகிறவனுககுததான பணணின तत्व विभागஙகளும் अनुष्ठानवि भागஙகளும குலையுமபடியாம.

1 'अनैकान्तं जगत्सर्वं हेरंबनरसिंहवत् '

(அனைகாநதம ஜகதஸாவம ஹேரமப நரசிமஹவத)

எனறதுவும दृष्टांतानुपपत्तियாலே निरस्तं. विलक्षण सन्निवेश विशेष विशिष्टावयव संघातததில व्रीहियव संकीर्ण राशियில போலே विरुद्ध धर्मान्वयரு சொலல விரகிலலை. இவவளவு अनेकान्तत्वம் சொல லில इष्ट प्रसंगமாம

2 'सर्वमनैकान्तं सत्वात् परापर जात्यादिवत् '

(ஸாவ மனைகாந்தம் ஸதவாத பராபர ஜாத்யாதிவத)

எனகிறதுவும், परत्वापरत्व स्थूलत्वाणुत्व ह्रस्वत्व दीर्घत्व पितृत्व पुत्रत्वा ग्रजत्वावरजत्वादि सामानाधिकरण्यं प्रतियोगि भेद निर्व्यूढமாகையாலே இது प्रति योगि भेदरहितानेकान्त दृष्टान्तமாகாது.

---

1. உலகம முழுதும் ஒரே தனமையுளளது என்ற நியமமலலாதது, பிளளையாரும நரசிஙகனுமமனுஷ்யனே அலல மிருகமே எனற நியம மிலலாமல இரணடு தனமையும கலநதிருபபது எபபடியோ அபபடி.

2 எநத வஸதுவும ஒரேவித ஸவபாவமுளளதனறு உள துஎனற தனமை உளளதாகையால பரமாயும அபரமாயுமுளள ஜாதி முத லானவைபோல

स्वांशங்களோடே अंशिகளுக்கும், स्वपर्यायங்களோடே आश्रय द्रव्यங்களுக்கும் अनेकांतं கொள்ளுமளவேயுள்ளது என்னும் பக்ஷமும் सोपाधिक निरुपाधिकानेकान्त विकल्प दोषத்தாலே परिहृतं.

सर्व द्रव्यங்களுக்கும் स्वाभाविकांशं உண்டென்கிற இவன் परमाणुக்களுக்கும் अनन्तांशं கொள்ளுகையாலே अणु द्रव्य व्यतिरिक्तங்களை अस्ति कायங்களென்று கட்டுகைக்கு व्यवस्थितமாயிருப்பதொரு अणुவில்லை आत्मादिகளும் पुद्गलस्कंधங்கள் போலே स्वाभाविकांशवत्तैயாலே संघात रूपங்களாம். அப்படிக் கொள்ளப் பார்த்தால் आत्मविषयத்தில் चार्वाक पक्षத்துக்குச் சொன்ன प्रत्येकसमुदायादि विकल्प दोषंவரும்

अभेदமும் स्वाभाविकமாகையாலே एकत्व प्रतिसन्धानादिகள் என்? என்னில் भेदமும் स्वाभाविकமாகையாலே तद्भावமுண்டாம்.

सर्वानेकान्त वादिக்கு आत्मभेदங்களிலுமொரு आकारத்தாலே अभेदங்கொள்ள வேண்டுகையால் अतिप्रसंगंவரும். अंशांशिகளுக்கும் धर्म धर्मिகளுக்கும் स्वाभाविक भेदத்தைத்தானே இசைந்தான், இவற்றுக்கு स्वाभाविकाभेदஞ் சொல்லுமது भेदाभावமென்ன வொண்ணாது அப்படிச் சொல்லில் स्ववचनविरोधादिகள் வரும்.

अभेदமாவது अर्थान्तरமென்னில், அதுவும் संप्रतिपन्नभेदத்தோடு विरोधाविरोध विकल्पத்தாலும் भेदाभेद विकल्पத்தாலும் दत्तोत्तरम्.

भिन्नங்களுக்கு आकार भेदத்தாலே अभेदமென்னுமதுவும் आकाराकारि भेदाभेद विकल्पादिகளாலே अपहस्तं மற்றுமிவன் जीवावस्थाविशेष जगत्संस्थान देवताभेद तदाराधन यागादि विषयமாகச் சொல்லும் क्षुद्रजल्पங்களுக்கு இப்रकारங்களிலே दूषणங்கண்டுகொள்வது.

இज्जैन पक्षத்தை

1 'नैकस्मिन्नसंभवात्'

(நைகஸமிந்நஸமபாவாத)

इत्यादि सूत्रங்களாலே वेदान्त सूत्रகாரர நிரஸித்தார.

சொனனார தாம் சொனனதெலாம துறவோமெனறும
சொனனதுவே சொனனதல தாகுமெனறும *
தினனுதும தினனுமது மேகமெனறும,
சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவனெனறும, *
மனனுது மனனுமது மொனறே யெனறும
வையமெலலாம் விழுகினறதெனறு மெனறும *
தெனனுடும வடநாடும சிரிககபபேசும்
சினநெறியார சினமெலலாம சிதைததிடடோமே. 25

इति श्रीकविनार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பனனிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிகாரம்)

---

1 ஒரே வஸதுவில விருதத அநேக தாமங்கள இருகக முடியாது ஸமபவிககாதாகையால

* [ப-ரை] சொன்னாதாம - அநதந்த மதங்களை சொல்லுகிறவாகளினாலே, சொனனதெலலாம - சொலலப பட்ட அாததஙகளை யெலலாம, துறவோமெனறும - விடோமெனறும், சொன்னதுவே - சொலலபபட்ட வஸதுவே, சொனனது அலது - சொலலபபடாதது, ஆகுமெனறும, தினனுதும - சாபபிடாததும, தினனுமதும - சாபபிடுவதும, ஏகமெனறும - ஒனறே எனறும, சீவன - ஜீவாதமா, சிறியனு

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூபபுல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம

|| भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ||

(பதிமூனறுவது பாஸகர பஙகாதிகாரம்)

[பாஸகர பஙக பரதிஜஞை—அவனுடைய கொளகைகளின ஸஙகரஹமும—அவறறின நிரஸனமும]

ஐ[ஏ]காநதிக மொனறுமிலலை யெனறுசையைத தாமுடுப்பார் *
சோகாநதமாகத் துறபபுணடபின தொழிலவைதிகமெனறு *
ஏகாநதிகள சொனனவீசன படியில விகறப மெண்ணும *
லோகாநத வீணாதம வேதாநத வாாதததை விலககுவமே * 26

மாம் - சிறிதாயும, பெரியனுமாம - பெரிதாயும, இருககும எனறும, மனனுதும - தருடமலலாததும், மனனுமதும் - தருடமாய இருபபதும, ஒனறேயெனறும, என்றும - எபபொழுதும, வைய மெலலாம - லோகமெலலாம, விழுகினறது எனறும, தெனனுடும - தக்ஷிணதேசமும, வடநாடும - உத்தரதேசமும, சிரிகக - பரிஹசிக குமபடி, பேசும - சொலலுகிற, சின-ஜைனனுடைய, நெறியாா மதத தைச் சாாந்தவர்களுடைய, சினமெல்லாம - கோபததை எலலாம, சிதைததிடடோம - துகளாகுமபடி செயதோம 25
சிதைககினறோமே எனறு பாடாநதரம.

ஆசையை தாமுடுபபார்—திகமபரரான ஜைனாகள

* [ப-ரை] ஒனறும-ஒருவஸதுவும, (ஐ) காநதிகமஇலலை-ஒரே விதமான ஸவபாவததை உடையதனறு எனறு - இபபடிசொலலி, சோகாந்தமாக - சோகத்தை, முடிவாகஉடைய, துறபபுணடபின - விலககப்படடபின், வைதிகம - வேதவிசாரமே, தொழில - காாயம, என்று, ஏகாந்திகள் ஏகாநதிகளாலே, சொனன சொலலபபடடதான, ஈசனபடியில - ஈச்வரனுடைய ஸவபாவததிலே, விகறபம - பேதா பேதஙகளை, எண்ணும - சிநதிககுமவரான, லோகாநத வீணாதம - லோகத்தில அறிவிலலாதவாகளான அதாவது பிதறறுகிற பாஸகர யாதவாகளுடைய வேதாநத வார்ததை - வேதாநத வாாததைகளை, விலககுவம நிராகரிபபோம. 26

(பாஸ்கர பங்க பிரதிஜ்ஞை)

ஆறு द्रव्यங்களும் அவற்றின் पर्यायங்களுமே तत्वமென்ற जैनரை निराकरिத்தவளவிலே அவர்கள் गोत्रமே स्वगोत्रமாக்கி सदात्मक ब्रह्मादि शब्द वाच्यமான एकद्रव्यமும் இதின் व्यष्टिविकारங்களுமே तत्वமென்கிற अनेक विधभेदाभेदिகளை निराकरिக்கிறோம்.

[அவர்களின் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

அவர்களிலே சிலர் सर्वशक्तियாய स्वप्रकाशமாய सन्मात्रமான ब्रह्मமொன்றுமே तत्वं. இது सर्वतत्वங்களினுடைய समष्टियாயிருக்கும். இதுவே ईश्वरன் पुरुषன் प्रकृति யென்று மூன்று विभागं नित्यமாயிருக்குமென்று சொல்லுமது ब्रह्म निरंशं, प्रकृति पुरुष विलक्षणं, ईश्वरனொருவனுமே ब्रह्मமென்கிற शास्त्रங்களோடே விரோதிக்கும். अनुवृत्तமான सन्मात्रं अंशங்களில் காட்டில் विलक्षणமன்றோ? என்னில் மூன்றிலும் सत्तामात्रமே अनुवर्तिக்கிற தாகையாலே மூன்றினுடைய धर्म ब्रह्मமாக प्रसंगिக்கும்.

फेनतरंग बुद्बुद कल्पமான चिदचिदीश्वर विभागத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட सद्द्रव्यं निस्तरंग समुद्रம்போலே நிற்கிறதென்னில், तरंगादि स्थानीयங்களான இவை மூன்றிற்கும் सत्तिலே लयங் கொண்டு अव्यवस्थितभागமாக மீண்டும் உத்பத்தி கொள்ளில், चदचिदीश्वर नित्यत्वादि श्रुति विरोधं வரும் अकृताभ्यागमादि दोषமுமுண்டாம்.

व्यवस्थित भागोत्पत्तियாலே இந்த தத்வங்கள் மூன்றும் நித்யங்களென்றே கொள்ளில் இவை மூன்றுக்கும் अतिरिक्तसत्वமாக நாலு द्रव्यமாய ஒன்றுக்கொன்று துவக்கறும் எல்லாத்துக்கும் भेदाभेदங்கொள்ளுமது जैनभंगाधिकारத்தில் दूषिத்தோம்

ईश्वरன் ब्रह्मांशமாகையாலே निरतिशय ज्ञानानन्दैश्वर्यगुणமும்படி ब्रह्म शक्तिகள் नित्यமாக आविर्भूतங்களாக விருக்குமென்றதும் अनुपपन्नं। ब्रह्मத்துக்கு இந்த शक्तिகளுண்டாகில் समुद्रस्थानीयமான

स्वरूपத்திலும் तिरोधायकமில்லாமையாலே இவை आविर्भूतங்களாக प्रसंगिக்கும் ईश्वरன பக்கலிவற்றுக்கு आविर्भावं ब्रह्मांशतैயாலே யென்ருல் प्रकृति पुरुषांशங்களிலும் இவற்றுக்கு नित्याविर्भावங் கொள்ள வேண்டும்படியாம.

ईश्वरனுக்கு मनोमयன, वाङ्मयன, प्राणमयன என்று विभागं கொண்டது स्वरूप भेदविषयமாகில ईश्वरैक्य वचनशत विरोधं வரும सप्तान्न ब्राह्मणादिகளும் अन्यपरங்கள मायावादिகள சொல்லும विश्वतैजस प्राज्ञ कल्पनैயிலும उपाधि भेदத்தாலே भेदஞ்சொல்லு மதொழிய गतियிலலை.

मनो वाक् प्राणங்களை अधिष्ठिக்கிறவளவாலே मनोमयादि भेदஞ் சொல்லில் तत्वान्तराधिष्ठानங்களாலும भेदஞ் சொல்லலாம இவை மூன்றையும अधिष्ठिக்குமிடத்தில आदित्याग्निचन्द्र तेजस्सுக்க ளாய अधिष्ठिக்குமென்றதுவும स्वरूप परिणामத்தாலே யென்ற போது श्रुत्यादि विरोधமுண்டாம

वासुदेवादि विभागं स्वरूपமன்றிக்கேயிருக்கிற विग्रहादि विशेषத்தாலே வருகிறதாகையாலே विरोधமிலலை. मनोवाक् प्राणங் கள सत्त्व तमोरजः परिणाम द्रव्यங்களென்னுமிவை संसारिகளுக்கு मनस्सாயும், शब्दமாயும, प्राणனுயும, परिणमिக்கு மென்றும, मुक्तருக் கும, ईश्वरனுக்கும இவையடியாக त्रिविधप्रवृत्तिகளென்றும, இவை இவர்களுக்கு, उपकारभूतர்களான देवர்களென்றும இக்கட்டளை யிலே மற்றுள்ள करणங்களென்றும प्राणमयனே अन्तर्यामिயாய सर्व तत्वங்களோடும அவைத்திலுள்ள देवतादि चेतनரோடுங் கூட कर्ताவாகிருனென்றும் कर्ताவான जीवனுக்கு अन्तर्गतனுன मनोमयन् जीवனுக்குக कारयिताவென்றும वाङ्मयன எல்லாத்திலும परिणम यिताவென்றும சொல்லுமதெல்லாம प्रमाणगतिகளைப பார்த்தால उत्तान भाषितங்களாயிருக்கும.

ईश्वर व्यतिरिक्त पुरुष निरूपणத்தில ஒரு पुरुषன भोक्तृशक्ति युक्त னுயிருக்கும அவனுடைய व्यूहங்கள शरीरங்தோறும பிரிய व्यवस्थित

ங்களாய அணுக்களாய நித்யங்களாய அனந்தங்களாய ஜீவாகள என்று போ பெற்றிருக்கின்றன வென்றதுவும ஏக புருஷ பரிணாம விவக்ஷை யாலே சொல்லில ஜீவநித்யத்வாதி ச்ருதி விரோதம் உண்டாம். ஸமுதாயைகதேச விசேஷ விவக்ஷையாலே சொன்னால புருஷ சப்தார்த்தமான ஸமஷ்டியும ஜீவ சப்தார்த்தமாகக் குறையில்லை.

ஜீவாகள ப்ரஹ்மாம்சமாகையாலே சில ஜீவர்கள் பக்கலிலே சில ப்ரஹ்மகுணங்கள ஆவிர்பூதங்களாய சில திரோஹிதங்களாயிருக்கு மென்று பிரிவு சொன்னதுவுங்கூடாது. ப்ரஹ்மாம்சத்வம் துல்யமானால் எல்லா ஜீவாகள பக்கலிலும எல்லா ப்ரஹ்மகுணங்களும எல்லாக் காலத்திலும் ஆவிர்பூதங்களாயிருக்க ப்ராப்தம். ஸ்வபாவ விசேஷாதிகளாலே நியமஞ் சொல்லில ரூபரஸாதிகளபோலே இவை ப்ரஹ்மாம்சங்க ளென்னுமதத்தை போக்கி ஸர்வானுவ்ருத்த ப்ரஹ்மகுணங்களென்று கட்ட விரகில்லை.

ஜீவாகளை ஸித்தரென்றும, பத்தரென்றும, முக்தரென்றும் பிரித்து ஸித்த வர்க்கத்தை ஆஜான ஸித்தரென்றும, யோகஸித்தரென்று மிரண்டு கூறாக்கி ஆஜான ஸித்தரீச்வரனுக்கு உபகரண பூதரென்றும் யோகஸித்தா வந்தேறியான அணிமாதிகுண விபவத்தையுடையவாக ளென்றும பிரிவு சொன்னது யோகஸித்தரை பத்தரிலே கூட்டப் ப்ராப்தமாகையாலே நிரஸ்தம்

பத்தாக்கு ப்ரக்ருதி பந்தம் வைகாரிக பந்தம் தக்ஷிணா பந்தம் என்றும் பந்தம் மூன்றுவகை அவைத்தில ப்ருதிவ்யாதிகளிலுண்டான அஷ்டப்ரக்ருதிகளி லுண்டான ராகம் ப்ரக்ருதி பந்தம் விகாரங்களான சப்தாதிகளிலுண்டான பந்தம் வைகாரிக பந்தம் கர்மங்களாலுண்டான பந்தம் தக்ஷிணா பந்தம். இவை மூன்றும துஷகம்பூகங்களபோலே ஜீவனை வேஷ்டித்து இவனுக்கு ப்ரஹ்மகுணங்கள ஆவிர்பவியாதபடிபண்ணி நிற்கிறன வென்றதில பந்த த்ரைவித்யம் புண்யபாப ரூப கர்மத்தாலே பந்தம் இதுக்குக் காரணங்களாயும காரியங்களாயும ராகாதிகள வருகிறன வென்கிற நிஷ்கர்ஷத்தாலே நிராக்ருதம் ஸாங்க்யாதி க்ரந்தங்களில த்ரைவித்யம் சொன்னதற்கும் இவ்வள விலே தாத்பர்யம் கொள்ளலாம. முக்தாக்கு ஸத்தகுணாவிர்பாவமென்றது

வும ஶ்ருதிவிருத்தம். स्वभोगस्वातन्त्र्यமிசைகையாலே सत्य संकल्पत्वமும் அவ்வளவிலே கொள்ளலாம. स्वभोग मात्रस्वातन्त्र्यंதானும ईश्वरायत्त மென்றறியவேணும सत्यकाम सत्यसंकल्पங்களுக்கு एकप्रयोजनतैயைக் கொண்டு एक गुणत्वத்தை கல்பித்து, सत्यगुणाभावமென்று சொல்லுமது गुणान्तरங்களுக்கும एक प्रयोजन தயைக்கட்டி एकीकरणं பண்ண शक्यமாகையாலே निरस्तं.

ईश्वरனோடே मुक्ता வேண்டினபடி विभक्ताராயும अविभक्ताராயும நிற்பார்களென்றதுவும இவர்களுக்கு नित्य सिद्ध ब्रह्माकारैक्य भेदங்களொழிய மற்றுஞ் சொல்லும विभागाविभागங்கள माष राशि मषी विभाग।विभाग तुल्यங்களாகையாலே अकिञ्चित्करवचनं.

प्रकृतिபோலே ईश्वरனும पुरुषனும सततपरिणामिகளல்லர்கள். சில हेतुக்களையடைந்து ज्ञानादिपरिणामத்தை भजिப்பர்கள் என்றதுவும் धर्मभूत ज्ञान परिणामமுகத்தாலே கொள்ளாதபோது बहुश्रुतिविरोधं வரும. प्रकृत्यंशத்தில ब्रह्मगुणங்கள प्रायेण तिरोहितங்களாகையாலே இத்தை अचेतनமென்றதுவும, सर्वप्रमाण विरुद्धं.

प्रकृतिதானே कालं परमाकाशं अव्यक्तமென்று மூன்று வகையாயிருக்குமென்றதுவும काल परमाकाशங்களுடைய प्रकृतिविलक्षणत्वஞ் சொல்லும प्रमाणங்களாலே निरस्तं. कालं अनाद्यन्तं என்று கொண்டால प्रकृतिயில கூறு என்ன प्राप्तियுமில்லை उत्पत्तिविनाशवத்தென்றால स्ववचन विरोधादिகள வரும सर्वनिमित्तமாய வருகிற காலத்தை परिस्पन्दத்துக்கு विशेष कारणं என்றதுவும अनुपपन्नं. कालं सामान्यகாரணமாய நின்று விசேஷ ஹேதுக்களாலே பிரிந்த परिस्पन्दங்களாலே परिच्छिन्नமாமளவேயிறேயுள்ளது.

प्रलय காலத்தில இருமபுண்ட நீர்போலே ईश्वरांशத்திலே சுவறி வேறொரு பேரிடவொண்ணாதபடியாய शक्त्यवस्थैயென்றும तमஸென்றும பேரிடும்படி நிற்கிற मूल प्रकृतिக்கு ईश्वरனைக்காட்டில विभागव्यपदेश योग्यமாய अक्षरशब्द वाच्यமான आद्यावस्थै परमाकाशं என்னுமிது शब्दपरिणाम शक्तियुक्तமானபடியாலே वाक् என்றும, अक्षरமென்றும் பேர் பெற்றதென்றும் இது ईश्वरனுடைய प्रभயென

றும, இதுதான தேசரூபமாகையாலே இதுககு தேசான்தராபேக்ஷையில்லை யென்றும மறறுள்ள ப்ரபைகளுககு தேசாபேக்ஷையுணடென்றும பரமாத்மாவுககு அதேசயோகததாலே ஜ்ஞானப்ரபை ஆனந்தப்ரபை க்ரியாப்ரபை என்றிவை முதலாகவந்த ப்ரபைகளுணடாமென்றும, அவனுடைய ஆனந்த ப்ரபை புருஷாகள பக்கலிலே அபிவ்யக்தையாய்க கொணடு விஷயஸுகமென்று பேர பெறறிருககிறதென்றும க்ரியாப்ரபை ப்ராணமென்றும இப்ரபைகளெல்லாங்கூட ஸிஞ்சிதங்களான வேஷததாலே பரா ப்ரக்ருதியென்றும, பரமாகாசமென்றும, ஜ்ஞானப்ரபையினின்றும ஸத்வமும, க்ரியாப்ரபையினின்றும ரஜஸ்ஸு, வாக்சக்தியும, தமஸ்ஸு பிறககுமென்றும, இஸ்ஸத்வாதிகளுககு பூர்வோக்த மனோமயாதிகள அதிஷ்டாதாககளென்றும, விசாலமான ஸத்வத்தின வயிறறிலே ரஜஸ்ஸாய, ரஜஸ்ஸின் வயிறறிலே தமஸ்ஸாய, இவை ஸிஞ்சிதமான வேஷததிலே அவ்யக்தமென்றும, ஸத்வம் நடுவே நிறக இரணடுககும (பககம 3) ரஜஸ்தமஸ்ஸுககள நிறகுமென்று பாஸ்கரன சொன்ன்ன என்றும ஜீவகத கர்மங்களுககு பரஸ்பர ஸங்கரம் வாராதபடி காதது கர்மபல தேசவிசேஷததிலே போக்தாவை நியமிககையாலே நியதியென்று பேர பெறறிருபபதொரு அவஸ்தாவிசேஷததோடே கூட, ப்ரக்ருதி சதுர்விதையாகவுமாம் என்றும, கால நியதிகள ஏகஸம்புடங்களாகையாலே ஏகவ்யபதேசமுமாம என்றும, இபபுடைகளிலே சொல்லும வாாதைகளுககு அனன்ய பரமாயிருபபன சில வேத வைதிக வாக்யங்கள மூலமாகக காணவரிது.

இவைததில் ப்ரஸித்த ப்ரமாணங்களோடு விரோதமில்லாத அம்சம் கழிககவேணடும நிர்பந்தமில்லை. கர்மேந்த்ரியங்களுககு ப்ரதி சரீரமுத்பத்திகொளளுமதுககு விசேஷிததொரு வசனமில்லை. ஸர்வேந்த்ரியங்களுககும தத்வஸ்ருஷ்ட்யாதி காலங்களிலே ஸ்ருஷ்டிப்ரளயங்கள சொல்லுகிற சாஸ்த்ரங்களோடே விரோதமுணடாம

1 ‘हस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवं’

(ஹஸ்தாதயஸ்து ஸ்திதேऽதோ நைவம)

---

1 மனிதன பிழைததிருககுமபோது கை முதலான இந்த்ரியங்கள உணடு ஏழுந்தான என்பதில்லை சாரீ-ஸூ 2-4-5

எனகிற ஸூத்ரமும் अन्यपरं.

1 'वाङ्मनसि दर्शनाच्छब्दाच्च'

(வாஙகமநஸி தர்ஶநாச்சபதாசச)

इत्यादिகளாலே सर्वेन्द्रिय संयुक्त सूक्ष्मशरीरதேதாடே जीवனுககு गमनागमन प्रकारं निर्णीतமாயிற்று.

2 'तेषां त्ववयवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसां ।
सन्निवेश्यात्ममात्रासु सर्वे भूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் தவவயவாந ஸூக்ஷமாந ஷணணுமபயமிதௌஜஸாம।
ஸந்நிவேஶ்யாதமமாதராஸு ஸாவ பூதாநி நிாமமே ॥)

என்கிற मनुवचनமும்

3 'मनष्षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति'

(மநஷஷஷடானீநதரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷதி)

எனகிற भगवद्गीतावचनமும प्रधानஙகளையிட்டு अप्रधानஙகளை उपलक्षिககிறது. இஙஙன கொளளாதபோது

4 'अत एव सर्वाण्यनु'

(அத ஏவ ஸாவாண்யநு)

---

1. மரிககுமபோது வாககு மனஸஸில அடஙகுகினறது காணபபடுகிறபடியினுலும் ச்ருதியில சொலலியிருக்கிறபடியினுலும
சாரீ-ஸூ 4-2-1

2. மனு 1-16

3. 35-ம பக்கம பாாக்க.

4. சாரீ-ஸூ 4-2-2

எனகிற सूत्रமும் இதின विषय वाक्यமும विरोधिக்கும்

अधिष्ठान विशिष्ट सृष्टियாலும் आप्यायन विशेषததாலும் कर्मेन्द्रियஙகளுககு प्रतिशरीरं सृष्टियாகிறதெனனில, இது ज्ञानेन्द्रियादिகளிலும சொலலலாம இபபடி மற்றுமுளள विरुद्धार्थஙகளுககெல்லாம் परिहारம கணடுகொளவது.

இமமததுககு மூலமாக

1 ‘ईश्वराव्याकृत प्राण विराट् भूतेन्द्रियोर्मिभिः।
यत्प्रनृत्यदिवाभाति तस्मै सद्ब्रह्मणे नमः॥’

(ஈஶ்வராவயாகருத பிராணவிராட பூதேநதரியோர்மிபி:।
யத பரநருதயதிவாபாதி தஸ்மைஸத் பரஹமணே நம:॥)

எனறு தொடஙகி कात्यायन காரிகையெனறும் पठिக்குமதுவும் आर्षமெனறு विश्वसनीयமாமபோது प्रमाणाविरुद्ध तात्पर्यம கொளளுதல,

2 ‘उत्क्रमिष्यत एवं भावादित्यौडुलोमिः’

(உதகரமிஷயத ஏவம் பாவாதிதயெளடுலோமி·)

इत्यादि सूत्रஙகளாலே மற்றுமசில ऋषिमतஙகளை எடுததுக கழிததாபபோலே கழிபபுதல செயயலாம. ऋषिमतஙகள படுகிறபடி கண்டால ब्रह्मदत्तादिகள சொனன भेदाभेद पक्षததுககும कैमुतिक न्यायததாலே निरासமுணடாம

---

1. ஈச்வரன, மூலபரகருதி, பராணன, விராட், பூதங்கள, இந்தரியஙகள இவறறுல எது குததாகுவதுபோல தோனறுகிறதோ அநத ப்ரஹமததுககு நமஸகாரம.

2 (ஜீவனைச் சொலலும சபதததால பரஹமத்தைச் சொல்வது) சரீரததை விட்டுக்கிளமபிப போகிறவன இவவிதமாகிருககையால, எனறு ஔடுலோமி (சொலலியிருககிருா) சாரீ-ஸூ 1-4-21

श्रुति स्मृत्यादि्களில एकविषयஙகளான एकानेक भेदाभेद शब्दங களை विशिष्टाकार भेदஙகளாலே उपपन्नஙகளாம. भास्कर मतததில सदादि शब्द वाच्यமுமாய सर्वात्मकமான एक द्रव्यं ब्रह्म. இதில ईश्वरांशं सर्वदा सर्वज्ञமாய सर्वशक्तியாயிருககும उपाधिயெனறொரு अंशம प्रकृत्यादि विभागवததாய नित्याचेतनமாயிருககும இவவுपाधि परिणाम विशेषஙகளாலே अनादिயாக अविच्छिन्नமான ईश्वरांशं जीवா கள எனறுபேராய उपनिषததுககளில சொலலுகிற ऐक्य योग बलத தாலே उपाधिसंसर्गம் निःशेषமாகக கழிநதால

1 'घटध्वंसे घटाकाशो न भिन्नो नभसो यथा'

(கடதவமஸே கடாகாஶோ ந பிநநோ நபஸோ யதா)

எனனுமபடி ईश्वरனில காடடில औपाधिकभेदं கழிநதும ईश्वरனோடு வேறுபடட अहन्तैயும सबोधமுமிலலாத अविभक्तेश्वर तत्वமாய நிறகு மெனற उपन्यासं नित्यः सर्वज्ञ एकश्चेत्यादिகளுககு अनुगुणंபோலே தோறறி தேன பூசசி வரளிபோலே आपातरमणीयமாய் निपुण निरूपणदशैயில अत्यन्तानुपपन्नமாயிருக்கும

இபபக्षததில सद्द्रव्यमात्रं ब्रह्मமெனறதுககும இததை चिदचिद्भागवत्எனறதுககும் இபभागஙகள இரணடுககும उपाध्यंशங களுககும परस्पर भेदाभेदஙகள स्वाभाविकஙகளெனறும மறறுமிப्र कारஙகளில சொலலு மவைததுக கெலலாம श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरोधமும் जैनादि मतஙகளில சொனன उपपत्ति विरोधமும दुष्परिहरम्। जीवனுககும் ईश्वरனுககும ऐक्यं स्वाभाविकं, भेदं औपाधिक மென்ற विभागததில प्रत्यक्षानुमानஙகள प्रवर्त्तியாது ஒனறு स्वाभाविकं ஒனறு औपाधिकं எனறு வகுததுச சொலலுவதொரு शास्त्रமிலலை. ऐक्य भेद व्यपदेशஙகளும शक्ति शरीरादि शब्दஙகளும सामानाधिकरण्य

1 கடம நாசமடைந்தால கடாகாசம் ஆகாசததைக காடடிலும பிந்நமாகாததுபோல

மும் चिदचित्துககளிரணடிலும துல்யமாயிருகக இவைத்தில கொணடு இவனுககு अचेतनததில காடடில வேறுபட்ட चेतनाशததில औपाधिक भेदं கடடவொணணுது. मुक्त दशैயிலே विशेपिததுऐक्यं சொலலுகையாலே अभेदं स्वाभाविकமாக வேணடாவோ? எனனில, இதுவும साम्य श्रुत्यादि विरोधததாலே,

1 'मम साधर्म्यमागता:'

(மம ஸாதாமய மாகதா:)

2 'भोगमात्र साम्य लिगाच्च'

(போகமாதர ஸாமய லிஙகாசச)

इत्यादि स्मृति सूत्र विरोधததாலும

3 'राम सुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत'

(ராம ஸு'கரீவயோரைககயம தேவயேவம ஸமஜாயத)

इत्यादिகளில போலே अन्यपरமாம. मुक्तனுககு விசேஷிததது ब्रह्म शब्द सामानाधिकरण्यமும் श्रुत्यन्तरोक्त परमसाम्य विवक्षैயாலே घटिககும் ब्रह्मமேயாமெனகிற अवधारणமும स्पर्धमानனை पुरुषन वामन पश्चालंभததாலே विष्णुவேயாயிநத लोकஙகளையெலலாம் ஜயிககு மெனனுமிடததில போலே परसाम्य विवक्षैககு अत्यन्तानुगुणமாம.

---

1 எனககு ஸமானமான ஸவபாவததை உடையவாகளாயிருககையை அடைநதிருககிற, கீதை

2 அனுபவம மாததிரம ஸமமாயிருககும எனபதில ஸமருதி முதலியவைகள இருககிறபடியினுலும. சாரீ-ஸூ 4-4

3 ஓ தேவி ராமனுககும ஸுக்ரீவனுககும இவ்வாறு ஐக்யம உணடாயிறறு (ராமா ஸுந)

नदिகள் समुद्रத்திலே अस्तத்தை யடையுமாப் போலே विद्वान् नाम रूप विमुक्தனாய்க் கொண்டு परम पुरुषனை யடையுமென்கிறவाक्यத்திலும் कर्मकृत नामरूप निवृत्त्यादिகளாலே வருகிற विवक्षितं साम्यमे पूर्वजलத்துக்கும் प्रविष्टजलத்துக்கும் स्वरूपैक्यமில்லை யென்னுமிடம் घट करक सलिलसंभेदத்தில் आधिक्य दर्शनத்தாலே யறியலாம் இது शुद्धोदकத்திலே आसिक्तமான उदकान्तरं तादृक्ஆமாப்போலே யென்கிற श्रुत्यन्तरத்தாலே व्याख्यातं घटध्वंसத்தில் घटाकाशं नभस्सोடே अभिन्नமாப்போலே என்கிற श्रीविष्णु धर्मवचनமும் घटाकाश महाकाश भागங்களுக்கு புதிதாகவொரு स्वरूपैक्यापत्तिயை उदाहरिக்கிறதென்று घट संयोग लक्षण वैषम्य निवृत्ति मात्रोदाहरणத்திலே (தாத்பாயம்) तत्परम्।

1 ‘ तद्भाव भाव मापन्न ’

(தாத்பாவபாவ மாபந்ந)

2 ‘ विभेद जनके ज्ञाने ’

(விபேத ஜநகே ஜ்ஞாநே)

इत्यादि श्रीविष्णु पुराण वचनங்களும் स्वरूपभेदंநிற்க औपाधिक वैधर्म्यरूप भेदनिवृत्ति परங்களென்னுமிடம் पूर्वापरादि परामर्शத்தாலே யறியலாம்.

3 ‘ आमुक्तेर्भेदः ’

(ஆமுக்தோபேத)

என்னும் भगवच्छास्त्र वचनங்களுக்கும்

---

1. அதன் தன்மை வரப்பெற்றவன்.
2. பேதத்தை உண்டாக்கும் ஜ்ஞானம்.
3. முக்தி அடையும் வரையில் பேதம்.

1 'யானுந்தானாயொழிந்தானை'

इत्यादि द्रमिडोपनिषद्वाक्यங்களுக்குத் தமிப்படி सर्वानु गुणமான तात्पर्यம் கண்டுகொள்வது. उपाध्यवच्छिन्नचिदंशं जीवனென்கிற இவன் उपाधिயாலே घटाद्काञ्जलिन्यायத்தாலே छेदம் சொல்லுமாகில் छेदनाद्यनर्हत्व वचन विरोधंவரும் घटाकाशादि न्यायத்தாலே प्राप्तस्वरूपத்தில் उपाधि संयुक्त प्रदेश भेदங்களை जीवர்களென்னில் उपाधि संचार दशैயிலே पूर्वापर प्रदेशभेदத்தாலே पूर्वानुभूत प्रतिसंधानादिகளில்லையாம் प्रतिक्षणं बन्ध मोक्षங்களும் प्रसंगिக்கும்

उपाधिभुक्त प्रदेशं தன்னிலே उपाध्यन्तरागमத்தாலே மீண்டும் बंधமுண்டாம். व्यवस्थितैकैक प्रदेशवर्तिகளாக சில उपाधिகளைக் கட்டவொண்ணாது जीवविभुत्वादिகள் சொல்லும் प्रकारத்தாலே उपाधिसंयुक्त ब्रह्म தனக்கே ஜீவத்வமென்னில் जीवाणुत्वाभ्युपगम विरोधமுண்டாம். सर्वोपाधिகளால் வரும் सुखदुःखங்களெல்லாம் ब्रह्म தனக்கே யாகையாலே प्रदेश नियम प्रयुक्त भोग व्यवस्थैயும் ईश्वरனுடைய निर्दुःखत्वाभ्युपगमமும் निर्मूलமாம். उपाधि स्वरूपந்தானும் ब्रह्मமாகையாலே उपाध्यवच्छिन्न ब्रह्मமென்று उपाधि தன்னை विवक्षिக்கிறோமென்னில் चिदचिद्विभाग सिद्धान्तத்தை விட்டு चार्वाक पक्षத்தை परिग्रहिக்கும்படியாம் ஆகையால் उपाधि विशिष्ट चेतनान्तरங்களை जीवர்களாக இசைந்து उपाधिनिवृत्तियில் जीवனுக்கு ईश्वरனோடு जगद्व्यापारादि व्यतिरिक्त परम साम्यங்கொள்ளுமதே श्रुतिस्मृति सूत्रानुगणम्॥

जीवेश्वरர்களுக்கு स्वाभाविकமாக भेदाभेदங்களிரண்டையும் கொள்ளுவார்க்கும் औपाधिक भेदங்கொள்ளுவார்க்கும் பொதுவான दोषஞ்சொல்லுகிறோம்:—

ब्रह्मांशமாய स्वतःसर्वज्ञனான ईश्वरன் அது தன்னோடொக்க ब्रह्मांशமாயாதல் அது தான் उपाध्यवच्छिन्न प्रदेश विशेषமாயாதல் நிற்கிற जीवர்களுக்கும் தனக்கும் स्वरूपैक्यத்தையறியானாகில்

1. திருவாய்மொழி 8-8-4

सर्वज्ञனுக மாட்டான அறியுமாகில सर्व जीवदुःखத்தையும स्वदुःख மென்று प्रतिसन्धानं பண்ணி नरकादिभोक्तावாய जीवानन्त्यத்தாலும अनादि संसारानुवृत्तिயாலும अनन्त नित्य दुःखவானுக प्रसंगिக்கும.

जीवர்கள் தங்களுக்கும स्वरूपैक्यं स्वभाविकமென்கிற இவ னுக்கு सौभरिकार्तवीर्यादि न्यायத்தாலே उपाधिभेद भोग व्यवस्थापक மாகமாட்டாமையாலே सर्वानुभूत सर्व सुखदुःखादि प्रतिसन्धानंவரும

1 'शास्त्र फलं प्रयोक्तरि'

'ஶாஸ்த்ர பலம் ப்ரயோக்தரி'

என்கிற व्यवस्थैயுங்குலைந்து कर्तृविशेष नियत विधिनिषेधशास्त्र व्याकुलतै யும் உண்டாம் ईश्वरांशத்திலுள்ள आनन्दादिகளும் எல்லாம் ऐक्याकारத்தாலே सर्व जीवர்களுக்கும் प्रतिसन्धेयங்களாம். सर्वத் தோடும் स्वरूपैक्यமுடைய सद्व्य स्वरूप ब्रह्मविषयத்தில निरंशत्व, निर्विकारत्व निर्दोषत्व श्रुतिகளும் अन्वयாதபடியாம.

இப்படியால இபभेदाभेदपक्षं ब्रह्मज्ञान पक्षத்திலும் காட்டிலும் पापीया னென்று वेदार्थसंग्रहத்திலேயருளிச் செய்தார்

ஒன்றெனவும் பலவெனவும் தோற்றுகின்ற
உலகெல்லாமொரு பிரமந்தானேயாக்கி *
நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிந்ததெல்லாம்
நன்றென்று தீதன்றேயென நவின்றோர் *
கன்றுமலா பசுவுமலராகி நின்ற,
கன்றுகிப பசுவாகி நின்றவண்ணம, *
இன்று மறை மாட்டுக்கோ ரிடையனென,
ஏகாந்தி யறிந்திட நாமியம்பினோமே. 27

---

1 சாஸ்த்ரம் போதிக்கும் பலம் அதன் உபாயமான கர்மாவைச் செய்கிறவனுக்கு உண்டாகும்.

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமூனறாவது பாஸ்கர பஙகாதிகாரம)

[ப-ரை] ஒனறெனவும - ஒனறாகவும, பலவெனவும - பலவகைப பட்டவைகளாகவும, தோறறுகினற-காணபபடுகினற, உலகெலலாம-லோகததிலுளள வஸதுககளெலலாம, ஒருபிரமநதானேயாககி - ஒரு பரமமமாகவே இருககிறதாகக கொணடு, நனறெனவும - நலலதுக ளெனறும, தீதெனவும - கெடடதுகளெனறும், பிரிநதெலலாம் - பிரிககப்படட வஸதுககளையெலலாம, நனறனறு - நலலவையலல, தீதனறே - கெடடவைகளலல, என நவினறார - இபபடி சொலகிற வாகள, கனறும அலா-கனறுமலல பசுவுமஅலா-பசுவுமலல, ஆகி நினறே-இபபடி சொலலும்படியாக இருநதே, கன்றாகி-கனறுக குடடி களாகவும பசுவாகி-பசுககளாகவும, நினற வணணம - நிற்கும ப்ர காரததை, இனறு-இனறைககு, மறை - வேதமாகிற, மாட்டுககு-பசு வுககு, ஒர்-ஒபபறற, இடையனென-கோபாலனென, ஏகாநதி-ஒரே நிலையில உளளபகவான, அறிநதிட-அஙகீகரிககுமபடி (ஒபபுக கொளளுமபடி) நாம, இயமபினேமே-சொனனேம-அதாவது பகவான ஸ்ரீபகவத கீதையில சொனன அாத்தஙகளுடன சேருமபடி பரமதஸ தாகளை தூஷிததோம எனறபடி) 27

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

பதினானகாவது வையாகரண பங்காதிகாரம)

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை அவாகள் கொளகை களின ஸங்கரஹமும அவறறின் நிரஸனமும]

சாயாமறைகளில சததந் தெளிநதிடச சாறறுதலால *
தூயாரிவரெனறு தோனற நினறே பலசூதுகளால *
மாயாமதமும மறு சினவாதும பவுததமும சோ
வையாகரணா சொலலும மறுமாறறஙகள மாறறுவமே 28

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை]

बौद्ध जैन निराकरण க்ரமததிலே ब्रह्म विवर्त परिणाम वादஙகளை நிராகரிததோம. वेद वाद कञ्चुकच्छन्नராய்க கொணடு विपरीतஞ சொன்ன இவாகளைப போலே वेदाङ्ग निर्वहण व्याज संवृतராயக

[ப-ரை] சாயா - ஸ்வர, அக்ஷர, மாத்திரை இவைகளுடன உச்சரிக்க வேணடிய, மறைகளில - வேதஙகளிலே, சததம - சபதஙகள, தெளிநதிட - தெளியுமபடி, சாறறுதலால - நிரூபிக்கிற படியால, இவா - இவாகள (வையாகரணாகள) தூயாா - தோஷமிலலாதவாகள எனறு தோன்ற நினறே - எனறும தோன்றுமபடி நினறு கொணடே, பல - அனேகஙகளான, சூதுகளால - கபடஙகளாலே, மாயா மதமும- மாயாவாதி பக்ஷததையும, மறு - மற்றெனறுன, சினவாதும - ஜைனாகளுடைய வாதஙகளும், பவுததமும - புததமதததையும, சோ-சேர்ததுககொளளுமவரான, வையாகரணா, சொலலும-சொலலுகிற, மறுமாறறுஙகள - வேறுவிதமான ஆததஙகளை, மாறறுவம - ஒழிதது விடுவோம, 28

கொண்டு सर्वமும் शब्द ब्रह्मத்தினுடைய विवर्तமாதல परिणामமாத லென்று சொல்லுமவர்களை निरसिககிறோம. (நிராகரிககிறோம)

[அவாகள கொளகைகளின ஸங்க்ரஹம்]

இவாகள प्रत्यक्षसिद्ध वर्णஙகளையும वर्णसंघात विशेष रूप पदங களையும पदसंघात विशेषात्मकஙகளான वाक्यஙகளையுமொழிய अर्थ विशेष बोधकமாக स्फोटமென்று ஒனறைக கட்டுமது साध्वसाधु विवेकार्थशब्द प्रक्रियादिகளுககு उपकारकமனறு. शब्दததாலே अर्थததை அறியா நினறோமெனகிற விடததிலே तत्त्व प्रत्यक्षं अन्यथासिद्धं निपुण निरूपणं பணணின वैयाकरणா செவியாலே கேட்டுப பாரத தாலும वर्णातिरिक्तமாகவொரு वाचकं தோறறுகிறதிலலை वर्णங களுககு अर्थबोधकत्वததிலே சில अनुपपत्तिகளைச் சொலலி வேறொனறை बोधकமாகக கட்டுகிறவனதானே இவவாண விசேஷஙகள தன்னை அநத स्फोटததுககு विशेष व्यंजकஙகளாகக கொளளுகையாலே இவைததுககு अर्थबोधनததில சொனன अनुपपत्तिகளெலலாம் स्फोट व्यंजक(ந)த்திலே வரும். वर्ण संश्रयமாக स्फोटமெனறொனறை व्यासादि महर्षिகள சொனனதுவும் वर्णங களுடைய स्वार्थस्फुटीकरण शक्ति मात्रமாக அமையும.

இபபடி पराभिमत स्फोटरूप शब्दததில प्रमाणமில்லாமையாலே

1 'शब्द ब्रह्म यदेकं यच्चैतन्यं च सर्व भूतानां
यत्परिणामं त्रिभुवन मखिलमिदं'

(ஶபத பரமம யதேகம யசசைதநயம ச ஸாவ பூதாநாம
யதபரிணமம தரிபுவந மகிலமிதம்)

என்று हलायुधन சொன்னதுவும் निर्मूलं. शब्दந்தானே चैतन्यமென்ற துவும त्रिभुवनं शब्द परिणामமென்றதுவும स्वसंप्रतिपन्न श्रुत्यादि विरुद्धं स्वाभिमत देवता स्तुति मात्रार्थமாக சில कल्पनैகளைப பண்ணுமதில

1 'देवतां कांचिदुद्दिश्य भक्त्या यो वक्ति किंचन।

तस्य दोषं न यत्किंचित् मनसापि विचिन्तयेत्॥'

(தேவதாம காஞ்சிதுத்திசய பகதயா யோ வகதி கிஞசந ।

தஸய தோஷம ந யதகிஞசித மநஸாபி விசிநதயேத ॥)

என்று आलंकारिकா சொன்னபடியே उपेक्षिககிறோம்.

இபபடி शब्द तत्व विवर्तமான

2 'परमज्योतिरुचो गोपते:'

(பரமஜயோதிருசோ கோபதே:'

என்கிற सांब वचनததாலும் शब्दार्थ मिथ्यात्व स्थापनं பண்ண வொண்ணாது. सर्व प्रपंचமும் शब्दविवर्तமென்கிற पक्षமும भर्तृहरि ग्रन्थादिகளில சொலலுமுசம் युक्त्याभास तूलजालமும் எலலாம प्रच्छन्न बौद्धादि दूषण न्यायததாலே निरस्तम्.

ஒரு शब्दத்திலே மற்றுள்ள शब्द प्रपंचமெல்லாம பிறககிற தென்று वेद वैदिक वाक्य सिद्धமானால इप्रक्रियैயாலே अर्थप्रपंचமெல லாம் शब्दத்திலே பிறக்கிறதாக அமையாதோ என்னில? இது

1. பக்தியினாலே ஒருவன ஒரு தேவதையைக் குறிதது ஒன்று சொன்னால அதில் குற்றத்தை மனஸஸினாலும கருதககூடாது.

2.

संभावनामात्र वचनமாகையால प्रमाणமாகாது. இதனை अनुमानமாக வகுக்கும்போது प्रमाण विरोधं வரும் वर्णங்களில वर्णान्तरोत्पत्ति சொன்ன விடமும் नित्यங்களான மந்தரங்களுக்கு बीज क्लृप्ति பண்ணினதுவும்

1 'स्युः शक्ति शालिनो मन्त्राः एवं सृष्टि विचिन्तनात्'

(ஸ்யு:ஶக்தி ஶாலிநோ மந்த்ரா: ஏவம் ஸ்ருஷ்டி விசிந்தநாத)

எனகிறபடியே भावनादि विशेष विधिपरं

2 'न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादृते ।

अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं शब्देन गृह्यते ॥'

(ந ஸோऽஸ்தி ப்ரத்யயோ லோகே ய: ஶப்தாநுகமாத்ருதே।

அனுவித்தமிவ ஜ்ஞானம் ஸர்வம் சப்தேந க்ருஹ்யதே ॥)

என்றதுவும் पशु मृग बाल मूकादि ज्ञानங்களில शब्दानुमानं கூடாமையாலும் அங்குமிதைக் கலப்பிக்கைக்கொரு प्रमाणமில்லாமையாலும் निरस्तम्. अव्युत्पन्नावस्थैயிலும் वाचक शब्दத்துக்கு बोधकत्वं स्वभाव सिद्धமென்னுமது अनुपलंभத்தாலும் व्युत्पत्ति नैरपेक्ष्य प्रसंगத்தாலும் अनुपपन्नं

शब्दத்தினுடைய सूक्ष्मतैயாலே अनुपलंभமென்னில் அப்படி अनुपलंभ शब्दத்துக்கு बोधकत्वமில்லையாம்

---

1. இப்படி ஸ்ருஷ்டியை (உத்பத்தியை) தயானித்தால் மந்தரங்கள் சக்தியுள்ளவைகளாயிருக்கும்.

2. சப்தத்தின் சேர்க்கையிராமல் ஒரு அறிவும் உலகத்தில் இல்லை எல்லா ஜ்ஞானமும் சப்தத்தோடு ஒட்டினதாகவே தோன்றுகிறது.

1 'सूक्ष्मैः पश्यन्तिवैखरि'

(ஸூக்ஷ்மை: பஶ்யந்திவைகரி)

யெனறு शब्दததிலே சில अवस्थाविशेषஙகள आप्त वाक्य सिद्धஙகளா ஞலும सूक्ष्माद्यवस्थैகளில वाचकत्वं घटियாது. இவவிभागोपदेशமும अन्यार्थम् இவவர्थஙகளைபபறற சில अनुमानஙகளைக கடடிஞ லும் அவை उपलंभोपपत्ति विरुद्धஙகளாம वेदान्त प्रस्थान विरुद्धஙக ளாம. वेदान्त प्रस्थान विरुद्धமாக शब्द स्वरूप नित्यत्वादिகள சொன னது वाचकत्वததுககாதல वेद नित्यत्वादिகளுக்காதல अनपेक्षित மாகையாலே वैभव वादமாமததை जैमिनि शब्दाधि करणமும अन्यपरं.

மற்றும बौद्धா சொலலும் शब्दाध्यासादिகளுககும बौद्धगन्धि वैयाकरणादिகள சொலலும प्रतिभा वाक्य वाक्यार्थादि वादஙகளுககும प्रकारஙகளாலே उचितोत्तरஙகணடுகொளவது.

இபபடிகளால सर्व कारणமாக शब्द ब्रह्मமெனறெனறைக கடடினவாகள वाक्यமும अनादरणीयम् शब्दार्थஙகளிரணடுககும स्रष्टावான परम पुरुषனே परब्रह्मं अर्थान्तरஙகளில ब्रह्मशब्दं औपचा रिकं. सूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टஞன औपनिषद परम पुरुषன தானே स्थूल चिद चिद्विशिष्टஞயக கொணடு परिणमिககிறனெனறு शारीरक निर्णीत மான परमार्थததை प्रतिक्षेपिககுமது पाणिनि कात्यायन पतञ्जलि प्रभृति परमर्षिपरिषததுககு अभिप्रेतமாகாது.

இபபோது எஙகும நடையாடாத ऐन्द्र चान्द्र माहेश दौर्ग कौमार कापिशलादि व्याकरणஙகளில சில विरुद्धार्थஙகளுணடெனறு சொல்லுகைககு प्रमाणமிலலை. உணடாஞலும்

---

1 ஸூக்ஷ்மை பசயநதி வைகரி, எனற இவை சபதததின அவஸதா விசேஷஙகள.

1 'अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च।
ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारत संहितां॥'

(அஷ்டாதஶ புராணானி அஷ்டௌ வ்யாகரணானி ச।
ஜ்ஞாத்வா ஸத்யவதீஸூநு:சக்ரே பாரத ஸம்ஹிதாம்॥)

என்று சொல்லச்செய்தே संकीर्ण राजस तामस पुराणங்களில் विरुद्धाविरुद्धांशं பண்ணும் க்ரமத்திலே निर्वहिங்கண்டுகொள்வது.

கலக்கத்தில் கலங்கிவரும் காணிக்கெல்லாம்
கண்ணுறு சதிரவழி கட்டுவார்போல், *
உலகத்தில் மறை சேர்ந்த வுரைகள் தம்மால்,
ஒருபிழையும் சேராமல் உபகரித்தார். *
பலகத்தும் பவுத்தர் முதலான பண்டைப,
பகற் கள்ளர் பகட்டழிக்கப் பரவும் பொய்யாம் *
சிலகற்றுச்சித்தாந்தமறிய கில்லாச,
சிறுவரினி மயங்காமற் சேமித்தோமே. 29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

(பதினான்காவது வையாகரண பங்காதிகாரம்)

---

1. பதினெட்டு புராணங்களையும் எட்டு வ்யாகரணங்களையும் அறிந்து ஸத்யவதீபுத்ரரான வ்யாஸர் மஹாபாரதத்தைச் செய்தார்.

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்கிக கேஸரீ ப்ரவேகடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ||

(பதினைந்தாவது வைசேஷிக பங்காதிகாரம்)

[வைசேஷிகர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால் *
பண்டுளதான மறைக்குப் பழமையை மாற்றுதலால் *
கொண்டது மீசனைக்கொள்ளா வகையென்று கூறுதலால் *
கண்டகராய் நின்ற காணாதர் வாதங்கழற்றுவமே * 30

[ப-ரை] கலகத்தில் - விவாதத்தாலே, கலங்கி - கலக்கப்பட்டு, வரும், காணிக்கெல்லாம் - க்ஷேத்ரங்களுக்கெல்லாம், கணுறு - கணுற்றென்று போபெற்றிருக்கிற, சதிரவழி - சாமாதயம உள்ள மார்க்கத்தை, கட்டுவார்போல - உண்டாக்குவார் போலே, உலகத்தில் மறைசேர்ந்த - வேதங்களோடே கூடினவையான, உரைகள் தமமால - வாதங்களினால், ஒருபிழையும் - ஒருதவறும், சேராமல் - வராதபடி உபகரித்தார் - உபகாரம் செய்தவர்களுடைய, பலகததும் - அனேகவிதமாக பிதற்றுகிற, பவுத்தர் முதலான - பௌத்தர் முதலிய, பண்டை பராசீனங்களான, பகல் கள்ளர் - பகலில் திருடுபவர்களுடைய (திவா சோரர்) பகட்டு - பரமிக்கச்செய்யும் வாதங்களை, அழிக்க - போக்கடிக்க, பரவும் - (லோகத்தில்) பரவிக்கொண்டிருக்கும், பொய்யாம் - பொய்யான, சிலகற்று - ஜல்பங்களுடைய, சித்தாந்தம் - மதத்தை, அறியகில்லார் - அறியகில்லாதவர்களான, சிறுவர் - அல்பர்களாகிய வையாகரணர்கள், இனி - இதற்குபிறகு, மயங்காமல் - கலங்காமல் இருக்கும்படி, சேமித்தோம் - ரக்ஷித்தோம். 29

[ப-ரை] கண்டதலாதன - காணமுடியாத வஸ்துக்களை - கட்டுதலால் - இருப்பதாக சொல்லுகிறபடியினால், கண்டு - நேரில் பார்த்து விட்டதனால் - விட்டு விட்டபடியினாலும், பண்டு - முன்பே உளதான - இருக்கிற, மறைக்கு - வேதத்துக்கு, பழமையை - வெகு

[வைசேஷிகாகளின கொளகைகளும அவறறின நிரஸனமும்]

अत्यन्त वेद वाह्यஙகளான गुरु सुगतजिन मतஙகளையும तत्सग न्धஙகளான कुदृष्टिपक्षஙகளையும निराकरிததவளவிலே चार्वाकादि களைப்போலே वेदததைப் पौरुषेयமெனறும் प्रकृत्यादिகளை யிலலை யெனறும द्रव्य विशेषஙகளிலே वैभाषिकादिகளைபபோலே असत्कार्य वादஞசொலலியும संप्रतिपन्न वर्णादिகளையொழிய अर्थबोधकமாக வேறொனறு கடடுவாரைபபோலே सघातादि व्यतिरिक्तமாக अवयवि तद्गुण सामान्य विशेष समवायाभावஙகளைக கடடியும

1 ‘ काणाद शाक्य पाषण्डै स्त्रयी धर्मो विलोपितः ।
त्रिदण्डधारिणा पूर्वं विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥ ’

(காணாத ஶாகய பாஷணடை: தரயீ தாமோ விலோபித: ।
தரிதணடதாரிணா பூாவம விஷணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥ ’

எனறு धर्म शास्त्र निन्दितரான वैशेषिका वैदिकसंग्रहार्थமாக முறபட

2 ‘ अथाऽतो धर्मं व्याख्यास्यामो यतोऽभ्युदय
निश्रेयससिद्धिः सधर्मस्तद्वचनादाम्नाय प्रामाण्यं ’

(அதாऽதோ தாமம வயாகயாஸயாமோ யதோऽபயுதய
நிசரேயஸஸிததி: ஸதாமஸததவசநாதாமநாய பராமாணயம்)

காலமாக இருககையை, மாறறுதலால - இலலை எனபதிலும' ஈசனை - ஈச்வரனை, கொணடதும - அங்கீகரிததும், கொளளாவகை -(வேதஙகளை நமபுகிறவாகள) அஙகீகரியாத பரகாரம, எனறு கூறுத லால - சொலலுகிறபடியினால, கணடகராயநினற - நலல மாரககத திறகு முனபோல நிறகிற, காணாதா - காணாதாகளுடைய, வாதம - வாததததை, கழராறுவம - துகளாககுவோம 30

1 81-ஆம பககம பாாகக

2. இனி இதனால தாமததை விளககுகிறோம எதனால முகதியும மறற சிறு பலனகளும உணடாகுமோ அது தா்மம் இதைச சொலவ தால வேதம பரமாணமாகிறது

எனறு वेदोक्त धर्मததை व्याख्यानं பணண संकलिपत्तु द्रव्य गुणादि षट् पदार्थ साधर्म्य वैधर्म्यादि वर्णनததோடே தலைககடடிவிடடார்கள

இப்படி निरूपिககிற पदार्थ वर्गत्तை भावाभाव रूपத தாலே இரணடு வகையெனபாகள. भावातिरिक्तமான अभावं ஒரு प्रत्यक्षத்தாலே विशदமாககாடட வொணணுமையாலும अतिरिक्ताभावकதனனில கொணட கடடளையிலே परस्पर विरुद्ध स्वरूपஙகளான भावान्तरஙகளாலே अभाव व्यवहारமெலலாம निर्वहिக கையாலும் प्रागभावादिகளுடைய अभावததை भावமெனறு தாஙக ளுமிசைகையாலும் प्रागभाव प्रध्वंसஙகளுககு भावाभावஙகளிரண் டுஙகூட प्रध्वंस प्रागभावஙகளெனறு கடட வேண்டுகையாலும இபप्रकारததிலே पूर्वावस्था परंपरै प्रागभावम् । उत्तरावस्था परंपरै प्रध्वंसाभावம. काल विशेष विशेषित देशविशेषादि ससर्गाभावம், गोत्वादि संसर्गाभावம், गोत्वादि विरुद्ध धर्मஙகள தானே अश्व त्वादि धर्म धर्मि निरूपित विशेषததாலே अत्यन्ताभाव மும अन्योन्याभावமும் धर्मஙகளே தனககு पराभिमताभावஙகளுக குபபோலே परस्पर रूपஙகளே अभावஙகளெனறு निर्वहिககலாமாகை யாலே अवस्था विशेषादि भावஙகள தானே आकार भेदததாலே अभावஙகளான பினபு पदार्थம भावाभाव रूपததாலே இரணடு வகை யெனன விரகிலலை இவவர்த்ததை

1 ‘ असद्व्यपदेशान्नेतिचेन्न धर्मान्तरेण
वाक्यशेषाद्युक्तेः शब्दान्तराच्च ’

(அஸத் வயபதேசா நநேதிசேநந தாமாநதரேண
வாகய சேஷாதயுகதே, ஶபதாநதராசச)

---

1 அஸத இலலாதது எனறு வேதம கூறுவதால ஸதகாரய வாதம ஸரியனறு எனனில அபபடியனறு இருககும வஸதுவே வே றொரு தனமையை இடடு இலலாதது எனபபடுகிறது அஸத எனறு சொலலப்பட்ட பொருளே மேல வாககியததில ‘ஸஙகலபிததது’ எனபபடுகிறபடியாலும இருப்பு இலலாமை இரணடும ஒருபொருளின தனமையே யனறி வேறிலலை எனற யுகதியினுலும ஸதேவ எனறு ஸத தாகவே மறறொரு சொலலால கூறபபடுகினற படியாலும, (ஸாரீ-ஸூத 2—1—18)

எனகிற सूत्रததிலே प्रतिपादिததார.

अभावஙகளுககு भावஙகளோடே विशेषण विशेष्य भावமென றொரு पदार्थान्तरததைச சிலா கடடுமதும कल्पनीय संबन्ध प्रतिबन्दि யாலே निरस्तம அபபடியே अपृथक्सिद्ध द्रव्य गुणादिகள அஞசுககும தநதாம आश्रयஙகளோடே கூட संबन्धமாகக கடடின समवायं नित्य மாய एकமாய ्वै संबन्धिகளுடையவும संबन्धமாய நிறகிற தென பாரகள இதுககு सबन्धि वस्तुககளோடும देशकालஙகளோடும संबन्धान्तरஙகொளளில अनवस्थै வரும் எனறு भयபபடுததாஙகளே இதுககொனறோடும संबन्धமிலலை யெனறு स्वभावததாலே सर्वत தோடும विशिष्ट व्यवहार विषयமாமெனறும் சொலலுவாரகள்.

இபபடியானால समवायமெனறொனறை सविकल्पक विषय மெனனுதல अनुमिति निर्विकल्पक विषयமெனனுதல नित्यानु मेयமென னுதல சொலலி இதுககு स्वभाव विशेषततையும கடடுமதில காட டில, संप्रतिपन्नஙகளான आश्रयाश्रयिகளுககொரு स्वभावததாலே विशिष्टप्रत्यय विषयत्वஙகொளளுகை उचितं

2 'धर्मिकल्पनातो वरं धर्म कल्पना'

(தாமிகலபநாதோ வரம தாம கலபநா)

எனனுஙகணககிலே காணாத समवायததுககுககடடும महिमावைக கணடவறறிலே கடட प्राप्तं

सर्व काल संबन्ध नित्यமெனபாாக்கு नित्यமான समवायत துககு काल संबन्धं இலலையெனன வொணணாது அது கொண டால अनवस्थै வரும. घटादिகளுக்குக कालததோடே संबन्धமாய तद् गुणादिகளுககு काल संयुक्त द्रव्य द्वारा काल संबन्धமாறபோலே

1 புதிதாக ஒரு பொருளைக கலபனை செயவதைக காட்டிலும இருககும பொருளுககே ஒரு தனமையைக கல்பனம செயவது மேலானது.

समवायத்துக்கு समवायिद्वारा संबन्धமென்னுமதுவும், समवायिகளோடே स्वतःसंबन्धமென்னுமாப்போலே காலத்தோடும் स्वतः संबन्धமென்னலாமாகையாலே निरस्तं समवायத்துக்கு सर्व काल संबन्धங் கொண்டால் समवायिகளெல்லாம் नित्यங்களாக प्रसंगि யாதோ? என்னில், இது स्वपक्षोन्मूलनமாம்.

காலத்திற்கும் कालगुण विशेषங்களுக்கும் नित्य संबन्धங் கொள்ளுகையாலே समवायं सर्वकाल संबन्धियாகையால் தான் சொன்ன अतिप्रसंगம் தனக்கே வரும். नित्यद्रव्यान्तरங்களோடே समवायं नित्यसंबन्धமாயிருக்க द्रव्यान्तर गुणादिகளுக்கு तद् द्रव्य संबन्धத்தை अनित्यமாகத் தானுங் கொள்ளாதே कारणाभाव मात्रத்தாலேயாதல், प्रध्वंसराहित्यத்தாலேயாதல், समवायத்துக்கு नित्यत्वம் கொள்ளும்போது प्रागभाव प्रध्वंसाभावங்களுக்கும் नित्यत्वं प्रसंगிக்கும்.

காலத்துக்குப்போலே उभयान्त शून्यதை नित्यत्वமென்னில் இப்போதிதிலே गुणादि समवायं பிறந்ததென்கிற सर्व लोक प्रतीति व्यवहारங்களுக்கு विरुद्धமாம். नित्यமாய सर्वத்துக்கும் एकமான समवायம் ஒரு काल विशेषத்திலே ஒன்றுக்கொன்றை विशेषणமாக்குகிறதென்கைக்குத் தனக்கே नियामकत्वங்கூடாமையாலே नित्य गुण गुणिகளுக்குப்போலே सर्वத்துக்கும் नित्यत्वம் प्रसंगிக்கும்.

विशेषण विशेष्य रूप वस्तु स्वभावத்தாலே नियமஞ் சொல்லும்போது समवायம் अजागलस्तन तुल्यமாம். नित्यानित्य नाना समवाय वादத்திலும் ஒன்று आधारமாகவும் ஒன்று आधेयமாகவும் घटितं ஆகைக்கு समवाय स्वरूपமாத்ரம் नियामकமாக மாட்டாமையாலே आधाराधेय स्वभाव व्यवस्थैயைக் கொள்ளுகை उचितं

कार्यங்களுக்கு कारण समवायமாதல் सत्ता समवायமாதல் जन्मமென்றும் समवायத்துக்கும் समवायமில்லாமையாலே जन्म மில்லை யென்றுஞ் சொல்லுகிறவர்களுக்கு जन्म शब्दार्थமான समवा

யததுககு அனாதித்வஙகொணடால கார்யஙகளுககு ஆதிமத்வஙகொளள விரகிலலையாம. இககாரயததுக கிபபோது ஜன்மமுணடாயிற றென்கிற ஸர்வ பாமர பரீக்ஷக வ்யவஹார விருத்தமுமாம.

நித்ய[மு]மாய நிறகிற ஸமவாயம் கார்யஙகளடைவே வர அவைததின ஜன்மமெனறு பேர பெறறிருககு மெனனில, இபபடிக கொரு ப்ரத்யக்ஷாதி த்ருட ப்ரமாணமிலலாமையாலே ஸாமக்ரீஸந்நிபாதாத்ய வஸ்தா விசேஷமே கார்யஙகளுககு யதாலோகம் ஜன்மமெனறு கொளள ப்ராப்தம் இபபடிக கொளளாதபோது ஜன்மார்த்தமான காரணஙகளுககு வையர்த்த்ய வரும.

காரணஙகள உதபததியினுடைய உத்பதயாததமாக வரு கினறனவனறு, கார்யததினுடைய உத்பத்த்யர்த்தமாக எனறதுவும அனுப பன்னம் உத்பத்தியின ஸ்வரூபத்தையாதல அதிசயததையாதல விளைகக மாடடாததை உத்பத்த்யர்த்தமெனகை நிரர்த்தக வாத மாத்ரமாம.

கார்யார்த்திஙகள காரணஙகள எனனுமபோது கணடதுககுமேல ஸமவாயமெனறொரு உத்பத்திகடட வேணடுவதிலலை. உத்பத்திககு உத்பத்திகொணடால அனவஸ்தை வருமெனனும் தர்க்கமும ஸாமக்ரீ ப்ரவாஹா நாதித்வாப்யுபகமததாலே நிரஸ்தம்.

நித்யமான ஸமவாயததுககும விசேஷண விசேஷ்ய பாவததை ஜ்ஙிப பிததுக கொணடு காரணஙகள ஸபலஙகளாகின்றனவெனறு சில ஜரத்வைசேஷிகா சொலலுமதுவும விசேஷண விசேஷ்ய பாவம் தனனுடைய ஜன்மம் ஸ்வகாரண ஸமவாயாதி ரூபமெனறு கொளள வேணடுகையாலே தத்தோத்தரம் அதிகோத்தரஙகள கணடுகொளவது.

ஏகமாய நித்யமான ஸமவாயம ஸர்வஸம்பந்திகளுக்கும் ஸம்பந்தமாய் நிறகிறதெனறவாகளுககு ஸர்வ தர்மஙகளுககும ஸர்வ தர்மிகளோடும ஸம்பந்தம் ப்ரஸஙகிககும அவவோ த்வந்த்வஸ்வபாவததாலே வ்யவஸ்தை சொல லில ஸமவாயங கட்ட வேணடுவதில்லை தர்மதர்ம்யுபயஙகளுடைய

कार्यत्वததில समवायமும कार्यமெனனும पक्षததில समवायததுக கவைததோடு पूर्वापर सहोत्पत्ति विकल्प दोषஙகணடுகொளவது.

இவாகள मुक्तात्मादि द्रव्य विशेषஙகளுடைய व्यावृत्ति प्रतिपत्तिககாக

1 ‘ नित्य द्रव्य वृत्तयोऽनन्ता विशेषाः ’

(நிதய திரவய வருததயோऽநநதா விசேஷா)

எனறு विशेषाख्य पदार्थान्तरஙகடடினதுவும अनुपपन्नम्. सर्वज्ञரான முகதருககு ज्ञान भोगஙகளில் अत्यन्त साम्यமுணடானாலும व्यापारादि भेदஙகளாலும पूर्वोत्तराद्यादिகளாலும व्यावृत्ति बुद्धि கூடும

सर्व वैशेषिक गुणोच्छेदं பிறககையாலே मुक्तात्माक्கள पाषाण कल्पரெனறு अनुमानததாலே கட்டுமது वेदान्त विरुद्धं प्रकृत्यादि विशिष्ट ब्रह्मकारण वादததில नित्यैक रूपाण्वपरमाणुत्वादिகளிலலாமை யாலே அவைததிலும வேறொரு विशेषஙகடட வேணடா, भावान्तरं ஒழிய अन्योन्याभावததைக கடடுமவனுககு வேறொரு विशेषங கட்டவேண்டுவதிலலே. समान रूपஙகளில अन्योन्याभावं व्यावृत्ति जनकமாக மாடடாதெனனில தாஙகள கட்டின पृथक्त्व गुणததாலே निर्वहिககலாம पृथक्त्वஙகள एक जातियोगததாலே व्यावृत्तஙகளாக மாடடாதெனனில மேல கடடின विशेषஙகளும एकलक्षण योगததாலே व्यावृत्तஙகளாக மாடடாதொழியும. இஙகு जाति साम्यததுககும उपाधि साम्यததுககும வாசி சொலலவும ஒணணாது.

परापर भावेन व्यवस्थितஙகளான सामान्यஙகள जाति सामान्यஙகளெனறு சொனன அவைததுககு प्रतिनियत व्यंजक स्वभावஙகொளளுகையாலே அது தனனாலே एकरूप व्यवहारादिகள घटिககும.

---

1 வைசேஷிக தாசனததில விசேஷஙகள எனறு அங்கீகரிககபபடடவை நிதய தரவயஙகளில இருபபவை எணணிறநதவை

सुखादि बुद्धि व्यवहार विषयமென்று கொள்ளாதபோது कल्पना गौरवं வரும்.

बुद्धिपूर्वமன்றிக்கே जीवनपूर्वकமென்றொரு प्रयत्नத்தைக் கட்டினவிடம் अतिमन्दकृत्यं

1 'अग्नेरूर्ध्वज्वलनं वायोस्तिर्यक् गमनं अणुमनसो श्चाद्यं कर्मेत्येतान्यदृष्टकारितानि'

(அக்னேரூர்த்வஜ்வலநம் வாயோஸ்திர்யக் கமநம் அணுமனஸோ ஶ்சாத்யம் கர்மேத்யேதா ந்யத்ருஷ்டகாரிதாநி)

என்கிறவிவர்களுக்கு अदृष्ट विशेषத்தாலே उच्छ्वास निःश्वासादि கள் घटिக்கும் प्रयत्नो त्पादकादृष्ट विशेषத்தையுங் கொண்டு இத்தாலே प्रयत्नोविशेषத்தையுங்கட்டின்ல अतिगौरवंவரும்.

सुषुप्त्यादिகளில் जीवप्रयत्न निरपेक्षமாக ईश्वर संकल्पத்தாலே उच्छ्वास निःश्वासादिகள் என்னுமிடம் उपनिषदध्ययनादिகள் பண்ணினார்க்குமறியலாம். स्मृति हेतुसंस्कारமாவது वेदान्तमर्या दैயாலே धर्मभूतज्ञानத்துக்கும் द्रव्यत्वं உண்டாகில் बुद्ध्यवस्था विशेषं என்னை அமையும் धर्माधर्मங்களாவன विधिनिषेध विषय वस्तुக்கள் என்னுமிடம் लोक वेदावगतம்.

क्षणिकங்களான कर्मங்களுக்கு कालान्तर भावि फल प्रदानத்தைப்பற்ற द्वार भूतமான अदृष्टமாவது இவர்கள் தாங்களுமிசைந்து श्रुति सिद्धங்களுமான देवता प्रीत्यादिகளே யாகலாம் अदृष्टवदा त्मस योगத்தாலே

1 'अग्नेरू र्ध्वज्वल

(அக்னேரூர்த்வ ஜ்வலநம்)

---

1. நெருப்பு மேல்முகமாக எரிவது காற்று குறுக்காக வீசுவது அணுக்களுடையவும் மனஸ்ஸினுடையவும் முதல் கிரியை இவையெல்லாம் அதிருஷ்டத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டவை.

इत्यादिகளென்னுமது अदृष्टं. दृष्टसामग्रियை முன்னிட்டல்லது कार्यं செய்யாதென்று தாங்கள் சொல்லும் ஆப்தத்தோடே विरोधिக்கும். अदृष्टाभावத்தாலே अनुपलब्धि கூடாநிற்க योग्यानुपलब्धियாலே पदार्थाभावनिश्चयமும் கூடாதபடியாம் அல்லாதபோது दृष्टसामग्री உண்டாயிருக்க ஒருக்கால் कार्याभावं கூடாதபடியாம்

ईश्वरादिदेवता बुद्धिविशेषमदृष्टமென்னுமவர்களுக்கு शास्त्रानुगुणமாக यथोपलंभं व्यवस्थै கூடும். இங்கு गुणादिகளுக்கு आश्रयங்களான द्रव्यங்களை ஒன்பதுவகையாக வகுத்ததுவும் उपपत्ति शास्त्र विरुद्धं.

இவைத்தில் पृथिव्यादिகளைந்தும் प्रकृति परिणति विशेषங்களென்று शास्त्र सिद्धங்களாகையாலே पृथिव्यादिகள் நாலிலும் कल्पितपरमाणु नित्यत्वமும் आकाशनित्यत्व विभुत्वங்களும் मनः परमाणु नित्यत्वமும் आगमबाधितங்களாம் இவைத்துக்குச் சொல்லும் अनुमानங்களுக்கு विपक्षे बाधமுமில்லை. अतिप्रसंगादिகளும் வரும் पृथिव्यादि चतुष्टयத்தில் सघातादि विशेषातिरिक्तமாக अवयविशब्दवाच्यமான द्रव्यान्तरத்தைக் கட்டுமது प्रत्यक्ष श्रुत्यादि विरुद्धं இதுக்கு कल्पना गौरवादिகளுமுண்டு ஆகையால் தாங்களிசைந்த अत्यंत तन्तुसंयोग पूर्व काल पट प्रतिपत्त्यादिகளைப் போலே उत्तरकालத்திலும் बुद्धिशब्दान्तरादिகள் निर्वहिக்கலாம்

ताळ पलाश ताटंकादि दशैயில் வேறொரு अवयवि उत्पन्नமாகாதிருக்க ताटंकादि बुद्धिशब्दान्तरादिகள் நடக்கின்றனவென்று தாங்களுமிசைந்தார்கள் இப்படி संप्रतिपन्नातिरिक्तावयविशब्दार्थமில்லாமையாலே अवयविगुणादिகளைப் பற்றும் प्रक्रियैகளுமெல்லாம் आकाशलिपिகளாம்.

दिक்கென்றொரு नित्य विभुद्रव्यத்தைக் கல்பிக்கும் अनुमानங்களுக்கு व्याप्त्यादिகளில்லை. இப்படிக் கட்டுவது वेदान्ताभिमतமன்று दिक् सृष्ट्यादिகள் சொல்லுகிற वाक्यங்களும் अन्यपरங்கள்

जीवेश्वर भेदभिन्नமான आत्मवस्तुவை जडமெனனுமதுவும் अनन्यथा सिद्ध स्वयं प्रकाशत्व शास्त्र विरुद्धம இவாகள विभुககளெனனுமது अणुत्व कण्ठोक्तिயாலும आत्मस्वरूपததுக்கே उत्क्रान्त्यादिகள சொலலு கையாலும अनुपपन्नं

योगिகளுடைய युगपदनेक शरीराधिष्ठानं अदृष्टविशेष सहकृतज्ञान व्याप्तिயாலே கூடும. போன போன விடமெலலாம் आत्मोपलंभமும सुख दुःखाद्यनुभवமும் शरीर विशिष्टात्मगमनததாலே निर्वहिக்கலாம शरीर गमनததையும आत्मगमनததையும कल्पितதால गौरवं வாராதோ எனனில उपलंभस्वारस्यததாலும் शास्त्रததாலுங கொள்ளுகிறவனுககு कल्पनागौरवं வாராது. ஒரு जीवனுடைய अदृष्टததாலே देशान्तरததில भोग्य पदार्थोत्पत्त्यादिகளுககு जीवसन्नि धानापेक्षैயிலலை कर्मानुरूप फलप्रद सर्वज्ञ संकल्प विशेषஙகளாலே सर्वமுமகிடைககும்

जीव विभुत्वங கொணடால एकदेश वर्तिनिमित्तासमवायिक ளாலே பிறககிற अदृष्टததை स्वाश्रय व्यापिயெனறு கொளளவொண ணாது. இபபடிக கொளளப பாரககில [சில] सुख दुःखादिகளுக் கும विभुवாக இசைநத आकाशादिகளில शब्दादिகளுககும स्वाश्रय व्यापित्वं प्रसंगिககும अदृष्टं आश्रयैक देशवर्तिயெனருல அவअदृष्टததில सन्निधानமிலலாத सर्वदेशததிலும भोग्य पदार्थोत्पत्ति கூடாதபடியாம

अद्रव्यமான अदृष्टததை संचारिயாகக வொண்ணுது. अदृष्ट संक्रमणवादம दानविशेषादिகளாலே अदृष्टान्तरोत्पत्तिपरं. आत्मैक देश वर्त्तियான अदृष्टததாலே आत्माவுககு काय करणादि सन्निधानமுடைய सर्वप्रदेशததிலும भोगोत्पत्तिயெனருல विभुत्वाभिमताकाशததில एक देशवर्ति विभाग शब्दஙகளாலே कृत्स्नाकाशததிலும शब्दोत्पत्ति प्रसंगिதது शब्दஙகளும सार्वत्रिकஙகளாய सर्वருககும सर्वशब्दोपलंभप्रसंगंவரும.

ईश्वरனுககு ज्ञान चिकीर्षा प्रयत्नஙகள மூன்றையுமாதல் ज्ञान प्रत्ययஙகளிரணடையுமாதல் கொணடு இவறறை नित्यமாககி

जीवादृष्टं சஹகரித்தபோது இவை कारणங்களாமென்னுமவனுக்கு ईश्वरस्वातन्त्र्यं अपहास्यமாம இச்சையுண்டாய प्रयत्नமும நடவாநிற்க गमनादिक्षमரல்லாதவர்களைப போலே ईश्वरனும் தன்னாலல்லது जीवர்களுக்கு सुख दुःखங்கள கொடுக்க प्रयासபபட்டுக கட்ப படா மலிருக்கிறுனும

இவர்களில सर्वात्म मोक्षं கொள்ளுமவர்களுக்குப் பின்பும் ईश्वरனுடைய इच्छाप्रयत्नங்கள நடக்கையாலே कार्यं கடைபபடும பக்ஷத்தில कर्म निरपेक्ष संसारமாய, கடைபபடாத பக்ஷத்தில संसरिக்கைக்கு सन्नद्धனாய सर्व लोक दुर्जनனன ராசவரனுக்கு नित्यமாக நெஞ்சாரலாம(படும்)படியாம. மற்றிவர்கள पाकज प्रक्रियै द्व्यणुकादि प्रक्रियै द्विपृथक्त्वादि प्रक्रियै विभागज विभागादि प्रक्रियै என்றுபபோலே சொல்லும परिभाषाप्राय प्रक्रिया जालங்கள எல்லாத் துக்கும உக்த न्यायங்களாலே उत्तरங்கள கணடு கொள்வது.

இவ்வைशेषिक पक्षத்தை

1 'धर्मं व्याख्यातु कामस्य षट्पदार्थोपवर्णनम् ।
सागरं गन्तुकामस्य हिमवद्गमनोपमं ॥'

(தர்மம வயாக்யாதுகாமஸய ஷட்பதார்த்தோபவர்ணநம ।
ஸாகரம கந்துகாமஸ்ய ஹிமவத்கமநோபமம ॥)

என்றும்

---

1. தர்மத்தை விளக்குகிறேன என்றவர் ஆறு பதார்த்தங்களை விளக்குவது ஸமுத்திரத்திற்குப் போக விரும்புகிறவர் இமயமலைக்குப போவது போன்றது.

2. ‘कणान्वा भक्षयेत्कामं माहिषाणि दधीनिव ।
युक्तियुक्तं तु गृह्णीमो न तु तद्वावाक्यगौरवात् ॥’

(கணநவா பக்ஷயேதகாமம மாஹிஷாணி ததீநிவ ।
யுகதியுகதம து கருஹணீமோ ந து ததவாகயகௌரவாத॥)

என்றும உபாலம்भित்தார்கள வேदान्त सूत्रकाரரும

3. ‘ महद्दीर्घवद्वा ह्रस्व परिमण्डलाभ्यां ’

(மஹததீாகவதவா ஹரஸவ பரிமணடலாபயாம ॥)

எனறு தொடஙகி

4. ‘ अपरिग्रहाच्चात्यन्तं अनपेक्षा ’

(அபரிகரஹாசசாதயநதம அநபேக்ஷா)

इत्यन्तஙகளான सूत्रங்களாலே बहिष्करிததா

ஆழவாரும்

---

2. கணஙகளை-நொயயை-தினறு காணுதா என போ பெறறிருக கடடும எருமைததயிரை அருநதி மறறொருபெயரை பெறறிருககடடும் அவா சொலவது யுகதிககுப பொருநதியிருந்தால கரஹிககின்றோம அவா சொல எனற மதிபபால கரஹிககமாட்டோம

3

4 பெரியோர்கள அங்கீகரிககாதபடியாலும மோக்ஷமபெற விருமபுகிறவாகள வைசேஷிக தாசனததை ஆதரிககக கூடாது

5 ‘ சமணரும சாக்கியரும ’

எனகிற நிலேயிலே இபபடிக கொததவாகளே,

6 ‘ மலிநது வாது செயவீாகளுட ’

எனறுரு கோாவையாக அருளிச செயதாா

ஆகமததை அனுமான மெனகையாலும
அழியாத மறையழிகக நினேததலாலும *
போகமறறு ஓா உபலம போல் கிடககைதானே
புணணியாககு வீடெனறு புணாததலாலும *
மாகமொதத மணிவணணன படியை மாறறி
மறறவனுக கொருபடியை வகுததலாலும *
காகமொதத காணுதன கணணே வாஙகிக
காககைககு ஆரெனறு அலறறல காட்டினேமே 31

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினேநதாவது வைசேஷிக பஙகாதிகாரம)

[ப-ரை] ஆகமததை வேததததை, அனுமானம - ஊகித்தறியும பரமாணம , எனகையாலும - எனறு சொலலுகையாலும அழியாத - ஒருநாளும நாசமடையாத, (அதாவது நிதயமாய இருககிற) மறை - வேதததை, அழிகக இலலேஎனறு சொலல, நினேததலாலும- எணணுகிறபடியினுலும, போகமறறு - சுக துக்கானுபவம இல்லாத, ஓா - ஒரு உபலமபோல - கலலேபபோல, கிடககைதானே - இருககைதானே

புண்ணியாக்கு - நலலகாமஙகளை செயதவாகளுககு, வீடெனறு - மோக்ஷமெனறு, புணாததலாலும- சொலலுகையாலும, மாகமஒதத - ஆகாசததைபோல தோஷமிலலாமல இருககும, மணிவணணன - ரததினஙகளபோனற ஸவபாவததைஉடைய பகவானுடைய, படியை, ப்ரகாரததை (ஸவபாவாதிகளை) மாறறி - வேறுவிதமாக சொலலி, அவனுககு - அநதபகவானுககு, மறறு - ஸாஸதிரஙகள இசையாத வேறு ஒரு பரகாரததை, வகுததலாலும - இருபபதாக சொலலுவதாலும, காகம ஒத்த - காகாஸுரனுககு ஸதருசமாக இருககும. காணுதன - காணுதருடைய, கணணை-கணகளை, வாஙகி - பிடுஙகி, காககைககு - ரக்ஷிககைககு, ஆா - யாாசகதி உடையவாகள, எனறு, அலறறல - கததும்படி, காட்டிடுேம - நிரூபிததோம அவாகள மதததை, நிரஸிததுக் காட்டிடுேம எனறபடி 31

|| श्री : ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ||

சிராாதுரபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| न्यायविस्तारविरोध निस्ताराधिकार षोडश ||

பதினாறுவது
ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

[நயாயவிஸதார விரோதநிஸதார பரதிஜஞை—அவாகள் ஸவமததததிறகுச சொலலும ஏறறம (1) பதினைகு விதயாஸதாநஙகளில ஒனருக மநவாதிகளினுல கணககிடபபடடிருககை, (2) ஸமாததா எனனபபடும அக்ஷபாதரால பரவாததிககபபடடிருககை (3) வேதாாதத ஸஙகரஹததில நிரஸிககபபடடிருபபது மறற அாவாசீன மதஙகளைப பறறியதாயிருககை (4) சீக்ஷாயாம வாணசிக்ஷா எனகிற சுலோகததில ஸதாபிககபபடட பராமாணயததையுடையதாயிருககை எனபவை — தநநிராகரண பரகரணததில அதிலுளள தோஷாதிகள மடடுமே நிரஸிககபபடடிருபபதினுல விதயாஸதாநம பாதிககபபடவிலலை—கௌதமா வைசேஷிகாதிகளைப பினபறறவிலலை-உதயநாதி மதபரவாததநததிறகுக காரணம]

* கோதம நூலகளைக குறறமிலாவகை கூடடலுமாம
கோது கழிததொரு கூறறில குணஙகளைக கொளளவுமாம
யாதுமிகழநதொரு நீதியை யாமே வகுககவுமாம
வேதியா நனனய விததரமெனபது மெயயுளதே 32

---

*[ப - ரை] கோதம நூலகளை — கௌதமருடைய நயாய ஸூதரஙகளை, குறறம இலாவகை-வேதவிரோதம இலலாதபடி, கூடடலுமாம — நிருபணம செயதலோ, கோது கழிதது — அததகைய தோஷததைத தளளி, ஒரு கூறறில—ஒரு பாகததில, குணஙகளை- நலல அமசஙகளை, கொளளவுமாம-ஏறறுககொளவதோ, யாதும — எலலாவறறையும, இகழநது — தளளிவிடடு (உபேக்ஷிததுவிடடு), ஒரு நீதியை — புதிய ஒரு நீதிகரநததததை, யாமே — நாமே, வகுககவுமாம — இயறறுவதோ (செயயலாம), வேதியா — வேதவேதாநதஙகளின பராமாணயததில நமபிககையுடையவா அஙகீகரிதத, நலநய விததரம எனபது — சிறநத நயாயவிஸதரம எனனும விதயாஸதாநம எனகிற ஒனறு, மெய உளது — உணமையில இருககிறது

[ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸகார ப்ரதிஜ்ஞை]

वैनाशिकादि மதங்கள் போலே अर्ध वैनाशिकादि மதமும் अपन्यायमूलமென்று அறிவித்தோம். இத்தை समान तन्त्रமாக संग्रहित्त न्याय सिद्धान्तिகளை நிரஸிக்கிறோம்

[அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம்]

1 "पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ।
वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥" என்றும்,

2 "अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविस्तर ।
पुराणं धर्मशास्त्रं च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥" என்றும்

मन्वादि महर्षिகள் धर्मविद्यास्थानங்களாகப் परिगणित्त பதி ஞலில் ஒன்றுன न्याय शास्त्रத்தை நிரஸிக்கலாமோ ? இத்தை நிரஸிக்கில் மற்றுமுள்ள विद्यास्थानங்களையும் यथारुचि निरसिக்கத் தட்டென்ன ?

लोक वेदोपयुक्त व्यवहारமான प्रमाणादि प्रस्थानத்தில் वेद बाह्यர் சொல்லும் வழிகள் अनुपजीव्यங்களாகையாலே वैदिकोत्तமனாய் मन्वादि तुल्यமாக महास्मर्ताக்களிலே ஒருத்தனைப் परिगृहीतனாய் महेश्वरवाद वृत्तान्त विशेषத்தாலே अक्षपादனென்று பேர்பெற்றுப் पक्षिलனகிற மஹர்ஷி भाष्यம் பண்ணும்படி सूत्रம் சொன்ன गौतमனுடைய पक्षத்தை उपेक्षिக்கப்போமோ ? ஆனபின்பு उद्योतकर वाचस्पतिप्रभृतिகள் उपन्यसिக்கும் अर्थங்களிலே சில வற்றை உபேக்ஷித்தாலும் सूत्रभाष्यங்களை स्वीकरिக்க வேண் டாவோ ? वेदार्थसंग्रहத்திலும்

---

1 யாஜ்ஞ—ஆசார—3. புராணம, நயாயம, மீமாமஸை, தாம சாஸதரம, ஆறு அஙகங்கள இவற்றுடன கூடிய நானகு வேதஙகள இவை பதினனகும கலவிககும தாமத்துககும ஆதாரஙகள்.

2 விஷ்ணுபு—3—17—27. அஙகஙகள ஆறு, வேதங்கள நானகு, மீமாமஸை, நயாயம், புராணம, தாமசாஸதரம இவை பதினனகும வித்யைகள (சாஸ்தரஙகள).

1 "चार्वाकशाक्यौलूक्याक्षपादक्षपणककपिलपतञ्जलि -
मतानुसारिणो वेदबाह्या. वेदावलम्बिकुदृष्टिभि: सह निरस्ताः"

என்று तन्मतानुसारिகளான अर्वाचीनரையன்றே निरसितதது? இப்படி बुद्धिபண்ணியன்றே अभियुक्तரும்

2 " शीक्षायां वर्णशिक्षा "

என்கிற श्लोकத்திலே विद्यास्थानங்களோடொக்க न्यायத்தையும் परमार्थ ज्ञानोपयुक्त वेदोपकारकமாக सङ्ग्रहिத்தது என்னில்?

[வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப்படவில்லை]

न्याय विस्तरம் என்கிற विद्यास्थानத்தை நிரஸிக்கிறோமல்லோம். गौतमனுடைய प्रभावத்தை अपह्नविப்பதும் செய்யோம். वेदविरोधமுள்ளபோது प्रजापति पशुपति बृहस्पतिகளுடைய वाक्यங்களை वेदाविरुद्धமாக निर्वहिக்கலானவை निर्वहिக்கவும், प्राचुर्येण सवादமுள்ள प्रबन्धங்களில் विरोधाधिकरण न्यायத்தாலும்

3 " मन्वर्थविपरीता तु या स्मृति. सा न शस्यते "

என்று नियमिக்கையாலும் प्रतिकूलांशத்தைக் கழிக்கவும், प्रधान तात्पर्य विरोधமுள்ளபோது लोकायत शास्त्रத்தைப்போலே प्रबन्धமாக उपेक्षिககவும் प्राप्तமாறுபோலே இங்கும் सर्व सूत्रங்களையும் समीचीनार्थ विषयமாக योजिத்தல், निर्वहिக்க அரிய एकदेशங்களை उपेक्षिத்தல், वैशेपिकोक्त वस्तु व्यवस्थैயிலே तात्पर्यமென்று

---

1 சாாவாக பௌதத வைசேஷிக நயாய ஜைந ஸாஙகய யோகமத அநுஸாரிகளாய வேதததுககுப புறமபே இருபபவாகள, வேதததை பரமாணமென ஏறறு அதறகு விபரீதாாத்தம சொலலி அதனால குதருஷடிகளெனறு வழஙகுமவரோடு நிராகரிககபபட்டனா

2 ஸ்ரீரஙகராஜஸ—2—18 சிகைஷ எனனும வேதாஙகததில அகஷரஙகளின உசசாரண கரமாதிகளுடைய சிகைஷ செயயபபடுகிறது

3 மனு கூறிய அாததததுககு முரண்பட்ட ஸமருதி ஏறறுக கொளளபபடுவதிலலை

வர்ணிக்கிறவர் படியாகில் வைசேஷிகன்தன்னைப்போலே நிசேஷமாக உபேக்ஷித்தல் செய்கை உபபன்னம்.

மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாத் அங்கமல்லாமையாலே த்ரவ்யகுணாதி பதார்த்த சிந்தையை உபேக்ஷித்த கௌதமன் வைசேஷிகோக்தத்தை உபஜீவித்துப் போகிறானென்கைக்கு ஒரு ப்ரமாணமில்லை.

1 "व्यक्त्याकृतिजातयस्तु पदार्थः"

இத்யாதி ஸூத்ரங்களிலே ப்ரஸக்தமான பதார்த்தத்தை லோகவேதாநுஸாரேண சிஷ்யர்கள் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைத்தானாக அமையும்

ஆகமத்தை அநுமாந பஹிர்பூதமென்றும் வாயுப்ரத்யக்ஷத்வாதிகளையும் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வைசேஷிகரோடு நிசேஷ ஸம்வாதமில்லை. விவாதம் பண்ணத் தவிராதபின்பு யதாப்ரமாணம் ஸர்வ பதார்த்த சிந்தையும் பண்ண அமையும்

[உதயநாதி ப்ரவர்த்தநத்துக்குக் காரணம்]

இப்படிக் கொண்டன்றோ ந்யாயந்தன்னில் பூஷண உதயநாதி மதபேதப்ரவ்ருத்தி வருகிறது வைசேஷிகச்சாயையிலே வேதாந்தாவலம்பி மதாந்தரங்களில சொன்ன அர்த்தங்களுள்ளவையும் ஸுவர்ணச்யாமிகா ந்யாயத்தாலே சோதித்துக்கொள்வது ஆனபின்பு ந்யாய சாஸ்த்ரங்களில் குசகாசாவலம்பன கமநிகையாதல் விருத்தாம்ச பரித்யாகமாதல் அநுகூல க்ரந்தாந்தர கரணமாதல பண்ணிச் சதுர்தச வித்யாஸ்தாநஸம்பத்தி கொள்ளலாம்

இங்ஙனம் கொண்டாலல்லது வித்யாஸ்தான பரிகணனை பண்ணுகிற தர்மசாஸ்த்ரங்கள்தம்மோடு விரோதம் கழிக்க விரகில்லை ஆனபின்பு பரமாணுகாரணவாதம் கேவலநிமித்தேச்வரவாதம் வேதபௌருஷேயத்வம் பாஷாண கல்பமோக்ஷமென்றாற்போலே சொல்லும் விபரீதார்த்தங்களில் தாத்பர்யம் கொள்ளாதே தவிர்ந்து தாங்களே தாத்பர்யாந்தரம் காட்டும் ஸூத்ராந்தரங்களில் போலே எங்கும் வேதாந்தங்களோடு ஏகரஸமாக யோஜிக்கை அக்ஷபாத பக்தருக்கு அநுரூபம்.

---

1. வ்யக்தி – தனித்த உருவம், ஆக்ருதி – அவயவ அமைப்பு, ஜாதி – கோத்வம் முதலியது. இவை மூன்றும் சொல்லின் பொருள்.

நானமறைககுததுணையாக நலலோரெணணும
நாலிரணடிலொனறுன நயநூலதனனில
கூன மறைததல கோதுளது கழிததல மறறோ
கோணுத கோதில வழிவகுததலனறி
ஊனமறைதத வுயிரொளி போலொதத தொவவாது
உயிரிலலாக காணுதமுரைதத தெலலாம
வானமறைகக மடிகோலும வணணமெனரோ
மறறிதறகாா மறுமாறறம பேசுவாரே. 33

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्री परमतभङ्गे
न्यायविस्तार विरोध निस्ताराधिकार षोडश ॥
பதினாறுவது நயாய விஸதார விரோத நிஸதாராதிகாரம
॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

(பதவுரை) — நானமறைககு — நானகு வேதஙகளுககும, துணையாக — ஸஹகாரிகளாக, நலலோா — ஆபததமாகளான பூாவாகளாலே, எணணும — எணணபபடட, நாலு இரணடில ஒனறுன (எடடு) ஆறு பரமாணஙகளில ஒனறுன, நயநூல தனனில — நயாய சாஸதரததில, கூன — குறறஙகளை, மறைததல — மறைததுவிடுதல, கோதுளது — அஸாரமாக இருககும அம சததை, கழிததல - தளளிவிடுதல, மறறோ — வேறெனறுன, கோணுத — ருஜுவான, கோதுஇல — அஸாரமலலாத, வழி— மாாககததை வகுததல நிஷகாஷிததல, அனறி இபபடிபபடட வழிகளில ஒனறனறி ஊன-சரீரததாலே மறைதத-மறைககப படடிருககும, உயிா-ஜீவனுடைய, ஒளிபோல பரகாசமபோல (தாமபூதஜஞாநமபோல), ஒததது - (நயாய சாஸதரம எனறு எணணபபடடதோடு) ஸதருசததோடே, ஒவவாது - ஸதருச மாகாது, உயிா இலலா - உயிா இலலாத, காணுதம - காணுத சாஸதரததாலே, உரைததது எலலாம - சொலலபபடட பர மேயஙகளெலலாம எனரோ - ஏதேனும ஒருநாள, வான மறைகக-ஆகாசததை மறைகக, மடிகோலும வணணம - மடி கடடுவது போலாகும, மறறு-வேறு, ஆர்-எவாகள, இதறகு மறு மாறறம - வேறு விதமாகக கூறுவதை, பேசுவாா - சொலலு வாாகள ? 33

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकार. सप्तदशः ||

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணுதிகாரம்

[நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரண ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸநமும்]

* ஈசனு மறறணஙகு மிலதெனறெழில நானமறையில
பேசிய நலவினையால பெருமபாழுககு நீரிறைககும்
நீசரை நீதிகளால நிகமாநதததின நூலவழியே
மாசின மனஙகொடுததும மறுமாறறஙகள மாறறுவமே 34

वेद परिकरங்களான विद्यास्थानங்கள் பத்தில் வ்யவஹாராதி मर्यादा व्यवस्थापकமான प्रधान ந்யாய விஸதர சாஸ்த்ரத்தில் उपप्लवங்கள் பரிஹரிககும்படி சொன்னோம. இத்தாலே ஸாமாந்யேந शिक्षितங்களான ந்யாயங்களை வேத வாக்யங்களிலே उदाहरित्तுககொண்டு वेदार्थ विचारार्थமாக प्रवृत्तமான மீமாமஸா சாஸத்ரம்

---

* [பதவுரை] ஈசனும — ஸாவேசவரனுகிய பகவானும், மறற அணஙகும - இதர தேவதைகளும, இலது - இலலை, எனறு - எனறு சொலலிககொணடு, எழில - பரகாசமுளள (அதாவது ஸவயமபரமாணமான] நானமறையில - நானகு வேதஙகளில, பேசிய - சொலலபபடட, நலவினையால - நலல காமஙகளால, பெருமபாழுககு - சாகுபடி செயயமுடியாத உபயோகமறற நிலததிறகு, நீா இறைககும - தணணீா பாயசசும, நீசரை - அறபாகளான மீமாமஸகாகளை, நீதிகளால - நயாயஙகளின உதவியால, நிகமாநதததின நூல வழியே - வேதாநத சாஸத ரததினபடியே, மாசில - குறறமிலலாத, மனம கொடுததும - மனததைக கொடுததும, மறுமாறறஙகள - வேறு விதமாகச சொலலுவதை, மாறறுவம - கணடிததிடுவோம

[குறிபபு — கீழ அதிகாரஙகளில போலே இநத அதிகாரததில நிரஸந பரதிஜ்ஞைககு அடுதது அநத மதததின கொளகைகளை நிரூபிதது அவறறை மேலே ஒனறொனருய நிராகரணம செயயவிலலை நிரஸந பரதிஜ்ஞையானதும அவாகள கொளகைகளில் ஒனறைக கூறி அதை நிரஸிதது, அதறகுமேல மறறொரு கொளகையைக கூறி அதை நிரஸிதது இபபடியே மேலே நிரூபிககபபடடிருககிற விததியாசம கணடு கொளக]

1 "कर्मदेवताब्रह्मगोचरा सा विधोद्भौ सूत्रकारतः ॥

என்கிறபடியே काण्ड त्रयरूपமாய் एकरूपोपकार விசேஷத்தாலே एक विद्यास्थानமாய் षट्क अध्यायादिகளில் போலே अवान्तर विषयादि भेदமும், प्रबन्धैक्यविरोधமும் இல்லாதபடி औचित्य नियतक्रम விசேஷத்தாலே एकप्रबन्धமாய் நிற்க, இதில் कर्म ब्रह्म भागங்களைப் பரஸ்பர विरुद्ध சாஸ்த்ரங்களாக்கிக் कर्म भाग प्रतिपाद्य कर्तृ करण आराध्य फलादि भेदங்களை भ्रान्ति परिकल्पितங்களென்று கழித்து, शिरो मात्रத்தைத் தத்த்வ விஷயமென்று பற்றின ராஹு மீமாம்ஸகரை முன்பே நிராகரித்தோம்.

உத்தமாங்கத்தை உபேக்ஷித்துக் कर्म भागमात्रத்தைப் பற்றின कबन्ध மீமாம்ஸகரை நிராகரிக்கிறோம்.

இவர்கள் ஈச்வர நிராகரணம் பண்ணுமிடத்தில் அநுமாநமும் निरस्तம். नेश्वर என்றது यथाहृदयமாகில் आनुमानिकेश्वर वादिகளை निराகரித்து वेदान्त प्रसिद्धेश्वरனை विचारिக்கிற ब्रह्मकाण्डத்தோடு विरोधமில்லையாக்கலாம். आगमिकனான ஸர்வேச்வரனையும், अर्वाचीन देवतैகளையும் பற்ற

2 "विग्रहो हविरादानं युगपत् कर्मसन्निधिः ॥
प्रीति. फलप्रदानं च देवतानां न विद्यते ॥"

என்றும் சொல்லுமது कर्म प्राशस्त्याभिसन्धियாலே अतिवादமாகில் अभिप्राय विरोधமில்லாமையாலே अनादरिயாதொழியலாம். இதுவே ஸித்தாந்தமென்று अभिप्रेतமானால் आगम सिद्धமான அதீந்த்ரிய விஷயத்தில் இவர்களை अर्धलोकायतिकரென்று अना-दरिக்க प्राप्तம்.

---

1 அநத மீமாமஸை காமததைப பறறியது – தேவதையைப பறறியது – பரஹமததைப பறறியது எனறு மூனறு வகையாக முறையே ஜைமினி – காசகருதஸநா – பாதராயணா எனற மூனறு ருஷிகளிடமிருநது உண்டாயிறறு

2 யாகஙகளில உததேசயாகளான தேவாகளுக்குச் சரீரம கிடையாது ஹவிஸஸை அவாகள் ஏற்பதிலலை, ஒரே காலததில யாகம நடககும பல இடஙகளில அவர்கள வந்து இருபபதிலலை, பரீதி அடைவதிலலை, பலன தருவதுமிலலை.

शब्दाधिकरण अर्थवादाधिकरण देवताधिकरण अपूर्वाधिकरणादि களிலே वेदान्त विरुद्धமாக இவர்கள் வ்யாககயாநம் பண்ணு மிடங்களுமெல்லாம் वेदान्तानुगुणமாகவே நிர்வஹிககலாம. ஜைமிநிக்கு ब्रह्म विषयाभ्युपगमமுண்டென்னுமிடம் பல வேதாந்த ஸூத்ரங்களிலே प्रसिद्धம ஜைமிநி மதமாகச் சில अर्थங்களை எடுத்துக கழித்ததும் अन्य परोक्तिகளாக கொண்டு मन्दमतिகள் கலங்காமைக்காமத்தனை. प्रधान अर्थ संवाद भूयस्त्वயுண்டானால் स्मृत्यधिकरण न्यायத்தாலே क्वचित् क्षुद्रविरोधங்களுண்டாய்க் கழிந் தாலும प्रबन्धैक्य विरोधம் வாராது.

1 "सहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धिः॥"

என்கிற वृत्ति ग्रन्थத்தின்படியே काण्डत्रयமும் एकप्रबन्धமாகக் குறையில்லை मन्त्र अर्थ वादங்களிலும், தர்மசாஸ்த்ர-இதி ஹாஸ-புராணங்களிலும் विधिशेषமாகவும், ஸ்வதந்த்ரமாகவும் சொல்லும் अर्थங்களுக்கு प्रत्यक्षादि विरोधமில்லாதபோது स्वत ப்ராமாண்ய ந்யாயத்தாலே सत्यत्वம் கொள்ள प्राप्तம்.

अन्य पर वाक्यங்களிலும் तात्पर्य अनुगुण स्वार्थसत्यत्वம் லௌகிக வாக்யங்களிலும் रात्रि सत्राधिकरणादिகளிலும் सर्वसमतம்

இப்படியால் க்ஷணிக கர்மம் कालान्तर भावि फलத்தைத் தரும்போது நடுவே घटकமாக க்ரியா சக்தியாதல் फलத்தி னுடைய உத்பத்தி சக்தியாதல் இரண்டுமொழிய வேறோர் அபூர்வமாதல் கட்டவேண்டுவதில்லை श्रुतिप्रतिपन्न देवता प्रीत्यादि களை अनादरித்து வேறொன்றை द्वारமாகவாதல் प्रधानமாகவாதல் கட்டுமவர்களுக்கு श्रुत हान अश्रुत कल्पनादि दोषம் வரும். शब्द வ்யாபார விசேஷத்தையாதல், அபூர்வத்தையாதல் विधि प्रत्यय वेद्यமென்னுமதுக்கு व्युत्पत्त्यादि विरोधம் கண்டுகொள்வது. पर्याय शब्द भेदத்தாலும், विशेषण भेदத்தாலும் देवता भेदம் சொல்லுகிற வித்தால் देवतைக்கு मिथ्यात्वமாதல், शब्दादिमात्र रूपत्वமாதல் உண் டாகமாட்டாது. उद्देश्याकारभेदம் வருமளவேயுள்ளது.

द्रव्य देवता ஸாமாந்யத்தில் द्रव्य बलीयस्त्वம் சொல்லுமதும் प्रमाणासक्ति विशेष मात्रमूलம மற்றிவர்கள் पदार्थचिन्तैகளில் ஜைந வைசேஷிகாதிகளை अनुवर्तिத்து भेदाभेद - அவயவி - பரமாணு - ஸமவாயாதிகளை प्रतिपादिக்கும் அம்சம் तत्तत्सिद्धान्त दूषणத்தாலே दत्तोत्तरம் ஸ்வதந்த்ரமாக अनुमानाभासादिகளைக் கொண்டு

तम प्रभृतिகளை விஷயமாகக் கட்டும் அம்சங்களும் स्वाभिमत-श्रुत्यादि विरोधத்தாலே निरस्तமாம்.

ஆனபின்பு वेदान्तानुगुणமாக द्रव्याद्रव्यத்தைக் கொண்டு पदार्थव्यवस्थैயை நிறுத்தி, ஸர்வாந்தர்யாமி பரமபுருஷ ஸமாராதந ரூபமாக शास्त्रीय कर्मवर्गத்தையும் இசைந்து तत्तदधिकारानुगुण प्रवृत्ति निवृत्ति धर्मங்களை விம்சதி லக்ஷண மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தைக் கொண்டு விவேகிக்கை उचितம்.

परस्पर विरुद्ध शबर गुरु कुमारिलादि बहुजल्प भक्तियாலே பற்றி னது விடாதே நின்றால்

1 "दृढपूर्वश्रुतो मूर्खो धर्माणामविशारदः ।
वृद्धानपृच्छन् सदेहानन्धः श्वभ्रमिवच्छति ॥"

என்னும்படியாம். இப் ப்ரகாரங்களெல்லாம் ஸேச்வர மீமாம் ஸாதிகளிலே सोपपत्तिक सूत्रस्वरससिद्धமாக प्रतिपादिத்தோம்.

கலைகடல போலொரு நீராம் சூததிரததைக்
கவநதனையு மிராகுவையும போலக் கண்டு
நிலைவுடனே நிலைததரும மிகழநது நிற்கும
நீசாநிலை நிலைநாடா வணண மெணணி

---

1. பார காண. 72-74 முனனுல அறிநததையே உறுதியாக வுடையவனும மூடனும தாமஙகளின் விஷயததில ஐஞானமிலலாத வனும ஸநதேஹஙகளைப் பெரியோாகளிடம கேளாதவனுமிருபப வன குருடன பளளததில விழுவதுபோல அநாத்ததததை அடைவான

[பதவுரை] கலை கடலபோல - சபதிககும ஸமுததிரம போல, ஒரு நீராம - ஒரே ஜல ரூபமாகவிருககும, சூததி ரததை - மீமாமஸா ஸூததரஙகளை, கவநதனையும் இராகுவை யும போலக கணடு - கபநதனையும ராகுவையும்போல (அதாவது கபநத மீமாமஸகன, ராஹு மீமாமஸகன எனறு இரு பிரிவுகளான மீமாமஸகாகளாக), கணடு, நிலைவுடனே - அறிவுடனே, நிலை - ஸதிரமாக இருககிற தருமம - தாமமாகிய ஈசவரனை, இகழநது - இலலை எனறு, நிறகும் - நிறகினற, நீசர் நிலை - அலபாகளான மீமாமஸகா களின மதம, நிலைநாடாவணணம - ஸதிரமாக இலலாத வாறு, எணணி - நினைநது, வினை பரவு - காமஙகளைப

வினை பரவு சைமினியார் வேதநூலை
வேதாந்த நூலுடனே விரகால் கோத்த
முனையுடைய முழுமதி நம்முனிவர் சொன்ன
மொழிவழியே வழியென்று முயன்றிட்டோமே. 35

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकारः सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

புகழ்கின்ற, சைமினியார் வேத நூலை - ஜைமினி ஸூத்ரங்களை, வேதாந்த நூலுடனே - ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடனே, விரகால் கோத்த - இரண்டும் ஒரே சாஸ்த்ரம் என்று நிரூபித்த, முனையுடைய-கூர்மையுள்ள, முழு-பூர்ணமான, மதி-ஜ்ஞானத்தை யுடைய, நம் - நம்முடைய, முனிவர் - போதாயந, டங்க, த்ரமிடாதிகளுடைய க்ரந்தங்களைப் பின்பற்றி மனனசீலரான எம்பெருமானார், சொன்ன - வெளியிட்ட, மொழி வழியே - ஸ்ரீஸூக்தி மார்க்கமே, வழியென்று - சிறந்த வழியென்று, முயன்றிட்டோம் - ப்ரவர்த்தித்தோம். 35

श्री

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

ஸ்ரீமாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

अथ निरीश्वर साख्य निराकरणाधिकार अष्टादश ॥

பதினெட்டாவது
நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்.

[*நிரீசவர ஸாஙகய மத நிரஸந பரதிஜஞை—அவனுடைய கொளகைகளின ஸஙகரஹமும் அவறறின நிரஸநமும்.*]

**முககுணமாய நினற மூலபபிரகிருதிக் கழியா*
அககுணமறற அருதுணை மறறதற கீசனிலலை
இககணைபபடி ஐயைநது மெணணில முனமுததியென்னும
பககண வீணா பழமபகடடைப் பழுதாககுவமே 36

பரம வைதிகரென்று பேரிட்டுக்கொண்டு ஸர்வ வேதார்த்த நிருபண ஸங்கல்பத்தைப் பண்ணி ஸர்வ வேத தாத்பர்ய விஷயமான ஸர்வேச்வரனையும், அவனுக்கு சரீர பூதரான ஸர்வ தேவதைகளையும் இல்லையென்னும் நிரீசவர மீமாம் ஸகனை நிராகரித்தோம். இவனைப்போல் வேதத்தை நித்யமாக இசைந்து வேதவேத்ய பரமபுருஷனை இல்லையாக்கி ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் என்ற இரண்டைத் தத்த்வமென்கிற நிரீச்வர ஸாங்க்யனை நிராகரிக்கிறோம்.

---

*[ப - ரை] *முககுணமாய் நினற* - ஸததவ ரஜஸ தமோ ரூபமாய நினற, *மூலபபிரகிருதிககு* - மூலபரக்ருதிககு, *அழியா* - அழியாத, *அக்குணம* - அநதக குணஙகளினுலே, *அறற* - சூநயமான, *அரு* - ஸூக்ஷமமான ஜீவன, *துணை* - ஸஹாயம, *அதற்கு* - அநத பரகருதிககு, *மறறு* - வேறு, *ஈசன் இலை* - ஈசன இலலை, *இக கணைபபடி* - இநதக கபிலனுல சொலலப பட்ட கணககினபடி, *ஐயைநதும* - இருபததைநதும, *எணணில* - விசாரிததால, *முனமுததி* - பூாவஸீததமான மோக்ஷம, அனறிககே முன - எதிரே நிறகும, *எனனும* - இபபடிச சொலலு மவரான, *பககண வீணா* - சபராலய வாததிகளான வீணுகச சொலலுமவாகள, *பழம பகடடை* - அநாதியான வயா மோஹததை, *பழுதாககுவம* - வ்யாததமாககுகினறோம் 36

இவன் தத்த்வ ஹிதங்களைச் சொல்லும்படி என்? என்னில்

1 "मूलप्रकृतिरविकृतिः महदाद्याः प्रकृतिविकृतय सप्त ।
षोडशकश्च विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः ॥"

என்று இவனுடைய पञ्चविंशति तत्त्व संग्रहம். இப்படிப்பட்ட வ்யக்தாவ்யக்த விஜ்ஞானமே நித்ய நிர்லேபாத்ம கைவல்ய ஸாதனமென்றும் இவன் ஸுக துःக மோஹாத்மகங்களாய் லாகவ ப்ரகாஶ சலனோபஷ்டம்ப கௌரவாவரணங்களைக் கார்யமாகவுடைத்தாய் ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்களென்று பேரான மூன்று நித்ய விபுத்ரவ்யங்கள் பரஸ்பர ந்யூனாதிரேகங்கள் ஒன்றுமில்லாத ஸாம்யாவஸ்தையில் மூலப்ரக்ருதியென்றும் சொல்லும.

இப்படி ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்கள் மூன்று த்ரவ்யங்கள் என்றது —

2 "सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवा ।"
"प्रकृतेर्गुणसंमूढाः ॥"

इत्यादिகள் இவை மூன்றையும் ஏக த்ரவ்யகுணங்களாகச் சொல்லுகையாலே நிரஸ்தம்.

இவை மூன்றையும் தத்த்வங்களாக எண்ணி இவற்றுக்குப் ப்ரதேஶபேதமும் சொல்லும் ஆப்த க்ரந்தங்களுக்கு தத்தத்குண ப்ரசுர ப்ரக்ருதி த்ரவ்ய ப்ரதேஶ விசேஷத்திலே தாத்பர்யம் கொள்ளலாம்.

நித்ய விபுக்களென்று கட்டின ஸத்த்வாதித்ரவ்யங்கள் மூன்றுக்கும் ஸாம்யாவஸ்தையும், வைஷம்யாவஸ்தையும் கட்ட விரகில்லாமையாலே ஸர்க ப்ரளயாதி வ்யவஸ்தா பங்கமும் வரும். ப்ரத்யக்ஷாதி ஸர்வ ப்ரமாணங்களும் காட்டுகிறபடியே த்ரவ்யம் அவஸ்தாந்தராபன்னமாய் அவ்யக்த வ்யக்தாதி ஸஞ்ஜ்ஞைகளை பஜிக்கிறதென்னுமதொழியச் சுருட்டின சவளியில் தொழில்கள் போலவும் கூர்ம கர்பரத்துக்குள்ளே காலும் தலையும் போலவும் மூலகாரணத்துக்குள்ளே மஹதாதிகளும அனபிவ்யக்தமாய்க் கிடக்கிறனவென்னுமதுவும்,

3 "अग्न्यवस्थे च सलिले वाय्ववस्थे च तेजसि ।"

इत्यादि प्रमाण शतविरुद्धம்

4 "तदेतदक्षयं नित्यं जगद् द्विजवराखिलम् ।
आविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत् ॥"

इत्यादिகளுக்கும் द्रव्यान्तरोत्पत्तिपक्षத்தைக் கழித்துப் पूर्वसिद्ध द्रव्यம் தனக்கே उपलम्भादि योग्यायोग्यावस्थाद्वयத்திலே तात्पर्यம்.

ஆலம் வித்தினுள்ளே ஆலிருக்குமாபோலே என்னும दृष्टान्तமும், விதையினுள்ளே வ்ருக்ஷமில்லாமையாலே வ்ருக்ஷமாய்ப் பரிணமிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம द्रव्यம் விதையினுள்ளே இருக்கிறதென்கைக்கு உடலாம். सत्कार्यवादश्रद्धैயாலே सर्वनित्यत्वம் சொல்லுகிற இவனுக்கு अभिव्यक्ति नित्यत्वமும் கொள்ள வேண்டுகையாலே கால விசேஷத்திலே अभिव्यक्ति சொல்ல விரகில்லை. अभिव्यक्तिக்கு अभिव्यक्ति கொண்டால் अनवस्थैயாம். அதுக்கொன்றுக்கும उत्पत्ति கொள்ளப்பார்த்தால் तुल्यन्यायத்தாலே महदाद्यवस्था विशिष्टरूपத்தாலே नित्य द्रव्यம் தனக்கே உத்பத்தி சொல்லலாம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது

5 "सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ।
अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमपासृजत् ॥"

6 "स सिसृक्षुः सहस्रांशादण्डमुत्पादयन्ति ते ।"

इत्यादि प्रमाणव्याकोपம் வரும்.

उत्पत्त्यादि शब्दங்களுக்கும் अभिव्यक्ति பொருளென்றால் अभिव्यक्ति शब्दங்களுக்கும் உத்பத்தியே பொருளென்னலாம்

7 "न चेदुत्पत्तिरुत्पत्तेर्नित्यत्वमनवस्थितिः ।
उत्पत्तावित्यतः कार्यं कारणं चानिरूपितम् ॥" என்றும்,

8 "असत्त्वात् नास्ति संबन्धः कारणैः सत्त्वसङ्गिभिः ।
असबन्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थिति ॥" என்றும்,

9 "कार्यत्वं कारणत्व च सबन्धः सोऽसतां कुत ।
सच्चेत् कारणवैयर्थ्यमसच्चेदनवस्थितिः ॥" என்றும்,

10 "कुर्वत्कार्यमकुर्वद्वा कारणं तत् कुतो भवेत् ।
कुर्वच्चेदनवस्थानं अकुर्वत्यनवस्थिति ॥" என்றும்

चार्वाकादिसंमतமான कुतर्क वर्गத்தைக் கொண்டு कार्य कारण भावத்தைக் கலக்கப் பார்த்தால் ஸர்வ ப்ரமாண विरोधமும், स्ववचनादि विरोधமும் வருமென்று முன்பே சொன்னோம்.

ப்ரமாணகதியாலே போக்கற்றுப் பரிணாம வாதத்தை இசைந்து மூலப்ரக்ருதி தானே ஒரு சேதன நிரபேக்ஷமாக க்ஷீர ஜலாதிகள் ததி ஹிமாதிரூபேண பரிணமிக்கிறாப்போலே ஸத்ருஶ விஸத்ருஶ பரிணாம பரம்பரைகளை அடையுமென்னுமது நிர்திஷ்ட ஸர்வ த்ருஷ்டாந்தானுபபத்தியாலே நிரஸ்தம் ஸர்வ வஸ்துக்களும் ஈஶ்வராயத்த ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளென்றிறே வேதாந்தங்கள் சொல்லுகின்றன.

தேனூபயுக்தமான த்ருணோதகாதிபதார்த்தம் ததர்த்த ஸங்கல்பாதி வ்யாபார ரஹித சேதன ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே க்ஷீராதி ரூபேண பரிணமிக்கிறாப்போலே சிச்சக்தி மாத்ர ரூப நிர்வ்யாபார புருஷ ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே மூலப்ரக்ருதி விசித்ர பரிணாமங்களைப் பண்ணுகிறதென்னுமதுவும் அனுபபந்நம் ப்ரஹீண த்ருணாதிகளுக்கும், அனடுதுபபுக்த த்ருணாதிகளுக்கும நிர்வ்யாபார புருஷ ஸந்நிதானம் உண்டாயிருக்க க்ஷீராதி பரிணாமம் கண்டிலோம். தேனு ஶரீராதிகள் பரிணாம விசேஷ ஹேதுவென்னில் சேதனனையொழிய அசித்துக்களுடைய அந்யோந்ய ஸஸர்க விசேஷமே பரிணாம காரணம் என்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாம்

இப்படி அயஸ்காந்த வைடூர்யாதி நிதர்ஶனங்களிலும் கண்டுகொள்வது. அயஸ்காந்தாதிகளுக்கு ஆபிமுக்ய தேஶாஸத்த்யாதி விஶேஷயோகம் வேண்டும் ஆத்மாவுக்கும் இப்படி ஓர் அவஸ்தா விசேஷம் கொள்ள ப்ரமாண ஸித்த விசேஷ காரணங்களைக் கொள்ளப்பார்த்தால் இங்கும் யதாப்ரமாணம் ஈச்வர ஸங்கல்பாதிகளைக் கொள்ளப் ப்ராப்தம். அநுமானத்தால் ப்ரக்ருத்யாதிகளைக் கொள்ள விரகில்லை. ஆகமத்தாலே இவற்றைக் கொண்டால் துல்ய ப்ரமாணஸித்தனை ஈச்வரனை விடவொண்ணாது. வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய ப்ரஸங்காதி குதர்க்கங்களாலே விடில் வைஶேஷிகோக்த குதர்க்கங்களாலே ப்ரக்ருத்யாதிகளையும் விடலாம்.

11 "सचष्टे नेश्वरं त्वां पुरुषपरिषदि न्यस्य यद्वाऽऽन्यपर्यात्
सांख्यो योगी च"

என்கிறபடியே ஈஶ்வராதி விஷய வாக்யங்களுக்குப் பண்ணும் கண்ணழிவு தத்த்வாந்தரங்களிலும் பண்ணலாம். பங்கு அந்தந்யாயத்தாலே ப்ரவ்ருத்திஶக்தி ரஹிதனை புருஷனும் சிச்சக்திரஹிதையான ப்ரக்ருதியும் கூடிப் பரஸ்பர ஸ்வபாவாத்யாஸாதிகளாலே ஜகத்ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுகிறனவென்னுமதுவும் இவனுக்கு நிர்வஹிக்கவொண்ணாது.

मार्गदर्शन तदुपदेशक्षमனான पङ्गुவும் श्रवणादिक्षमனாய் प्रवृत्ति சக்தி யுக்தனான अन्धனும் கூடி विवक्षित गमनादि प्रवृत्ति பண்ணுமது உபபந்நம். இங்கு ப்ரக்ருதி புருஷ தத்த்வங்கள் இரண்டுக்கும் ज्ञातृत्वादिகளில்லையென்று தானே சொல்லுகையாலே परस्परोपदेशादिகளும், பரஸ்பர धर्माध्यासादिகளும் घटिया. सन्निधि மூலाध्यासம் சொல்லுமவனுக்கு सन्निधि नित्यतैயாலே नित्याध्यासமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

புருஷ भोगापवर्गार्थமாக ப்ரக்ருதி प्रवृत्ति பண்ணுமென்னுமதுவும் புருஷனை नित्य निर्लेपன் नित्यमुक्तன் என்கையாலே निरस्तம். ப்ரக்ருதி கார்யங்களில் बुद्धि லக்ஷணமான மஹாந் पुरुषोपरागம், विषयोपरागம், व्यापारावेशம் என்ற अंशत्रयத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். विषयोपराग லக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்துக்குப் पुरुषोपरागத்தோடே मिथ्याभूतமான संबन्धம் उपलब्धम्. இம் மஹாந் धर्माद्यष्टभावाश्रयமாயிருக்கும். ஸாத்த்விக மஹாந் अध्यवसाय वृत्ति विशिष्टமாகையாலே बुद्धिसंज्ञமாயிருக்கும்.

இதுக்கு ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் शब्दादिகளுடைய अपरोक्षावभास रूपமான आलोचनத்தாலே उपकरिக்கும். மநஸ்ஸு परोक्षापरोक्षावभास रूपங்களுமாய் स्मृति चिन्ता तर्क संशयादि रूपங்களுமான संकल्प शब्द वाच्य वृत्ति विशेषங்களாலே उपकरिக்கும். அஹங்காரம் ஒரு சரீரியைப் பற்ற முன்னே பின்னே, தூரத்திலே ஸமீபத்திலே பார்ச்வத்திலே शब्दமென்றாற்போலே देशத்தாலும் புருஷனுடைய वर्तमानत्व प्रतीतियடியாக ‘अभूत् अस्ति भविष्यति’ என்று காலத்தாலும் வரும். सबन्धावभास रूपமான அபிமாநத்தாலே उपकरिக்கும் என்றாற்போலச் சொல்லுமவையெல்லாம் बुद्धि शब्द वाच्यமான अचित् द्रव्यத்துக்கு वोढृत्व भोक्तृत्वादिகள் கூடாமையாலும் இதுக்கு இவை கூடில் வேறு ஆத்மாக்களைக் கட்ட வேண்டாமையாலும ‘अन्त करणं त्रिविधं’ என்கிற स्वसिद्धान्तத்துக்குச் சேராமையாலும் अभिमानालोचन रूपज्ञानங்களும் अहंकाराद्यचिद्धर्मங்களாக மாட்டாமையாலும் निरस्तம்.

अहंकारத்தை भोक्तावுக்கு अधिष्ठानமென்று कर्तृकोटियிலே சொருகி बुद्धियும் மநஸ்ஸுமாக இரண்டும் अन्त करणங்களென்னும் सांख्यैक देशिகளுக்கும் बुद्धिக்கு भोक्तृत्वம் கொள்ள

விரஹில்லை வ்யாஸங்கயுக்தியாலே मन कल्पनम் பண்ணுமதுவும் மநுஷ்யனுக்கு स्वप्नावस्थैயில் व्याघ्राद्यभिमानத்தைக் கொண்டு अहंकारத்தை सुषुप्तिயில் निश्वासादि प्रयत्नाधारமாகக் கட்டினதும் अन्यथासिद्धम्. "ராஜஸ மஹாந் ப்ராணன் என்கிற வாயுவை अधिष्ठित्துச் चेष्टिப்பிக்கும். இதுக்குக் कर्मेन्द्रियங்களைந்தும் वचनादान गमनानन्द विसर्गங்களாலே उपकरिக்கும்" என்னுமதுவும் இப்படி प्रमाणोपपत्तिपराहतம். தாமஸ மஹாந் காலம் இதில பரிணமங்கள் க்ஷணாதிகள் என்று இவை ஸூர்ய गत्यादिகளாலே परिमितங்களாய்க் கொண்டு नाडि मुहूर्तादि ஸம்ஜ்ஞை யைப் பெறுகின்றனவென்னுமதுவும் காலத்தை अनाद्यनन्तம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு विरुद्धம். இப்படிக் கொண்டால் மஹானுக்கு முன்பு காலமில்லாமையாலே ப்ரளயகாலாதி व्यवस्थैயில்லையாம்

प्रकृति परिणति परंपरा मात्रத்தாலே அங்குக் கால नियतिயென்னில், பின்பு காலமென்று தனித்தொரு ப்ரக்ருதி பரிணம விசேஷம் கட்ட வேண்டுவதில்லை. अचित्परिणाममான अन्त: करणத்துக்கு बोद्धृत्वादिகளைக் கொண்டு ஆத்மாவுக்கு ज्ञातृत्वादिகள் கூடாவென்னுமது புருஷனுக்கே बोद्धृत्वादिகளைச் சொல்லுகிற ப்ரமாண शतங்களாலே प्रतिक्षिप्तம். ज्ञानमात्रस्वरूपன்—निर्गुणன்—निष्क्रियன்—निर्व्यापारன்—निर्विकारன் என்றாற்போலச் சொல்லும் வாக்யங்களுக்கு அந்ய परत्वम् प्रच्छन्न बौद्ध निराकरण दशैயிலே சொன்னோம்

अहंकारம் अहमर्थமாகமாட்டாது; ஆத்மாவே अहमर्थமென்னுமிடமும் प्रत्यक्षादिகளாலே प्रतिपादिத்தோம். कूटस्थதையாலே புருஷனுக்குக் कर्तृत्व भोक्तृत्वங்களில்லையென்கிறவர்களுக்கு अकर्ताவாய் अभोक्ताவான புருஷனைப் பற்றக் कर्तव्या-कर्तव्यங்களைச் சொல்லுகிற विधिनिषेध சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் निरर्थकங்களாம் कर्तृत्वादि निषेध வாக்யங்களுடைய अन्यपरत्वம் भगवद्गीता सिद्धம்.

ஸர்வ புருஷ साधारणिயான ப்ரக்ருதி தானே ஸர்வ கர்மங்களையும் பண்ணுகிறதென்றால் ஸர்வ புருஷர்களுக்கும் सर्व भोगங்களும் प्रसङ्गिக்கும். बद्ध मुक्त व्यवस्थैயுமில்லையாம். काय-करण संघात प्रतिनियमத்தாலே भोग நியமமென்னுமதுவும் कायादि

களுக்கு நியாமகத்வமில்லாமையாலே நிரஸ்தம் கர்மத்தாலே காயாதி நியமமென்னும்போதும் ஸர்வஸாதாரண ப்ரக்ருதி கதகர்மத்துக்கு நியாமகத்வம கூடாமையாலே அநுபபந்நம்.

ஸர்வாத்மாக்களும் ஸர்வகதரென்னுமவனுக்கு ஶரீராதிகளில் ஸந்நிதி விசேஷத்தாலே போக நியமமென்னவொண்ணாது அந்த கரண விசேஷத்தோடே புருஷ விசேஷத்துக்கு ஐக்ய ப்ரமமடியாக போக நியமமென்னில், இப்படி ப்ரக்ருதி ப்ரஸிக்கும்போது ஸர்வாந்த கரணங்களுக்கும் ஸர்வ புருஷர்களோடே ஐக்யம் ப்ரஸங்கிக்கும் புருஷர்களுக்குத் தனித்தனியே அந்த கரணங்களோடே ஐக்ய ப்ரமமென்கைக்கும் வ்யவஸ்தாபகமில்லை.

ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகளில்லாத புருஷனுக்கு ப்ரமிக்கப் ப்ராப்தியுமில்லை. புருஷனுக்கு ப்ரமாதி விகாரம் கொள்ளில் அபஸித்தாந்தமாம். ஆகையாலே ஸர்வத்ர போகதர்ஶனத்தாலே ஆத்மாவுக்கு ஸர்வகதத்வம் என்றதுவும் அநுபபந்நம. 'அஹம் கச்சாமி' என்கிற ப்ரதீதி ஸ்வாரஸ்யாநுகுணமாக ஶரீர விஶிஷ்ட ஆத்ம கமனத்தாலே ஸர்வத்ர போகங்களும் கடிக்கும். த்ரைகுண்ய ரஹிதனான புருஷனுக்கு கமனக்ரியா கர்த்ருத்வம கூடும்படி என் ? என்னில், பரிச்சின்னனானபடியாலே கர்மாதிவஶத்தாலே இது கூடும். ஆத்மோத்க்ராந்த்யாதி வாக்யங்களையும் அனுஸந்திப்பது. கமன ஸந்தேஹ மாத்ரத்தாலும் கமனமில்லையென்று அறுதியிடவொண்ணாது.

ஆனாலும் போகதர்ஶனத்தாலே எங்கும் புருஷ ஸந்நிதி கொள்ள வேண்டினால் ஶரீராத்யபாவமாத்ரத்தாலே போகாநுதயம் கூடும்படியாயிருக்க, புருஷனுடைய அபாவத்தையும் கல்பித்தால் கௌரவம் உண்டாகையாலே எங்கும் நித்யஸந்நிதி கொள்ளவேண்டாவோ ? என்னில், இது கல்பிக்கிறோமல்லாமையாலே நிராக்ருதம். ஶரீராத்யபாவ மாத்ரத்தால் போகாபாவமென்றால் ஏதேனுமொரு ஶரீராதி ஸத்பாவமுள்ள ப்ரதேஶங்களிலெல்லாவற்றிலும எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் போகமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

12 "संघातपरार्थत्वात्"
இத்யாதிகளாலே புருஷனுக்குக் கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிகளைச் சொல்லித் தாங்களே புருஷனுககுக் கர்த்ருத்வாதிகள் இல்லையென்றும்

13 "पुरुषस्य दर्शनार्थं"
என்கிற ஆர்யையிலே புருஷனுடைய போகாபவர்க்கங்களுக்காக ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்திக்கிறதென்றும் சொல்லி

14 "तस्मान्न बध्यते"
என்கிற ஆர்யையிலே புருஷர்கள் ஒருவருக்கும் பந்தமோக்ஷங்கள் இல்லை; ப்ரக்ருதிதனக்கே பந்தமோக்ஷங்கள் என்றும் இப்படி பரஸ்பர விருத்தமாக வ்ருஷளீ விவாஹ மந்த்ர க்ரமத்தாலே சொல்லும் அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்ற

15 "विप्रतिषेधाच्चासमञ्जसम्"
என்று ஸூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தார்.

ஆத்மாவுக்குக் கர்த்ருத்வாதிகள் இல்லையென்கிற ஸித்தாந்தத்தில் ப்ரக்ருதே: பரனான புருஷனென்று ஒருவனைக் கட்டவேண்டுவதில்லை. ப்ரத்யக்ஷாதிகள் எல்லாம் கர்த்ருத்வாதி விசிஷ்டனாக ஆத்மாவைக் காட்டுகையாலே ப்ரக்ருத்யாத்ம வாதமே நிலைநிற்கும். புருஷனை அபோத்தாவாக்கி ப்ரக்ருதியை சித்சக்திவிகலையென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ப்ரமாதாவாகக்கூடாமையாலே ப்ரமாணமில்லையாய் மாத்யமிக மாயாவாதி மத்ய நிவேசம் உண்டாம்.

* ஈசனிலனெனபதனா லெனறும்சீவர்
எஙகுமுளரிலருணாவை யெனறவததால்
பாசமெனனும்பிரகிருதி தனனாலெனறும்
பலமுமிலை வீடுமிலை யெனனும்பண்பால

* [ப-ரை] ஈசன இலன - பகவான் இல்லை, எனபதனால - என்று சொலவதினாலும, சீவா - ஜீவர்கள, எனறும் - நிதயமாயும, எஙகும் - எலலாவிடத்திலும், உளா - இருப்பவர், உணாவை - ஜ்ஞாநததை, இலர் - இலலாதவர், எனறவததால - எனறு சொலலுகிறபடியினாலும், பாசமெனனும் - பாசம எனபபடுகிற, பிரகிருதி தன்னால-மூலபரகருதியினால, என்றும்-எபபொழுதும், பலமும இலை - பரயோஜநமும இல்லை, வீடும் - மோக்ஷமும, இலை - இல்லை, என்னும் - எனறு சொலலுகிற, பணபால - வார்ததையினாலும், காசினி - பூமி, நீா - ஜலம்

காசினிநீாமுதலான காரியங்கள்
கசசபததின காலகைபோல் என்னுஙகததால,
நாசமிலதிலைகாணும் ஞாலததுள்ளீர்
நாமிசையாசசாஙகியததை நாடுவாாககே. 37

इति श्रीकवितार्किकसिहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
निरीश्वरसांख्य निराकरणाधिकारः अष्टादशः ॥

பதினெட்டாவது நிரீச்வர ஸாஙகய நிராகரணுதிகாரம

முதலான, காரியஙகள-வஸதுக்கள் உணடாவதும் அழிவதும், கசசபததின - ஆமையின, காலகைபோல் - (நீட்டுவதும சுருஙகுவதுமான) கால கைபோல, எனனும-எனகிற, கததால-பிதறறுதலாலும, நாம இசையா - நாம் அஙகீகரிகக முடியாத, சாஙகியததை - ஸாஙகய மததைத, நாடுவார்கககு - பினபறறி யிருபபவாக்கு, நாசம் இலது - அழிநதுபோவதைவிட வேறு பலன், இலை காணும - இலலையெனறு தெரிந்துகொளளுஙகள, ஞாலதது உளளீா - உலகததில இருபபவர்களே! நீஙகள் இதைக கணடுகொள்ளுஙகள. 37

|| श्री ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

சீராாதூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

|| योगसिद्धान्त भङ्गाधिकार: एकोनविंश: ||

பத்தொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

[யோகமத நிரஸன பரதிஜ்ஞை - அமமதததின கொளகை களின ஸஙகரஹம-பரவாததகருடைய ஏறறததினுல இம மதத தின அஙகீகரண பக்ஷநிரஸனம - மறற கொளகைகளின அநு வாதமும அவறறின நிரஸனமும].

*தாவிபபுவனஙகள தாளிணைசூடடிய தநதையுநதிப
பூவிறபிறக்கினும பூதஙகளெலலாம புணாததிடினும
நாவிலபிரிவினறி நாமஙகைவாழினும நானமறையில
பாவிததனறியுரைபபது பாறும பதாததிரளே 38

---

*[ப - ரை] புவனஙகள-எலலா லோகஙகளையும, தாவி-(தரிவிக்ரமாவதாரததில) அளநது, தாளிணை சூடடிய - இரணடு திருவடிகளையும சிரஸஸில வைதது அலஙகரிதத, தநதை - பிதாவான பகவானுடைய, உநதிபபூவில - திருநாபிக கமலத தில, பிறககினும - பிறநதவன எனற பெருமையுடையவனுயி னும, பூதஙகளெலலாம - எலலாப பூதஙகளையும, புணாததிடி னும - ஸருஷடிபபவனுயிருநதபோதிலும, [இஙகு சொலலப படும ஸருஷடி மஹாபரளயததிறகுப பிறகு பகவான தானே அணடஙகளை ஸருஷடிதது ஒவவோா அணடததுககுளளும ஒரு பரஹமாவை உணடாககி அவனிடம அநத அணடததுக் குள மேல ஸருஷடியைச செய எனறு நியமிககிருன எனறு சுருதிபரஸிததமாகையாலே அணடததுககுள செயயபபடும ஸருஷடியை மடடும குறிககிறது எனறபடி] நாவில - நாக கில, பிரிவினறி - ஒருகாலும விடடுபபோகாமல, நாமஙகை - ஸரஸவதி, வாழினும-வசிததுக்கொணடிருநதாலும, அதாவது-பரஹமா இபபடிபபடட பெருமையுடையவனுயிருநதபோதி லும, (அவனுல பரவர்ததிககபபடட யோகமதம பரமாணம் ஆகாதோ எனறு உணடாகும சஙகைக்கு ஸமாதாநம மேலே அருளிசசெய்யபபடுகிறது) நான மறையில - நானகு வேதங களில, பாவிததனறி - சொலலபபட்டிருக்கிறதைத தவிர, உரைபபது - வேறு விதமாகச் சொலவது, பாறும - அழிநது போககககூடிய, பதாததிரள் - கருககாயின கூட்டமபோல ஆனது - அதாவது அபரமாணம் எனறபடி. 38

निरीश्वर सांख्यனை நிராகரித்தோம். अनन्तरं सेश्वरसांख्यம் என்னும்படி நிற்கிற हैरण्यगर्भसिद्धान्तத்தில் विरुद्धाविरुद्धांश विभागம் பண்ணுகிறோம் கபிலாதிகளைப் போலே ஒரு ருஷிமாத்ர மன்றிக்கே जगद्व्यापारादि विशेषाधिकृत त्रिमूर्तिகளில் प्रथमனாய் ஸர்வேச்வரனுக்கு औरसपुत्रனாய் अव्यवहितशिष्यனாய் सकल वेद प्रवर्तनाधिकृतனாய் रुद्रादिகளுக்கெல்லாம் उभयविध गुरुவாய் सर्व-मर्यादास्थापकனுக भगवानாலே दत्तवरனான हिरण्यगर्भன் वेदोक्त तत्त्वाचार विपर्यासமறச் சொன்ன योगशास्त्रத்தை अप्रमाणமென்கை ஸாஹஸமாகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ ஈச்வர विभागादि सत्य-त्वத்தை இசைகையாலும், क्लेशकर्माद्यपरामृष्टனாய் प्रणव प्रतिपाद्यனாய सर्वलोक गुरुவான புருஷன் ஈச்வரனென்று योग सिद्धान्त विषय पातञ्जलसूत्रभाष्यங்களிலே प्रतिपादिககையாலும

16 " हिरण्यगर्भो योगस्य वक्ता "

என்று महाभारत परिगृहीतமான योगशास्त्रம் कृत्स्नமும் ப்ரமாண மாக வேண்டாவோ ? என்னில், இதுவும்

17 " बहव· पुरुषा राजन् सांख्ययोगविचारिण. "

इत्यादिகளாலே दत्तोत्तरம்

க்ஷேத்ரஜ்ஞனை हिरण्यगर्भனுக்குப் பரமபுருஷ ஸங்கல்பா நுகுணமாக भ्रमादिகள் கூடுகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ சரீர கனை பரமாத்மாவுக்கு जगदुपादानत्वமும் उपपन्नமென்று वेदान्त स्थापितार्थ विरुद्धமாகக் கேவல நிமித்தேச்வர பக்ஷத்தைப் परिग्रहिக்கையாலும், ஈச்வரன்தான் क्रियाशक्ति विक्षेपरहितனாலே सांख्य புருஷனைப் போலே நிர்வ்யாபாரனாய் संनिधिमात्रोपकारकன் என்கையாலும்,

18 " योगी चकार प्रतिफलनमिवैश्वर्यमूचे कयाचित् "

என்கிறபடியே ஐச்வர்யம் उपाधिविशेषप्रयुक्तம் என்கையாலும், தத்த்வ ஸ்ருஷ்டிக்ரமங்களிலும் மஹானுக்கு அஹங்காரமும் தந்மாத்ரங்களும் என்று ஆறு விசேஷங்கள், அஹங்காரத் துக்கு ஏகாதசேந்த்ரியங்கள் விசேஷங்கள், தந்மாத்ரைகளுக்குப் பஞ்சபூதங்கள் விசேஷங்கள் என்றாற்போலே சொல்லுமவை க்லிஷ்ட நிர்வாஹங்களாகையாலும், மோக்ஷோபாயமாக

विधित्त யோகத்திலும் परमपुरुषाराधनत्व விவக்ஷையற்று प्रत्यगात्म दर्शनप्रधानமாக நடத்துகையாலும், ஆத்ம கைவல்ய மாத்ரமே மோக்ஷமென்று கொள்ளுகையாலும்

19 "एतेन योगः प्रत्युक्तः"

என்கிறபடியே वेदविरुद्धांशத்தில் योगदर्शनமும் अनादरणीयம். महाभारतोपादानमात्रம் காபிலாதிகளுக்குப் போலே विरुद्धांश शोधन ஸஹம் कपिल हिरण्यगर्भादिகளுக்கு वेदविरुद्धांशங்களில் தாத்பர்ய மில்லை.

20 "सांख्ययोगविचारिणः"

என்று சொல்லப்பட்ட प्रवर्तकர் वृथानिर्बन्धம் பண்ணினார்கள் என்னுமவர்களுக்குப் பின்புள்ள प्रवर्तक ग्रन्थங்கள் உபேக்ஷணீயங்கள் என்னுமிடம் निर्विवादம்.

*காரணனாயுலகளிக்கும் கண்ணனதேசைக்
கண்ணாடி நிழலபோலக் காணகையாலும
தாரணியின் முடிவான சமாதி தன்னைத
தனககேறறும விளககென்று தனிக்கையாலும்

---

*[ப-ரை] காரணனாய்-ஜகததை ஸ்ருஷ்டிக்கும் எல்லாக் காரணனாய், உலகு அளிககும - லோகததைக் காப்பாறறுகிற, கணணன்-பகவானுடைய, தேசை - தேஜஸ முதலியவைகளை, கண்ணாடி-கணணாடியில காணபபடும், நிழல போல-உருவத்தைப் போல, காணகையாலும் - சொல்லுகிறபடியினாலும, தாரணையின-தியானததின், முடிவான-முடிவு நிலையான, சமாதி தனனை-பகதியோகததை, தனககு-ஆதமாவாகிய தனககு, ஏறறும் - ஏறறப்படுகிற, விளககு எனறு - தீபம் எனறு, தனிககையாலும-தனிததுச சொலலுகையாலும், காரணமாம-காரணமா

காரணமாமது தனக்குப பயனும் சீவன
கைவலிய நிலையெனறு கணிகையாலும
கோரணியின கோலமெனக குறிககலாகும்
கோகனகததயன கூறும் சமயக்கூறே 39

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
योगसिद्धान्तभङ्गाधिकारः एकोनविंश· ॥

பததொன்பதாவது யோகஸிததாந்த பங்காதிகாரம

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

யிருககும, அது தனக்கு - அநதப பக்தியோகமாகிய உபாயத துக்கு, சீவன - ஜீவனுடைய, கைவலிய நிலை - தனனைத தானே அநுபவிததுககொளளுகிற கைவலயமே, பயன ஆம - பயனுகும, எனறு கணிகையாலும - எனறு நினைபபதனுலும, கோகனகததது-பகவானுடைய திருநாபிக்கமலததில் உணடான, அயன - பரஹ்மா, கூறும - சொலலுகிற (வெளியிடட), சமயக கூறு-யோக மதம், கோரணியின-கோமாளியினுடைய, கோலம என - வேஷம் என, குறிககலாகும் - குறிபபிடடுக் கூறும்படி யுளளது. 39

|| श्री: ||

|| श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ||

ஸ்ரீராமாநுஜதயாபாத்ர திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| पाशुपत बहिष्काराधिकारो विंशः ||

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

[பாசுபத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை — ஷட்த்ரிம்சத் தத்த்வபக்ஷ நிரஸனம்—நியதிதத்த்வகல்பன நிராகரணம்—காலத்தின் மாயா கார்யத்வபக்ஷ நிரஸனம் — ஸூகாநுபவார்த்தம் ராககல்பன நிரஸனம்—வித்யாதத்த்வபக்ஷ நிரஸனம்—கலாதத்த்வபக்ஷ நிரஸனம் — ஜீவன் மலமாயாகாமங்களினால் கட்டுப்பட்டவன் என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்—பசுக்களின் அனுதிசிவத்வபக்ஷ நிரஸனம்—ஸோமஸித்தாந்த நிரஸனம் — பாசுபத மதத்தின் ஆறு பிரிவுகளின் நிரஸனம் — தீக்ஷாதிகளினால் ஜாதி ஒழியும் என்கிற பக்ஷ நிரஸனம் — பாகவத ஸமயத்தில் ஸாம்யம் கூறுவதற்குக் கருத்து—ஆகமானுமான கல்பன நிரஸனம் — அதாவ சிரோவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் — மற்றும் சில அநுஷ்டானங்களின் நிரஸனம்—நிச்வாஸ ஸம்ஹிதாப்ராமாண்ய நிரஸனம் - பஹூ ப்ராசுர்யபக்ஷ நிரஸனம் — மஹாபாரத ஸங்க்ரஹம் பாசுபத மதத்தின் ப்ராமாண்யத்தை ஸாதிக்காது — வகத்ரு வைலக்ஷண்ய ஏற்றத்தின் நிரஸனம்—இம்மதம் ஸூத்ரகாரரால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது]

* சாதுசனங்களெல்லாம் சச்சையென்னும் சலம்புணர்த்தார்
கோதமசாபமொன்றால் கொடுங்கோலங்கள் கொண்டுலகில்
பூதபதிக்கடியாரென நின்றவன் பொய்யுரையால்
வேதமகற்றிநிற்பார் விகற்பங்கள் விலக்குவமே 40

*[ப-ரை] சாது சனங்களெல்லாம் - எல்லா ஸாது ஜநங்களும், சச்சையென்னும் - ஸாரமல்லாதது என்று கழிக்கிற, சலம் - சலம் என்ற தோஷத்தை, புணர்த்தார் - அங்கீகரித்தவர்களாயும், கோதம சாபம் ஒன்றால் - கௌதமருடைய சாபத்தால், உலகில் - லோகத்தில், கொடும் - பயங்கரமான, கோலங்கள் - வேஷங்களை கொண்டு - தரித்துக்கொண்டு, பூதபதிக்கு - பூதங்களின் நாயகனான சிவனுக்கு, அடியார் - தாஸர்கள், என நின்று, அவன் பொய்யுரையால்-அவனுடைய பொய்ம்மொழிகளாகிய பாசுபத நூல்களால், வேதம் - வேதத்தை, அகற்றி - தள்ளிவிட்டு, நிற்பார் - நிற்கிற பாசுபத மதத்தினருடைய, விகற்பங்கள் - அநேக விதமாகச் சொல்லப்படும் அர்த்தங்களை, விலக்குவம் - தள்ளிவிடுவோம் சலமென்பது - அயலாருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் அவர்மீது பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டுவது.

ப்ரக்ருத்யாதிகளையும் கொண்டு ஈச்வரனை நிமித்தமாத்ரனாகவும் கொண்ட யோக ஸித்தாந்திகளை நிராகரித்தோம். இவ்வம்சத்தில் அவர்களோடு துல்யராய் அம்சாந்தரங்களை அந்யதாவாகச் சொல்லும் பாசுபதரை நிராகரிக்கிறோம். சைவ-பாசுபதாதி-பேதத்தாலே சதுர்விதமாகவாதல் ஷட்விதமாகவாதல் விபக்தமான பசுபதிமதத்தில் சைவர்கள் சொல்லுகிற ஷட்த்ரிம்சத் தத்வங்களில் மஹானுக்குக் காரணமான ப்ரக்ருதியை அவ்யக்தம் – த்ரைகுண்யம் என்று இரண்டாக்கி இக் குணங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தை அவ்யக்தமென்றும், ஸ்தூலாவஸ்தை த்ரைகுண்யமென்றும் சொன்ன விபாகத்துக்கு ஸம்பாவனாமாத்ரமாதல் உக்திவிசேஷமாத்ரமாதல் மூலமென்றால் இஸ்தூல ஸூக்ஷ்மவிபாகம் மஹதாதிதத்வங்களிலும் கட்டலாம்.

அவ்யக்தத்தோடொக்க நியதி கால ராக வித்யா கலைகள் என்று ஐந்து தத்த்வங்கள் புருஷனைப் பற்றி மாயையினின்றும் பிறக்குமென்றதுவும் ஆப்தாகம யுக்தி விரஹ நிரஸ்தம். ச்வேதாச்வதரச்ருதியில் கால ஸ்வபாவ நியதி யத்ருச்சாதி சப்தங்களைக் கொண்டு தத்த்வாந்தரங்களைக் கட்டப் பார்க்கில் அதிப்ரஸங்கம் வரும்.

புருஷனுடைய கர்ம பல தேச நியமத்துக்கும் கர்ம பலங்களுடைய ஸங்கரம் வாராமைக்கும் நியதி என்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஸ்வதந்த்ர ஈச்வர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ஸர்வ நியமங்களும் கடியாநிற்க வேறொரு நியாமகம் கட்டவேண்டுவதில்லை. த்ருடி லவாதி லக்ஷணமான கால தத்த்வ ஸ்வரூபம் பூர்வோத்தர காலங்களில்லையென்னும் பக்ஷம் ஸ்வ-வசன வ்யாஹதமாகையாலே காலம் மாயாகார்யமென்னவொண்ணாது.

சில தந்த்ராந்தரீயர்

21 'कालश्च नियतिश्चैकसंपुटत्वादेकं भुवनम्'

என்றதுவும், வேறே சிலர் நியதிக்குக் காலதத்த்வத்திலே அந்தர்பாவமென்று சொன்னதுவும் संपुटत्वाद्यसंभवத்தாலே जरद्-वादि वाक्य துல்யம். दु:खाभावमात्रத்திலே सुखभ्रमहेतुவாகவும் तदर्थ प्रवृत्तिகளில் புருஷனுக்கு शक्ति जनकமாகவும் रागம் என்றொரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், கர்மாநுரூப பரம புருஷ ஸங்கல்ப घटित ஸத்த்வாதி குணவிசேஷ விசிஷ்ட மந.

प्रभृति मात्रத்தாலே सुख भ्रमादिகள் घटिக்கும். புருஷனுடைய ज्ञानव्यक्त्यर्थமாக वेद्य विசேஷத்தில் வ்யாபரிப்பதான विद्यैயென்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஜ்ஞாநத்துக்குக कर्तृत्वकर्மங்களிலும் உபகாரகமாகத் தாங்கள் இசைந்த तत्त्व ग्रामத்தில் இந்த்ரியாதி மூல ப்ரஸரண தசையிலே ஸ்வயம்ப்ர காசத்வமுண்டாகையாலே व्यञ्जकान्तरம் கட்டவேண்டா. कालान्तरादिகளில் ज्ञानान्तरத்தாலே ப்ரகாசிக்கும்.

मल सरुद्ध चैतन्य अभिज्वलनार्थமாக मल विदारण हेतुவாய்க் கொண்டு ஜ்ஞாநசக்திக்கு व्यञ्जकமாகக் கலையென்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், मलविदारणம் பண்ணுமது

21A. “तेषामेवानुकम्पार्थम्”

इत्यादिகளின்படியே सर्वेश्वर अनुग्रहமாகையாலும் இதுதன்னைத் தாங்களும் இசைகையாலும் अश्रुत तत्त्वान्तरம் கல்பிக்க வேண்டா.

ஜ்ஞாநத்தை द्विविधமாக்கி गोचरத்தை आवेदिக்குமது ப்ர மாணம். सुखादिकैயான वेदनै फलமென்ற இவ்வளவில் विरोधமில்லை. गोचरத்தை द्विविधமாக்கி शब्दाद्यनुरक्तैயாய் सुख दुःख मोह रूपैயான पुरुषबुद्धि साक्षात् गोचरமென்றும் शब्दादिகள் परंपरया गोचरமென்றும் சொன்னது पुरुष बुद्धि वृत्ति தானே ப்ரமாண ரூபஜ்ஞாநமாகையாலே निरस्तம்.

ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்கள் बुद्ध्यादिகளுக்குப் पुन पुन. पूरकत्वेन उपकरिக்கின்றனவென்றும் कालनियतिகள் புருஷ னுடைய क्रियाप्रवृत्ति हेतुக்களென்றும் சொல்லுமது व्याकुल वचनம். प्रवृत्ति शीलत्व युक्तिயாலே கர்மேந்த்ரியங்களை ராஜஸ அஹங்கார கார்யங்களாகச் சிலர் சொன்னதுவும் अतिप्रसङ्ग-दूषितம்.

ஸர்வசக்தியாய் அணுவான ஜீவாத்மா மல மாயா கர்மங் களென்கிற மூன்று बन्धங்களாலே तिरोहितனும் என்றும் இந்த बन्धங்கள் மூன்றும் விட்டவாறே ஸர்வஜ்ஞனும் सर्वगतனும் ஸர்வசக்தியாய் சிவ துல்ய ஐச்வர்யனுமென்றும்

22 “मुक्तात्मानोऽपि शिवा किंत्वेते तत्प्रसादतो मुक्ताः ।
सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेयः पञ्चमन्त्रतनुः ॥”

इत्यादिகளாலே மோக்ஷதசையிலே ஈச்வரனோடே विभुत्व पर्यन्त अत्यन्त साम्यवाचினென்றும் சொன்னதுவும் அவனுடைய समाधिक दरिद्रत्व श्रुतियாலும் ஜீவனுடைய நித்ய அணுத்வ நிர்விகாரத்வ ச்ருதியாலும் निराकृतம்.

माया कार्य रागादिகளாலும் கர்மத்தாலுமுள்ள बन्धமொழிய மற்றும் அநாதி मलबन्धமென்னும் கட்டலாவதொன்று இல்லை பசுக்களுக்கு அநாதி மல तिरोहितமான अनादि शिवत्वம் मल-विदारणமான अनादि शिव प्रसादத்தாலே अभिव्यक्तமாகிறதென்றும் சொல்லுகிற अर्थம் ஈச்வரனுக்கு अज्ञानादिகளைக் கல்பித்த பக்ஷத்தோடு துல்யமாம்.

ஈச்வர விஷயத்திலே ஐந்து தத்த்வங்களைக் கல்பித்து அவற்றில் சிவனவான் ज्ञान क्रिया शक्ति प्रधानனாய் सर्वज्ञान क्रिया-शक्तियுமாயிருக்கும் என்றும் जगत्सृष्टि उन्मुखனான அவனுடைய आद्यமான உந்மேஷம் சக்தியென்றும்

23 “चिदचिदनुग्रहहेतोरस्य सिसृक्षोर्य आद्य उन्मेषः ।
तच्छक्तितत्त्वमभिहितमविभागापन्नमस्यैव ॥”

इत्यादिகளாலே சொல்லுமதுவும் இந்த शक्तिயை ஸர்வஜ்ஞை ஸர்வகர்த்ரீ என்று சொல்லுமதுவும் धर्म धर्म्यैक्य विरोधादि दूषितம்.

24 “ज्ञानक्रियाख्यशक्त्योः अपकर्षोत्कर्षयोरभावेन ।
यः प्रसरस्तं प्राहु सदाशिवाख्यं बुधास्तत्त्वम् ॥”

என்றதுவும் ज्ञानक्रियाख्यशक्तिகளுடைய पृथग्विसर्पण प्रलयदशैகள் நிர்வஹிக்க அரிதாகையாலும் स्वरूप विकार ज्ञान सकोचादिகள் घटियாமையாலும் அநுபபந்நம்.

25 “न्यकू भवति यत्र शक्तिर्ज्ञानाख्योद्रिक्ततां क्रिया भजते ।
ईश्वरतत्त्वं तदिह प्रोक्तं सर्वार्थकर्तृ सदा ॥”

என்று சொன்னதுவும்

26 " न्यक् भवति कर्तृशक्तिज्ञानाख्योद्रेकमश्नुते यत्र ।
तत्तत्त्वं विद्याख्यं प्रकाशकज्ञानरूपत्वात् ॥"

என்றதுவும் ज्ञानादिகளுடைய न्यग्भावादि निरूपणानर्हतैயாலே निरस्तம்.

27 " नादो बिन्दु सकल. सदाशिवं तत्त्वमाश्रितौ कथितौ ।
विद्येशाः पुनरीशे मन्त्राविद्याश्च विद्याख्ये ॥"

என்ற விபாகத்துக்கும் ஒரு வ்யவஸ்தாபகம் இல்லை. இவை மூன்று தத்த்வங்களும் காலானவச்சின்னங்களாகையாலே அக்ரமபாவிகளென்றும் அவற்றினுடைய வ்யாபாரங்கள் க்ரமபாவிகளென்றும் சொல்லி இத் தத்த்வங்கள் மூன்றும் சக்தியிலே லயிக்குமென்றும் சக்தி சிவன் பக்கலிலே லயிக்குமென்றும

28 " पञ्चानामप्येषां न हि क्रमोऽस्तीह कालरहितत्वात् ।
व्यापारवशात् तेषां विहिता खलु कल्पना शास्त्रे ॥
तत्त्वं वस्तुत एकं शिवसञ्ज्ञं चित्रशक्तिशतखचितम् ।
शक्तिव्यापृतिभेदात् तस्यैते कल्पनाभेदाः ॥
मायायाः परतोऽध्वा शुद्धः शक्तौ निलीयते सकल ।
परमात्मनि साऽपि शिवे तिष्ठत्यविभागमापन्ना ॥
माया पुरुषः शिव इत्येतत् त्रितयं महार्थसंहारे ।
अवशिष्यते पुनस्तत् प्रवर्तते पूर्ववत् सृष्टौ ॥
तत्त्वानां स्थितिरेषा कथिता सृष्टिक्रमेण सर्वेषाम् ।
प्रतिलोमात् परिणामात् मायायां ता निलीयन्ते ॥ "

என்றும், शुद्धविद्यै சிவனுடைய देहेन्द्रियங்களென்றும், ஈச்வரன் அஹங்காரமென்றும், सदाशिवன் बुद्धि என்றும், சக்தி प्रकृति-स्थानीयை என்றும், சிவன் புருஷ स्थानीयன் என்றும் சொல்லுமவை पूर्व अपर विरुद्धங்கள்.

शिवाद्वैतादि பக்ஷங்களில் சொல்லும் कुतर्क बाह्यागम कुसृतिகளுக்கெல்லாம் दूषित विविध सिद्धान्त ந்யாயத்தாலே நிராஸம் கண்டுகொள்வது.

ஸர்வ விகார காரணபூதையாய் ப்ரக்ருதி मायादि शब्दवाच्यैயான सूक्ष्मतमरशक्ति ग्रन्थि गुहै என்று பேராய் मधुकोशादिகளைப்

போலே ஸுபிர புட ஶத ஸங்குலையாய் அனந்தஸ்ரோதஸ்ஸாய்க்கொண்டு எங்கும் ப்ரஸ்ருதையாய்க் கிடக்கும் என்றும் ஸாக்ஷிரம் தோறும் தனித்தனியே போக்தாக்களான ருத்ரர்களாலே அதிஷ்டிதை என்றும் இப்ப்ரகாரங்களிலே ஸோமஸித்தாந்தத்தில் சொல்லுமதுவும் ப்ரமாண உபபத்திஸஹமன்று.

அப்படியே "அதாதோ ருத்ரஹ்ருதயம்" என்று தொடங்கிச் சொன்ன பாசுபத மதத்தில் பஶு பாஶ விதி யோகங்களென்று பாசுபதம் நாலு வகையாயிருக்குமென்று சொல்லிப் பசுக்களை ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணரென்றும், ஆரப்த கார்யகாரணரென்றும், வ்யாவ்ருத்த கார்யகாரணரென்றும், ஸருத்த கார்யகாரணரென்றும், ஸமூட கார்யகாரணரென்றும், ஆட்ய கார்யகாரணரென்றும் ஆறு வகையாக்கி இவர்களில் ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணராயிருப்பார் சிலர் க்ரந்தி தத்த்வத்தினுடைய மூர்த்தாவிலும் க்ரந்தி குஹையிலும் வர்திப்பார்கள் என்றும் இவர்கள் தேஹேந்த்ரிய ஸம்பத்தராயிருக்கச் செய்தே ப்ரபுத்தராகையாலே பசுக்கள் ஆகார்கள் என்றும் தொடங்கிச் சொல்லும் பிரிவுகளும் த்வாதஶ புவன ஸமுதாயம் ஜாலமென்றும் சொல்லி க்ரந்திக்குக் கீழும் நடுவும் மேலுமாக இப் புவனங்களென்றும் இப் ப்ரகாரங்களில் சொல்லுமவையெல்லாம் ஸர்வ ஸம்மத ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதி விரோதத்தாலே உபேக்ஷணீயங்கள்.

இப்படியே

29 "दीक्षाप्रवेशमात्रेण ब्राह्मणो भवति ध्रुवम् ।
कापालं व्रतमास्थाय यतिर्भवति मानवः ॥"

இத்யாதிகளும் ஆப்தாகம விருத்தங்களாகையாலே அநாதரணீயங்கள்.

பாகவத ஸமயத்தில் பகவத் ஜ்ஞானமுடையார் எல்லாரும் 'ஸமர்' என்னுமது ஶம தமாதி குண ஸாம்யத்தாலும் ஆசார்ய மூல ஜ்ஞாந ஜந்ம ஸாம்யத்தாலும் அபிமத புருஷார்த்த ஸாம்யத்தாலும் ஆமத்தனை.

இப்படியே பாசுபத தந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஜாத்யுத்தாராதி-வாதமும அன்யபரம் என்னில் மற்றும் வேதவிருத்த அம்ஶமெல்லாம்

அந்யபரம் என்னவேண்டும் அது தத்தந்த்ரங்களுக்கும் தந்நிஷ்டர்களுக்கும் அபிமதமன்று. எங்ஙனே ? என்னில்.—

இவர்கள் வேதங்களையும் தங்கள் மந்த்ரங்களோடு ஒக்கப் பௌருஷேயங்களென்றும், வேதங்களில் சிவஜ்ஞாநம் காசித்கமாகையாலே ஸ்வாகமங்களாலே தத்த்வஸித்தி என்றும, அநுமாநத்தாலே நிமித்தமாத்ர ஈச்வர கல்பனை பண்ணியும், பராவர தத்த்வங்களை மாறுகக் கட்டியும் மற்றும் வ்யபதேச அநர்ஹ வேத விருத்த தத்த்வாநுஷ்டாந ப்ரக்ரியா ஜாலங்களை ப்ரதிபாதித்துமிறே ஸ்வ ஸித்தாந்த ஸ்தாபநம் பண்ணுவது. இப்படியாகையாலேயன்றே

30 "शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा लोकायतिकनास्तिकान् ।
विकर्मस्थान् द्विजान् शूद्रान् सचेलो जलमाविशेत् ॥"

என்று தர்மசாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகர் இவர்களை பஹிஷ்கரித்தது

இப்படி பாசுபத மதம் வேத வைதிக பஹிஷ்க்ருதம் என்றல் அதர்வசிரஸ்ஸிலே ருத்ரோபாஸநத்தை ப்ரஸங்கித்து ஸமந்த்ரக பஸ்மலேபநாதிகளையும் சொல்லி இது பாச விமோக்ஷார்த்தமான பாசுபத வ்ரதமென்றும் சொன்னது நிர்வஹிக்கும்படி என் ? என்னில், அங்கு சொன்னவை அஸத் கார்ய வாத அநுவாதாதிகளைப் போலே பரபக்ஷாநுவாதமாத்ரமென்று சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். தாமஸ தர்ம விசேஷ விஷயமென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீமத்பாஷ்யகாரர் ப்ரதர்தந வித்யாதி ந்யாயத்தாலே இது ருத்ரசரீரக பரமாத்மோபாஸந விசேஷபரமென்று அருளிச் செய்தார். ஆகையால் அதர்வ சிரஸ்ஸைக்கொண்டு பாசுபத தந்த்ரத்துக்கு ச்ருதிமூலத்வம் கொள்ளவொண்ணுது

இப்படியே சதருத்ரீயாதிகளும் ஈசாநபலி சொன்னதுவும் இஷ்ட தேவதா அர்ச்சந ஸ்ம்ருதிகளும் ப்ராயச்சித்த விசேஷத்தில் பஸ்மசிஹ்நத்வாதி வசநங்களும் பாசுபத ஆகமவிதிகளுக்கு மூலகல்பநாலிங்கமாக மாட்டா.

இத் தந்த்ரம் இப்படி நிர்மூலமாகில் இதில் சொன்ன ப்ரக்ரியையாலே லோகத்திலே ப்ரதிஷ்டா அர்ச்சநாதிகள் நடக்கிறபடி என் ? என்னில், இதுவும் புத்தாதி துல்யமாகையாலே ப்ராமாண்ய ஸ்தாபகமன்று. வேத விரோத ப்ரசுர சைவதந்த்ர ஏகதேசமான நி:ச்வாஸ

सहितैக்கு ஒரு புராணத்தில் प्रामाण्य अभ्यनुज्ञै பண்ணினதுவும் श्वदृति क्षिप्त க்ஷீரந்யாயத்தாலே आश्वास हेतुவாகாது

லோகப்ரவ்ருத்தி सभवம்

31 "त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय ।
दर्शयित्वाऽल्पमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥"

என்று भगवन्नियुक्त पशुपति विप्रलम्भ वैभवத்தாலும் गौतम शाप अभिभूत अष्टचत्वारिंशत् सहस्र तामस पुरुष संतति संप्रदाय परंपரையாலும் கூடுமென்னுமிடம் निर्विवाद नानापुराण संवादத்தாலே நிர்ணயிக்கலாம்.

32 "ऋचो यजूंषि सामानि वेदाध्यात्मं तथैव च ।
न्यायशिक्षा चिकित्सा च ज्ञानं पाशुपतं तथा ॥"

என்று महाभारत प्रतिपाद्य संग्रहத்திலே பாசுபத ஜ்ஞானத்தை எடுப்பானேன் ? என்னில், இது

33 "वासुदेवस्य माहात्म्यं पाण्डवानां च सत्यताम् ।
वृत्तं च धार्तराष्ट्राणां उक्तवान् भगवान् ऋषि· ॥"

என்று सद्वृत्तத்தோடே असद्वृत्तத்தையும் எடுத்தாற்போலே स्वपक्ष परपक्ष समभिव्याहारமாமத்தனை. இவ் अर्थம்

34 "पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमन्वितः ।"

என்கிற वाक्यान्तरத்தாலே सिद्धம். இம் மஹாபாரதத்தில் उग्रव्रतமென்று சொன்னதுவும் पाशुपत आगममूलமென்கைக்கு ப்ரமாணம் இல்லை. सहस्र ग्रन्थ समितातिवितताध्याय रूप उपमन्यु उपाख्यानம் अनाप्तம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். आप्तமாகிலும் तामस अधिकारिகளுக்கு அடைத்த तामस धर्म विशेष परமாகையாலே सात्त्विकர்க்கு उपादेयமன்று.

35 "उमापतिः पशुपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः ।
उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ॥"

என்று वक्तृவைலக்ஷண்யம் சொன்னது प्रबन्ध प्रामाण्यार्थமன்றோ ? என்னில், இது

36 "सांख्यस्य वक्ता कपिलः"

इत्यादिகளுக்கும் துல்யமாயிருக்க அவற்றுக்கு विरुद्ध व्यामिश्रतै யாலே कार्त्स्न्येन प्रामाण्यம் கூடாதாப்போலே இங்கும் निश्शेष प्रामाण्य नियामकமாகமாட்டாது.

निष्ठानिर्णयाध्यायத்திலே

37 "किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ।"

என்ற प्रश्नத்துக்கு உத்தரமாக

38 "ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्धि नानामतानि वै ।"

என்கையாலே मतभेदங்களைப் பார்த்தால் இவை भिन्ननिष्ठங்கள் என்று சொல்லிற்றுயிற்று.

39 "सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः ॥"

என்றதுக்கும் பௌருஷேய ஆகமங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கொள்ளும்போது वेद विरोधம வாராதபடி நிர்வஹிக்க வேண்டு கையாலே न्यायानुगृहीत तत्तदागम परामर्शம் பண்ணிறல் அவ் ஆகமங்களையெல்லாம் वेदान्त वेद्य விச்வாந்தர்யாமி நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிககலாமென்று தாத்பர்யம் 40 "तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदन्ति मनीषिणः ।" என்றதுக்கும் இதுவே நிர்வாஹம்.

இப்படி सांख्यादिகளில் சொன்ன कारण गोचर ப்ரக்ருதி புருஷ சிவாதி शब्दங்களை வேதாந்த வ்யுத்பத்தியாலே विशेष्य भूत நாராயண பர்யந்தங்களாக்கி विरोध சமநம் பண்ணிறலும் पाशुपत आचारங்களுக்கு वेद विरोधத்தைச் சமிப்பிக்க விரகில்லை. தாமஸ புராணங்களைப் பசுபதி தந்த்ரங்களுக்குத் துணையாகப் பார்க்குமது ஓட்டை ஓடத்தோடே ஒழுகலோடத்தைச் சேர்த்தபடியாம். पञ्चमवेद प्रणेताவான भगवाந் बादरायणன் 41 "पत्युरसामञ्जस्यात्" इत्यादि सूत्रங்களாலே पाशुपत प्रामाण्य प्रतिषेधம் பண்ணுகையாலே भारतादिகளிலும் இதன் ப்ரா மாண்யம் अभ्युपगतமன்று என்னுமிடம் அறியிடலாம்.

*மாதவனே பரனென்று வையங்காண
மழுவேந்தி மயல்தீர்க்க வல்லதேவன்
கைதவமொன் றுகந்தவரைக் கடியசாபம்
கதுவியதால்தன் பலத்தைக் கருதிப் பண்டை
வேதநெறி யணுகாது விலங்கு தாவி
வேறாக விரித்துரைத்தவிகற்பமெல்லாம்
ஓதுவது குத்திரத்துக்கு என்று உரைத்தான்
ஓதாதே யோதுவிக்கு மொருவன்தானே 41

*கந்தமலர் மகளமின்னுங் காராமேனிக்
கருணை முகில் கண்டகண்கள் மயிலாயாலும்

---

* [பதவுரை] மாதவனே - ஸ்ரிய:பதியான நாராயணனே, பரன் என்று - பரதத்வமென்று, வையம் காண - எல்லா லோகமும் அறியும்படி, மழு ஏந்தி - மழுவென்கிற ஆயுதத்தை ஏந்தி, மயல் - அஜ்ஞானத்தை, தீர்க்கவல்ல - போக்கக்கூடிய, தேவன் - தேவனாகிய ருத்ரன், கைதவம் ஒன்று - ஒரு கபடத்தை, உகந்தவரை - சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொண்ட வர்களை, அதாவது - கௌதம ருஷியிடம் பொய்க் குற்றத்தைச் சுமத்தியவர்களை, கடிய - கொடியதான, சாபம் - சாபமானது, கதுவியதால் - பற்றிக்கொண்டதால், அதன் பலத்தை - அந்தச் சாபத்தின் பலத்தை, கருதி - நினைத்து, பண்டை - அநாதியான, வேதநெறி - வேதமார்க்கத்தை, அணுகாது - பின்பற்றாமல், விலங்கு தாவி - குறுக்கு வழியாகத் தாண்டி, வேறாக - புதிய தாக, விரித்துரைத்த - விஸ்தாரமாகச் சொல்லிய, விகற்பமெல்லாம் - அநேகவிதமான ஆகமங்களையெல்லாம், ஓதுவது - கற்பது, குத்திரத்துக்கு என்று - மிகவும் அற்பமான பலன்களைப் பெறுவதற்காகவே என்று, ஓதாதே - தான் ஒருவரிடமிருந்தும் அத்யயனம் செய்யாமல், ஓதுவிக்கும் - மற்றவர்களுக்கு அத்ய யனம் செய்துவைக்கும், ஒருவன் தானே - பகவானே, உரைத் தான் - சொன்னான் [இங்கு மாமல்லபுரத்தில் காணப்படுகிற, ஆர்ஜுநன் தபசு என்று சொல்லப்படுகிற கல்வெட்டு, இப் பாட்டில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை ருத்ரன் கையில் மழுவேந்தி லோகத்துக்குத் தெரிவித்த விருத்தாந்தத்தைக் குறிக்குமென்பர் பெரியோர்] 41

* [பதவுரை] கந்த-வாஸனையுள்ள, மலர்-தாமரைப்பூவில் பிறந்த, மகள் - பெண்ணான லக்ஷ்மி, மின்னும் - (திருமார்பில்) பிரகாசிக்கும், காரார் மேனி - கருமையால் நிறைந்த திருமேனி யையுடைய, கருணை முகில் - கருணையை வர்ஷிக்கின்ற மேகத் தைப் போன்ற பகவானை, கண்ட கண்கள் - பார்த்த கண்கள்,

அநதமில பேரினபததிலடியரோடே
அடிமையெனனும பேரமுத மருநதிவாழுத
தந்தமதி யிழநதரனா சமயம புககுத
தழலவழிபோயத தடுமாறித தளாநது வீழ்நதீா
சந்த நெறி நேரறிவாா சரணம் சோநது
சஙகேதத தவமுனிவீர் தவிாமினீரே 42

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
पाशुपत बहिष्काराधिकारो विंश. ॥

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

மயிலாய ஆலும - மயிலபோல நின்று ஆடும ஸதலமாகிற அநதம - முடிவு, இல - இலலாத, போ - பெரியதான, இனபத தில - ஆனநத ரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டததில, அடியரோடே - தாஸாகளான நிதயமுகதருடன, அடிமையெனனும-கைஙகாய மெனனும, பேரமுதம - பெரிய அமுததகை, அருநதி - அநுப விதது, வாழ - வாழவதறகாக, தநத-கொடுதத, மதி-புததியை, இழநது-நழுவவிடடு, அரனா சமயம புககு-பாசுபத மததகை பரவேசிதது, தழல - அகநி போனற, வழிபோய - மாாககததில சென்று, தடுமாறி - இனன இடம் போகிரேம என்று அறியா மல் தததளிதது, தளாந்து வீழநதீா-கஷ்டததுடன விழுநதவா களே! சநதநெறி - வேதாநததகில கூறபபடட மாாககததின, நோ அறிவாா-உணமையறிநத ஆசார்யாகளுடைய, சரணம-திருவடிகளை, சோந்து-அடைநது, சஙகேததது-(பாசுபத மதஸ தர்களுடைய) கடடுபபாடடுககளான, அவம - குறறததை யும, முனிவீா - வெறுப்பவாகளான, நீா - நீங்களா, தவிாமின - அநத மதக கொளகைகளை விடடுவிடுஙகள. [பேரமுதம எனப தறகுப போகமுதம என்று பாடாநதரம அநுபவிககும அமுதம என்று அாததம] 42

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम: ॥

சீராாதுாபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

॥ भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकारः एकविंश. ॥

இருபத்தொன்றுவது
பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகாரம்

[பகவச சாஸதர பராமாணயததில ஆக்ஷேப நிரஸந பரதிஜ்ஞை - வகதருவைலக்ஷணய விஷயமான சஙகாபரிஹாரம - வேத நிநதை காணபபடுவதால வநத அபராமாணய சஙகாபரிஹாரம - புராண நிநதை காணபபடுவதால வநத அபராமாணயசஙகா நிரஸநம் - தததவ நிருபண விஷயததில பேத சஙகா பரிஹாரம - யாதவ பரகாசோகத சஙகா பரிஹாரம - மறறும சில சஙகைகளுக்குப பரிஹாரம - முகதாகளுககுச சில விசேஷ சகதி கூறியிருப்பதன கருதது - ஜீவபரஹமைகய வாதநிரஸநம் - ஸஙகாஷ்ணுதிகளின உதபததி விஷயமான சஙகா பரிஹாரம் - அநுஷடாந விஷயமான சங்கைகளுககுப பரிஹாரம - அஷடகால பஞசகால விபாகததின கருதது - பகவதாசசநா விஷயமான சஙகாபரிஹாரம் - பஞசராதராகம விதியால அாசசா பரதிஷடா நிருபணததிறகுக் காரணம - இச சாஸதரததின உட பிரிவுகளுககுக் காரணம் - சூதரனுக்கு அாசசநாதிகார விஷயமான சஙகா பரிஹாரம் - இதில விதிககபபடும தீக்ஷா விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - எமபெருமானைச சிவனுகவும பிரமனுகவும் சொலலும ஆழவாா ஸ்ரீஸூகதியின கருதது - நாசசியாா செயத காமதேவாாசசநம தேவதாநதரபஜநமனறு — அது கருஷணருபாநதர விஷயம — மறற ஆகமஙகளில போல இதில வேததகதுகு முரணன அமசம இலலாமை - ஆகம ஸமருதிகளுள ஆகமமே முககிய பரமாணமாதல - இச சாஸதரம நாலு வகையாகப பிரிதல - வைகாநஸாகமததுககு பராமாணய நிருபணம - ஸௌமயதவ ஆகநேயதவ நிாதேசஙகளுக்குக் கருதது - வயாஸரால பாஞசராதர பராமாணயம நிாணயிககபபடடமை]

*யாது மிலாதவன்றும் யாவர்க்கும் நன்றியெண்ணிய நம்
மாதவனார் வதனத்தமுதுண்ணும் வலம்புரிபோல்
வாதுகளாலழியா மறைமௌலியின் வான பொருளே
ஓதிய பஞ்சராத்திர முகவாரை யொழுக்குவமே 43

இப்படி நிரஸ்தங்களான सांख्य योग पाशुपतங்களோடொக்க भगवत् शास्त्रமும் विरुद्ध व्यामिश्रமென்று சொல்லுவார் பக்ஷத்தைப் ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறோம். இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு वेदान्त प्रधान वेद्य நாராயண வாஸுதேவாதி शब्द वाच्य निरुपाधिक ஸர்வஜ்ஞன் வக்தாவாகையாலே भ्रम प्रमादங்கள் மூலமாகா அவன் ஸர்வ சக்தியாகையாலே अशक्तिमूल उपप्लव शङ्कैயுமில்லை

42 " वेदान्तेषु यथासारं संगृह्य भगवान् हरिः ।
भक्तानुकम्पया विद्वान् संचिक्षेप यथासुखम् ॥"

என்று சாஸ்த்ரத்திலே प्रतिपादिக்கையாலும், ஸநத்குமார, நாரத, சாண்டில்யாதிகளான அநுக்ரஹ விஷய மஹர்ஷிகளுக்கும் உபதேசிக்கையாலும், பின்பு ப்ரவர்த்தகர்களும் அவர்களே யாகையாலும் निग्रह विषय दैत्यादि मोहनार्थங்களான बाह्यागमங்களிற் போலே विप्रलम्भ मूलत्वமும் शङ्किக்கவொண்ணுது

अप्रसिद्ध सहितैகளில் अर्वाचीन प्रवर्तक मूलமாக வரும் अतिशङ्कै धर्मशास्त्रादिகளிலும் सभविக்கும். இப் प्रतिबन्दिயாலே भगवाந் போலே வேறொரு विप्रलम्भकன் இத் தந்த்ரத்தைப் பண்ணினுலோவென்கிற शङ्कैயும் கழியும். ஸர்வ வேதங்களிலும்

---

*[ப .. ரை] யாதுமிலாதவன்றும் — ஒன்றும் இல்லாத அந்தக காலத்திலும் அதாவது — மஹாப்ரளய காலத்திலும், (ஸ்திரமாய் நின்று), யாவர்க்கும் — எல்லா ஜீவாகளுக்கும், நன்றி எண்ணிய — நன்மையை ஸங்கல்பித்த, நம — நம முடைய, மாதவனா — சரிய பதியான பகவானுடைய, வதனத்து அமுது உண்ணும் — வதனுநுபவமாகிய அமுதத்தை புஜிக்கிற, வலம்புரி போல — வலம்புரிச சங்கத்தைப் போல, வாதுகளால — யுக்திகளால, அழியா — நசியாத, மறை — வேதங்களின, மௌலியின — சிரஸ்ஸான வேதாந்தங்களின, வான பொருளே — உத்தமமான பொருள்களையே, ஓதிய — வெளியிடுகிற, பஞ்சராத்திரம — ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்தை, உகவாரை — அங்கீகரியாதவரை, ஒழுக்குவம — திருத்து வோம

நிஷ்டை பிறவாதபடியாலே சாண்டில்யன் பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்தை அத்யயனம் பண்ணினன் என்கையாலே வேத நிந்தையும் வேதார்த்த விரோதமும் தோற்றுகையால் இது ப்ரமாணமாம்படி என்? என்னில், இந்தச் சோத்யமும் அனுதித ஹோம நிந்தா ந்யாயத்தாலும் பூமவித்யோபக்ரம ந்யாயத்தாலும் நிரஸ்தம் இச் சாஸ்த்ரத்தை ப்ரதான தம க்ருத்ஸ்நார்த்த ஸங்க்ரஹத்தாலும் அர்த்த வைஶத்யாதிஶயத்தாலும் ப்ரசம்ஸிக்கப் ப்ராப்தமிறே.

43 "पुराणं वेदवेदान्तं तथाऽन्यत् सांख्ययोगजम् ।
पञ्चप्रकारं विज्ञानं यत्र रात्र्यायतेऽब्जज ।
फलोत्कर्षवशेनैव पञ्चरात्रमतः स्मृतम् ॥"

என்கிற ஸ்ரீ பௌஷ்கர வசனம் 44 "फलोत्कर्षवशेनैव" என்கையாலே पुराणादि निन्दापरமன்று என்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம், फलोत्कर्षம் தானும் विलम्ब व्यवधान रहित सपरिकर भगवत्प्राप्ति साधन विशद सग्रहादिகளாடியாக வருகையாலே விரோதமில்லை. இச் சாஸ்த்ரத்திலே

45 "अचेतना परार्था च नित्या सततविक्रिया ।
त्रिगुणा कर्मिणां क्षेत्र प्रकृते रूपमुच्यते ॥
व्याप्तिरूपेण सबन्धः तस्याश्च पुरुषस्य च ।
सह्यनादिरनन्तश्च परमार्थेन निश्चित. ॥"

इत्यादिகளாலே ப்ரக்ருதி புருஷ ஈச்வர தத்த்வங்களை यथाऽवस्थितங்களாக விவேகிக்கையாலே तत्त्वविरोधம் இல்லை 46 "व्याप्ति-रूपेण संबन्धः" என்கிறது

47 "दारुण्यग्निर्यथा तैलं तिले तद्वत् पुमानपि ।
प्रधानेऽवस्थितो व्यापी ॥"

इत्यादि पुराण वचन उपबृंहितமாகையாலே ஜீவ அணுத்வ विरुद्धமன்று.

48 "आकाशेनावृतो वायु आकाशं मनसा पुनः ।
मनोऽभिमानेन तथा बुद्ध्याऽहंकार एव च ॥
आवृता महता बुद्धि· अव्यक्तेन महान् तथा ।
अव्यक्त तमसा व्याप्तं रजसा तत् तमस्तथा ॥

रज· सत्त्वगुणव्याप्तं सत्त्वं कालात्मना पुनः ।
कालो नियत्या व्याप्तो हि सा च शक्त्याऽऽवृता पुनः ॥
पुरुषेणावृतमिदम् अन्तरं च बहिस्तथा ।
हृत्पद्मकर्णिकान्तस्थः पुरुषः सर्वतोमुखः ॥
सर्वज्ञः सर्वगः सर्व· सर्वमावृत्य तिष्ठति ।
तस्मात् तु परमं सूक्ष्मम् आकाशं भाति निर्मलम् ॥
शुद्धस्फटिक सङ्काशं निर्वाणं परमं पदम् ।
तत्पदं प्राप्य तत्त्वज्ञा मुच्यन्ते च शुभाशुभात् ॥
त्रिसरेणुप्रमाणास्ते रश्मिकोटिविभूषिताः ।
भूयस्तेनैव जायन्ते न लीयन्ते च ते क्वचित् ॥
मद्रूपधारी द्युतिमान् सायुज्यं च स गच्छति ।
प्राप्य तत् परमं स्थानं दीप्यमानो विराजते ॥''

என்று यादवप्रकाशोपात्त भगवच्छास्त्र வசநங்களில் शक्ति शब्द वाच्यै யான மூலப்ரக்ருதியினுடைய अवस्था விசேஷங்களில் அதி ஸூக்ஷ்ம வைஷம்யமடியாகச் சில ஸம்ஜ்ஞா விசேஷங் களும் न्यूनाधिकत्वமும் சொல்லுமதில் विरोधமில்லை இவ்வள வைக கொண்டு अन्त करणம் चतुर्विधம் என்றும் चतुस्त्रिंशत् तत्त्वங் களென்றும் सिद्धान्तமாகக விரகில்லை

युक्ति बलத்தாலும் अनाप्त சாஸ்த்ரங்களாலும் கட்டும் तत्त्वान्तरங்களை முன்பே கழித்தோம். 49 "पुरुषेणावृतमिदमन्तरं च बहिस्तथा'' என்றது வாக்ய சேஷவசத்தாலே ஈச்வர விஷயம்.

50 "तस्मात्तु परमं सूक्ष्मम् आकाशं भाति निर्मलम्"

என்கிறவிடத்தில் तच्छब्दம் ஈச்வர வ்யாப்தமாகப் பூர்வ வாக யத்தில் ஸர்வ शब्दத்தாலே निर्देशिक्त லீலா विभूतिயைச் சொல்லு கிறதாகையாலே विरोधமில்லை. आनन्त्य शङ्कैயுடைய முக்தரை त्रिसरेणु प्रमाणரென்று சொல்லுகையாலே बद्ध दशैயில் अणुत्व अभ्युपगमம் கைமுதிக ந்யாய सिद्धம். ஆகையாலே 51"आमुक्तेर्भेद'' इत्यादि வசநங்களுககும் कर्मकृत ज्ञान सुखादि வைஷம்ய நிவ்ருத்தி ரூப பரம ஸாம்ய மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம்.

52 "जगद्व्यापारवर्जं" என்று வேதாந்த ஸூத்ரம் சொல்லா நிற்க ஆப்த சாஸ்த்ரங்களிலே முக்தருக்கு आदिमत्தான भगवत्त्वமும் सर्वेश्वरत्वமும் सर्वशक्तित्वादिகளும் சொல்லுவானேன்? என்னில், இதுவும் ब्रह्मभावத்தையும் गुणाष्टकयोगத்தையும் பரம ஸாம்யத்தையும் சொல்லுகிற श्रुतिகளை நிர்வஹிக்கும் க்ரமத்திலே सर्वोपाधि நிவ்ருத்தியாலே ज्ञान भोग ஸாம்யமுண்டாகையாலும் ईश्वरेच्छैயோடு ஏகரஸையான इच्छैக்கு विघातமில்லாமையாலும் உபபந்நம்.

एकान्ति धर्म निष्ठரிலே சிலர் शङ्कर भास्करादिमत வாஸனையிலே जीवब्रह्मैक्य भेदा भेदादिகளைச் சொல்லுமது तन्मूल श्रुत्यादिகளுக்கும் இவற்றுக்கும் व्याख्याताக்களான उपेन्द्र हस्ति बल देवाचार्य वरदराजपण्डितादि ग्रन्थங்களுக்கும் அநுகுணமன்று. गुणसमुदाय वचनத்தாலும் गुणयुग शब्दங்களாலும் विशिष्य व्यपदेशம் பண்ணுவது तद्गुणसारादि ந்யாயத்தாலே நிர்வஹிக்கலாம். सङ्कर्षणादिகளை जीव मनोहकारங்களென்றதுவும் अभिज्ञा प्रकरणத்தாலும் मोक्षधर्म वचनங்களாலும் तत्तन्मूर्ति विशेषங்களிலே அடைப்புண்ட तत्त्वाभिमान விசேஷமடியாக என்று निर्णीतம். ஆகையாலே வாஸுதேவன் பக்கலிலே ஸங்கர்ஷண ஸம்ஜ்ஞனை ஜீவன் பிறந்தானென்றும், இவன் பக்கலிலே प्रद्युम्न संज्ञமான மநஸ்ஸு பிறக்குமென்றும், அங்குநின்றும் अनिरुद्ध संज्ञமான அஹங்காரம் பிறக்குமென்றும் சொன்னதுவும் तत्तच्छब्द वाच्य व्यूहत्रय விஷயமாகையாலே विरोधமில்லை.

संकर्षणादिகளை भगवानுடைய बुद्धि मनोऽहंकारमात्रமென்பார்க்கு सर्वसहितादि विरोधம் வரும். இச் சாஸ்த்ரத்தில் ஜீவ உத்பத்தியும் வ்யுத்க்ரம ஸ்ருஷ்டியும் अभिमतैயன்று என்னுமிடம் 53 "स ह्यनादिरनन्तश्च" इत्यादि वाक्य शत सिद्धம். समाध्यादि दशैயில் जीवपरैक्य भावனை தோற்றுமதுவும் वेदान्तங்களில் अहंग्रहोपासनादि ந்யாயத்தாலே स्वरूपैक्य ज्ञापकமன்று.

இப்படி தத்த்வ விஷயத்தில் विरोधங்களை शमिப்பித்தாலும் वेदविरुद्धமாகவும பரस्पर विरुद्धமாகவும் சொல்லுகிற अनुष्ठान विरोधத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி என்? என்னில், कर्षणादि प्रतिष्ठान्त

க்ரியாகலாபங்களுக்கும் மேலுள்ள சர்யா விசேஷங்களுக்கும் இப்போது இங்கு உபலப்யமானங்களான வேதங்களில் மூலம் காணுதொழிந்தாலும் ப்ரதிஷேத வாக்யமில்லாமையாலே கல்பஸூத்ராதி ப்ரதிபாதித தர்மவிசேஷங்களுக்குப் போலே மூல கல்பனை பண்ணலாம். இவ் அர்த்தம் 54 "श्रुतिमूलमिदं तन्त्रं प्रमाण कल्पसूत्रवत्" என்று இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலும் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

க்ருஹஸ்தனுக்கு திவஸத்தில் தக்ஷன் சொன்ன காலாஷ்டக விபாகமும் பகவச்சாஸ்த்ரோக்த அபிகமநாதி கால பஞ்சக விபாகமும் ஒரு விரோதமுமற நிர்வஹிக்கலாம். இதுக்கு ஏகதேச விரோதம் சொல்லுகிற அத்ரிகளும் 55 "अभिगमनादय. क्रियन्तां नाम" என்று அநுஜ்ஞை பண்ணினார்கள். விசேஷ தர்மங்களுள்ளவை பசுவபஸ்ரீ தர்வீ ஹோம ஸோமாதி ந்யாயத்தாலே ஏகபுருஷன் பக்கலிலே யதாகாலம் அந்வயிக்கலாம்.

56 "स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानव·" என்றும்

57 "वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेण पर: पुमान् ।
विष्णुराराध्यते पन्था: नान्यस्तत्तोषकारकः ॥"

என்றும் சொல்லாநிற்க வேறே ஒரு பகவதர்ச்சனம் கூடுமோ? என்னில், பகவதர்ச்சனம் நித்யமான வர்ணாச்ரம தர்ம விசேஷமென்னுமிடம்

58 "शौनकोऽहं प्रवक्ष्यामि नित्यं विष्ण्वर्चनं परम् ।
प्रत्र: पान्तमन्धसोधीत्यर्द्धर्चस्य विधानत· ॥"

என்ற சௌனகீய வாக்யத்தாலும்

59 "न विष्ण्वाराधनात् पुण्यं विद्यते कर्म वैदिकम् ।
तस्मात् अनादिमध्यान्तं नित्यमाराधयेद्धरिम् ॥"

என்கிற வ்யாஸ ஸ்ம்ருதியாலும்

60 "आराधनादिकं कर्म यन्न सूक्तं मया तव ।
तत्सर्वं प्रणवेनैव कर्तव्यं चक्रपाणये ॥"

என்கிற याज्ञवल्क्य स्मृतियாலும் மற்றும் பல स्मृति वचनங்களாலும் सुप्रसिद्धம்.

61 "पद्ममध्ये चतुर्बाहुं नारायणमनामयम् ।
पूजयेत् ब्राह्मणो विद्वान् श्रौतस्मार्तपरायणः ॥"

62 "त्रैकाल्यमर्चनं विष्णोः परमं मुक्तिसाधनम् ।
पलाशैः पद्मकुसुमैः अर्चनं शस्यते हरे ॥"

इत्यादिகளாலே भगवदर्चनம் अधिकारानुगुणமாக மோக்ஷ பர்யந்தமுமாம்

63 "पत्रं पुष्पं फलं तोयं", "पत्रेषु पुष्पेषु फलेषु तोयेषु"

इत्यादिகளுக்கும் அர்ச்சந விசேஷத்திலே தாத்பர்யம்.

ஆனாலும் சௌநக போதாயநாதிகள் சொன்ன प्रतिष्ठार्चनादिகள் உண்டாயிருக்க भगवच्छास्त्रத்தில் அபேக்ஷை என்? என்னில், होतृ शाखोक्त हौत्र परिग्रह ந்யாயத்தாலே இது परिग्राह्यतमம்.

64 "अलाभे वेदमन्त्राणां पञ्चरात्रोदितेन वा ।"

என்பானேன்? என்னில், இது

65 "वैदिकं तान्त्रिकं चैव तथा वैदिकतान्त्रिकं ।
त्रिविधं कर्म संप्रोक्तं पञ्चरात्रामृतार्णवे ।
वैदिकं ब्राह्मणानां स्यात् राज्ञां वैदिकतान्त्रिकम् ।
तान्त्रिकं वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तान्त्रिकं तु वा ॥"

इत्यादि வசநங்களாலே இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலே वैदिक समाख्येயாலே विभजित्त அம்சத்துக்கு प्राधान्यமுண்டென்று தோற்றுகைக்காகவுமாமத்தனை. இந்த वैदिक तान्त्रिक विभागம் श्रौतस्मार्तादि ந்யாயத்தாலே अधिकारि विशेष नियमाद्यर्थமாகையாலே अवैदिकांशशङ्काहेतुவன்று.

66 "अनुक्तमत्र यत्किंचित् गृह्णीयात् तन्त्रतो बुधः ॥"

इत्यादिகளாலே இத் தந்த்ரம் धर्मशास्त्रानुमतமாயிற்று.

சூத்ரனுக்கு அர்ச்சா விசேஷம் சொன்னது रथकारादि ந்யாயத்தாலும் शूद्र विषय हविष्कृत् बहुयाजि शब्द நிர்வாஹ க்ரமத்தாலும்

67 "भार्यारतिर्भृत्यभर्ता शुचिः श्राद्धक्रियान्वितः ।
नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञान् न हापयेत् ॥"

என்று சூத்ரனுக்கு மந்த்ர விசேஷ பூர்வக பஞ்சமஹா யஜ்ஞாநுஷ்டான ஸ்மரண ந்யாயத்தாலும் यथाधिकारम् நிர்வாஹ்யம் இவ் अर्थम्

68 "ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ।
अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्मसु ॥
सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन य· ।
द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियुगस्य च ॥
वसन्ते दीक्षयेत् विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च ।
शरदः समये वैश्यं हेमन्ते शूद्रमेव च ।
स्त्रियं च वर्षकाले तु पञ्चरात्रविधानत ॥"

इत्यादि महाभारत வசநங்களாலும் प्रतिपादितமாயிற்று. இங்குச் சொல்லுகிற दीक्षै 69 "दीक्षितं व्रतसपन्नं" इत्यादिகளிற்போலே वैदिक दीक्षा விசேஷமாகையாலும் சைவ பாசுபதாதிகளிற்போலே जात्यन्तरादि प्राप्तिயாதல் वैदिक मर्यादा त्यागமாதல் இல்லாமையாலும் இச் சாஸ்த்ரத்திலே வர்ணாச்ரமாதிகளையும் அவற்றுக்கு அநுருபமாக मन्त्रक्रियादि विभागम् பண்ணுகையாலும் वर्णाश्रमादि धर्मरहितனுக்கு समाराधन योग्यतैயை निषेधिக்கையாலும் तन्त्रान्तरங்களில் போல் वेदविरोध शङ्कै பண்ணவொண்ணாது.

सम्प्रतिपन्न गुण धर्म ந்யாயத்தாலே தீக்ஷிதனுக்கு देवतान्तर वर्जनादि நியமங்களுக்கும் विरोधமில்லை. சில ஸம்ஹிதைகளிலே सन्ध्योपासनादि வைஷம்யம் तत्तत् सूत्रादि भेदத்திற்போலே நிர்வாஹ்யம். 70 "ये यजन्ति पितॄन् देवान्" इत्यादिகளிற்படியே நித்ய கர்மங்களில் देवतान्तर विशिष्ट परमात्म अनुसंधानத்தாலே ऐकान्त्य विरोधம் வாராது. महाभारतादि प्रसिद्ध एकान्तिकளும் श्रौत स्मार्त कर्म युक्तராய்ப் போந்தார்கள். 'ஊன்றோளிருக்க மணை

நீராட்டி' என்றும், 'மற்றொரு தெய்வம் தொழாள்' என்றும், 'மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம் கொண்டாடும் தொண்டர் பெற்ற தாயிருக்க மணைவெந்நீர் ஆட்டுதிரோ' என்றும், 'வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது' என்றும் இத்யாதிகளாலே தேவதாந்தர வர்ஜநம் சொல்லுகையாலே 'கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே என்னும் நான்முகக் கடவுளே என்னும்' இத்யாதிகள் விபூதி விஶேஷ விஶிஷ்ட அநுஸந்தானபரங்களாமத்தனை.

'நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்' என்றும், 'எற்றைக்கும ஏழேழ் பிறவிக்கும் உந்தன்னோடுற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட் செய்வோம்' என்றும் நாச்சியார் கிருஷ்ணனைப் பெறுகைக்காகப் பண்ணின காமதேவ அர்சநம் ஶ்ருங்கார ஸமாத்யநுகுண க்ருஷ்ணரூபாந்தர விஷயம்.

71 "व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥"

என்னுமபடி ஸர்வ ஸம்மோஹ சமநமான மஹாபாரதத்திலே மோக்ஷ தர்மத்திலே

72 "गृहस्थे ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुक. ।
य इच्छेत् सिद्धिमास्थातुं देवतां कां यजेत सः ॥"

என்று ஸாமாந்யேந ப்ரஶ்நம்பண்ண உபரிசராதி வ்ருத்தாந்தத்தை உபக்ஷேபித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநகாண்டமென்று ப்ரவ்ருத்தமான திருநாராயணீய ப்ரபஞ்சமெல்லாம இப் பகவச்சாஸ்த்ரோக்த பரமைகாந்தி தர்ம வைபவபரம்.

அங்குற்ற நாரத ஸ்தோத்ரத்திலே பகவானையே பாஞ்சராத்ரிக னென்று ஸ்துதித்து ஸாங்க்யயோகங்களைப் பலவிடங்களிலும் ப்ரசம் ஸிக்கச் செய்தேயும்

73 "बहवः पुरुपा राजन् सांख्ययोगविचारिण. ।
नैत इच्छन्ति पुरुषं एकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यास पुरुषैकात्म्यमुक्तवान् ।
तत् तेऽहं सम्प्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजस ॥"

इत्यादिகளாலே सांख्ययोगங்களிலே व्यासमतविरुद्धांशமும் உண்டென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி இங்கு विरुद्धैकदेश सूचक वचनம் இல்லை. விசேஷித்து 'ऋग्वेदपाठे पठितं व्रतमेतत्' என்னும் இத் धर्मத்தை प्रत्यक्ष श्रुति पठितமென்றால்

74 "इदं श्रेय इदं पुण्यं इदं हितमनुत्तमम् ।
भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनम् ।
इदं महोपनिषदं चतुर्वेदसमन्वितम् ।
सांख्ययोग कृतान्तेन पञ्चरात्रानुशब्दितम् ।
इदं शतसहस्रात् तु भारताख्यानविस्तरात् ।
आविद्ध्य मतिमन्थानं दध्नो घृतमिवोद्धृतम् ॥"

इत्यादिகளாலே இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு वेद विरोध प्रसंग रहितமாக प्रामाण्यத்தை ப்ரபஞ்சித்தான்

75 "पञ्चरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्ता नारायणः स्वयम् ।"

என்றதுவும் तन्त्रान्तरங்கள் போலன்றிககே कृत्स्नமும் ப்ரமாணம் என்கையிலே तत्परம்.

चित्र शिखण्डि संहितैயை ப்ரஸங்கித்து

76 "अस्मात् प्रवक्ष्यते धर्मान् मनु स्वायम्भुवः स्वयम् ।
उशना बृहस्पतिश्चैव यदोत्पन्नौ भविष्यतः ॥"

इत्यादिகளாலே மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களுக்கும் இது மூலமென்கையாலே भगवत् சாஸ்த்ரமும் மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களும் विरोधिத்தாலும் மூலமான இதுவே मुख्यतमமாம். वेदம் நாலு வகையானாற்போலே இச் சாஸ்த்ரமும் आगम मन्त्र तन्त्र तन्त्रान्तर सिद्धान्त रूपத்தாலே நாலு வகையாகக் கொண்டு यथाधिकारம் धर्मभेदपरமாகையாலே परस्पर विरोधமில்லை. இப்படி पाञ्चरात्र वैखानस स्रोतो भेदங்களும் ஒன்றுக்கொன்று बाधकமாகா. இஸ் स्रोतஸ்ஸூக்களில் व्राह्मणान्तर संग्रहा संग्रहங்களும் विधि விசேஷ नियतமாகையாலே विरोधமில்லை இவ் वैखानस शास्त्रமும் மஹா

பாரதத்திலே கர்ம காண்டத்திலும் ஆஶ்வமேதிகத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மஶாஸ்த்ரத்திலும் பகவத் ஸமாராதன ப்ரமாணமாக உபாத்தமாயிற்று ப்ரஸித்த ஸ்தானங்களிலே பரிக்ரஹமுமுண்டு. தேஶகால பேதங்களாலே வரும் ஸங்கோசாதிகள் வேதப்ரப்ருதிகளிலும் துல்யம். அதர்வ வேதம் ஆதர்வணம் ஆங்கிரஸம் என்று விபக்தமானாற்போலே பகவத் தர்ம விஷய சாஸ்த்ரமும் இப்படி த்விவிதமாகக் குறையில்லை இவற்றில் அன்யபரங்களாயும் அனாப்தங்களாயுமுள்ள வசனங்களைக்கொண்டும் யுக்த்யாபாஸங்களைக்கொண்டும் பரஸ்பர விரோதம் சொல்லவொண்ணாது.

அக்னிதைவத்யமென்னுதல் அக்னிப்ரணீதமென்னுதல் உக்ரதேவதா ஸம்பந்தமென்னுதல் சொல்லவொண்ணாதிருக்க பகவத் ஶாஸ்த்ரத்தை ஆக்னேயம் என்றும் ஶ்ரீவைகானஸத்தை ஸௌம்யமென்றும் சொல்லுமது வும் மோக்ஷப்ரதானத்வ போகப்ரதானத்வங்களாலேயாஞல் ஒன்றுக்கும் ஒரு பாதகமும் வாராது. இந்த ஸௌம்யத்வ ஆக்னேயத்வங்களை மாறுபடச் சொல்லுவார்க்கும் உசித தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது

77 ‘‘ व्यासवाक्यजलौघेण कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ।।’’

என்னும்படி ஆப்ததமஞன ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் தர்க்கபாதத்திலே பரபக்ஷங்களையெல்லாம ப்ரதிஷேதித்து ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்துக்குப் பரபக்ஷத்வ சங்கையைப் பரிஹரித்தாஞகையாலே இது வேதவிருத்தமென்னும் பரமதம் பஞ்ஜனீயம். ஆகமப்ராமாண்யாதிகளிலே விஸதரம் கண்டுகொள்வது. 78 ‘‘ वेदे कर्त्राद्यभावात् ’’ என்கிற ச்லோகத்தை இங்கே படிப்பது.

* பூவலரும திருவுநதிப புனிதன வையம
பொனனடியாலளந திருவா போறற நினற

---

* [பதவுரை] பூ அலரும — தாமரைப புஷ்பம விகஸிககிற, திருவுநதி — அழகிய நாபியையுடைய, புனிதன — தூயமையையுடையனும, வையம — லோகததை, பொனனடியால — ஸவாணமபோல ஸபருஹணீயமான திருவடிகளால, (தரிவிகரம ருபியாய) அளநது (அககாலததில), இருவா — பரஹமருதராகள, போறற — துதிசெயயுமபடி, நினற — (வீறுடன)

நாவலரும கலைகளெலலாம தனனை நாட
நாடாத நனனிதியா நணுகு நாதன
கோவலனைய நிரையளிதத நிரைபோல வேதம
கோவாகக கோமானையதன பால சோததுக
காவலிது நலலுயிருககெனறு காட்டும
காராததயுகக கதிகணடோம கரை கணடோமே 44

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकार एकविंश ॥

இருபததொனறுவது பகவசசாஸதர விரோத பஙகாதிகாரம

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

நினறவனும, நாவலரும கலைகள எலலாம — நாககிலிருநது வரும சாஸதரஙகளெலலாம, தனனை — தன ஸவருபாதிகளைத தெரிநதுகொளள, நாட — தேடி நிறக, நாடாத — நாடபபடாத, நல நிதியா — நல்ல நிதியையுடையவாகளால, நணுகும — அணுகபபடுகிற, நாதன — ஸாவ ஸவாமியான பகவான, கோவலனைய — கிருஷணனைய அவதரிதது, நிரை — பசுக கூட டஙகளை, அளிதத — காபபாற்றின, நிரை போல — பஙகதி போல, வேதம — வேதஙகள, கோவாக — பசுவாய நிறக, கோமானைய — அவறறைக கறககும இடையனைகி, அதனபால சோதது — அநத வேதஙகளிலிருநது கறககபபடட பாலைப போனற ஸாரமான அாததததை, சோதது — ஒனறுககி, இது — இநத ஸாரமானது, நலலுயிருககு — பகவத சேஷ தவததையுடைய ஆதமாககளுககு,காவல — ரக்ஷகம, எனறு, காட்டும — உபதேசிககிற, காாததயுககககதி — கிருதயுக தாமங களைச சொலலுகிற பாஞசராதர சாஸதரததை, கணடோம, கரை கணடோம — ஸமஸாரமாகிய ஸமுதரததின எலலையை, கணடோம அதாவது ஸமஸாரததைக கடநது மோக்ஷமடையும மாாககததைக கணடோம எனறபடி 44

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

|| परोक्तोपाय भङ्गाधिकार द्वाविंशः ||

(இருபத்திரண்டாவது பரோக்தோபாய பங்காதிகாரம்)

[பரோக்தோபாய பங்கப்ரதிஜ்ஞை-லோகாயதமதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிரூபிக்கமுடியாது - மாத்யமிகன் மோக்ஷோபாய நிரூபணம் செய்ய முடியாது - யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகாதிகளும் நிரூபிக்க முடியாது - ப்ரச்சன்னபௌத்தர்களும் நிரூபிக்க வழியில்லை - ஆர்ஹதன் உபாயம் கூறவழியில்லை - வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்கமுடியாது-வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது-நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகில்லை-நிரீச்வர மீமாம்ஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது-ஸாங்க்யனுக்கும் மோக்ஷோபாயத்தைக் கூறவிரகில்லை - யோகமதஸ்தர்களும் உபாய நிரூபணம் செய்ய முடியாது - பாசுபத மதஸ்தர்களும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்கமுடியாது-மோக்ஷோபாய நிரூபணத்தில் பரமதஸ்தர்களுக்கு உள்ள ஸமுதாயதோஷநிரூபணம் அவதாரரஹஸ்யாதிகள்மோக்ஷோபாயம் என்பதற்குக்கருத்து-ந்யாஸவித்யா நிரூபணம்-சரமச்லோகார்த்த விஷயமான ஆர்த்த பேதங்களுக்குக் கருத்து]

நமக்கு ஆர் துணையென நாம் என்றருள்தரு நாரணனார் *
உமக்கு ஆறு இவை என்றடியிணை காட்டவுணர்ந்தடையும் *
எமக்கு ஓர் பரமினியில்லாது இருவினை மாற்றுதலில் *
தமக்கே பரமென்று தாமுயருமதரஞ் சாற்றுவமே 45

[ப-ரை] * நமக்கு, ஆர் - யார், துணை - ஸஹாயர், என - என்று சொல்லவே, நாம - நான்தான் (துணை) என்று, அருள்தரும் - க்ருபையை கொடுக்குமவனான நாரணனார் - நாராயணன், இவை - இந்தத்திருவடிகளே, உமக்கு - சோகிக்கும்உங்களுக்கு, ஆறு - உபாயம், என்று, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், காட்ட - காண்பிக்க(உபதேசிக்க,) உணர்ந்து-அதைவிச்வஸித்து, அடையும் - சரணமடைகிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு,ஓர்பரம்-ஒருகஷ்டமும் இல்லாது-இல்லாத

(பரோக்தோபாய பங்க ப்ரதிஜ்ஞை)

बाह्यकुदृष्टि मूल परमतங்களெல்லாம் कुतर्कादि மூலங்களாய प्रत्यक्षादि विरुद्धங்களானபடி சொன்னோம். இவை யெல்லாத்தி லும் प्रवृत्ति निवृत्तिरूप हितोपदेशादिகள் घटियாதென்னுமிடம் சொல்லு கிறோம்.

[லோகாயத மதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிரூபிக்க முடியாது]

लोकायत मतத்தில் कार्य कारण भावமில்லை யென்கையாலும் ப்ரத்யக்ஷமொழிய ப்ரமாணமில்லை யென்கையாலும் शास्त्र निर्माणोपदेश श्रवण वाद जल्पादिகளும் स्वाभिमतार्थ (काम)सिद्धिக்காக நீதிநிர்மாண प्रयोगங்களும் ஒரு साध्यத்தை साधिக்கமாட்டாது.

1 " तेभ्यः चैतन्यं "

(தேப்ய: சைதந்யம்)

என்று भूतसमुदाय விசேஷத்தாலே चैतन्यமென்ற स्वपक्षமும் 'किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्' என்றத்ருஷ்டாந்தமும் 'यावज्जीवं सुखं जीवेत्' इत्यादिகளான உபதேசங்களும் अप्रत्यक्ष भविष्यत् सुखादि सिध्यर्थ प्रवृत्ति निवृत्तिகளும் கூடாது.

(மாத்யமிகன் மோக்ஷோபாய நிரூபணம் செய்ய முடியாது)

ஸாவ ஶூந்யவாதிக்கு स्वसिद्धान्त स्थापकशक्त्यादिகளுடைய शून्यत्व ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டிலும் शून्यवाद साधनமும்

படி, இனி-சரணமடைந்த பிறகு, இருவினை-புண்யபாப ரூபங்களாய் இருக்கும் காமங்களை, மாற்றுதலில்-போக்குகையிலே, தமக்கே-ஸர்வ லோக சரண்யனான தனக்கே, பரம் என்று, தாம்-அநந்தநாராயணன் உயருமதரம் - உயாந்துவிளங்கும் ப்ரகாரத்தை, சாற்றுவம் - உத்கோஷிக்கிறோம்.

1. 104-பக்கம் பார்க்க.

भोजनादिகளும ஘டியாது ஸாவஜ்ஞாநஙகளுககும் स्वरूपातिरिक्तமா யிருப்பதொரு ஸதயம वेद्यமெனகிறவனுககு स्वसन्तानததில ஒனறிலே வரககடவதான स्वर्ग अपवर्ग क्षुच्छान्ति ஃபலஙகளும இவற றுககு घटकமாய்கொணடு நடுவே நடககிற வாஸநாதி शब्दवाच्य க்ஷணஸந்தாநமும விஷயமலலாமையாலே तदर्थ प्रवृत्ति संभव மிலலை.

[யோகாசாரஸௌதராநதிக வைபாஷிகாதிகளும நிரூபிககமுடியாது]

க்ஷணभङ्गம சொலலுகிற மூனறு बौद्धாகளுககும सर्वोपाय ஃபலஙகளும एकाश्रयம அலலாமையாலும அந்யன அநயसुखाद्यर्थ மாக பரவாததிக்கை கூடாமையாலும உததரஜ்ஞாநததோடே தனனை ஏகமாக भ्रमिககைககு பூாவ ஜ்ஞாநததுககு ज्ञातृत्वம் இல லாமையாலும இபபடித தெளிந்த सौगताக்கு अन्यार्थ प्रवृत्ति संभा வனை இலலாமையாலும संतान स्वभावததாலே ஸாவமும் வருகிற தெனறுல

1 " उदासीनानामपि चैवं सिद्धिः "

(உதாஸீநாநாமபி ச ஏவம் ஸிததி.)

எனகிறபடியே शास्त्रोपदेशादि नैष्फल्यம प्रसङ्गिககையாலும் ஒனறுக கும ஓா உபாய விசேஷ परिग्रहம் பண்ணவேணடா.

[பரசசனனபௌததாகளும அது நிருபிகக வழியிலலை]

प्रच्छन्न बौध्द पक्षததிலும் ब्रह्मव्यतिरिक्त मिथ्यात्वம் அறியாத வனுககு ஸமஸார बाधकज्ञान संपादनादिகள கூடா(து) இது அறிந் தவனுககு வேறொரு बाधक ஜ்ஞாநம தேட வேணடுவதிலலை बाधितानुवृत्ति शमनार्थமாக ज्ञानान्तरம தேடுகிறுன எனனில இது இவாகளுக்கு सिद्धान्तமனறு चक्रभ्रमादिन्यायததாலே தானே

---

1 உதாஸீனாகளுககும இபபடி பலம சிததிககிறது.

கழிந்துவிடுமதுக்கு संन्यास योगादि पुटपाक दुःखानुभवம் பண்ண வேண்டா. இவர்கள் சொல்லும் शब्दजन्य प्रत्यक्ष निष्प्रपञ्चीकरण नियोगादिகள் நிஷ்ப்ரமாணங்களாகையாலே இவை மோக்ஷ ஸாதனங்களாகா(து.)

दिगम्बर பக்ஷத்தில

1 "धर्मायैतदधर्माय"

(தர்மாய ஏதத் அதர்மாய)

इत्यादिகளின்படியே धर्माधर्मादि सर्व विषयानेकान्तवादம் நடக்க வேண்டுகையாலே भोगमोक्षार्थ स्वसिद्धान्त धर्म நியமங்களைப் பற்ற अर्हदुपदेशादिகள் अनर्थங்களாம் प्रच्छन्न जैन பக்ஷங்களிலும் இப்ப्रसङ्ग வரும். இவர்கள் சொல்லுகிற ஜ்ஞாந கர்ம गोचर ஸம விஷமஸமுச்சய பக்ஷங்களும் கர்மஜ்ஞாந साध्य विद्या விசேஷங் களாலே மோக்ஷமென்று वेदान्त निर्णीत மாகையாலே निरस्तம்

[வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது]

शब्द विवर्त परिणाम वादங்களிலும் पूर्वोक्तदूषित विवर्त परिणाम वादங்களிற்போலே तत्त्वज्ञानाज्ञानदशैகளில் मोक्षाद्यर्थ प्रतिनियत प्रवृत्य नुपपत्ति கண்டுகொள்வது

[வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது]

வைசேஷிக பக்ஷத்தில வேதப்ராமாண்யம் இசைந்திருக்கச்செய்தேयथावेदம் अदृष्टர்ச்வர प्रीत्यादिरूपமென்று கொள்ளாமையாலும் उपासनादिजनित भगवत्प्रसादத்தாலே மோக்ஷமென்று கொள்ளாதே ஈச்வர प्रणिधानத்தைப் परिकर कोटियிலே வைத்து ஆத

1. தர்மத்தின் பொருட்டு இது அதர்மத்தின் பொருட்டு

மாவலோகநததை प्रधानமாககி அது தானுமुत्तर बन्धक कर्मानुष्ठान निवृत्ति मात्रार्थமென்கையாலே இநத விபரீத உபாய நிஷகாஷம மோக்ஷாபயோகியாகாது.

[நையாயிகனும உபாயம கூறவிரகிலலை]

இப பரகாரததை அநுவாததித்த நையாயிகனுககும் இவ अनुपायत्वம வரும

[நிரீசவர மீமாம ஸகனும உபாயததை கூறமுடியாது]

நிரீச்வர மீமாமஸகபக்ஷததில कर्माराध्यदेवता तत्प्रसादादि களைக கழிககையாலும वेदान्त विहित परब्रह्मोपासनததை अपवर्गोपाय மெனறு அஙகீகரியாமையாலும் பணணுகிற शास्त्रार्थஙகளெல லாம பாழுககு நீரிறைததபடியாம.

[ஸாங்க்யனுககும மோக்ஷாபாயததைக் கூறவிரகிலலை]

सांख्यபக்ஷததில புருஷனுககு ज्ञातृत्व कर्तृत्वஙகள இலலை எனகையாலும இவனுககு स्वभोगापवर्गार्थ प्रवृत्तिகள கூடாமையா லும सर्वसाधारण प्रकृति विकारगतஙகளாக धर्माधर्म तत्फलஙகளைச சொலலுகையாலும ज्ञातृत्वமிலலாத புருஷனையாதல பரகருதி யையாதல இரணடையுமாதல பறற शास्त्रादि प्रवृत्ति घटिயாது.

[யோகமதஸதாகளும உபாய நிருபணம செயய முடியாது

योगदर्शनததிலும ஈசவரனை இசைநது வைதது अब्रह्मात्मक स्वात्म दर्शनप्रधानமாகசசொலலுகிற योगம औपनिषद् योगविरुद्धமாகை யாலே அநுபாயமாம.

[பாசுபத மதஸதாசளும மோக்ஷ உபாயததை நிருபிக்க முடியாது]

शैवादि पक्षததிலும்

1 " अशुद्धास्ते समस्तास्तु "

(அசுத்தாஸ்தே ஸமஸ்தாஸ்து)

என்னும்படி நிற்கிற कर्मवश्य भिक्षुவை ஸாவேசவரனாக்குகையா லும் அவனுடைய உபாஸநத்துக்கு वेदविरुद्धाचार संस्कारங்களை इतिकर्तव्यतैயாக்குகையாலும் இது स्वर्गापवर्ग पुरुषार्थोपायமாகமாட்டாது.

[மோக்ஷோபாய நிரூபணத்தில் பரமதஸ்தர்களுக்கு உள்ள ஸமுதாய தோஷ நிரூபணம்]

இஸ் सिद्धान्तங்கள் எல்லாவற்றிலும் चित् अचित् ईश्वर तत्त्व विवेकம் अन्यथाவாய் நிற்கையாலே இதடியாகவரும் உபாயங்க ளெல்லாம் निष्फलங்களென்று இவற்றுக்குसाधारण दूषणம்.

இப்படிपरवादिகள் சொல்லும் உபாயங்களெல்லாம்

2 " यया धर्ममधर्मं च; अधर्मं धर्ममिति या "

(யயா தர்மம் அதர்மம் ச அதர்மம் தர்மமிதி யா)

इत्यादिகளிற்படியே ராஜஸ தாமஸ बुद्धि सिद्धங்களாகை யாலே ஸர்வாந்தர்யாமியான பரமபுருஷனுடைய समाराधन ரூப மாக वेद वैदिकशास्त्र विहित यागदानोपासनाद्यनुष्ठानமே यथाधिकारம் त्रिवर्गापवर्ग साधनமாகக்கடவது. காமஜ்ஞாந योगங்களை மோக்ஷ साधनமென்னும்து परंपरया साधनत्वத்தாலே उपपन्नம்.

[அவதார ரஹஸ்யாதிகள் மோக்ஷோபாயம் என்பதற்குக்கருத்து]

இப்படியே अद्वेषाभिमुख्यादिमात्रம் — அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம்—புருஷோத்தமவித்யை—ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரம்—अध्यव

1. அவர்கள் எல்லாரும் அசுத்தர்களே.

2 எந்தபுத்தியினால் தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் உள்ளபடியல்லாமல் வேறுவிதமாக அறிகிறானோ எந்தபுத்தியினால் அதர்மத்தை தர்மமென்று அறிகிறானோ.

सायमात्रம்—सङ्कीर्तनमात्रं—உக்திமாத்ரம் — பரார்த்தநாமாத்ரம்—விஷயவாஸாதிமாத்ரம் — ஸ்வபரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி—வைஷ்ணவாபிமானம்—आचार्यपरिग्रहः—புருஷகாரவிசேஷம்—ஈச்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம் कृप.निर्हेतुक विपर्यीकारादिகள் என்று இவற்றைத் தனித்தனியே மோக்ஷோபாய மென்னும் பாசுரங்களெல்லாம் ந்யாஸ உபாஸநரூப विद्याविधिகளுக்கு विरोधம் வாராதபடி நிர்வஹித்துக் கொள்வது.

उपासनरूप विद्यैகளொழிய தனித்து न्यासरूपैயாய இருப்பதொரு विद्यै உண்டோ? என்னில்

1 " भजस्व मां "

(பஜஸ்வ மாம்)

என்று विधिத்தாற்போலே

2 " मामेकं शरणं व्रज "

(மாம் ஏகம் சரணம் வ்ரஜ)

என்று विधिக்கையாலே இதுக்கு வேறுபாடுண்டு. ஆகிலும் भाष्यानुसारத்தாலே இது भक्तियोगத்துக்கு உறுப்பாமத்தனையன்றோ? என்னில்

3 " तावदार्त्तिस्तथा वांछा "

(தாவதாத்திஸ்ததா வாஞ்சா)

---

1. பகவத் கீதை 18-66 என்னை சரணமாக அடை.
2. என்னை ஒருவனையே சரணமாகப்பற்று
3. அதுவரையில்தான் வருத்தம் ஆசை.

1 " यद्येन काम कामेन "

(யதயேந காம காமேந)

2 " प्रपत्ते क्वचिद्प्येवं "

(பரபததே: கவசிதபயேவம்)

इत्यादिகளிலபடியே यथाधिकारं இது स्वतन्त्रமாயும் फलसाधनமாம்.

सर्व धर्मஙகளும मोक्षविरुद्धஙகளாகையாலே அவறறை स्वरूपेणவிடடு सर्व विशेष शून्य ब्रह्मமான உனககும் எனககும ऐक्यज्ञानததை ஸமபாதிதது அநத ஜ்ஞான விசேஷத தாலே முகதனையப் போவது எனறு चरम श्लोक तात्पर्यार्थமாககி இததைக கொணடு विहित निषिद्ध त्यागம பணணிநிறறல विधि निषेध अतिलङ्घनம பணணுதல செயவாாககு प्रत्यक्षादि प्रमाणஙக ளும सर्वशास्त्रஙகளும இச श्लोकததில पद वाक्यஙகளும இவ்வுப தேசாதி प्रवृत्तियும அதின पूर्वापरஙகளுமெலலாம विरोधिககும

सविशेष जीवब्रह्मैक्य ज्ञानविधियும स्वाभाविकपरमार्थ भेद समर्थन ததாலே इष्टिविधितुल्यம पूर्णाहुति फलादिகளில போலே धर्मत्यागததில தாதபர்யமறறு यथोक्तान्यपि कर्माणि परिहाय द्विजोत्तम आत्म ज्ञाने शमे च स्यात् वेदाभ्यासेच यत्नवान् अकृत्वाऽपि महायज्ञान् अनिष्ट्वापि पितॄन्स्वधाम् कृष्णमभ्यर्चयेद्भक्त्या नैवं वोमरणं तपेत्इत्यादिகளிறபடியேसर्वधर्मஙகளை யும விடடாகிலும देवशरणागतिயைபபணணெனறு भगवत्प्रपत्ति प्रशंसामात्रததிலே தாதபாய மெனபாாககு निराकांक्षनिर्वाहம संभावित மாயிருகக अपिशब्दाध्याहारं பணணுகையும प्रयोजनान्तरம கொளள லாயிருகக प्रशंसामात्रपरமெனகையும उचितமனறு. परमैकान्तित्व विरुद्धஙகளான देवतान्तर सङ्कीर्ण धर्मஙகளை परित्यजित्तु परमैकान्ति

1.

2.

धर्मததைப பறறெனறு विधिககிறது எனபாாககும இதில் शब्द स्वारस्यहानियும पुनरुक्तियுமுணடாம.

1 'त्रैवर्गिकांस्त्यजेद्धर्मान्'

(தரைவாகிகாங தயஜேத தர்மாங)

எனகிறபடியே त्रिवर्गार्थஙகளான धर्मஙகளைவிடடு पूर्व श्लोकததின படியே मोक्षार्थமாக எனனைபபறறு எனகிறதெனபாாககு स्वारस्य हानि पुनरुक्त्यायादि दोषं வருமூ पूर्वोक्त कर्म योगादि सर्व धर्मஙகளில अनधिकारिகளான स्त्रीशूद्रादिகளுககு पाप क्षयार्थமாக भगवच्छरणा गतिயை विधिககிற தெனபாாககும यत्किञ्चिद्धर्मानधिकृता ஒருவரும இலலாமையாலும स्त्रीशूद्रादिகள ஒருவருமனறிககே कर्मण्येवाधि कारस्ते इत्यादिகளாலே कर्मयोगाद्यधि कारियாக முனபு சொலலபபடட அர்ஜுநனதனனைக குறிதது विधिககிறதாகையாலும இ श्लोकம अनन्वितार्थமாம

2 'पलण्डुं ग्रञ्जनञ्चैव भुक्त्वा चान्द्रायणञ्चरेत्'

(பலணடும கரஞசனம சைவ புகதவா சாநதராயணம சரேத।)

शरणागतं परित्यज्यवेदं विप्लाव्य च द्विजः। संवत्सरं निराहारस्तत्पापमवसेधति इत्यादिகளைபபோலே இது निमित्तविशेषததை அநுவதிதது नैमित्तिक विशेषததை विधिக்கிறதெனனும் பக்ஷமும் काम्य कर्म त्यागं पापமல லாமையாலே प्रायश्चित्तம विधिகக வேணடாமையாலும फलोक्तिवि रुद्धமாக केवल नैमित्तिकत्व स्वीकारம கூடாமையாலும नित्य धर्म त्याग மும स्वनैमित्तिकाविरुद्धமாகையாலும அவறறேடேவிகலபிதது ப்ர பததியை विधिககிறதெனறுல गत्यन्तरமுளளவிடததில अष्टदोषदुष्ट

1

2.

विकल्पம अङ्गीकार्यமலலாமையாலும அநுபபநநம. இஙகு एकनिमित्तததிலே नैमित्तिकद्वयம் विधिககிறதனறிககே सर्वनिमित्तததையும பறற एकनैमित्तिकம विधिககிறதெனன வேணடுகையாலே सामान्य विहिततததுக்கும विशेष विहितஙகளுககும विकल्पம கூடாது.

இபபடியாறல उपहोमஙகளுககு आग्नेयादि विशेषஙகளோடே समुच्चयமாறறபோலே இஙகும समुच्चयமாவதெனபாரககும गत्यन्तर सत्भावததாலும் प्रपत्तिககு नैरपेक्ष्य ब्रह्मास्त्रन्यायஙகளைசசொலலுகிற वचनबलததாலும प्रतिषेधமுணடாம व्यक्ति शब्दஙகள विशेषितது सन्निहितव्यक्ति विशेषविषयஙகளெனறு आग्नेयाधिकरणததிலே நிரணயிததாரகள. அப்படியே இஙகு धर्म शब्दமும் स्वरूपமாதல त्यागமாதல प्रसक्तமனறிககே (நிறகிற) नित्य धर्म मात्रததைச சொலலுகிறதெனகை निपुण कृत्यமனறு.

अर्जुनன இபபோது नित्यविधिनिषेधातिक्रमம பிறநது प्रायश्चित्तार्थियாய நிறகிறவன அனறு अप्रसक्त निमित्तனுககு प्रायश्चिततத்தை विधिததால अतिप्रसङ्गம வரும. नैमित्तिक त्यागததில अधिकारानुपायததாலே வேறொனறையிடடு वैगुण्यம परिहर्त्तव्यமாகாது இபபோது त्यागததை विधिதது அதுதனககே प्रायश्चित्तததையும இஙகே विधिககிறதெனபாரககும शास्त्रान्तर स्ववचनोपपत्ति विरोधம வரும.

भक्तियोगததில அர்ஜுனன இதுககு முனபு प्रवृत्तனாய அதனுடைய अङ्गஙகளையும अनुष्ठिககபபுககுவிடடவனலலாமையாலே भक्त्त्यङ्ग धर्मஙகளினுடைய त्यागததை निमित्तமாக अनुवदिக்கிறதென்றதுவுமொணணாது 'यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत्' यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् इत्यादिகளாலே भक्ति परिकरஙகளாக प्रसक्त धर्मஙகளுககுமேல त्यागம வர संभावितமனறு अनागतापेक्षण न्यायததாலே प्रायश्चित्तததை विधिககிறதாறலோ? எனனில அபபோது अङ्गमात्रததிலே धर्म शब्दததை संकोचिககைககு नियामकமிலலை प्रतिपदोक्तनानाप्रायाश्चित्तஙகளும உணடாயி

ருககையாலே प्रागुक्तदोषமும வரும. இஙகு सर्वपाप शब्दத தாலே निमित्तம தோறறுகிறக வேறு निमित्तம சொலலவேணடுவ திலலை 'सर्व पाप' शब्दததை धर्म त्यागरूप विशेषததிலே सङ्कुचितம ஆககுகையும उपपन्नமனறு

ஆனபினபு प्रायश्चित्तविधि எனபாாககு भक्तियोगம தனனைப போலே यथाधिकारம अनादि काल सञ्चित सर्व पापததுககுமிது प्रायश्चित्तமெனனப प्राप्तம.

1 ' माशुचः '

(மாஷுசச)

எனகிற வாககியமும அபபோது पूर्ण प्रयोजनமாம இச्श्लोकம कर्तव्य विधिपरமாஞலனறே निमित्तादि विमर्शம பணணவேணடுவது. இது सिद्धोपाय स्वरूप मात्र परமனறே யெனனும பக்ஷமும ऐक्यबोधन मात्र पक्षபோலே पद वाक्य प्रमाणादि वेदिகள ஒருவருககும बुद्ध्यारूढ மாகாது

आत्माவுககு कर्तृत्वादिகளிலலாமையாலே இவ विधिகூடா தெனனும பக்ஷம सांख्यादि निरासததாலே दत्तोत्तरம. स्वरूप प्रतिपत्ति मात्रं विधेयமெனனும பக்ஷமும स्वरूप पर वाक्यததாலே सिद्धமான தறகு विधेयत्वம் கூடாமையாலே அநுபபநநம

2 ' स्मरेद्वा विष्णुमव्ययम् '

(ஸமரேதவா விஷணுமவயயம)

इत्यादिகளிறபடியே भगवत्स्वरूप प्रतिपत्तिயுடையவன தனககே तद्विषय स्वरूप प्रतिपत्त्यन्तरததை विधिககிறதெனறல் कर्तव्यान्तर विधिயைக கழிககவிரகிலலை.

1.

2.

स्नात्वा भुञ्जीत என்கிற न्यायத்தாலே सिद्धोपाय प्रतिपत्ति யுடையவனுக்கு सर्व धर्म स्वरूप त्याग मात्रத்தை विधिக்கிற தென்னும் பக்ஷம் இவ்வாக்ய சக்தியால் சொல்ல வொண்ணாது. இப்படிக் கல்பிக்கவேண்டும்படி இங்கு சொல்லலாவதொரு अनुपपत्ति யுமில்லை. இப்பக்ஷத்துக்கு प्रपन्नனைப் பற்ற प्रवृत्तங்களான मनीषी वैदिकाचारं मनसाऽपि न लंघयेत् इत्यादि வசனங்களும் पूर्वानुष्ठान सम्प्रदायங்களும் स्वाभिमत आचार्य वन्दनादिகளும் विरोधिக்கும். இத்தாலே सर्व धर्म स्वरूप त्याग विशिष्ट प्रपत्ति विधि பக்ஷமும் विधि निषेधाति लङ्घनம் अङ्गம் என்னும் பக்ஷமும் आज्ञानुपालनம் பண்ணவுமாம் தவிரமாம் என்னும் பக்ஷமும் நிரஸ்தம்

சில धर्मங்களுக்கு स्वरूपत्यागமும் சில धर्मங்களுக்கு बुध्दिविशेष त्यागமும் ஒரு प्रयोगம் தன்னாலே विधिக்கப்படுகிறதென்றால் विधि वैषम्यदोषம் வரும் दीक्षित दशैயில் धर्मान्तर त्यागம்போலே तत्काल मात्रத்தில் सर्व धर्म स्वरूप त्यागம் विधिக்கப்படுகிறதென்னும் பக்ஷத்திலும் पूर्वोक्तशिष्टानुष्ठानादि विरोधம் दुष्परिहरம்.

प्रस्तुत भक्ति योगादिகள் अनुपायங்களாகையாலே शुक्तिका रजत त्याग विधि न्यायத்தாலே அவற்றின் स्वरूप त्यागம் विधिக்கப்படுகிறதென்பார்க்கு भगवत्गीता पर्यन्त सर्वशास्त्रव्याकुलதையுண்டாம்

1 ‘ सर्व धर्मान् परित्यज्य ’

(ஸர்வ தர்மான் பரித்யஜ்ய)

என்கிற निर्देशமும் विवक्षित विरुद्धமாம் अधर्मமாயிருக்க अर्जुन बुद्धि யாலே धर्मமென்று தோற்றினவற்றை அவன் நினைவாலே धर्म மென்று अनुवदिக்கிறதாலோ வென்னில் அர்ஜுனன் இப

1.

போது ஸ்வதோஷததாலே சில அர்த்தஙகளை தர்மஙகளாக ப்ரமிததமை யிலலை இபபடியிருககிறவனைககுறிதது கர்ம யோகாதிகளைததானே ஸ்வதந்த்ர தர்மஙகளாக பரகக உபதேசிதது அவன தனனையே குறிதது உபஸம்ஹாரததிலே இவறறை எலலாவறறையும ஏகக்லேசததில க்வாசித்க மாத்ரததாலே அதர்மஙகளாகக காடடுகிருனெனருல இப பக்ஷம பூர்வபக்ஷம எனனவும பற்ருது க்ருஷ்ணபக்ஷமுமாகாது.

இததாலே இச ஶ்லோகததில விதிககபபடுகிற ப்ரபத்திதனனையும

1 ‘ सर्वे धर्मान् परित्यज्य ’

(சாவ தாமான பரிதயஜ்ய)

என்கிற இததாலேயாதல ஏக ஶப்தததாலேயாதல அத்யந்த அநுபாய மாககநினைப்பார பக்ஷஙகளும அதிவாத ஸாம்ராஜ்ய விஷயமா மிததனை.

ப்ரபந்நனுககு ஈசவரனை விசேஷிதது உபாயம எனகிற இது வும ஸித்தோபாய ப்ராதான்யாதி விவக்ஷையாலே உபபநநம பக்தி யோகாதிகள ஸ்வரூப விருத்தஙகளாகையாலே அவறறில த்யாகததை விதிககிருன எனனும பக்ஷமும ஆத்ம ஸ்வரூப தத்குண தத்ஜ்ஞான முமுக்ஷுத்வாதிகளில ஒன றின ஸ்வரூபததுகக இவை விருத்தஙகளலலாமையாலே பஶுவுககு ப்ரதக்ஷிண தீர்த்தயாத்ராதிகள போலே ஆகிஞ்சன்யாதி விஶிஷ்டாதிகாரி ஸ்வரூப விருத்தஙகள எனனலாம். அபபோது இவறறின த்யாகததை விதி கக வேணடுவதிலலை அவறறில ஸமர்த்தனுககு அவறறினுடைய த்யாகததை விதிககிறதெனனுமபோது ப்ரபத்திககு அகிஞ்சன ஸர்வாதி காரத்வம் விருத்தமாம ஏகாதிகாரிகக ஏகபலத்தகுருலகு விகல்பம கூடாது விகல்பமாத்ர விவக்ஷையில த்யாக விதிககு ப்ரயோஜனம மந்தம்.

1.

लोकसिध्द रत्न वाणिज्य कृष्यादि विकल्पமும் अधिकारि भेद नियतம் पूर्वोक्त सात्विक त्यागத்தையும் पूर्वोक्ताङ्ग प्रपत्तियையும் இங்கே निगमिக்கிறதென்றால் कृतकरமாய मन्द प्रयोजनமுமாம். இப்போது विशेषित்து

1 ' माशुचः '

(மாஶுச:)

என்கிற இதுக்கும் अनुगुणம் ஆகாது सर्व धर्म शब्दமும் औपचारिकமாம் இத்தாலே सात्विक त्याग विशिष्ट धर्मங்களை अङ्गங்களாகவுடைய शरणागतिயை विधिக்கிறதென்னும் பக்ஷமும் निरस्तம். இது प्रपत्तियिனுடைய धर्मान्तर नैरपेक्ष्यादि वचन विरुद्धமுமாம்

இப்படி निष्प्रमाणமாக अङ्ग अङ्गि भावத்தை பாராட்டினாலும் अभिमत प्रयोजनம் सिद्धियாது काम्यங்களில் अङ्गங்களுக்கும் सकलानुष्ठानம் வேண்டியிறே இருப்பது प्रपन्नன் वर्णाश्रमादिகளில் நிலைகுலையாதே நிற்கிறதுவும் स्वतन्त्राज्ञानिबन्धनம் आनुकूल्य सङ्कल्पादिमात्रமே अङ्गமாக स्वप्रकरण सिद्धம். तत्कालத்தில் अञ्जलि प्रणामादि கூடுமவையும் आनुकूल्य सङ्कल्पादि परिवाहरूप व्यञ्जक विशेषங்களாமத்தனை.

இப்படி त्याग मात्राङ्गत्वधर्माङ्गत्व பக்ஷங்கள் போலே निरङ्गபக்ஷமும் विश्वासादि एकदेशाङ्गत्वபக்ஷமும் निरस्तமாயிற்று प्रपत्तिயோடு துவக்கற்ற धर्मங்களிலே फल सङ्गादि त्यागத்தையும் प्रपत्तिயையுமிங்கே विधिக்கிறதென்பார்க்கு இது परस्परासङ्गत वचनமாம் प्रपत्तिபண்ணுகிறவனுடைய प्रपत्त्यङ्गமல்லாத तत् काल उत्तरकालकृत्यங்களிலே இது उपयुक्तமாகாதோ என்னில் उपाय विधि वाक्यத்தில் उपायोपयुक्ता

1.

र्थம கொளளவாயிருகக उपायाऽनुपयुक्तமாய उपायवानுக்கு उपयुक्तமான अर्थம சொலலுகையில औचित्यம (போதாது)शरणागति विरुद्ध धर्मஙகளைவிடடு शरणागतिயை अनुष्ठिஎனறு विधिககிற தென ருல उपाय उपयुक्तமாம எனனும பக்ஷததிலும் ஒனறை विधिககும போது तद्विरुद्धததை விடுகை सामान्येन अर्थसिद्धமாகையாலே विधि ககுப் प्रयोजनातिशयம இலலை ஆனபினபு प्रपत्ति प्रकरणान्तरஙகளை अनुसन्धिததுககொணடு नैरपेक्ष्यादि विशिष्ट विधिஎனனுதல अधिकारि विशेष अनुवादपूर्वक यथाऽवस्थित प्रपत्तिविधिஎனனுதல சொலலும पक्ष ஙகளுககு प्रमाणान्तर पूर्वापर स्व वाक्य विरोधஙகள வாராது இபபிர பததியை प्रकृतानुसारததாலே भक्तियोगारंभ विरोधि पापक्षयार्थமாக श्रीगीता भाष्यததில அருளிசசெயதததறகு इतिहास पुराण भगवच्छास्त्रा द्यनुसारததாலே साक्षात् मोक्षसाधनமாக गद्यஙகளில அருளிசசெயத துககும विरोधமுணடாக நினைதது ஒனறை உபேக்ஷிதது ஒன றைப்பறறுவாா பக்ஷஙகள सकल फल साधनமான प्रपदनததி னுடைய उदाहरण द्वय विषय विवक्षा अनालोचनததாலே வநதவை

1 ' नेहाभि क्रमनाशोस्ति '

(நேஹாபிகரம நாசோஸதி)

எனகிற न्यायं अत्यन्त अकिञ्चन विषयததில் कैमुतिकन्यायसिद्धம

2 ' मित्रभावेन सम्प्राप्तं '

(மிதரபாவேந ஸமபராபதம)

इत्यादिகளிலுமிது கணடுகொளவது. மறறும இச चरम श्लोकार्थத தைபபறறவரும विप्रतिपत्तिகளுககு பரிஹாரமும இதில पद वाक्य

1.

2.

விவக்ஷிதஙகளுமெலலாம் ப்ரபந்தாந்தரஙகளிலே பரககச சொன னோம. இஙகு பரமதஙகளுடைய उपाय अनुपायत्वமும स्वमत उपाय स्थैर्यமும் उदाहरिததோம.

*பலததிலொரு துவககறற பதவிகாட்டிப
பலலுயிருநதடுமாறப பணணுகினற*
கலிததிறளின கடுஙகழுதைக கததுமாறறிக
கணணுடையார கணடுரைத்த கதியைச சொனனோம*
வலததிலகு மருவொனறுல மறுவொனறிலலா
மாமணியாய மலாமாதா ஒளியாம* அநநல
நலததிலொரு நிகரிலலா நாதனபாதம
நலவழியாம அல வழக்கார நடததுவாரே 46

[ப—ரை] * பலத்திலொருதுவககறற-அடையும பரயோஜனததில ஒருவிதஸமபநதமும இலலாதபடி அதாவது வயாததமான பதவிககு உபாயததை, காட்டி - வெளியிட்டு, பல - அநேகஙகளான, உயிரும - ஜீவாதமாககளும, தடுமாறபபணணுகினற, கலிததிரளின - பாபராசி யுடைய, கடும - க்ரூரஙகளான, கழுதை - கழுதைகளின, கதது - ஆரவாரிபபை, அனறிககே மறறமதஸ்தாகளான கலிபுருஷன போனற கூட்டததின கடுஙகழுதைககதது எனறபடி ஆகவுமாம, மாறறி - போககி, கணணுடையார - நலல ஜ்ஞானததையுடைய நமபூாவாசாா யாகள, கணடு - சாஸதரததைககொணடு, அறிநது, உரைதத (நமக் குச) சொனன, கதியை - உபாயததை, சொனனோம - வெளியிட்டோம, (அநத உபாயமாவது எதுஎனனில) வலதது (தனனுடையதிருமாாபின) வலப்பககததில, இலகும - பரகாசிககும, மருவொனறுல - ஸ்ரீவதஸ மெனகிற மருவினோடு, மறுவுஒனறு இலலா - வேறொருகுறறமிலலாத, மாமணியாய-பெரிய இரததினமாய, மலாமாதா-தாமரைபபுஷபததில அவதரிதத பிராட்டிககு, ஒளியாம-ஒளிபோனறு இருபபவனும,அநநல - அநத உதகருஷ்டமான, நலததில - ஆனநததததில, ஒருநிகரிலலா - சமமான வஸது இலலாதவனுமான, நாதன - ஸவாமியினுடைய, பாதம - திருவடியே, நலவழியாம - நலல உபாயமாகும, அலவழககு - இவவிஷயததில யுகதமலலாத ஆக்ஷேபஙகளை, ஆா நடததுவாா - யாா செயய முடியும? அதாவது இபபடி தமமால நிருபிககபபட்ட உபாய விஷயததில யுததிவாதிகள ஒருவரும செயய முடியாது எனறபடி. 46

* எல்லார்க்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும்
 இனியுரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும்
சொல்லார்க்கு மளவாலும் அமைதலாலும்
 துணிவரிதாயத் துணைதுறக்கும் சுகரத்தாலும்
கல்லார்க்கும் கற்றார் சொல் கவாதலாலும்
 கண்ணனுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்
நல்லார்க்கும் தீயார்க்கும் இதுவே நன்றும்
 நாரணார்க்கே யடைக்கலமாய் நணு(ல)குவீரே 47

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकारः द्वाविंशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோக்தோபாய பங்காதிகாரம்)

* [ப-ரை] எல்லார்க்கும் - ஜீவாத்மாக்கள் எல்லாருக்கும், எளிதான - சுலபமாக அனுஷ்டிக்கும்படி இருக்கையாகிய, ஏற்றத்தாலும் - பெருமையாலும், இனி - ஒரு தரம் அனுஷ்டித்தபின், உரைக்கை - மறுமடியும் (அதே பலத்துக்காக) சொல்லுதல், மிகையான அதிகம் என்னும்படி இருக்கிற, இரக்கத்தாலும் - பகவானுடைய கருணையினாலும், சொல் - மந்த்ரம், ஆர்க்கும் அளவாலும் - பூர்ணமாய் சொல்லப்படுவது மாத்திரம், அமைதலாலும் - (பலன் கொடுக்க) பர்யாப்தமாக இருக்கையாலும், துணிவரிதாய - மஹாவிஸ்வாஸம் ஆகிற அங்கம் கடினமானாலும், துணை துறக்கும் மற்றும் இன்னும் கடினமான ஜ்ஞான யோகாதிகளான அங்கங்களை விட்டு விடுவதாகிய, சுகரத்தாலும் - சுலபமாயிருப்பதினாலும், கல்லார்க்கும் - ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கும், கற்றார் சொல் - நல்ல ஜ்ஞானமுடைய ஆசார்யர்களுடைய வாக்கியம், கவாதலாலும் - பலனைக் கொண்டிருத்தலாலும், கண்ணன் - ஸாவலோக உஜ்ஜாதமாக அவதரித்த கண்ணனுடைய, உரை -

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

சீராா தூப்புல திருவேஙகட முடையான திருவடிகளே சரணம்

|| परोक्त प्रयोजन भङ्गाधिकारः त्रयोविंशः ||

(இருபததிமூனறுவது பரோகத பரயோஜன பஙகாதிகாரம)

(பரமதஸதாகள சொலலும்-விஜயாதிகள, சூனயாபத்தி, க்ஷணிக நிாகுண ஜஞான ஸநதானம், நிதய நிாகுண சைதனயமாதரம, அவிதயாஸவ ருபததினநிவருத்யாதிகள, ஸாவம் அனேகாநதம, பரமஹஸவருபைகயம பாஷாணகலபம, ஸவாதமானநத அனுபவம, கைவலயானநத அனுபவம, அஷ்டைஸவாயாதிகள, பசுபதி ஸாருபயம - இவைகள மோக்ஷம் எனபது உசிதமலல-விபவாதி லோகானுபவம மோக்ஷம் எனபதறகுககருத்து—ஸாக்ஷாத மோக்ஷபல நிருபணம)

பணடை மறைககுப பகையென நினற பரமதஙகள
கொணடவா கொள்ளும் பயனெனறிலதெனும் கூர்மதியால
வண்துவரைககரசான நம மாயனை வானுலகில
கணடு களிபபதெனும காதலொனறைக கருதுவமே. 48

ஸ்ரீகீதோபநிஷததில, முடிசூடி - இறுதிபாகமாக அதாவது உததமமான ஆத்தமாக முடிததலாலும - முடிததிருபபதினாலும அதாவது தனககுசச்ரேயஸஸுககு உபாயத்தைச சொலலுமபடி கேடட அாஜுனனுககு ஒனபதாவது அத்யாயததின இறுதியில உபதேசிககபட்ட பக்தியோகததையே பதினெடடாம அதயாயம 65ஆம சுலோகததில மறுபடியும உபதேசிகக அததால திருபதியடையாத ஆாஜுனனுடைய சோாவைக்கணடு கருணையினால தூணடபபடடவனாய பரபததியாகிற உபாயததை உபதேசிதது கீதாசாஸததிரததை தலைக கடடுகையாலும் நலலாாக்கும - புணயஙகளையுடைய வாகளுககும, தீயாாக்கும-பாவஙகளையுடையவாகளுககும, இதுவே- இபரபததியே நனறும-நலலஉபாயமாகும, (எனறு அறிநது) நாரணறகே - ஸ்ரீமந நாராயணனுககே அடைககலமாய - ரக்ஷ்யவஸதுவாக, நணுகுவீா - கிடடுஙகள, ஆசரயுஙகோள எனறபடி நலகுவீரே எனறு பாடாநதரம் பரிதராகுங்கள அதாவது பரீதியுடன மஹாவிஸவாஸததுடன அவனை ஆச்ரயுஙகளெனறபடி 47

* [ப-ரை] * பணடைமறைக்கு-அநாதியான வேதஙகளுக்கு பகையென-விரோதிகளெனனுமபடி, நினற - நிறகுமவையான, பர

(பரமதஸதாகள சொலலும விஜயாதிகள முதலியவை
மோக்ஷம எனபது உசிதமலல)

இபபடி प्रमाणोपपत्ति विरुद्ध तत्वहित விஷயஙகளான परमतங களில ஒரு அநுகூல फलமுமிலலை எனனும अर्थம

1 ‘सर्वास्ताः निष्फलाः प्रेत्य’

(ஸாவாஸதா: நிஷபலா: பரேதய)

எனறு सकल दुरित भेषज स्ववाक्यमनुवचनसिद्धம். हेतुफल भावம இலலை எனறும் प्रत्यक्षமொழிய प्रमाणம இலலை எனறும சொலலுமவாகளுககும स्वशास्त्रததாலே ज्ञान रूपफलம பிறக்கையும कथा विशेषஙகளாலே विजयादि फलம் உணடாகையும स्रक् चन्दन भोजनादिகளால इष्टप्राप्ति अनिष्ट निवृत्तिகளை अभिसन्धि பணணுகையும கூடாதபடியாம. शून्यापत्तिயே मोक्षமெனனுமவனுக்கு नित्य सिद्ध शून्यत्वம कारणसापेक्षமலலாமையாலே मध्यमागम निर्माण श्रवणादि वैफल्यமுணடாம आत्माவை क्षणिक निर्गुण ज्ञानसन्तानமெனபாாககும नित्यनिर्गुण चैतन्य मात्र மெனபாாககும स्वकृतफल भोक्ताருஒவன இலலாமையாலே सर्व शास्त्र नैष्फल्यம வரும.

अविद्या स्वरूप तन्निवृत्यादिகளைததாஙகளே मिथ्याभूतஙகளெனகையாலே स्ववाक्यததாலும स्वाभिमत प्रयोजन भङ्गம सिद्धिககும. सर्वம अनेकान्तம எனபாாககு सुखदुःख बन्ध मोक्षादि व्यवस्थै கூடா

மதஙகள - பரமதஙகளை, கொணடவா - அஙகீகரிதத வாதிகளாலே, கொளளும - அஙகீகரிககபபடுமதான, பயன - பரயோஜனமானது, ஒன்றிலது - ஒனறுமிலலை, எனுமகூாமதியால - எனகிறகூாமையான புததியினலே, வண-விலக்ஷணமான, துவரைககு-துவாரகா நகருககு, அரசான-அரசனை, நமமாயனை-நமககு ஸ்வாமியாய ஆசசாயசேஷடிதனை ஸ்ரீ கிருஷணனை, வானுலகில - ஸ்ரீவைகுண்டததில, கணடு அனுபவிதது, களிபபது-சநதோஷிபபது, எனும காதல ஒனறை - என கிற ஆசை ஒனறையே, கருதுவமே - எணணுவோமே

1

மையாலே दृष्टाऽदृष्टरूपसर्व प्रयोजन संक्षोभமுண்டாம் இதத்தோஷம भास्करादि பக்ஷத்திலும் துல்யம். ब्रह्म स्वरूपैक्यादिகள் சொல்லுமதில் साम्य श्रुत्यादि विरोधं தன்னேற்றம்.

पाषाणकल्प मोक्षம் சொல்லுகிற वैशेपिक प्राभाकरादि पक्षங்களுக்கு सुषुप्ति அவஸ்தையில் भोग्यप्रतिषेधं பண்ணி गुणाष्टक विशिष्ट मोक्षावस्थैயைக் காட்டுகிற प्रजापतिवाक्यம் முதலான பல உபநிஷத்துக்களும் प्रतिकूलवृत्तिகளாம்.

न्याय भूषण कुमारिलादिகள் சொன்ன स्वात्मानन्दमात्र अनुभव பக்ஷமும் सर्वोपनिषत्प्रसिद्ध समस्त गुण विभूति विशिष्ट पर ब्रह्मानुभवरसத்தைப் பற்ற परिच्छिन्न पुरुषार्थமாகையாலே परम प्रयोजनान्वितமன்று
नित्य सिद्ध स्वात्म कैवल्य मात्रं मोक्षं என்கிற सांख्यादि பக்ஷத்திலிது साध्यமாக மாட்டாமையாலே प्रयोजनமாகாது अष्टैश्वर्यादि मात्रத்தை मोक्षமென்பார் பக்ஷமும் उपचारवादமாமத்தனை पशुपतिसारूप्यादिகளும் इन्द्रसारूप्यादिகள் போலே बन्धविशेषமாம்.

[விபவாதி லோகானுபவம் மோக்ஷம் என்பதற்குக் கருத்து]

विभवव्यूहलोक मात्रத்தில் भगवत्प्राप्तियும் मोक्षासत्तियாலே मोक्षமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ பல நிரூபணம்)

ஆகையால் शारीरक निर्णीतமானபடியே परमात्माधीन तत्तुल्य तदनुभव महानन्दமே परम प्रयोजनम्

* கலந்திகழும் போகங்கள் கண்டு வெள்கிக்
காரியமும் காரணமும் கடந்து நாம்போயக் *
குலந்திகழும் குருக்கள் அடி சூடிமன்னும்
குற்றேவலடியவாதம் குழாங்கள் கூடி *

ப-ரை] கலந்திகழும்-கலந்து பிரகாசிக்கிற, போகங்கள்-போகங்களை, கண்டு-பார்த்து, வெள்கி-வெட்கப்பட்டு, காரியமும்-காரியங்களையும், காரணமும் - காரணங்களையும், கடந்து - தாண்டி நாமபோய, குலம் - கூட்டமாக, திகழும் - விளங்குகிற, குருக்கள் - ஆசார்யா

வலநதிகழும திருமகளும மறறிடததே
மனனிய மணமகளாரும நீளையாரும*
நலநதிகழ வீறறிருநத நாதன பாதம
நமககிதுவே முடியெனன நணணிஞேமே. 49

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्त प्रयोजन भंगाधिकारः त्रयोविंशः ॥

(இருபததிமூனருவது பரோகத பரயோஜந பஙகாதிகாரம)

களுடைய, அடி - திருவடிகளை, சூடி - சிரஸாவஹிதது, மனனும - திடமான, குறறேவல - கைஙகாயததையுடையவரான, அடியவாதம - பகவத தாஸாகளுடைய, குழாஙகள - கூடடஙகளோடு, கூடி - கலநது வலம - வலது பககததிலே, திகழும - விளஙகுகிற, திருமகளும - பெரிய பிராடடியாரோடும, மறறிடததே - இடது பககததிலே, மனனிய - ஸதிரமாகயிருககிற, மணமகளாரும - பூமி பிராட்டியாரோடும, நீளையாரும - நீளாப பிராட்டியாரோடும கூடி, நலம - ஆனந்தமானது, திகழ - விசேஷமாக பரகாசிககுமபடி, வீறறிருநத - வீறு தோனறுமபடி இருநதவனுன, நாதன - ஸ்ரீ வைகுணட நாதனுடைய, பாதம - திருவடிகளை, நமககு - தாஸபூதரான நமககு, இதுவே - இநதத் திருவடிகளே, முடி - சிரோபூஷணம, எனன - எனனுமபடி, நணணிஞேம - அடைநதோம. 49

|| श्रीः ||

|| श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ||

ஸீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

निगमनाधिकारश्चतुर्विंशः ||

(இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரம்)

(லோகாயாதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம — மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம — யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஸௌத்ராந்திக மத நிரஸன ஸங்கரஹம — வைபாஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம — பரச்சன்ன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்கரஹம — ஜைந மத நிரஸன ஸங்கரஹம — பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்கரஹம — வையாகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம — வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம — நையாயிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம — நிரீசவாமீமாம்ஸக மத நிரஸன ஸங்கரஹம — ஸாங்க்ய பக்ஷ நிரஸன ஸங்கரஹம — யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்கரஹம — பாசுபத மத நிரஸன ஸங்கரஹம — பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்ய நிரூபண ஸங்கரஹம — இனி உண்டாகக் கூடிய மத நிரஸன அங்கீகார க்ரம நிரூபணம)

மானங்களின்றி வகுத்துரைக்கின்ற மதங்களெல்லாம்
தானங்களன்று தருமநெறிக்கென்று சாற்றியபின்*
வானங்கவாந்து மறைமுடி சூடிய மாதவத்தோர்*
ஞானங்களொன்ற நடக்கின்ற நல்வழி நாடுவமே 50

---

* [ப-ரை] மானங்கள் - ப்ரமாணங்கள், இன்றி - இல்லாமல், வகுத்து தங்கள் இஷ்ட ப்ரகாரம் கட்டி, உரைக்கின்ற-சொல்லுகின்ற, மதங்கள் எல்லாம் - எல்லா மதங்களும், தரும நெறிக்கு தாமமாகக்கத்திற்கு, தானங்கள் அன்று - இடமல்ல என்று, சாற்றியபின் - கூறிய பிறகு, வானம் - ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை, கவாந்து - ஆசைப்பட்டு, மறைமுடி - வேதாந்தத்தை, சூடிய - சிரஸாதரித்த, மாதவத்தோர் - பெரிய தவத்தையுடையவர்கள் அதாவது ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தவர்கள், ஞானங்கள் ஒன்ற - சாஸ்திரங்களுக்குள் மாறுபாடில்லாமல் ஒரே விதமாயிருக்கும்படி, நடக்கின்ற, நல்வழி - நல்லமார்க்கத்தை நாடுவம 50

[லோகாயதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

1 'तमो निष्ठाहि ते स्मृताः'

(தமோ நிஷ்டாஹி தே ஸம்ருதா)

என்று மநு சொன்ன वाह्यकुदृष्टि रूप परमतங்களில் प्रत्यक्षமே प्रमाणமென்கிற लोकायतमतம் प्रत्यक्षம் போலே अनुमान ஆகமங்களும் प्रतीतिயை जनिப்பிக்கக் காண்கையாலும் இவற்றிற்கு बाधकம் காணுமையாலும் चार्वाकன் தானும் अनुमानங்களேயும் आप्तवाகயங்களேயும் கொண்டு निश्शङ्क प्रवृत्तिகள் பண்ணக் காணகையாலும் नित्यமான वेदागमத்தில் காரண தோஷம் சொல்ல விரகில்லாமையாலும் अतीन्द्रियार्थங்களில் प्रत्यक्ष बाधं சொல்லவொண்ணுமையாலும் நிரஸ்தமாய்த்து

[மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

चतुर्विधமான बौद्ध सिद्धान्तத்தில் सर्व शून्यत्वம் சொல்லுகிற माध्यमिक பக்ஷம் स्वपक्षस्थापक प्रमाण पारमार्थ्यம் கொள்ளாமையாலும் தான் उपपादितத அர்த்தனேயும்தானே शून्यமென்கையாலும் இதுதனுலே परपक्षம் प्रतिष्ठितமாகையாலும் प्रतिक्षिप्तமாயிற்று.

[யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

ज्ञानம் ஒன்றுமேயுள்ளது ज्ञातृ ज्ञेयங்கள் ज्ञानத்திலே कल्पिताकारங்களென்கிற योगाचारபக்ஷம் इदमहं जानामि என்று एक ज्ञानத்தாலே प्रकाशिக்கிற वस्तु त्रयத்தில் कुतर्क मात्रத்தைக் கொண்டு இரண்டைக் கழிக்கப்பார்த்ததால் माध्यमिक तर्कத்தாலே ज्ञानத்தையும் अपह्नविக்கப் प्रसङ्गिக்கையாலும் उपलम्भ बलத்தாலே ज्ञानத்தை இசையில் அப்படியே ज्ञातृ ज्ञेयங்களேயும் கொள்ளவேண்டுகையாலும் निराकृतமாயத்து.

1

[ஸௌத்ராந்திக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

ஜ்ஞாதாவைக் கழித்து ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களிரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை ஜ்ஞாநாகாரத்தாலே அநுமேயமென்கிற ஸௌத்ராந்திக பக்ஷம் ஜ்ஞாநாகாரவ்யதிரிக்தமாக நீலபீதாத்யர்த்தாகாரம் ஸர்வ லோகோபலம்ப ஸித்தமாகையாலும் இத்தை உபபத்தி விசேஷங்களாலே ஜ்ஞாநாகாரம் என்று பார்த்தால் இத்தைக்கொண்டு அர்த்தாகாரம் அநுமிக்க வொண்ணாமை யாலும் நீல ஜ்ஞான ஸந்தானத்தில் பீதஜ்ஞாநோதயம் அர்த்த விசேஷ நிரபேக்ஷமாக ஸ்வப்நாதி ந்யாயத்தாலே யோகாசாரன் சொல்லுகிறபடியே அநாதி வாஸநா வசத்தாலே இவனுக்கு நிர்வஹிக்க ப்ராப்தமாகையாலும் நிச்சேஷித மாயிற்று

[வைபாஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இவனைப்போலே ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்கள் இரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை ப்ரத்யக்ஷமென்கிற வைபாஷிக பக்ஷமும் ஸவிகல்பமெல்லாம் பரமாணமன்று என்கையாலும் விகல்பஸித்த ஸ்தூலதத்தர்மங்களை மித்யா பூதங்களென்கையாலும் இவற்றைக்கொண்டு பரமாண்வநுமானமே பண்ணிக்கொள்ள விரகில்லாமையாலும் முடிவில் யோகாசாரன் சொல்லுகிறபடியே அர்த்தாபலாபமே ப்ரஸங்கிக்கையாலும் இம் மூன்று பௌத்தர்களும் ஸ்வாப்யுபகத வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் க்ஷணிகத்வம் கொள்ளுகையாலே ஜகத்தில் ஒரு ஸ்ம்ருதி ப்ரத்யபிஜ்ஞைகளுமின்றிக்கே யொழிய ப்ரஸங்கிக்கையாலும் அந்ய ஸுக்ருதாதிபலங்களுக்கும் அந்யன் போக்தாவாய் முடிகையாலும் அவதூதமாயிற்று.

[ப்ரச்சன்ன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

பௌத்தர்களில் யோகாசாரனைப்போலே ஜ்ஞானவ்யதிரிக்தமெல்லாம் மித்யா பூதமென்று கொண்டு ஜ்ஞானத்துக்கு ஏகத்வ நித்யத்வங்களைக் கொண்ட ப்ரச்சந்ந பௌத்தன் பக்ஷமும் யோகாசாரன் சொன்ன பஹுத்வ க்ஷணிகத்வங்களைப்போலே இவன்றான் சொல்லுகிற ஏகத்வ நித்யத்வ தர்மங்களும் மித்யா பூதங்களென்கையாலும் போத்ருகாதிகளைப்போலே

தான ப்ரமாணமாக உதாஹரிக்கிற வேதம் தானும் ப்ரான்தி ஸித்த ப்ரமாணமென்கையாலும் பேதநிராகரணம் பண்ணுகையாலே ஸ்வபக்ஷ பரபக்ஷ விபாகம் சொல்ல விரகில்லாமையாலும் நித்ய நிர்விஶேஷ ஸ்வப்ரகாஶ ப்ரஹ்மத்துக்கு அநிர்வசநீய அவித்யாதிரோதானாதிகள் சொல்லுகை அனுபபன்னமாகையாலும் நிர்விஶேஷ ஸத்பாவத்துக்கும் ப்ரபஞ்ச மித்யாத்வாதிகளுக்கும் ப்ரமாணோபபத்திகளில்லாமையாலும் பாதக ப்ரமாணோபபத்திகளுண்டாகையாலும் நிர்மூலமாயிற்று.

[ஜைந மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இப் ப்ரச்சன்ன ப்ரகட பௌத்தர்களைப்போலே வேத ப்ராமாண்யத்தை தயிசையாதே ஸர்வஜ்ஞனாக ஒருவனை ப்ரமித்து அவன் வாக்யத்தைப் ப்ரமாணமாகக் கொண்ட ஜைன ஸித்தாந்தமும் ஸௌகத ஸர்வஜ்ஞ ப்ரதிவந்தியை நிஸ்தரிக்க வொண்ணாமையாலும் ப்ரத்யக்ஷாதி விருத்தமாக ஸப்தபங்க்யாதிகளைச் சொல்லுகையாலும் வேத விருத்தாசாராதி பரிக்ரஹம் பண்ணுகையாலும் பஹிஷ்க்ருதமாயிற்று.

[பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

அநேகாந்தவாதிகளான ஜைநரைப்போலே குண குணி ஜாதி வ்யக்த்யாதிகளுக்கு பேதாபேதம் கொள்ளுகிற பாஸ்கராதி பக்ஷங்களும் பரஸ்பர விருத்தார்த்த ப்ரலாபபஹுலம் ஆகையாலும் நித்ய நிர்தோஷ நிரவயவ ப்ரஹ்ம தத்த்வத்துக்கு ஔபாதிகாம்ஶங்களிலேயாதல் ஸ்வாபாவிகாம்ஶங்களிலேயாதல் அநந்த தோஷங்களை அங்கீகரிக்கையாலும் அர்த்த ஜைநபக்ஷங்களென்று அநாத்ருதங்களாயத்து.

[வையாகரண மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

பௌத்த கந்தி வேதாந்திகள் போத்தமாத்ர விவர்த்த ப்ரபஞ்சம் என்று சொல்லுமாப்போலவும் ஜைநகந்தி வேதாந்திகள் பரப்ரஹ்ம பரிணாமம் ப்ரபஞ்சமென்று சொல்லுமாப்போலவும் ஶப்த ப்ரஹ்ம விவர்த்த பரிணாமங்களைக்கொள்ளுவார் பக்ஷமும் பூர்வோக்த க்ரமத்தாலே தூஷிதமாகையாலும் ஸ்போடமென்று ஒரு தத்வம் கட்டினது ப்ரமாண உபபத்தி ஶூன்யமாகையாலும் வர்ணஸங்காத விஶேஷ

மான पदத்திலும் पद संघात विशेषமான வாக்யத்திலும் சொன்ன वोधकत्वानुपपत्ति स्फोट பக்ஷம் தன்னிலும் வருகையாலும் स्फुटीकृत दोषமாயிற்று.

[வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

चार्वाक बौद्ध आर्हताகளைப்போலே वेदங்களைப் पौरुषेयங்களாக்கி ஆகமம் தன்னையும் अनुमान பக்ஷத்திலே अनुप्रवेशिப்பித்த वैशेषिक वादமும் निपुण निरूपणத்தில் स्वाभिमत वेद प्रामाण्य विरुद्धமாகையாலும் वेदोक्त प्रकृति महदादि तत्त्वங்களைக் கழிக்கையாலும் प्रमाण विरुद्ध अवयव्यादिகளை அங்கீகரிக்கையாலும் அநுமான ஆபாஸங்களைக் கொண்டு கட்டும் अर्थங்களெல்லாம் आपात मात्र रमणीयமாக நிற்கையாலும் अर्ध वैनाशिकபக்ஷமென்று अधिक्षिप्तமாயிற்று

[நையாயிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த वैशेषिकர் சொல்லுமர்த்தங்களைச் சுருக்கமொழிய स्वीकरिத்த नैयायिक दर्शनமும் वैशेषिक निराकरणம் தன்னாலே दत्तोत्तरமாகையாலும் वेदपरिकरங்களான धर्म विद्यास्थानங்கள் பத்தில் ஒன்றான न्याय विस्तर शास्त्रத்தை वेदानुगुणமாக எங்கும் யோஜியாமையாலும் निराकार्यपक्षத்திலே निक्षिप्तமாயிற்று

[நிரீச்வரமீமாம்ஸக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

वेद परिकरமான न्याय शास्त्रத்திலே वेद विरुद्ध अर्थங்களை निवेशिப்பித்த वैशेषिक भक्तர்களைப்போலே विशतिलक्षण मीमांसा शास्त्रத்தில் कर्म भाग मात्रத்தைப்பற்றின कबन्ध मीमांसकரில் कौमारिலர் जैनोक्त भेदाभेदादिகளை स्वीकरिக்கையாலும் प्राभाकरர் वैशेषिकोक्त पाषाण कल्प मोक्षादिகளைப் परिग्रहिக்கையாலும் இவரும் अवयविवादादिகளை अङ्गीकरिக்கையாலும் अप्रामाणिक अपूर्व तद्वाच्यत्वादिகளைக் கல்பித்து आगम सिद्ध देवता विग्रहादि निराकरणं பண்ணுகையாலும் இவர்கள் பக்ஷம் अर्धलोकायतம் என்று अवधीरितமாயிற்று.

[ஸாங்க்ய பக்ஷ நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந் निरीश्वर मीमांसकரைப் போலே नित्य-वेद प्रामाण्यத்தை இசைந்து वेदोक्तனான ஈச்வரனை अपह्नविக்கிற सांख्य पक्षமும் प्रकृतियை गुणत्रय समुदायமென்கையாலும் गुणங்கள் தன்னை द्रव्यங்களென்கையாலும் प्रत्यक्षादि विरुद्ध अभिव्यक्तिवादம் பண்ணுகையாலும் आत्माவுக்குத் தாங்கள் சொன்ன ज्ञातृत्व कर्तृत्व बन्धमोक्षங்களைக் கழித்துத் தாங்களே प्रकृतिக்கு இவற்றைச் சொல்லுகையாலும், மற்றும் परस्पर विरुद्ध अनेकार्थ प्रलापத்தாலும் ईश्वरापह्नव रूपप्रधानतमदोषத்தாலும் विषमिश्रान्नம்போலே उपजीव्यसद्भावं உண்டாயிருக்க உபேக்ஷிதமாயிற்று.

[யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

सांख्या சொல்லும் तत्त्व प्रक्रियैயிலே நின்று ईश्वरன் என்னொரு पुरुष विशेषத்தையும் கட்டின योग सिद्धान्तமும் ஈச்வரனை निमित्तमात्रமென்கையாலும் இவனுடைய ऐश्वर्यத்தை प्रतिफलन कल्पம் என்கையாலும் यमनियमादिகளை यथाक्रमं வகுத்துச் சொல்லச் செய்தே अपवर्ग तत्साधन स्वरूपங்களை अन्यथाவாக நிர்வஹிக்கையாலும் लक्ष्य वेधानर्ह धानुष्क वल्गितம்போலே अपहसितமாயிற்று

[பாசுபத மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த योग सिद्धान्तம் போலே प्रकृति पुरुष ईश्वरர்களைப் பற்றி வகுத்த पाशुपत मतமும் ईश्वरனுடைய उपादान क्रमத்தையறியாதே राजराष्ट्र मात्र न्यायத்தைக் கொள்ளுகையாலும் परावर तत्त्व व्यत्ययம் பண்ணுகையாலும் अनपेक्षित तत्त्वान्तरங்களைக் கட்டி षट् त्रिंशत् तत्त्वங்களென்று संग्रहिக்கையாலும் वेद विरुद्धाचार भूयिष्ठமாகையாலும்

1 ‘ शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा ’

(ஶைவாந் பாஶுபதாந் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா)

1. சைவர்களையும் பாசுபதர்களையும் தொட்டால்,

इत्यादिகளிறபடியே तन्निष्ठரை स्पर्शिததால सचेलस्नानம பணண வேணடுமபடி दूरपरित्यक्तமாயிறறு.

[பாஞசராதரபராமாணய நிருபண ஸஙக்ரகம]

இஸ ஸாஙகய யோக பாசுபதஙகளோடு ஒரு கோவை யாக எணணின ஸ்ரீ பாஞசராதரததை இவை போலே विरुद्ध व्यामिश्रமெனறு சிலா சொலலுமதும मतान्तर समभिव्याहार मात्रத தைககொணடு शाङ्किககில வேதாநதம் தனனிலும अतिशङ्कै பணண प्रसंगिககையாலும இசசாஸதரததில வேதநிநதை பணணிததாக प्रति भासिககுமிடம் अनुदित होम निन्दादि நயாயததாலே அநய பர மாகையாலும இதில जीवोत्पत्त्यादि वादं जीवाद्यभिमानि सङ्कर्षणादि व्यूह விஷயமாகையாலும अनुष्ठान विशेषஙகளும் कल्पसूत्र गुणधर्मभेद நயா யததாலே निर्व्यूढமாகையாலும இதுமஹா भारतादि परिगृहीत प्रामाण्याति शयததையு முடைததாகையாலும औपनिषद परमपुरुष तदुपासन तत्प्राप्त्यादिகளை இச சாஸதரததில प्रधानமாக प्रतिपादिககையாலும இதறகு विरुद्ध व्यामिश्रत्वारोपमात्रமே எனறு व्यञ्जितமாயிறறு.

[இனி உணடாகக கூடிய மத நிரஸன / அஙகீகார கரம நிருபணம]

இபபடி லோகாயதிக माध्यमिक யோகாசார ஸௌதராநதிக வைபாஷிக மாயாவாதி ஜைன भास्करीय यादव प्रकाशीय வையாகரண வைசேஷிக நையாயிக கௌமாரில प्राभाकर காபில ஹைரணய காப பாசுபதருப परिदृश्यमान பரமத (परमत) ஙகளை பரதிக்ஷேபித்தாலும தேச காலாநதரஙகளிலே असद्विदित सिद्धान्तஙகள உணடாககூடுமெனனும अतिशङ्कैக்குப பரிஹாரம என? எனனில, அவறறிலும निरस्त तुल्यமான भागं दत्तोत्तरம

सिद्धान्त तुल्यமான भागம दूषिकக வேணடுவதிலலையாகை யாலே प्रमाण तर्काभास मूलஙகளான भूत भवत् भाविपरमतஙகளெல லாம पतनपर्यन्तஙகளாமெனறு परामर्शिதது भेदश्रुतिகளாலே चित् अचित् ஈசவரததவஙகளை விவேகிதது घटक श्रुति सिद्ध संबन्ध विशेषததாலே अभेद श्रुतिகளை विशिष्टैक्य விஷயத்திலே मुख्यवृत्ति

களாகக் நிலை நிறுத்தி त्याज्योपादेय विशेषनिष्कर्षத்தாலே முமுக்ஷு வானவனுக்கு संयक्त ஙயாய अनुगृहीत सोप बृहमण वेदन विशेष विधि वाक्यसिद्धமாய वैदिकाग्रेसर मनुपराशर पाराशर्य शुक शौनक नाथ यामुन श्रीमद्रामानुजादि मुनिवर सार्धसञ्चार समीकृत सन्मार्गமே परिग्राह्यம

1 ' तर्कोऽप्रतिष्ठः '

(தர்கோऽப்ரதிஷ்டித)

எனகிற श्लोकத்திலும் केवल तर्कங்கள் अर्थ निर्णय कारणமல்லாமை யாலும் अल्प श्रुतாக்கு सर्वविरुद्ध सम्यगर्थ निर्धारण सामर्थ्यமில்லா மையாலும் सकल दुरित रोग भेषज स्ववाक्य मन्वादि महत्तरजन महापथத் தாலே गन्तव्यமென்று निर्गमितமாயிற்று.

*தன்னடிக்கீழுலகேழையும் வைத்த தனித்திருமால்
பொன்னடிக் கேற்கின்ற புண்ணியர் கேண்மின்* புகலறிவார்
முன்னடிபார்த்து முயலுதலால்வர் சாயையென்ப*
பின்னடிபார்த்து நடந்து பெரும்பதமேறுவமே 51

---

*[ப-ரை] தன்னடிக் கீழ் - தன்னுடைய திருவடியின் கீழே, உலகேழையும் வைத்த - ஏழு லோகத்தையும் வைத்த அதாவது அவைகளை ஆளுமவனான, தனி - அத்விதீயமான, திருமால - ஸ்ரீய பதியான பகவானின், பொன்னடிக்கு - ஸ்பருஹணீயமான திருவடிகளை அனுபவிக்க, ஏறகின்ற - உரிமையுள்ள, புண்ணியர் - புண்ணியசாலிகளே', கேண்மின் - கேளுங்கள் புகல - உபாயத்தின் ஸ்வரூபத்தை, அறிவார் - அறிந்த நமபூர்வாசார்யர்கள், முன் அடி பார்த்து - (அவர்கள்) பெரியோர்கள் நடந்த வழியைப் பின்பற்றி, முயலுதலால - அதன்படியே நடக்கிற படியினால், அவர் - அவருடைய, பின்சாயை - நிழல், என - என்னும்படி, அடி பார்த்து - நடந்த வழியைப் பார்த்து, நடந்து, பெரும்பதம - உயர்ந்த பதமான பரமபதத்தை, ஏறுவம - அடைவோம 51

1. 88ஆம் பக்கம் பார்க்க.

*வையமெல்லாமிருள் நீக்கும் மணிவிளக்காய்
மன்னிய நான்மறை மௌலிமதியே கொண்டு*
மெய்யல்லது விளம்பாத வியாசன் காட்டும்
விலக்கில்லா நல்வழியே விரைந்து செல்வீர்*
ஐயமற அறுசமயக் குறும்பறுத்தோம்
அணியரங்கர் அடியவராகவே அடிமை செய்தோம்*
மையகடல் வட்டத்துள் மற்றும் தோற்றும்
வாதியர்தம் வாய்ப்பகட்டை மாற்றினோமே. 52

**கோதவமொன்றில்லாத தகவே கொண்ட
கொண்டலென வந்துலகில் ஐவர்க்கன்று* ஓர்
தூதுவனாய் ஒருகோடி மறைகளெல்லாம்
தொடர்ந்தோடத் தனியோடித் துயர்ந்தீர்த்த

---

*[ப-ரை] ஐயம் - ஸந்தேஹம், அற - இல்லாமல், அறுசமய - ஆறு மதங்களின், குறும்பு - வலிமையை, அறுத்தோம் - போக்கடித்தோம், அணியரங்கர் - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, அடியவராகவே - தாஸபூதராகவே, அடிமை செய்தோம் - கைங்கர்யம் செய்தோம், மைய கடல் வட்டத்துள் - மைபோன்ற கருவர்ணமுடைய ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்ட பூமியில், மற்றும், தோற்றும்-காணப்படும், மற்ற வாதியர்தம் - பரமதஸ்தர்களின், வாய்ப் பகட்டை - வீண் ஆடம்பர வார்த்தையை, மாற்றினோமே - அடக்கி விட்டோம், வையம் எல்லாம் - எல்லா லோகங்களிலும், இருள் - இருட்டை [அஜ்ஞானத்தை] நீக்கும் - போக்கும், மணிவிளக்காய் - ரத்ன தீபமாய், மன்னிய, பொருந்திய, நான் மறை மௌலி - வேதங்களின் சிரோபாகமான உபநிஷத்தின், மதியே - ஜ்ஞானத்தையே, கொண்டு - ஆதாரமாகக் கொண்டு, மெய் - உண்மை, அல்லது - இல்லாததை, விளம்பாத - கூறாத, வியாசன் - வ்யாஸ மஹர்ஷி, காட்டும் - ப்ரம்ம ஸூத்ரங்களின் மூலமாய் தெரிவிக்கிற, விலக்கு இல்லா - விரோதம் இல்லாத, நல்வழியே - நல்ல மார்க்கத்தில், விரைந்து செல்வீர் வேகமாய்ச் செல்லுங்கள், இதைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள் 52

**[ப-ரை] கோது-அஸாரம், அவம்-தோஷம், ஒன்று இல்லாத - ஒன்றும் இல்லாத, தகவே - கருணையையே, கொண்ட - ஸ்வீகரித்த தான், கொண்டல் என - கார்மேகம் போலே, உலகில் - இந்தப் பூலோகத்தில், வந்து - அவதரித்து, ஐவர்க்கு - பஞ்ச பாண்டவர்க்கு அன்று - அந்த பாரதயுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, ஓர் ஒப்பற்ற, தூதுவனாய் - தூதனாய், ஒரு கோடி - எண்ணிறந்த, மறைகளெல்லாம்

மாதவனார்* வடகொ[க]ங்கில வானியாற்றின
வண்ணிகை நன்னடம் கண்டு மகிழ்ந்து வாழும
போது* இவைநாம பொன்னயிந்தை நகரில முன்னாள
புணராதபரமதபபோர பூரிததோமே. 53

- வேதஙகளெல்லாம, தொடாந்து ஓட - பின்னால ஓடிவர, தனி - வேறொரு உதவியின்றி, ஓடி - விரைவாக நடந்து சென்று துயரம - துககததை, தீாதத - போககடிததவரான, மாதவனார் - ஸ்ரீய பதியான பகவான, பொன - ஸபருஹணீயமான, அயிந்தை நகரில - த்ரு வஹீநதிர புரததில, வடகொஙகில - உததர பாரசசவததில், வானி - பரவஹிககிற, ஆற்றின - நதியினுடைய, [கருட நதியினுடைய], வண்ணிகை - வருணிககத தகுந்த, நன்னடம - நலல நடனததை, அதாவது நலல நாட்டியம போலே ஏறிககுதிததுப பரவஹிபபதை கண்டு - பாாத்து, மகிழ்ந்து - சந்தோஷததுடன, வாழுமபோது - வஸிககுமபோது, நாம - பகவதனுபவததில ஆழஙகாலபட்ட நாம அன்றிககே பரதிவாதிகளை நிரஸிகக வேண்டிய ஞான சக்தியாதிகளை யுடைய நாம, முன நாள - இதற்கு முனபு, புணராத - செயயபபடாத தான, இவை - இந்த, பரமதபபோர - பரதிவாதி நிரஸனமாகிற யுததஙகளை, பூரிததோம - பூாததி செயதோம 53

இங்கு கோது அவம என்றது தன்னுடைய பரயோஜனததை எதி பாாபபது கோது, அவமாவது அங்கீகரிததபிறகு தோஷஙகளைக கண்டு, விட்டுவிடுதல

ஓா தூதுவனாய - பகவான அவதரிதது ஸாது பரிதராணததிற காக செயத காரியஙகள பல. அவற்றிறகெல்லாம சிகரமாய நிறபது இரண்டு காாயஙகள அவை தூதனாயச சென்றதும, தோ ஓட்டியதும ஆகும இவை இரண்டிலும தூதனாயச சென்றதே சிறந்தது என்பது ஸவாமியின திருவுளளம சந்தமிகு தமிழ மறையிலும இன்னார் தூதன என நின்றான எவவுள் கிடந்தானே என்று ஓதபபட்டது ஸவாமி தாமும் ''செஞ்சொலன பாசிந்தை கொண்டு தீதிலாத தூதனாய'

என்று அடியவாககு மெயயன விஷயமாக நவமணி மாலையில அருளிச் செய்தாா, ஸ்ரீ தேவநாயக பஞசாசததிலும திருவடியை அனுபவிககும பரகரணததில

'दूत्ये' என்று

தூத கருததயததையே முதலில அருளிச் செய்திருக்கிறார். ''அடிய வாமெயயாமலாப பதங்களே'' என்றும, ''விடலரிய பெரிய பெருமாள மெயப பதஙகளே'' என்றும பகவானுடைய திருவடிகளின பல வேறு

கருதயஙகளை நிரூபிககும இடத்தில

'தருமன விடு தூதுககுகந்தன'

'தருமன இரந்தது இசைநது சென்றன'

என்று இத தூத கருத்யம பேசபபட்டிருககிறது.

உவாகளும் இந்தப பெருமையை

'பஞசவாககுத தூது நடநதானை'

என்று சிலப்பதிகாரததில கூறினாகள.

ஒரு கோடி மறைகள பின தொடர - எமபெருமான செலலும் இடஙகளில எலலாம வேதஙகள அவன பெருமையை உதகோஷித்துக கொண்டு செலலா நிறகும எனபது ஓா மரபு

'மறையும உரலும பின தொடர'

என்றா விலலிபுததூரரா

'வேதததின முன செலக'

என்றுன கமபனும

'படர்நது ஆரணமுழஙக'

என்று இளஙகோவடிகளாலும கூறபபடடிருககிறது.

ஸாவேஸவரன பககலிலே ஸாவாாததகரஹணம பண்ணின கலியனும அறிவு தரும பெரிய திருமொழியில

'நான மறைகள் தேடியோடும் செலவன' என்றும்

'நான மறைகள தேடியோடி என்றும காணமாட்டாச செலவன'

என்றும் உதகோஷித்து இருககிறுா, ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய பால சேஷ்டிதங்களை வாணிககும ஸ்ரீகோபால விமசதியிலும,

'निगमान्तै रधुनापि मृग्यमाणं'

என று அருளிச செயயபபடடிருக்கிறது ஆனுல பாரத யுதத ஸமயத தில தூதனுய சென ற கருஷணனேப பினபறறி வேதஙகள சென றன எனபது எபபடிப பொருநதுமென சிலருககு சநதேஹம உதிககலாம. கருஷணன தூதனுய எழுநதருளப போகிறுன என று கேளவிபபடட தும ஹஸதினுபுரததிலுளள பாகவதோததமாகள கருஷ்ணனே எதிா கொணடு அழைககச சென று அவனுடைய பெருமையை,

‘ सर्वात्मनान्धः ’

[எலலா விததததிலும குருடனஎன று] ஸ்ரீ பாஷ்யகாரராால கீதா பாஷ் யததில நிா்தேசிககபபடட தருதராஷடரனுககும அவனுடைய குமாரா களான துாயோதனுதிகளான நூறறுவாககும ஒரு புததிமதி கூறுவ தறகாக பகவான நடநது சென ற ஸமயததிலும அவன் பின வேத பாராயணம செயது கொணடு போனுாகள எனபது ஸூசிபபிககப படடதாகிறது. ஒரு கோடி என றது எணணிறநதவைகள என றபடி வேத புருஷனதானும பகவானுடைய குணஙகளே கணககிடுகிறேன என று முதலில கமபீரமாக பரதிஜ்ஞை செயது ஒரு குணததையே முறறிலும வருணிகக முடியாமல திருமபி விடடான,

‘ யதேகைக குணப பராநதே சராநதா நிகமவந்திந: ’

என னபபடடதிறே தரமிடோபநிஷததிலும வேதஙகள் பகவானே அறிநததாகக கொளவோம எனபது,

‘ அறிநதன வேத அருமபொருள நூலகள அறிநதனகொளக ’

என று உதகோஷிககப படடிருககிறது

மாதவனா என றதினுல நமககு உபாய தசையிலும பராபய தசை யிலும ஸ்ரீய பதியான எமபெருமானே உததேசயம என று காடடப படடது அபியுகதாகளும பரபரமஹம யாா என்று நிாணயிபபதறகு எவனுடைய திருமாாபில சநதனககுழமபால பிராடடியின திருவடிகள அடையாளமாகக காணபபடுகிறதோ அவனதான பரததவம என று நிாணயிபபதறகு பரமாணமாகக காடடினுாகள இநத ஸ்ரீய பதிதவ ஏறறததை ஸவாமி தேசிகனேபபோலே வேறு ஒருவரும தமமுடைய கரநதஙகளில பலவறறில எடுததுககாட்டவிலலே தரமிடோபநிஷத் தில பரதிபாதிககப பட்டிருககும ஆதத விசேஷததை நிருபிககும பிரகரணததில

'தேவ ஸ்ரீமான ஸவஸிததே; கரணம'

என்றும

ஸ்ரீ ஹமஸ ஸநதேசத்தில,

'தேவ ஸ்ரீமான ஜனக தனயானவேஷணே ஜாகரூக'

எனறும

தசாவதார ஸதோததிரததில,

'தேவஸ ஸஹைவ ஶரியாயா'

எனறும, ஸ்ரீதேஹளீச ஸதுதியில பரமமசாரி வேஷத்தோடு யாசகம செயயச் சென்ற போதும்,

'कृष्णाजिनं यवनिकां कृतवान् प्रियाया:'

என்று அருளிச செயது இருககிறபடியே திருமாரபில இருக்கும் பிராடடியை விட்டுப பிரிய முடியாமையினால அவளை மறைபபதறகாக யகஞோபவீததத்தில் கிருஷ்ணாஜினததினால மறைததுக கொணடு சென்றான என்றார், நியாயஸிததாஞசனததில முதலில நாராயணன பரதேவதை என்று கூறி அததால திருபதிபெருமல அதிலேயே மேலே ஸ்ரீய பதியான நாராயணன பரதேவதை எனறார், தருசய காவயம எனனப்படும் நாடகமான ஸ்ரீஸஙகலபஸூரயோதயததிலும தேவ ஸ்ரீமான நிரவதிதயாஸிநது 'எனறும ஸ்ரீமான அஸது மே எனறும இப படியே மறறும ஸ்ரீததவ முகதாகலாபம், கீதாபாஷயதாதபாய சநதிரிகை முதலியவைகளிலும் அருளிச செயயபபட்டிருககிறது. ஸ்ரீ கீதாரத்த ஸஙகிரஹப பாட்டிலும

'தீதற்ற நறகுணப பாற்கடல தாமரைச
செம்மலாமேல மாதுறறமாயன் மருவ'

எனறும, பிரதிதினம அனுஸநதிகக வேணடும என்று ஸவாமிதானே அருளிசசெயத ஸ்ரீபிரபந்தஸாரததில சேமமதாம திருமாலதன கருணை யாலே எனறும கூறியுளளார பரதேவதா பாரமாரத்யாதிகாரததில

(ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரததில) இநத ஸ்ரீய பதிதவஏறறம நனகு நிரு பிககபபடடிருககிறது மறறபூாவாசாாயாகளின கரநதஙகளில சிற சில இடஙகளில தவிர இநத அமசம ஸபஷ்டமாக நிரூபிககபபட விலலை அததாலதான 'எமபெருமானை சொன்ன இடமெலலாம் பிராட்டியையும சொலலிறறும என்று ஆததம சொலலிககொளள வேணும என்று அருளிசசெயயபபட்டது ஆகையினாலதான நம பூா வாசாாயாகளின கிரநதஙகளை விபஜிககபபுககால உக்திகள, ஸூகதி கள, ஸ்ரீஸூகதிகள என்று பிரிபபாாகள அதில ஸ்ரீய பதிதவததை பிரதிபாதிககும ஸூகதிகளே ஸ்ரீஸூகதிகளாகும.

வடகொஙகு வானியாறறில என்றது வடக்கு முகமாக பிரவஹிக கும ஆறறில அதாவது கருடநதியில என்று பூாவாகளின நிாவாஹம உததரவாஹினியான நதிகளுககு ஓர்ஏறறம உண்டு கருடநதியானது அயிநதை பிரவேசிககுமவரையில கிழககுமுகமாக ஓடிவநது அயிந தை அடைந்தபொழுது வடககு முகமாகததிருமபி பிரவஹிதது அவ வூா எலலை தாணடியதும மறுபடியும கிழககு முகமாகத திருமபி ஓடி ஸமுததிரததை அடைகிறது. வடககுஎனபதில 'க' எனபது தொககி வடகு என்று இஙகு இருக்கிறது ஒஙகி என்றது பிரவஹிககிறது என றும 'வானி'என்றது கருடநதி என்றும ஆததம கொளளலாம வானில வசிப்பவாகள வானி எனனபபடுவாகள அவாகளில சிரேஷ்டனான கருடன இஙகு அபபதததால சொலலபபடுகிறுன வானி என்னுமபதம பவானியாறறைச சொலலும என்று சென்னைசாவ கலாசாலைப பதிப பான தமிழ அகராதியில கூறபபடடுளளது. அதறகுஒரு பிரயோகமும எடுததுக காட்டபபடடுளளது அதறகுமேல மறறொரு பிரமாணமாக இபபாட்டு எடுககப்பட்டுளளது வடகொஙகு என்றால கொஙகுதேசம என்று சொலலி அஙகு ப்ரவஹிக்கிற பவானிஆறு என்று சிலா சொலலுகிறாாகள இபபாட்டில் பொனனயிந்தை நகரில என்று ஸபஷ்டமாக திருவஹிநதிரபுரம் கூறபபட்டிருபபதினால் வடகொஙகு தேசததிறகோ, பவானி ஆறறுககோ பரஸக்தியே இலலை.

வாழுமபோது எனபதை மாதவனா எனபதுடன அநவயிதது ஆததம கூறபபட்டது வாழுமபோது என்னும பதததை ஆகாஷித்து நாமஎனபதுடன அநவயிதது கூறினுலுமஒககும அபபொழுது ஸவாமி யினுடைய சரிததிர ஸஙகிரஹமான ஆசாாய சமபுவில ந்யவஸத அதி ஸாகம பணீநதிரபுராயாம நிகமகீரீட விசார நீதகால. எனனபபட்டது அனுஸநதேயமாகும.

முன்னுள புணராத பரமதபபோாபூரித்தோமே — முன்னுள் கீழே நிருபிதத படியே ஸூத்ரகாரரா ஸ்ரீமந்நாத ஸ்ரீமதயாமுன ஸ்ரீமத ராமா நுஜமுநிகள பரமத நிரஸனம செயதிருநத போதிலும அவாகளைப பினபறறியே இநத கிரநதம அருளிசசெயயப படடிருநதபோதிலும அவாகள இநத கிரநதததில அருளிச செயயபபடடிருககிற படியே பர மதபபோா பூரிததாாகளலலா. அவாகள கிரநதததிலே மட்டும இநத நிரஸனததைச செயதாாகள ஸவாமியும முதலாவிருததி ஸ்ரீரஙகம எழுநதருளி அதவைதிகளை வாதத்தில ஜயிததாா மறற மதஸதாகள அஙகு நிரஸிக்கபபடவிலலை ஸ்ரீரஙகததில சிலகாலம வாசஞ்செயது எமபெருமானுலும பிராடடியாலும போறறபபடடு ஸமபிரதாய பிரவச னம செயதருளி மறுபடியும முநதை மறைமொயயவழி மொழி நீ எனறு அருளதநத முகுநதனும வைராகய சிரோமணியான ஸவாமி தம்மையும தமமுடைய அதயாசாயமான பரதயஙக பூாண ஸுஷு மாவினுலே மோஹிபபிதது தனனைப பாததாவாகச காமுறுமபடி செயதருளியவனும அடியவாககு மெயயனுமான தேவநாதனை ஸேவிப பதறகாக மீணடும அயிநதை எழுநதருளி அஙகே கீழகூறியபடியே வேதாநதவிசாரததைச செயது கொணடும ஸ்ரீஅசயுதசதகம ஸ்ரீஹய கிரீவ ஸதோத்ரம, மஹாவீர வைபவம, கருடதணடகம, கருடபஞசா சத முதலிய கரநதஙகளை அருளிசசெயதும தமகாலததை கழிததுக கொணடிருநதாா அபபொழுது முனபு திருவரஙகததில தோறற அத வைதிகள நாம ஒருவராயசசெனறு அவரிடம தோறறோம மறற மதஸ தாகளையும கூடடிககொணடு பரராயசசெனருல எலலோரையும அவாநிரஸிகக முடியாது நாம அவரை ஜயிதது விடலாம எனறு மனோரதிததுக் கொணடு பரமதஸதாகள எலலோரையும கூடடிக கொண்டு அயிநதையை அடைநது ஸவாமியை வாததததிறகு அழைத தாாகள. அபபொழுதும ஸவாமி சறறும தயஙகாமலும, பினவாஙகாம லும அவாகளை நிரஸிக்க முனவநது அவாகளை நீஙகள ஒவவொருவராக வநது உஙகள மதககொளகைகளை உஙகளிஷடபபடி சொலலுஙகள அவறறைநாம் பரமாண உபபததிகளுடனும ஸூத்ரகாரரின அபிப ராயததிறகு அநுகுணமாகவும நிராகரிபபோம எனறு ஏறபாடுசெயது கொணடு அவாகள எல்லோா மதஙகளிலுமுளள வேத விரோதம முதலான பொதுவான தோஷஙகளை ஒரு அதிகாரததில எடுத துககாட்டி அதற்கு பிரதிவாதிகள சொலலும ஆக்ஷேபஙகளைக கணடிதது முதலில கூறபபடட ஸமுதாய தோஷததை நிலை நிறுததி மேலே கிரமமாக அநதந்த மதஸதாகளுடன வாதஞ்செயது அவாகளை நிரஸிததருளினுராயிறறு இநதகரமம இந்த கரநதததில

ஸங்கிரஹிககப பட்டிருககிறது இபபடியே ஸ்ரீ ஸங்கலப சூரியோதயததிலும பரதிவாதிகளை ஒவவொருவராக வநது வாதிககுமபடி சேனுபதியை ராஜா உததரவிடடதாக அருளிச செயயப படடிருககிறது ஸூததரகாரருடைய அபிபராயமாக எமபெருமானுரால நிரூபிககபபடட அநதநத மதநிரஸன பிரகரணத தில கூறபபடட அமசஙகளையும ஆதாரமாகக கொணடு அவா கணடரவேண கூருமல திருவுளளததில வைததிருநத ஆதத விசே ஷஙகளையும இதில ஸவாமி நிரூபிததிருபபதினுல "முனனுள புணராத பரமதபபோா புரிநதோமே' எனருா உதாரணமாக யோக பரத யுகததி அதிகரணததில எமபெருமானுரால சொலலபபடட பிரமமா வுக்கு குறைவான க்ஷேததிரிபாவம, பரமாதி ஸமபவம முதலிய காரணஙகளை அதிகரண ஸாராவளி ச்லோகததில எடுததுககாடடி அதறகுமேல அவன ஸரஸவதீ வலலபன ஆயினும பகவானுடைய திருவுநதி தாமரைபபூவில அவதரிததவனுய இருநதபோதிலும வேதஙகளை ஸதா உசசரிததுககொணடிருநதபோதிலும வேதததிறகு புறமபாகச சொனனுல கீழிலபோல யோகமதததிறகும சொலலு வோம எனறு கூறியுளளாா இப பரமதபஙகததில நாவிற பிரிவின்றி நாமஙகை வாழினும, தநதையுநதிப பூவில பிறககினும எனறு அருளிச செயயபபடடதே அதறகு ஆதாரமாகக கொளளபபட்டது

பூாவவாந நிாவஹாம எனறு ஸஙகிரஹமாக கூறினுா இநத அமசம இக கிரநதததில ஙானமறையில பாவிததததனறி உரைபபது பாறும பதாததிரளே' எனறு கூறபபடடது இபபடி மேலே பல உதா ரணஙகளை எடுததுக காடடி ஒரு தனிப புஸதகமாக வெளியிடப படுகிறது

'பூரிததோம' எனறதறகு பூாணம செயதோம எனறு பொருள ஆதலினுல முனனுள நம பூாவாசாாயாகளினுல துவககபபடட பரமத பஙகமானது சரோதவய சேஷமிலலாமல பரமாண உபபததி பூாவக மாக மிகவும விரிவாக இதறகு மேல ஒருவரும புதுகோடிகள சொலல முடியாதபடி மதஙகளை நிரஸிதது அவாகளது திருவுளளக்கருததை நிறைவேறறினேும எனறதாயிறறு

இபபடி இபபாடடிறகு ஆததம் கூறுவதுதான உசிதம எனறு ஸ்ரீ தேசிக பிததா எனறு அவருடைய தேசிக பகதியை புகழந்து பலர் சொலலுமபடி நினற திருவஹீநதிரபுரம மஹாமஹோபாததியாய சேட்டலூா ஸவாமி ஓா உருவில் நிாவஹிககுமபடி இருநதது ஆகை

யால இதுதான தேசிக பகதாகளுககு உகநததாயிருககும எனபதில் ஸநதேஹமிலலே.

இபபடி கீழே நிரூபிததது ததவாாததமாக இருகக பிற படட சிலா இது விஷயமாக வேறு விதமாக அாத்தங்களேக கூறியும இபபாட்டுககு கீழ நிரூபிககபபடட அாததங்களில சில குறைகள இருபபதாக பிரமிதது அவறறிறகு ஒருவித சமாதானமும கூருமல விட்டுவிடடிருககிறபடியினுல அவை ஸாமானயாகளான தேசிக பகதாகளின மனதைககலககுமபடி யாய இருககிறது. ஆகையினுல இவவிஷயததில கூறபபட்டிருக கும அமசங்களே அவாகளின வாாததைகளேக கொணடே எடுத துககாட்டி அவைகள அவிசாரிதரமணீயங்களேயனறி விமா சனததை பொறுககாது எனறு நிரூபிகக வேண்டிய கடமை ஏறபடடு விடடது.

இதில முறபட கொஙகுமணடல சதகததில 71 ஆம் பாட டில காஞசியில இருந்துவநத வேதாநத தேசிகன ஸதயாகால (சததிய மஙகல)ததில பரமதபஙகம எனனும கரந்ததை அரு ளிச செயததாக கூறபபடடு இருககிறது. இநத க்ரநதம செயத வா ஒரு ஜைனர் ஆகையினுல விஷயங்களே நனருக தெரிநது கொளளாமல தவருக எழுதி இருககிருா எனறு ஏற்படுகிறது ஏனெனில இதிலிருநது இவா இநத கரநததைப பாாததாக ஏறபடவிலலே. பாாததிருநதால அதில முதல ஸலோகததில 'அஹீநதிர நகரே' எனறும இபபாடடில 'பொனனயிநதை நகரில' எனறும் அருளிச செயதிருபபதை உபேக்ஷிததிருகக முடியாது. இக கிரநததை சிஷயாகளுககு ஸவாமி தேசிகன அஙகு ஸதய மஙகலததில கொஞச காலம எழுநதருளியிருந தபோது காலக்ஷேபம சாதிததிருககலாம அதைக கொணடு இது அநத ஊரில செயயபபடடது எனறு சொலலி இருகக வேணடும அதைக காண பரமபரையாகக் கேடட இவா இபபடிச சொலலியிருகக வேணடும. ஆகையினுல.

அப்படியே ஸ்வாமி ஸதயமஙகலம எழுநதருளியது காஞசீபுரத திலிருநது அலல ஸ்ரீரஙகத்தில துலுககாகளினுல உணடான கலாபததினுல அரஙகததை விடடுசசெனற ஸ்வாமி சததியா காலம சென்று அஙகு ஸ்வலபகாலம எழுநதருளியிருந்து அரங கததிலிருநது தபபிவநத தமமுடைய சிஷயர்களை சோததுக கொணடு திருநாராயணபுரம சென்று அஙகேயே சிரகாலம் எழுநதருளி இருநது ஸமபரதாய பரவசனம செயது வநதார் என்றும கலாபம நிவிருததியாகி ஸ்ரீரஙகததில திருபரதிஷ்டை செயதபோது ஸ்வாமி அஙகு எழுநதருளினுா என்றும பரமாணங களை கூறுகின்றன

இவவிஷயததில தேசிக ப்ரபநத உரையிட்டவர் எழுதி யிருப்பது—

இபபாசுரததின பிறபகுதிககுப பொருள கொளவதில் சில இடாகள உள. கொஙகு என்னுஞ சொல பககம என்ற பொருளைத தருவதாகக தமிழ நிகணடுகளிலோ இலககிய நூல களிலோ, காணபபடவிலலை. மேலும 'வானி' என்னுஞ சொல பவானிநதியையோ அமராவதி நதியையோ கூறுமேயன்றிப 'பெருகுகிற' என்னும பொருளைத தருமா வெனபா தமிழா 'வணணிகை' என்னுஞ சொல 'வாணிககததகுந்த' என்ற பொருளைக கொடுபபதும ஆராய வேணடியதாகும இஙஙனம இடாகள உளவாதலின பிறபகுதிககுப பினவருமாறு பொருள கொளளுதல சிறககு மெனபா பலா—

என்று இநத ஆக்ஷேபஙகளை எழுபபிய இநத ஆசாரியரின கருததது என்னவென்று புலபபடவிலலை. இநத ஆக்ஷேபஙகள் சரி யென்று கருதுகிருரா அலலது உசிதமலல என்று கருதுகிருரா? இதன இறுதியில புதியதாக ஒரு அா ததம் எழுதியிருபபதினுல கீழ தமமால எழுபபபபடட சந்தேஹஙகள அவவளவு சரியிலலை. அவைகளிலும குறைகள இருககின்றன என்று கருதியிருககிருா அபபடியிருகக இநத ஆக்ஷேபஙகளை ஏன எழுபபினுா எனபது

புலபபடவிலலை இவவிஷயத்தில ஸ்ரீ தேசிக பகதாகள கலங்கா மல இருபபதற்காக அநத ஆக்ஷேபங்கள ஒவவொன்றையும எடுதது அவறறில ஒன்றுகூட விமாசனததைப பொறுககாது என்று மேலே நிரூபிககபபடுகிறது.

'கொங்கு' என்னும பதம பககம் என்னும பொருளைத தருவ தாக தமிழ் நிகண்டுகளில காணபபடவிலலை என்று கூறியிருப பதை விசாரிபபோம். தேசிக பரபநத பாட்டுககளுககு வயாகயா னம எழுத முனவந்த ஸ்ரீவகுளாபரண ஸ்வாமிககு தமிழில நலல ஜ்ஞானம இலலை என்று சொலல ஒருவராலும முடியாது அவா காலததில அபபதத்திற்கு அபபொருள சொலலபபட்டிருக்க வேண்டும தமிழில முன பழககத்திலிருந்த பல பதங்கள மாற றப பட்டு இருக்கின்றன உதாரணமாக 'ஆகலின' என்னும பதம இபபோது ஆதலின் என்று மாற்றபபட்டிருககிறது அபபடி யே 'என்னப்பட்டதிறே' 'என்றிறே' இதயாதி பரயோகங்கள இப பொழுது காணபபடவிலலை ஆகையினால இககாலத்திய நிகண்டுகளில இலலையெனபதினால அபபதங்கள ஸுஷ்டு அலல என்ன முடியாது அன்றிககே வடகொங்கில எனபதறகு பதி லாக :வடகங்கில' என்று பாடம இருந்திருககலாம 'கங்கு' என் ருல கரை கீழ நிரூபிககப பட்டிருககிறபடியே வேறு அாததங்க ளும உண்டு 'வானி' என்னும பதம பரவஹிககிற எனகிற அாத ததைக கூருது எனகிற ஆக்ஷேபமும உசிதமலல வாஹினி என்னும ஸமஸகருத பதம பரவஹிககிற எனகிற அாததததைக கூறுகிறது எனபதை ஒருவரும ஆக்ஷேபிககமுடியாது ஸமஸகரு தத்திலுள்ள பல பதங்கள—'வேதம, ஏகம, அவதாரம, பகவன' முதலிய பதங்கள தமிழிலும இருககின்றன பிறபட்ட நிகண்டு காராகள அபபதங்களை நீககிவிட முயலுகிருாகள 'கைதது' என்னும பதம தமிழ அகராதிகளில காணப்படவிலலை ஆகையி ஞல தமிழ் அகராதி சரியாகப பதிபபிககபடவிலலை என்று ஏறபடுகிறது ஆகையினால அதை பூர்ணபபிரமாணமாக அங்கீகரிகக முடியாது சநதமிகு தமிழ மறையும தேசிக பரபந தமும தமிழ இலககிய கரநதங்கள் ஆகையினால அவறறில பர

யோகிககபபடடிருக்கும பதஙகளை அஙகீகரிகக வேணடுமே யனறி நிகணடுவில இலலை எனற காரணததிஞல அவறறைத் தளள முடியாது கீழ கூறிய இரணடு கரநதஙகளும காலக்ஷேப கரநதஙகளாக வைககபபடடிருநதமையால அவறறை கேவலம தமிழாகள பரிசயம செயய அவகாசம ஏறபடவிலலை.

' யாமே ஒரு நீதியை வகுககவுமாம '

எனறு ஸவாமி தேசிகன அருளிச செயதிருககும நயாயத தைப பினபறறி நாமே ஒருதமிழ நிகணடுவகுபபதே ருஜுவான மாாககமாகும 'வானி எனனுஞசொல் பவானி நதியையோ அமராவதி நதியையோ சொலலும எனறு தமிழா கூறுவதில் நமககு ஒருவித ஆக்ஷேபமுமஇலலை ஆஞல அபபதம 'பெருகும' எனற அாததததைச சொலலாது எனறு ஒரு தமிழனும சொலல முடியாது. அபபடி வநதால அவன தமிழ மொழியை அறிநதவன அலல எனறு சொலல வேணடி வரும். ஸவாமி தாமும 'ஸதேம' முதலிய சில வட சொறகள ஸுஷடு, அதாவது வயாகரணததை அனுசரிததுது அலல எனகிற ஆக்ஷேபத திறகு தாம 'அவாகளை சாப்திகாகளாகக கருதவிலலை' எனறு அருளிசசெயதிருபபது இஙகு கைககொளளபபடுகிறது மேலும எநதத தமிழன இபபடி ஆக்ஷேபிததிருககிருன எனபது இநத உரையிலிருநது ஏறபடவிலலை தமிழா எனனும பதம ஆழ் வாரையோ ஸ்ரீ தேசிகனையோதான் ப்ரதானமாகக குறிககும. ஆழவாா தாமே 'பாலேய தமிழா—பரவும் என்கிறபடியே திரு வாய மொழிசிறநத இலககிய க்ரநத மாகையிஞல தமிழரால அது பரவபபடடு நிறகிறது என்று அருளிச செயது இருககிருா. அபபடியே ஸவாமியும் 'சநதமிகு தமிழ மறையோன' எனறு தமமை தரமிட சாகாதயாயீ எனறு நிரூபிததுககொணடு இருககிருா. ஸமஸகருத பாஷையில வேதாநதாசாாயராயும கவிதாாககிக ஸிமஹமாயும விளஙகிஞபபோலே தமிழ் பாஷை யிலும் ஸவாமியின ஞானம அநயாதருசமானது. ஆகையிஞல்

ஸவாமியின பதபரயோகஙகளுககு பரகாரணனு குணமாக ஆாத தஙகளை நிகணடுகளில சோததுககொளள வேணடும

வாஹினி (பெருகுகிற) எனனும ஸமஸக்ருதபதம இஙகு குறுகி வானி எனறு அதே அாததததைச சொலலுவதாக ஸ்ரீ வகுளாபரணஸவாமியினுல வயாகயானம் செயயபபடடிருக கிறது. ஆகையினுல அதை குறை கூறுவது உசிதமாகாது. வணணிகை எனனும பதம வருணிககத தநத எனற பொருளைக கொடுப்பதும ஆராயவேணடியதாகும எனறு எழுதி இருபபதும உசிதமலல. தமிழ நிகணடுவில வணணிகன—எழுது பவன வணணிகை வாணிககை— எனறு கூறபபடடிருக கிறது. ஆகையினுல் அபபதததிறகு பிராசீன வியாககியானத தில கூறபபடட அாதததிறகு ஆக்ஷேபம ஒருவராலும சொலல முடியாது சென்னை ஸர்வ கலா சாலையாரால பதிபபிககபபடட தமிழ நிகணடு பதிபபாளரும இவவுரையாசிரியரும இப்பாட டில பொனனயிநதை நகரில எனறு ஸபஷடமாக இககிரநதம திருவயிநதிரபுரததில அருளிசசெயயபபடடது எனறு நிரூபிததி ருபபதுடன முரணபடுமபடி வடகொஙகு எனபதறகு 'கொஙகு தேசததில' எனறு அாததம கொணடது தவறே அனறி வகுளா பரணம ஸவாமி அருளிசசெயத 'வடககுபபக்கததில' எனறு அாததம கூறியிருபபது தவறு அலல அது பரமாணததை அனு சரிததே இருக்கிறது எனபது ஸபஷடமாக நிரூபிககப்படட தாகிறது. சென்னை ஸாவகலாசாலையினரால பதிப்பிககப்படட தமிழ அகராதியில பலதவறுகள இருககிறபடியினுல அதை பர மாணமாகக கொணடு மறறவா பேரில் குறை சொலலுவதை பராமாணிகாகள அஙகீகரிகக மாடடாாகள கீழே எடுததுககாட டியபடி 'கைதது, வணணிகா, வணணிகை, கொஙகு' முதலிய பதஙகள அதில காணபபடவிலலை. இதைப பறறி ஸாவகலாசாலையாருடன கடிதப போககுவரதது நடைபெறறுக கொணடிருககிறது. கூடிய சீககிரததில பிழைததிருததம வெளியிடபபடும எனறு எதிாபாாககபபடுகிறது.

மேலும பரமத பஙகம திருவயிநதிரபுததிலேயே ஆரமபிக கபபடடிருநதும் நடுவில கலாபம முதலிய இடையூறுகளால பூாததி செயயப பெருமலிருந்து ஸ்ரீதேசிகன கொஙகு நாட்டில எழுநதருளி இருகக நேரிடடு அபபொழுது பூர்ததி செய்யபபட்டிருககும எனறும சிலா கருதது உரைபபா எனறதும அநுப பநம கலாப உபததிரவம திருவரஙகததில ஏறபடடதேயனறி திருவயிந்திரபுரததில ஏறபடடது எனபதறகு ாஷததும பிரமாணம கிடையாது அபபடிககூறும இவா யாா? எஙகு அவவாறு கூறியிருககிருாகள எனபதும விளக்கப படவிலலே. வைபவப பிரகாசிகாதி கரநதஙகளில பரமதபஙகம திருவயிநதிர புரததில அருளிச செயயபபடடது எனறே கூறப்படடிருககிறது ஆகையிஞல பிரமாணமிலலாத ஒரு அாததததைக கூற முனவநதது யுகதமாகாது

இவவுரையாசிரியா தாமே சததிய மஙகலததில இநத கரநதம அருளிச செயயபபடடது எனறு ஏறபடவிலலே எனபதை ஒபபுக கொணடிருககிருா. கொஙகு எனனும பதம பாாசவததைச சொலலாது எனறு கொணட இவா பரசரணததுககுஅநுகுணமாக கஙகு எனறு பாடபேதம கூறியிருககவேணடுமேயனறி ஸவாமி ஸ்ரீ ஸூகதிககு விரோதமாக கொஙகு தேசததில பவானி ஆற்றங்கரையில அருளிச செயயபபடடது எனகிற அாததததை அபயுகமம செயதிருபபது பெரிய தவருகும

நனனடஙகணடு மகிழநது வாழுமபோது எனகிற இடததில நனனடஙகணடு எனறது எமபெருமான தன பகதாகளே அனுகரஹிப்பதறகாக திருவீதியை அலஙகரிககுமபோது கருட நதியை கடாக்ஷிததுக கொணடு பிறகு திருவீதி செலலும கரமம அனுஸநதிககபபடடதாயிறறு. பகவான கிழககு முகமாய இததிவய தேசததில ஸேவை ஸாதிககிறபடியிஞல ஸநநதிககு மேறகு பககததில பரவஹிககும நதியைக கணடு மகிழ முடியாதல்லவா? எமபெருமானுடைய தாஹ சாநதிககெனறு பெரிய திருவடியால கொணடு வரபபட்ட இநத கருட நதியானது கீழ கூறிய காலஙகளில பகவானுடைய திவய கடாக்ஷததை பெறற ஸமயஙகளில தன பரவாஹததிஞல நன நடனம செயது காடடிறறு எனறபடி, இஙகு பொன

அயிநதை நகரில் என்னும பதத்தை வடகொஙகில இதயாதிககு விசேஷணமாககி இபபாடடுககு வயாகயானமிடட வகுளா பரண ஸவாமி நிருபிததிருககிருா

இநத யோஜனைககு தூராநவயம் எனகிற குறைகூறககூடுமாகி லும் வாததமான ஸதிதியை குறிககிறபடியினுல உசிதமாயிறறு. பதக கரமததிலே அந்வயிததால இநத திருவயிநதிர புரததில பரமதபபோா பூரிததோம எனறபடியாகும.

உரையாசிரியா தாமே தம்மால எழுபபபபட்ட சந தேஹஙகளை நிலை நிறுதத முடியாது எனறு மேலே தாமே எழு தியுளளாா அபபடி இருகக இநத ஆக்ஷேபஙகள எதற்காக எழுபபபபடடன எனறு புரியவிலலை.

இவ்வாக்ஷேபஙகளை யெல்லாம ஒருவாறு நிவாததி செயது விடலாம எனறு ஒரு புதுஆாததம கலபிதது இருககிருா அதில இவா கீழே கொஙகு எனபது 'பாாச வததை எனனும ஆாததத தைச சொலலாது எனசிற ஆக்ஷேபததைதத தாமேமீறி வட கொஙகு எனபதறகு வடககுப பககம எனறு ஆாததம் சொலலி யிருக்கிருா. கிருஷ்ணுவதார சேஷ்டிதஙகளை அடியவாககு மெய யன இவாககுக காட்டியருளினுா எனகிற ஆாதததததில ஒரு ஆக்ஷேபணையிலலையே ஆகிலும் எநத சநதாபபததில எதறகாக அவா கிருஷ்ணுவதார சேஷ்டிதஙகளை அயிநதை யில செயது காட்டினுா எனபதை நிருபிககவிலலை அதுவும வானியாற்றின நனனடஙகணடு எனறிருபபதுடன சேராது ஏனெனறுல இவாகூறும உரையில் கிருஷ்ணனுடைய நடனஙகள அபிப ராயததில கொள்ளப படடிருககினறன. மூலப பாட்டிலோ 'ஆறறின் நனனடம் கணடு' எனறிருககிறபடியினுல. இபபடி பிரகரணததிறகு அநுகுணமான ஆாததஙகளை எடுத்துக காட டாமல புதிதாககசசில ஆாததஙகளை கலபிதது இக்காலததிய பணடிதாகள நிருபிககிருாகள. இதுவும உசிதமலல உதாரண மாக ஸவாமி 'தோராத தனிவீரன' எனறும 'தோரா விசய னுககு' எனறும அருளிச செயதிருபபது உசிதமலல எனறு கொண்டு 'தோலாத' எனறு இருககவேணடும எனறு கூறி

யிருககிறாகள. 'ரலயோரபேத:' எனகிற நியாயததினுல தோலாத எனகிற ஆாததததை 'தோராத' எனனும் பதம சொலலும எனறு உணாநது நிகணடுவில தோரா, எனனும பதம 'தோலா' எனனும பதததின அாததததைச சொலலும எனறு சோததுக கொளள வேணடு மேயனறி பாடத தை மாறற முனவருவது பணடித கிருதய மலல.

இபபடியே நவமணி மாலையில ஸவாமி தேசிகன

"பணிய இசைவில திசை முகனதன முடிகள பதது அறுததனே"

எனறு அனுஸநதிதது இருபபதிலுளள ஸவாரஸயமான அாததங்களை அறிநது கொள்ளாமல திசைமுகன எனனும் பாடம தவறு, தச முகன எனறே இருககவேணடும எனறு திருததிவிடடாாகள இபபடி திருததினுல ஒரே வரியில ஒரே பதமே இரணடு முறை பரயோகிக கபபட்டிருககிறது எனகிற தோஷம வரும திசைமுகன எனகிறபதம ராவணனைக குறிககுமா குறிககாதா எனபதே இஙகு விசாரிககபபட வேணடிய விஷயம

"திசைகள பதது்ாய"

எனறிறே பாலேய தமிழா பாவும திருவாயமொழியில கூறப்பட்டிருக கிறது இதைப பினபறறி ஸவாமி தேசிகனும

'दिशासु दशसु' எனறு

பரயோகிதது இருககிறா நானகு திசைகள்தான் ப்ரயோக பராசுர்யததில காணபபடுகிறது எனபதைக கொணடு திசை கள பதது எனபது தவறு எனறு சொலலமுடியுமா? ஸவாமி உபயபாஷா கவியாகையினுல தசரதன எனகிறவிடததில 'தச' எனபது திக்குகளுககு உபலக்ஷணம இஙகு ஸவாமி 'திசை' (திககு) எனறு கூறி இததால பதது உபலக்ஷிககபபடுகிறது எனறு திருவுளளமபறறி இருககிறா ஆகையினுல திசைமுகன எனனும பதம இராவணனைக குறிககும எனறு கூறியது தவறு என்பதே தவறு திசை முகன எனனும பதததை இஙகு பரயோ

கிததிருபபதறகு இரணடு பரயோஜனம் உணடு முதலாவது பணிய இசைவில திசைமுகன எனறு ப்ராஸ அனுபராஸம கூறபபடடது. இரணடாவதுதான பரதான பரயோஜனம் அதா வது ராவணனுடைய பதது முகஙகளும பததுத திககுகளையும பாாததுககொணடிருநதன எனகிற விசேஷாாததததை இப்படி வெளியிடடு அருளினா. ஆகையினுல இபபொழுது நாடகாதிக ளில காடடபபடுகிற ராவணனுடைய பதது முகஙகளும ஒரே திசையை பாாககும்படி காடடிககொண்டு வருவது உசிதமிலலை எனறு ஏறபடுகிறது. இஙகு திசை முகன எனனும பதம பரயோ கிககப பட்டிருப்பதினுல, தரிமுக, சதுாமுக, ஷணமுகாகளுககு, மூனறு, நானகு, ஆறுதிககுகளையும நோககிக கொணடே முகங கள இருககினறன ஒரே திககை நோககி இலலை. இதுவே ராவ ணனின விஷயததிலும எனறு ஸவாமி வெளியிட்டாராயிறறு

இதறகு முனபு பரயோகம இலலாமையினுல திசை முகன் எனகிற பதம ராவணனைக குறிககாது எனறு ஒரு ஆக்ஷே பம சொலலபபடுகிறது பரயோகம எனருல எது எனபதைத தெரிந்து கொளளாமல இந்த ஆக்ஷேபம எழுபபபபடுகிறது வாலமீகி உபயோகிததிருககும பதஙகளுககு முறபடட பரயோ கம எது? ஸரஸவதியின கடாக்ஷததால பெறற பெருமையினுல் வாலமீகிககு ஆதி கவி எனறு பெயா உணடா யிறறு. அவரைப போய ஸ்வாமியுடன எபபடிச சீர்தூககிப பாாகக முடியும்? இவா விதயா தேவதையினுடைய அனுகரஹத தினுல பெறற ஜஞானததையுடையவராகையினுல இவருடைய பரயோகஙகளுககு முனபு பரயோகம எபபடி இருகக முடியும? சில விசேஷ பதஙகளை ஸவாமி பரயோகிததிருககிருா அதைப போல திசைமுகன எனனும பதமும ஸ்வாமியினுல புதிதாகக கூறபபடடிருநதாலும் அது ஸூஷ்டுவான பதமே அதை ஆக்ஷே பிததல முறறிலும் தவறு நமமுடைய ஸவலப ஜஞானததைக கொணடு ஸாவ ஜஞான ஸவாமியின பரயோகததை ஆக்ஷே பிபபதைவிட பெரிய அபசாரம ஒனறும இருகக முடியாது

*திகிரிமழுவுயா குநதநதண்டஙகுசமபொறி
சிதறு சதமுக வஙகி வாளவேலமாநததும்*
தெளி பணில சிலேகண்ணி சீரஙக செவவிடி
செழிய கதை முசலம திரிசூலம திகழநததும்*
அகில வுலகுகள கணடையாய ஓரலஙகலில
அடைய அடைவில இலஙக வாசினறி நினறதும*
அடியும அருகணேயுமரவாமெனன நினறு அடி
யடையும அடியரை யனபிஞலஞ்ச லெனபதும*
மகிழும அமரா கணஙகள் வானஙகவாநதிட
மலியுமசுரா கொணாந்தமாயம துறநததும*
வளரணிகள மணிமினன வானந்திகொணடிட
மறைமுறை முறைவணஙக மாறினறிவெனறதும*
சிகியிரவி மதியுமிழு தேசுநத வெணடிசைத்
திணிமருள செகவுகநது சேமஙகள செயததும்*
திகழ அரவணேயரங்கா தேசெனன மனனிய
திரிசுதரிசனா செயய ஈரெணபுயஙகளே... 54

---

*[ப-ரை] திகழ - விளஙகுகிற, அரவணே — ஆதிசேஷனுகிய படுககைகையுடைய, அரஙகா - ஸ்ரீ ரஙகநாதனுடைய, தேசு எனன - தேஜஸஸு எனறு சொலலுமபடியாக, மனனிய - பொருநதிய, திரிசுதாசனா - ஸ்ரீ சுதாசனுழவாருடைய, செயய - சிவநதவைகளான, அனறிகசே - ருஜுககளான, ஈரெண - பதினுறுகளான, புயஙகளே - புஜஙகளே, திகிரி - சககரம, மழு - பரசு, உயா - உயாநததான, குநதம - குநதம, தணடு - தணடம, அஙகுசம - அஙகுசம, பொறி - பொறிகள, சிதறு - வெளிககிளமபுகிற, சதமுகம-நூறு முகமுடைய, அஙகி - அகநி, வாள - கததி, வேல - வேலாயுதம, அமாநததும - இவைகளே அமருமபடி தரிததததும, தெளி - நிாமலமான, பணில, சஙகம, சிலே - தநுஸஸு, கணணி - பாசம, சீா அஙகம - கலபபை செவவிடி - சிவநத இடி, செழிய - பிரகாசிககிற, கதை - கதை, முசலம - முஸலம, திரிசூலம - திரிசூலம, திகழநததும — பிரகாசித ததும, அகில - எலலா, உலகுகள - லோகங்களும, ஓா அலங கலில - ஒரு மாலேயில, கணடையாய - மணிகளாய, அடைய - முழு வதும, அடைவில - வரிசையாக, இலங்க - விளஙகுமபடி, ஆசு இனறி - குறறமிலலாமல, நினறதும - நினற இடமும, அடியும - திரு

வடி நிலைகளாயும், பாதுகைகளாகவும், அருகணையும-தலையணையாக வும், ஆம - ஆகின்ற அரவு என நின்று - ஸ்ரீ ஆதிசேஷன போல அதாவது ஆதிசேஷனைபபோல கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டவர் என்னும படி, அடி அடையும - திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்த, அடியவர் - தாஸ பூதர்களை, அனபினால - ப்ரீதியால், அஞ்சல என்பதும - பயப்படாதே என்று அபயம கொடுப்பதும, மகிழ் - மகிழ்கிற, அமரர் கணங்கள் தேவர்களின கூட்டங்கள், வானம் - சுவர்க்கத்தை, கவர்நதிட - அடைவதற்காக, மலியும - கூட்டமாக நிறகும, அஸுரர் - அஸுரர் களாலே, கொண்ணாந்த - உண்டாக்கின, மாயம துறநததும - மாயைச செயகைகளைப போக்கினதும, வளர் - வளர்ந்து கொணடிருக்கிற அதாவது நிறைநதிருக்கிற, அணி - திருவாபரணங்களுடைய, மணி மின்ன - இரத்தினங்கள பிரகாசிக்க, (அததால) வான - ஆகாச மானது, அந்தி - ஸநதியா காலததை, கொணடிட - (அதாவது சநதியா காலமபோல ஜவலிக்க), மறை - வேதங்கள், முறை முறை வணங்க - முறை முறையாக ஸேவிக்க, மாறின்றி மேவினறதும - திருமபாதபடி, (இவர்கள்) உமிழ - உமிழ்கிற அதாவது வெளியிடுகிற, தேசு - தேஜஸ்ஸுக்களை, உநத - வீசுகிற, திணி - த்ருடமான, மருள - அஞ்ஞானம, செக - நசிக்குமபடி, உகநது - ப்ரீதியுடன, சேமங்கள - க்ஷேமங்களை, செயததும - பண்ணினதும, இநத கரியா பதங்களுக்கு ஈரெண புயங்களே என்பதுடன அநவயம அதாவது இநதக காரியங்களைச செயதது பதினாறு ஆயுதங்களை தரித்திருக்கிற திருக்கைகள என்றபடி

இபபிரபநதததின ஆரமபததில 'எணடள அமபுயததுள' என ஆரமபிக்கும பாட்டில ஸ்ரீ சுதர்சனாழவான எட்டு ஆயுதங்களைத தரித துக கொணடிருக்கிறார் என்று கூறபபட்டது இபபாட்டில அவரே பதினாறு ஆயுதங்கள தரித்து ஸேவை ஸாதிக்கிறார் என்று அவருக்கு இரணடு ரூபம உணடென்று அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று பக வான தன்னுடைய பிரதிவாதிகளை நிரஸிபபது சக்கராயுதத்தினாலல லவா? அதைபபோல அவன குருவரராய அவதரிதத காலத்தில அச சுதர்சனாழவானைக கொணடே வாதத்திறகு வநத பிரதிவாதிகளை நிரஸிததாராயிற்று

இங்கு திகிரி என்று ஆரமபிக்கும பாட்டில கூறபபட்ட பதினாறு ஆயுதங்களையும ஷோடசாயுத ஸதோததிரம என்னும ஸதோததிரத்தில ஒவ்வொரு ஆயுதத்திறகும ஒரு ஸலோகமாக ஸதோததிரம செயதிருக்கிறார் ஷோடசாயுத ஸதோததிரத்தில அனு ஸநதிக்கபபட்டிருக்கும பதினாறு ஆயுதங்கள சக்கரம, மழு, குநதம'

इति यतिवर संप्रदायविद्भ्यः श्रुतमवधार्य विमृश्य वेङ्कटेशः ।
प्रमितिपरिषदा समेतमेतं परमतभङ्गमभङ्गुरं व्यधत्त ॥

இதி யதிவர ஸமபரதாய விதபய:
சருதம அவதாராய விமருசய வேஙகடேச ।
பரமிதிபரிஷதா ஸமேதமேதம
பரமதபஙகம அபஙகுரம வயதததத ॥

தண்டம, அஙகுசம, அகனி, வாள், வேல, பாஞ்சஜனயம, சாரஙகம், பாசம, கலபபை. வஜரம, கதை, உலககை, திரிசூலம எனபவை இவைகளே இபபாட்டிலும அதே கரமததில கூறபபட்டிருககினறன.

இப பரபநததததில சாரீரகாாதத கரமததைப பினபறறி காரணதவம், அபாதயதவம, உபாயதவம, உபேயதா எனகிற நாலு ஆததஙகள அருளிச செயயபபடடதாகும. அதாவது நாலதிகாரங கொணட முதல பாகததில பகவானுடைய காரணதவம நிரூபிககபபடடது. அதை ஒருவராலும மறுக்கமுடியாது எனபதை மேல 17 அதிகாரஙகளில அதை அபலாபம செயயும பரமதஸதாகளே நிரஸிததாராயிறறு. மேல இருபததிரணடாவது அதிகாரததில அவனுடைய உபாயதவமும, இருபதது மூனறுவது அதிகாரததில அவனே உபேயம எனறும அதாவது அவனே அடையுமபயன எனறும நிரூபிககபபடடது 24-வது அதிகாரததில கரநதநிகமனம செயயப படடிருககிறது

* [ப-ரை] இதி - இபபடி, யதிவர ஸமபரதாய விதபய - யதிகளில சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்ய காரருடைய ஸமபரதாயததை தெரிநதவாகளிடம இருநது, சருதம் - கேட்டதை, அவதாராய - மனதில நன்ருகதரிததுக கொணடு, விம் ரு சய- நனருக விசாரிதது, வேஙகடேச - ஸ்ரீவேஙகடேசன எனனும திருநாமம உடையவா, ப்ரமிதி பரிஷதா ஸமேதம-ததவ ஜஞாநம நிரமபிய மஹானகளின பரிஷததுககு அஙகீகரிககத்தககதான ஏதம- இநத, பரமதபங்கம எனனும க்ரநததததை அபஙகுரம ஒருவாரலும சலிபபிகக வொணணுதபடி, வயதததத- அருளிச் செயதாா,

இநத சலோகததில இபபடி தமமால இநத கரநததில அருளிச செயயபபடடது எலலாம எம பெருமாஞருடைய ஸமபரதாயததை

மூற்றிலும் பினபறறியிருக்குமெனறு இநத கரநதததின உபாதேயதவத்தைவெளியிடுகிறா ஸமப்ரதாயவிதபய எனகிற பஹு வசனததிலை ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா தமககுபபிறகு இநத ஸம பரதாயததை பரவசனம செயவதறகாக நியமிதத

ஸ்ரீ பாஷயம ஸ்ரீ கீதாபாஷயம ஸ்ரீ பகவத விஷயம் ஆகிய உபய வேதாநத ஸிமஹாஸனுதிபதி	ஸ்ரீ பாஷயம ஸ்ரீ கீதாபாஷயம ஸிமஹாஸனுதிபதி	ஸ்ரீ பாஷயம ஸ்ரீ கீதா பாஷயம ரஹஸயம ஸிமஹாஸனுதிபதி
திருககுகைப பிரான பிளளான	நடாதூா ஆழவான பரமபரையாக	கிடாமபி ஆசசான
|	நடாதூா அமமாள	|
எஙகளாழவான (விஷ்ணு சிததா)		கிடாமபி ராமானுஜா
|		|
நடாதூா அமமாள		கிடாமபி ரஙகராஜா

கிடாம்பி ராமானுசப பிளளான எனனபபடட பரமபரையாக கிடைத்த அாததஙகளை உபதேசிககப பெறற எனறபடி

இங்கு,

" ஸ்ரீமதபயாம் ஸயாதஸாவிதயனுபதி வரதாசாரய
ராமானுஜாபயாம ஸமயக தருஷடேன "

" யதீஸ்வர மஹாநஸ ஸமபரதாயம "

" வேதாந்தோதயந ஸமபரதாய ஸூதாம "

*यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयाना सतां
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना।
तदन्यमत दुर्मद ज्वलित चेतसा वादिना
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम्॥

யதீஶவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாஶயாநாம ஸதாம்
வஹாமி சரணுமபுஜம பரணதிசாலிநா மௌளிநா।
ததந்யமத துாமத ஜவலித சேதஸாம வாதிநாம
ஶிரஸஸு நிஹிதம மயா பதமதக்ஷிணம லக்ஷயதாம॥

"இததம ஸதஸமப்ரதாயகரம
ஸமதிகதாசேஷ வாணுாஹவேத
ஶரததாஶுததாஶயாநாம"

"கீதாவிஷ்ணுபதீ யதீஶ்வரவசஸ தீாததைரவாகாஹயத"

"யதி பதி ஹருதயாரூட.... .. .
வாதி ஹம்ஸாமபு வாஹை:"

எனறு ஸவாமி தமமாலேயே அருளிசசெயயபபடடிருபபது அனுஸந்தேயஙகளாகும இபபடி இநதகரநதம எமபெருமானுருடைய ஸம்ப்ரதாயாாத தஙகளை நனகு அறிந்த ஆசாாயாகளிஞல உபதேசிககப் பட்ட அாததஙகளின ஸஙகரஹம, ஆகையிஞல இதன உபாதேயத மதவம நிருபிககபபடடதாயிறறு.

* [ப-ரை] யதீச்வர - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, ஸரஸவதீ - ஸ்ரீஸூகதிகளிஞல, ஸுரபித-பரமளிதத ஆசயாநாம - மனதையுடைய, ஸதாம - ஸததுககளுடைய, சரணுமபுஜம - திருவடிததாமரைகளை, பரணதிசாலிநா - வணககமுடைய, சிரஸா-சிரஸஸிஞல (தலையிஞல) வஹாமி-தரிததுக கொளளுகிறேன, ததநய - அதைவிட வேறுபடட, மத - மதஙகளில, துாமத - கர்வததிஞல, ஜவலித - பறறியெறிகிற, சேதஸாம - மனமுடைய, வாதிநாம - வாதிகளுடைய, சிரஸஸு - தலைகளினமேல, மயா - எனஞல, அதக்ஷிணம பதம் - இடதுகால், நிஹிதம - வைககபபடடது, லக்ஷயதாம - பாாக்கப்படடும.

இநத சலோகமும மேல சலோகமும ஸ்ரீ யதிராஜ ஸபததியிலும ஸ்ரீ ஸஙகலப ஸூாயோதயததிலும உசித பரகரணததில ஸவாமி தம மாலேயே சோககபபடடிருககிறது,

இதில இரணடு அாததஙகள நமககு உபதேசிககபபடுகினறன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமபரதாயததிறகு அஸாதாரணமானதிருவெடடெழுத தின அாததததை அதன ப்ரதிபாதய தேவதையான ஸாவேஸவரன பககலிலே கரஹித்தருளிய கலியன அதன அாததமாக இநத ஸலோ கததில உபபாதிக்கபபடட இரணடு அமசங்களேயும

‘ மற்றுமோர் தெயவம் உளதென்று, இருபபாரோடு
உறறிலேன்* உறறதும உனனடியார்ககடிமை*
மற்றெல்லாம் பேசிலும நின திருவெடடெழுததும
கறறு நான* கணணபுரததுறையமமானே ’’

என்று நமககு உபதேசிதது அருளினா அதுவே இஙகு ஸ்ரீ ஸ்வாமியால அருளிச செயயபபடடிருக்கிறது ஸ்ரீமத ரஹஸயதரய ஸாரததில புருஷாாதத காஷ்டாதிகாரத்தில் பாகவத தாஸயததின பராகாஷ்டையில நினறிருநத ஸவாமி அநத புருஷாாதததததை எம பெருமானிடமும யாசிககமாட்டோம பாகவதாகளே அதை தமககு அருளபுரியவேணடும என்று “ नाथे नः ’’ எனகிற ஸலோகததில அருளிச்செயது இருககிறாா.

ததனயமத இத்யாதி மேல பாதிஸலோகத்தின அாததமாக இநத கரநதததில் நாலாவது அதிகாரததின இறுதியில

“ தரயயநதத தராணமேதத ’’

எனகிற சலோக விவரணததில விவரிதது கூறபபடடிருபபதை சோதது படிததுக கொளளவும.

“யதீஸவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாநாம ஸதாம” எனறது ஸ்ரீ குருபரமபராஸாரததில ஸவாமி தமமாலேயே அருளிச செயயபபட்ட ஸ்ரீபாஷயம, ஸாரம, தீபம வேதாாதத ஸங்கரஹம, ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம பெரிய கதயம, சிறிய கதயம, ஸ்ரீ வைகுண்ட கதயம, நித்யம எனகிற ஒனபது ஸ்ரீ ஸூகதிகளாகும இவறறில முதல நான்கும ஸமஸகருத வேதஙகளின அாததஙகளே விளககிக கூறு நிறகும வேதஙகளேப போலவே பகவானுடைய திருவாககிலிருந்து கிளமபிய உபநிஷத

தாகிற கீதையின ஆத்ததததை விளககும் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம. ஆக இநத ஐநது கரந்தஙகளும் உபய வேதாநதஙகளில ஒரு பாகமான ஸமஸகருத ச்ருதிகளின ஆததததைக கூறு நிறகும.

கதயஙகள மூனறும தரமிடசருதிகளின ஆத்தத்தை பரதிபாதிக்கும பரபநநனுககு உபாயாநுஷ்டானததிறகுபபிறகு வேறொன றும் செயயவேணடியது இலலையே யாகிலும இஸஸமஸாரத்தில இருககும வரையில சாஸதரஙகளில விதிககப்படட நிதயகாமாநுஷ்டானஙகளை பரபநநனும ஸாதவிகதயாக பூாவகமாக பகவதாராதனம எனறு கொணடு செயயவேணடும எனபதை நியமிககிறது நிதயமெனனும கரநதம இவவாததததை ஸவாமி தாமே உததர கருத்யாதிகாரததில

‘ ஸநதோஷாாததம விமருமதி
முஹு॰: ஸதபி: அதயாதம விதயாம
நிதயம பரூதே நிசமயதி ச ஸ்வாது
ஸ॰வயாஹருதாநி
அஙகீகுாவந அநகலளிதாம வருததிம
ஆதேஹ பாதாத தருஷடாதருஷட
ஸவபரவிகமே ததத தருஷடி பரபநந: ।

எனறு அருளிசசெயதிருககிறா,

ஆக இநத சலோகததால பகவதாராதன ரூபமாக நிதயகாமானுஷடானஙகளை செயது கொணடும உபய வேதாநத கரநதஙகளை ப்ரவசனம செயதுகொணடும தஙகள காலங்களைககழிககும பாகவதோததமாகளே நமமால ஸேவிககததககவாகள. அதற்குப புறமபான மறறவாகள எலலோரும தூர தளளபபடவேணடியவாகள எனறு உபதேசிககப படடதாயிறறு

இபபடி ஓா உருவில அஸமத ஸவாமி குருபரம்பராஸாரத்தினவாககியத்திறகு விவரணம அருளிச் செயயுமபடியாய இருநதது.

மறறோர் உருவில மாறன மறையும இராமானுசன பாஷ்யமும தேறுமபடி உரைககும சீருடைய ஸவாமி தேசிகன திருவுள்ளப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா ஸ்ரீஸூகதிகளெலலாம மாறன மறையைப பினபறறியதாய இருக்கும ஆகையால இஙகு

*इदं प्रथमसंभवत्कुमतिजालकूलङ्कषा
मृषामत विषानल ज्वलित जीव जीवातव: ।
क्षरन्त्यमृतमक्षरं यतिपुरन्दरस्योक्तय:
चिरन्तन सरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिका: ॥

இதம் ப்ரதமஸம்பவதகுமதி ஜாலகூலங்கஷா
மருஷாமத விஷாநல ஜ்வலித ஜீவ ஜீவாதவ: ॥
க்ஷரந்த்யம்ருதமக்ஷரம் யதி புரந்தரஸ்யோகதய:
சிரந்தன ஸரஸ்வதீ சிகுரபந்த ஸைரந்த்ரிகா: ॥

इति श्री कवितार्किक सिहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्री परमतभङ्गे निगमनाधिकारश्चतुर्विंश:
இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரம

इति उपेय निरूपण: चतुर्थो भाग:

श्री परमत भङ्ग: संपूर्ण:

कविताकिक सिहाय कल्याण गुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नम: ॥

वादिद्विप शिरोभङ्ग पञ्चाननपराक्रम: ।
श्रीमान्वेङ्कटनाथार्य: चिर विजयता भुवि ॥
॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नम: ॥

" யதீச்வர ஸரஸ்வதீ ஸுரபிதாசயாநாம் " என்றது

பின்னருளால் பெரும் பூதூர் வந்த வள்ளல்
பெரிய நம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால் நம்பி

நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக் கொண்டார்
நாத முனி சடகோபன்

என்னப்பட்ட ஸ்ரீமத்யாமுந, ஸ்ரீமந்நாத, ஸ்ரீ சடகோபாக்ய ஆசார்யர்களுடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளையும் உபலக்ஷிக்கிறது என்று—நிர்வஹிக்கும்படியாய் இருந்தது. யதிபதி, யதீஸ்வர முதலிய பதங்கள் பர்யாயேன எம்பெருமானாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளை குறிக்குமேயாகிலும் அவைகள் யௌகிக வ்யுத்பத்தியினால் மனன சீலர்களான ஸ்ரீசடகோப ஸ்ரீமந்நாத' ஸ்ரீமத்யாமுனார்களையும் குறிக்கிறது. அத்தால் அவர்கள் ஸ்ரீ ஸூக்திகளும் இங்கு விவக்ஷிதம் ஆகின்றன.

*[ப-ரை] இதம்-இந்த, பரதம ஸம்பவத்புதிதுபுதிதாக்கிளம்புகிற குமதி - குமதிகளுடைய, ஜால - கூட்டங்களை, கூலங்கஷா - போக்கடிக்கிறதும், மருஷாமத - மாயாமதமாகிற (அத்வைதமாகிற) விஷாநல - விஷம்போன்ற நெருப்பினாலே, ஜ்வலித - ஜ்வலிக்கிற, ஜீவ - ஜீவர்களுக்கு, ஜீவாதவ - ஜீவித்திருப்பதற்கு மருந்தாயிருப்பதும், சிரந்தன ஸரஸ்வதீ - வேதவாணியினுடைய, சிகுர பந்த-கேசபாசத்தைப்பரிஷ்கரிக்கிற, ஸைரந்த்ரிகா - தாதிகளாக இருக்கிறதுமான, யதிபுரந்தரஸ்ய - யதிகளுள் சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய, உக்தய -ஸ்ரீ ஸூக்திகள், அக்ஷரம - நாசமில்லாததான, அம்ருதம - அமிர்தத்தை, அதாவது மோக்ஷத்தை, க்ஷரந்தி-பெருக்குகின்றன.

கீழ் ச்லோகத்தில் எம்பெருமானாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு உண்டான பெருமையை இரண்டு விதமாக எடுத்துக் கூறினார் அதாவது பாகவத பக்தியை உண்டாக்குவதும் பரதிவாதிகளை விரட்டியடிப்பதும் ஆகும். இந்த ச்லோகத்தில் அந்த ஸ்ரீ ஸூக்திகள் ஸம்ஸாரத்தில் அழுந்திக்கொண்டிருக்கும் ஜீவாத்மாக்களுக்கு நித்யமான அம்ருதமாக நின்று மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் என்கிற மற்றொரு ஆகாரம் நிரூபிக்கப்படுகிறது

பரமதபங்கம் முற்றும்

ப்ரமாணங்களின் அகராதி

பரமாணங்களின அகராதி

பரமாணங்களின அகராதி

ப்ரமாணங்களின அகராதி

பரமாணங்களின அகராதி

212-ம் பக்கம் முதல்

ப்ரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு பொழிப்புரை

1 மூலபரகிருதி விகிருதி அல்லாதது மகத்து முதலானவை ஏழு தன காரியஙகளுககு பரகருதியாயும மூலப பிரகருதிககு விகருதியாயும இருபபவை. இநதிரியஙகள 11, தன மாததரைகள ஐநது இந்த பதினாறும விகருதியே ஆகும புருஷன பிரகிருதியும ஆகான, விகருதியும ஆகான. (ஸாஙகய காரிகை—3)

2 23ஆம பககம பாாககு

3. 40ஆம பக்கம் பாாககு.

4. விஷ்ணுபுராணம 1—22—60

5 பலவிதமான பிரஜைகளை சிருஷ்டிகக விருமபி முதலில ஜலததையே சிருஷடிததாா அதில வீரயததை விடடாா

6. அவா சிருஷ்டிகக விருமபினா 1000ததில ஒரு பஙகி லிருநது அவை அணடததை உணடாககுகினறன.

7. உத்பத்திககு உதபததி இலலையாகில் அது நிததியமாகும் உறபததி உண்டாகில அநவஸததை வரும அதனால காரியம இனன தென்றும காரணம இனனதென்றும நிருபிககபபடவில்லை.

8 காரணம இலலாததனாலே இருககும காரணங்களோடு அதறகு சமபநதமில்லை, சமபநதம இல்லாததறகு உறபத்தி சொன னால இனனகாரியமதான உணடாகும எனகிற வயவஸதை இருககாது

9. காரியததுவம எனபதும காரணததுவம எனபதும ஒரு சம பநதம இலலாதவறறிறகு அது ஏது? இருககுமேயானால காரணம காரியாாததம இலலாததானால அநவஸததை

10 காரணம, காரணமாவது காரியததை உணடாககியா? உணடாககாமலா? இரணடு விதமாகவும அது காரணமாகமாட்டாது உணடாககி காரணஙகளானால அநவஸததை. உணடாககாமல காரணமானால இநத காரியமதான உணடாகும எனற அவஸதை இராது.

11. சாஙகியன ஒனறையும புருஷ கோஷ்டியில வைதது அலலது வேறு கருததினால ஈஸவரனைக கூறவில்லை. யோகியும,

12 ஐநது பூதஙகளின கூட்டம பிறா பொருட்டே ஆகினற படியால (ஸாஙகய காரிகை—17)

13 புருஷனைக் காண்பதற்காக. (ஸாஙகய காரிகை—21)

14 16ஆம பககம் பாாகக.

15 சாரீரக—ஸூதரம 2-2-9 ஒனறுக்கொன்று விரோதமாக இருபபதிஞலும, அஸமஞசஸம (சாஙகயாகளின ஸிததாநதம) பொருததமுடையதலல

16 ஹிரணயகாபா யோக சாஸதிரததை சொனனவா.

17 116ஆம பக்கம பாாகக

18 யோகி பிரதிபிமபமபோல ஆக்கிஞன ஒருகால ஈஸ்வரத் தனமையை சொனஞன

19 சாரீர—ஸூதரம 2-1-31 இததால அதாவது கீழ்ககூறிய காரணததிஞல யோகமதமும நிஷேதிககபபட்டது.

20 86ஆம பககம பாாகக.

21 காலமும நியதியும் ஒரு ஸமபுடமாய் இருககையாலே ஒரு வஸது

21-A கீதை— 10-11. அவாகளுககு அனுகரஹம செயவதற காக (காமததிஞல உண்டான இருட்டை நாசம செயகிறேன)

22 முக்தாகளான ஆதமாககளும சிவன்களே. ஆனுல் இவாகள அவனுடைய அனுககிரகததால முகதரானவாகள பஞ்சாக்ஷரமந்தரத்தை உடமபாக உடையஅவன ஒருவனே அநாதிமுகதன,

23 சேதனம அசேதனம இவறறின அனுககிரகததிறகாக சிருஷ்டி செயய விருமபிய இவனுடைய முதல எழுசசியே சகதிததவம எனபபடுகிறது இது இவனேடு பிரிவறறது

24 ஞானசகதி, கிரியாசக்தி இரணடுகளும் ஏறறத்தாழ்வு இலலாத விரிவுயாதொனறு உணடோ அதை அறிவாளிகள சதா சிவன என்றபெயருளளதததுவம எனகிறாாகள

25 ஞானசகதி தாழ்நது க்ரியாசகதி ஒங்கிநினறல இது ஈஸ வரதததுவம எனபபடுகிறது, இது எபபொழுதும் சாவகாரியங்களையும செய்கிறது

26 கிரியாசகதி தாழநது ஞானசகதிஒஙகி நினறபோது அது விதயை எனகிற தததுவமாகிறது பிரகாசபபடுததும் ஞானஸவரூபம ஆகையாலே

27 நாதம பிநது எனற இவவிரணடும முறறிலும சதா சிவன எனகிற தததுவததைப பறறி இருபபவை விதயாதிபதிகள ஈஸவர தததுவததைப பறறி இருபபவாகள, மநதரஙகளும் விதயைகளும வித்யை எனற தததுவததில இருபபவை

28 காலமில்லாதபடியினுலே இநதஐந்துககும ஒருகிரமம இலலே வியாபாரததை அனுசரிதது இவறறிறகுகலபனேயனறு சாஸததிரத தில செயயப்பட்டது. உணமையில நூறறுககணககான பலவித சகதி நிறைநதசிவன எனற பேருளளதததுவம ஒனறே சகதியின வியாபார வேறறுமையால அதறகுஇநத பலவிதகறபனேகள மாயைககு அபபால சுததமான சகலவழியும சகதியிலலயம அடைகிறது, அநதமாயையும பரமாதமாவாகிற சிவனிடததில பிரிவுஅறறு நிலேபெறுகிறது, மாயை, புருஷன, சிவன எனறஇமமூனறும பிரளயகாலததில மிகுநதுநிற்கிறது மறுபடியும முனபோலவே சிருஷடி செயய பிரவாததிககிறது சிருஷடி கிரமமாக இபபடிஎலலாதததுவஙகளுடையவும நிலேசொலலபபட்டது அவைஎலலாம பிரதிலோமபரிணமததாலே மாயையில லயம அடைகினறன

29 தீக்ஷை பணணிககொளவது மாததிரததினுல மனிதன நிச சயமாக பிராம்மணன ஆகிருன கபாலவிரதத்தை அனுஷ்டிததால யதி ஆகிருன (சைவாகமம)

30 271ஆம பககம பாாககை (ஆதிதய புராணம)

31 80ஆம பககம் பாாககை

32 ரிக வேதம யஜுா வேதம சாம வேதம உபநிஷதது நயாய சாஸதிரம் வைததிய சாஸதிரம பாசுபதம, இதெலலாம ஞானம (பார—ஆதி, 1-91-92)

33 பகவானுடைய மாஹாதமியததையும பாணடவாகளுடைய சததியதவததையும் துாயோதனுதியருடைய நடததையையும வேத வியாஸ பகவான் சொனனுா (பார—ஆதி, 1-76)

34 பூாவபக்ஷம, சிததாநத நிாணயம இவறறுடன கூடியது (பாரதே ருத்ரகீதா)

35 உமாபதியும, பசுபதியும, ஸ்ரீ கணடனும பிரமம புததிரனு மான சிவனும் இநத பாசுபத ஞானததை அமைதியாய இருநது சொனனுா (பாரதம்)

36 87ஆம பககம பாாககை

37 86ஆம பககம பாாககை.

38 ஓ ராஜரிஷியே இவை எலலாம் வெவவேறு மதஙகளேக கொணட ஞானஙகள எனறு அறி.

39 87ஆம் பககம பாாககை.

40 சாஸதிரங்களே இயற்றிய அறிவாளிகள அவரையே சொல லுகிருாகள.

41 பசுபதியினுடைய ஆகமம பிரமாணம் அனறு வேத விருத்த மான விஷயஙகளைககூறுவதால

42 சாவகஞுன பகவான பகதாகளிடததிலுள்ள கருணை யினுலே வேதாநதஙகளிலுள்ள ஸாரஙகளைக கிரகிதது எளிதாக சுருககிச் சொனனுா (பாஞசராதரம)

43-44 புராணம, வேதம, வேதாநதம, அபபடியே ஸாஙகயம யோகம என்று இபபடி ஐநது விதமாக உள்ள ஞானமானது எதைப பாாககுமபோது ஓ பிரமமாவே ராததிரி (பௌஷ்கரஸமஹிதை)

அது போதிககும பலன உயாந்ததாய இருபபதினுலேயே

45 பரம ஸமஹிதை-ஞானமிலலாதது, அயலாருடைய பிரயோ ஜனததையே பரயோஜனமாக உடையது நிததியமானது, எபபொழு தும பரிஞமததை உடையது ஸதவ ரஜஸதமோ குணஙகளை உடை யது புணய பாப கருமஙகளைச செயதவாககு அதன பலனகளாகிய ஸுக துககஙகள உணடாகுமிடம எனறு பரகருதியின ரூபம சொல லபபடுகிறது

46 அகனி அரணிககடடையில எபபடியோ எணணெய எள ளில எபபடியோ அபபடி புருஷன பிரதானததில இருககிறுன வியாபதியினுலே சமபநதம

47 மரததில நெருபபும, எளளில எண்ணெயும எபபடியோ அதைபபோல ஜீவாதமாவும பரகருதியில வயாபிததுக கொணடு ஐஞான ஸவரூபனுகவும ஸவயம பரகாசனுகவும இருககிறுன.

48 வாயு ஆகாசததினுலே சூழபபடடிருககிறது, ஆகாசம மனததினுல, மனசு அபிமானததினுல, அபிமானமெனகிற அகங காரம புததியினுல, புததி மஹததினுல, மஹதது அவயகததததினுல, அவயகதம தமஸஸினுல, அநத தமஸ ரஜஸஸினுல, ரஜஸ ஸதவ குணததால, ஸதவம காலததினுல, காலம நியதியினுல, நியதி சகதியி னுல, இது உளளேயும வெளியிலேயும புருஷனுல சூழபபடடிருககிறது. புருஷன இதய கமலததின காணகையுளளே இருபபவன சாவதோ முகன சாவஜஞன எஙகுமுளளவன எலலாம ஆகிறவன எலலாவற றிலும சூழநது நிறபவன அவனைக காடடிலும பரம சூக்ஷமமான ஆகாசம நிமலமாக விளஙகுகினறது அது சுதத ஸபடிகம போன றது ஸுக ரூபமானது பரமம பதம எனபபடுகிறது உணமையை அறிநதவாகள அநத ஸதானததை அடைநது சுபாசுபஙகளிலிருநது விடுபடுகிறாாகள திஸரேணு என்கிற அணுவின பிரமாணமுளள அவா கள கோடிக கணசகான ஒளிகளால விளஙகுகிறவாகள மறுபடியும

அவாகள எங்கும பிறப்பதிலலை இறபபதிலலை எனது ரூபததை பெறறு விளஙகுகினற அவன சாயுஜயம அடைகிருன உததமமான அநத ஸதானததை அடைநது பிரகாசிதது விளஙகுகிருன

49 இதுஉளளும புறமும புருஷனுலே சூழபபெறறது

50 அதைக்காடடிலும வெகு சூக்ஷ்மமான ஆகாசம நிரமலமாக விளஙகுகினறது

51 182ஆம் பககம பாாகக

52 சாரீ-ஸூதர 4—4—17 லோகஙகளின ஸருஷ்டி முதலான வியாபாரஙகள நீஙகலாக பரமாத்மாவோடு முகத நிதயாகளுககு ஸமமாயிருததல ஏறபடுகிறது

53 அவன ஆதியும அநதமும இலலாதவன

54 வேதததை மூலமாக உடைய இநத சாஸதிரம கலப சூததிரம போல பிரமாணம (வாமன ஸமஹிதை-ஜஞானபாத)

55 அபிகமநம முதலானவை நனகு அனுஷ்டிககபபடடும

56 பகவத கீதை 18—46 தனககுரிய காமததினுல அவனை ஆதரிதது மனிதன சிததிபெறுகிருன

57 விஷ்ணு புராணம 3—8—9 வாணஸரமஙகளுககுரிய அனுஷ்டானமுளள புருஷனுல பரமபுருஷனன விஷ்ணு ஆராதிககபபடுகிருன வேறு வழி அவனுககு சநதோஷததை உணடாககாது

58 சௌனகா எனகிற நான நிசசயம செயயவேண்டியதாய மிகவும உயாநததான விஷணு பூஜையை பரவ பாநதம எனகிற அரைருககின விதியினபடி சொலலுகிறேன (சௌன ஸூதரம)

59 விஷணு ஆராதநததைக காடடிலும புணணியமான வைதீககிரியை கிடையாது ஆகையால ஆதி, மத்தியம முடிவு இலலாத பகவானை நிததியம ஆராதிககவேணடும (வயாஸ ஸமருதி)

60 ஆராதனம் முதலான எநத காமாவை நான உனககுபூாணமாக சொலலவிலலையோ அதை எலலாம பகவானுககு பிரணவததினுல செயய வேணடும்

61 ஸருதி. ஸமிருதி இவறறில விதிககப்பபடட கருமங்களில நோககு உளள விதவானன பிராமமணன் சதுாபுஜனுய மாசு அறறவனுன நாராயணனை தாமரைபபூவின நடுவில பூஜிகக வேணடும

62 விஷ்ணுவை மூனறுகாலமும பூஜிபபது உததமமான மோக்ஷ சாதனம, பலாசஙகளாலேயும தாமரைபபூககளாலேயும பகவானை ஆாசசிபபது ச்லாககியம

63 பகவத கீதை 9—26 இலையாவது பூவையாவது பழததை யாவது ஜலததையாவது கருடபுராணம பூாவகணடம 219-34-விலை க்கு வாஙகாமல கிடைககககூடிய இலைகள பூககள பழஙகள ஜலங கள எபபொழுதும இருககும பொழுது

64 வேதமநதரஙகள கிடைககாதபோது பஞ்சராததிரததில சொலலபபடடதினுலாவது

65 நாரதீயம -வைதிகம எனறும தாநதரீகம எனறும அபபடியே வைதிக தாநதரீகம எனறும மூனறு விதமாக காமம சொலலபபடடி ருககிறது பிராமமணாகளுககுவைதிககாமமுமராஜாககளுககு வைதிக தாநதரிகமும வைஸயாகளுககும சூததிராகளுககும தாநதரிகமும (பிராமமணாகளைத தவிர மறறவா எலலாருககும தாநதரிகமும)

66 இஙகு சொலலபபடாததை விதவான பஞ்ச ராததிரத்தி லிருநது கிரகிததுககொளள வேணடியது.

67

68 பாரதம—பீஷமபாவம 66-39-14 செயயபபடட சஙக சக ராதி அஙகநஙகளை யுடையவாகளாயும, தஙகள் தஙகள வாணுசரம தாமஙகளில எபபொழுதும இருககிறவாகளுமான பிராமமணாகளி னுலும, க்ஷததிரியாகளினுலும வைஸயாகளினுலும, ஸூதராகளினு லும, எநத (ஸாதவத சாஸதர) தவாபர யுகததினுடைய முடிவிலும கலியுகததின ஆரமபததிலும ஸஙகாஷணுல சொலலபபடடதும (அபபடிபபடட) பாஞசாராதர சாஸததிரததில சொலலபபடட விதியை அடைநது பூஜை செயயத தகுநதவா, ஸேவிககத தகுநதவா

69 தீக்ஷிதனையும வரதாநுஷ்டானம உளளவனையும
(ராமாய—அயோ 16-33)

70 எவாகளபிதருககளையும தேவாகளையும ஆராதிக கினறாகளோ?

பககம 242—243

திருவாசிரியம 6
திருவாயமொழி 4— 6— 10
பெரியதிருமொழி 11— 6— 6

முதலதிருவந்தாதி-11
திருவாயமொழி 3— 4— 8
திருபபாவை 1, 29

71 வேதமாகிற மலையினினறு உணடானதும் குதாக்கமாகிற மதஙகளை அடிததுக கொணடு போகிறதுமான வியாஸ வாககியஙக ளாகிற ஜலபபிரவாஹததிலை பூமியானது அழுககறறதாகச செயயப் பட்டது (பாரதம் சாநதி 342—1)

72 கிரகஸதனே, பிரமமசாரியோ, வாநப பிரஸதனே, சநநியாசியோ, எவன சித்தியடைய விருமபுகிறுனே அவன அந்த தேவதையை ஆராதிககவேணடும

73 89ஆம் பக்கம் பாாகக.

ஓ அரசனே, பல புருஷாகள சாஙகிய சாஸ்திரம யோக சாஸதிரம இவறறை விசாரிககினறனா இவாகள புருஷன ஒருவனை அஙகீகரிககவிலலை வியாஸா புருஷன் ஒருவனே ஆத்மா என்று எதைச் சொனனுரோ அதை உனககு நான் மிகுநத பெருமை வாயநத வரான அவருடைய அனுககிரகததால சுருககமாகச் சொலலுகிறேன

74 இது மிகவும நலலது புணணியமானது. இது உததமமான ஹிதம இநத சாஸதிரமே பிரமாணமாகும இது பெரும உபநிஷதது நானகு வேதஙகளோடு கூடியது சாஙகயயோக சிததாநததலோடு கூடியது, பஞசராததிரம எனற பெயருடையது இது லக்ஷகிரநதஙகள உடையதாய விரிவான மஹாபாரதததிலிருநது புததியாகிற மததை இடடு கடைநது தயிரிலிருநது நெயபோல எடுககபபடடது.

75 பாரதம ஸாந்தபாவம 369-68 எலலா பஞசராதர சாஸத ரததிறகும நாராயணனே உபதேசம செயதவா

76 சுககராச்சாரியரும பிருகஸபதியும் உணடாகுமபோது சுவாயமபுவமனு இதிலிருநது உபதேசிககபபோகிறுா.

77 ஆம் பககம பார்க்க

78 (ரஙகராஜ ஸதவம 2—13)